

1 TPL 9192 B142
522

శ్రీ ర స్తు.

9-41

రాఘవపాండవీయము.

పింగళి సూరనామాత్యప్రణీతము.

(Handwritten signature)

చే న్న పు ర్తి:

వసుదేవ స్త్రీలు అండ్ నన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

1921.

all Rights Reserved.

2

Printed by
V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS,
at the "VAVILLA" PRESS,
MADRAS.—1921.

Handwritten signature or initials.

విజ్ఞాపి.

దవ్యక్తిప్రబంధములలో, బ్రాముఖ్యతను గన్నయ్య ప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నముల మయ్యను నిశర్కగ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనకొనుచుండఁగా నింతట శ్రీమత్పిఠాపురసంస్థాన ప్రభు వులును విద్యాభిమానులును నగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమారమహీ పతి సూర్యారావు బహదరువా రీగ్రంథముద్రణకు దగిన ధనసహాయ మొనరించి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని మాతండ్రి గారిచేఁ బింగళ (1857-వ) సంవత్సరమున ముద్రింపింపఁబడిన చక్కనిప్రతి నొక్కదాని నాధారముగాఁ జేసికొనియే ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దటస్థించినలోపము లెవ్వయైన నున్నచో “గచ్ఛతః స్థలనం క్వాసి”యనున్వాయము తా మెఱిగినదియే కనుక మన్నింప వలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మిల్లంకను నుద్గ్రంథములముద్రిం పించుచుండుటకై ప్రోత్సాహము గలిగించుచుందురు గాక యీ శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేకధన్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

ఈ రాఘవపాండవీయమునకు మిక్కిలి ప్రశస్తమైనవిశేషము వ్రాసి యిచ్చినబ్రహ్మశ్రీ శతఘంటము వేంకటరంగశాస్త్రులవారికి ననుస్కార శతంబు లొనర్చుచున్నాము.

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

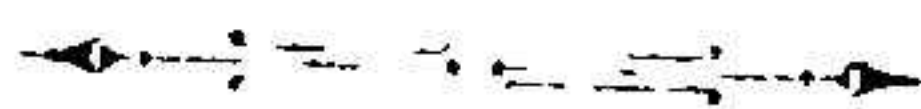
4

శ్రీ రఘు. శ్రీ రామచంద్ర పరమహంసాచార్యుల వ్రాసినది.

రాఘవపాండవీయము.

ఉ పోద్ధాతము.

ఇన్దుహాకావ్యమును నిజలసూర్యోకాంగీకారమున భక్తిభావము ర్విసృజ్యం దై నసింగలిసూరవాగ్యము కవీయించెను. ఈ పాదము వినియోగి బ్రాహ్మణుడు. యాజుష శాఖాధ్యయించుచు. గౌతమగోత్రుడు. అప స్తంబనాత్ముడు. అనురవాద్యనకును అబ్జయనకును బుద్ధుడు సూరనా ద్యునకుఁ బాత్ముడు. భావనామాన్యునకు దేవీప్రభుడు. ఇది దక్షిణ లమలన యెఱుఁగిన యనువార లోగువారు గలరు. ఈయనము రాఘవపాండ వీయకళాపూర్ణోదయములలోని

“సీ. శోభితాపస్తంబనాత్ము, గౌతమగోత్రు, సునంద్రు లింగసూరనకు కవి పాత్ము, నన్న పపతిభావనచాపీత్ము, సురధిమణికి నబ్జునకుఁ బుత్తు ననుజన్తు శైశ్వియమలన యెఱుఁగిన దుర్బలకి నేయంగ నలగువాని, సత్కావ్యరచనావికారముం జగువాని, మూరననావదత్తు గా నున్న”

అ. గ. ప. ౧.

అనుపద్యపుసీసపాదములను బ్రభావతీప్రద్యున్నములగాని

“క. గౌతమగోత్రునకును బ్ర, భావితాపస్తంబాత్మయనాజానకాభా ధీశీలత్వము లో, కావ్యసళితాజితాంతరామత్తునకన్.”

అనుపద్యమునను స్పష్టమైనది.

శవంశమువారికిఁ బింగలి యొక గ్రామమున నివసించుకొనియున్నవారే బింగలివారనివారు వచ్చినట్లు ప్రభావతీప్రద్యున్నములగా.

“మంతరములో నాల్గయి దెందునెందు నగుదత్తగార్గమునామలల బరగున్ వంశము నెల్లఁ బూర్వపునబప్రఖ్యాతి మాయుగ నే

వారుదో పింగలివామ మందుఁ జరకొలాపాన శ్రీ య ము

శీతలం గోకనమంత్రవంశజలకుం జెన్నొంపు నున్నం మనః."

అనుచన్ద్యమువలనం దెలియవచ్చెడు. పింగలి పునుగ మము కృష్ణామల
లములో నున్నదని కవిదర్శితముందుఁ బ్రకటియిం క. ఈకళితంశి,
యగునాచరనాద్యుడు గావేత్తగురువంశమున బుట్టి పాపూనాద్యుడు
శిష్యుఁ డైనవై వాచానపరుడన ప్రభావతీప్ర స్థాపన లలోని

“క. శ్రీమద్రాజేంద్రగుర, స్వామిస్థిరవంశకలజలంబసోమ
త్యోమారాధ్యకృపాల, భావలలితభక్తిశోభిదాచారుఁ డు.”

అనుచన్ద్యమువలన నేర్పగలదు.

ఈకవి జీవించి యుండిన కాలముం గానీ, కంఠకుమారి
వీరేశలింగమువంశులుగాదు కవిదర్శితము. దా సయః క్తికంబుగఁజుచ్చించి
శ్రీ శ్మశకము 166 నందన్ద్యరములపూతమున నుండినవాడని
నిరూపణము కది. శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు ఏది వ న ప్రముననే కీర్తి
జేయుఁ జూచుకొని నీకవి నభ్యాసానకుం దన్ద్యులము ల పరిగ్రహించిజేసిన
వానిగో కృష్ణుఁ డని గుఱవ నచకాశము నీదనియూఁ విదర్శితమునం దే
స్థిరమగు ముఖంబు జి యుండెడు. దీనికి నాలు నయం బాలునెల్ల నాకల్య
ముగఁ జుప్పించకదే యీశండు శ్రీకృష్ణరాయలకాల నాడు గాడని
సామాన్యముగను నూహించవచ్చును. ఈ లిసూ యశ్వినకవిరాచము
త్కృతి యశ్వంతాదగణీయ మని వేమోళ్ల బొగం వగియుండెనును,
సుకపురాపావ శ్రీకృష్ణ దేవరాయల కన్యకాశ్రీరమున మయు విగ్వాంబు
లకెల్లఁ దెల్ల కదా. శ్రీకృష్ణ దేవరాయలకాలమునఁ దీకవి వాక్యవ
ముగ నుండియుండునేని యాకుకీటి పెనవెంటరరాం బతును నందేక్ష
కృష్ణరాయలకును దనకావ్యముల నంకితము నసినయి వి తాను గజ్జె
కపితాదరిణబద్ధిదీక్షుం డైనశ్రీకృష్ణ దేవరాయు నాశ్వంధంపకి యుపే
క్షించుట యీకవికిని, సరసినిరుపమకదనకావ్యమున కింకను నిశ్శంక
విని నిజాస్థానంబునఁ జేర్చుకొన కొప్పుకొనినది యీ వ్యవస్థను
బాసఁగునే? కావున నా రాజానరాజకీయ నీరరాజా రాజున సరుకాలి
కులుగా నుంకియుండ రని నిరాశ్చేపముగ నిశ్చయింప దగియుండెను.

ఈకవి శ్రీ రామ చిన్నదిన్నకృష్ణులైన గూగ గరుడపురాణము,
రాఘవపాండవయము, కళాపూర్ణోదయ ముగ్రం, ముల రచించి

పితవః బ్రథావశీప్రకృష్టః సకలం దో ప్రథావశీప్రకృష్టము
ములోని యాక్రిందిపద్యపద్యములు జరియవచ్చును.

“మ. జనుల మెచ్చున నుజ రచించితి నుద చక్రవర్తిక గారడం
లును శ్రీరాఘవపాండవీయ ముం గళాపూర్ణ దయంబున్ హరిన్
దేనుఁగుంగబ్బము లె యిది సకల ముగి నానందాల్లి.
ర్జనలేమిం బరితృప్తి నా కవి యొనర్పం జాల వచ్చి నీ నీ

ఈకవి గిరికాళ్యాణ వసుమతియొక్క కావ్యముం గుండు రచించు
చిన్ను కంగరాట్టంకమునో నుదాహరింపఁబడినపద్యముగా ఇది గార
చొప్ప నని కవిచిత్తమునందు ప్రాముఖ్యమునందును ప్రేమకృష్ణమునందు
రొన్ననామగు గ్రంథములలో గల పద్యకాణం బొక్కటి కీ కవి కీ నవి
యెన్నెడిది బ్రహ్మరంబు గాంధీయమునందును గ్రంథరచన దోలుదోలు
త నంగుప్రతిభాకాండ హాసములభాసానానానాకావ్యముగా ను నున్న
గళానలారంభించియుండుటం గలదు నీకవి గుండు మోక్షకాండ నీ కవి
బాహుళ్యమునందు గలదని గాన నాంధ్రీకరించి గల నాంధ్రీ కవి
మహాబాహుళ్యమునందు గలదని గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
రచనం గ్రంథముల నుదాహరించు కవి నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
రామచంద్రానాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
భూతనాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
ఇతర కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
ముం బ్రామచంద్రానాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
యమము కలియుచి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
క్షణమున కిది చెప్పె. మోక్షకాండం బ్రామచంద్రానాంధ్రీ కవి
మోక్షకాండం బ్రామచంద్రానాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
గలిగిన ముద వికి నక రచనాత్మక బహుళ్యమునందు
నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
విగ్రహ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
ని గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి గాన నాంధ్రీ కవి
భంబు లయ్యె.

రాసునపాండవీయముందు

“శా. రంధ్రంబులపద్య యొక్కటియు నిర్దింపంగ శక్తంబు గా
కుండుం దగ్గఁ గాన్య మెల్ల నగునే నోహో యం జేయక
పాండిత్యంబున నందుకుం దెనుఁగుకబ్బం బద్భుతిం బండ్లు న
తుం దెవ్వఁ డిల రామభారతకథలో జోడింపభ షాకృతిన్.” ఆ. ౧ ప. 10.

అని చెప్పినట్టి నొక్క కావ్యమే వినువారికి రామా మణభారతకథార్థంబుల
రెంటినివినించినట్లు. శ్రేష్ఠసంయోజనం బొనర్చు శాంతయు ముష్కరం బని
కప్పు కంకణకు ననుభవవోచరంబకదా. అలంకారము లోనెల్ల నుప
యోగింపఁగోల్లేభాదులు రసపుష్టి నించి శ్రోతృచిత్తమున కానంద మొ
డఁగూర్చుఁగాని శ్రేయాలంకార మట్టిది గాదని కొంతయు తలఁతురు. అయ్య
రము ప్రకృతకర్తనాప్రసంగమున నప్రకృతార్థమున కనేకార్థకశబ్దప్రయో
గమునం బరిస్పృశ్తి గలిగించు శ్రేష్ఠవిషయమునఁ దోచించి దోషవచ్చు
నేమొ కాని సభంగశబ్దశ్రేష్ఠవిహితం బైనరాసునపాండవీయమునం
దట్టియభిప్రాయ మెవ్వరికిం గలుగఁ జాల దని తలఁచెదను. అతివిస్తృతం
బు లైన రామామణభారతకథార్థంబులు వివరించునెడ సకేకార్థకశబ్దప్ర
యోగము శ్రేష్ఠ ప్రధానము గానికావ్యములందుఁజాలె కన్యంతవిరళంబు
గాఁగఁ గెరలపదవిభాగమాత్రమున శబ్దభేదం లేర్పడఁ గనంతన వివక్షి
తైకార్థప్రతిపాదకంబుగాఁ గాన్యమెల్ల రచియించటం జూక నిష్కహానివికిఁ
గలయుభయభాషాపాండిత్యసామర్థ్యంబు లవాఁడనగోచరంబు లని యె
వ్వరికేని. నొప్పుకొనక తప్పదు.

అకపి తాను గథార్థ సాసంఘటనంబు నేయునెడ నేర్పఱుచుకొ
న్ననియనుముల వివరించుచు గ్రంథాదియందు

“శీ. అంధ భాషాసంస్కృతాశ్లేషాషాశ్లేష యొక్కొక్కచోట, నొక్కొక్కచోట
నుచితశబ్దశ్రేష్ఠ, యొక్కొక్కచోట సర్వశ్రేష్ఠ, యొక్కొక్కచోట మూర్ఖ
గొణస్పృతిశ్రేణులున, యొక్కొక్కతటి సర్వాన్వయ వేదేయగుచునునికి,
శబ్దాన్వయవిభేదరంగతి యొక్కొక్కతటి నివి యొక్కొక్కతటిని రంప
తే. మూఁడుగూడుట ముననసముద్వలముగ, నాకుఁదోచినగతిఁ జూపుటోకలమర
రామభారతకథలు పర్యావృత్తప్రేర, జాచునుమతల కేర్పడ నాచరింతు.”
ఆ. ౧. ప. 17.

అని కొన్నికల్పన లేర్పఁకొనియు నందు మాఖ్యముగాఁ గ్రథమతృప్తీయ

ములనే యంకయోగించుచునచ్చె గావున గ్రంథకవచవచనావీతాద్యుతా
వేశభాసురంబై సహృదయహృదయంగయకుండు కన్పట్టెను. ప్రాణుక
ముగా గ్రంథమెల్ల సభ సత్తవబ్ధి, సభంగాంధ్రశబ్దజేష,
సభంగోభయభాషాశబ్దజేషకంబై యంగులంజేసి యువిదులగు
చదువగు లామూచోటు నిలిపి దత్తశ్రవణక్షేత్రాం
బును: దత్తశ్రీధానకావ్యముట్లపోలె నీకావ్యము బోధించుచుండు.
కావుననే కవి గ్రంథానియం దీక్రిందినీతి జెప్పెను.

“క. ఒకకథ వినియెడుతటి వే, అొకకథపై దృష్టి యడిన నొకయర్థము: నో,
పకపోవు: గాన నేకా, ర్థకామెట్లు వివర: య నొకటాకటిన.”

అ. ర. ప. 18.

అర్థసమన్వయ మరసి యువిశ్రాంతిం బరవిభాగంబు నేయును: జన్మిన నా
యాయర్థము సుబోధ మై యుండు: గాని కొన్నిచోషగ్రంథముల: జదు
వునపు డెట్లు లెట్లుల నానాకథనిఘంటువుల సన్వేషింప నవసరము తఱచు
గా నుండదు. ఒక్క చూలు చదివిన రామాయణార్థంబును పేటొక్క
చూలు చదివిన భారతార్థంబును గ్రహించునెడ: జదువగు: కావృత్తిక
ల్పనంబున వ్యాపారగౌరవంబు గలిగిన నొక్కకావ్యమే యుధ. ర్థప్రతి
పాదకం బగుటంజేసి ప్రయోక్తకు వైయాకరణసవ్యతం బయినయు
చ్చారణలాఘవంబును నీనా జనుశ్శ్రవణశేషంబును సహృదయ వేద్యం
బై యుండెను. “శ్వేతోధానశ” ఇత్యాదికావ్యములమెడ శ్రోతల కర్థవిరి
జ్ఞానంబున నావృత్తికల్పనాగౌరవ ముండినను బ్రయోక్తలకు సవ్యకు
చ్చారణలాఘవంబు గల దనువైయాకరణసిగ్ధాంతము విన్నవంబ కదా.

• ఇందు: గల్పించినట్లేషభేదములకు: గొన్ని యుదాహరణముల
నిర్వచనముగ నీక్రింద: బొందుపఱచెదను.

“క. వినియ్యుండనపై నిను, కొని యేగినియమికి: దగనిఘోరా రియైన
గ్నినవాడమికు దంభ్యుడ, నని తను: చెల్లవుచు నారి కప్పననేసెన్.”

అ. ర. ప. 28.

ఇందు రామాయణార్థమున, పని + అతని + తనని + ఇను
కొని + ఏగి + నియమికి + దగనియనియ, భారతార్థమున వినియత
నింకన + పై + ఇకకొని + ఏ + కనియమికి + తగనియనియు
నన్వయిండు: నో నన్వయజాంధ్రీనిరములకు విభాగమాత్త్రయముగా

మేళనము గలుగునట్లు పదసంయోజనము ఈ కరము... గూర్చుటం నీ యిచ్చట సంస్కృతాంధ్రభాషాద్వయసంభాగ బద్ధతేషు చేయుటబడియె.

✓ “క. ఏనుం గనికర మరయక, పూనితిగా క్రియార్థం బాస నునె యేయక
కానమెకలనియమగతి, తో నావేట ము... గామం... గింగించె గదన్.”
అ. ౧. ప. 24.

ఇందుఁ బూర్వార్థమున రామానుజార్థమున : మంగు + అని + కరము + అరయక యనియు, భారతార్థమున ఏనుం + కనికరము + అరయకయనియు సాంధ్రశబ్దములును సంగమము చేయక చేయుటబడియె. ఉత్తరార్థమున భాషాద్వయసంభాగశబ్దతేషు రూపాహారము.

✓ “క. అక్షుద్ర త్రధమానదిశ్యశరసంప్రాప్తిం బ్రకాశించునా
కుక్షిద్వంశవతంసుఁ గన్గొని మహాగోదా...
ద్రక్షోపాయపథంబు నేడు దొరకక రండలు సర కా
శేతుం దద్యనధూమిదేవతలు సంప్రీతిం గగన్ మాఁక ని.” అ. 3. ప. 65.

ఇందు రామాయణార్థమున పక్ష + గోదావరీ + తీర + సత్ + రక్ష + అపాయపథం బనియు, భారతార్థమున ముఖ్య + అగః + దావ + రీతి + రసత్ + రక్ష + అపాయపథంబు. (అ. గా గొప్పయప రాధముగలవారను దావాసలమురీతిని క్రొత్త పుచ్చు గారు నగురాక్షసులనాశమార్గము.) అనియుఁ బదచ్ఛేదమున సంగమము గలుగునట్లు సంస్కృతశబ్దసంగశబ్దతేషుకల్పర చేయుటబడియె.

✓ “క. లకళ... నిట్టూరి గొం, చక త్రోమివన... రక్ష
డను నొండొరు మార కుట దొ, రను నొచ్చు... రావొనకెల్.”
అ. ౨. ప. 81.

ఇందు రామాయణార్థమున ఏనొకపదము = చున ద్విజనునియు, భారతార్థమున మీమనము = మీమనస్సు... మనము అనుద్వ్యర్థ మగు సాంధ్రశబ్దముఁ బ్రయోగించు... రూంధ్రభాషా ర్థతేషు కల్పింపబడియె.

✓ “క. ఘనవిగ్రహజ్యంభణమున, నవయము దనకల్లు పెగ గ నవా... గ్రీ
డన గలిచి కచ్చునబ్బా, అని గని నేట... నిటిజనల్.”
అ. ౨. ప. 25.

7.1

ఇందు రామాయణమున విగ్రహస్థంభము యద్ధాతీశయ మనియు, వాహిని నేన యనియు, భారతార్థమున విగ్రహస్థంభము ఒడలు విలుచుకొని బుడమియు, వాహిని నది యనియు ననేకార్థక సం స్కృతశబ్దముల బ్రయోగించుటచే సంస్కృతభాషార్థజ్ఞేష నిరూపించు బడియె.

V

“క. విను పెక్కు- కేల విదాళము, జననతగునిజోహా నవాహయముం
 దనయుటకీర్తి గుణవ, రసం బ్రసవం లక్ష్యం బ్రచుప్రభున కది తగున్.”
 అ. ౪. ప. 106.

ఇందు రామాయణమున జననప్రకమతిచే, విగ్రహము=నీతా దేవిని, విడుపుము. అయ్యయమును, సనయుటకీర్తిని, కులవర్తనము, బ్రజలను, లక్ష్యని ప్రచుప్రభునకు, ఇది పనిదారనిరోధనిరాసము తగున్ అని యన్వయించి, భారతార్థముందు ఓశ్మతరాష్ట్రా, నీవు జననప్రకమ తివి. దేహజననామయము=దేహముండు బుట్టిరోగమైన, సనయు= కుమారుని, దితకీర్తి=హృదయమైన నష్టమైన కీర్తిగలవాడని, విడుపుము= త్యజింపుము. కులవర్తనము, బ్రజలను, లక్ష్యని ప్రచుప్రభునకు, ఇది కుల దేశరాష్ట్రరక్షణకా ముక్త్యుం ద్యజించుట తగు నని యన్వయించుచుండ దేహజననామయము అయినదనియు దుర్యోధనున కన్వయించుచో నామయముగాని వాని నామయం బనిచెప్పుట పొసగదు గావున నాశ్రయదూషణశ్రవణాపాదనాగగు. నీముత్తమున దుర్యోధనునం దామయ సదృశత్వ మారోపింబై దేహజననామయనదృశుడనివాని నని యర్థము. గల్పించుటచే గణాశ్రయము రామాయణార్థమున రోగపరముగాఁ గల్పించుటచే గణాశ్రయము నోప్పియుండుటంబు యిక్కిడ ముఖ్యగోళార్థమేక ప్రకారం బయ్యె.

సాన్మశ్యనిబంధనమున కే“రాష్ట్రా నానిమిత్తముగ కే “సింహాలో మాణిక్” క్క తిష్టానలముయందు గణాశ్రయ త్తే దత్తదృశత్వ మారోపింపబడె నని దృష్టాంత్రము గదా.

“నీ. నివి మారోగ్యమున గుర తారాధర మాపతిబుగి కింజీకానని,
 మించి లోకము నాది ముందు కి వాహినము గన్నయిచ్చుతాత్తు,
 జీవదోహక ద్వివిధ్యైర్మున్నయ్యున్నానాశు డగుమహాత్ము,
 నఖిలకదాం కద ప్రకృత్యై భిక్షాన్యైః పంథుని టువ హానభావు,

VI లే. నమరనిమ్మ గానిత్యనేకముల నెలయు, జడలలే, గంపు ౩. అతి గడు మేజయగ
మేకముతోలు విభూతి విధులనువు, నొండొక కందవ్వు యెప్పు నొప్పువాని.”
అ. ౩. ప. ౪౪.

ఇందు రామాయణార్థమున నగ న స్త్రీ ముగా నన్వయించునపుడు
దివిమోచియున్న యద్రిని=అభ్రంకషమయి; వింధ సంవృతము ననియు,
భారతార్థమున శివపరముగా నన్వయించునపుడు స్వర్గ కముసువహించిన
మేరుపర్వతముననియు శబ్దార్థేషగాని యర్థేషగాని దాన్వయభేదము
గాని లేకయే యథాన్వయము భిన్నభిన్నముగా గలు పట్లు కల్పించుటం
జేసి యిచ్చుట న్నాన్వయభేదకల్పనంబు సూచించబడినది. ఇదియు ముఖ్య
గొణవృత్తార్థేష కుదాహరణ మగునని తలచినెడ దాన్వయభేదమునే కవి
చమత్కారముగా, బ్రకారాంతరముగా గావించె న యు దలఁపఁదగి
యుండెడు. కవి కల్పించినయితరభేదకల్పనలతో దేనితోనైన నం గలియని
యథాన్వయభేదకల్పన కుదాహరణము మృగ్యమని యాహించుచున్నాఁ
డను. విద్వాంసులు విమర్శించి గుణదోషముల నది తత్త్వము నిర్ణయింతురని నవినయముగ వేడుచున్నాఁడను.

“నీ. వృద్ధిల్లఁ దీజ దేవరమహామహిమ విలోకంపఁ గంటి ననె. గుణతఁ
బరఁగుభూమిజనాధిపతనయా యకలఁకి నున్ననిశాన్తిని నెన్నె కాయ
వెనవన మొడవులాలసమా నగురుబలయత్నఁ రుద్దల న లగుచు జనని
తాంత కలీధనత్పాణి వాయువుతో వెనకడు సేను నివ్వార్చి జెప్పఁ

అ. బాహుతెంచిత నని ప్రత్యభిజ్ఞానన, వర్పణమున శతనిమిష యుడబడఁ
దానెట్లగినకలఁది నానారప్పత్తాభి, ధానికథ లొంతతెడఁపఁ దీపె.”

అ. ౪. ప. ౪౪.

ఇందు రామాయణార్థమున దేవరమహామహిమ, వృధలెల్లఁ దీ
జ, అస్తోకగుణతఁ బరఁగుభూమిజ, విలోకంపఁ గంటి ననె యు, భారతా
ర్థమున వృధలెల్లఁదీజ, దేవరమహామహిమ, విలోకంపఁ గంటి, అ
స్తోకగుణతఁ బరఁగుభూమిజనాధిపతనయా యనియు; భగముల కర్థభేద
ము లేకున్నను శబ్దాన్వయభేదపూర్వకముగా గర్తకరణ హేత్వాదిభేద
కల్పనచే న్నాన్వయము బొసఁగించుటం జేసి యిచ్చుట శబ్దాన్వయభేద
సంగతి చెప్పబడియె. ఈపద్యముండే చతుర్థపాదమున నిర్వచనయింక
నుంగలదు.

కివి తాను గల్గించిననియమముగానో నొక్కయొక్కటిగాక రెండు మూడుభేదకల్పనలనొక జేయు బల వల్ల గణానంభటన బల గావించియున్నాడు. వానికి గొన్నియువాచనములఁ జూపుచున్నాడును.

“అ. వెలయు నఖిలభుజములలోనవానిని, ఎంతయునువెల్లినాఁ దొర్చి
రాజ్యలక్ష్మీ మిగులఁ బ్రబల నయూధ్యవా, రాజవి - గ. గణరాజధాని.”

VIII

అ. గ. ప. 1.

ఇందుఁ బూర్వాన్వయముందు రామాయణార్థమున అనఁ రమ + రగ
రిపు + రమ + ల్లని నాన్ అనియు, భారతార్థమున వారిణ + ర + పర
ముతల్లినాన్ అనియు సంస్కృతసభంగిశబ్దశ్రేష్యము, నుత్తరార్థమునందు రామాయణార్థమున రాజ్యలక్ష్మీ + మిగుల + ప్ర
బల + అయూధ్యనాన్ అనియు, భారతార్థమున రాజ్యలక్ష్మీ + అయూ
ధ్యనాన్ + మిగుల + ప్రబల అనియు సంస్కృతసభంగిశబ్దాన్వయ
భేదసంగతియుఁ గూర్చుటంజేసి రెంటికిఁ గూడఁ జెప్పఁ జియె.

“సీ. పడమిఁతేఁ డీరీతిఁ గడిఁగి డెదము మృగవ్యాపారభేలన పశీలషిఁప
గానలోఁ దారుమృగంబులక్షణిడిఁ గ్రొని యుమాఁ ద్రుక్కి ర్చకలఁ
దనకుచొక్క పురాణమునిదంపతులు ద. కలశము దేర నెమ్మియ మిట
సనిచినతత్త్వియతనయం డెవారిత కొరుణాఁ ద్రుక్కి పూని కలశములు

తే. మగ్నముగఁ జేయఁచప్పుడు భుగ్నవృద్ధముఁడగును విశిత్తరవిశేషాభిహతసి
క్రైష్ణ సేసె నాఘనలనద్వైప్వీనియత, మ్రంగఁ గవలసార గబుడిఁజేసి.”

అ. గ. ప. 20.

ఇందు మృగవ్యాపారభేలన మనునెడ రామాయణార్థమున మృగ
వ్య + పరభేలన మనియు, భారతార్థమున మృగ + వ్యాపార + భేలన
మనియు సంస్కృతసభంగిశబ్దశ్రేష్యము, దనకుచొక్క పురాణమునిదంప
తులనునెడ రామాయణార్థమున తనరుచు + ఒక్క + పురాణమునిదం
పతులనియు, భారతార్థమున తనరు + చొక్కపు + రాణ + మనిం
పతులనియు, కమకంబులుదేర ననునెడ రామాయణార్థమున తమకు +
అంబులు + తేర ననియు భారతార్థమున తమకంబులు + తేర ననియు,
బూసి కలశముంబుమగ్నముగఁ జేయఁచప్పు డననెడ రామాయణార్థమున
పూని + కలశము + అంబుమగ్నముగఁ + చేయు + చప్పు డనియు,
భారతార్థమున పూని + కల + శముంబు + మగ్నముగఁ + చేయుచు +

అప్పు డనియు నన్వయించుచో సంస్కృతాంధ్రభాషాద్వయ బ్రజ్జేషయు,
సారంగమున కేసి యనునెడ రామాయణార్థమున జపరత్నము భారతా
ర్థమున విష్ణుగపరత్వముం గల్పించుటంజేసి సాన్కృతభా. ధర్మశేషయుఁ
గూర్చుటంజేసి మూటికిఁ గూడి యిక్కడఁ జెప్పబడియె. ఇట్టివానికి
గ్రంథమంత యు నుదాహరణమే కావున విశేషించి వివరింపఁ బని లేదని
తలచు కున్నాఁడను.

ఇప్పు డాకావ్యమున జ్ఞేషనిబంధనము నేయుండఁ గిన్నివ్యాకరణ
విషయములు విచారణీయములై నట్లు చూపట్టుటం జేసి వాసంగూర్చి కొం
త చర్చించెద.

“క. వినియతనింపనపై నిడు, కొని యేగినియమికిఁ దగఁ ఘోర్భాగ్ని యొన
ర్చినవాడ మీకు దండ్యుడఁ, నని తమఁ జెల్పుదును వారి కన్ దేసెన్.”

ఆ.ం. ప. 28.

ఇందు ద్వితీయపాదముందు రామాయణార్థమున ఏగి - నియమికి
అని యన్వయించుచో నసమాసకగమనక్రియానాకం బయిన “ఏగి”
యనుపదమున కర్థానుసారములేనిరూపమును, భా. తార్థమున ఏ + కిని
యనుపదమున యన్వయించుచో సంధిని “ఏన్” అని పదమం బలిద్రుతమున
కర్థానుసారాధికమును దశ్వర మగుపరుషనర్తమునకు సరి - దేశంబును
రాగా సార్థానుసారరూపంబును గలుగుటవలన సరేండ్కు యి లిక్కడఁ
గల్పించుట వ్యాకరణవిరుద్ధ మనియుఁ గల్పింపకున్న నర్థ విన్వయింపదని
యుఁ దలఁచుచుఁగాని “జ్ఞేషేనఖండనిర్బిందోన్వ - శనిం బ త్రి చిన్తత”
న్ముచనధర్మణ శ్రికావచనమున జ్ఞేషయం దిట్టివానికి జే నము వర్తన
నన్ముతంబని నిర్ణీతమైయుండుటంజేసి వ్యాకరణవిరోధంబు గలుగదు. దానఁ
బైఁ జెప్పినరీతి నర్థాన్వయమున కసందర్భముం గలుగదు. ఇట్లే,

“మ. స్వనిదేశోన్నతి నఁ తట స్నెటయచుక శక్తిం బతుర్దిష్ట శం

ద్రనికామంబును గల్చి తిమ్మలసమాన ప్రాప్తవిత్తార్పణం

బునఁ దన్వన్వశు లైనప్రాప్తానులతోఁ బూర్ణాన్వయారంభం

యఁగున్ బృథివీశుఁ డొప్పెనగురూఢాపూర్వసత్కీర్తితోన్.”

ఆ. 3. ప. 15.

అనుపద్యమున “ఒప్పెనగురూఢాపూర్వసత్కీర్తితోన్” అని 3వ రామా
యణార్థమున “ఒప్పెనఁగూన్” అనుచో సకారోత్తర ధానున ప్రవిశిష్టరూ

పండున, భారతాధ్యక్షులు "శ్రీ గాంధీ" + సమగ్ర భావనావ్యవస్థాపక"
 ముందును గూర్చునేడును సమాధానము
 కల్పించును.

“శ్రీ. భృత్య గులచ ద్రుఢుల నై జన్మ పరివృత్తలననపాలు యాభుల నయించి
 యలరారునతనుజయ్యెల పొయిం యవనసారావృత్తిభాగవతల నచ
 ద్రవిడకళింగ సాల్వపదగ్రంథముచాదిపతుల నొక కప్పలులు గొనియె
 జోళ నేసాళి పాంచాల కేళ మన్నియై త్సమూ తులగర్వు పడచె

శ్రీ. గీ. ఈయగంధరస్థూరాశ్చంతసింహ, లాటభూపాలమణ్యుని నోటానోచె
 జగత్త గోనలకేళయమన, యలనరించినయాజులలో మెలగఁజేసె”

అ. గ. ప. 7.

ఇందులో గాంధీజీయూడవపాదమునందు రామాయణమున కోసలకేక
 యనుగళులనయల + వరించి + నరుగఁజేయ + మెలగఁజే + చేసె
 ననియు, భారతాధ్యక్షమున కోసలకేకయనుగళుల + వరించి + యనుగళులను
 యాజ్ఞలో + మెలగఁజే + చేసి ననియు నన్వయించునది గాంధీజీ
 ముందు “మగధుల” అనాపదనుండిలిద్రుశమున గాంధీజీ
 మీఁదిపనుషమునకు సరళాదేశమును కాగా “మగధుల” అనాపద
 రామాయణాధ్యమందు సమానమునందు పాని కపితాశము చేసె గాంధీజీ
 “మగధులనయల” ననియు కూపభేదము గల్గెననియు గాంధీజీ
 కుఁగా. నొక్కచోట ప్రహింతుమేని యర్థాంతరమున వాస్తవ
 విరోధము తప్పక కలుగునని యాహింప ననకాశము ముగియఁజేసె
 గాని యిక్కడ గుండవిందుసరళాదేశములులేని “మగధుల” అనాపద
 యాజ్ఞలో మెలగఁజేసె” ననుపాదమే సిగ్గాంధీజీయూడవపాదము
 మార్పబడునేని వ్యాకరణవిరోధము గలుగదు. అయితే రామాయణమునందు
 బ్రహ్మదనిన, భారతాధ్యక్షమున కోసలకేయమగళులు + అ, అని యితర
 ప్రయత్నముచేచ్చేదార్థము గలుగదు. కావనకారావ్యయమును కథించి కోసలకేక
 యమగళులు వరించె గామీ చేసె + అచరించెన + యాజ్ఞలో +
 మెలగఁజే + చేసె విరూపక్షులకర్తవ్యమునాధ్యక్షాధ్యక్షము. ఇట్లు
 లన్వయించినచో ద్రుశమునకు ప్రత్యక్షమున భరియింపరానిది
 మీఁదిపనుషమునకు సరళాదేశమునకుం బ్రసక్తి గలుగదు. కావున
 వ్యాకరణవిరోధ మేమిటం గానగను. అతరప్రయత్నమునచే దార్థము

మయినయకారాచ్యయము చుప్రసిద్ధము. అంధ్ర బ్రహ్మకరమునం దకా
రమున కీయర్థము నిరూపించి కళాపూర్ణోదయము లేనిది. ఇప్పుడు స్వ
ధర్మములు నీవ యొందుదు” అని యుద్దాహరణబడి యుండెను.

“క. కేయం జెప్పెడి జేమి మానివక సవ్యత్తులుచే నేమిటం
జేయ రాదు పితౄమోక్షము మతస్థి దక్క. దత్తాస్తికి
ధీయక్తిం గడు నొండు ప్రోన పదేవిక వేదేక జేమ
స్వాయం బొప్పుటెంపు నామరబలం బవ్యావతిక వత్తు.”

అ. ౧. ప. 47.

సంకుః జతుర్థపాదానియందు రామాయణార్థమున వేదేవక +
దేవరక + న్యాయంబు అని యవ్యయించుచో “దేవరన్యాయం”
దీపకారకరూపంబును, భారతార్థమున “దేవరన్యాయం”
దీపకరూపంబును గలుగుటంజేరి తంత్రసమాప్తరూపమును రెండర్థముల
కుఁగాఁ బ్రయోగించునెడ నస్వకరార్థము నవ్యాకరణవిరోధం బగు నని
అహహింపవచ్చుఁగాని, ద్వీకరూపముచే సామపాతముగా నంగీక
రించి భారతార్థమును పోల్చించునేకనకారకరూపమునందు “అనచిచ”
యనుపాదోక్త సూత్రముచే నకారద్విత్వముఁ గల్పింపఁబడుచో వ్యాకరణ
విరోధంబు గలుగదు. ఇట్లే,

“తే. మలనయ్యతసఖ్యాతిర్ణాట, అప్రదీప్తి నిట్టలరుచిప్రభా
మెండుఁ జెట్టనికోటగా నెనఁగుదుఁ గడ, చేరు వన్ద నహశరా జితనిరూఢి.”

అ. ౨. ప. 104.

ఇందు ద్వితీయపాదమునందు రామాయణార్థమున విప్రభావము
విప్రత్వమునుచో నేకపకారకరూపంబును భారతార్థమున ఈ + ప్రభావ
మని యవ్యయించుచో సంధిసవ్యమున “ఇప్రభావ” అని ద్వీపకారకరూ
పమునుం గూర్చునెడను దాని ననుసరించి పాదానియందు శ్రావయతి
నిమిత్తమై “అణులప్రదీప్తి” మునుచోటను ముందుఁ జెప్పిన తిని “అన
చిచ” యనుసూత్రముచే బకారద్విత్వముఁ గల్పించి ద్వీకరూప
మునే యుభయార్థములందును సామపాతముగా గ్రహింపఁ గును. ఇట్టి
చోట్లనెల్ల నిట్లే సమూహానము కల్పనీయ మై యుండెను.

“చ. చనియెఁ బ్రశాంతమై యనలన్వరహేతివిహరవృత్తిచే
శవ మునివింటి మిట్టియతిగర్హ యమిదయు రాజమానా

సనుఁ గొనివచ్చెఁ దా నొకఁడనురణాధ్యుఁ శశీ క్రమఁజన్

మనఃపృథగూఢభాగ్యమహిమస్థితి యిట్టిదివో విచిత్రముల్." అ. ౨. ప. 72.

ఇందుఁ దృతీయపాదమందు రామాయణార్థమున "నన + రజః + స్ఫురణాధ్యునిఁ" అనుచో ద్విసకారకరూపంబును, భారతార్థమున "అవ రజ + స్ఫురణాధ్యునిఁ" అనుచో నేకసకారకరూపంబునుం గలుగుటం జేసి యుభయార్థబోధకతంత్రచారమున వ్యాకరణవిరోధంబు గలుగు నని యూహింపవచ్చుఁగాని, రామాయణార్థమందుఁ గన్పట్టెఁ గలరజశ్శబ్దాంత సకారమునకు "ఖర్షశేషరివావిసర్గలోపవక్తవ్య" యనుకాత్యాయనవా ర్థికవిహితం బైనవైకల్పికవిసర్గలోపముఁ గల్పించి యేకసకారరూపమే యుభయార్థములందు సాగుపాఠముగా గ్రహింపఁబడునేని వ్యాకరణవిరో

ధంబు సరిగ్గా లేదు.

"క. అనిలఁ జిధకతచక్రి, నొనకడుతమి రామగుఱు ముడుపుటకు నయం

బునఁ దత్సత్తికళామణి, గొని చపఁగ వియమితదర్శగురును భ్రమియై." అ. ౨. ప. 21.

ఇం "దధికతమస్థితి" యనుచోట భారతార్థమునం బైనజెప్పినదీని వైకల్పికసకారలోపముఁ గల్పించి యర్థవ్యయమున నేకసకారకరూపమే గ్రహింపఁదగును. ఇట్టిచోట్లనెల్ల నిట్లే సమాధానము కర్తవ్యము.

ఈకవివరేణ్యుఁ డుభయకవిమిత్రునిదీతిం గవిత్యమర్థమెల్ల తెన్న యెఱింగినవాఁడు గావునఁ గథాద్యయంబుఁ గూర్పునెడ సందర్భానుసార మునఁ దగినపదములఁ గూర్పుచు నాయూపదములు విభజింపఁ గొన్నిచో ట్ల యతిస్థానమున వర్ణములకర్థోదమున మార్పు గలుగఁజేనియు యతి భంగము పొసంగని జేఱుండున రెండువిధములఁ జెల్లఁదగినయతులఁ గల్పిం చి చమత్కరించియున్నాఁడు. చూడుఁడు.

"వనమయగూఢము. సారనిజచాపగుణశబ్దసమయై

• జ్యోతిక శూరతరఃసాత్యకిరణాగ్ర

• శూరతరకాశ్శ్రుతినిరూప్యగమమండై

చేరి యవికారధృతిఃసింధువృపుఁజాచెన్." అ. ౪. ప. 167.

ఇందు రెండవపాదమున "శూరశరసాత్యకిరణాగ్ర" యనుచో రామాయణార్థమున శూర + తరస + అతి + అకిరణ + అగ్ర, యను పదవిభాగంబున "తరసాత్యకిరణాగ్ర" యనునెడ సకారోత్తరాకారము

నకు స్వరయతియు, భారతార్థమున శూరతర + సాత్యకి + రణాగ్ర య
నుపదచ్ఛేదంబున సాత్యకిశబ్దమందలిసకారమునకు వ్యంజనయతియుఁ జెల్లు
వలసియుండుటంజేసి తదనుగుణముగాఁ బాదాదియందు “జ్యోరసిక”
యనుసమాసమందలిజ్యోశబ్దముఁ గూర్చుటవలన స్వరయ తికి యకారము
ను వ్యంజనయతికి జకారమును సరిపడునట్లు కూర్చెను.

“మ. రవిప్రత్తిం డని కిట్లు పూని ప్రతిగర్జదీర్ఘసంహారక్
ప్తివిరాజచ్ఛరభీష్ కుంభజయశోభివ్యాప్తి మీఱక మను
ష్యవిభుం డుబ్బుగ నంత నాప్రబలదోషాచారితోఁబుట్టుగు
మృనిఁ గూర్చెం బవనాత్త జుండు బలిమి + మృక్వాసనాభిఖ్యునిక్.”

అ. ర. ప. 214.

ఇందు మూడవపాదమున రామాయణార్థమందు ధీమ + చారి
న క్తంచరుఁ డని యన్వయించునెడ దోషాశబ్ద మాకారా తావ్యమై
వ్యంజనయతికిఁ దగియుండుటయు, భారతార్థమందు ప్రబలదోష +
ఆచారి ప్రబలదోషములు గలయాచారముగలవాఁ డనునర్థమున “ఆ”
యనునుపదార్థము విఱుఁగుటవలన స్వరయతికిఁ దగియుండుటయుం జూచి
తదనుగుణముగాఁ బాదాదియందు “మనుష్యవిభుం” డని ప్రయోగించి
యందలి “ష్య” యనుదాని స్వరవ్యంజనయతులకు రెంటికిఁ దగునట్లు
కూర్చెను.

“క. చేవ శ్చదరి భీమాశుగ, దావహతికృతోరుభంగతాపజ్జ్వలితుం
డై విరుక్త్య డడగ జయమున, వైవస్వతసంతతినృపావధ్యుడు విం చెన్.”

అ. ర. ప. 247.

ఇందు రెండవపాదమందు “భీమాశుగదావహతికృతోరుభంగ +
తాపజ్జ్వలితుండై” యనునెడ రామాయణార్థమందు ధీమ + శుగ +
దావ + హతి + కృత + డరు + భంగ + తాప + జ్వలితుం డై య
ని విభజించునెడఁ బాదాదియందలిదావశబ్దమందలి దకారమునకు వ్యంజ
నయతి చెల్లునట్లుగా యతిస్థానమునందు “తాప” యని విఱుఁగునట్లును,
భారతార్థమందు భీమ + ఆశు + గదా + అవహతి + కృత + డరు
భంగతా + ఆపత్ + జ్వలితుండై యని విభజించునెడఁ బాదాదియందు
“అవహతి” యని విఱుఁగుటచేఁ దదనుగుణముగా స్వరయతి చెల్లునట్లు

యత్స్థానమందును భంగతా + ఆపత్ అని విలుఁగునట్లునుం గూర్చి
చమత్కారముఁ గావించెను.

“చ. విను పలుమాట లేల యలఁ వేలుపుమాఁకలలోన నేనియొక

వెనుకకు వీఁగఁ బాఱ కొకఁవీరుఁడు నైఁపఁగలాఁడె యల్కచూ

పినకులుఁ డిందుకంత నమఁ పేక్షితసంగరకేళియై నిగు

డ్చినఁ బటుఘోరసాయకవిఁజృంభణ మన్యుల కోర్వనెట్లగున్.” అ. ర. ప. 89.

ఇందు చూఁడవపాదమున రామాయణార్థమందు అల్కచూపు +
ఇనకులుఁడు, అనియు, భారతార్థమందు అల్క + చూపి + నకులుఁడు,
అనియు విభజించుచోఁ బాదాద్యయందలి “చూ, పినకులుఁ” డనునెడ ని
నకులుఁ డని విలుచునపుడు స్వరయతియు, చూపి + నకులుఁ డనుచో
వ్యంజనయతియుఁ జెల్లనలయుఁ గావున వానికిఁ దగినట్లు విశ్రమస్థానంబు
న “నమ + పేక్షితసంగరకేళియై” యనునమాసమందలిసమపేక్షితశబ్ద
గతమైన “నే” యనుదానిం బ్రాదియతిగా స్వరవ్యంజనయతులకు లెంటికి
ననుకూలించునట్లు గూర్చెను. ఇట్టిచిత్రంబు లెన్నియోనియు నీకవికవితా
ఘోరణిం గన్పట్టుచుండెడు.

ఈకవినర్యం డధికనియమముతోఁ గథాద్వయముఁ గూర్చునెడను
జదువువారికిఁ జిత్తానందము గూరునట్లు భాషాజాతీయము లగువాడుకప
దములం గూడ నక్కడక్కడ సందర్భానుగుణముగాఁ బ్రయోగించెను.

“తే. అప్పుడు మనుజేంద్రముఖ్యు లాహరి నుతించి

రసఘ నిదుమహత్త్వ మేమని పొగడఁగ

• పప్పువారాయణమహాస్త్రవైభవి మిటు

అఫలముగఁ జేసి రిపులకొ వ్వడఁచి తనుచు.”

అ. ర. ప. 212.

ఇందు రామాయణార్థమున నింద్రజిత్తుప్రయోగించినబ్రహ్మేస్త్ర
ముచే నధిదలు మూర్ఛిల్లఁగా హనుమంతుఁడు సంజీవనిం దెచ్చి యెల్లవా
రిం బ్రదికించి యస్త్రమును వ్యర్థపఱిచె నని యాహనుమంతునిఁ బ్రశం
సించునపు డాశ్చర్యసూచకముగా లోకమున సాధారణ మగువాడుకమయి
“నారాయణ” యనుసంబోధన మిందుఁ గూర్చుట చమత్కారకారియై
యుండెడు.

“తే. అరయ నేరి కిట్ట ట్టని యాడుకొనఁగ

రానియట్టిది శ్రీరామరామ నికు

తూరుదుశ్చేష్టితింబు నివారితముగఁ

జేయకునికి యొప్పుడు దానఁ జేటు వొందు.”

అ. ౪. ప. 104.

ఇందు భారతార్థమున శ్రీకృష్ణుఁడు రాయఁ భారము చేయునపుడు ధృతరాష్ట్రునకు దుర్యోధనుమశ్చరిత్ర ముగ్ధుడించి చెప్పునప్పుడు ఘోర శ్చర్యసూచకముగా లోకసాధారణ మగువాడుక మెయి “శ్రీరామరామ” యనునంబోధనద్వయముఁ బ్రయోగించుట యత్యంతచమత్కారంబుఁ గావించెడు.

రామాయణభారతకథాసంఘటనంబునం బ్రశంగవశమున నగరార్థవాదిమహాకావ్యలక్షణంబులకుఁ బ్రస్తావ మిం దచ్చటచ్చటఁ గలిగి యరయువిద్యాంసులకు గోచరంబులై యుండెడు.

ఈకవిచంద్రుం డింతనియమముతోఁ గథాద్వయముఁ గూర్చి గ్రంథమును రచియించుచుం గావ్యకన్య కలంకార మొడఁగూర్చి శబ్దార్థాలంకారములం గూడ నచ్చటచ్చటఁ బొందుపఱిచి యున్నాఁడు. ఒక్కొక్కచో నొక్కొక్క పాదము మాత్రమే గాక రెండుమూడం బ్రసంగవశమునఁ గూర్చి వుడు సంస్కృష్టసంకర వ్రకారంబులు నచ్చటచ్చట నూహ్యంబులై యుండెడు. వీనికిం గొన్నియుదాహరణములు దిక్పర్యవసముగఁ జూపుచున్నాఁడను.

“మ. తలఁపం జొప్పడి యొప్పె నప్పుడు తదుద్యజ్జేత్రయఃప్రసము

త్కలికారింఖదసంఖ్యసంఖ్యజయవత్కంభాణరింభానిశ్శం

ఖలసంఖ్యాతధరాపరాగపటలాక్రాంతంబు మిన్నే రన

ర్గళభేరీరఃర్దళద్దగన శేఖలేపపంకాకృతికా.”

అ. ౧. ప. ౩.

ఇం దొక్కటిరెండువర్ణములకుఁ బలుమా అవృత్తిఁ గావించుటం జేసి వృత్త్యనుప్రసాలంకారము.

“రగడ. పొలిచె మధులక్ష్మీ సురపొన్నలను బొన్నలను

తెలివిపడి పుప్పొడులతిన్నెలను జిన్నెలను

* * * *

* * * *

అ. ౨.

ఇందు ఛేకానుప్రసాలంకారము.

శబ్దాలంకారములచే రసపుష్టి గలుగ దని జూనియెడఁ గవుల కంతగ నాదర ముదయింపడు గవున శబ్దాలంకారనిచార మింకఁ జాలించి

యథాలంకారముల విచారించెను. సుకవులు శబ్దాలంకారముల నంతగ నాదరింపరని చిత్రమీమాంసలో శ్రీమదప్పయదీక్షితులవారు “శబ్దచిత్రస్య ప్రాయో నీరసత్వ న్నాశ్యంశం త ద్వాద్రీయంతే కనయో నవా తత్ర విచారణీయ మతీ వోపలభ్యత ఇతి శబ్దచిత్రాంశహపహ యార్థచిత్రమీమాంసా ప్రసన్నవిస్తీర్ణా ప్రస్తూయతే” అని చెప్పియున్నారు గనా.

“క. వెండియుఁ బతికొరిగి వొడల, రెండవసతి యనవరగుణరేఖఁ దనకుచుకా గండెసఁగెడు సుతరత్నముఁ, బాండురమచి శుక్తివోలెఁ బడసె హరికృపకా.”
అ. గ. ప. 72.

ఇం దుపమాలంకారము స్పష్టము. భారతార్థమున రూపకసంస్కృత మగుట విశేషము.

“మ. తలఁపగ జొచ్చుడి యొప్పె నప్పడు. * * *

అని ముందు వృత్త్యనుప్రాణగాహరణముగాఁ జూపఁబడినపద్య మందు సంబంధాతిశయోక్తివస్తూ త్రేక్షులు గండు గోచరించుటం సేవానికిఁ గ్రమమున నంగాంగిభావలక్షణం బై నసంకలనము శబ్దాలంకార మగువృత్త్యనుప్రాసమునకును సంస్కృత్యము వివశ్చిద్వచనీయంబులై తోచెడు.

“చ. తురగఖురాహతక్షితజఘాళినయస్థగితాంబరంబుతో
నొరయుచుఁ దచ్చమాగజసముత్కర మప్పుడు చూడ నొప్పెడి
క్కరివరయూధమత్సరవిగాఢతఁజేసి సమస్త మైనయి
ద్ధరఁ దనపైకి నెత్తుకొని తల్చెడినో యడుచుండఁ జూపకుల్.” అ. గ. ప. 10

ఇందు సంబంధాతిశయోక్తివస్తూ ప్రాణిత హేతు త్రేక్షు.

“నీ. అచ్చంపు రేఁజగురాకజొంపముకెంపు, మేలిచెందిరపుఁగెంఘాళి గాఁగ,
శ్రుచ్చినట్లుగ జాడుకొన్న మొగ్గులగుంపు, ప్రకటపాటలబిందుపాళి గాఁగ,
విచ్చినపరువంపువిరులతండిముపెంపు, వోభితభూతిరింఘోళి గాఁగ,
నిచ్చలం బైవతోనియవానజడిసాంపు, లాలితదానధారాళి గాఁగ,

తే. సుమపగాగమల్ కేళిపాఁసువులు గాఁగ,

భ్రమరపక్కులు పైసరపలులు గాఁగ,

బుడమి నెల్లెడ వాహ్యళి వెడలుమదను

కుదపుటేనుఁగువోలె నామని దనర్చి.”

అ. ౨. ప. 6.

“కా. శ్రీ చన్ద్రాండలు రాదు నండగొని వానిం జేర్చుచుకా భక్తిసా
మీచీన్యామలపెద్దవేంకటస్వరూప్తిలన్తనశ్చాతక
వ్యాచిక్రింసకుఁ గైవసంబయి సదోదంచత్కృపాదృష్టిస
ధీచీనం బసుకృష్టమేఘము జగత్ప్రీతిం గడుం జేయుతన్.” అ. గ. ప. 3,
ఇందు రూపకాలంకారము విస్పష్టము.

“మ. యతి యెంతే దనయూర్తిఁ జేద్దడినవాడై యార్తజాయాసమా
గత మైనప్పడ మేనుఁ బాయు మని యల్క న్నన్న కాపించె సం
తతి లేకుండినచోఁ దదాశ మిగులం దాఁ జోవు పెట్టేనియుకా
ధృతిమై నోర్వఁగ వచ్చునామదికిఁ జింతింపంగ నం చెన్నదకా.”

అ. గ. ప. 34.

ఇందు రామాయణార్థమున ననుజ్ఞాలంకారము.

“చ. తమయు సమాధునిక్రమము సద్వినయంబు ప్రతాపముకా సురూ
పము నవికారభావమును బ్రాధవశక్తియు నిర్మదానశీ
లముఁ దగ నొక్క టొక్కటి కలంకృతిఁ జేయఁగఁ దచ్చి శోభిలు
న్విమలత నాకువీటిపురవేంకటరాయఁ డతిప్రసిద్ధుడై.” అ. గ. ప. 34.

ఇం దనోన్యన్యాలంకారము.

“నీ. కులవర్ధనుం డైనకొడుకుఁ గాననియట్టిలాఘవాస్పదునియాతయము లయము
నీరులకుఁ దోడ వైనవరసుకుఁ బడయనిఘనకలుషాత్తుజీవనము వనము
పితరులఋణముఁ దీర్చెడునూనుఁ జెందనిదాశాగృహిణిగోత్రమ్మ త్రమ్మ
రహి నిహపరసుఖత్రయఁ బుత్తు నెత్తనివరపుణ్యహీనుభవమ్మ వమ్మ

తే. పలుఁబలుకు లేల నిఖిలము ఖిలమునూవె

యాత్మజులు లేనివారి శోయతివరమణి

తరమె యనపత్యువైవర్ణ్య మరయ నతని

యఖిలమును నిట్లు ముఖవర్ణహీనిఁ జెంద.”

అ. గ. ప. 48.

ఇందు వినోక్త్యలంకారము. మఱియు నాలయము, జీవనము, గో
త్రమ్మ, భవమ్మ, నిఖిల మనుపదములమొనటియక్షరముఁ ద్యజించి లయ
ము, వనము, శ్రమ్మ, వమ్మ, ఖిల మనియుం గ్రహించుట శబ్దచిత్రము,
వైవర్ణ్యము ముఖవర్ణహీని యనుచో న్లేషయుఁ జమత్కారముఁ
గలిగించెడు.

“మ. జనవద్బోటక పాటితక్షితిరజస్సంక్రాంతిచే నింకునిం

ధువులం గ్రమ్మ నుర్వికా దినికిఁ దోడ్చో నించెఁ దన్నాగమల్

నానిగ్య న్దనిర్ రౌఘమున శుండాశీకరోర్ధ్వప్ర
ర్నవిధిం దానమనీ సింధురము అన్ప్రఖ్యాతిఁ గాంచెక గుర్రు.”

అ. ౧. ప. 11.

ఇందు శ్లేషాత్మాపితసంబంధాతిశయోక్త్యనుప్రాణినిరుక్త్యలం
కారము.

“క. ఉదుటున నట్లగి యతఁ, దది ప్రాయశ్చిత్తీకరణాశ్రమిణ
వదలక పూతము నేయక, సదమలగతి పూనె వృథయె స్సంగరముర్రు.”

అ. ౨. ప. 91.

ఇం దర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

“మత్తకోకిల. భూధరాధిపకన్యకామణిపుణ్యసాదపయోజలా

త్వేధితారుణగైరికమృతిహేమమాటవిహార

లాధికాదర సాధుసాధితహైమవత్సవరం హ

రాధిత సరమోచితా తప్తహాసాపకృతి స్మృతి” అ. 3. ప. 144.

ఇందుఁ బ్రథమసమాసమున సహగుణాలంకారము.

ఇప్పుడొకవి కావ్యగుణములుం బెక్కులు పోసగునట్లు రచన గా
వించెను. ఉన్నియు నీరూపించినం గ్రంథవిస్తర మగునని వానికిని రెండు
ముఁదువాహుగుణములమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించెదను.

“క. అది సకలసగాచారం, బది సర్వజ్ఞాన మది సమస్తజనిఫలం

బాదవినకొలది నొకప్పుడు, హృదయము నీయంగఁ జేర్తురని మహేశా.”

అ. 3. ప. 80.

ఇందు శ్లేషాభ్యుగ్రుణము.

“ఉ. అంత ఎసంత మొప్పెఁ జరమాగ్రిమభాగచరాఖిలమసా

మంత మనంతజాలక సమంజసరంజితకుంజకుంజరో

ద్వాంతనితాంతసాంద్ర మధుదానవిజృంభితబంధిర్వనా

శ్యంతినిరంతరీకృతదిగంత మతాంతలతాంతకుంతమ్.” అ. ౨. ప. 4.

ఇం నాదార్ద్ర, ముదాత్తత, యోజస్సు, సామాన్యంబు నూ
హ్యంబులు.

“నీ. అచ్చంపు లేజిగురాకుజొంపముకంపు మేలిచెందిరపుఁగంధారి గాఁగ

* * * * *

అను సావయవరూపకానుప్రాణితవస్తూత్పేక్షకు యందుదాహ
రింపఁబడినపద్యమునందు సమత, యర్థవ్యక్తి, సమామయ న హ్యంబులు.

ఇన్నవారని కావ్య లాగు ప్రదీపానీతి మైనవ్యంగ్యవైభవము
• నిందుఁ బొందుపటికి కున్నాఁడు.

“మ. జనశోభాపాటికీరవస్పంక్రాంతిచే

* * *

అను శ్రీశాంతాపితవంబంధాతిశయోక్త్యనుప్రాణిరనికుక్త్యలంకా
రమునకు లక్ష్యముగా ముందుదాహరింపఁబడినవద్యమందుఁ మరగఱురో
ద్ధూతం బైనపరాగమువే సముద్రములును మందాకినియు నింకెననియు,
నేనుఁగులముదఢారిలచేతను దొండములతుంచురులచేతను మగుడ నవినిం
డెననియుఁ గల్పించిన చుటిశయోక్త్యలంకారముచే, సముద్రములను
మందాకిని నింకింపఁ జాలినంతపరాగము చేపఁ దగినన్నిగుడ్డుములును
వాని మరల నిండింపఁ జాలినంతమనోదకమును దొంకఱనీరునుం గురియుఁ
జాలినన్నియేనుఁగులు నాచారమునఁ గల ననుచున్నవని వ్యంగ్యమై వి
ద్యాంసులకు మరోగంజముఁ గావించెను.

గ్రంథానిని రచింపుంపఁబడిన

“శా. శ్రీశ్రీఁ బుట్టి సుధామధుద్రవముతోఁ జెన్నొందుపుష్పంబు శో

భాతాద్య మెల్లర్పఁగా ముడుచుపంపాపేమకుటాశ్రయ

భ్యాశబ్దము ప్రాయఁగావుత విరూపాక్షహృదయం బాకపీ

టితిప్రప్రభువేంకటాద్రిహృదయానీకంబు లోకంబులన్.” అ. గ. ప. 1.

అనువద్యమందు శ్రీశ్రీఁబుట్టి యనుటచే “రాఘవచ్చే భవే స్త్రీతా రు
క్మిణీ కృష్ణజన్మని” యనువిష్ణుపురాణవచనముచొప్పున లక్ష్మీస్వరూపురా
లగుస్తీతాదేవితో ననఁగా స్తీతాదేవిచరిత్రతో ననియు సుధామధుద్రవము
తోఁ జెన్నొందుపుష్పంబుఁ జంద్రుని ననఁగాఁ జంద్రవంశజచరిత్ర నని
యుఁ గల్పించి యట శోభాతాద్య మలంకారతాద్య మెల్లర్పఁగా
ముడుచుపంపాపేమకుటాశ్రయభ్యాశబ్దము, పంపాపేమకుటా
శ్రయుఁడైనవిరూపాక్షదేవునిచేత భ్యాశ-కృతిననుర్పణచేతఁ బ్రసిద్ధమై
నబ్రహ్మము, వేదతుల్య మైనరామాయణభారతద్వయగ్రంథప్రతిపాదకగ్రం
థ మనియు నన్వయించుచో మనాక్కావ్యాన్నిరూపనము వ్యంగ్యమహి
మచే నొనర్పఁబడియె నని రసికు లుఁహింపఁ దగును.

“క. చనునెడ శ్రీరాముఁడు పాపని నవని నమాపవైభవశ్రీ నుత్తం

బున నిడి దానవినిత్రా, తనురాగప్రౌఢి వచ్చి తనుఁ జైకొనఁగన్.”

అ. గ. ప. 2.

ఇందు రామాయణార్థమున రామునకు నీతాదీనియెడ రాగము రతి యుదయించె నని చెప్పఁబడియె. అయ్యది ప్రసంగింగతానుభావాది సామగ్రీసముల్లసితంబై రసమయ్యెడు. కైశికా వివృత్తులను ద్రాక్షాదిపాకములును బ్రకరణోచితముగను రసోదయానుకూలమును రచనావిశేషమున నచ్చటచ్చటఁ గూర్పఁబడి సహృదయవేద్యంబులై యుల్లసిల్లెడు.

“క. శాలఁది యిడరానిపాండిత, గలపింగళినూరవార్యకవనంబునకా

శల మున్నదెల్ల నెఱుఁగఁగ, నలవియి మాదృశున కర్హు లంగుఁ గవీంద్రుల్.

విద్వాంసులు విమర్శించి విశిష్టకృపామతింజేసి యిందలిదోషముల మన్నించి గుణ మేదే నుండినం గ్రహింపఁ బ్రాప్తులు.

శ్రీకాళహస్తి. }
10-7-1910.

ఇట్లు,
సమ విద్యన్వి శ్లేషుఁడు,
శతఘంటవలు, వేంకటరంగశాస్త్రి.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

స వ్యాఖ్యానము.

పీఠిక.

అః బుట్టి సుధామసుద్రవముతోఁ •
జెన్నొందువుస్సంబు శో
భాతాద్యుఁ మెల్లగా ఘోషించువం •
పాహేమకూటాశ్రయ
ఖ్యాత బ్రహ్మము ప్రోచుఁ గావుత విదూ •
పాక్షాహ్వయం బాకువీ
టీతిమ్మప్రభువేంకటాద్రిహృదయా •
టీకంబు లోకంబులన్.

వ్యాఖ్యానకర్తృకృతమంగళాచరణము.

- కా. శ్రీ శ్రీలాజలజంబుఁ జేకొని దరఁస్తే రాస్యూఁడై గోవికా
జాలిం బగ్గుతవార్ధిఁ జేలఁగ నిజేచ్ఛక నైజసాందర్యధు
ర్యలోకద్యుతిధారణక ముకుళనఁ వ్యాకోచముల్ నేయుగో
పాలస్వామి మనోహరాకృతి మదికా • భావించి నేరించెదన్.
- బ. ఆమాయసూరయార్థరచిఁతాంధితరాఘవపాండవీయకా
వ్యుపహితమాధురీమముభియార్థవిబోధిక టీకఁ జేసెదక
గవలనివాసినచరణఁ కాంచననూపురశింఱితార్పటికా
సమమతి సంస్కృతాంధ్రకృతిసాధవలక్షణాలక్ష్మీతంబుగని.

టీక. శ్రీలోకం = లక్ష్మీలోకం, పుట్టి = జనించి, సుధావ సుద్రవన సోకం = సుధా = ఆమృతమనెడి, మధు = పూడినెఱుక్క, ద్రవముతోక = తడినీళ్ళ, చెన్నందు పుష్పంబు = చెన్నందు = ప్రకాశించునట్టి, పుష్పంబు = పుష్పము, శోభితాయణ్యము = తరుణకాంతి, ఎలర్పంగా = ఒప్పుగా, ముదుచు పంపా పామము. శ్రయభ్యాత బ్రహ్మము = ముదుచు = జడలయందుఁ దాల్చుకొన్నట్టి, పంపా = పంపా = స్తీరమందున్న, హేమపూట = హేమపూటపర్వతమనెను, ఆశ్రయ = ఉనికియ. సుభ్యా = పేర్కొనిన, బ్రహ్మము = కర్త, అనగా బాలచంద్రుని శీరమునంగుఁ దాల్చిన దని భావము. విరూపాక్షావ్యామంబు = విరూపాక్ష నామము గలది, ఆకువీటితిమ్మ ప్రభు వేంకటాద్రిహృద యాటికంబు = ఆకువీటి = ఆకువీడనుప తనమునకుఁ జేరఁడైన, తిమ్మప్రభు = తిమ్మరాజుకొమరుఁ డయిన, వేంకటాద్రి = పెదవేంకటాద్రి ప్రభువుయొక్క, హృదయ = ఉల్లమునందు, ఆటికంబు = ఎత్తించునది, బ్రహ్మశబ్దమునకు నిశేపణములు. లోకంబులక = జనకోటులను, శ్రమంగావుతక = రక్షించుఁగాక.

శా. శ్రీచన్ద్రాండలు రెండు నండగొని వాసిం బేర్పుచక భక్తిగా
మీచీన్యామల పెద్దవేంకటస్యప్రసాదీన నశ్చాపిక
వ్యాచిక్రింసకుఁ గైవసం బయి సదోదంచత్కృతావృష్టిస
శ్రీనందంబగుకృష్ణమేఘము జగత్ప్రీతిం గడుం జేయుతన్. 2

శ్రీ = లక్ష్మీ శీవియొక్క, చన్ద్రాండలు = స్తనముల నెడుపర్వతములను, రెండుక = రెంటిని, అండగొని = ఆశ్రయించి, వాసిక = అధిక్యముచేత, పేర్పుచు = ప్రసిద్ధి కల్పించును, భక్తి = భక్తియొక్క, సామీచీన్య = కొమరుచే, అనగా నిష్కలంక భక్తిచే ననుట. ఆమల = పవిత్రుఁ డయిన, పెద్దవేంకటస్య = పెదవేంకటాద్రి ప్రభువుయొక్క, శ్రీనందం = వికాసము పొందుచున్న, మనః = మందమునకు, చాతక = జానకోయిలయొక్క, వ్యాచిక్రింసకుక = గమనేచ్ఛకు, అనగా నుడవమును గీరి సంచరించుట. కైవసం బయి = ఆధీన మై, సదా = ఎల్లప్పుడు, ఉదంచత్ = ఉడచుచున్న, కృపా = దయారస మనెడి, వృష్టి = వర్షముతోడ, సద్ప్రచీనం బగు = కూడి పుట్టించునట్టి, కృష్ణమేఘము = కృష్ణుఁ డగుకొల్లెయింగు, శిష్టరూపకము. జగత్ = లోకంబుయొక్క, శ్రీలోక = ఇష్టమును, కడుక = మిక్కిలి, చేయుతక = ఒనర్చుఁగాక.

శా. లోక త్రాణరతిం దదాదిమామహీలోక ప్రవేశోక్త్యభి
మాన్యైస్తప్రధిమద్విలీయపనిగుంజన్తంజానంతరగ
రాకల్పామలరామభారతకథాసర్గంబులక మించు
శ్రీకృష్ణానులఁ గొల్పెదం దమధయన్లెమ్మార్థసంక్షిప్తము. 3

లోక ప్రాణరత్నం - లోక = జనులముక్క, ప్రాణ = ప్రాణవంతుఁ గల, రత్నం = లోకచేత, ఇది వాల్మీకివ్యాసులయం దన్వ మును, కత్ = అట్టి, అనిమ = అనిమలవలె కన, ఇది ప్రవేశమునకు విశేషము. మహిలోక = ధూలోకముగూర్చి, ప్రవేశ = చచ్చుట యందు, ఉత్క = ఉత్సాహము గల, భాష = సరిస్పతీ విచార, క్షుత్త = తోడుగఁబడినవి యై, శ్రధమన్వితీయ = గడియెడను లయిన, కద = సాదములముండు, గుంజ = అన్య క్త ముగ, మ్రోయుమన్న, ముం = విన నిండ్ల, ముడి = తలకెలయొక్క, గర్జకల్ప = కొదతో సమానము లయిన, అనుల = స్పృహము లయిన, రామ = రామునిముక్క, భారత = భరతవంశపురాజులయొక్కయు, కథా = చరిత్రములయొక్క, సంగ గా గామా యణభారతములనుట. సర్గంబులక = నిర్మాణములచేత, మించు = కేర్పూర్చి, వాల్మీకి వ్యాసులక = వాల్మీకిముని, వ్యాసమునులకు, తిసుధియ = అరావలముభారతముల రెంటియొక్క, స్థాపన = స్థాపించి యగునర్థముముక్క, సంస్కృతిక = నెఱవేరి యున్నది, లాలిచేదక = నేవించెదను.

ఉ. ఏయెడ సర్గకరవసః శృద్ధియు శబ్దమశృద్ధియుం దిరిం
బై యనవద్యతం బరగఁ • సంధ్రవచస్త్రితి భారతంబు గా
మాయణముక రదించినమహాత్ముల నాత్మఁ దలంపడు ౩౪
దేయుల నన్నపార్యసని • తిక్కసుధీమణి శౌర్యసంగీతం. 4

ఏయెడక = ఎట్లెడలను, అర్థ = వాచ్యాన్వయముల క్క, గ గు సముద్భవముక = గురుత్వాతీతమును, శబ్ద = పదములయొక్క, విశ్లేషణక = విశ్లేషణము, సంగ = సిగర మై, అనవద్యతక = నిర్దుష్టమగుటచేత, పరగక = విష్వవస్థుగా, ఆంధ్ర వచః = తెనుగుపదములయొక్క, స్థితక = ఉనికిచేత, అవగణ = అవగణించు. భార తంబు = భారతంబును, రామాయణముక = రామాయణమును, రత్నం = ఉన్నెన, మహాత్ములక = పూజ్యులయిన, జగద్దేయులక = లోకవృత్తులయిన, నన్నపార్య సనిక = నన్నయధర్మారముని, తిక్కసుధీమణిక = తిక్కనికవిని, వ్యసన్మహిమ = వ్యసన్మహిమ డను, ఈమెవ్వరిని, అర్చక = హృదయమునకు, తలంపడు = భావించెదను.

క. ఈవిధి నభీష్టసిద్ధికి, జైచరితవినుతి గొనుచు • త ప్పొప్పు పాదక
భావించి దిద్దకుంతును, దేవానాంప్రములముక్తిక • నెల నెలకొలుపును.

ఈవిధిక = ఈరూపమున, అభీష్టసిద్ధికి = ఇచ్ఛాసాధనముక, నెలనెలకొలుపు = నెల నెలకొలుపుటయొక్కయు, కవి = కవిత్వములముక్క, సత్ = సత్త్వమును, విద్యుత్ = తావింది, తస్య = తోడుమును, విష్వ = గుణమును, ముం = ముంబువయములము, భావించి = వింది, దిద్ద కుండక = సరిపఱుప మొనెట్టి, దేవానాంప్రములక = మూర్తులకు,

మ్రోక్కి = నమస్కరించి, కుకవులక = దుష్కవులకు, తెలకు = నమస్కారము చేయుదును. “దేవానాం ప్రియ ఇతిచ మార్థ” అని క్యాకరణము.

వ. అని కుకవు లొకనిమిత్తంబునం బ్రార్థనీయు లగుటంకి తత్ప్రార్థనం బునుం గొంత నడపినవాడనై యెద్దియోనియ నొక్క భవ్యకావ్యంబు నవ్యప్రకారంబున రచియించుటకు నుదంచితకుతూహలుండ నై యుండు సమయంబున.

6

అని = ఇట్లని, కుకవులు = కుక్కురికవులు, ఒకనిమిత్తంబునక = ఒక కారణముచేత, ప్రార్థనీయులగుటంజేసి = కొనియాడఁ దగినవారగుటచే, తకో = అకుకవులయొక్క, ప్రార్థనంబును = వేడికోలును, కొంత = కొంచెము, నడపినవాడనై = ప్రవర్తించఁ జేసినవాడనై, ఎద్దియోనియక = దేని నైన, ఒకభవ్యకావ్యంబు = ఒక మనోజ్ఞమైన ప్రబంధమును, నవ్యప్రకారంబునక = వింత తెలుగున, రచియించుటకుక = ఒనర్చుటకు, ఉదంచితకుతూహలుండ నై = సోత్సుకుండ నై, ఉండుసమయంబునక = ఉన్నతశ, ఈమీఁద నొకటిరెండుపద్యములు విడబడి యవి ప్రస్తుతరమాలయంచుఁ గానబడమిచే నటఁ జేర్పబడిన పద్యముఁ గాని దానఁ గథాసందర్భము తప్పినది కాదు.

సీ. ఏవఁగానరుతాత ధిమృభూవరుఁడు న,

తీర్తిగంగాజన్మ తిమహాద్రి

యేవిభి తండ్రి నానావిధపౌరుష,

స్థిరమృతి మీసాలతిమ్మశౌరి

యేన్మహా తముతల్లి మానితపరమసా,

గీర్విగుణంబులప్రక తిమ్మమాంబ

యేనీరుననుజన్మ లిద్ధదానయౌత్ర,

భద్రుండు చినవేంకటాద్రినృపుఁడు

తే. ఘనులు వేంకటరామవేంకటవరదులు

ననఁ బ్రసిద్ధులు ముగు రట్టియాకువీటి

పురవరాంకుండు త్రిభువనపూర్ణకీర్తి

యశుల తేజుండు పెదవేంకటాద్రివిభుఁడు.

7

ఏమహీను = ఏభూపతియొక్క, తాత = పితామహుఁడు, తీర్తి = మంచితమునెడు, గంగా = ప్రాయేటియొక్క, జన్మ = పుట్టుకయొక్క, స్థితి = ఒకప్పునకు, మహాద్రి = గట్టుల తూడయిన, ఇమ్మభూవరుఁడు = ఇమ్మరజో, త్రిభుండు = ఏప్రభువుయొక్క, తండ్రి = జనకుఁడు, నానావిధ = పెక్కుభంగులయిన, పౌరుష = మగటుముల

చేత, స్థిర=తిర మైన, వృత్తి=వ్యాపారము గల, మీసాలతిన్న శౌరి=మీసాలతిన్న
రాజో, ఏకపాత్రము=ఏరాజశ్రేణునియొక్క, తల్లి=జనని, మానిత=మన్నింపబడిన,
పరమ=శ్రేష్ఠము లయిన, సాధ్యగుంబుల=పాత్రవ్రత్యగుములకు, ప్రోక=రానియైన,
తిమ్మాంబ=తిమ్మాంబయో, ఏదీరు=ఏద్యతిమంతునియొక్క, అనుజన్మలు=తిమ్మలు,
ఇద్ద=ప్రకాశింపజేయబడిన, దాన=త్యాగముచేతను, ఖాత=క్షత్రిహారిముచేతను,
అనగాఁ బరిపాలనామలనట. భక్తుండు=మగళకరుఁ డయిన, చినవేంకటాద్రి
నృపుఁడు=చిన్నవేంకటాద్రిరాజును, గునులు=అధికలయిన, వేంకటరాయ=వేంక
టాయనృపుఁడును, వేంకటవరద=వేంకటవరదప్రభువును, అనకా=అనగా, ప్రసి
ద్ధులు=ఖ్యాతి కెక్కినవారు, ముగురు=ఈమువ్వరో, అట్టి=అటుంటి, అనువీటి=అనువీ
డను, పుర=పట్టణమునకు, వర=తేఁ డనెడు, అంకుండు=చిహ్నము గలవాఁడు,
శ్రీభువన=ముల్లోకములయందు, పూర్ణ=నిండిన, కీర్తి=యశము గలవాఁడు, ఆరుల=
ఈడు లేని, తేజండు=పరాక్రమము గలవాఁడు, పెదవేంకటాద్రివిభుఁడు=పెద
వేంకటాద్రిరాజు.

వ. నిజాస్థానంబున సంగీతసాహిత్యాదివివిధవిద్యాప్రసంగంబులం బ్రవర్తి
ల్లుచు.

నిజ=తనయొక్క, అస్థానంబునకొలుపుకూటమునందు, సంగీత=గానము,
సాహితీ=సాహిత్యము, అది=మొదలుగాఁగల, వివిధ=అనేకములయిన, విద్యా=విద్యల
యొక్క, ప్రసంగంబులకప్రసక్తులచేత, ప్రవర్తిల్లుచుకొనుచు వాఁడగుచు.

సీ. శోభితావస్తంబఃపూత్రుః గౌతమగోత్రుః,
సునరిత్రుః బింగళఃపూరిసుకవి
పౌత్రుః నన్నపరతిభావసదాహితుః,
నమరధీమణికి నబ్బముకుఁ బుత్రుః
ననుజన్తులై నట్టియగులనయెఱ్ఱనా,
ర్యులు భక్తి నేవింప నలరువాని
సత్కాన్యరచనావిశారదాం డగువాని,
సూర్యగానువిశ్రుశుని నన్నుఁ

ఆ. బ్రియము సంసిలంగఁ బలిపించి బహునన్త్రు
భూషణాదిదానములఁ గరంబు
సంతసం బొనర్చి యెంతయు గారవ
మోసఁగ మగురఘణితి నిట్లు లన్నియో.

శోభితః=ప్రకాశించుచుండెను, ప్రసిద్ధి నొందిన నుట, అస్తంబనూత్రుక్=అపస్తంబ మనుసూత్రము గలవాని, గౌతమగోత్రుక్=గౌతమల శ్రేత్రము గలవాని, నుచరిత్రుక్=మంచివడత గలవాని, పింగళసూరముకవిపాత్రుక్=పింగళసూరము కవియొక్క మనుమఁ డైనవాని, నన్నపరతిభావన=నన్నపరతిభావనలకు, దౌహిత్రుక్=కూతురుకొడు కైనవాని, అనుభీమణికిక్=అనురకుకవిని, అబ్జమకుక్=అబ్జము కును, పుత్రుక్=తనయుఁ డయినవాని, అనుజన్మ తైన్యై తముక్=అనుజన్మయొజ్ఞ నాగ్యము-అమలనయొజ్ఞనశ్రులు, భక్తిక్=భక్తిచేత, నేవిపక్=నే వేయుచుండగా, ఆలగువానిక్=ఒప్పెడువాని-మహిమఁ జెందువానిననుట, సత్కార్య=మంచికార్య ములయొక్క-అనఁగా దోపరిహితమునై రసాదిప్రయుక్తము లయినవి యనుట, రచనా=కూర్పునందు, విశారదుండగువానిక్=నేర్పరియైనవాని, సూననామ=సూరన యనుచేర, విశ్రుతునిక్=ప్రసిద్ధి కెక్కినవాని, నమ్మక్=నను, క్రిందటి వెల్లడిని విశేషణములు, ప్రియము=ప్రీతి, సంగిలంగక్=తనరఁగా, పిరిపిచి=పిలువ నంపి, బహు=అనేకము లయిన, నస్త్ర=చేలములు, భూషణ=సొప్పులు, అః=మొదలుగాఁ గలవానియొక్క, దానములను=ఈవులచేత, కరంబుక్=విక్కిరి, సంతసంబానర్చి=సంతోష పెట్టి, ఎంతయుక్=చాల, గారవి మెసంగ్=సునత విఱఁగా, మధుర ఫణిక్=పగుతెఱఁగున, ఇల్లులు=ఈమీఁదఁ జెప్పఁబోయెడిప్రకారమున, అని యొక్=పల్కెను.

శా. రెండర్థములపద్య మొక్కటియు నిర్దిష్టపంగ శక్యంబు గా
గుండుం దన్గతిఁ గావ్య మెల్ల నగునే • నోహలో యనం జేయదే
సాండిత్యంబున నందునుం దెనుఁగుకబ్బుం బద్భుతం బుద్బుద
క్షుం జీవాఁ డిల రానుభారతకథల్ • జోడింప భాషాశ్చిత్తన్. 10

రెండర్థములపద్యము=ద్వ్యర్థి యగుపద్యమును, ఒక్కటియు=ఒండేరియు, నిర్దిష్టపంగక్=కూర్చుటకు, శక్యంబు గాగుండుక్=తరముగాగుండు, అట్లుండఁగా, దన్గతిక్=ఆరెండర్థములు గలపద్యముచొప్పున, కావ్య మెల్ల నగునే=ఒక ప్రబంధము కడ ముట్ల నిర్దిత మాయెనేని, అకావ్య మనుట సిద్ధార్థము, తిదియ కర్త, ఓహో యనం జేయదే=అశ్చర్యపడి మెచ్చుకొనునట్లు చేయఁజాలదా, సాండిత్యంబున నందునుక్=రెండర్థముల కావ్యమును జేయునట్టిమా నేర్పునం బు, తెనుఁగుకబ్బుంబు=అంద్రకావ్యము-అనఁగా సాంద్రకావ్యముచేత యనుట. అప్పుతం బుద్బు=ఆరుదంబును, పెద్ద లని కర్త. భాషాశ్చిత్తక్=వాగూపమునఁ గావ్యస్వరూపముగనినుట. రానుభారతకథల్=రామాయణభారతములను, జోడింపక్=జంటగాఁ జేయుటను-అనఁగా నారెండర్థములను నొకటిగాఁ జెప్పటను, ఇలక్=ఈమీఁదఁ బుదక్షుండు=

సమర్థుఁడు, ఎవ్వఁడు=ఏకవి, కలఁడని శేషము. కావున నికంటె నెవఁడును లేఁడని భావము.

ఉ. భీమన తొల్లి చెప్పె ననుఁ పెద్దలమాటయె కాని యందు నొం
డేమియు నేయెడ న్నిలుచు • తెవ్వరుఁ గాన ర టుండనిమ్ము నా
నామహిత ప్రబంధరచఁ నాఘనవిశ్రుతి నీకుఁ గల్గుటక
నామదిఁ దద్వయ్యూర్థకృతిఁ నైపుణియుం గల దంచు నెంచెదన్. 11

తొల్లి=మునుపు, భీమన=భీమన యశఃకవి-రెండర్థములకావ్యము నని తెచ్చుకొనునది, చెప్పెను=వచించె ననుట, అను=అనునట్టి, పెద్దలమాటయె కాని=వృద్ధుల వాక్యమే కాని, రెండర్థములకావ్యము నొకవాని భీమన చేసికట్టు పెద్దలు వాడుకొనుచున్నారని భావము. అందుక=అకావ్యమునందు, ఒందు=ఒకటి, ఏమియుక=ఏదియు-ఒకపద్యము నైన ననుట, ఏమిటక=ఎవ్వోటను, నిలుచుట=పర్తించుటను, ఎవ్వరును=ఏవారును, కానరు=ఎఱుగరు, ఆ టుండనిమ్ము=ఆవార్త యట్లుండని, ఇటు నిది యనాదరోక్తి. ఇక నేమనఁగా, నానా=చెక్కులయిన, మహిత=పూజ్యములయిన, ప్రబంధ=కావ్యములయొక్క, రచనా=ఒనర్పుచేత, ఘన=అధిక మయిన, విశ్రుతి=ఖ్యాతి, నికు, కల్గుటక=లభించుటచేత (ఇది హేతువు), కల్=క్రిందటఁ జెప్పిన, ద్వయూర్థ=రెండర్థముల ప్రబంధముయొక్క, కృతి=కూర్పునందుఁగల, నైపుణియుక=నేర్పును, కల దంచు=నికుఁ గలదని, నామదిక = నామౌదయుమునందు, ఎంచెదక=శలఁచెదను.

క. చాటు ప్రబంధరచనా, పాటవకలిఁగుడవు శబ్దపరిచితియంకుక
మేటివి దీసిం దెరుఁగునఁ, పాటించి రచింప నీచఁ ప్రాఘుడ వంకున్. 12

చాటు ప్రబంధ=సంఖ్యాకాసంఖ్యాకాదిభేద ప్రశస్తకృతులయొక్క, రచనా=ఒనర్పునందుఁ గల, పాటవ=నైపుణ్యముతోడ, కలిఁగుడవు = కూడుకొన్నవాడవు, శబ్దపరిచితియంకుక=శబ్దపరిచినమునఁదగుచు, సాహిత్యముం దనుట. మేటివి=సమర్థుఁడవు. కావున, అరయక=విచారించి చూడఁగా, దీసిక=ఈరెండర్థములకావ్యమును, తెరుఁగునక=అంధ్రమునందు, పాటించి=కైకొని, రచింపక = ఒనర్చుటకు, నివ=నివ, ప్రాఘుడవు=అతఁడు.

ఉ. దక్షత యింత గల్గి విశేషదంబుగ గాంచియు నీమదిక ఫలా
పేక్ష ఘనంబు గామి నిది • యిట్లనఁ గొంకెద నీకు నొలలా
ఘోషణభక్తిల రచియించుట యిష్టమ కాదె శ్రీవిరూ
పాక్షున కంకితంబుగ శుభార్థము రాఘవసాండవీయమున్. 13

దక్షత=కాశలము, ఇంత గల్పిత=ఇంతమాత్రము కలిగి యుండుటను, విశ
దంబుగఁ=తెల్లముగ, కాంచీయుగ=తెలిసీయు, విమర్శిణ=విమర్శమును, ఫలా
పేక్ష=ప్రయోజనాసక్తి, ఘనంబు గామిణి=గొప్ప కాక పోవు పేత, విమల గృతి
చెప్పి దాన ఫలమును బొందుట గొప్ప యనుబుద్ధి లేమి హేతు తన భావము.
ఇది యిట్లనఁ=ఈకృతి చేయు మనుటకు, కొంకెదఁ=కొంకెదను, అట్లు వజరుగాని,
ఓలలాడే యిగ్ధ క్తిశీల=ఈశ్వరభక్తినిరతుఁ డయినవాఁడ, ఇది పే సుగర్భవిశేషము.
శ్రీవిరూపాక్షునకుఁ=విరూపాక్షస్వామికి, అంకితంబుగఁ=శ్రీకృష్ణనంబడినదిగా,
శ్రీవిరూపాక్షునిజేరనకుట, శుభార్థము=మేలుగలుగు శుభము, ౨ ఘనపాండవీయ
ముగఁ=రాఘవపాండవీయమును గ్రంథమును, రచియించుట=పెనుచున్నది, నిమగ్న=నీకును,
ఇవ్వుమ కాదె=అభీష్టమే కదా, ఫలాపేక్ష చే నొనర్ప నియము లేనివాఁడ వైనను భగవ
దంకితముగఁ జేయ నిచ్చ గలవాఁడవు కావున శ్రీవిరూపాక్షునిజేర నిద్వయార్థకృతి
జొనర్చు మని తాత్పర్యము.

వ. అని సవినయభక్తికంబు లగుమధురభాషణంబుల నిజాభిలాషంబులై
అం గెఱింగించిన సేనునుం దదీయంబు లగునరీమాత్ర గౌరవసంభావనా
దివిశేషంబులచేతం బ్రీతచేతస్కుండ నై యనికిం ౧ శక్యాశక్యవి
చారంబు లేక యంగీకారభంగీతరంగితం బగుసంతరంబుతో నతని
నభిషేక్షించి.

14

అని=ఇట్లని, సవినయభక్తికంబులు=వినయభక్తిగతములు, అగు=అగునట్టి,
మధురభాషణంబులఁ=తీయ్యనిమాటలచే, నిజాభిలాషంబులై=తనకోరికీతని,
ఎఱింగించినఁ=తెలిపించినను, తదీయంబులు=అతనివి, అగునట్టి, రీమాత్ర గౌరవ=
ఎంతయు శారవముతోఁగూడిన, సంభావనాదివిశేషంబులచేతఁ = ఇంత లగుమన్నన
లచే, ప్రీతచేతస్కుండ నై = సంతసించినహృదయము గలవాఁడై నై, అనిక్షిజేసి=
ఉండుటచేత, శక్యాశక్యవిచారంబు=కొదగుఁ గాదగు దనుచిగా, లేక, అంగీకా
రభంగి=ఓప్పికోలువిధముచే, తర్కగితం బగు=పెనుపఁబడినది, అంగంగంబుతోఁ=
చిత్తముతోను, ఇట్లంటిని=ఈలాగునఁ బలికితిని.

ఉ రాఘవపాండవీయకథ • రమ్యముగా నొకకావ్యస్వప్న నా
హా ఘటియింపఁగా వశమే • యాంధ్రకవీంద్రుల క్తి దానక
శ్లాఘనపూర్వకోక్తి యవిలంఘ్యము గావున గోపి • మగం
పాఘనీబుద్ధిఁ జూపెదఁ జమత్కృతి మత్కృతి మత్కృతి స్వమున. 15

అంధ్రకవీంద్రుల కయినఁ = అంధ్రకవిశ్రేష్ఠులయందు, రాఘవపాండవీయ
కథ=రామాయణభారతములను, రమ్యముగాఁ=ఓప్పిదము గా, ఓక కావ్యస్వప్నకా=

ఒక ప్రబంధ సర్వమున, అహ = ఔరా, ఆశ్చర్యవాచకము. ఘటియింపఁగాక = కూర్చుంటును, ఇతి మే = శక్యమా, రాఘవభారతార్థములు చెందు కలిగి యుండునట్లుగా నొకకొక్కయు నిర్దుష్టం గూడునా యనట. ఆ తే నను, తానక = నీదగు, క్లాఘన పూర్వక = పొంగి పొలుముచు గాఁ గల, ఉక్తి = మాట, అవిలంఘ్యము = దాటఁ దగ నిది, కావున = అకారణముచేత, కోపిద = విద్వాంసులయొక్క, అనుకంప = కరుణ చేత, ఘన = అశయముం బొందిన, బుద్ధి = మతచేత, పండితోత్తిముల కృపాతి శయమువలన నాబుద్ధికి నిట్టి మహాకౌశ్యనిర్మాణమునందుఁ జూట్టి కలిగెం గాని మతి యొకటఁ గాదనుట. చమత్కృతిమత్ = చమత్కారము గల, కృశిక = ప్రబంధరచన యందు, మత్కృతిత్వము = నాకాశలమును, చూపెదఁ = కనుపఱిచెదను.

వ. అని మఱియు సతనిచేత ననేకవిధసత్కారసంభావనాసంభృతసమ్మ దుండ నై.

16

అని = ఇట్లుని, మఱియును, అతనిచేతక = అపేదవేదకటాద్రి ప్రభువున, అనేక విధ = నానా ప్రకారములయిన, సత్కారసంభావనా = దానసమ్మానములచేత, సంభృత = వహింపఁబడిన, సమ్మదుండనై = సంతోషము గలవాడనై.

సీ. ఆంధ్రభాషాసంస్కృతాభిభాషాశ్లేష,
యొక్కొక్కచోట నొక్కొక్కచోట
నుజ్జీర్ణశ్లేషః • యొక్కొక్కచోట న,
ర్థశ్లేష యొక్కొక్కతఱిని ముఖ్య
గౌణవృత్తిశ్లేషః • ఘటన యొక్కొక్కతఱి,
నర్థాన్వయము వేరె • యగుచు నునికి
శబ్దాన్వయనిర్ధారంగతి యొక్కొక్క,
తఱి నివి యొక్కొక్కతఱిని చెందు

తే. మూఁడు గూడుట యన సముజ్జ్వలము గాఁగ
నాకుఁ దోచినగతిఁ బెక్కుఁబోక లమర
రాఘవభారతకథలు నర్థాయద్వయైః
సూచించుచును కేర్పడ • నాచరింతు.

17

ఒక్కొక్కచోటక = ఒక్కొక్కయెడ, ఆంధ్రభాషాసంస్కృతాభిభాషాశ్లేష = ఆంధ్రగీర్వాణములయొక్కకూడికయు, ఒక్కొక్కచోటక, ఉదాహరణ, శబ్దశ్లేష = శబ్దములకూడికయు, ఒక్కొక్కచోటక, అర్థశ్లేష = అర్థములకూడికయు, ఒక్కొక్క తఱిక = ఒక్కొక్కకేళి, ముఖ్యగౌణ = ప్రధానాప్రధానములయిన, వృత్తిప్రస్థ

తులు గల, శేష=కూడిక యొక్క, ఘటన=కూర్పును, ఒక్కొక్కతే, అర్థాన్వయము= అర్థములచేరిక, వేటె యగుచుండు=భిన్నమగుచును, ఉ=ఈ=దా=బయలు, ఒక్కొక్క తటేని, శబ్దాన్వయ=శబ్దములచెప్పుటయొక్క, విభేదన=వే=పాటును, ఒక్కొక్క తటేని, ఇవి=ఈ క్రిందటఁ జెప్పిన శ్లోకములు, రెండును =రెండు గాని మూఁడు గాని, కూడుట=చేరుటయు, మతోయు, సముజ్జ్వలముగఁ=ఒప్పునట్లుగా ననట, నాకు, తో=చినగతఁ = స్ఫురించునట్టివిధమున, పెక్కుపోకలు = పలుమార్గములు, అమరక=వీర్పడునట్లుగా, రామభారతకథలు = భారతరామాయణములను, పర్యాయ దృష్టిక = పర్యాయక్రమమున, చూచునుమతులకుక = పరిచయనట్టిధీమంతులను, ఏర్పడక=రామభారతకథలు వేటువేట నేర్పడునట్లు, అచరింతుక=రచియింతును, కృతి నని సంబంధము.

క. ఒకకథ వినియెడినరి వే

తొకకథపై దృష్టి యిడినఁ నొకయర్థముఁ దోఁ
పక పోవుఁ గాన నేకా

ర్థకాప్య మెట్లు వివరఁగఁ • దగునొకటొకటన్.

18

ఒకకథ=ఒక్కొక్కతను, వినియెడితటేక=అకర్ణించునట్టివేళ, వేతొకకథపైక= మఱియొకకథమీఁద, దృష్టి యిడినక=చూడ్క యుంచినయెఁల-తలం పుంచిన ననుట, వివరముక=ఒకయర్థమేనియు, తోపక పోవుఁ గానక=స్ఫురింపక పోవును గనుక, ఏకార్థకాప్యము=ఒకయర్థము గలగ్రంథము, ఎ=ఏప్రకారమో, అట్ల=అప్రకారమే, ఒకటొకటిక=ఒక్కొక్క యర్థముగా, వివరఁగఁ దగుక= అకర్ణింపవలయును.

తే. ప్రభువుసత్కారమునా మిందుఁ • బాయు నాయు

శ్రీవిమాపాక్ష సేవావిః శేష మనియు

నుజను లిందు గుణాంశంబ • చూతు రనియు

జలిపితి నసాధ్యకృతి కిట్లు • సాహసంబు.

19

ప్రభువు=వేదవేదకటాద్రి ప్రభువుయొక్క, సత్కార = సత్కార మనెడు, ఋణము=అప్పు, ఇ దుక=ఈకౌప్యనిర్మాణమునందు, బాయు నాయుక=తీరు ననుచును, శ్రీవిమాపాక్ష=విమాపాక్షదేవునియొక్క, సేవా=పాలన పైను, విశేషము=త్రైవిధ్యమును, కలుగు నని శేషము. అనియు, సూనులు=వర్గులు, ఇంగుక= ఈకౌప్యమునందు, గుణాంశంబ=మేలగుపట్టునే, చూతు రనియు =కొంటురనియు, అసాధ్య=నెఱవేర్చఁ దగని, కృతీకిక=ప్రబుధనిర్మాణమునకు, ఇట్లు=ఈలాగున, సాహసంబు=తెగువను, చలిపితక=చేసితిని, “నలుపు” అనునీక్రియపడ మీరాఘవ పాండవీయప్రాచీనలిఖితశ్రతులయం దంతటఁ జాదిగా ప్రయోజనము నొనర్చుది గా

ఉత్తరసిత = శిరోధూపణముగాఁ జేయఁబడినది, కీర్తి = బిడ్డలము నైన, యుక్త
మైన దనుట, కాసనకళా = కీర్తివిధికి, హేతు = కారణమైన, శ్రుతాప = పరాక్రమము
చేత, అశ్శ్యుడై = సంపన్నుఁడయి, అతిసిపరాక్రమము కు వెఱచి రాజులందఱు నతిని
యాజ్ఞ శిరముచే విహించుచుండిరి. అనఁగా రాజులందఱు అతనికి లోబడిరనిభావము.
మూర్తామోదముక బోలెకొ = మూర్తినింతమైన వాసనావిశేషన లే, సర్వాకా = ఎల్ల
దిక్కులయందు, పూరిత = నిండింపఁబడిన, కీర్తి = మహిమనెను, కాసనలతోకొ = గంధ
మలతోడ, అవిర్భవించెకొ = జనించెను.

శే. అకనీటిపురశాసనాంకుఁ డగుచు

సకలసంగ్రామకేరిశృంగుఁ డగుచు

ససిశపూతశేషసర్వంకుఁ డగుచు

నతఁడు సాంపాందు యునతిమీనాంకుఁ డగుచు.

22

అమపీటిపురశాసన = అమపీటికి గ్రామభువనెడు, అంకుఁ డగుచు కొ = నేరుగలవాఁ
డగుచు, సకలసంగ్రామకేరి = సమస్తయుద్ధప్రదలయందు, నిశ్చయమగుచుకొ = జం
కులేనివాడగుచు, అనిశ = నిరంతరము, పూజిత = అర్చింపఁబడిన, శేషసర్వంకుఁ డగు
చుకొ = అనంతకుఁడు శత్రువుగాఁగలవిష్టుమూర్తిగలవాఁ డగుచు, అంపతిమీనాంకుఁడు
గుచుకొ = కనీషవత్తగుఁడగుచు, నతఁడు = అయివ్వునూపతి, సాంపాందుకొ =
యింపొందెను.

క. కొండిన్యగోత్రజలధివి, ఘండాతఁడు గాంచె వరసఁక భావముహీ
మండలపతిఁ గదనబలో, ద్వండుని లక్ష్మణంబ యనడతఁడనతియందున్.

కొండిన్యగోత్రమనెడు, జుఁధి = సముద్రమునకు, విధుండు = చంద్రుఁడయిన,
అతఁడు = అయివ్వునూపతి, లక్ష్మణంబ యనెను, వరసయందుకొ = తన, శత్రుయందు, క
దనబలోద్వండు = యుద్ధమునందలి బలిమిచేత భయంకర డైనవాని. భంజనముం
డలపరికొ = భావరాజును, వరసేతుకొ = శ్రేష్ఠుడైనపుత్త్రునిగా, క = కడకొ = కనెను.

స్తగ్ధర. ఆలక్ష్మణంబాకుమారుఁడగు పసులయశుఁడు భావవానసీంపు సాధ్వీం
బోలాంబక బెండ్లి యై యుత్పన్నుగఁ గనియె ను పుత్రుఁడు పరింధిల
శీలస్థూలంభవిష్టుస్థిరభుజబలలక్ష్మీవిశేషప్రయవో
ద్యేలాశాదంతశుండావిలసనలఘిమూపేషు నిష్కర్షణీలశ.

24

ఆలక్ష్మణంబాకుమారుండు = ఆలక్ష్మమపుత్త్రుఁడయిన, అంపతిమీన = నిర్మలకీర్తి
గలవాఁడైన, భావాననీశుండు = భావరాజు, సాధ్వీకొ = పతిప్రయైన, బోలాంబకొ =
పోలమను, పెండ్లియై = వివాహమయి, ఉత్పన్నుకొ = కగువల్లగా, భూ = భూదేవియొ
క్క, పరిరంధి = కొఁగిలింతయందుఁగల, భూమివహనమయి, లా = నేకయే, శీల =

స్వభావముగాఁగల, స్థూలంధిబును=తోరముగాఁగల, వృద్ధిఁబొందుచున్నదనుట, స్థిర
=నిల్కడయైన, భుజబల=బాహుబలముయొక్క, లక్ష్మీవిశేష=సమృద్ధ్యతిశయముచే
త, ప్రయత్న=ప్రయోగింపబడిన, కలుగఁజేయబడినదనుట, ఉత్సేహాశాఁదిగఁత
ములయందున్న, దంతి=దంతావలములయొక్క, శుండా=తుండములయొక్క, విజన
న=విజృంభణముకొఱకైన, లహరీవేశుకా = లఘుశ్వుప్రవేశముగలవాని, ఇచ్చపీఠ
శుకా = ఇచ్చభూపతిని, సుకుక్ = పుత్తునిగా, కనియొక్క =కొంచెను.

క. రాజమహేంద్రనరాధిపు, రీత్రవిచిత్రములఁ బరిభ్రాజతుఁడై
యాజిఘ్రుంఁడాయిన్నును, హీజానిప్రసిద్ధిఁగాంచెఁనెంతయునుహీమచ్.

రాజమహేంద్రనరమనెడు, అధిపతి = పరిభ్రాజకుయొక్క, రీత్ర=జయ
శీలమైన, విచిత్రములకా=వింతపనులచేత, పరిభ్రాజకుఁడై=ప్రకాశింపబడినవాఁడై,
అజిఘ్రుండు=రణకూరుఁడయిన, ఆయిన్నునుహీజాని=ఆయిన్నరాజు, ఎంతయునుహీ
మకా=మిక్కిలిప్రభావముచేత, ప్రసిద్ధిఁగాంచెకా=ప్రఖ్యాతిఁజెంచెను.

తే. ఆమహీలోకవిభునియఁగ్రాంగలక్ష్మి

యయినకనవన్నయనసూయఁ యగుట నార్య

యగుట సుప్రసిద్ధమవేఱెఁ యదుగ నేల

వినుతి కెక్కు పాతివ్రత్యవిలసనంబు.

26

ఆమహీలోకవిభుని=ఆయిన్నభూపతినియొక్క, అగ్రాంగలక్ష్మి=అర్ధకరీరలక్ష్మి,
ఐన=అయినట్టి, అనఁగాభార్యయైన, కనవన్న=కనవారి, అనసూయ=అనసూయా
దేవియు, అనూయతేనిదియు, అగుటకా=అవుటచేతను, అర్య=సామ్రాజ్యసేవియు, కరీ
నయు, అగుటకా=అవుటచేతను, సుప్రసిద్ధమ=తేజతెల్లమె, వినుతికెకా=ప్రఖ్యాతి
నొందిన, పాతివ్రత్యవిలసనంబు = పతివ్రతామహిమను, వేఱె = ప్రత్యేకముగా,
అదుగనేల=విచారింప నేరుటకె.

క. ఆయిన్నధిధాత్రీతల నాయకునకాఁగెను నుదను లభిక
శ్రీయ్యకు లిద్దరు నుజనవి, భేయులు బొమ్మప్రభుండుఁజిన్నునిగొందున్.

ఆయిన్నధిధాత్రీతలనాయకునకా=ఆయిన్నభూపతికిని, కనవారి=కనవాం
బనున, అధికశ్రీ=పలు=గురలక్ష్మీసమన్వితము, నుదనవిశేషము=నల్లముగిడఁగిన
వారు, బొమ్మప్రభుండు=బొమ్మరాజును, తిన్నునిగొనకా=తిన్నరాజుననఁగా, ఇద్దరు=
ఇరుళ్లైన, నందముల=సుతులు, కలరిని శేషము

వ. వారిలోన.

27

వారిలోనకా=ఆయిగుఱురిలోపల.

ఉ. పావనమూర్తియై విజయభైరవసద్భిరుదాంకుడై దశా

శావనితాలలాటతటఁ దందనచిక్రకభావభాగ్యశ

శ్రీవిభవాభిరాముఁ డయి • జృంభితదానవిహారుఁ డై ధరి

త్రీవలయంబునక వెలసె • నిస్తున్మపాలుఁడు ధర్మశీలుఁ డై. 29

పావనమూర్తియై = నిర్మలదేహుఁడై, సౌందర్యవతుండై యనుట, విజయభైరవసద్భిరుదాంకుడై = విజయభైరవుఁ డనుమేటిబిరుగుగలవాఁడై, దా = పదియైన, అశా = దిక్కు లనెడు, వనితా = కౌంతలయొక్క, లలాటతట = అలికప్రదేశముల యందుఁగల, చందనచిక్రకభావ = గంధపుబొట్టగుటను, భాక్ = పొందిన, యశశ్రీవిభవ = కీర్తివైభవముచేత, అభిరాముఁడయి = ఒప్పినవాఁడై, అనఁగా శుభ్రకీర్తి యెల్లదిశల వ్యాపించిన దని భావము. జృంభితదానవిహారుఁ డై = ప్రశస్తత్యాగపరుఁడయి, ధర్మశీలుఁడై = ఘృణ్యస్వభావుఁడయి, నిస్తున్మపాలుఁడు = తిమ్మరాజు, ధరిత్రీవలయంబునక = భూతలమునందు, వెలసెక = ప్రకాశించెను.

క. ఉభయకులసిద్ధిఁ దనరెడు, నభినవగుణములఁ బ్రసిద్ధుఁగుగుతిత్తూంబక

విభవమునఁ బెండ్లియాడెను, ద్విభువనవిభుఁ డాకవీటిఁతి న్నవిభుఁ డొగిన్.

త్రిశువన = ముగ్ధాకములయందు వ్యాపించిన, విభుఁడు = ప్రతాపముగల, అకువీటి = అకువీటినుపట్టణమునకురాజైన, తిమ్మవిభుఁడు = తిమ్మరాజు, ఒకక = క్రమమున, వయస్రాప్తియందనుట, ఉభయకుల = పుట్టిన మెట్టినయింటివారింబఁగ సములయొక్క, సిద్ధిక = నిల్కడచేత, తనరెడు = ఒప్పునట్టి, అభినవగుణములక = క్రొత్తలైనగుణముల చేతను, ప్రసిద్ధయగు = ప్రసిద్ధురాలైన, పాతివ్రత్యాదిసద్గుణముపొందిన నుభయకులారగురాలయనదనుట, తిత్తూంబక = తిమ్మరాజు, విభవమునక = పైగవమున, పెండ్లియాడెను = వివాహమయ్యెను.

చ. పటుబలశాలి తిమ్మనరఁపాలుఁడు పుత్తులఁ గాంచె విక్రమో

గృతుఁ బెదవేంకటాద్రిఁ బ్రణిపత్తుహరుం బివేంకటాదు మగు

ద్విటపిసమాసదానసను • కేంకటరాయని భవ్యతేజుఁ డె.

కటకరదక బుధప్రణతి • గాంచినతిమ్మనాయుండు బెంపుగన్. 31

పటుబలశాలి = గట్టిబట్టగల, తిమ్మనరపాలుఁడు = తిమ్మభూపతి, బుధప్రణతిగాంచిన = పెద్దలస్తోత్రమునుబొందిన, తిమ్మనాయుండు = తిత్తూంబయ్యను, బెంపుగక = నృద్ధిగా, విక్రమోదృతుక = పరాక్రమోద్దండుఁడైన, పెదవేంకటాద్రిక = పెదవేంకటాద్రియనునాతని, ప్రణిపత్తుహరుక = శత్రుసంహరితుఁడయిన, నవేంకటాక = చిన్నవేంకటాద్రియనునాతని, మగుద్విటపిసమాస = కల్పకృత్తులతో కూడిన, దాన =

ఈవిచేత, ఘనకా=గొప్పవాడైన, అకంగా=బ్రహ్మగోండిన, వేంకటరాయనికా=వేంకటరాయడనునాతని, భవ్యతేజాకా=ప్రతాపశాలియైన, వేంకటవరకుకా=వేంకటవరకుడనునాతనిని, ఈనలుపురిని, పుట్టులకా=సుకులను, కాంచకా=కనిను.

వ. అందు.

32

అందుకా=అనలుపురియందు.

తే. అనురవరభూమిభృత, స్తకములఁ గ్రిందు
పటదునిజసాదకటకసత్ప్రేక్షిచేత
విమలధృతిఁ గేశవప్రాయఁగమున వెలయు
వేంకటాద్రియ యనఁ బినఁవేంకటాద్రి.

33

అనురవరభూమిభృత=దేశమున మేరుపర్వతముయొక్క, మస్తకములకా=శిఖరములను, క్రిందుపఱుచు=శర్దుజేయుచున్న, నిజ=తనయొక్క, సాదకటక=నితంబప్రదేశముయొక్క, సత్ప్రేక్షిచేతకా=దౌన్నత్యముచేతననుట, మేరుపర్వతమునకంటెమించినదనితాత్పర్యము. అర్థాంతరము, అనురకా=ఓప్పుగా, వరభూమిభృత=రాజశ్రేష్ఠులయొక్క, మస్తకములకా=తలలను, క్రిందుపఱుచు=క్రిందుగాజేయుచున్న, వంచికొనజేయుచున్ననుట, నిజ=తనయొక్క, సాద=చరణములయందున్న, కటక=నూపురములచేతనైన, సత్ప్రేక్షిచేతకా=మౌర్యచేతననుట, చినవేంకటాద్రియొక్కదుకడిమిచే బిగుచుగాబాదములఁ దాల్చినయదియలఁజూచి శక్తురాజులు మాతాదక తలఁచుచుకొందురని తాత్పర్యము. విమల=నిర్మలమైన, ధృతికా=ధైర్యముచేతను, కేశవ=వేంకటేశ్వరునికి, ప్రాయమునకా=ఉనికి యగుటచేతను, చినవేంకటాద్రి జేకటేశ్వరుని నిరంతరభక్తిచే ధ్యానించు ముగ్ధులనలన, వేంకటేశ్వరస్వామియుఁ జినవేంకటాద్రిహృదయమందే వాసముచేయుచుండెనని తాత్పర్యము. అర్థాంతరము. వేంకటాద్రియ యనకా=వేంకటాచలమే మునునట్లుగా, చినవేంకటాద్రి=చినవేంకటాద్రిరాజు, వెలయుకా=ఓప్పును.

చ. తమయను ననగామవిక్ర గుమునదివ్వనయందు ప్రతాపమున నుచు
వము నవికారభావమును • ప్రాభవశక్తియు నిశ్చయగానతీ
లిముఁ దగ నొక్కటొక్కటి కలంకృతిఁ జేయఁగఁ దాల్చి శోభిల్లు
విమలత నాకువీటిపురఁవేంకటరాయఁ డతిప్రసిద్ధుఁడై.

34

ఆకువీటిపుర=ఆకువీటిపట్టణమునకధిపతియైన, వేంకటరాయఁడు=వేంకటరాయడనురాజు, తమయనకా=సయిరిగను, అమోఘు=మొక్కవోని, విక్రమము=వీరమును, స్వినయం=మంచినప్రశంస, ప్రతాపమును=వేడిమిని, సురూపమును=చక్కఁదనమును, అవికారభావమును=వెక్కురుడనములేమిని, ప్రాభవశక్తియుకా=దౌ

రతనపుకినిని, నిత్య=ఎడతెగని, దానశీలము=ఈగినడకును, తగణ=తగునట్లు, ఒక్క
టి=ఒకగుణము, ఒక్కటికిన్=మఱియొకగుణమునకు, అలంకృతిక=సింగారమును,
చేయగక=ఒనర్చునట్లుగా, ఒకటికొకటి ప్రకాశింపఁగా నుట, తాల్చి=ధరించి,
అనఁగా నిగుణములకలవాఁడై, అతిప్రసిద్ధుడై=ఇట్టిగుణములు కలవాఁడు కనుకనే
మిక్కిలి భ్యాతినిజెందినాఁడనిసంబంధము. విమలలిక=నిమ్మ ల్పవత్సముచేత, పాప
కృత్యములు చేయనివాఁడనుట, శోభిలక=ప్రకాశించును.

క. వేంకటవరదుఁడు నెఱయు ని, రంకుశచిర విరూఢ ప్రజ్ఞను రణని
శృంఖలప్రాభవమున నక, లంకితకీర్తిప్రశాంలక్ష్యముహిమన్. 35

వేంకటవరదుఁడు = వేంకటవరదరాజు, నిరంకుశ=అక్షరాటులేని, విరూఢ=
త్యాగములండు, విరూఢ=తీర్పుగల, ప్రజ్ఞను=బుద్ధితను, రంకుశ=కయ్యముచేత, న
శృంఖల = జంకులేనిదిగాఁజేయబడిన, ప్రాభవమునక = ఏలుబడిచేతను, అనఁగాఁ
ఒక్కఁగా యుద్ధముచేయువాఁడనుట, అలంకిత = కలకలేనిదిగాఁ జేయబడిన,
కీర్తిప్రకాశలక్ష్యం = పొగడువేడుములసేరులయొక్క, మహిమన్=ఎక్కువచేతను,
వెలయుక = ప్రకాశించును.

తే. ఇట్టియన్వయపరిశుద్ధి యింపు మీఱ

శ్రీకృష్ణాపాక్షభక్తిని శేషనిమల

హృదయం దగుచు సంగీతసాహిత్యనిత్య

సరసగోష్ఠీపనోదైకనిరతుం దగుచు.

36

ఇట్టి=ఈపూర్వోక్తమయినట్టి, అన్వయ=సంశయయొక్క, పరిశుద్ధి=గరగరిక,
ఇంపుమీఱక=ముగ్గునలఁగఁగా, ఇదిగతిస్తమి, శ్రీకృష్ణాపాక్షస్వామియందుఁగల,
భక్తివిశేష=సక్రమమునకుచేత, విమల=కలువవానిస, హృదయం దగుచుక=ఉల్ల
ముగలవాఁడగుచును, సంగీత=పాటచేతను, సాహిత్య=చరపు ను, సామ్యవిశ్వల
మగు, సరస=తెలివగులతోడనగు, గోష్ఠీ=కూటునకుండైన, పనోదైక=పేదకయొ
కటనే, నిరతుం దగుచుక=ఇచ్చలవాఁడగుచును, కర్తృక్రియల వైపద్యమున.

క. వడిగలతనాన నీగిని,

విడిముడిసనఁ బ్రాభవమున విజయనగరిలో

గను నెన్న వేర్చు గలమే

ల్పదకలఁ బెదవేంకటాద్రినరనరుఁ డొప్పున్.

37

వడిగలతనానక=శౌర్యముచేతను, ఈవిని=త్యాగముచేత, విడిముడిపనక=
ధవనంబుచేతను, ప్రాభవమునక=ప్రభుత్వముచేతను, విజయనగరిలో=విజయన
గరములో, కడుక=మిక్కిలి, ఎన్నక=గణించుటకును, ఏర్చుక=ఇవియనియేర్చు

రేండులుకును, కల=కలి, నకి, తగిన నమట, మేల్మ=కలక్=పేటి=కలచేత, పెద
వేంకటాద్రిరాజు, ఒప్పుకో=ప్రకృతిచును.

చ. పిడుపక యూక=కపిపదంబులనుబట్టి పుట్టెననుచు

గడుఁ దెలుపై నకేర్చియు జగంబుల నన్నిటి నొంది చూచి

జడధశయందు సంతసెలుచుచువిరాడ్జయచూర్చి పుని

పుడు నవకుంకుమంబు పోలిపూవులపూజయు నెఱుఁగు నాత్మలోన. 38

అకువీటి=అకువీటిపట్టణప్రభువైన, పెదవేంకటాద్రిరాజు, వేంకటాద్రిరా
జయొక్క, సత్ప్రతాపముక్=ఉజ్వలస్వరూపుఁడనుచు, కళక్=మిక్కిలి,
తెలుచైన=తెల్లనైనట్టి, కీర్తియొక్=యశమున, ఈరండుకర్తలు, జగంబులన్ని
టిక్=లోకములనెల్లఁచు, మించి=అత్రుమించి, ముంచినక్=మునుఁగఁగనైనను, కీర్తి
ప్రతాపప్రవాహము జలప్రళయమునలె లోకములనెల్ల ముంచెననుట, జడధశయం
దు=సముద్రకాయయైన నారాయణుఁడు, ఇప్పుడు=ఈవేళ, నాచు=జానొక్క,
విరాడ్జయ=విరాడ్రాపమైన, మూర్తికిక్=దేవామునకు, ప్రళయమున హరివిరా
డ్జయయి సముద్రములో బహిరముటకాస్త్రస్థిమి, ఎవ కొర్తెజయిన, కుంకు
మంబు=కుంకుమపుష్పములయొక్క, తెలి=తెల్లనైన, పూవుల=పుష్పములయైన, పూ
జయొక్=అర్చనయు, అద్భుతంచుక్=కలిగెననుచు, అద్భుతాక్=పాశుమన,
సంతసిలుక్=అనందించును.

ఉ. చేకొని యాకువీటివిభుశ్రీ పెదవేంకటుఁ జేంది యాత్మలో

నేకలసద్గుణంబు మహిమెన్న దనేకలసద్గుణాప్తివే

గైకొని శేషభోగములకల్పి దలంప దశేషభోగిని

లాకలనంబుచేత గరులక్ గిరులక్ కుఱి జెప్పనేటికి. 39

హహి=భూమిశేవి, అకువీటివిభుక్=అకువీటిప్రభురాధీశ్వరుడైన, శ్రీ పెదవేం
కటుక్=పెదవేంకటాద్రిరాజును, చేకొని=చేరియుంచి, తెద=తూగి, పాలి=పలుచి
నదైయనుట, అల్లలోక్=హృదయమునకు, అనేక=ఏకలయ భావిభానియొక్క,
గుణాప్తివేక్=గుణాప్రాప్తిచేసి, హేతుఁ, వీకల్, పరామానవేక్, గర్వం
బు=మగుణము, ఎక్కడ=గణించు, తగిన విభావశేయియన పెదవేంకటాద్రినిగూడి
యాతనిగుణముల మహిమి దిగనుకెవ్వఁగనుయొకి, గుణములను మెచ్చి దాయననుట, అ
నేక=పెక్కులయిన, లగత్=ప్రకృతిప్రచున్న, గణ=గుణములగుల ప్రప్రయోగ,
అప్తివేక్=ప్రాప్తిచేతి, వీక=ఒకతైన, లసద్గుణాను, ఎన్నదనియగ్గా అనఁచు, అశే
షభోగ=శేషభోగములకొనివానియొక్క, లలాకిఅనంబులెక్=విలాసానుభవముచే,
ఇదియు హేతువు, శేష=అదిశేషమనియొక్క, భోగముల = పదగలయొక్క, కర్తగా

విలాససంపదను, తలంపడు-ఎన్నడు, పెదవేంకటాద్రినిలలను గన్నది కాన సర్వక్రిడ
ను మెచ్చనిదయ్యెననట, అశేష-సమస్తములైన, భోగ-సుఖానందములయొక్క, లీ
లాకలనంబుచేతకొ-విలాసక్రియచేత, శేష-కొద్దియైన, భోగములకల్పిని, తలంప
దని యర్థాంతరము. మఱి ఇంక, కరులకొ-అష్టాంగజములను, గిరిలకొ-సత్తకులపర్య
తములను, కాళ్ళు నేటికికొ-వాకొన నేల, కేలభగవదంశసంభూతము లైనవరాహాదిశేషు
లే యిటు పైనను సితరములఁ జెప్ప నేల యని తాత్పర్యము.

తే ఈకరణి ధాత్రి వెలసిన యూగువీటి

తిప్పురాహుత్తతనయుఁ డుఁ తీర్ణకీర్తి

వరుఁడు పెదవేంకటాద్రిభూవరుఁడు నేయు

నేన లింపుగఁ గైకొని దైవమునకు.

40

ఈకరణి-ఈవిధమున, ధాత్రి-భూమియందు, వెలసిన-ఒప్పిన, అకువీ
టి-అకువీటిపురాధ్యక్షుడైన, తిప్పురాహుత్త-తిప్పురాజాగ్రణియొక్క, తనయుఁడు-
కొమరుడైన, ఉత్తీర్ణ-లోకమునతిక్రమించిన, కీర్తి-యశమునంగు, వరుఁడు-సత్తుఁ
డైన, పెదవేంకటాద్రిభూవరుఁడు-పెదవేంకటాద్రిరాజు, చేయు-ఒనర్చునట్టి, నేనలు
-ఎందనములు, లింపుగ-ఇష్టముగ, కైకొని-గ్రహించి, దైవమునకు-నాయువ్వు
జేవతకు.

క. లోకై కస్తుత్యునకు ని

రాకృతతనజన్మర్థ రామృత్యునకుఁ

త్రైకాల్యసత్యునకుఁ గా

గోకృతగిరిరాడపత్యునకు నిత్యునకున్.

41

లోక-జనులచేత, ఏక-ముఖ్యముగ, కస్తుత్యునకు-స్తోత్రము చేయుదగినవా
నికి, నిరాకృత-పోగొట్టబడిన, ఇది జనురాదిశబ్దమునకు విశేషణము, నతజన-అభివా
దకులయొక్క, జన్మరామృత్యునకుఁ-పుట్టువుముదిమిచావులుగలవానికి, త్రైకాల్య
-భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములమూటను, సత్యునకు-సత్యుడయినవానికి,
గోకృత-పెండ్లాడబడిన, గిరిరాడపత్యునకుఁ-పావ్యతిగలవానికి.

క. అధ్యాత్మతత్త్వవిద్యా

సాధ్యునకు సమస్తయోగిజనహృత్కమలా

రాధ్యునకుఁ గాలనిగనన

గోధ్యున కధ్యుసితతిగ్గఁ గుచిమధ్యునకున్.

42

అధ్యాత్మ తత్వవిద్యా = బ్రహ్మవిద్యచేత, సామ్యసకుక్ = సాధింపదగినవానికి,
తెలియదగినవాని కనుట, ఇతరవిద్యలచే నెట్టివారిచేతను సాధింపదగినవాడుగాఁడని
భావము, సమస్త = ఎల్లరగు, యోగిజన = తపోపంతులయొక్క, హృత్కమల = మాన
సాబ్జములచేత, ఆరాధ్యునకుక్ = పూజింపదగినవానికి, కాల = కాలముచేతను, దిక్ =
దిక్కులచేతను, అనవశోధ్యునకుక్ = అడ్డగింపబడదగినవానికి, అభ్యుషితి = ఉనికి
చేయబడిన, త్తరుచి = వేడివెలుంగుయొక్క, హృన్మనకుక్ = నడుముగలవానికి,
శ్రీమూర్తులును మార్తండమండలమధ్యవర్తులగుట వేదనిష్ఠము.

క. శంకారుజాపహృత్యగ, దంకారున కచలీతామృతప్రియముఖస
త్యంకారభక్తియుక్త్యక, లంకారచితార్యనుత్యలంకారునకున్. 43

శంకా = భయము నెడు, దుజా = నొప్పియొక్క, అపహృతి = పోగొట్టుటయందు,
ఆగదంకారునకుక్ = వెజ్జగువానికి, ఆశ్రితులకు జననాదులనలనఁగలుగుభయమును
కాచువాఁడనిభావము. అచలిత = చలింపబడని, అనగా నెడవాచునిముఖశబ్దమునకు
విశేషణము. అమృత = నుభవతే, ప్రియ = ఇంపయిన, ముఖ = వాక్కులయొక్క, ఇట
లక్షణ, సత్యంకార = నిజమైన, అనగా నిశ్చలమైన, భక్తి = భక్తియొక్కయు, యుక్తి =
కూడికచే, అకలంక = కాలవ్యయములేకుండునట్లుగా, అరచిత = మించజేయబడిన,
అర్య = పెద్దలయొక్క, మతి = స్తోత్రములే, ఆలంకారునకుక్ = తోడవుగాఁగలవానికి,
తేజభక్తితోడ నుజనులుచేయుస్తోత్రమునకు సంతసించువాఁడనిభావము.

క. ప్రార్థనపరసురసార్థహి, తార్థకృతత్రిపురదైత్యహతీక్తి వేదాం
తార్థావసరీలాచరి, తార్థకృతబహుమహర్షిహర్షితమతికిన్. 44

ప్రార్థన = వేడుకొనినంగు, పర = సత్తులైన, అనగా బ్రార్థించుచున్న, సుర
సార్థ = వేల్పుగుమికి, హి = మేలైన, తార్థ = ప్రయోజనముకొఱకు, కృత = చేయబడిన,
త్రిపురదైత్య = త్రిపురాసురులయొక్క, హతీక్తి = చావుగలవానికి, అనగా దేవతలెల్లఁ
బ్రార్థింపఁగా వారికొఱకుఁ ద్రిపురాసురులఁజంపెననిభావము, వేదాంత = ఉపనిషత్తుల
యొక్క, అర్థ = అర్థముయొక్క, ఆవన = పాలనమునంగుఁగల, లీలా = విలాసముచేత,
చరితార్థకృత = సార్థకములుగానొనర్పబడిన, బహు = అనేకులైన, మహర్షి = గొప్ప
ముఖిలయొక్క, హర్షిత = సంతసించిన, వతిక్తి = మనస్సులుగలవానికి, అనగా
వేదాంతార్థానుసరణంబుగఁ దానటించి, మహర్షులయొన్నికలను, సఫలమొందించెనని
భావము.

క. దక్షమఖధ్వంసునకుం, జగ్గూభవదనలకుముదఃసఖహంసునకుక్
భిక్షోసరిరంసునకుక్, వీక్షోసఫలితమనోజగ్గిజిఘాంసునకున్. 45

దక్షి = దక్ష ప్రభాపరియొక్క, మఖి = జన్మమును, ధృ సునకుక్ = చెరిపిన వానికి, చక్షూధివత్ = నేత్రము లగుచున్న, అనల = అగ్నిదేవుడును, కుముదసఖి = కలువతేజును, హంసునకుక్ = సూర్యుడుగలవానికి, భిక్షో = దీప్తువును, సరిరంసు నకుక్ = క్రీడించునిచ్చితో గూడికొన్నవానికి, భిక్షుటనమూర్తి కనుట. వీక్షా = చూపుచేత, సఫలిత = నెఱవేర్చబడిన, మనోజ = మంత్రమునియొక్క, విజిఘాంసున కుక్ = చంపనిచ్చగలవానికి, మూడవకంట మంత్రము వేర్చినవానికి కనుట.

క. పశ్యత్థాల్లున కతిదృ, దృశ్యద్రష్టానిభేదభీజాల్లునకుక్

వశ్యావిద్యునకు శిమా, వశ్యాసాధ్యునకు నిత్యవై శిద్యునకున్. 46

పశ్యత్ = చూచుచున్న, థాల్లునకుక్ = నుదురుగలవానికి కనుట, నుడుటంగన్నుగల వానికి కనుట, అతిదృక్ = చూడనతిక్రమించినవాడు, దృశ్య = చూడదగినవాడు, ద్రష్ట = చూచువాడును, అది = ఇవి మొదలుగాగల, భేద = భేద మొందిన, బుద్ధి = బుద్ధులయొక్క, జాల్లునకుక్ = సమూహముగలవానికి, భీమంతులను దమతమబుద్ధి బలం బునఁ దన్నుఁ జూడరానివాడనియుఁ జూడదగినవాడనియుఁ దా నొరులఁ జూచు వాడనియు నిట్లు భిన్న భాషంబుల నిరూపణము చేయుఁ రనిభావము, 'వశ్య' = లోతున చేసికొనదగిన, అవిద్యునకుక్ = చూపుగలవానికి, మాయ దా నందఱ మోహింపఁ జేసినను నిర్విఘ్నం డట్టిమాయకుఁ దా మోహ మడరించుననిభావము, శమ = ఓర్పుచేత, ఇది దమాదుల కుపలక్షణము, అపశ్య = ముఖ్యముగ, అసాధ్యునకుక్ = పొందదగినవానికి, శమదమాదిగుణములుగలవారికే లభ్యుండనిభావము, నిత్య = నిత్యమైన, వైశిద్యునకుక్ = నిర్మలత్వముగలవానికి, నిష్కళంకుడనట.

క. దేవానిరనరతిర్యక్, స్థావరబహుజంతుపూర్ణసంఖ్యాతిగరా

జీవధవాతితథలావి, రాభివాకిరవపురుషుంబురత్నోజనకున్. 47

దేవ = దేవులు, అనుర = రిక్కనులు, వర = మానుసులు, తిర్యక్ = పసిపులుంగు లులోనగునవి, స్థావర = నిలవరముల్గుననెడు, బహు = పెక్కులైన, జంతు = మేతల్లుల చేత, పూర్ణ = నిండిన, సంఖ్యాతిగ = ఎన్నికకుమీఁదిన, రా = నిధివాంఁ తన్నియూలిగ్రడ్డ లనెడి, ఫల = మట్టిపండ్లయొక్క, అవిరాభివ = పట్టుకకు, అకిర = ఇం యైన, వపు = మేన నెడి, ఉదుంబురత్నోజనకుక్ = మట్టిమ్రాసుగలవానికి, అనగా సంఖ్యాతచరాచర జంతుసంఘాతసంయుత బ్రహ్మండభౌంధసహస్రంబుల ఎంఘలంబులు ఎటుకుటంబునం బోరెఁ దనగాత్రంబున నతిమాత్రంబుగ నుప్పటిల నొప్పువాడని భావము.

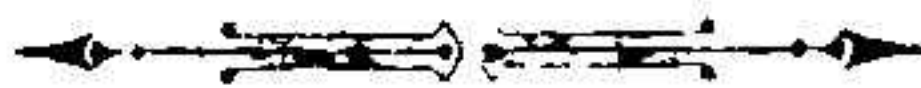
క. దీపితరాగశివాత, స్వీపుంక్తేక్షునకు నాకుఃపీఠపురాం

శ్రీ పెదపంకలున్మపధీ, గూపాంబకలక్షునకు విఘ్నాపాక్షునకున్. 48

దీపిత=త్రజ్వలితమైన, రాగ=అనురాగముగల, అనఁగాఁగామోక్తిక్తరాలైన
దనుట, శివా=పార్వతీదేవియనెను, తద్వి=కాంతకు, పుంశ్చేక్షునకుఁ=మన్మథుఁ
డైనవానికి, అకువీటిపురము, ఆంక=చిహ్నముగాఁగల, శ్రీ=సంపత్తిశ్చందగు, జెడ
వేంకటనృప=పెడవేంకటాద్రిరాజమొక్క, వీరూప=బుద్ధిస్వయాపమయిన, అంబక=
నేత్రములకు, లక్ష్మీనకుఁ=విషమమైనవానికి అనఁగాఁ జెడవేంకటాద్రివాలాయము
దీక్షితుని దనహృదయమున ధ్యానించుచుండుననిభావము. వీరూపాక్షిణకుఁ=ఇట్టి
విరూపాక్షస్వామికి, మీఁదటికస్వయము.

వ సభక్తిక సమర్పితంబుగా నాయొరర్పంబూసినరాఘవపాండవీయంబు
నకుఁ గథాప్రారంభం బెట్టి దనిన. 49

సభక్తి=భక్తితోఁగూడుకొన్నట్లు, సమర్పితంబుగాఁ=ఒకఁగఁబెట్టిగా, నా=
నాయొక్క, ఒనర్పక=రచియించుటకు, పూసిన=కడంగిన, రాఘవపాండవీయంబున
కుఁ=రాఘవపాండవీయమును గ్రంథమునకు, కథాప్రారంభము=కథారంభము, ఎట్టిదని
నక=ఎటువంటిదనఁగా.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

స వ్యాఖ్యానము.

ప్రథమాశ్వాసము.

కథాప్రారంభము.

ఆ. వెలయు సఖిభువనములలోనవారణ
నగరమునల్లి నాఁ దనర్చి
రాజ్యలక్ష్మి మిగులఁ బ్రబల నయోధ్య నాఁ
రాజవీరుని గనినఁ గాజధాని.

1

రామాయణార్థము. అఖిలభువనములలోన సకలజగత్తులలోపల, ని, 'విష్వపం
భువనంజగత్', అనియమరము. అవారణ=అవర్ణితమైన, నగరపు=ఇంక నియుక్క,
రమ=సంపదనం అవారణపదము రమకు విశేషణము. తల్లి=పోషించునది, వాక్=అ
నగా, ఉ. 'శ్రీమదగౌరివాచరంగు చెల్వ'యని సోమయాజీశ్రమోగము. తనర్చి=
ప్రకాశించినది, రాజ్యలక్ష్మి మిగులఁ బ్రబలగా, ఇది కుత్యుక్తి, ఇందుకు లక్షణము
చంద్రాలోకమందు, "అశ్వుర్నిరశ్చరాతథ్యకార్యదాగ్యాదివర్ణనమ్, శ్వయి దాశరి
రాజేంద్రయాచకాఃకల్పకాభినః" అని. భువనములలోనవారణ, అనుదిక్కున సంధికి
అంద్రభాసాధూపణమందు, క. 'మానుగ విధ క్తులందు, బూర్తి నురులులకు సేచ్చు
వోయినచోవు' నను లక్షణమువలన నుకారము లోపము. రమ కల్పి యనుదిక్కున,
గీ. 'క్షణునకారాంతరూపకారితంబు, లెన పుంలింగములుదక్క నన్నిటికిని, చరంగ
సంబంధవస్థిపై బ్రథమయగును, దంతికన్నులు రమపల్కు తరువునొప్పు.' అను లక్షణ
మువలన వ్యక్తమందు బ్రథమాంతరూపము. అయోధ్య నాక్=అయోధ్య యనెడి
పేరుగల్గెద, రాజవీరునిగనిన రాజధాని, వెలయుక్=సర్వోత్కృష్టమై వర్తించును.

క. 'కృతిముఖమున దొనము, స్కృతి యొండె నభివ్యవస్థితన మొండెక, వితితా
శీఃపద మొండెను, బ్రతిపాదింపంగ విలయు భద్రాపేక్షక.' అను న్యాయమున వస్తు
నిర్దేశయాపమంగళము. క. 'శుభసుఖముక్త మధనకన, కభయైశ్వర్యములఁ జేయుఁ గ
వులకుఁ గావ్య, ప్రభులకుఁ గృతులకు మొదల, వృద్ధజనవయరశగణాలినుల్లియరేచా.'
అని భీమునిధందమంగుఁ జెప్పియున్నది గనక నానియంగు నగణప్రయోగము
వెలయుననునది శుభపదము వకార మచ్యుతబీజమును.

భారతార్థము. అఖిలభువనములోనికా, వారణసిగరి=హస్తీపురము, పురమత్త=
పురశ్రేష్ఠమైనది, నాక=అనఁగా, ని. 'మత్తల్లికామచర్మికాప్రకాండమున కలశె',
ప్రశస్తవాచకాన్యమూని" అని అ. అవారణసిగరిపురమునకు మునుక్కున, క. 'పా
సఁగం బల్కెడు నెడఁ బొ, లెప్పఁగిన ప్రమాదములపముం గలిసి కను, బసనా
రుకచటతపలను, గనడదబల్ ద్రోచివచ్చుఁ గవిజనమిల్ల.' అని యాంధ్రభాషాభూష
ణమందును, క. 'ప్రథమాంతవిధ క్తులవై, గధితము లగుకచటతపలు గనడదల లగుం,
బృథివి నవి గజడదబ లగుం, ప్రథమపు సున్నలుగణాంతపదములమీఁద' నని యాం
తునిధందమంగును జెప్పినలక్షణమువలన, పకారమునకు 'పకారము రావలసివచ్చు' ఁ
దాతంధట్లుగాను కవిలోకచింతామణియంగు. క. 'భిన్నపదప్రధవలనె, నున్నపకా
రంబునత్వ మొందునుననులక, మున్నజనూపము ప్రాసము, నన్నింటికా చాల్చు నా
శీకాక్షా.' అని విశేషవిధులుగాఁ జెప్పిరి. కా. 'కవాసుం గనుచోయి గూనగు మొ
గం బాగుబ్బపానిండ్లపెం, పావేజీగుని యాతనూనిలకం బామోక్షుశేఁ జెప్పినకా,
గైవారం బగుఁగాని యయ్యొడ కింకంపంబుతోఁ గూడ నా, పావేజీగునె వచ్చు
ధన్వవకు నయ్యబ్బాక్షి నిక్షిపినన్.' అని పితృలమట్టిభీష్ముగారి ప్రయోగమును.
ఉ. 'ధూనతకీర్తిబ్రాహ్మణుడు కట్టఁగఁ దోడనె పట్టుకుత్తను, ౨౦' మని యిది
మొఱ్ఱలయిన కవిత్రయమువారి ప్రయోగములును ప్రాసవిధులనలన బ్రథమాంతము
మీఁది పకారమునకు పకారాదేశము ప్రాసస్థానమంగు నిశ్చయము గావచ్చును. యజ్ఞస్థా
నమందురాను. ఇతరత్ర యేదైనఁ జెప్పవచ్చునట్లు మొను గనక, వారణసిగరిపుర
మత్త యని చెప్పవచ్చును, కాఁగానే, సూరిపరాజుగా రీమీఁడటిపర్వమందును
విముఖితపనుచాటోపారిపంక్తిగనుఁ డని, గానాయకార్థమందుఁ జెప్పినారు.
ప్రకృతిను, తన=ప్రకాశించినదై, అయోధ్య=యుద్ధముచేయ శక్యము గానిది,
యోధుమశక్త్యా = అయోధ్యా యుద్ధముఁడు, "బుధాలోర్ధ్వ" అను సూక్తి
మున య్యత్ప్రశ్నియంతము. సదుపాయముపఁ చెయఁగలుగు. నాక=అనఁగా, రాజ
=దిగ్దేశరాజులచేతనైన, వినుతి గనిన, రాజధాని=నీచోదనస్థలమైనది, వెలయును,
క్రియ.

క. ఆపట్టణ మేతెడిప్పథి, వీపాలుఁడు భుక్తుఁడనగాత్ర విముఖతసమదా
టోపారిపం కిరఘఁడు, ద్విపించు నుదారనీతి ధృతరాష్ట్రుఁడనన్. 2

భా. భ్రుకుటిమాత్ర = బొమముడిచేతనే, “మాత్రంకాత్రేన్ద్రియధారణే” అని
అ. విముఖత = పరాజ్ఞుఁడుగాఁ జేయఁబడిన, నూ. తత్కరోతీత్యాంతాత్కర్తణి
త్ర అని ప్రత్యయంతము. “నునర్థ దండైకనీతాతపత్రిత జ్వలత్ప్రతాపావళి కీర్తిమం
డలి” అని నైషధము. సమదాటోప = గర్వాతిశయముతోఁగూడిన, అర = శత్రువుల
యొక్క, పంక్తి = శ్రేణులయొక్క, రఘుఁడు = రథములుగలవాఁడు, విముఖతపదము
రథవిశేషము, ఉదారనీతి = ఘనమైననీతిగలవాఁడు “ఉదారోగాత్యమహతోః”
అని అ. ధృతరాష్ట్రుఁడనన్.

రా. భ్రుకుటిమాత్ర విముఖులయిన సమదాటోపాలుగలవాఁడు, పంక్తిరఘుఁ
డు = దశరథుఁడు, “పంక్తి స్సన్ద్రియశమచ్ఛందశసంఖ్యాశీమచ” అని విశ్వనిఘం
టు. ఉదారనీతిచేత, ధృత = ధరింపఁబడిన, రాష్ట్రుఁడు = దేశముగలవాఁడు, అనన్ =
అనగా, ఉద్దీపించును, క్రియ.

చ. తెలివి నతిప్రగల్భుఁడనదృగ్బలుఁడతఁడు భీష్మచాపకా
శలమె సహాయ మై యమరశత్రుల నేపడఁపన్ వలంతి యై
నిలుకడ నేతె విశ్వధరశిం దనమిత్త్రీకులంబు వైభవో
జ్జ్వలతఁ దలిర్చు బొరవచుసంతతి రాజుల కెల్ల హెచ్చుగన్. 3

రా. అసదృగ్బలుఁడు = సరిలేనిబలముగలవాఁడు, “సౌఖ్యస్సృశస్సదృ” క్క
ని అ. అతఁడు = దశరథుఁడు, భీష్మ = భీయఁకరమైన, చాపకాశలమె = చింతియందలి నే
తే, ధనుర్విద్యయునుట, సహాయమై, అమరశత్రులన్ = అసురులను, ఏపడఁపన్ =
కొంచుముపఱచుటకయి, వలంతియై = సమర్థుఁడై, తనయొక్క, మిత్రకులంబు = సఖ్య
కులము, “ద్యుమణిస్తాణ్డిత్ర” అని ౨. వైభవములయొక్క, ఉజ్జ్వలతన్ = అగ్రక
మాచేత, తల్పిత్యయోతము, తలిర్చున్ = ప్రకాశించునట్లుగా, బొర = పట్టణమువారి
యొక్క, సు = ధనములయొక్క, “ఎసురత్నేధనేపిచ” అని అ. సంతతిసమాహ
ము, రాజులకెల్ల, హెచ్చుగన్ = అరుదగునట్లుగా, విశ్వధరణీన్ = గరుస్తథూమిని,
“విశ్వంకృత్స్నమశేచ” మని అ. నిలుకడన్, ఎంశపారంపర్యముగా, ఏతను, రా
జులయొక్క సంపద యను కసిద్ధము. ఇది కావ్యార్థాపత్యలంకారము, “కైముత్యే
నార్థసంసిద్ధిః కావ్యార్థాపత్తిరివ్యతే” అని.

భా. తెలివిన్ = బుద్ధిచేత, అతిప్రగల్భుఁడు, అసదృగ్బలుఁడు, దృష్టిబలసహి
తుఁడుకానివాఁడు, ధృతరాష్ట్రుఁడు, భీష్మునియొక్క చాపకాశలమేసహాయము

రంగా శక్త్యులను, వీపదపక్ష=వ్యాస పట్టుటకు, పలఁతియు, విత్తక్షలఁబు=బంధువుల యొక్క కులము, తత్త్వ, పాఠవిషయానుసంబంధమైన, సుసంతతి=నత్కులమందుఁ గల, “సంతతిశోభననకులాని” అని ఆ రాజులకెల్లఁ = యయాతి భరతుఁడు మొదలయినరాజులకఁదలికిని, హెచ్చుగ, ఏలేను, క్రియ.

క. సుబలతనయగుణముహిమక, బ్రబలి తనకుధారధర్మ పాలనలీలక
సాబ గొంది వన్నెదేఁగా, పబుధ స్తుతుఁ డెవ్వభుంకు వెలసెన్ ధరిశేన.

భా. సుబలతనయ=గాంధారి, గుణ=సౌశీల్యాదిగుణములయొక్క, మహిమక =మహిమచేత, క. ‘వినుతద్విత్వీయసప్తమి, కిని వట్టిమూఁడనిభక్తికిని నిడఁగానా, విన నింపు పట్టుపట్టున, నను వెఱిఁగి ప్రబంధములఁబయోంబుధిశయనా.’ అని కవిలోకచింతా మణియందు, ప్రబలితనకు, దారధర్మ=స్వత్వక్తి మైనభార్యార్థముయొక్క, పౌత్ర ప్రతాచారముయొక్కయనుట, “అర్తారముదితేహృషా ప్రోషితేపశినాకృకా, వృతేమియేతయా నారీ సాస్త్రీశయాపతివ్రతా” అని స్మృతి. “ధర్మపుణ్యేయపేన్యా యే స్వభావాచారయోక్తతా” అని ఆ. పాలనలీలచేత, “ప్రదిప్సితస్వస్వంక్షతురం ధమాత్తనో నిశమ్యధర్తారమగుఁడనమ్మదా, అయంధరీకర్తృన సానిరుంధతీబబంధపక్షేన దృకాపతివ్రతా” అని బాలభారతమందును జెప్పియున్నది గనుక, సాబగొంది=పిప్పి న్నదె, వన్నెదేఁగా “అనుకూలాంవిచలాఁగీం కుశలాఁకులజాంసుకీలసంప్రన్నా మృతప్సలకారాంభార్యాం పురుషః పుణ్యాధిశోభితే” అని చెప్పుగగు. విబుధస్తుతుఁడు= పెద్దలచేత స్తోత్రముచేయఁబడినవాఁడు, “విబుధఃపండితేజవ” అని వి. అర్విభుఁడు =అధృతరాష్ట్రుఁడు, వెలసెను.

రా. సుబలత=బలిమి, బహుశ్రీహిమిఁదితల్పృథ్వియాఁగియ, ననుగుఁడహి మచేతఁ బ్రబలి యదారధర్మ పాలనలీలచేత సాబగొంది తనకువన్నెదేఁగా, ఈయర్థ మున సుబలతయనునదికర్తృపదము. విబుధ=దేవతలచేత, స్తుతుఁడు, అర్చకుఁడు=ద శరగుఁడు, వెలసెను, అర్థాంతరము. సుబలత=బలిమిచేతన, ఆ అనుగు=భాగ్యలక్ష గములయొక్క, “అయశ్శృభావహోవిధిః” అని ఆ. “గుణఃప్రథాశశస్త్రాజా మా ర్వాన్యఁనాద్యోదరే” అని వి. మహిమచేతఁబ్రబలి, ఉదారధర్మ పాలన=నిట్టనిగ్గి, వ్వాశిష్టానుగ్రహాదిధర్మములయొక్కసంరక్షణము, త్యాగశ్రద్ధాహోయోచ్చని యు చ్చృ త్యయాంతము గనుక, బాలనాశస్త్విముస్త్రీలింగము. ఉ. ‘పాఁడొసైన్యసుఖుపరపాలన నేయు, సితఁడయంచుఁ గృ, స్థాం డభిషేకసంపడుపశోభితః శేయఁగ’ నని సోమయాజి యు స్త్రీలింగముగాఁబ్రయోగింపినాఁడు. ఇందువందొకబ్దములు లక్షబృహ్మయాంతము నైవపుడు నపుంసకలింగములు నపును గనుక తెఱచెలింగములును గల నిముంకును బెలి నీకొనునని, వన్నెదేఁగా, ఈయర్థమున ధర్మ పాలనయనునది కర్తృపదము, వెలసెను.

క. అని నీడు లేనికడిమిం, దనరారు నతిప్ర తాపితదనుజుఁ డతఁ డు
ర్విని గలనృపతుల సంఘఁ, న న కరిగాఁపులుగఁ జేసె వర్చస్సురణన్.5

రా. అనిఁ = యుద్ధమందు, కడిమిఁ = శౌర్యముచేత, తనరారునట్టి, అతిప్ర
తాపితదనుజుఁడు = మిక్కిలితపింపజేయుబడినదనుజులుగలవాఁడు, “సకలసంయుగమూ
ర్ధ్వి సహాయతాం ప మునతః ప్రతిపద్యమహరథః, స్వభుజవీర్యమవాపయదుచ్చితం ను
రవధూరవధూతథయాశరైః” అని కాలిదాసుచెప్పినాఁడు గనుక, అతఁడు = దళర
థుఁడు, నృపతులనందఱు నరిగాఁపులుగఁజేసెను.

భా. అతిప్ర తాపి = అధిక ప్ర తాపముగల, తదనుజుఁడు = అశృతరాష్ట్రనితమ్ముఁ
డైనపాండురాజు, కర్త ధారయమః, తనరాదును, అతఁడు = అపాండురాజు, నృపతు
ల నరిగాఁపులుగఁ జేసె నని యన్వయము.

క. తా నన్నమాట యింద్రున, కై న నలంఘ్యమయి పేర్చునట్లుగ నెంతే
బూనిక చెల్లింపుచు జగ, తనునవిక్రముఁ డొనర్చె • దిగ్విజయంబున్.

భా. తాను, తన్నమాట = జ్యేష్ఠుఁడైన ధృతరాష్ట్రనివాక్యము, కడమయేకా
ర్థము సులభము.

రా. తానన్నమాట = తా నాడినమాట.

సీ. ధృతిఁ గొంతిహుద్రభూఃపతుల నెయ్యపుఁగన్య,
కలననవాలుఁదూఃపుల జయించి
యలరారునతనుఁడయశ్రీల నరియించె,
యననసౌరాష్ట్రభూఃధపుల గెలిచె
క్రవిడికలింగసాల్వవోదర్భవసుధాధి,
పల్లవుల నోడించి కప్పములు గొనియె
జోళనేపాళిపాఁచాలకేరళమన్వ్య
వల్సభూపతులగర్వం బడంచె

తే. శక్తియుగంధరీమూర్జరాశ్చంఢసింధు
లాటభూపాలమూఖ్యుల నొటుపటిచె
జగతిఁ గోసలకేరయఃమగధులతన
యలనరించినయాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసె.

రా. ధృతిఁ = ధైర్యముచేత, కుంతిహుద్ర దేశాధీశ్వరులను, నెయ్యపుఁగన్యఃప
క్షః = ఇంద్రునిక్రొత్తజగడముననేయనట, ఈదిక్కునఁ గొందఱు కౌన్యాలంకారచూ
డావడియంద, గీ. ‘కశుతులపేనుచంద్ర త్రివిక్రమాదు, లానగఁజూపిరి ప్రాకృ

తంబునకుఁద్రోసి, సంధభావముఁ బ్రాకృతావ్యయమే కాన, పలయుఁ దల్లక్షణంబులు వగునఁదెలియ. క. వదలకనిధాక్షరములు, పొదివిసర్గములు దూలిపోఁబలుకఁగ న, తదభిప్రాయాకృతనిధిమగు, నదితద్భవపదమునాఁగ నభివతమయ్యో' నని చెప్పినలక్షణమువలన, కన్యకాశబ్దముప్రాకృతమున, 'ష నయామ్=అథోపర్తమానానాం మకారనకారయకారాణాం లోపస్సస్య' తని కియ్యవడికి లోపమువచ్చి, 'శేషదేశస్యాహ్లోవోఘోః=అశిష్టస్యాచః పరస్యసంయుక్తాదేశస్యాపారస్యప లోద్విత్వంధవత' అని నకారద్విత్వమునువచ్చి యంత్యకకారము లుత్తమై యుపర్యకారమునకు యకారశ్రవణము రాఁగా, కన్నయా అనియుండును. ప్రాకృతాపభ్రంశరూపమై తద్భవ మయ్యెనేనిఁ, దెనుఁగునఁ గన్నియ యనవలెను. కన్యాశబ్దమే తద్భవమయ్యెనేనిఁ గన్నియని యుండును గనుక బహువచనమందుఁ గన్నియలు కన్నెలనవలెఁగాక భారతార్థమందుఁ గన్నెకలనని కన్యకాశబ్దముమీఁద నంత్యకకారము యకారముగాకయే మధ్యైత్వము వచ్చి తెనుఁగైయుండదు. ఎల్లువిచారించినను, రెండర్థములకు సరిపోదని సందేహింతురు, స్తంభకర్త కన్నెకలననయని యేత్వము నిలవఁజెప్పలేదు, అది లేఖకదోషము. గీ. 'పుడమి స్త్రీలింగశబ్దంబు కడక కార, మునకు వచ్చుచుకారంబు గనఁగఁగొన్ని, యెడల నెత్వంబునగుఁ గియ్యవడియు నగును, జడ్డ చుగువోటనై కాటచిక్రశమన. గీ. 'ఎఘనికి వఁ జెల్లు వదనియవది నెయనఁగ, నర్థికకుఁజెల్లు వన్నియవన్నెనన్య, యనఁగనిరీతి మాత్రికంబునకుఁజెల్లు, ముత్తయము దొడ్డముత్తము ముత్య మనఁగ.' ముత్తయే నిత్రికము. అని. కవిలోకచింతామణియందుఁ జెప్పినలక్షణమువలనఁ గన్యకాశబ్దముమీఁద దెనుఁగునఁ గన్యయనికియ్యవడియుండనేచెప్పినారు కాఁగా భారతార్థమందు గన్యకలనని చెప్పవచ్చును. తత్సమపదము, ప్రకృతము, వాలుఁదూపులక్=తీర్ణబాణములచేత, జయించి, అతసు = విస్తారములయిన, జయశ్రీలనుపరియించెను, కోసలకేకయవగధుల యొక్క, తనయలక్=కౌసల్యాకై కేయానుమిత్రులను, వరించి నయాజ్ఞలో మెలఁగఁ జేసెను. తనయలవరించి, కోసలకేకయవగధులను నయాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసెననియుఁ జెప్పవచ్చును.

భా. ధృతిక్ = సంకోచముచేత, "ధృతికోగ్ధాంతరేన్ధ్యే భారణాధ్వరతుష్టిషు" అని వి. కుంతిమద్రథూపకులయొక్క, నెయ్యపుఁగన్యకలక్=కుంతీనూదులను, నీనవాలుదూపులక్=పుష్పబాణములచేత, జయించి, అలరారు=ఓప్పుచున్న, అతసు = మన్తధునికి, జయశ్రీలక్ = జయశ్రీలైనవారిని, కన్యకలకువిశేషణము, వరియించెక్=వివాహమాయెను, కడవగమానార్థము. కోసలకేకయవగధులక్ = ఈదేశములరాజులను, 'తద్రాజస్యబహుషుతేనైవాస్త్రీయా' మని అబ్బిత్వములోపము. తనయొక్క, అలవరించిన=నియమించిన, క. 'తచ్చుగఁ బెరయచ్చులపై, యచ్చు యకా

రంబుచాల్చు నబలాయీవే, యిచ్చయతూర్వమునావని, యచ్చెరు నైయుండెనా నుదా
హరణంబు' అని యాంధ్రభాషాభూషణము. అజ్ఞలో మెలగఁజే ను.

సీ. కొందఱు తనవార్త • కొనసోకినంతన,
కొందఱు వృత్తాంతగురుత తనఁ
గొందఱు ధేరినిఁగోషంబు లాలించి,
కొందఱు బలరజోబృంద మరసి
కొందఱు నాసీరఁగోలాహలంబునఁ,
గొందఱు హణి కేతుఁగోటివీక్షుఁ
గొందఱు కోడంగఁగణటంకృతులు విని,
కొందఱు హుంక్రియాఁగులశఁ జెంది

తే. కొందఱు ఊకటిరెండేటులఁకొలఁది గలిగి
విషగర్భగేశ్వరములు • విరిగి పాఱు
నననియందును యుద్ధవిహారమానకు
మాటులేకయ విహరించె • మనుజవిభుఁడు.

8

భా. రా. రెండొకనిసమానము, భేరినిల్పొవ మనెడుదిక్కునఁ దెనుగునష్టి.

మ. తలఁపం జొప్పడి యొప్పు నప్పుడు తదుద్వైతత్రయాశ్రయము
త్కలికారింఖదసంఖ్యజయవత్కంఠాణరింఖాశృం
ఖలసంఘాతధరాపరాగపటలాక్రాంతంబు మిన్నే అన
ర్థశ్రేణీరవనిర్దృగ్దగనరేఖాలేపపంకాకృతిన్.

9

రా. పా. రెండర్థములకు సమానము, తల్ = తరాజయొక్క, ఉద్వైత్ = ప్రకా
శింపుచున్న, తైత్రియాశ్రయంబు, సముత్కలికా = అధికోత్కంఠత, “ఉత్కంఠో
త్కలికీనమే” అని అ. రింఖత్ = సంఘరించుచున్నవై, ఆసంఖ్యమున, సంఖ్య = యు
ద్ధములయందు, “వృధమాస్కందసంసంఖ్య” మని అ. జయవత్ = జయములుగలవి
యనైన, కంఠాణ = ఆశ్వవిశేషములయొక్క, రింఖా = గోరి నెలచెత, విశృంఖల మానట్లు
గా, సంఘాత = త్రొక్కబడిన, ధరా = భూమియందుఁగల, పరాగ = భూళియొక్క,
పటలముచేత, ఆక్రాంతంబు = ఆక్రమింపబడినదైన, మిన్నే అ = అకాశగంగ, కర్తృప
దము, అనర్థశయైన భేరి = నమలచేత, నిర్దృగ్ = పగులుచున్న, గగన = అకాశముయొ
క్క, రేఖా = బీటికలకు, అలేపార్థమైన, పంక = బురదయొక్క, అకృతిక = సామ్య
ముచేత, తలఁపక = ఊహించుటకు, చొప్పడి = యుక్తమై, ఒప్పును. “సంబంధాతశ

యోక్తి స్వాస్య దయో గయోగకల్పనమ్, సాహిత్యపురస్వాస్య స్పృశంతివిభుమండ
ల” మని సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము.

చ. తురగఖురాహాశీక్షితః, నూలిచయస్థితాబరంబుతో
నొరయుచు, దచ్చమూగజనముల్కర నుప్పుడు చూడ నొప్పెది
క్కరినరయూధమత్సరవి, గాధనఁజేసి నమస్త మైనయు
ద్ధర దనపైకి నెత్తుకొని • తాల్చెడినో యనుచుండఁ జూపఁబుల్. 10
భా. రా. రెంటికిసమము. సులభము.

మ. జవనద్వోటకపాటిశీక్షితరజః, స్పంక్రాంతివే నింకుసిం
ధువులం గ్రన్తుట నుర్వికిఁ దివికిఁ దో, జో నించె దన్నగమున్
నవనిర్వృత్తదనిర్మ రాఘమున శుం, వాశీశరోర్ధ్వస్రవ
ర్షవిధిం దాననుజేసి సింధురము లఁ, ప్రఖ్యాతి గాంచె గదున్. 11

గా. భా. రెంటికిసమము, ఇంకు=ఇంకెడు, సింధువులఁ = సముద్రములను,
అకాశగంగను, “జేతనదవిశేషే త్థాసింధుర్నా సరితీస్త్రీయామ్” అని అ. నీనామూలి
సర్వత్రవ్యాపించి యాకాశగంగను సముద్రములను నింకించె నని యతిశయోక్తి. త
న్నగమున్ = అనే నాగజములు, నవనిర్వృత్తదనిర్మ రాఘములచేతను, “ప్రవాహోనిర్వ
రోర్ధ్వః” అని అ. “ఓహోబృంజేంభసాంరయే” అని అ. శుండా = తొమ్మిది
యొక్క, “శుండాతులహస్తీన్యాం పదిరాకరహస్తయోః” అని వి. శీర=జలకణ
ములయొక్క, ఉర్ధ్వప్రచర్ష విధిఁ = పొడవుగాఁ జల్లుటచేతను, ఉర్వికిఁ = గూటకిని,
దివికిఁ = అకాశమునకును, క్రమాలంకారము. ౪. ‘ద్యౌశ్చమనసు దివి మన, భూశబ్దం
బునకు భువియుఁ బూనఁగలయున్, నౌశబ్దము నాయు రో, రైశబ్దము రాజపదము
రాజనఁజెల్లు’ నని తాత్పర్యము. క్రమ్మఱఁ = తిరుగ, నించెను. ౫. ‘సావగత్కృష్టిః’
తుల, కేకైరవనఁ గ్రియలుదలఁప నేకవచనములో, దేవమును స్వాదిక్రియ, నావి-పఁగ
నేకవచన బహువచనంబు’ నని కేరన. దాననుజేసి = అయినకనకనే, సింధురములు.
సింధూక రాంతిదదతీని సింధురాః, రాదా నేయనుధాత్తువు, ఈ శబ్దముగల సింధురము
లనెడి ప్రఖ్యాతిని గడుజుగాంచెను, నిరుక్త్యలంకారము. “నిరుక్తి ర్యోగతో నా
మ్న మన్యార్థత్వప్రకల్పనమ్, ఈదృశై శ్చర్యై ర్జానే నత్యందోషాకరోభవాత్”
అని చ.

నీ. గంధీరవేదిః, కుంజలక్ష్మితంబు లై,
తననాగుభద్రదంతాశములు
నారట్లసింఘుగాఁ గూరాదిభవము లై,
గొఱలుశ్రీవు క్షకీః ఘోరకములు

క. తనపాండుసమాఖ్య జగం

బున వెలయుగ నిట్లు సకలభూనాథుల నా

త్తనిదేశవర్తనులుగా

నొనరించె నితాంతవైభవోజ్జ్వలముడగుచున్.

13

రా. ఈపద్యమునకుఁ గర్తృపదము నరనాథుడని ముందరిపద్యములో నున్నది. పాండుశుభ్రమైన, “హరిణః పాండురః పాండుః” అని అ. సమాఖ్య=కీర్తి, “యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యాన” అని అ. కడమ సులభము.

భా. తనయొక్క పాండుసమాఖ్య = పాండురాజునుపేరు, “అఖ్యాప్యేఅభిధానంచ” అని అ. కడమ సులభము. సం, ఉపసర్గము.

వ. ఇట్లు యథేష్టభోగంబులఁ బ్రచర్తిల్లుచు నొకనాఁడు తనగుచుంబున, 14

చ. శ్రమముడుగుం దనూజసిగుఁ జూలుఁ జూచలబక్ష్యునచ

క్రమము లెఱుంగవచ్చు మనిఁ గానఁబడుం బరజాలెఱుంగో

పములవిచ్ఛేద్యితంబు లివి భావమునం దలపోయ నన్నిచం

దముఁ బ్రియంబె యుచు నరనాథుఁడు వేటగు నుద్యతాత్మఁడై.

కొటికి నేకాగ్రము-వేటప్రశస్తమని, ‘పరిచయంజలలక్ష్మినిపాలి నే భయగుఁ జోశ్చతదింగితబోధనం, శ్రమజయాత్ప్రగుణంకకకోశ్యసౌ తనునతోజునత స్పర్శివై ర్యయా” అని కాళిదాసువలెనే చెప్పినాఁడు. పైపద్యమంగను, “వృక్షయాఘాయ నభూభృతాంఘ్నుతామ్” అని చెప్పియున్నది గనుక అన్ని పాదములఁ బ్రియంబె యంచు చెప్పెను. నరనాథుఁ డిదిగి దిక్కున దాపలినున్నను నకొనియు యతిగాఁ జెల్లినందుకు లక్షణము కవిలోకచింతానుజ్ఞయందు, గీ ‘టపహర్షాక్షరణి యదాపలిం చి, యునీర సోఁగిన దిగువు లుండెనేని, వసుసానములునను లగునాకెల్ల, నవనిఁ గొందలు సుకవులముతమున చ. కినుకఁ బుక్కువంశస్థులకీసరిప్రే సీనకోఁ గృ పాణఖి, డనమునఁ గల్గుఁబో సుగళగర్భము తత్పద పారిజాతినా, డనమునఁ గల్గుఁబో మనుజనాథతగుద్భటదగ్ధనాసరి, బనమునఁ గల్గుఁబో గళానమద్వ నివాసము శత్రు కోటికొ-’ అని కావ్యాలంకారమాడామణి.

క. అభివచనూన్వితగుంఠియు

ధృతిమహిమాద్రియును నగుచు నభిప్రీతిహరం

గితమత్తులై తగుఁబోలువఁగఁ

జతురమృగయు వేగుదోగుఁ బనియెన్ నడిదికె.

16

భా. ఆతివివరమాన్విత = ఆత్యంతవివరముతోఁ గూడిన, కుఱియు, ధృతి =
 ప్రయత్నమునకు, మహి = స్థానమైన, మాన్వితమును, క. 'వనితా యనునో వనితయు, జ
 నని యని పలుకునోట జననియును ఏమో, యనుచో వసువును దేవగునఁ, జనునా
 యియును గుడలఁ జనుపలుకులకు' నని కుఱియు మాన్వితము నన్నందుకుఁ గావ్యా
 లంకారమాదామణియందు లక్షణము. నగుచుక = నవ్యును, అస్మితి = ఆత్యంతసం
 తోషరసముచేత, తరంగిత = పరంపరలుగలదైన, తదస్యసంజాతంతారకాదిభ్యవతచ్చని
 యితచ్చిత్యయాంతము. మగునై = బుద్ధిగలవారై, తనుఁగొలువఁగ, చతుర = సమర్థు
 లైన, మృగయులు = వేటకొండ్రును, "మృగయుష్టుక శృస" అని అ. ఏగుడేరఁ
 గా, పనికిక = వనమునకు, చనియెను.

రా. ఆతివివరమాన్వితమైన, కుంతియుక = ఈ టే గలవారు గలవారము, "ప్రా
 న్తుకంత" అని అ. "కుంతావీషాంసంతీరికుంతివః" అనెనునుగుబంతశబ్దముమీఁద
 బహువ్రీహి, ఈదిక్కునఁ గ్రత్యయరహితముగాఁ జెప్పినందుకు భారవిప్రయోగము.
 "ప్రభుకదంబకదంబకరాజితం ప్రధితమాలతీమాలవనాశలం, లయకుషారకుషారజ
 లచ్యుతం ధృతీసదానసదానసదంతినమ్" అని ధృతిమహిమ, అ. యుక = పర్వతమై
 నవాఁడు, ఆర్ధంతరము, ధృతిమక = ధైర్యలక్ష్మిచేత, హిమాద్రి రుక = హిమవత్పర్వత
 మునఁ జీనాఁడును, ఆగుచు, కొలువఁగక = కొలిచెనునిర్మితమై, మృగయులు, ఏగు
 డేరక = ఏఁగా, చనియెను.

న. ఇట్లు నని చని వివిధ మృగములు వేటాడుచు దిగిం గె. 17

భా. రా. చుట్టికి సరి సులభము.

క. నెలకొనియు నేలకొని న, బృలియుఁడు శిశిరన గరుదిరఁ దిసరమహిమక
 గల ముగ్ధి గుకతా, విలసములు దెందమునకు విలసరింపన్. 18

రా. అబృలియుఁడు = దళితగుడు, శిశిరనగ = శీతలృక్షములచేత, "వైలవృక్ష
 వగానగౌ" అని అ. గుదిర = మనోహరములయిన, పరిగ = ప్రాణభూములయొక్క,
 "పర్యంతధూఃపరిసరః" అని అ. మహిమంగల = మహిమగలిగియున్న, అరసున్నయు
 న్నచో నెలగున్నచచ్చినందుకులక్షణము క. 'మణుచలఁబదమృల్లఁగు, బిరుద న్నెల
 కొన్నయట్టిబిందువు లెల్లక, నెలమఁగ నూడుచుఁ దేలచు, నొచ్చె యిరుఁదెలఁగు
 నెల్లమండుం గృతులక.' అని యాంధ్రభాషాధూపణము. తః స = తమసానదియొ
 క్క, తెనుఁగుపట్టి, తీర = గట్టులయందుఁగల, నీకకా = ఇసుకదిబ్బయొక్క, "నీక
 తానాలుకొయ్యంచ నైక తేష్వామయాంతరే" అని వి. విలసనములు = బిప్పిదములు, ల్య
 దంతము, దెందమునకుక = మనస్సునకు, దేశీయపదము, వింవోనాంపక = వేటకుని
 యొందు, నెలకొనియెక = స్థిరుఁడయ్యెను.

భా. అబ్బలియుడ = పాండురాజు, శిశిరసగ = శిశువునకు శిశువుకొక్క, రుచిరమైనపరిసరమునందు, మంగలతనము = అత్యంత శ్రమలయిన, సతీ = మంత్రములయొక్క, రసికతానిలసనములు = రసికశిల్పవిలాసములు, మంగళతనశబ్దము రసికశిల్పమునకు విశేషణము, డెందమునకు వింతనొందగా వేరుతమిచేతి మహిమందు నెలకొనియే నని యన్వయము.

ఉ. హరియ్యగవ్యనవ్యవిహితాదగుఁ జాధరశేషలేశుఁ డ
ధ్వారచిత్రమాకలిశుఁ డై కడు మెచ్చె సురాపగాజలా
సారసమాగమార్పతనుఁ సారసనారససారసారసో
దీరణకారణంబు నతిధీరసమీరశిరోరవారమున్.

19

భా. హరి = ఒక్కచున్న, వ్యగత్య = వేరుతుండు, “అవ్యగతం వ్యగత్యం స్యాదాభేదోమృగయాష్ట్రీయా” మని ఆ. వ్యా = నూతనముగా, విహిత = చేయించి, అదరముగలవాఁడు, అధరశేషలేశుఁడు = పాండురాజు, అగ్ర = మార్గముండు, అచిత్ర = చేయబడిన, వేరుచేతఁ జేయబడినవలె, సు = బహుళచేత, అకలిశుఁడై = అలనిసవాడై, సురాపగాజలాసార = గంగాజలప్రవాహములయందు, “ధారాసంసారః” అని ఆ. సమాగమ = పరస్పరసాంగత్యమునకు, అర్పతమ = విక్రియించిన, సారస = జెడ్డుగులగల, సారస = తామరలయొక్క, సమాగమార్పతను = కడు పద్మములకు విశేషణము, సార = ఉత్కృష్టములయిన, సారథి = వాసవలయొక్క, ఉదీరణ = విస్తరించుటకు, కారణంబు = పేరున్నవన, అతిధీరములయిన, సమీరశిరోర = మందమారుతములయొక్క, వారము = మూహమును, కడి = , సాష్టాంగము.

రా. హరి = హరిములగలవాఁడు, వ్యగత్యనవ్యవిహితాదగుఁడు, అధరశేషలేశుఁడు = దశరథుఁడు, సురాపగాజలాసార = గంగాత్రవాహమునకు, అగ్ర = మార్గముండు, అచిత్ర = శ్రుతిస్మృతులనెల్ల, అగ్ర = శ్రేష్ఠమునది, అగమార్పతమయినది యనియుఁ జెప్పవచ్చును, తమసారస = తమసానదీలములగుగల, కడిసాసము, ఉదకములలైత్యము పద్మములనెల్ల సారథి యధీశులగు ముల్ల మార్పముల జెప్పుట.

సీ. పుడమిటే డీరీతిఁ గడఁగి డెందము మృగి,

వ్యాపార్థిలన మధిమిం

గానగో దారుమృగంబులకై నడిఁ

గైకొని యనమాస్త్ర కర్తృకలన

దనగుచొక్క పురాణముఁ దంపములు దను,

కంబులు దేర నెయ్యంబు మీఱ.

ననిచిన తత్ప్రియతనయుండవారిత,

కారుణ్యః డై పూని కలశమంబు

తే. మగ్నముగఁ జేయుచప్పుడు భుగ్నహృదయుఁ

డగుచు విశితశరవిశేషాభిహతిని

దైత్యనేన నాఘనులసద్దృష్టినియతి

బ్రుంగఁ గేసలసారంగబుద్ధిజేసి.

20

రా. పుడమి-భూమికి, తే.డు=రాజనదశరథుడు, ఇలువంటివి తిద్దవపద
మ. ల. నీ. 'యోధులు జోదులు యోగంబు జోగంబు భేదంబు బిందంబు పృథివి
పుడమి' యని కావ్యాలు కారచూడామణియం దుదహరించినవి గనుక మందరను
జాలిసికొనునది. ఈరీతికొనెను. ఈపుస్తకం కారముగ, కడఁగి=ఉత్పత్తిగిది, డై=దయ
మనస్సు, నీ. 'వెన్నన్న విన్నవావివంతవాగంబు డైదంబు పూడి పెల్లపాటు'
ఇలువంటివల్లను దేశ్యపదములని యుగ్రంధమందె చెప్పినాడు. మృగవ్య=వేట
యందుఁగల, అపారభేనలము=అధికవిహారమున, తి. 'జంగమ-దములు దక్క. ధ,
రం గలపదముల ద్వితీయప్రథమము నగురా, జంగదము లూడై సతి నూ, త్నాంగద
ములు దాల్చె నా నుదాహరణంబు' లను నాంధ్రభాషాపూర్వకంబులదిలక్షణమువల్ల
ప్రథమద్వితీయార్థము. కావలాం=అడవియందు, తారు=సంఘరించెడి, మృగంబు
లకై=మృగములకొఱకు, పడిగైకొని, అసమ-సరిలేని, అస్త్రశిక్షకలనకొ=బాణ
ప్రయోగగతిచేత, తనరుచుకొ=ఒప్పుమన్నవాడై, చప్పుడు విని యని మందరికన్య
యము. ఒక్కపురాణమునిదంపతుల=ఒక్కవృద్ధమునిస్త్రీపురుషులు. "పురాణప్రతన
ప్రత్నపురాతనచిరింతినా," అని అ. "జాయాయ దంభానజంభా వావానిపాత్యేతేప
త్యో" అనకాత్రికమువల్ల జాయాశ్శమునకు దం జం అన నాదేశము, "దంపతీ జంపతీ
జాయాపతీ" అని అ. అంబులుదీర్కొ=నిశ్చయచెప్పుదునివిచ్చెయి, క. 'గురువులు గురు
లనఁగొల్తురు, గురువులచ గురులకొఱకు గురువులవలనకొ, గురులకు భక్తదనర్చును, గురువు
లయందుండగునకలగుణములు నెప్పుడునో.' అని కావ్యాల కారచూడామణియం దుద
హరించినవి గనుక, అంబువుల+అంబు లని రెండువిధములఁ జెప్పఁ గున్నను. నెయ్యంబు
మీఱ, అనిచిన=అంపిన, తత్ప్రియతనయుండు=అమునిపుత్రుఁడు, వారితకారుణ్యః
డై పూనికలశము, అంబుమగ్నముగఁ జేయుచప్పుడు=నీర్లముండుచప్పునిని, భుగ్నహృ
దయుఁ డగుచుకొ=సరళముగాని మనస్సుగలవాడై, "అనిధ్యంకటింభుగ్నం వేల్లితం
విక్రవిత్యే" అన అ. విని, శిశి=వాడియైన, శరవిశేష=శబ్దము తియనెడు బాణ
విశేషమయొక్క, లక్ష్మీహరిక=ప్రేమచేత, లక్ష్మీదృష్టి=పొంచివిశేషము. "దృష్టిరా
శ్శక్తిదర్శన" అని అ. సత్యలేక=విధచేత, "భాగ్యదృష్టినియన్విధి" అని అ.

బ్రుంగ్ = బ్రంపడగా, సారంగబుద్ధిశేసి = ఏనుగునెడిబుద్ధిచేత, “సారంగ
శ్చతకే భృంగే కరంగేచ మతంగే” అని అ. అఘనుక్ = అమునిపుత్రుని, శ్రీ
శేసేను.

భా. పుడమి తేడు = పొండురాజు, ఈరీతిగడగి, ఇంక భిన్నాన్వయము,
డెందము, మృగ = మృగదంపతులయొక్క, వ్యాపార = రతివ్యాపారమునంటి, శీల
నము = క్రీడము, “మృగీచవశిగచ్ఛిమృగౌపుమాన్ శ్రీయా” మృనుసూత్రమున నేక
శేషము “మృగయోర్వ్యాపారః మృగవ్యాపారః” అని సమాసము ఆశీలం
పగా, తారు = తాము, అ. ‘ఒత్తు నత్తరములు నొనరంగ జఇలుర్లు, శిషసహల నిరూఫి
జడ్డగాని, కొను నచ్చి తెనుగులను దీర్ఘములమీద, బండిరాను లేరు పర్వ నాథ’యని
వెల్లంకిపులశ్రేష్ఠుఁ డైనతాతంభట్టుగారు కవిలోకచింతామణియందు జెప్పినారు
గనుక తారు సంచరించెడుననుదిక్కునను రేఫమే. మృగంబుల = మృగములయొక్క,
కృషి = రీతిచే, అసమాస్త్రకర్త కలనక్ = మన్మథవ్యాపారాసక్తిచేత, కలికొను శివు
వన్నారు గనుక, తనరు = ఒప్పునట్టి, చొక్కపురాణక్ = మంచియనురాగముచేత, రాగ
శబ్దమునకు రాణ యనునది మాగధిరూపము, మునిదంపతులు, తమకంబులు జేగక్ =
తమిపుట్టగా, నెయ్యంబు = నెనరు, మిఱచినచిన, తత్ప్రియతన = అనిహానముడని
తాత్పర్యముచేతనే, ఉండగా, పుడమి తేడు వారికికారుణ్యుడై యనియన్వయము.
పూని = లక్ష్యముచేసికొని యుట, కలశమంబు = కలిగినకాంతినంతటిని, పింగ్మముగఁ
జేయుచుక్ = ఆడచుచును, అపుడు, వినిశిత = మిక్కిలిఁ బిక్కుమైన, శరవిశేషము
యొక్కయభిహారిచేత, సద్భక్తి = వివేకులయొక్క, నియతి = నియమము, వృద్ధాచారి
మనుట, బ్రుంగ్ = తప్పగా, సారంగబుద్ధిశేసి = లేళ్ళనెడిబుద్ధిచేత, అఘనుఁడైన శ్రీ
శేసేనని యన్వయము.

వ. ఇ ట్లేసిన.

21

క. వాలంపతాకునకు ధృశి, వీలగ హా తాత యనుచు • వెలుడ తన్న
ర్యాలాపమునకు నాజన, పాలకులొత్తంసుగుండెభగ్గునఁ గలఁగెన్. 22

రెంటికి సమము సులభము.

క. అధరణీపాలుడు తను, సాధునియనికొమరునేడు • సమసేనె యిట్లు
హా ధాతవ్రాత యని శర, బాధం గలఁగఁగను వారిపజ్జకుఁ జసియెన్.

భా. అధరణీపాలుడు = పొండురాజు, తమయొక్క, సాధు = లెన్నిన,
నియతి = భాగ్యముయొక్క, కొమరునేడు, సమసేనె = సమసేగదామని భేదవాక్యము,
అని శరబాధచేత, కలఁగఁగక్ = మునిదంపతులు లొట్టుపడగా, వారియొక్క, పజ్జ
కుక్ = సమీపమునకు, చనియెను.

రా. అధరణి పాఠాఁడు - దశగఘఁడు, తమ సాధుని - తమ నదియందు, "తెలిసి ప్రసరియి" అని ఆ యశోకురు = మునిభక్తులయొక్క, పాపవిండు, అయి వనుట, జాత్యేకవచనము. క. 'దూకు జేపాఁకనఁగా, బ్రాక. మగ వృష్టి ప్రాణి భాగ్యం బనఁగా, లోకమున నాఁడుదానికి, శ్రీకర మగుసామును నృసిగ్గె యనఁగ' నని కవిలోకచింతామణి కుండు, నేడు + అనుచోటను నర్థవిండువునగును, ఉ. 'వాడి మయూరముల్ గలుగునాఁడపరాఁబుధిఁ గ్రుంక భోవుల్, నేడిటవచ్చె నేక తమిఁష్టమెయికా భవదగ్నిహోత్రముల్, పోడిగ జేప్పఁగాఁడెయిఁ బ్రాగ్దను బోయెఁగి మలకు నింజీకిక, రాఁడు ననంబులోన మృగరాక్షసపన్నగ బాధ నొందెనో' యని నన్నయభట్టప్రయోగము. సమసేనేయని, వారిపక్షము = ఉపకసమీపమునకు, చనియెను.

క. చని నన్నభిమునఁ దన్వ

రనవిధ మంతయును విని ధరారమణుఁడు ద
జరుసర జేసినఁ గ్రమ్మటి
సమఁ బొనవినయ ల్లతీవ్యధావిహ్వలుఁ డై.

24

రా. లోకి సమము సులభము.

క. ఏనుంగనికర మరయక

పూనితిఁ గా క్టియెడలఁ బొసఁగునె యేయు
గాన మెకాలనియనుగితి
నో నావేట మునయుగియుఁ ద్రుంగించె దనన్.

25

రా. ఏనుంగని = గజమని, నీ. 'ఏనుంగునెక్కి పెక్కి నుంగులగడ రాఁబుర వీగులఁ గ్రులఁగలద' అని సోమయాజి. కరము = మిక్కిలి, అరయక = విచారింపక, పూనితిఁగాక, ఇట్టియెడలక - ఈయాశ్రమభూములయందు, ఏయ, పొసఁగునె = యుక్తమానా, అని కామస్వరము. కానమే = ఎఱుంగమా. 'నృపతే సభ్యోనన్యకరీ' అనుసర్థముననుట. కాలనియనుగతితోక = కాలప్రణాలోగూడి, 'లలాటలిఖితా రేఖాపరిమాణునశక్యతే' అని న్యాయము. మునియుగము = మునిమహావని యాయు స్సును, నానుకువార్త, శుదక = నేటయును సమయమున, త్రుంగించె = క్రియ.

భా. ఏనుక = నామింటివాఁడును, కని = ప్రత్యక్షముగఁజూచి, కరమరయక = చెయిగొలిచి పక, ఇట్టియెడలక = ఈ ప్రదానముములయందు, కరిక మరయక = దియ లేక యనియుఁ జెప్పవచ్చును. ఏనుక + కనికరమును దిక్కున నంధికి, క. 'నాఁడొచ్చునైన పదంబుల, పొంతం బైనున్న శబ్దములకచటతపల్, దొంటఁజడదబ లగున, య్పొంతి

నకారంబునున్న యభిరవదంఁగి అనెనులక్షణమునల్ల నకారపుఁబొల్లబింగునై కకారము
గకారమైనతర్వాత, క. 'కుటుంబలనుది హల్లులకును, బిటుద న్నెలకొన్నయట్టిబింగువు
లెల్ల, శ్శృజయఁగ నూఁగచుఁ దేలుచు, నొకపై యిగుఁజేఁగఁగ నెల్లచుండుంగృకుల'
నని యాంధ్రభాషాభూషణముగలన నేమఁ గనికరకునియు నేమఁ గనికరమనియుఁ
జెప్పినచును, కానమెకాలని=అడవిమృగమలని, యనుగతితోఁ=యనుప్రేరణతోఁ
గూడిన, నావేట, ముని=మునులయొక్క, యుగము=ద్వయమును, అనఁగా ముని
దంపతులను, "యుగంయుక్తకృతాదిషు" అని అ. క్రొంగింపఁడు.

వ. అని చింతించుచుండ.

26

చ. ఘనశరవేదనల్ బలియఁగా వనకుంభిని వ్రాళియున్నయ
వ్బునియుగళంబు దొట్టుపడఁ ముంచితి నాశలీకంక్రూణ మహా
ఘననిని కేమన న్నిలయఁగాననికన్నలవారివృక్షం
దనరఁ దదంఘ్రిచేర్చునను ధార్మికుఁ జాయన నన్రుచక్రః జై. 27

భా. ఘనశరములవలన నైనవేదనలు బలియఁగా, 'వనకుంభిని' = వనకుంభిని
యందు, "నాశలీకంక్రూణ మహా" అని అ. మునియుగళంబుదొట్టుపడఁగా, పాంశు
రాజనుకొనుమాట, అతిరదంధ్రులను, మహాఘ = అధికదుఃఖమునెడి, గంఠ = కంఠమునెడి
యందు, "అంహాదుఃఖస్యనన్వేషుః" అని అ. ముంచితిని, ఎడమనన్వేషించునని
బోవునని యొద్దిగనుక, అని, కన్నలవారి=కన్నగు, వృక్షలంకనతోఁ=పరింపఁ తోను
నుండఁగా, తదంఘ్రిచేర్చునన్=వారిపాదములయొద్ద, ధార్మికుఁడు=ధర్మమునైన,
"ధర్మజనుతీతధార్మిక" అని "తేనదీన్యతి జనుతిజనమ్" అనుమాత్రమునకన్వృత్తి
యాంతము. ఆయన=పాశురంజు, అప్పననీసెనని ముందరిపదలకునర్పించును.

రా. వనకుంభిని=బలకలశములగు, కుంభిశబ్దమునకు "ఉదస్యకం" ధర్మమునకుం
భజాః" అని నైపథము పనునాలుగవస్తోత్ర బ్రయోగమున్నది. ప్రాచీనమునై
యమ్మనియు, గళంబు=కంఠము, దొట్టుపడ, దశరథునితో ననుమాట, నాశలీకం
ద్రులను, మహాఘ=అధికదుఃఖమునెడు, నదియందు ముంచితి=ముంచితిని తెనుఁగనఁ
బ్రథమశబ్దమోత్తమపురుషులను నాంధ్రభాషాభూషణముగను, క. 'ఒరులకు నైన
యునె నిరియునె, నిరికిఁ ది కారంబు తియుఁ చెల్లముదనపుం, బగునడిఁ దినియును
దిమియును, బొరయ్య సుభిమువచనములను భూతక్రియలతో' లక్ష్యము. క. 'పరి కేను
బలికి రనంగా, బలికితి పలికితి రనంగా బలికితి నర్థం, బలికిత మనఁగా నిన్నయు, నతి
వడఁగా కనుగతో నునాహరణంబు' అని యేకవచనబహువచనములు చెప్పబడినవి.
ఇదిగూ, ఏను=నేను, మనసు=నిర్వహింపను, అని శోక వాక్యము. నెండుతో =విక్కిలి,
కాననికన్నలవారిని=అంఘులను, వృక్షులను, తదిదంధ్రులను శేషములు, ననుజ్ఞ=నన్ను,

తదంస్మి చేర్చు = వారి పాదములయొద్దఁ జేర్చును, భార్గి పఁదా = మువిలుకొఁదా, ఇది
 ప్యంగ్యోక్తిచేత సంబోధనము, అనఁ = ఇటవఁగా, నమ్రవస్త్రం = విని యని ముందరి
 కన్వయము, ధర్మశబ్దము ధర్మశ్వాచక మైనందున “ధర్మపుణ్యే నమోన్యా యేస్వభా
 వాచారయోః క్రతౌ, ఉపమాయామహింసాయాంచాక్షవోపనిష్యపి” అని వి.

క. వినియతనిందనపై నిడు

కొని యేగినియమికిఁ దగనిఁఘోరార్తి యొన

ర్చినవాఁడ మీకు దంష్ట్రుఁడ

నని తనుఁ దెలుపుచును వార్తిఁ కప్పన నేసెన్.

28

రా. విని, అతఁ = మనిషుని, తనపైనిడుకొని, ఏఁగి = వృద్ధులయొద్దకుఁ
 బోయి, వారిఁబోడి దశరథుఁడ నెనుమాట, నియమికిఁ = మనిష్యునికి, తగని, అర్తి =
 వీడను, ఒనర్చినవాఁడను మీకుదంష్ట్రుఁడనని తెలుపుచును, వారికిఁ = మనిషులకు
 అతని నప్పన చేసెనని యన్వయము.

భా. విని యతనిందన = మిక్కిలి నియతమైన యపార్తిచే, పైనిడుకొని, పాండు
 రాజు ముసలోననుమాట, ఏఁగి = చేను, కినియమికిఁ = కోపింపమికి, మీకు తమిందుట
 కనుట, తగని, కడమ సనుము. తమఁ = తన్ను, అప్పననే సెను.

తే. చేరి నిలువ కీర్వగుండు నఁచాసనమున

నాశ్చ శంసముత్పాటన • మాచరించె

దానఁబట్టి ప్రాణంబు లెఁశయుఁ జలింప

ననుశతః గ్రాత్రి కోర్వక • యతివగుండు.

29

బా. దానఁబట్టి = పాండు రాజు తాను బాణముఁదీయుటపట్టి, ప్రాణంబులు,
 చలింపఁ = తొట్టు పడఁగా, అను = ప్రాములయొక్క, తత = విస్తృతమైన, ఉగ్ర
 శ్రీకోర్వకయతివగుండు, ముందరి ననెనుమాట

రా. దానఁ = దశరథుఁడు బాణముఁదీయుటపట్టి, పట్టి = నుదురువియొక్క,
 ప్రాణంబులు, చలింపఁ = పోఁగా, అనుతత = అపుత్రః త్వమచే నెనె, కడమ స
 మాసార్థము.

ఆ. కాంక్షతోడఁ గూడఁ • గాన నిట్టటు చన

లేనియూయనన్ధ • పూనియున్న

మాకుమాకుప్రాపు • వోకార్చె నేడు నీ

దైనప్రాప్తినుహిమభానుకులుఁడ.

30

రా. కాంతోపగూడఁగానను, ఋషిదంపతు లుభయకరుక, ఇట్లుచన,
తేనియూరుకన్దక=వార్ధకమును, పూని గున్న, మా=మామొక్క, కుమారుప్రాపును
వదనప్రేమహిమహాకార్యు, భాసముడ, సంబుధి.

భా. కానక=అడవియందు, కాంతోపగూడ, ఈయన=రతిని, పూనియొ
న్నమాకు, మారుప్రాపు=మత్తభావంబును, వదనప్రేమహిమహాకార్యు, హిమభా
నుకులుడ=చంద్రునిపురాజు. “భాసారశ్మినివాకరా” అని అ. ఇది వ్యాజనం
దానింకారము.

ఆ. ఎందు పేటరాళె యిశకు లేమయితో

దారసంగమముఁ దప్పఁ ద్రోచి

తరట పాండురాజుయశ మెన్న నైతతి

క్రూరదశరథేశఁకులము రోయ.

11

భా. ఏమనకుతో, దార = భార్యయొక్క, సంగమమును దప్పఁద్రోచి,
క్రూరదశక=క్రూర్యముచేత, రథేశ=అతిరథులైన రాజులయొక్క, కులము, రో
యక=రోయనట్లుగా, యశమును, ఓరాజు, ఎన్ననైతిని.

రా. ఏమనక=అననమున్నది, మత=కుమారునివల్లనైన, ఉదాత్తమైన సంగము
భమును దప్పఁద్రోచితిని, పాండుర=శుభ్రమైన, అజానియొక్క యశము, అత్ర
ర, దశరథేశ, సంబుధులు, ఎన్ననైతిని, అజానికీర్తి గొడుతెచ్చితి నట.

వ. అని యప్పునీర్వృగుండు.

12

తే. నిజశరీర మెట్లుల్ల యావృపునిమేరు

నాత్మజాయాసమాగతం బైనయపుడ

ప్రాణములు వాయునట్లుగాఁ బరమశోక

వశత శపియించి మృతి వొందె వనితతోడ.

13

రా. అత్తజ=కుమారునియొక్క, ఆయాసము=సంకటము, అగతంబైన.

భా. అత్తజాయా=నిజభార్యలతోగూడ, సమాగతంబైనయపుడ=సంయోగ
మైత్రయపుడే, సమాగతశబ్దము భావాత్మమందుఁ గ్రుప్తత్యయంతము, కడను యే
కార్థము.

మ. యతి యెంతే దనయూర్తి శేష్యునివాఁ బై యాత్మజాయాసమా

గత మైనప్పుడ మేనుఁ గాయు మని యొక్క న్నన్న శాసించె సం

తతి లేకుండెడినోఁ గదాశ మిగులం దా బోవు శాస్త్రనియత

ధృతియై నోర్చొగ వచ్చు నానుడిఁ జింతింపంగ నం నెయ్యదు. 14

భా. యతి=ముని, ఎంతేకా=అధికమైన, తనయాత్మికా=జననము, చేడ్వడిన
వాడై=లానే, అత్తబాయాగమాగతమైనప్పుడ = అత్తభాగ్యంయోగమైన యపు
డే, అని పూర్వోక్తమవదము. మేను(బాయముని, కాపించెకా=శపించెను, సంత
తితకుండెడినో, తదాశక్త=అసంయోగావేక్షవల్లనే, తాబోళ్ళట, మిగులకా=మి
క్కిలియు, మదికా=మనస్సునకు, భృతిమైకా=ఎంతభృత్యముగలేచననుట, ఓర్వగవ
చ్చునా, తాళరాదనికాకుధ్వని. అంచుకా, జనపతియగు మీదపద్యములొక గర్త,
ఎన్నుచును.

రా. తనయనియొక్క, అత్తి, అత్తజ=పుత్త్రునియొక్క, ఆయాసము=శోక
ము, దదాశ=సంతానావేక్ష, మిగులకా=పూర్ణమైనను, తాబోళ్ళట, ఎట్లేనియొకా
=ఎట్లేనను, నామరికిఁ జింతింప నోర్వవచ్చును, కడమ సులభము.

క. జనపతి దాననతివ్యధ, మనస్కుడై యిట్టి దయ్యెఁ గుత్తునరిగవా
సన యింక నేమి నిజపురి, కిని జనియెద ననుచు నాళ్ళకిల్చిషశంకన్.

రా. జనపతి=దశరథుడు, తాను, అనత్యధమనస్కుడై అధికవ్యధలేని మ
నస్సుగలివాడై, కాపము పుత్త్రుహేతువాయొగముక, మరో=నాయొక్క, సుచరిత్రవాస
న=జన్మాంతరసుకృతिसంస్కారము. “వాసనాభావనాసంస్కారోనాథూతాద్యనుష్ఠా
తిః” అని అ. ఇట్టిదయ్యెకా, కాపమై ఫలించెననుట, ఇంక నేమి=ఇంకవిచారమునకు
నిమిత్తమేమి, అని=ఈలాగున నెంచుకొని, నిజపురికికా=అయోధ్యకు, చని=పోయిన
వాడై, ఎదకా=మనస్సునందు, ననుచు=చిగుచ్చునట్టి, అభివృద్ధియైనది యనుట, అ
ర్థాంతరము. ఇంక నేను, మని=కృతార్థుడనై, నిజపురికికా=అయోధ్యకు, చనియెద
ననుచు, అత్తి=తనయొక్క, కిల్చిషశంకకా=పాపభీతిచేత, దానంబు నేసి నని ముందరి
పద్యమున కన్పించును.

భా. జనపతి=పాండురాజు, దానకా=అయెన్నిక చేత, అత్యధమనస్కుడై
=అధికవ్యధ గలమనస్సు గలివాడై, ఇంక నేమని, నిజపురికికా=వాస్తవగరమునకు,
చనియెదననుచుకా, కడమ సమము.

క. గణనాతీతము లగుగో

గణములు వేదండఘోటకస్తోమములక

మణులు ధనధాన్యములు బ్రా

హ్మణులకు దానంబు నేసి నాతఁడు మఱియు.

గణనికి సమము సులభము ఇంక నాల్గపద్యములకుఁ గురికము.

తే. తనకుఁ గలభూషణాగసఃస్వస్తుజాల
హగ్రజాయ త్తముగఁ జేసి యంచితనయ
బలలనన్వర్తనలఁగీల్చిని జూడఁ
జాల నని వారితో దయాశ్రయత మెఱయ.

37

తే. మనవియు క్షితైఃసంగు మీఁగిన దడవి
నవయ నేటికి మనకరినగరమునకు
నగుగుఁ డనిపెదముదుసల్లు ననుఁగులాడ
వెరవగులు గనికరముతోఁ బెరసి కొలువ.

38

క. మానసతులారహితన, త్వానుగళః శాంతః దనరి యల్లెన్ద్రాన్వ
శ్రీ నెరయ నాత్మసామ్రాజ్యనుభవము పూనెదయ బానానానాన్వ.

క. అనిభృతదాక్షిణ్యం డై
తనయాహోకనకదూరశకుఁ గుందునిజాం
గనలం గూడి యవని నా
ఘనుఁడు నడపె బెంపు మీఱఁ గామునిచర్చ.

40

అనాల్పపద్యములకు భారతార్థము. భూషణాగసఃస్వస్తు జాలమునఁ జేసి
హగ్రజాయ త్తముగఁ జేసినమగునట్లుగా, “అగ్రహాగ్రే అ
యత్” అని అ. చేసి, అంది=అంపి, నన్వర్తనలఁ=నన్వర్తనలఁగీల్చిని గలవాడని, తన
యబలలఁ=కుంఠనాన్వలను, ననిపెదముదుఁ జూడఁ బలవని, వారితో, దయాశ్ర
యత=కృపాస్పదత్వము, మెఱయఁగా, అనమాట. ౧. మనవియు క్షితైఃసంగు, మీఁ
గినది=మీఁగితింగినది, అడవివనయ నేటికి మన, కరినగరమునకు=మన గుఁడునకు,
అనుగుఁడు, మనుసల్లు=పెద్దలను, అనుగులు=అత్తలను, అడక=అడకలను,
వెరవగులును గనికరముతో, కొలువఁ=కొలుచునట్లుగా, అని పదకొండు అక్షరములు, అను
గుఁడని క్రిందటికన్వయము. ౨. మానసతులార=మనోభవము, దీక్షానుభవ శక్తిగ
గముయొక్క; అనుగళః=అన్వర్తచేత, యల్లెన్ద్ర=తపస్విన్ద్ర, క్షుద్రాన్వలముక్తి,
శ్రీ=శక్తి, వెరయఁ=ప్రకాశించునట్లుగా, శ్రీశిల్పముమీఁదఁ గలనననూహ
దీర్ఘమున్నంతక, క. శ్రీ లింగశబ్దః తతికి, నోలిం దుది దీర్ఘమునకును చెనుఁడై,
కోలదియేకాక్షరక, ద్విలివివర్జించి నిజితానురక్తమై యనికవిశాసక రింతామణి. అన్వ
=అన్వయమొనెడి, సామ్రాజ్యముయొక్క, అనభవమును బూనెదను, యవని=యముల
యొక్క, అడక=అడకగి, మెచ్చును ౩. అని ఇటు, భృతదాక్షిణ్యం డై, తనయొ
క్క, అలాకనకదూరశకు=చూడనలకు, నందచున్ననిజాంగనలను, గూడియ

కూడుకొనియే, వనిని, అఘనుఁడు = పాండురాజు, మునిచేలను బెంపు మీఱఁగా నడపెను. ౪.

అనాల్గుపద్యములకు రాఘవాథము. తనకుఁగల, అగ్రజ ముత్తముగఁ = బ్రహ్మ
దాధీనముగా, “ద్విబాత్యగ్రజస్తథూదేవ బాడబాః” అని అ. 10 చిత = అర్చములైన,
నయబలములచేత, అసత్ = దుష్టులను, వర్తనలు, అనివారితలైన, ఉదయ = అభ్యుద
యముయొక్క, ఆశ్రయతఁ = ఆశ్రయత్వముచేత, అవనిస్థలిని మెఱయఁగానను. ౧.
మంత్రలవాక్యము, మనవి = విన్నపము, యుక్తతెఱఁగు = యుక్తమార్గము, మనవి చెప్పి
కొనునేర్పనియుఁ జెప్పవచ్చును. మిశనినది, అరి = శస్త్రుఁడైన దశరథునియొక్క, న
గరమునకుఁ = పట్టణమునకు, ఆరుగుఁడని, పెదముదుసల్పును ననుఁగులును, అదికఁ = చె
ప్పఁగా, వెరవు = వారు చెప్పినబుద్ధిని, కని, అరులు = శస్త్రపులు, పరముతోక = కప్పము
తోఁ గూడ, “భాగధేయఃకరోబలిః” అని అ. 10 ల వఁగానను. ౨. మానవతులా =
ఇతర పురుషసామ్యముతోడ, రహితమైన, సత్త్వి = బాముయొక్క, అనుగతికఁ = యో
గముచేత, ఆతినెపుణ్య = అధికనిపుణత్వముయొక్క, శ్రీ = సవ్యసాచి, నెరయదయనుజ
నానలి మెచ్చఁగా, అత్త = తనయొక్క, సామ్రాజ్యాను, వమును, పూనెక = విహించెను.
3. అనిభ్యత = గూఢముగాని, దాక్షిణ్యంఁడై = దక్షిణనాయకత్వముగలవాడై, ౪.
‘పెక్కండ్ల సరులయందును, జక్కని మొగమాట మెక్కచందముగాఁ బెం, పెక్కి
నదక్షిణనాయకుఁ, డక్కజముగఁ దెలియఁలయు నార్ములు స్త్రీతీ నని కౌన్యాలంకార
చూడఁజుణి. తనయ = కుమారులయొక్క, అలోకనకి మారతకుఁ గుందు, నిజాంగన
లకఁ = కౌసల్యా కై కేయాసుమిత్రలను, కూడి, అసంగ = భూమి చుందు, అఘనుఁడు =
అలాగునఁ బ్రసిద్ధుఁడైన దశరథుఁడు, కామునిచర్య = మత్సర శ్రీడలను, బెంపు
మీఱ నడపెను. ౪.

చ. అకలుష శూననస్థదశ యంతయుఁ దా నడపెన్ స్వలోకపా.

అకుఁడు శూనంతరంగరిపులన్ నెఱయం బొలియింపుమన్ సమా

ధికరహితాత్మవర్తన సత్తీస్థిరుఁ డై ప్రణేపప్రయుక్త బా

యక యుపుడుం బ్రధానపురుషాంతరవర్తన నాకలి పుచున్. 41

రా. నృలోక పాలకుఁడు = దశరథుఁడు, శత = కఠోరమైన, “నికృతస్త్వేన
బాశ్చర్య” అని అ. 11 ధగణగ్రస్తములైనవి యనట, ౨ తర గమలఁ గలశక్రవలను,
క్రొధగుణములకు మనుస్త్పతియందు, “వైశున్యం సావగఁద్రోహ మిర్షామాయాన్
దూషణమ్, వ్యాఁడనంచ పారువ్యం క్రొధబోషణజ్యోధా” అని. నెఱయం బొలి
యింపుచుకఁ = తెన్నగా నిగ్రహించుచు, “అగ్నే శ్శేవం ముణా శ్శేవం శత్రోశ్శేవం

నశేషయే” తను నియతీకరము, ఆర్థాంతరము. శ = నిగ్రహమునకురాని, అంతరంగము
 హృదయమువల్ల జైన, రిపులను = వ్యసనముపములయిన శస్త్రవలనకుట. “ప్రేమాత్మకా
 యాపానవాక్పాగుప్యార్థమాషణవే, వాగ్దండవచ సత్తైతే న్యసనానవిధానాః”
 అని గ్రంథాంతరము. “వృగయా కేదివాస్వాపః పరీనాదః ప్రేమాననః, తోర్మక
 కం వృథాత్మక కామజాడశధాగుణః” అని కామంబకము సమయ బాలియం
 పుచుక = పెంచుండఁ జేయుచుచు, “అత్తానమేన ప్రసమం వివరేనోపకాద
 యేత్, తతోమాత్యాం సతోభృత్యాం సతఃపుత్రాం సతఃప్రసాః” అని నియంతరము.
 “వివేయోహింద్రియజయ స్యుక్తిశ్చాస్తునుర్తత” అని కామాయాను సమాధిక = స
 ములతోడను నధికులతోడను, రహితుడైన, ప్రభుమంత్రోత్సాహశ్చలచేత నాదతిం
 లోబడనడచి సర్వాధికుడైన యనుట, అత్త = తనయొక్క, వర్తనక = రాజధర్మము
 చేత, “న్యాయేనాన్యనమర్థస్య రక్షాసంపర్ధనంతిథా, సత్పత్రివ్రతపశ్చ రాజ్యపత్రిం
 చతుర్విధ” వుని కామందకము. అతిస్థిగుడై = ఘోరుడై, ఆర్థాంతరము. సమాధిక
 రహిత = సాధారణమైన, అత్త = శరీరముయొక్క, వర్తనక = కర్మచేత, అతిస్థిగుడై =
 పెద్దగుణముగలవాడై, “ఎణ్ణవత్తింగురోత్సేధో యఃపుమాన్ సరివోకసః, శరచ్చ
 మణిబంధళ్ళ ముష్టిశ్చనృపతేన్ధిరః” అనియు లక్షణశాస్త్రము. ప్రణిధి = గూఢచారు
 లయొక్క, “ప్రణిధిః స్థాననే చార” అని అ. యుక్తిక = అంపుటచేత, ప్రధాన
 పురుష = పురోహితమంత్రిపుత్రిజ్ఞాతి దాదనాయగలయొక్క, “పురోహితమాత్య
 కుమారకుల్యనేనాప్రణేతారఇతి ప్రధానాః” అని కామందకము అంతరంగవర్తనక =
 అంతరంగవృత్తాంతమును, అకలింపుచుక = తెలిసికొంచును, “చరాకా ప్రచారయ
 దర్థే హ్యత్తినశ్చ పరస్యచ, పాపండాపినవిజ్ఞాతా నన్యోన్యమితరరపి” అని వివరీ
 రము. ఆర్థాంతరము. ప్రణిధి = గూఢచారులయొక్క, ప్రయుక్తిక = వ్యవస్థమును, పా
 యక = అర్చిమింపక, ఎపుడును, ప్రధానపురుష = పెద్దమంత్రితోడ = నను, “ప్రధా
 నంస్యాన్తహఃమాత్యే ప్రకృతో పరమాత్మన” అని వి. అంతరినర్తనక = అంతరంగ
 నను, అకలించుచుక = చేయుచును. “సనానుకూశ్లేష హి కుప్యతే రతిః సృషేష్య
 మాత్యేషుచ సర్వసంపదః” అని భారవి. అకలింపు = దోషములేని, యావత్స = ప్రాయ
 పుష్కానియొక్క, దశ = అష్టను, విహారముల ననుట, ధర్మార్థకామములను వ్రాతర్
 ధ్యాత్వా సాయంత్రోలములయందు నాచరించుట ధర్మమేకముక నకిలుపదము ప్ర
 యోగించినాడు. “ధర్మార్థకామాః కాశేషు ప్రభుయేన స్వయస్థితాః” అని బ్ర
 హ్మండపురాణము. ఆర్థాంతరము యావత్స. బహువిధముగ గడిగియున్న, దశ = అష్ట
 ను, బహువిధరతిప్రసంగము ననుట. “దశాన్తాననీకధ” అని అ. అతిగుణక = తె
 స్సగా, నడిపెను “జాతీస్వభావగుణజతజర్తరూపా భావోగితేషు వికలారణ్యంశ

మూఢుఁ, లభ్యసిహగతి యావతమంగళానాం కం నా శఫలమాప్య కసిఁక
కోతి” అని రతిరహస్యమందుఁ జెప్పియున్నది గనుక.

భా. నృలోకపాలకుడు=పాండురాజు, శకముజైన, అంతరంగపులక=కా
మక్రోధలోభమోహ మదమాత్సర్యము లనెడు నిరవిచ్ఛిన్నమును, నెఱుఁగుం బొలియిం
పుచు, సమాధి=ఏకాగ్ర ధ్యానమును, కర=చేయుచున్నదై, హిత=ఇంపైన, అత్తి=
మనస్సుయొక్క, వర్తనక=వ్యాపారముచేతి, “సమాధిర్నియ మేధ్యానే విపాకేచ
సమర్థనే” అని వి అతిస్థిరుడై=చాంచల్యము కనివాడై, “పూజాకోటిసమం
స్తోత్రం స్తోత్రకోటిసమా జపః, జపకోటి సమం ధ్యానం ధ్యానకోటిసమాయమః”
అని యోగకాస్త్రమందుఁ జెప్పఁబడినది గనుక, శ్రణి=స్తార్థనారూపములైన దేవతా
స్తోత్రములయొక్క, ప్రయత్తిక=సమ్యక్విచారమును, పాయక=శ్రవణ మనన నిది
ధ్యాసనములతర్వాత బ్రహ్మసాక్షాత్కారమని వేదాంతవ తసిద్ధాంతము గనుక, ప్రధాన=
శ్రవణయొక్కయు, “ప్రధానంప్రకృతి స్త్రియావ” అని అ. పురుష=పరమాత్మ
యొక్కయు, “పురుషావాత్తమానవే” అని అ. అంతరవర్తనక=భిన్నమైన యొని
కిని, “అంతర మవకాళావధిపరిధానాంతర్థి భేదతాఽస్యీ” అని అ. అకలించుచుక=
నిర్గుణబ్రహ్మోపాసన చేయుచును, అకలుషయా=పరిశుద్ధియైన, ఎనస్థదశ=వానప్రస్థ
వృత్తిని, అంతయుక=సాంగముగా, నడపెను.

వ. ప్రవర్తిల్లువాఁ డెందు ననపత్యులకు గతి లే దని సుహామునులవలన
వినుచుండం గావున నక్కొఱంత దీర్చుకొన రేమికిం నొత్తొక్రాంతుండై
యొక్కనాఁ డవృహీకాంతుండు దనయగ్రభాగంబున. 42

కంటికి సరి సులభము.

చ. తనరునిజాన్యవాయగురుఁగర్తదవృత్తి నరుంధతీసువా
సినివరుసన్నుతుల్ బుధవిశిష్టసభం గనునట్టిసద్గుణై
కనిధినిజాగ్రదారహితఃకార్యభరాత్తత నుండఁ జూచి యి
ట్లనియెఁ దనూఁజిహీనతకు నాత్మ గరంబు భరంబు నొందఁగన్. 43

భా. నిజాన్యవాయ=నిజబంధమునకు “సంశోన్యవాయుస్సోతానః” అని అ.
గురుగర్తద=అధికగర్తము నిచ్చునట్లే, వృత్తిక=వర్తనగలదాని అరుంధతీసువాసిని
యొక్క, వగునక=సావ్యమున, “చిరంటీతుసువాసిని” అని అ. బుధవిశిష్టసభయం
దు నుతులనుగమనట్టి, సన్నుకనిధిక=మంచిగుణములకుమ భ్యాశ్ర మైనదాని, నిజా
గ్రదారక=కుంతిని, హిత=ఇంపైన, కార్యభర=వ్రతాచ జాగ్రత్త కృష్ట ప్రయోజన
ములుగల, అత్తతక=బుద్ధిగలదాటచేతి, ఉండఁగాఁజూచి, తనూఁజిహీనతకుక=

పుత్తులు లేమికి, అత్త = తనబుద్ధి, భరంబునొండగ్గ = కుంగుచుండగా, ఇట్లనియెను, క్రిందటివచనములోని మహిళాంతుడు కర్త.

రా. నిజాన్యవాయగురుక్ = తమకులగురువైనవాని, ధర్మదవృత్త = ధర్మోపదేశముఁజేయువర్తనగలవాని, సన్నతులుగనునట్టిసద్గుణైకనిధిని, అరుంధతీనువాసినియొక్క, వరుక్ = పతియైనవసిష్ఠుని, జాగ్రత్ = ప్రకాశింపుచున్నదై, ఆరహిత = లెస్సగావిడువబడిన, కార్యభర = ఇతరకార్యభారముగల, అత్తతక్ = బుద్ధిగలవాఁడౌచేత, జాగ్రత్పద మాత్మకు విశేషణము, కడమ సులభము.

చ. పొదలితి రాజ్యభోగములఁ బూనితి దిగ్విజయోన్నతిం గడు
వదలక దానధర్మముఖఁ పరనలుం దగునట్లు సల్పితిం
దుది నవి యేమి చెప్ప నతిదుఃఖకరంబుగ నిట్లు పుత్త్రీపం
పద కెడ యైతి నీదయసఁ మగ్రత యాపరిపాటి యే మనన్.

44

రా. పదముయొక్క సమగ్రత.

భా. పదు, అయ = భాగ్యముయొక్క, కడమ యేకార్థము.

క. చెలువమరుధర్మమునఁ బు

త్త్రీలలామముఁ బడయ లేమిఁ దాపసనాథా

కులహృద్వర్తన మగునా

కలుషపుజీవనముకంటెఁ గష్టము గలదే.

45

భా. చెలువ = సంబుద్ధి, మరుధర్మమునక = రతిచేత, పుత్త్రీలలావ ముక్ = సుపుత్తుని, పడయలేమిచేతఁ దాపముతోడ, సనాథ = కూడినదై, అకులమునైన, హృద్వర్తనమగు = మనోవ్యాపారముగలవైన, కడమ సులభము.

రా. చెలువమరు = ఒప్పదమగు, తాపసనాథా = సంబుద్ధి, కులహృద్వర్తనమగు = వంశనాశక మైనపుత్రిగల.

సీ. కులవర్ధనుం డగుఁకొడుకుఁ గాననియట్టి

లాఘవాస్పమనియాఁలయము లయము

కులకుఁ దొడ వైనఁచరిసఁతుఁ బడయని,

ఘనకఁషాత్కృష్టవనము వనము

పితరుఁబుణము దీఁరైఁకుసూనుఁ జొరని,

కార్యాగ్యశీలుగోత్రము త్రము

నిహి నిహిరసుఖప్రదుఁ బుత్తు నెత్తెని,

నరపుణ్యసానుభవము వచ్చు

తే. పలుపలుకు లేల నిజలము • ఖలము నూనె
యాశ్శజాలు లేనివారి కోయలివరమణి
తరమె యనపత్వవై వర్ణ్య • మరయ నశని
యఖలమును నిట్లు ముఖవర్ణహాని జెంద.

43

రా. ఓయలివరమణి = బ్రహ్మశ్రీశ్రేణుడా, అనపత్వ = అపుత్రకునియొక్క, వైవర్ణ్యమును, అరయదరమె = ఎంచెదరమా, అతని ముఖమును నిట్లుముఖవర్ణ హాని జెందక = ఆఖలమునకు ముఖవర్ణ హాని యనగా నతనిసంబంధమునైనయఖలశబ్దములకును మొదలి ర్ణముపోయి కడమనిలుచుట, అఖలమునకును నకారముపోయి ఖలమునెదుపదము నిలుచునను, అతియము జీవనము గోత్రము భవ మునుపదములు నాలుగింటికి నిదేనియవము.

భా. ఓయలివ రమణి సంబుద్ధులు.

శా. వేయుం జెప్పె డిదేమి మానివరసదవ్యృత్తులుచే నేమిటం
జేయరాదు పితృణమోక్షము సుతశ్రీదక్కదత్తాప్రికి
ధీయుక్తిం గన నొందుతోన గలదేని వేడెదన శేవర
న్యాయం బొప్ప ఘటింపు నాకురుకులం • బవహతి వర్తిలన్.

భా. మానివరసదవ్యృత్తులు చేనేమిటక = ఏమునిన దనచేతను, పితృణ = పితృయు ణముయొక్క, “యతిసప్తశ్శబ్దము” అనుసూత్రముచే వికల్పము సవర్ణ దీర్ఘము. మోక్షము = మోక్షమును, సుతశ్రీదక్క = పుత్రులార్థమునువి నాగా, “శోభాసంపత్తి న్నామలక్ష్మీశ్చి” అని శాశ్వతినిఘంటు. చేయరాదు, తత్తాప్రికిక = అపుత్రులార్థమునకు, “అందుతోనగలదు, ఏక = నేను, నినువేడెదను, దేవరన్యాయంబొప్పక = దేవరన్యాయముపెంటిన్యాయముప్పగా, నా = నాయొక్క, కుదలంబు, అన్యహతిన్వర్తిలక = ఎదలెగకుండునట్లుగా, ఘటింపజేయుము.

రా. మానివర = సంబుద్ధి, శేవరనువేడెదను, న్యాయంబొప్పక = ధర్మమార్గమున, ఉరుకులంబు = ఘనమైనవంశము, అన్యహతిన్వర్తిలక = చెదకవర్తిలునట్లుగా, తత్తాప్రికినొందుతోన, కలదేనిక = కలిగినట్టాయెనా, నాకుఘటింపు మానియన్వయము. భారతార్థమందు దేవరన్యాయ మనుదిక్కున, “అనచిన్” అనుసూత్రమువలన నకారమునకు ద్విత్వమువచ్చినది గనుక నియర్థమందు దేవరక అని పైవకారంబు నిలవ జెప్పినాడు. స్వరభేదమైనను నక్షర మేకరీతి గనుక నొకరు జెప్పవచ్చును.

క. అనచితోనత నై పెం, పునఁ దనకుభవశ్శృచావీ హుతి గనినయే
దనమా వేయదేనత, నాకు యితరువల్లు పొందు • ట్లమె యకటా.

రా. అనవగతః=తెలియబడని, ఉపతః=అల్పశ్చయగలది, భవత్=దయొక్క, కృపాదిధూతిః=గవినయేను, తనయాపేక్షా=పుత్రులయందలి యపేక్షచేతనైన, దీనతః=దైన్యమును, ఇతరునట్లు=నిరతివానిలాగున, పాండుటర్హమే, కాకుస్వరము.

భా. అనకా=ఇట్టినగా, సగతోకా=సగపుతోఁగూడ, నతయై=నచుయైనదై, కుంతియనుమాట, ఏను, తనయాపేక్షాదీనతచేత, ఇతరుకా=పరుని, అయి=నపు చెప్పిన ప్రకారము, పాండుటర్హమే.

మ. ఎవయో లోకగురుప్రశస్తిగలనీఁ యిల్లాలనై కాంతవ

ర్తనలం బర్హుచు నున్వి మానవతులకా భవ్యస్థితీ మించి గెయి

ప్పించ న్నర్హమే యిట్లనందములయాభీలాత్రిశాశ్చేత సా

వన మానీశ్వర యంతకంటె నయశో వాదంబు లే దెన్నఁగన్. 49

భా. లోకములయందు, గురుప్రశస్తిగల = అతిప్రసిద్ధిగలవాడ, దయొక్క యిల్లాలనై, కాంత=మనోహరములైన, 'కాంత మనోహరంబునన్' మని అ. వర్తనల చేత, ఉర్వికా=భూమియందుగల, మానవతులకా=స్త్రీలకు, మించియెప్పించినను నిట్టన, అర్హమే=న్యాయమా, ఈశ్వర-సంబుద్ధి, ఇంతకంటె = పదపురుషసంగతకంటె, తనులయ=శరీరవాశనముచేతనైన, అభీలాత్రి=కష్టమెనవీచు, "స్మాత్క-కృత్యచ్చి మాభీల" మని అ. పాశ్చేత=ఆధీనముజేయుట. పావనమాను, అటెనను, అయశో వాదంబులేను. "ఆపయశోయద్యస్తికింసృత్యునా" అనున్యాయమున నన్నమాని రాకుండును.

రా. లోకగురునెను ప్రశస్తిగలదయొక్క, ఇల్లాలనైకాంతవర్తనలకేత, "తీర్తికాంతవితాంతాని" అని అ. మానవతులకా=మహర్షిస్వామ్యమును, మించి, ఇల్లు, అనందముల=అపుత్రులయొక్క, అభీలాత్రి పాశ్చేతయన్నమే, కాకుస్వరము, పావనమానీశ్వర సబుగలు, కదిను సమము. ఈలాలనయనుదిక్కున నిల్లాలనయనివచ్చినందునకు, క. 'యదీమన నా ఈ ఉలను, పదములకుదలూర్చు లుడుగల వర్తముతో, నడుగునెడం గవియును గుడి, గదియఁగ మఱి జడ్డనాలగుం బై హల్లు' లని యాంధ్రభాషాభూషణమంగు, మ. 'ఎవయో లోకగురు ప్రశస్తి గలదయిల్లాలనై యుదిక్కున, క. 'తెలుగున యా గలగు దొలి, యిల యావలె నుండువర మేకార మగు' ననులక్షణముల నేర్పయేగరుక నికార మునకు యతిచెల్లెను.

చ. అన నశఁ డిట్లనం గూకా సందఁ డితికి దొల్లి యార్జునుం

బున ననపశ్యు కాన్యపురు డున్వెల్లు గావకె యెంకఁగీరిం బెం

పెనయ సులేష్టిఁ జేసి నిరు • నే నియమించుచు నున్నవాడ నె
మనమునఁ జింత దక్కి సుసహూహిశతృత్తి నొనర్చు మన్విసిన్. 50

రా. అనన్ = దశరథుఁడటనఁగా, అతఁడు = సింహుఁడు, ఇట్లనును, సులేష్టిఁజేసి,
పుత్రకామేష్టి నాచరించి.

భా. అనన్ = కుంతి యిటనఁగా, అతఁడు = పాండురాజు, ఇట్లనును. సులేష్టిఁ
జేసి = పుత్రవాంఛచేత, “ఇష్టి ర్యాగేచ్ఛయోః” అని అ. కడను సులభము.

క. అవినింద్యమతి నసుమతీ

ధనగుర్వాదేశమునను • దా నెద్దాని

సవరించిన నది యిష్టము

నవిలంబత నొసఁగు సందియము వల దెందున్.

51

భా. అతివ-సుమతీ-సంబుద్ధులు. ధన=ధర్మయొక్క, గుర్వాదేశమునన్ = ఘన
మైన యాజ్ఞచేత, తా నెద్దాని సవరించినను నది, అవినింద్యము=దూష్యముగానిది,
ఇష్టమున్ = అభీష్టమును, ఒసఁగును.

రా. అవినింద్యమతి-వసుమతీధన-సంబుద్ధులు. గురువుయొక్క యాదేశమున,
కడను యేకార్థము.

వ. అదియి.

52

సీ. అఘోషావనగుణోజ్జ్వలదృశ్యశృంగార,

చిత మై సుపుత్రసంసిద్ధిఁ జేయు

గావునఁ దత్కర్తృకలనకు వరియింప,

వలయు నాశనిఁ దెచ్చువైపుఁ జూడు

మానుష్య బూర్వమున నే • గినినచమంత్రోప,

దేశ మొక్కటి యిప్పు • దీని కొనరి

యున్న ని మీతలం • పొకటి పొల్లగునె ను,

త్రేప్తికి వేల్పుల • నే నిచటికి

తే. దానఁ దెత్తు నోయనఘ నాశంధ్రయాజ్ఞ

యతిశయమున సాక్షాదీశ్వరాంశమపు త

పర్వవరునిమాధవుబలె భజించి

కంటి నీమంత్రశ కి నీగరిమ మెఱయ.

53

రా. అదియన్ = అయిష్టమును, అలఘు = అధికములైన, పావనము లైనగుణ
ములచేత, ఉజ్జ్వలతో = ప్రకాశించుచున్న, ఋశ్యశృంగముచేత, అరవిరమై = చేరు

బడినదై, సుపుత్రస్సంస్థిని జేయఁగావున, తత్ = అయ్య ముయొక్క, కర్తృకలకుఁ = ప్రయాగవిధికి, పరియంపవలయు నాతనికి = పరియంపవలసిన ఋశ్యశృంగుని, తెచ్చు, వైపు = ఉపాయమును, చూడుము, అనుడుఁ = నిష్ఠుఁడైట్లన్నంత, దశరథుఁ డను మాట, సుమంత్ర = సుమంత్రుఁ డనుమంత్రయొక్క, “సృష్టి రయంతో నిజము స్పృహతో వ్యర్థసాధకః, అశోకో మంత్ర పాలశ్చ సుమంత్ర శ్చాప్తమంత్రీణః” అని రామాయణమందు, ఉపదేశము = చెప్పినవాక్యము, దీనికిఁ = మీ వాక్యమునకు, ఒనరి యున్నది. “ఋశ్యశృంగం ద్విజశ్రేష్ఠం పరియప్యతి ధర్మ విత్, యజ్ఞార్థం ప్రగవార్థంచ స్వర్గార్థంచ సరేశ్వరః” ఇటు సనత్కుమారవాక్యమును సుమంత్రునివల్ల దశరథుఁడు విన్నాఁడని రామాయణమునందుఁ జెప్పియున్నది గనుక, దానఁ = మితలఁపున, ఇచటికి వేల్పులనేని, అజ్ఞ = నియాజయొక్క, అశయమునఁ జెల్లును, ఓయనఘ = నా తండ్రి-సంబుద్ధులు. నిను, మాధవుబరెఁ = విష్ణువునరె, భజించి, విమంత్రి శక్తిచేత, ఈగరిమ = ఈపూజ్యత్వమును, మెఱయఁ గంటిని

భా. అదియఁ = నేఁ జెప్పినప్రకారమును, అలఘుపానవిసుగుములచేత, అజ్ఞ = ప్రకాశించువానా, సంబుద్ధి. దృశ్య = కంటికిఁజూస, శృంగారము చేత, చితమై = చేయఁబడ్డదై, సుపుత్రులయొక్క సంస్థిని జేయఁగావున, తత్కర్తృకలకుఁ = అదేదరన్యాయవిధికి, పరియంపవలయునాతనికి = పరియంప వలసిన వాని, తెచ్చువైపుఁ చూడుము అనుడుఁ = పాఁడురా జిట్లు లనఁగా, శుభి యనుమాట. పూర్వమున నేను, కనిన = తెలిసిన, సుమంత్రోపదేశము = మంచి మంత్ర ముపదేశ మాట. ఇపుడు, దీనికిఁ = మీ వాక్యమునకు, ఒనరి యున్నది. పుత్రేష్టికి, వేల్పులఁ = దేవతలను, దానఁ = అమంత్రిమున, ఇచటికిఁ జెల్లును. ఓయనఘ = సంబుద్ధి. నాతండ్రి = కుంతిభోజనియొక్క, అజ్ఞయతీశయమున, నాకుఁ దీర్వ రాంశ వ్రవు = సాక్షి ద్రు ద్రాంశమైన, తపస్వివరునిఁ = దూర్వాసుని, ఉమాధవుబరె భజించి యీమంత్ర శక్తిని గంటిని. ఈగరిమ = ఇట్లు దేవతలఁ దెచ్చెడునుహిను, మెఱ యఁ = వెలయఁగా, కంటినని క్రిందటి కన్వయము.

వ. కావున.

54

క. అవితథసంకల్పధరా, ఓషజులలో నెట్టివారె • దచ్చి పరింఘ

విపరింపవలయుఁ బుత్రే, ప్రిసధికి రప్పింతు మీగుఁచెప్పిన ముతసన. రేపె

భా. అవితథనఁకల్పధరా = సఫలమైన మనోరథమును పొందినవాఁడా, సంబుద్ధి. వివిజులలోఁ = దేవతలలోఁకల, పుత్రేష్టివిధికిఁ = పుత్రీచ్ఛాస్థికి, మీరుచెప్పిన యతని రప్పింతును.

రా. ఆవితథసంకల్ప=సంబుద్ధి. ధరాదివిజాలలోక=బ్రాహ్మణులలోను, ఎట్టివారిఁ
దెచ్చి, ఎరింతుక=యాగార్థము నియమింతును. విఎరింప ఎలయు, మీరు చెప్పినయత
నిక=ఋశ్యశృంగుని, పుత్రిష్టివిధికి, రప్పింతుక=రప్పించెదను.

చ. అనయముఁ న త్త్వబోధమున • నంచితసర్గనిరూపయందు స
త్యనియతిఁ బెద్ద యందు విబుధావళిలోపల సన్నహాత్తుఁ బా
వనగుణశాంతిలోరుచిర • సర్గనిసర్గమునః ప్రసాదుఁ డై
తనరెడువాని మంత్రవిధి • దక్షమతి భజియించి తే దగున్. 56

రా. అనయముక=ఎల్లప్పుడును, అన్నహాత్తుక=ఋశ్యశృంగుని, విబుధావళి
లోపలక=విద్యత్సమూహములోపల, పెద్దయందు, మంత్రవిధులయందు దక్షమతి
యైనవాని, రుచిర=మనోహరమునై, సర్గ=ఎరింపఁదగిన, నిసర్గ=స్వభావముచేతనైన,
“స్వరూపంచ స్వభావశ్చ నిసర్గశ్చ” అని అ. మనః ప్రసాదుఁడై=మనః ప్రసన్నత గల
వాడై, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతః” అని అ. తనరెడువాని = ఋశ్యశృంగుని,
భజియించి=పావసురాఁ గొలిచి, కాంతిలోక=కాంతాదేవిలోఁ గూడ, తేదగుక=
తోడైనచ్చును.

భా. అసక=కుంతి యిటనఁగా, పాండురాజునుమాట, విబుధావళిలోపలక=
దేవసంఘములోను, ‘విబుధః పండితేజేవే’ అని వి. యముక=యముని, మంత్రవిధి=
మంత్రానుష్ఠానమందు, దక్ష=సమర్థమైన, మతిక=బుద్ధిచేత, భజియించి తేదగును.

క. అని నృపుఁడు భార్యతో నా

యనఁ దడయక తెచ్చి యాగఁగూఁచారముతో

దనకుఁ దనూభవలాభం

బాసరతి జేయుటకుఁ గడుఁ బ్రియోక్తులు నలికెన్. 57

భా. అని=ఇటుని, నృపుఁడు, అయక=యముని, తడయక తెచ్చి, అగమఁచార
ముతోక=దేవరన్యాయశాస్త్ర విధితోడ, అనకుఁ దనూభవలాభం బాసరం జేయుటకు,
భార్యతోక=కుంతితోడ, కడుఁ బ్రియోక్తులు నలికెను.

రా. నృపుఁడు, దశరథుఁడు, భార్యతోక=కాంతిలోఁ గూడ, ‘అయనక=
ఋశ్యశృంగుని, తడయక=శీఘ్రమై, తెచ్చి, తనకుఁ దనూభవలాభంబు, దనక=తనకు
గునట్టిగా, అచారముతో యాగముఁ జేయుటకుఁ బ్రియోక్తులనిలికెను.

వ. ఇట్లు నియమించి.

58

తే. ప్రతిపదంబును నిజపురోహితముతాను

శీలనమున సదీక్షావిశేషుఁ డగుచు

సనఘమతు లై నమునులఁగి • నాశ్చయః

మొరటి కొద లేకయుండఁ జేయుచును వేష్క.

59

1 రా. ప్రతిపదంబును = అన్నిప్రయోజనములయందును, “పదం వ్యసనితక్రాణ
స్థానలక్ష్యాంఘ్రివస్తుషు” అని అ. నిజపురోహిత = వసిష్ఠునకు, మత = సమతమైన,
అనుశీలనమునక = అనువర్తనమున, సదీక్షావిశేషము = దీక్షావిశేషముతోఁ గూడిన
వాడు, అగుచు నాత్మయాగముఁ జేయుచు, ధరణిపుడుండె నని ముందరిపద్యమున
కన్యాయము.

భా. ప్రతిపదంబును = పల్కలును, నిజ = స్వకీయమైన, పురః = అముష్మికము
కొఱకు, హితమైన, మత = యోగముయొక్క, పురా = అదియందె, ఊహితమైన, మత
= యోగమందలి సంకల్పముయొక్క యనియుఁ జెప్పవచ్చును. అనుశీలనమునక = పరి
చయముచేత, సత్ = లెస్సైన, ఈక్షావిశేషము = దగుచుక = జ్ఞానము గలవాడై, మును
లతోఁగూడ, అత్తయోగము = బ్రహ్మోపాస్థిని, “అత్తాదేహమనో బ్రహ్మస్వభావ్యతి
బుద్ధిషు” అని వి. చేయుచును

చ. ధరణిపుఁడుండె నంత బహుధామునిసన్తనుహూయమానుఁడై.

పరమసమ్మద్ధిఁ బర్వేషువిభావసునందనురూపకాంతిని

ర్భరుఁ గొద లెల్ల దూరముగఁ • బాయసభాజనగౌరవానమ •

త్కరు ఘను నొక్కనిం బ్రమదగౌరవ మొప్పుగఁ గాంచి సన్నిధిన్.

భా. ధరణిపుఁడు = పాండురాజు, ఉండెక = ఈశ్వరోక్తప్రకారమున
వర్తించు చుండెను, అంత, బహుధామునిక = అధిక లేజన్ము గలవాని, “గృథాదేహ
త్విట్ప్రభావాధామాని” అని అ. సన్తను = ఘనమైన మంత్రముచేత, హూయమా
నుడై = పిలువబడ్డవాడై, పర్వేషు, విభావసునందనుక = సూర్యపుత్రుడై యుమాని,
రూపకాంతినిర్భరుక = సౌందర్యలేజముచేత సధికుడైనవాని, కొదలి = కొదనలు,
పాయక = పోవునట్లుగా, సభాజన గౌరవ = సత్తానాతిశయముచేత, “అనందనసభా
జనే” అని అ. అనమత్ = వ్యాపర్తి యగుచున్న, కరుక = హస్తము గలవాని, ఫలి
తార్థము ప్రేమాతిశయముచేత హస్తాభినయపూర్వకముగాఁ జేరఁ బిలుచుచున్నవాని
సనుట, ఒక్కనిక = ఒకటిగా వచ్చినవాని, ఇవి యమునికి ఏకేపగములు. సన్నిధిక =
సమీపమున, “సన్నిధిఃసన్నిధానేచ భవే దింద్రియగోచరే” యని వి. ప్రమద
గౌరవము = సంతోషాధిక్యము, ఒప్పుగా, కాంచి = చూచి, అప్పు డాయార్య యుండె
నని ముందరిపద్యమున కన్యాయము.

రా. ధరణిపుఁడుండెను, బహుధా = బహుప్రకారములైన, మునులయొక్క,
సన్తను = శ్రేష్ఠవంశములచేత, హూయమానుడై = పిల్వబడుచున్నవాడై, పరమ

సమృద్ధిః బర్వతః = లెస్సగాఁ బ్రజ్వలించుచున్న, విభావనంగః = అగ్నియందు,
 “నూర్యవహ్ని విభావనా” అని అ. అనుయాపఃతగిః, కాంతిః, నిర్భరుః =
 అధికుఁడైనవాని, కొదలెల్లదూరముగఁ = కొదవలెల్లఁ దీఱఁగా, పాయస భాజనః
 పరమాన్న పాత్రముయొక్క, “భాజనం యోగ్య పాత్రయోః” అని వి. గౌరవభావ
 ముచేత, అనమత్ = వంగుచున్న, కరయగము గలవాని, ఒక్కనిఁ = ఒక దివ్యపురుషుని
 కాంచి, అప్పు డాయార్యసభయుండె నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

తే. అప్పు డాయార్యసభయాతః తాద్భుతప్ర
 మోదమందాక్షపృత్తిః కేఁత్తాగిచి యుండె
 సంతు రారమ్మ మనుజుః యజ్ఞఫలము
 నొసఁగెదఁ గొను మని విభావః సూద్భవుండు.

61

రా. ఆయార్యసభ, అతః = విస్తృతమైన, అద్భుత = అశ్చర్యముచేతను,
 ప్రమోదః = సంతోషముచేతను, మంద = స్తిమితమైన, అక్షపృత్తిః = ఇంద్రియవ్యా
 పారముచేత, “అక్షోరథస్యాపయవేపాచికేప్యక్షమింద్రియ” వని వి. కేత్తాగిచి
 యుండెను, అంత, విభావసూద్భవుండు = ప్రాజాపత్యపురుషుఁడు, మనుజుః = నృపా,
 సంబుద్ధి. యజ్ఞ = పుత్రకామేష్టియొక్క, ఫలమును గొనుమని యిచ్చెనని ముందరి
 పద్యముననుసరించి.

భా. అప్పుడు, ఆయార్య = కుంతి, సభయాతః తాద్భుతప్రమోదమందాక్షపృ
 త్తిః = భయాశ్చర్యసంతోషలజ్జచేష్టలతో సహితురాలై, కేత్తాగిచియుండెను, దేవి
 తాకర్షణ మపచారమని భయమును మంత్రమాహాత్మ్యము లన వాఙ్మయమును సుపుత్రై
 లాభమయ్యెడినని సంతోషమును బరపురుషుఁడు గదా మని సిగ్గుకు గల్గిన యుండె
 నని భావము. “మందాక్షః ప్రాస్త్రపావ్రీడా” అని అ. అంత, విభావసూద్భవుండు
 = నూర్యపృత్తిఁడు, యునుఁడు, మనుజుః = మంత్రజపమునకు, యా ముయొక్క, ఫల
 మను = సంతానప్రాప్తిననుట, కడిమ సమము.

మ. నిరతిం బార్థివగేహినీజనులకుఁ • నేనింప ని క్తందువం
 శరమాస్ఫూర్తికిఁ బట్టుఁగొమ్మ సకలః క్షౌభాః ఘర్వం బనఁ
 స్థిర మై కుంచుతనూజలాభ మొదవుఁ • నీ కంచు నెచ్చెం గృహఁ
 వరిమం బాయసమ స్తకల్పము దివ్యశ్రేష్ఠఁ డత్యద్భుతినే. 62

భా. పార్థివగేహినీ = రాజపత్నీ, సంబుద్ధి. జనులకునేనింప, ఇము = స్థానమైనది,
 ఇందువంశ = చంద్ర వంశముయొక్క, రమాస్ఫూర్తికి, పట్టుఁగొమ్మ = అవలంబము, అన
 న్నించు = తినూజలాభము నీకొదవునంచు, దివ్యశ్రేష్ఠుఁడు = యముని, సమస్తమైన,
 కల్పము = విచారము, పాయ, వరిమునిచ్చెను.

రా. పార్థివ=సంబుద్ధి. శేషిరిజనులకు=భార్యలకు, నేవింపక=భుజియింప, ఇము, ఇంగుక=పాయసముండు, దివ్యశ్రేష్ఠుడు=ప్రాజాపత్యపురుషుడు, నరమున=శ్రేష్ఠమునై, అస్తకల్పనము=నిష్కళంకమైన, పాయసమున నత్యంతిచేత నిచ్చున, కడకు సరి.

సీ. అట్టిచ్చి యతడు దా • నంతర్హితుం డయ్యె,
నది యెల్ల విని గాఢహర్షుఁ డగుచు
జనవరుండు నిజాగ్రసతికి సౌభాగ్యంపు,
నడకలకేకయనందనకుఁ గ

రంబు గౌరవమహిమం బంచితానంద,
భావంబునం బర్వఁ • బరమనియతి
మనుచుమిత్రకులసన్తానవతికి భవ్య,
దౌహృదోదయనిమిత్తంబు లైన

ఆ. యాసగములలోన • నరయరయవ్యగ్ర
బుద్ధిఁ గోర్కులెల్లఁ • బూరితముగ
నొసఁగఁ బనిచె నెంతయును దత్పరిగ్రహ
జనుల వారు పట్లు • సలిపి రెండు.

(13)

రా. జనవరుండు=దశరథుడు, విని గాఢ=అత్యంతనిబిడమైన, హర్షముగలవాఁ డగుచు, అదియెల్లక=అపాయసమంతయు, నిజాగ్రసతికి=కౌసల్యకును, కేకయ నందనకును బంచి, అంతక=అతడునాత, భావంబునంబర్వక=చిత్తమునం బర్వంగా, లసన్తానవతికి, పరమనియతిక=ఉత్కృష్టభాగముచేత, మను=మనుచున్న, ముమిత్రకు, భవ్యదౌహృదోదయనిమిత్తంబు లైన=మనోహరగర్భప్రాప్తిహేతువునైన, ఆసగముల లోనక=అశంకుభాగములలో, అరయర=కొంతకొంత, తత్పరిగ్రహజనులక=భావ్య లైన కౌసల్యాకై కేసులను, “పరిగ్రహః పరిజనీ పత్నయం స్వీకారమాలయః” అని వి. ఓసగఁ బనిచెక=ఇయ్యగట్టవచేసెను, వారును, ఎలమిక=ప్రేమచేత, అట్లు సలిపిరి=ఇచ్చిరనుట.

భా. జనవరుండు=పాండురాజు, అదియెల్లవిని=అవరత్రకారమంతయు విని, సౌభాగ్యంపునడకలకు, ఏకయనక=మిత్రయనంగా, “ఏకేషుభ్యావ్య కేవలాః” అని ఆ. తనకుక=కుంతికనుట, కరంబు=పిక్కిలియు, గౌరవమహిమంబు=ప్రభావాశ్చయము, అంచిత పూజితమైన, అనంతభావంబునక=బాహుశ్యముచేత, పర్వక=ఓప్పుచు నుండంగా, పరమనియతిక=మంచినిమనుచున, “నిమిత్తమేదైవే” అని వి. మను చున్న, ముమిత్రకులసన్తానవతికిక=మనమహామరిగు బహుమానముకలవానికి,

నిజాగ్ర సతీకా - కుంతికి నని క్రిందటికన్యాయము. దౌహ్యదోదయమునకు, నిమిత్తము
లైన=చిహ్నములైన, “నిమిత్తంవ్యంజనంపద” మని అ. అసగమలక=అకాపరంపర
లను, లోననకయక=లోలోపలనే తెలియునట్లుగా, రయ=వేగముచేత, స్వగ్ర=సం
భ్రమపడుచున్న, బుద్ధిచేత, కోయ్కలెల్ల నొసగను, తత్పరిగ్రహణమలక=అకుంతి
పరిచారికలను, పనిచేను, వారును=అపరిచారికలును, అట్లు సలిపిరి.

క. భరియించె నపుడు విబుధో

త్కరసంప్రార్థన మొనర్చుకడక దలిర్పక

హరిమధ్యమభువనముఁ బ్రో

చురతిం దగ్ధభావః కోభనలీలన్.

64

భా. అపుడు, హరిమధ్యమ=సింహమధ్యమంతి, తగ్ధభ=అగర్భస్థునియొక్క,
భావ=భిప్రాయముయొక్క, కోభనలీలచేత, విబుధోత్కర = విద్వత్సమాహము
యొక్క, సంప్రార్థనమును, ఒనర్చు, కడక=మత్నము, దలిర్పక, భువనముఁ బ్రోచు
రతిని భరియించెను.

రా. విబుధోత్కర=దేవసః ఘముయొక్క, హరి=విష్ణువు, మధ్యమభువనముక=
భూలోకమును, ప్రోచు, రతిక=అసక్తిచేత, తత్=అకాసల్యా కై కయీ సుమిత్రల
యొక్క, గర్భభావ=గర్భశ్వు మనెడి, “గర్భబూరిణశహ” అని అ కోభనలీలను
భరియించెను.

ఉ. దీనులఁ బ్రోవఁ గోరుదు రతిక్రమసత్కగుణా విషయసం

తానము మ్రంపఁ గోరుదురు దాహారణీయర జై కళిక్రమం

హోవిధిన్యశ్యభూభరముఁ బూనఁగఁ గోరుదురత్యయోగాన్నతి

న్మాననాథకాంత లసమానగుణాద్భుతగర్భసంగతిన్.

65

రా. మాననాథకాంతము, అసమాన=అసాధారణము లైన, గుణములచేత
నద్భుతమైన గర్భముయొక్క, సంగతిక=సాంగత్యముచేత, అతిక్రమ=అతిశయము
చేత, సత్=తెప్పైన, కరుక=దరుచేత, దీనులఁ బ్రోవఁ గోరుదురు, ఉదాహరణీ
య=వర్ణింపఁదగిన, అత్యయ=అధిక భాగ్యముయొక్క, “అయశ్శుభావహోవిధిః”
అని అ. కడమ సులభము.

భా. మాననాథకాంత, అసమానగుణ=సద్గుణములచేత, “లష్ కాంతా” అను
ధాతువుమీఁద కావచ్ఛాదు, “లష్ కాంతా” మీఁదనద్రుమ గనుక, అందు, “సహరి
తాలసమాననవాంతుః” అని మానుకొవ్వయందు బ్రయోగము అతిక్రమ=వివా

రింప శక్యముగాని, సత్కర్మచేత, దీనుల ప్రోవఁగోరు, గురువాహారణీయ = దృష్టాంతము చెప్పరాని, దురత్యయ = అతిక్రమింపరాని, ఈ మర్థమున నేకవినిష్క్రయములు

క. విభునగ్రమహిషి కయ్యోడఁ

ద్రిభుననములయం దజాతరిపునామకుఁ డై

యభినుతి గాంచుకుమారుఁడు

ప్రభవించె మహాయశోభి రాముఁ డనంగన్.

66

భా. అయ్యోడిక = అతిర్వాత, విభునగ్రమహిషికిక = మంత్రకి, అజాతరిపునామకుఁడై = అజాతశత్రు వినునామముగలవాఁడై, మహాత్ = అధికమైన, యశః = కీర్తిచేత, “అన్తఃకాతస్సమా నాధికరణజాతీయయోః” అనుశ్లోకమున మహాచ్ఛ్మమున కాకారమంతాదేశము, అభిరాముఁ డనఁగాఁ గుమారుఁడు ప్రభవించెను.

రా. విభు = దశరథునియొక్క, అగ్రమహిషికిక = కాసల్యము, “కృతాభిషేకా మహిషీ” అని అ. అజాత = పుట్టని, రిపునామకుఁడై = రిపుశబ్దము గలవాఁడై, మహాయశోభి-మహా = ఉత్సవములచేతను, అయ = భాగ్యముచేతను, శోభి = ఒప్పెనువాఁడు. “మహాఉద్భవఉత్సవః” “అయశ్శుభావహోవిధిః” అనియు అ. మహాత్ = అధికమైన, అయశోభి = అపకీర్తివల్లనైన ధయము గలవాఁడు, అనియుఁ జెప్పవచ్చును, రాముఁ డనఁగను ప్రభవించెను.

క. నుర లెంతయు నలరిరి భా, సురతందెసలెసఁగె బ్రబలై శుభవిధవంబుల్
ధరణిజవంబుల కపుడా, సరణి నుదయ మంది ధర్మసంపాది పెరుగన్.

రా. అసరణిక్ = రాముఁ డుదయించిన ప్రకారమున నే, ఉదయమంది = అభ్యుదయముఁ బొంది, ధర్మసంతోష = ధర్మసమూహము, పెరుగన్ = వృద్ధిఁ గా, నురలెంతయు నలరిరి, నురలని స్త్రీలింగమువలెఁ జెప్పినందుకు లక్షణము. “సుతాబ్దము స్త్రీలింగతః, ఒరఁగున్ బహువచన మగుచు భాసురముగ భూ, సురశబ్దము దక్కఁగ నొక, సరణిని బుత్వమంగు జనశబ్ద మిల” నని కవిలోకచ్ఛింతామణి.

భా. అసరణిక్ = అప్రకారమున, ఉదయమంది, ధర్మసంతోష = ధర్మజుఁడు, కడమ సరి.

వ. మఱియు.

క. అమితోన్నతిఁ గనియె నృప

ప్రమద మచుగుణప్రసన్నః పవనునిగలసం

గొమరుమిగుల బలియునుగం

ధము గలవిరిసోనచురపః ఫంబులఁ దొంగుగన్.

68

భా. నృపప్రసాద=గుంట, మమగుణ=మంత్రావృత్తిచేత, “గుణస్తావృత్తిశబ్దా
ది జ్యేష్ఠియాముఖ్యతః కుఘ” అని యాదవనిఘంటు. ప్రసన్నుడైన, పవనునివల
నక=వాయువువల్ల, మిగులబలియుక=మిక్కిలిబలవంతుని, అమితమైన యన్నరిగల
వాని, కొమరుక=కుమారుని, కనియెను.

రా. నృప=దశరథునియొక్క, ప్రమదము=సంతోషము, ఆమగుణప్రసన్నపవ
నునివలనక=ఆనుకూలమలయమారుతమువల్ల, కొమరు=ఓప్పిదము, బలియు=నిబిడచా
చున్న, సుగంధముగలవిరిసోననొయగఁగా నమితమైన యన్నరిని బొందెను.

క. అరిభీమనామః డీతః

కర మరుదుగఁ గొను నృపాలిఁ • గడు నొడిచి మహా

మరుల వధించున చేతుల

దురమున ననువిబుధసన్నతులు వినఁబడియెన్.

64

రా. అరిభీమనామః=శక్రు భయంకర నామధేయఁడైన, ఈతః=రామఁ
డు, నృపాలిక=శక్రు రాజవర్గమును, నొడిచి, కరము=అప్పనమును, కొనును.

భా. భీమనామః=భీమఁడనుపేరుగల, ఈతః, కరము=మిక్కిలి, అరి=
అప్పనమును, కొనును, కడమ యేకార్థము.

క. అమృతగరమున నపు డు, త్తమనీతివిచిత్రవీర్యశనః జ్యేష్ఠ

శ్వమునఁడనరాగునృపస, త్తమునీయతివశతనతాప్తిః • రద్ధయువెలసెన్.

భా. అమర, నగరమునక=నాస్తి నగరమందు, ఉత్తమనీతి=గాంధారికివిశేష
ణము, విచిత్రవీర్యతనయజ్యేష్ఠత్వమునఁ డనరాగునృపసత్తిముని = ధృతరాష్ట్రునియొ
క్క, ఆతివ=గాంధారి, శతనుతాప్తిక=శతపుత్రువాత్తచేత, వెలసెను.

రా. అమరనగరమునక=అమరావతియందు, ఉత్తమనీతిచిత్రము, విచిత్రవీర్య
తక=అశ్వుశక్రావళిముగలవాఁడగుటచేతను, ఆయ=భాగ్యముచేనైన, శ్వేష్ఠత్వ
ముచేతను, తనరారు, నృపసత్తిము=దశరథునియొక్క, నియతివశత=అదృష్టసంప్రా
ప్తి, నుతాప్తిక=రఘురామునిజన్మమందు, మిక్కిలివెలసెను, ఇటనఁగా దేవతలు
రఘురామునిపుట్టువుచేత దశరథునిత్రతాపాదులు గొనియాడిరనుట.

సీ. దుర్యోధనుం డన • దుశ్శాసనుం డన,

దుర్ధర్షుం డన • దుర్ముఖుం డన

నమరువీరాదిగా • నాగూఢగాఢశౌ,

ర్యప్రదీ పులఘూక • రణవిషణ్ణ

నానావిబుధసింద్య • మానోదయులనర్చి,

చారవివర్జితా • చారుగుతుల

విగణింపరానిదీర్వ్యోక్తి నధర్మము,

దశలవనులయూస్సుపంబు గాగె

తే. జలుపఁ గలవీరనియతులసాహసాతే

శయనమున్నతులనిష్ఠితైఘ్రియ లగుచు

కర్మ లభ్యాలుఁ సిగభాఁస్సరదృష్టి

మదిలోన నున్మిఁవ్యసనులైరి.

71

భా. దుర్యోధనుండు = యుద్ధముచేయ శక్యముగానివాఁడు, గుక్కాననుఁడు = యజ్ఞగలవాఁడు, దుర్ధనుఁడు = విగణింపరానివాఁడు, దుర్గుణుఁడనఁ = బహు
లాపి యనఁ గాను, అమరు, వీరాదిగా వారూఢ గాఢశౌర్యప్రదీప్తక = వీరులలోపల,
గాన = ప్రభుగణ్యత్వమును, అయాధ = పొందినట్టి, గాఢశౌర్యముచేరి, ప్రదీప్తక =
ప్రకాశించెడువాని, లఘూకరణ = తృణీకరించుటచేత, విషణ్ణ = దీనులయిన, విబుధ = దేవ
తలచేత, నింద్యమానమైన, ఉదయక = ఆభ్యుదయము గలవాని, లక్ష్మీచార విఠి
తాచారుక = గురొచ్చారుని, మఱుల, విగణింపరానిదుర్వృత్తి = తలచరానికష్టప్రదీ
వుని, “వృత్తర్వరనజీవనే” అని ఆ. అధర్మఫలక = పాపరక్షకుని. ఇటువంటి, దశల
వనుక = దశముఖుని, లయ = నాశనమునను, అస్పదంబుగాగెక = పాశమొనవానిగా,
ఈతని = ఈరామునియొక్క, ఆరులసాహసాతీశయసమున్నగులు, చలమొక్క, అని
ఇటుని, కృతకృష్ణులగుచు నాగ్యులు, అబ్జులక = తిరొముని, రక్షి = గణింపరానిదేని,
భాగ్య = భవిష్యదర్థముయొక్క, దృష్టిక = క్షానముచేరి, “దృష్టిరానీనగ్ననే”
అని ఆ. అరసి మదిలోన నున్మిఁవ్యసనులైరి.

భా. దుర్యోధనుండన, దుక్కాననుండన, దుర్ధనుండన, దుర్గుణింకన, వీర
లాదిగా అయాధ గాఢశౌర్యప్రదీప్తలయ, మూక = గుడ్లగూబలయొక్క, రణ = ధ్వనిచే
త, “యజ్ఞగవేరిణి” అని ఆ. విషణ్ణ = భిక్షులయిన, నానా, విబుధ = విభిన్నములచే
త, నింద్యమానోదయలక = మాషింపబడుచున్న పుట్టువుగలవారిని, లక్ష్మీచార = వి
జేయతోడ, విఠిర = మిక్కిలి యెడలబాసిన, అచారు = మంచిదిగాని, మఱులక = మ
రిగల్గవారిని, విగణింపరానిదుర్వృత్తిచేత, అధర్మఫలదశల = పాపములైన చ్యులయొ
క్క, అధర్మఫల = అసంప్రసాదేశమునకు లక్షణము. క. ‘ధీరధిగుణులకములపై, మామగ
హల్లన్న నొకమములగుములకుం, బూని పునాజేశ కగళ, భూమిగపై నమ్ములు
న్న బుట్టుగుములకున్. క. వాదపుబంతలబలును ప్ర, మోదపుశ్యంగారిములను
మత్తెచ్చనగులక, జూదపురట్టులు నెయ్యపు, టాదరములు ననఁగ నవి యాదాహర
ణంబు’ అని యాంధ్ర భాషభూషణము. పదల = ప్రయోజనములను, అస్పదంబుగా

గణ = అనకాశమగునట్లుగా, చలపఁగల, వీరనియతులక = నియతహీతులైనవారిని, సాహసాతిశయసమున్నతులను, అబ్బాలరక = అబాలకులను, క. 'బలమిడిలకురు రలగు, నిలఁ బెక్కిట పాలు రన నహీపాలు రనక', నలఁగితద గూలు రనఁగా, న అడి వల్లఁ గాన నభిసవదండీ' యని యాంధ్రభాషాభూషణము నీత = పరిశుద్ధమైన, భావ్యర్థదృష్టిని, అరసి, జాతకముల మాచి, ఆయ్యలు, నిత్యతత్త్వానులగుచు = దూషించుచు, మదిలో, అనర్హులవ్యసనులైరి.

క. వెండియుఁ బతివోర్కివొదల

రెండవసతి యనవరగుణః రేఖః దనరుచు

గం డెసఁగెడునుశరత్తుము

పాండురమణిశుక్తివోలెఁ బడసె హరికృపన్.

72

భా. వెండియు = మణి యను, పతివోర్కివొదలక = ఇతఁడుబ్రతులుగావలె ననునక్షేత్ర ఫలించునట్లుగా, రెండవసతియనక = రెండవసతీదేవి యఁగా, నరగుణరేఖక = శ్రేష్ఠగుణపరంపరచేత, తనరుచున్న, పాండురమణి = కుంతి, న శరత్తుము = పుత్రుఁడనెడురత్నమును, శుక్తివోలెక = ముత్యపుచిప్పవలెనే, హరికృపక = ఇంద్రుని హముచేత, పడసెక = కనెను, ఇంద్రుఁడు పర్వాధిదేవగనుక నింద్రునికల్లనే శుక్తియు ముత్యముగనును.

రా. రెండవసతి = కైకేయి, అనవర = నికృష్టముగానిదైన, గం రేఖను, "ఎరా నిభిసత్యీనరా-అవరానిభిసతీత్యనరా-అనవరాచసా గుణరేఖాచ" అని సమాసము. నక్షత్రతయము ప్రకృతసార్థమును బొందింపుచున్నయది, శుతరత్నము = శుతశ్రేష్ఠము ను, "రత్నం స్వజాతశ్రేష్ఠేపి" అని ఆ. పాండుర = శుభ్రమన, హరి = ముత్యమును, శుక్తివోలె, శుభము, హరికృపక = విష్ణుపుదయవలనఁ బడసెను.

క. భూకాంక్షుమన్ననలు గడఁ, జేకులు నామూదితలుధరః పానుతిధరతుం

గై కమాహవీరత్వా, స్తోకుని నగ్జనసమాఖ్యః సులఁ గని ములరెనె.

రా. అముదిత = సంతుష్టుడైత, బుధులచేతి రచితమైన నుతిగలుగని, మహావీరత్వ = అగ్రీక శౌర్యముచేత, ఆస్తోకుని = ఘనమని, "స్తోకాల్పక్షణకాన్మాన" మని ఆ. అగ్జనసమాఖ్యక = శుభ్రమైన కీర్తిగలవాని, "విశక్షిద్ధవోర్జనః" అని ఆ. ధరతుక = ధరతుని, కైక = కైకేయి, కని యలరెను.

భా. అముదిత = అస్త్రీ-కుంతి, "అన్న తజవ తిలిరుబోడి పెరుగుబోడి ముదిత" యని యాంధ్రభాషాభూషణమున దేశీయపదములలోఁ జెప్పినది. బుధరచితమైన, నుతిధర = స్తోత్రాతిశయముచేత, తుఁగ = ఘనమై, ఏక = సాఖ్యమున, మహావీరత్వముచేత ఆస్తోకుని, అగ్జనసమాఖ్యక = అగ్జనుఁడగు కైకగలవాని, కని యలరెను.

స్థలంభావుకశైలరాజశనయాదోర్ధ్వండసిష్టిడనో

ద్వేలోర్ధ్వస్మితచిత్తరాగలహరీఃసీక్ష్మజ్జటామండలః.

75

ప్రా లేయ యని, ప్రా లేయాంశువతింస=చంద్ర శేఖరా, సన్నిహిత=సమీపమున
నున్న, పంపా=పంపానదియందుగల, వాత=మారుముయొక్క, శైశ్య=చల్లదన
ముయొక్క, డౌచిరీ=ఉచితభావముచేత, లీలా=విహారమందు, గూఢ=గూఢ మాన
ట్టుగా, నిగూఢ=మిక్కిలి, రూఢ=పుట్టిన, పులకాళి=పులకాంతరసమాహమే, హే
తు=కారణము గలగల, హ్యోదయ=ప్రేమాతిశయముచేత, “ప్రేమానాప్రియతా
హర్ద” మని ఆ. స్థలంభావుక=ఉప్పొంగుచున్న, శైలరాజశనయా=పార్వతీదేవియొ
క్క, దోర్ధ్వండసిష్టిడన=గాఢాలింగనమునల్ల, ఉద్వేల=మట్టు మీడినదై, ఊర్ధ్వస్మ
త=పొడవుగా నెగిసిన, చిత్త=హృదయమందుగల, రాగలహరీ=అనురాగప్రవాహ
మనెడి, ధీకృత్=బుద్ధిని జేయుచున్న, జటామండలము గలవాడా, ఉత్ప్రేక్షా
లంకారము.

క. మూర్తిత్రయధృతిలీలా, వర్తితనానాజగద్భవస్థితియని

ర్వర్తనసజ్జనసృతపి, వర్తాయితదివ్యదేహా వారితమోహః.

76

మూర్తి యని, మూర్తిత్రయ = త్రమూర్తిరూపముయొక్క, ధృతి=ధారణ
మనెడి, లీలా=విలాసముచేత, వర్తిత = చేయబడిన, నానాజగత్తులయొక్కయు,
భవ=ఉత్పత్తియొక్కయు, స్థితి=రక్షణముయొక్కయు, లయ=నాశముయొక్కయు,
నిర్వర్తన=ప్రచారము గలవాడా, సజ్జనులయొక్క సుకృతమునకు, వివర్తాయిత=
వినిమయరూప మొనర్చుచున్న, దివ్యదేహ=దివ్యస్వరూపము గలవాడా, పుణ్యాత్ములకు
సారూప్యము నిచ్చునట్లు, వారిత=పోగొట్టబడిన, మోహ=భక్తులయజ్ఞానముగల
వాడా.

మూర్తిని. ప్రథమతమవచోంతఃప్రస్ఫుటబ్రహ్మవిద్యా

పథపథికవిశిష్టిద్భావవిశ్రామసీమా

ప్రసూచితమృతధారాఃకీర్ణసక్తాకువీరి

ప్రథితతిగుచులత్తౌపత్యపత్యగ్రజన్తా.

77

గద్యము. ఇది నిజపూరితోకాంగీకారతరంగి తకవిత్వైకభవపింగళి సుమర
యార్యశనూధవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనరాఘ
వపాండవీయమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

ప్రథమ యని, ప్రథమతమవచోంత=వేదాంతములయందు, ప్రస్ఫుట=తెస్స
గాఁ జెలియబడిన, బ్రహ్మవిద్యాపథ=బ్రహ్మజ్ఞానమార్గమునకు, పథిక=పొంపులైన,

విపశ్చిదాభిస = విద్వాంసుల వృద్ధులును, “విద్వాన్విపశ్చిత్తోపజ్ఞః” అని అ. వి
 శ్రామసీమా = విశ్రమస్థానమైనవాడ, విశ్రమయి ఘృత్యయముగాఁ జెప్పినం
 దును, “తస్మిన్ మనుష్యలోక ప్రదేశ విశ్రామశాఖిః” మని మురారియు, “విశ్రా
 మం లభితామిదంచ శిథిలజ్యబంధ మస్తద్ధనుః” అని కాళిదాసును జెప్పినవగాని,
 “మితాం హ్రస్వః” అనునూత్రిమన హ్రస్వమురాఁగా విశ్రమయి యుండవలెనని
 యు, విశ్రమపశబ్ద ఇతి కాకకాయా మన్నంగువలన విశ్రమశబ్దమే యుండవలె
 గనుక, “కథం కథం విశ్రామః”. అని న్యాసకాదులు చెప్పినంగాని వ్యాకరణాంతర
 మువలన సపథావృద్ధి రావలె గనుక, “విశ్రాంతిం భవతా” మని కాకుంతులవ్యాఖ్యాన
 ములోనును వ్రాసినాఁడు గనుకను, విశ్రాంతిసీమా యనెనునదియు మంచివాఁడు.
 పృగ్ = అధికమైన, చిదమృతధారా = జ్ఞానామృతధారచేత, అభీక్ష = నిరంతరమును,
 “మహాపునఃపునశ్చశ్వ దభీక్ష మసక్యమా” అని అ. నీక్త = అభిషిక్తుఁడైన, అప
 వీటిప్రథితరునులప్రాపతి = అకువీటిరునుల నాయనియొక్క, అపత్యాగజన్మా = శ్రేష్ఠ
 పుత్రుఁడైన వేదవేంకటాద్రి గలవాఁడా.

గద్యము. ఇది మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వతసంపదా
 నందనందనరాన్వయశీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజగణపయామాత్యపెద
 రామధీమణిప్రదర్శితం దైనరాఘవసాండవీయాదర్శంబునందుఁ బ్రహమాశ్వాసము.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

పంపానరసక్రీ
డాపండిత పెద్దవేంకటాద్రిపతిచి
త్తోపాసిగవద ప్రత్య
గ్రూప విగూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా.

క. దేవాంశభవూః బుత్తుల
నీవిధమునఁ బడసి ముదితఁబూదయఁ డగుచు ధా
త్రీవగుఁడు పెరుచుచుండె య
ధానిధి సంస్కృతియులు మునిగఁదంబమునఁడువన్.
రెంటికి సమము-సులభము.

సీ. నానాటి కుప్పొంగునవకంపుఁగళలపెం,
పునఁ జిన్నికొన్నెలఁబోద లనఁగ
ను శనో శరవృద్ధి • నొప్పుతేజోరేఖ,
పనఁ గోమలార్కబింబంబు లనఁగఁ
గ్రాశక్రొత్తగఁ బొదఁబొమ్మరునెమ్మేరుల,
బయిపుష్టిఁ గరికలఁభంబు లనఁగ
నంతకంతకు మించుఁవంతమగంటిమి,
యదుటునసింగంపుఁగొడమ లనఁగ

తే. వెలసి రిలను ధర్మజభీమవిజయు లనఁగ
గ్రాలునృపసుతుల్ దమలోనఁ • గవలు గూడి
మనసుమైత్రిచే రామలక్ష్మణచరితము
సనయభరతిశత్రుఘ్నశోలనము మెలయ.

1

2

3

రా. ధర్మజ=వింటివల్లఁ బుట్టిన, “ధర్మః పుణ్యేషు మేన్యామే స్వభావాచార
యోక్తౌ, ఉపమాయా మహింసాయాం చాపేచోపనివద్యసి” అని వి. భీమ =
భీమంకరమైన, విజయము గలవాడు, అనగా, క్రౌంచ=ఓప్పమన్న, నృపసుతులు,
కనలుగూడి=బోడుగూడుకొని, మనసుయొక్క మైత్రిచే రామలక్ష్మణులయొక్క, చరిత
ము=నడకయు, సనయ = నితసహితులైన, ధర్మశత్రుఘ్నులయొక్క, భేలనము=
విహారమును, మొదలు వెలసిరి.

భా. ధర్మజభీమవిజయు అనగా = ధర్మరాజభీమాదులు అనునట్లుగా, కనలు
గూడి=నకులసహదేవులనుగూడి, ను మైత్రిచే, మనః=ఓప్పగా, రామ=మనోహర
మై, లక్ష్మణ=లక్ష్మీనాథమునైన, చరిత్రమును, సనయధర్మత = వయాతిశయముతోఁ
గూడినవా రాటచేత, శత్రుఘ్ను=శత్రుసంహారకమైన, భేలనమును మొదలు వెలసిరి.

ఉ. అంత వసంత మొప్పెఁ జరమాన్మినుభాగచరాఖిలస్తనా
మంత మనంజుజాలకసంజుంజసరంజితసుంజకుంజర
ద్వాంతనితాంతసాంద్రమఘదానవిజృంభితబంధరశ్చ
త్యంతనిరంతరీకృతగంత మతాంతలతాంతకుంత మై. 4

రెట్టికి సమముగా వసంతఋణము, చరమాన్మినుభాగ = పశ్చాత్పూర్వభాగ
ములయందు, చర=చర్చింపుచున్న, అఖిలర్తువును, సామంతము=సరికొరదిగాఁ గలి
గినది, సకలముకుసోభాగ్యముగల దనుట, అంత=అంతయులైన, జాలక=మొగ్గల
చేత, “క్షరకోజాలకంఠీ చే” అని ఆ సమంజస=యుక్తమానట్లుగా, “స్వస్వరూపం
సమంజసం, యుక్త మాపయికంలభ్య” మని అ. రంజిత=ఓప్పిన, కుంజ=బొడలనెడి,
కుంజర=వీరుగులవల్లనుండి, ఉద్వాంత=వెడలి వచ్చుచున్న, నితాంతసాంద్ర = మిక్కిలి
దట్టమైన, మఘ = మకరంద మనెడి, “మఘమద్యే ఘర్షణే” అని దాన=
మదములేత, “దానంగజమదేత్యా శే” అని యా. విజృంభిత = గర్వించిన, బంధర=
కుమ్మెదలయొక్క, “బంధరశ్చమిషిదశ్చ హింవోశభిరతాసమా” అని యా. స్వర=
ధ్వనిచేత, అత్యంతమును, నిరంతరీకృత=నిబిడముగాఁ జేయఁబడిన, దిగంతములు గలది,
అతాంత=అలయికలేని, లతాంతకుంత మై=కుసుమానుధుఁడు గల్గెనై, అంత వసంత
మొప్పెను.

సీ. అచ్చంపులేజగుఁ రాకుంపము కెంపు,

మేలిచెందిరవుఁ గెంఁ గుళి గాఁగె

గుచ్చినట్టిగ జాడుకొన్న మొగ్గలగుంప,

ప్రకటపాటాబిందుఁ పాలి గాఁగె

విచ్చినపరునంఘానిరులతండముపెంపు,

శోభితపూజిరిఁ నోలి గాఁగ

నిచ్చలం బై నతే, నియవానబడిసాంపు,

ಲಾಲಿತ್ ದಾಸಧಾ, ರಾಫಿ ಗಾಂ

తే. సుమపరాగముల్ కేళిపాంశువులు గాఁగ

భృమరపంక్తులు మైసర, వణులు గాంగఁ

బుడమి నల్లఁడ వాహ్యుళి • వెడలుచుదను

మదపుటేను, గుఱబోలె నామని దనర్చె.

5

ధూతి=గజశృంగారముయొక్క, రింఛోలి=పంక్తి, “ధూతిర్ధారంగశృంగారే”
అని వి. “రింఛోలిః శ్రేణికాష్ట్రీయా” వుని యా. కడమ సులభము, మొదటి వాలుగు
పాదములయందు సంత్యప్రాసము నియమములు కలుగఁ జెప్పినాఁడు.

రగడ. పొలిచె మఘలక్ష్మీ సురపాన్నలను బొన్నలను,

దేలివిషడి పుష్పముల తిన్నెలను జిన్నెలను

రంగుగఁ దనర్చుచు రంగములసంగములఁ,

బింగళత చెందె మదఁభృంగములయాంగిములఁ

గొట్టలైః జిగు రెలమాచి, గున్నలను జిన్నలను,

బటిచే మరుః డురుల ముద్ఃపన్నలను బిన్నలను

లలిఁ జిక్కె గరువలిబుంగము చవంగములు,

బులిగ మె లపలీకు, శుంగముల లుంగముల

జేలయ్య శురువిందపూ, విసువులును మూరువులును,

దెలిపి మదనునకుఁ బనిఁ తేరువులును హరువులును

బెరయుచుఁ బలాశ్శత్రుఁబృందముల నందముల,

విరి మొగ్గలను రెండుగురు విందములచందముల

నెన్నికగ వాసించె • నిరువులును బొరువులును,

జిన్ని చెందొవలచే ♦ జేరువులును దొరువులును

వీలకొని పనురై నర, విందములఁ గుందముల,

లీల దళుకూ తగ మిళిందములడెందముల

మొదలె మలయాచలస, మీరములు సారములు,

కొదవి రహి కయ్యె నతిఁ ఘోరములు క్రూరములు

జడిగొనుమధూళికాసారములపూరముల,
 వడి దనరె నవసింధువారములయ్యారముల
 వదరె గడుఁ గ్రొప్పి పికవారములుఁ గీరములు,
 గదిరె నళులందు ఝంకారములు బీరములు
 గలఁగి సాంఘులు కర్ణికారములవేరములఁ,
 దొలఁగి రిల ఘటలకు దూరముల దూరములఁ
 బొదలె సంపెఁగలందుఁ బూవులును దావులును,
 గుదిగొనఁ దనరైఁ గడుఁ గ్రోవులును మోవులును
 సారకడ తాకుసంఛారికలచేరికల,
 జారులు చరించి రభిసారికలకోరికల
 నిగురుబోండ్లన్నరై రీవులును గీవులును,
 దిగజాఱ విడిచి రటుఁ కీవులును వావులును
 దదనంగతంత్రావతారికలకారికల,
 చదు వంటఁ గేలివనశారికలఁ గీరికల
 మితి లేక పరఁగె రతిమెలపులును వలపులును,
 నతివ లెంతయు మఱచి రలపులును సొలపులును
 బోణిమిగ వకుళకుజపూగములఁ బూగముల,
 రాణ దనరారెను బరాగముల రాగములఁ
 బరఁగె మధుమదనులకు బలుపులును గెలుపులును,
 బెరిగె యువయువతులకుఁ బలుపులును బొలుపులును
 రంజిలిరి గాణ లనురాగముల రాగములఁ,
 • బూజితశ్రీఁ దనకభోగములఁ జాగముల
 నలముకొని పెంటిచెరలాటములు గూటములుఁ,
 జలిపె నహిపక్షిమ్మగూటములుఁ గీటములు
 సొరిది మధువృష్టి వంజులకములఁ దిలకములఁ,
 • గురిసెఁ జెదరుచుఁ దేంట్లకులకములఁ జిలకములఁ
 గయికొనియె ననువుపసఁ గూటములు వాటములు,
 నయి తగులతలపెనుఁగులాటములు నోటములు
 బొరనె విరహిణుల కురుపులకములఁ దిలకములఁ,
 బరుసఁదనము కపోలఫలకముల నలకముల

సరిగెనానాలతాః జాలములు సాలములు,
 జరదళుల నయ్యె వాః చాలములు నీలములు
 దళు కెనఁగఁ బల్లవవిః తానముల నూనములు,
 బులియుఁ బికమధుపములు ధోనములు బొసములు
 జవి గొనిరి గరువలు పిః సాశములు మేలములు,
 మివులఁ దపసికి నించె ధోమములుఁ దాశములు
 దగ మసలుభసలసంః తానములగానముల,
 మగువ లెగఁజోఁపి రభిః మానముల మానముల
 పడిఁ ద్రిప్పి మగుఁడు జయః వంతములు కుంతములు,
 నడలించె మునిజనః స్వాంతములు శాంతములు
 మందిరారామవనః మాలికల జోలికలఁ,
 బందెములు జరిగె గులః పాలికల కేలికల
 సతతమును గందవువః సంతములుఁ బంతములు,
 వ్రతులకును నయ్యె రసః వంతములు శాంతములు
 మిరిగి యెఱుఁడును గంతః మాలికలపోలికలఁ,
 లింగ మగ లిడి రంకః పాలికల బాలికల.

6

రాటికి సరి వర్ణనము. పోణిమి యని ఇకారముగాఁ జెప్పవచ్చు నందులకు, అ.
 'తీవ తీగ యనుచుఁ దిలిరి పల్కఁగఁ దగుఁ, బగడ వనఁగ నొప్పుఁ బవడ మనఁగ,
 భోగిశయన పరఁగుఁ బోణిమి పొడిమి, వేగ వే ననఁగ వెలయఁ గృష్ణ.' యని య
 నంతుని యందమఁడు, ద్వి. 'రాణివాస ద్రోహి రావణఁ బట్టి, పోణిమిఁ జెఱుపవా
 బుధులు నుతింప' యని రామాయణద్విపద.

మ. త్రింగస్తోహనతః నసంతయుతు వీగీతం బ్రకాశింః గా
 యజమానత్వరసప్రకర్షమహిమః వ్యాప్తి విజృంభః చెది
 వ్యజనుల్ మెచ్చి నితాంతసంయమితవిః శ్వామిత్రః సనీశబు
 ధ్ధి జయప్రార్థని మించు శాంతయు ధరిః త్రిం దేబ శల్లంబుగన్. 7

భా. త్రింగస్తోహనతః = మూఁడులోకములవారికి రవః శాంత, వసంతయు
 తుత, ఈర్ష్య = పూర్వము వర్ణించిన ప్రకారమున, ప్రకాశింప, కాయజమాన
 త్వర = వస్త్రధారణయొక్క యహంకారవేగము, సప్రకర్షమహిమః వ్యాప్తి = అధికప్ర
 భావయోగముచేత, దివ్యజనన్తచ్చ, నితాంత సంయమితవిశ్వామిత్రమా = మిక్కిలి
 శిషింపఁబడిన సకలాంతశ్చ త్త్వపురుగులైన, ఈశబుధ్ధి = పాండురాజబుధ్ధి,

జయప్రాధికా = జయప్రాధికేత, మించుట = చలింపఁ జేయుట, ధరిత్రిం దేటతెల్లంబుగ విజృంభించెను.

రా. యజమానత్వ = సోమయాజిభావమందుఁగల, రసప్రకర్ష మహిమవ్యాప్తి = రాగాతిశయమహిమయొక్క వ్యాప్తిచేత, నితాంతసంయమిత = మంచియతిబియ్యము చేత, విశ్వామిత్రచూరశబ్ద - కర్తృపదము, జయప్రాధినిమించుట = సర్వోత్కర్షమున నొప్పుట, తపోవ్యయము చేయకయ రాక్షసుల సంహరించి యజ్ఞమునేయ యర్జునుచేయుట యని ఫలితార్థము. తేటతెల్లంబుగ, విజృంభించెను. క్రియ.

వ. అస్సాదు.

8

మ. అనయము మ్రోల నేకతమహార్దగతిం దనచిన్నిరామచంద్రునినగుమోముదామరసిగుల్ గనుపండువుగాఁ జెలంగఁ గాంక్ష నరయుపాండురాజితయశస్కుఁడు రాజవరుం డవారితాతనువిభవాధిరాజ్యసముదగ్రమనోధృతియై ప్రవర్తిలన్.

9

రా. ఏకతమ = మిక్కిలి ముఖ్యమైన, హార్దగతి = న్నేహవర్తనచేత, చిన్ని = ముద్దు పిచ్చుచున్న, రామచంద్రునియొక్క నగుమోముతామరసియలు, చెలంగఁ గాంక్ష నరయు, పాండు = శుభ్రమైన, రాజిత = మనోహరమైన, యశస్కుఁడు = కీర్తిగలవాఁడు దశరథుఁడు, అవారిత = నివారింపఁబడిని, అతనువిభవ = అనల్పవిధముగల, అధిరాజ్య = సామ్రాజ్యముచేత, సముదగ్ర = ఉన్నతమైన, మనోధృతియై = మన స్ఫూర్తిపముగలవాడై, “ధృతిర్వ్యగాతరే ధైర్యే ధారిణాధ్వరతుష్టిభు” అని వి. ప్రవర్తిలఁగా, చేరనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనయము = మిక్కిలియు, మ్రోల = సమీపమున, ఏకతమ = ఏకాంతమున, తనచిన్నిరామ = తనచిన్న పెండ్లామైన మార్తయొక్క, చంద్రుఁడగుమోముదామరసిగుల్ = చంద్రుని నవ్వెడుముఖపద్మకాంతులు, కనుపండువుగాఁ జెలంగ, పాండురాజా, ఇత = పాండఁబడిన, యశస్కుఁడు = కీర్తిగలవాఁడు, అతనువిభవ = మన్తధవిభవముచేతనైన, అధి = మనోవ్యధయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, అసముదగ్ర = అల్పమైన, మనోధృతియై = మనోధైర్యముగలవాడై, ప్రవర్తిలఁగా, అయవ చేరనని ముందరిపద్యములోఁ గ్రియ.

క. ఆయమనియమైకనిధి మ

హయశ్చైర్ద్యమహిమగని • యసరక్షయను

త్యాయశ్చతః దాః జేయక

యాయతనుక్రియకుఁ జేరె • నతనినియతిచేప.

10

భా. ఆయమ=మాద్రీ, మహాయశధైర్యమహి=అధికశక్తిస్థానమైనది, మగని=పాండురాజాయొక్క, ఆసురక్ష=ప్రాణరక్షను, అవశ్యాత్తత=అబద్ధివిమోక్ష, తాజేయక, ఆయతశక్తియకు=అమన్తధక్తిడకు, అతనినియతచే=అపాండురాజు దురదృష్టముచేత, చేరను.

రా. ఆయమనియమైకినిధి=యమనియమములకు ముగ్ధస్థానమైన యావిశ్వామిత్రుడు, “శరీరసాధనాపేక్షం నిత్యంయత్కర్త తద్యమః, నియమస్తు సయత్కర్త నిత్యమాగంతుసాధన” మ్మని ఆ. మహాయశధైర్య, మహిమ=మహిమను, కని=ఎ.చి, మణియొక మర్థము. మహిమకు, గని=అకరమైనవాడు, ఆసురక్షయము=రాక్షస నాశమును, అవశ్యాత్తత=అసక్తిచేత, అతశక్తియకు=అధికోద్యోగమునకు, అతని నియతచే=అదశరఘనిభాగ్యమున, చేరను=వచ్చెను.

చ. మనుజువరుండు నష్టా నశుః కర్మ ఘటియిల్లె పవిఘ్న హక్ష్పిన
ర్తనలు గురుప్రయత్నవిహితంబులు నేయుచు రామ యేక్రియ
నిను షడనేర్తు నంచుఁ గడు • నమ్మి గవుగిటుఁ జేసి యంతటం
దనయసువాంఛ డించి తగఁ • దన్నెఁ దదిర్థిఁ గృతార్థుఁ గామునిన్.

రా. మనుజువరుండు=దశరఘుడు, విఘ్నహక్ష్పిన్ తనలు=అంపలేననుమాట అను, గురుప్రయత్న=పసిఘ్ననినిర్బంధముచేత, విహితంబులు నేయుచు=మాన్విన వాడై, తనయసువాంఛ=అధికపుత్రివాత్సల్యమును, డించి, తత్=అరాముని, అర్థి=తోడుకపో నిశ్చయించినవాని, మునిని గృతార్థుగాఁ దన్నెను.

భా. మనుజువరుండు=పాండురాజు, నడుమకఁ ఘటియిల్లెడు, విఘ్నహక్ష్పిన్ తనలు=మాద్రీ ప్రతికూలాత్తులను, గురుప్రయత్నవిహితంబులు నేయుచు=అధిక ప్రయత్నమీచేత మాన్వించు, రామ=మాద్రీకి సంబుద్ధిఁ తనయొక్క, ఆసువాంఛను డించి, తత్=అప్రాణములను, అర్థి=హరియింప నిశ్చయించినవాని, కృత్=చేయఁ బడిన, అర్థి=ప్రయోజనము గలిగిన, సంఘటనకర్త యనట, తన్నెను, మాద్రీ మాటలు వినక సంభోగించె ననుచి.

తే. స్వవిధివిఘ్ననిరాసంబు • సలుప నతఁడు

రామసాంగత్య మర్థించె • బ్రమదగరిమఁ

బెచుచుతదనుమాత్రకు నంతఁ • దనువు వొంగఁ

బ్రస్ఫుటం బైనయుత్సాహభరముఁ బూని.

12

భా. స్వవిధి=తనవిధి, విఘ్ననిరాసంబు సలుపక=విఘ్నములేకుండఁజేయఁగా, శ్రీయొక్క, సాంగత్యమును, అర్థించెను=క్రిడించె ననుట, అతఁ=అటుతర్వాత,

ప్రమద=మాద్రీ, గరిమఁ బెనుచు=గౌరవపొందునైన, తదనుయాత్రకుఁ=తదనుగమనమునకు, ఉత్సాహభరమును బూనెను.

రా. స్వవిధివిఘ్ననిరాసంబు=స్వాభాసానవిఘ్నరాహిత్యమును, చలువ, ఆతఁడు=విశ్వామిత్రుఁడు, రామసాంగత్య మ్మొందెక=రాముని సంప్రమనము, అంతఁదశరథుఁడందెదనన్నతర్వాత, ప్రమదగరిమఁ బెనుచు=సంతోషతీతయమును గూర్చుచున్న, తత్=తరఘనానునియొక్క, అనుయాత్రకుఁ=వెంట వెచ్చుటకు, ప్రస్తుటంబైన యుత్సాహభరముం బూనెను=త్వరపడె ననుట.

స్రగ్ధర. తఱఁ పిట్టుత్సాహ మొందం • దనయజనపరిఃత్రాణ నుద్ధించి
యక్కం, దళితాపత్యానురక్తిః • మహిపుననుగతిం • రాను రాఁ బూన
కుండక, వలనొప్పు మాన్చి న్వస్థానమునకుఁ జనియె • రామునాత్మే
శుఁ బ్రేమా, న్యలఘుశ్రేయస్సుమిత్రాననరశనచుడౌ • గాఢస్యఁ దో
డొడ్డొందు వేడ్కన్.

13

రా. తన, యజనపరిత్రాణము=యజ్ఞసంరక్షణమును, అర్థించి, అక్కందళితాపత్యానురక్తిః=అచిగిర్చనపుత్రానురాగము కలవాని, మహిపుఁ=దశరథుని, మాన్చి=తిరుగనంపి, ప్రేమచేత, అత్యలఘు=అతిశయమానట్లుగా, శ్రేయః=శ్రేష్ఠ్యుడైన, “శ్రేయాః శ్రేష్ఠః పుష్కలశ్చ” అని ఆ. సుమిత్ర=సుమిత్రయొక్క, అననరతనయ=అనరతనయుఁడు గానిశ్రేష్ఠుడైన లక్ష్మణునియొక్క, “యవీయోవరజానజః” అని ఆ. యోగాస్థ్యఁ=కూటమిగలవాని, అత్తేశుఁ=పరబ్రహ్మస్వరూపుడైనవాని, రామునిఁ దోడ్కొందు, స్వ=తనయొక్క, స్థానమునకుఁ=అశ్రమమునకు, చనియెను, కందళితాపత్యానురక్తిన్ మహిపుననుదిక్కున, బిందువునకు నకారము యతిచే నంబుకు, తే. ‘అథపన్నగార్థరములకు డాపలించి, యొనర నూఁదినబింగువు లుండెనేని, నరుచు గన హలు పకు లగువానికెల్ల, నననిఁ గొందఱు నుకవలయనుమతమున’ నని కౌవ్యాలంకార మాడామణి, ‘కందళచూత్కారపరంపరల్ పయిపయిక మధ్యాహ్నముంబెల్పెడి’నని మనుచరిత్రములోని ప్రయోగము.

భా. తనయజనపరిత్రాణము=పుత్రుజనరక్షణమును, అర్థించి, దళిత=పోగొట్టఁబడిన, అపత్య=పుత్రులయందుగల, అనురక్తిఁ=వాత్సల్యము గలదాని, అక్కఁ=కుంతిని, అక్కందళిత యనుదిక్కున, క. ‘నాంతము లైనపదంబుల, పొంతంబై నున్న శబ్దముల కచటతపల్, దొంతిగజడదబ లగున, య్యంత నకారంబు నున్న లఘినపదంబు’ యనులక్షణమున నకారపుబొల్లు నున్నెనది. ఏయక్షరమున్నఁగాన నున్న నిలువఁ జెప్పవచ్చునందుకు, లయగ్రాహి. ‘కమ్మని లతాంతములను ద్వివిధిగచు మధుపములనుగీ తనినదముల’ అని యాదిపర్వమునంగు నన్న మళ్ళిపుత్ర యోగము. మహిపుననుగతిఁ

రాజవంటలు, మాన్పి, ప్రేమ = ప్రియముచేత, ఆశ్రయము = చిక్కిరి నధికమైన,
శ్రేయః = పుణ్యమునకు, “స్వాధ్యక్షమస్త్రీయంపుణ్యశ్రేయసీసుకృత” మని అ.
ముమిత్ర = లెస్సచెలికాడైన, అనఁగాఁ బుణ్యముతోఁ గూడినవాడనుట, అనవరత =
ఎడతెగని, నయ = నీతిగల, యోగ = అర్థ యోగముచేత, అభ్యుక్త = సంపన్నుఁడైనవాని,
రాముక్త = మనోహరుని, అత్తేశుక్త = తనపతిని, తోడ్కొంచు, స్వస్థానమునకుఁ =
స్వర్గస్థానమునకు, చనియెను.

తే. అట్లు తండ్రిచేత విస్మయము • లైనయట్టి
రాకుమారులు సహజనానీకయాత్రఁ
బూని సంయమిశ్వరనీయఁచూచు లగుచుఁ
జనిరి నిజపురమునకు విషాద మొదవ.

14

భా. అట్లు, తండ్రిచేతఁ = పాండురాజుచేత, విస్మయములైనయట్టి = విడువఁ బడి
నట్టి, తండ్రిచచ్చినవారనుట, రాకుమారులు = ధర్మజభీమాదువనకులగుహదేవులు, సహ
జనానీకయాత్రఁ = తల్లియైన కుంతితోఁగూడిన యాత్రయ, పూనిసంయమిశ్వరులచేత,
నీయమానులగుచుఁ = తోడుకొని రాఁబడినవారై, విషాద మొదవఁ = భేదపడుచుచు,
నిజపురమునకుఁ = హస్తినగరమునకు, చనిరి.

రా. తండ్రిచేత, విస్మయములైనయట్టి = అంపఁబడినట్టి, రాకుమారులు = రామలక్ష్మ
ణులు, సహజఁ = కులాచార యోగ్యమైన-స్వభావనిధ్యమైన దనుట, అనీకయాత్రయ =
యుద్ధయాత్రయ, “అస్త్రీయాంసమరానీకరణాః” అనిఅ. సంయమిశ్వర = విశ్వామిత్రు
నిచేత, నిజపురమునకుఁ = అయోధ్యకు, విషాద మొదవఁ = భేదపడునట్లుగా, చనిరి.

సీ. అత్తైఱంగునఁ జనునప్పుడు దమవార్త,
దవుదవ్వలను విని • తత్పథంబు
నందు మదస్రౌఁ మందాటగమహేభ,
హరిశతాంగనమ్మద్ధి • గరముమించు
సముదగ్రతరబలఁ సంపద నెదురుగాఁ,
గనిజపితృజ్యేష్ఠుఁ • డనుప నశని
ప్రియముగారాముసంశ్రితధర్మగుణమైన,
యమ్ము బుధాళికి • సమ్మదకర
అ. మగుచుఁ బరఁగె నమ్మహాబలముదము భ
జించి యనురసగరిఁ • జేర నంశ
నక్కుమారు లరిగి • రావలమానని,
గాఢధృతినిమానికథలు విచుచు.

15

రా. మదప్రాధికాన్ = గర్వోక్తము కి, మ హీధ = మత్తేష్ట మలయొక్క
య, హరిన్ = నీహములయొక్క యు, శతన్ = మాముల యొక్క యు, అంగన్ = శరీరములయొక్క
క, సమృద్ధిన్ = స్ఫూర్తితో, కరముమి చా. సమృద్ధిగలవలె పదము = అత్యంత
బలసమృద్ధిగలవాని, తాటక నెరుగుక గని, జిహ్వోత్పాద = చుర్రీచుర్రీగాన
విశ్వామిత్రుడు, అకుళగా నగరిష్ఠి, ముగా, కామ = రామునియొక్క, సంక్రిత
గర్వగుణమైన వింటియట్ల కుమారు సంధాపనమున జరిగె. “మహాద్విజ్ఞా శంభుని”
అని అ అము = బాము, బుధాశిక్తి = శక్తితో గర్వము చేసెను, అక్షుచల
= తాటక, మాదముగ జరిచి, అమరకాన్ = శత్రువులు, చేరకాన్ = పుష్కలముగా, పరి
గెకాన్ = పరిచెను. అ శ, అక్కుమారులు = రాములకు మును, మానవి = అంగులు, గాధ
ధృతిన్ = అధిక సంకోచమున, అల నరిగిరి.

భా. మదప్రాధికార మందమానముగా, అంగన్ = శరీరపులము, “అంగతా”
అనుధాతువుగూడ ఘృష్టమంతయు, మహాద్విజ్ఞా శంభుని, మహాద్విజ్ఞా శంభుల
యొక్కయు, శతాంగన్ = రక్షకులయొక్కయు, “శతాంగన్” అని అ.
సమృద్ధిన్ = అతిశయముతో, కరముమింను. బలసమృద్ధి = అత్యంత బలమును,
నిజజిహ్వోత్పాద = గర్వకరాజ్యము, ఎరుగుక గని పరిచి అగరిష్ఠి కుమ, గాగాము,
సంక్రితగర్వగుణమై, నయము = పరిచు, బుధాశిక్తి = పెద్దలకు. గర్వము • కుమారు
బరగె నక్షుచలము కుమ, భజిచి యమరకాన్ = శత్రువులకు, గా. అమరకాన్ = ఇం
మికంతచలింపుచున్న, “అగ్రీమదశేష్వాక్ష్మి” అని విగాధధృతి = అధిక ధైర్య
ముచేత, అక్కుమారులు, మానింపులు = వెలులెచ్చుకుమురువాక్కులగు, నిరుమ,
అరిగిరి = హస్తీపురికి బోయిరి,

సీ. ఆరీతిఁ జని తగు యాసగంబు ప్ర,
• వేళించి మెలఁగ నున్వృత్తి పడెను
నన్రపయోగంబు • నంబకంబుల నాసి,
శన్తహస్తాశ్రయతోన్ నైన్రథ కము
హరియించుటకుఁ దమకురువుకుఁ బొనఁగెను,
బలమగ్రశాసనహింసాన్వితమున
దీవెనల్ వినయవిధే. కుగుళోదఁ జే,
కొరవలె వేరె కుమ • వెనకనొక

ఆ. శాసనము పొనఁచు • గెనొనఁచు కుమారు
భిక్కుకొని గొనెద గె • ద్రివిధీక

సలిపి రెల్లప్రాదుఁ సన్నాససస్థితిఁ
జాల ధార్తరాష్ట్రశ్రీలఁ దగిలి.

16

భా తమ, అనగంటు = అకాస్తి నగరమును, శ్రవణించి, అస్ర = కన్నుల నడి,
పయోధులక = పముద్రములను, “అస్రమశ్రుణిశోణితే” అని అ. అంబకంబులక =
శేత్రములను, “అ బకంశేత్రశరయోః” అని వి. అగి, తత్ = అన్యధచేతన,
మహాశ్రమ = ఆధికమైన, బహుళగల, శోః = శోదముయొక్కయు, దీన్యముయొక్కయు,
ధరముక = ఆతిశయమును, “భగోతశయభారయోః” అని వి. తొరియించుటకు, తమ,
కుసుమ్యులు = కీష్టాగులు, ఒసఁగెడు, బహుళతాప = ఆధికపరితాపముతోడ, సహిత =
కూడిన, భాషితములనును, నెనరుదొరలు = నెనరుగల రాజులు, గౌరవములు = పూజలను,
ఒనర్పఁ గైకొందు, పితృవియోగచింతక = పాండురాజు పోయినవిచారమును, ప్రిదిలి
= విడిచి, సన్నాససస్థితిక = మంచినునోవ్యాపారముచేత, ధార్తరాష్ట్ర = దుర్యోధనాదుల
యొక్క, శ్రీలఁదగిలి శ్రీ డసలిపిరి.

రా. అరీతిఁజని, తమయాన = తమయాజ్ఞ, “అష్టప్రియానతియాజ్ఞయాన” యని
యాంధ్రభాషాభూషణమందుఁ దద్భవములలోఁ జెప్పినది. అస్రప = రాక్షసులైన,
యోధులక = వీరులను, అంబకంబులక = బాణములచేత, అగి = నివారించి, తత్ = అ
విశ్వావిశ్రునియొక్క, మహాశ్రమ = తపోవనమందుఁగల, తమకు, కుసుమ్యులు = అభి
వృద్ధులను, ఒసఁగెడు బహుళతాపములయొక్క, హితభాషితముల = ప్రయోక్తలయం
దుఁగల, దీనెనలను జేకొనుచు, వెండి రుక = మణియు, నెనరుదొరలు = ప్రియముకూ
డిన, గౌరవములను, ఒనర్పక = మనీష్యరులుచేయుఁగా, సత్ = సత్పురుషులయొక్క,
మానస = మనస్సనెడిమానససరస్సునందుఁగల, శిష్టరూపకము. “నీతాంశువర్తైర్వయతి
స్తతిగ్నః” అని నైషధప్రయోగము. స్థితిక = వర్తనచేత, ధార్తరాష్ట్రశ్రీలక = మాం
ససామ్యమున, “ధార్తరాష్ట్రస్థితేతరైః” అని అ. తగిలి శ్రీ డసలిపిరి.

మ. అమితప్రాధికధార్మికాగ్రియపిశ్యః వ్యాదిష్టవృత్తిక మహా
శ్రమభక్తి గ్రహియింబి శాంతననసః శ్రీవశీచ సత్కారప
క్షిణుసౌభాగ్యధురీణతన్మహిమహాస్విస్వాంతలీలోచితో
క్షుచంశ్రీడ తానర్పి రక్కోమరు లాశ్రయతినఖ్యాశ్శుతై. 17

రా. అమితప్రాధిని, గ = పొందినవాఁడునై, ధార్మిక = విలుకాంప్రలోపల,
అగ్రియ = శ్రేష్ఠఁడైన, “పరాధ్యాగ్రిప్రాగ్రహకప్రాగ్రాగ్నిగ్రియమృయ” మని
అపత్య = దళరఘునిచేత, వ్యాదిష్ట = ఆభాపింపబడిన, వృత్తిక = వర్తనను, గ్రహియం
చి, శాంత = పూర్వవిశోధములేనివియు, నవి = ప్రాయశ్చియైన, సత్త్వ = నీహది
మృగములయొక్క, శ్రీ = సమృద్ధియొక్క, సమూహముయొక్క గురుకు, న సత్కార =

చెల్లాటములచేత, పక్షిమ=పరిపక్వమైన, సౌభాగ్య=విజయమును, ధురీణ=విహించిన, తన్నహి=అతపోవనభూమియగును, మహర్షి=మహిష్యగులయొక్క, స్వాంతి=మనస్సుల యొక్క, లీలా=ఉల్లాసమునకు, ఉచిత=తగిన, ఉత్తమసంక్రీడల నొనర్చిరి, అశ్శడ=బ్రహ్మణ్యులతోడనైన, అతిసఖ్యాద్యులై.

భా. అమిత, ప్రాధిక=ప్రాధియగునట్లుగా, ధార్మిక=ధర్మానుష్ఠాన, అప్రయత్నశ్య=వేదతండ్రియైనదృతరాష్ట్రునిచేత, “పితృభ్రాతా పితృస్సాన్విత” అని అ. అదిష్ట=ఉపదిష్టమైన, వృత్తిని, కాంతనవ=భీష్మునియొక్క, సత్త్వక్రి=బలసంపద యొక్క, తన్నహిమ=అదృతరాష్ట్రునియైశ్వర్యముచేత, మార్షి=సంతోషముగల, అశ్శజాతి=దుర్యోధనాదులతోడనైన, కడమ సరి.

శా. శశ్వద్విస్ఫురితస్వబాహుబలభీష్మప్రాశచాపక్రియన్
విశ్వామిత్రవితానవిష్ణుభయవిశ్లేషం బానర్షకజగ
ద్విశ్వావ్యస్థితః జాలియున్కి నటు లభీష్మారాధకుల్ గాంచి ర
తైశ్వర్యాహుకావిశృంఖలవిహారారంభవిస్రంభముల్. 18

భా. భీష్మునియొక్క, విశ్వ=సమస్తమైన, అమిత్ర=శత్రువులయొక్క, వితాన=సమూహముచేతనైన, అవీరారాధకుల్ = కౌరవపాండవులు, అతైశ్వర్యహను, అహమికా = పరస్పరాతిరహితమునకు, విశృంఖలవిహారములను, అరంభముల యందుగల, విస్రంభములు = విశ్వాసములనును, “సమావిస్రంభశ్వా” అని అ. సిద్ధభలములైన యద్యోగములను ననట, కాంచిరి.

రా. స్వబాహుబలముచేత, భీష్మ = భయంకరముడైన, ప్రాశచాపక్రియలు, విశ్వామిత్రునియొక్క, వితాన = యజ్ఞముయొక్క, “కతువిస్తారయోరక్షీవితానం త్రిషుతూచ్ఛికే” అని అ. అవీరారాధకుల్ = అరములక్షులు, అతైశ్వర్యో=ఈశ్వర్యశ్రేష్ఠము నతిక్రమించిన, “అత్యాదయఃక్రంతాద్యర్థే ధృతియయా” అని ద్వితీయాతర్పురుషము. విశ్వర్యశబ్దము “గుణవచన బ్రహ్మజాదిభ్యః ప్యుష్” అని కర్తృధారయనుండలి వ్యవృత్తయంతము. అహమికా = అహంకారముచేత, విశృంఖల = అనివారితములైన, విహారారంభ = క్రీడోద్యోగములయందుగల, విస్రంభములు = అసంతోషవృత్తుల ననట, కాంచిరి.

సీ. ఇహ్మాడ్కి నీయ్యన్నవమ్ములపాపల,
వార్యభేలల నశివ్యాప్తమైన
యాసవనయోగిమందును నశుల,
గరిడి నిష్టపూరాఃపడిచితిఁ బ్రియ.

మందెవనమునకును, నం గాటకూటకా,
 గులలోలదృశ్యము గాఢం గను
 మాటాడి లేకప్పు యులుక మోక్షం,
 ప్రబలంగఁ దూరానఁగణి మెలంగఁ

ఆ. గడఁగి చాచి కిడుఁ గలఁగెను తాపన
 సొప్పచృదయన గుణము రిరిము
 గాఁగఁ దేవు బాధఁకలితమహాధరా
 దులగురాజనందములు గడంగి.

19

రా. ఇవ్వాడ్కిని, అన్నదములు = ఆరాముత్తములు, అపాపలప = పాప
 తేజరహితులైన, ఆర్థ = పెద్దలయొక్క, భేలలక = విహారముల, అతిగ్రాహ్యమైన,
 అనవనతోణి కుందుక = అయ్యనభూమియందు, సరసు = సరస్వతి = రసిమలవెంటిని,
 ఇన్స, పురాణపరిచితిక = పురాణశ్రవణమునలన, ప్రీయమంబును నమయించున,
 తాటకూటకూటములు = సుబాహుళ్య రీతులు, అలాల = చలింప, సద్బల = మంచి
 సేనయొక్క, భీను = భయపడ మ్మిని, తారాసరణి = ఆకాశమన, మెలంగఁగా,
 తాపనసాధ = విశ్వామిత్రునియొక్క, హృదయనర్తనంబుతేచ్చ, బాధకలిత = మిక్కి
 లిశేషమబడిన, సుయోధ = శూరులయొక్క, నాదుల నిరహసాదముగలవారనట,
 కలితప్రాసంభూతలని ముందటిపద్యము లోఁ గ్రియ.

భా. ఇవ్వాడ్కిని, అన్నదములపాశలు = కాలపాశములు, అవార్థ =
 విశృంఖలమైన, భేలలక = విహారములయందు, అనక = అపేక్షచేత, వనతోణి
 యందుక = అదృష్టవశభూమియందును, సరసులక = కొలలయందును, గరిడ
 యందును, అలాల = చలింపయొక్క, పరిచితిక = ఎడతగిలచేత, సమయంబు
 నంగు, అపప = పాపముల లోలసద్బలంబుగాఢంబు, భీమాద్భుతి = భీముని యాద్భు
 తము, ప్రబలంగ, తాను = తాను, అనరణి = చలించి, అలంగ, అడక = ధైర్యము,
 చాలక, తాపనసాధ = విచారముక్తమైన, హృదయనర్తనంబుతేచ్చ, బాధ = సంహ
 రింపబడినది ప్రతిష్ఠచేత, “ధృతప్రతిష్ఠయోర్బాధ” మని ఆ. కలిత = కూడిన,
 సుయోధనాదులు = దుర్యోధనాదులు.

మ. అసమామా యనయగర్వగతి గాఢభూత వాచయై చంచురా

జీవగర్భమున కందలంకర సమగ్ర సైన్యధ రయవ

ననులై దండమలోన్గరి పటిపం దిగ్భవ నేనాంగర

ర్భసముద్రముయొపు పు పం గళిత ప్రాధ తై రి కటన.

20

భా. అనఁడు = సరిలేని, అమృతము = కలఁ యొక్క, “అమృత స్వరూప నాయకః” అని అ. స. అ. = సోమార్థముయొక్క, “విద్యుత్సంధిః” అనఁడు = ప్రారక్యమును, లోను, అధ్యక్షము = అధ్యక్షుని, కవియ సులభము.

రా. అనఁడుమైన, అమృతము = వేదవిధుల, “శ్రుతి యి” అని అ. అధ్వరక్షణ = యజ్ఞోత్సవముయొక్క, “సర్వోత్తమోత్సవ యోగక్షణః” అని అ. రాక్షసకర్తృబుధులకు = రాక్షసులయొక్కమునకు, తెలం కక, ధర్మపటిమక = విఠి నేర్పుచేత, తత్ = ఆరాక్షసులయొక్క, భీతి = భయం కరమునైన, నేవలయొక్క, అంగ = అంగములైన రథకరణురగపవాతులయొక్క, దర్శనముద్రేకమును యాపుమాపడెందమునాన, కలిసప్రాంఘులైరి = ఉవ్వోగించి రనుట.

ఉ. తోరపుటల్క నారిపులు • దొమ్మిగఁ బె పయిఁ గల్గు వారలీ
లారణవృత్తిఁ గిట్టి కను • లావరేధముఁడు రామభద్రుఁడు
పారెడువేళ్ళతో నరిపె • నప్పుడు కాండవల్కు పోగు
రౌరవిధి సుబాహుఁడను • వాడే సర్వత్ర గాంచి మించెగా. 21

రా. అరిభీముఁడు = రామభద్రుఁడు, అప్పుడు, కాండ = గాండముయొక్క, సుబాహుఁడనువాఁడు, ఇలసర్వత్రగాంచి మించెగా, కడు, లావు = బోలు, సుబాహుని యన్వయము.

భా. తోరపుటల్కను, అరిసలు = దుర్యోధనాదులు, వారిలీలా = జలక్రీడ యందును, ర. అప్పుడు = పోరాటముచేత, ప్రేమయొక్క ముగ గాండములారీ, రామ భద్రుఁడు = మంచియదృష్టముగల, “శ్వశ్రేయసః శివః, ద్రు” మని అ. భీముఁడు, సుబాహుఁడను = తెప్పభుజములు గలవాడనెడి, వాడే = ప్రతాపి, అసర్వత్ర గాంచి = ప్రభూలనిగాంచి, మించెగా, కాండ = ఉదకియయొక్క, “కాండో శ్రీదండబాణార్చ్యగ్ధావసరవారిషు” అని అ. పలుకుతూహరివిధిని నోచుని శ్రిందటి కన్వయము.

వ. అప్పు డతండు మఱియును. 22

క. నెను ద్విదృష్ట్యున నడిసె, హనుని హృదయి రహహహః • గళుగ వేగో
ల్లనన ప్రసభఁచరతా, ధిసమ ప్రగచామి జీసి • శృంగవౌశ్మక్తిన్. 23

భా. నెను, ద్విదృష్ట్యునకు = దుర్యోధనుని, మహాశక్తి = అధికశోకమునెడి, “మన్యవోకారుశక్తియా” మని అ. అనుగ = బాణములయొక్క, అధిగముద్ర = చింతనముద్రమనఁది, సిపాతక = పాటగలవానిగా, చెనెను.

రా. తజ్జ్యేషునిక్ = మారీమని, అశుగాశుగ = వాచావ్యాస్త్రముయొక్క,
“అశుగావాయువిభా” అని అ. అజరితమైన, ఆశుముద్ర = సముద్రమందు, ఆశు
యాభావము, నిపాతుక్ = పాటుగలవానిగా, చేసెను.

చ. అతఁడును నట్ల బాల్యదశయంద కడుం బిరు దైనయాబలా
ద్భుతునిగురంబరిష్ఠుగణదూలఁ బ్రవర్తిలువేళఁ గ్రూరిచి
తనఁ దనమూఁకతోఁ బొదివి • తాఁ దన య్యశఁచూచుట భయా
హతమతిఁ గట్టి వై చె వెన • నాపగలోన ననారతంబుగన్. 24

రా. అతఁడును = అమారీమఁడును, అబలాద్భుతుని = రామునియొక్క, గురం
బు = యుద్ధము, అరిష్ఠుగణ = శత్రుసామర్థ్యము, తూఁక్ = కొంచెముపడునట్లుగా,
ప్రవర్తిలువేళ, తత్ = అరామునియొక్క, అజయ్యత = జయింప శక్యముగానివాఁడౌ
టను, “క్షయ్యజయ్య శక్యార్థ” అని నిపాతము. చూచుటవల్ల, లోనక్ = మనసు
లోన, అపగ = భ్రాతృనధర్వేషమును, అతఁడు, కట్టివై చెను = అణచెను, అని
యన్వయము.

భా. అతఁడును = దుర్యోధనుండును, అట్ల = పూర్వోక్త ప్రకారమున, బలాద్భు
తుక్ = భీముని, నిదురక్ = నిద్రచేత, పరిష్ఠుగణదూలఁబ్రవర్తిలువేళ = ఏమటియొందు
నప్పుడనుట, అపగలోనక్ = నదియందు, “ప్రవంతీమ్నగాపగా” అని అ. వారితిం
బుగ, కట్టివై చెక్ = బంధించిపడవేసెను, కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

25

క. ఘనవిగ్రహజృంభణమున

ననయము దనకట్లు దెగఁగ • నన్వాహినిఁ గ్రీ

డన గెలిచి నచ్చునబృ

లునిగని వెఱఁ గంది రాత్తలో నచటిజనుల్.

26

భా. విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “విగ్రహస్సమతే కా విప్రారత్రవిభాగ
యోః” అని వి. జృంభణమునక్ = నీలుటచేత, కట్లుదెగఁగా, అన్వాహినిక్ = అనదిని,
“ప్రవంత్యా మపివాహిని” అని అ. గెలిచివచ్చు = తరించివచ్చునన్న.

రా. విగ్రహజృంభణమునక్ = యుద్ధాతిశయముచేత, అన్వాహినిక్ = రాక్షస
సేనను, తనకు, అట్లు = అరీరిని, దెగఁగక్ = తెగిపోఁగా.

క. అతఁడు మదిఁ జూతురాత్త

భ్రాతృసహాయతఁ గరంబు • రంజిలుచుం ద

దాతులయాగస్ఫుటవిగు

లీతెఱఁగున జరుగ నిర్వహించె విజయతన్.

27

రా. అశఁడు=రాముఁడు, చతుర=సమర్థుఁడైన, అత్త భ్రాతృ=అత్తనునియొక్క, తద్ద=విశేషజ్ఞుఁడైనవిశ్వామిత్రునియొక్క, అతుల=సరిలేని, యాగముయొక్క స్ఫుటవిధులను, విజయతక్=విశిష్టజయముకలవాఁడౌటచేత, నిర్వహించెను.

భా. అశఁడు=భీముఁడు, చతుః=నలుగురైన, అత్త భ్రాతృ=ధర్మములయొక్క, తద్దాతుల=అదుర్యోధనాదులయొక్క, అగః=అపరాధములయొక్క, “అగోపరాధో మంతుశ్చ” అని అ. స్ఫుటవిధులు=కనిపించుకొని చేయుటలు, “శర్వకేభిః నా విసర్గ లోపః” అని విసర్గలోపము జరుగఁగా, విజయతక్=విజయత్వమును, నిర్వహించెను.

సీ అశఁడు దానవిహతః • మైనననుధయందః,
మును మించు ప్రఖ్యాతిః • ఘనసమ్మన్ధిః
దనర విశ్వామిత్రః • తాపసుహృత్ప్రేమా,
దస్మాన్తరి సాధించి • తద్గురుత్వ
శక్తిసంబకఘనా • శనిగదాస్యాదులు,
వర్ణింప నెక్కుడై • వజ్రుల గాంచె
గావున నవ్వీర్యకలితుఁ డాశక్తుఁడు,
యమ్మనాకులవృత్తి • నిమ్మకొనఁగఁ
తే. జేసె నంత ఘనఖ్యాతి • భాసిలఁ గృప
నామునిఁ బురస్కరించి నా • నామహాస్త్రి
గరిమ వడసి రాకుమారు లా • గురునిరూఢిఁ
దిరముకొలిపెఁ దదచ్యుతః • తేజ మిలను.

28

• భా. • అశఁడు=భీముఁడు, తాను, అవిహతమై, నవనుధయందమును = అమృత రీతిని, మించు, ప్రఖ్యాతి=కీర్తి, తనర, విశ్వామిత్ర తాప = అఖిలశత్రు తాపముయొక్కయు, సుహృత్ప్రేమాద = మిత్రసంతోషముయొక్కయు, దస్మాన్తరిని సాధించి, తత్=అన్మాన్తరియొక్క, గురుత్వశక్తిచేత, అనునాశనిగకా=దుఃఖమును విడిచిన దగు నట్లుగా, అంబకుకా=తల్లియైన కుంతికి, దాస్యాదులు=సేవారులను, గాంచె గావున, అవ్వీర్యకలితుఁడు=భీముఁడు, అశక్తుల=దుర్యోధనాదులయొక్క, అమ్మను=గాంధారిని, అకులవృత్తి నిమ్మకొనఁగఁ జేసెకా=వివారముచేసెను, అంత, అనుమానులు=కారనసౌఁడవులు, కృపనామునికా=కృపాచార్యుని, పురస్కరించి యస్త్రగరిమను బడసిరి, తత్=అకుమారులయొక్క, అచ్యుత=బాబుని, తేజము, అగునుని=కృపనియొక్క, రూఢికా=ప్రసిద్ధిని, దిరముకొలిపెను, అని యన్యథాము.

రా. అతడు=రాముడు, దానవి=తాటక, కంతయైన మధురంద = నొచ్చి పోయినభూమిమండ, మును=మునుపు, విశ్వామిత్రశాపము=విశ్వామిత్రునియొక్క, హృత్=హృదయమునకు, పరమోదన్మూర్తినిసాధించి, తద్గుర్వశక్తి = ఆయన యొక్కగురుత్వముతోఁ గూడిన సామర్థ్యముచేత, వర్ణంప నెక్కడై వలె, అంబక = బాణములైన, ఘన=మేఘములును, అశని=పిడుగులును, గదా=గుడియలును, అసి=చంద్రహాసమును, తిగులు=మొదలు గాఁగలవాని, వానకాస్త్ర ఇంద్రాస్త్ర-యాత్రాస్త్ర-రాద్రాస్త్రములు మొదలైనయస్త్రములనుట, “చంద్రహాసానిర్భయః” అని అ. కాంచక = పరిగ్రహించెను, కావున, అవ్యక్తగితుడు=రాముడు, శత్రుల యక్ష=శత్రుసంహారమును, అవాకులన్పక్తి = అనాచూసమున నీ, చేసెను, స్వతః సద్ధమైన మహిమగలరఘునాథుడు విశ్వామిత్రునివల్ల నస్త్రముల నభ్యసించి శత్రు జయమును జేయుటకు హేతువుఁ జెప్పుచున్నాడు, తన=ఆ, అదృత = విఘ్నపుయొక్క, తేజము=అంశమయిన రాముడు, అంతఃకృతః, గఘనాఘనికిని గురునాసి యనుట, ఘనభ్యాతిభాసిత, కృపక = తనదయవలన, అమునిక = విశ్వామిత్రుని, పురస్కరించి యస్త్రగరిమనుబడినీ, రామమారు=రామపుత్రునియొక్క, లాగు=రీతిని, ఉపనిరూఢిచేతఁ దిరముకొలపెను, తాను శిష్యుడై విశ్వామిత్రునికే బ్రసిద్ధి గల్గించె ననుట.

వ. అంత

39

నీ. సంఘమిదిన్యతేజమానఁ గుంభిని జనిం,

చివరూదిలక్ష్మీ నజేయుఁడైన

విచులకేయనిరఘువీరకులొత్తంసుఁ,

దాఁ గూర్చువాఁడయి తన్నుపాల

వరకుమ్మారకులకు గురువై మనఃప్రీతి,

దనర నత్యాశ్చర్యః జపకథాను

భీమబాణాసనః నేనువార్తాప్రవ,

ర్తనమనుభవ్యః శనివీరమాత్మ

నే పరచితావధానశ్రుతినిధిగలను

ద్రోణులసగాఢరైకగఁగీఁడు డగుచుఁ

గ్రాధి మోక్షించె మేదిని పశుచతులును

దద్ధనుశ్చ క్షిపన గాంధుతము బొడలిరి.

40

రా. సంఘమి=విశ్వామిత్రుఁడు, కంభినిక, భూమియను, దివ్యతేజమున, జనించినయాదిలక్ష్మీ కన్య, విచులకలలోత్తంసుక = గాముని, కూర్చువాఁడయి-

వివాహము చేయించు యత్నము చేసినవాడై, మనఃస్థితి, గురువై = అధికమై, తనర, జనక = జనకునియొక్క, ధామ = గృహమంగున్న, కిం = పరిమేళ్యునియొక్క, బాణాసన = వింటియొక్క, స్థేమ = బలిమియొక్క, నిరశబ్దముమీద నిషనన్ప్రీత్యయము. వార్తాప్రవర్తనము, అమ = అనెడి, సుగం = అమృతమును, శ్రుతినిధికలను = కర్తవ్యములనెడు, ద్రోణులక = దొన్నెలయందు, “ద్రోణీకౌన్తూబునాహి” అని అ. ప్రాధిమను, నించెక = నిండించెను - నిలిపె ననట.

భా. సంయుమిదివ్యతేజమునక = భరద్వాజమునివీర్యమున, కుంభిక = కలశమంగు, జనించి, నగూడిలక్ష్మిక = నగూడిగుంపునదేత, ఆజేయుచైన విమలశీలని, నిరఘం = అఘరహితుడైనవాని, అత్యాశ్చర్యజనకమైన, ధామ = ప్రతాపమునక, భీమ = భయంకరమైన, బాణాసన = వింటిపల్లినన, స్థేమ = స్థైర్యగుణముయొక్క, వార్తాప్రవర్తనచేత, మమ = ఒప్పుచున్న, భిష్యసుగన్వి = మంచి విలుకొందైనవానినిభిష్యగునిననుట, మాత్మమానట్లుగా విరచితమైన, అపధాన = ఎచ్చరికగల, శ్రుతినిధికలనుక = జేదమార్గవిచారముగలవాని, ద్రోణుక = ద్రోణాచార్యుని, తన్ను సౌమరథకుమారకులకుక = కౌరవపాండవులకు, తాను, కూర్పువాడయి = అత్తయ్యై, గురు = అనాగ్యుడై, తనర, మేడిరిపతి = భృశరాష్ట్రుడు, మన్నించెను, అని మన్వయము మగుటకు, కాంచుతమిక = అభ్యాసావేక్షచేత, పావలిరి = ఎల్లచిరి. కడచు సులభము.

వ. అంగు.

31

మ. గురునంకల్పముచొప్పు కప్పు కౌమిన్ • త్రోణీజనశ్చర్యుని
స్ఫురణం బొంద ఘనోగ్రకార్తుకనంబున్ నంప వెంటే మహా
శరపోత్కర్షరయప్రయుక్తి బొడలక • సామర్థ్యసంపక్కురం
ధమః జారామవిధుండు జిహ్వుఁడు సముద్భాసిల్లె నన్యంతము • . 2

భా. జహాశ్చర్యమైన, విస్ఫురణాలు = భ్యాతిని, ఒందను, శర = బాణములయొక్క, గామవిధుండు = మనోజ్ఞకాంతిగలవాడు, జిహ్వుఁడు = అర్జునుఁడు, సముద్భాసిల్లెక = లెస్సగాఁ బ్రకాశించెను. క. ‘సల్లలిశ్చేతదముపై, నిల్లుండుట యగుట యనఁగ నెల్లడఁ జనురా, జిల్లుట ప్రభవిల్లుట లో, భిల్లుట ఎత్తుటనఁగఁ బెనుపై యునికి’ నని యాంధ్రభాషాభూషణసంఘం ప్రకాపదములలోఁ బ్రభవిల్లుట యని యొత్తినాఁడు గనుక ఎత్తనర్థముతోఁగూడఁ జెప్పినాఁడు.

రా. గురు = విశ్వామిత్రునియొక్క, సంకల్పముచొప్పు, ఆశ్చర్యవిస్ఫురణము = వింతైనకాంతిగల, త్రోణీజన = సీతను, పాండక = పరించునట్లుగా, ఉగ్రకార్తుకనరంబుక = రుద్రనాపమును, ఎంపక = ఎక్కుఁ జెల్లుటకును, మాహాశరపోత్కర్షయప్రయుక్తిక = అపరాగమహిమజగద్రేరణచేరి, ఎంపక = విక్రీణి, పాదలక, ఆశ్చ

ధికమామనందఁగాననుట, జిత్తుఁడు=జయశీలుఁడు, రామవిభుఁడు, సమాద్యాసిల్లెను
=సంతసిల్లెను, సామర్థ్యసంపన్నురఁధరుఁడు గనుక నిశ్చయనివిల్లుచుంచి నీశను వరించెడ
నని మిక్కిలి తెలివిగలిగియుండెననుట.

సీ. అపు డేమి చెప్ప నన్యాసాశ్యతగ్ధను,
 ర్వా_ర్త సర్వక్ష_త్ర_వంశ్యులందు
మిగులఁ గర్ణాసహ్య_ముగఁ బర్వ నతఁడు తే,
 న_హిమ పెంపునరాతి_మత్సరవిని
నాత్మ_లో సరకు నే_యక సం_భ్రమించె న,
 న్య_నికృప జనకుని_టను వివాహ
మగుటకు మున్ను త_దంబకాశ్చర్యమం,
 త్ర_మహ_త్త్వ_కృతచండ_ధామయు_క్తి

తే. నుదయ మందినమేటియ_న్యలకలఁగునె
యరయ నిట్లర్క_సంతతి_భ్యాతినుహిమ
ధాత్రి_పైఁ గుండ సూత_సంత_తానభావ
గణనఁ బ్రబలుట తత్ప్ర_కారణమున.

33

తా. ఆతఁడు=రాముఁడు, తత్=అవింటియొక్క, మున్ను=మునుపు, మహిమ
పెంపును, ఆరాతి=శత్రుయొక్క, మత్సరవిధిక్=తనజయమును సహింపనివారి
తోడిద్వేషమును, సరకునేయక జనకునింట వివాహముగుటకు, సంభ్రమించెన్, త్వర
పడెను, ఇంకఁ గవివాక్యము. తదంబక=అవిశ్వామిత్రునిబాణముయొక్క, ధామ
యుక్తి=త్రతాపయోగముచేత, ఉదయ=అభ్యుదయమును, అందినమేటి=రఘు
నాథుఁడు, అన్యలకల=పరులకు, ఆలగునె=లోపడునా, ఇట్లు అర్కసంతతి=సూర్య
వంశముయొక్క, భ్యాతి=మహిమ, తత్ప్రకారణమునకా=ఆరాముఁడు విశేషించుట
వల్ల, ధాత్రిపై, కుండ=మొల్లలయొక్కయు, “మాఖ్యంకుండ” మని అ. సూత=
పాదరసముయొక్కయు, “రసమృగశృపారదే” అని అ. సంభావ=కల్పవృక్షము
యొక్క, భా=కాంతియొక్క, ఆవగణనక్=తిరస్కారమువల్లఁ బ్రబలుట.

భా. తత్=అయ్యర్జునునియొక్క, ధనుర్వార్తమిగుల, కర్ణాసహ్యముగఁబర్వ=
కర్ణునికి నసహ్యముగాఁబరఁగ, అతిఁడు=అకర్ణుఁడు, తత్తహిమ=అధముఃప్రావీణ్యము
యొక్క, పెంపును, సర=అర్జునుమీఁదనున్న, మత్సరవిధిచేత నరకునేయక సంభ్ర
మించెను, ఇంకఁ బూర్వక ధానూచనముగాఁ గవివాక్యము. తత్=అయ్యర్జునునియొక్క,
ఆంబకుక్=తల్లియైనమంతికి, వివాహముగుటకు, మున్ను=మునుపే, జనకు=కుంతిభో
జునియొక్క, ఇ_టను, న_త్తుని=సూర్యునియొక్క, కృ_ప_క=అయ్యర్జునునువల్ల,

అశ్వర్యమంత్రమహాత్మ్యకృత్యైః, చాదిగామయజ్ఞైః సూర్యయోగముచేత, ఉద
యమందినః పుట్టిన, మేట=కర్మము అశ్వశలగునె, కాశ్వరము. అగ్రసంతతిః
సూర్యపుష్కరిణిడి, భ్యాత=మహామ, ఉండకో=అణగిగా, సూతసంతానభావ=
సూతిపుత్రిత్వముచేతనైన, గణనకో=ఎత్తుకీ, ప్రబలః, తిత్=అనాతుని
యొక్క, పోషకారణమున.

చ. అది యటుండఁ గన్గొనునఁ ము న్నజసుల్ దనులోనఘ్నము
న్మదఘనశత్రుభంగగరిమక గురుదక్షిణ సేసియొప్పుశ
శ్వదనఘు జాహమూర్తినునఁచు శవతంసు నుతించి రిన్నునఁ
భవ్యనయునిఁ గన్న నెంతలరువో జనకుండుచుచింత సంధిలన్. 34

భా. మదఘన=గర్వపూర్ణుడైన, శత్రు = శ్రు పదునియొక్క, భంగ=పరా
జయముయొక్క, గరిమక=అతిశయముచే, మను=మనెడి, ఎంతవంతంసుక=తనవంశ
మునకు శేఖరమైనవాని, ఘ్నముక=అర్జునుని, కన్నక=చూచినను, జనకుండు=
పాండురాజు, ఎంతలరునోయను, చింతి = విచారము, సంధిలగా నుతించిరి, అర్జు
నుండు శ్రు పదునిఁ బట్టితెచ్చి ద్రోణునకు గురుదక్షిణచేసినవాడని విస్తారముగా నాది
పర్వమండఁ జెప్పినారు గనక.

రా. జనులు, తమలోను, అఫల్గకో=సారవంతుని, “అసారంఘ్న” అని ఆ.
ఉన్నదఘన, గురు=విశ్వామిత్రునికి, శుశువంశమునకు, యోజన సులభము.
వ. అంత. 35

సీ. తనయకలుషయన్నఁ గునతరసిర్బంధి,
మున రాజు ననుచుటయును గపటగు
రావారణానతాఁరచితాతిమంజులూ,
క్షౌమయశోభిప్రశస్తధామ
ఘనకేళికలనుండఁగణ్యుఁ డాత్మస్వామి,
యసియు నిజోదీపియును గణించి
యుగుతరాదనమునేయుచు భాగ్యముతముగా,
నమ్మముశరత్నముఁ గొందు

తే. నరిగె నపరిచ్ఛదముగ రాజాన్వయముని
తనదుసుఖదుఃఖవిరహానర్తనలు సరకు
గొనక ననువర్తనయుండు జనకుఁ జేయ
పుగమున కరాళగతివాసి సరళనాదె. 36

రా. తన, ఆకలువ=ధర్మమైన, యత్నముయొక్క, నిష్పాంధమునక=బలాత్కారముచేత, రాజు=దశరథుడు, పనుచుటయును, కపటభారమును-అధర్మమును, “ఋక్పూర్ణాపథామానజే” అనుస్మృతమున ఆకారాంతము. వారణ=మాన్వనటువంటి, అనతర=మత్స్యద్యపతారములచేత, చిత=సంపాదించబడిన, మంజుల=సుందరమైన, ఆత్మ=అధికమునైన, యశస్సుచేతను, అభిప్రకృష్టమైన, ధామ=మహిమచేతను, “గృహదేహత్విత్ప్రభావాధామని” అని ఆ. ఘనమైన, కేళికలనుడు=క్రీడావిధిగలవాడు, అగణ్యుడు=అమేయమైన, అత్తస్వామి=పరబ్రహ్మమైనవాడు, అరియ గణించి, అమృతవంశరత్నముక=రాముని, భ్రాతృయతముగాక=అత్త, సహితముగా, రాజాన్వయముని=విశ్వామిత్రుడు, గురీచ్చదముగక=నిజపరిజనముతోగూడ, కొంచునరగక=తోడ్కొని పోయెను, అనడు, సుఖదుఃఖవిరహవర్తనలు, “ద్వంద్వంతే శ్రూయమాణం పదంప్రత్యేకమభిసంబధ్యతే” అను న్యాయమున, సుఖవిరహదుఃఖముయొక్కయు విరహసుఖము ముక్కయు వర్తనలను, సరకుగొనక, సమవర్తితన=సమవర్తిత్వముననే, ఉండు, జనకుడేలుపురమునకుక=విధిలకు, అరాళగతివాసి=వక్రమార్గమును బాసి, సరిగిసరణిక=చాతుర్యమున, అరిగెను శ్రిందటికన్వయము.

భా. తనయ=దుర్యోధనునియొక్క, కలుషయత్న=పాపయుముకొఱకు, ఘనతిరమైన నిష్పాంధముచేత, రాజు=ధృతిరాష్ట్రుడు, కపటభారముచేత, వారణావతిమందారచితమైన, ఆకమంజు=అతమనోహరమైన, లావణ్యములత్తుకచేత నిడిడుమీసదై, ప్రాచుర్యాంశమున పయిట్టు, కోటి=ప్రకాశించుచున్న, ప్రకృష్ట=యోగ్యములమైన, ధామ=గృహములయంగుల, ఘనకేళిలను=అకీకీడలచే, ఉండక=ఉండెడుకొఱకు, పనుచుటయుక=అంపుటను, అత్తస్వామి=తనకుగర్తయైన ధృతిరాష్ట్రుడు, అగణ్యుడు=అదరణీయుడు, అనటను, నిజోచియక=ధార్మికమైన తనకు నుచిత మాటను, గణించి, భ్రాతృయతముగాక=భీమాద్వజ్జనకులసహదేవ సహితముగా, సంశరత్నమైన, అమృత=కుంతిని, కొంచుక=తోడ్కొంచు, రాజాన్వయముని=రాజుని, సమవర్తితనయందు=ధర్మజుడు, జనకుడేలుపురమునకుక=పాండురాజేలినవారణావతిపట్టణమునకు, పాండురాజు వారణావతిము కేలినవాడని భారతమందున్నది గనుక, అరాళ గతివాసి=విచారపడిక, సరిగిసరణిక=ఋజువర్తనచే, అరిగెను.

తే. పరమమునియితినశతమనన్యరతి హేతు
పున మహాశాపహతిః జేసి తనువికృతిగ
నున్ననేల యంత వచింప నొగి నరు దని
తృష్కథల్ రుచిగొనుచు రాట్టనయుగదు.

భా. నియతివశత = దైవాధినతి, కరణము = ఆలంభ్యమగుట, మన్య = శోకమును,
రతి = వేడుకయుననెడి, హేతు ప్రసక్త = కారణముచేతను, మహాకా = దేరానయొక్క,
ఆపహతిజేసి = వ్యర్థత (జేసియుండియు, తనవికృతిగక = దేహవైవర్ణ్యముగా, ఉన్నక
= ఉండినను, ఏల = ఏమిటకీ, అదని = ఆర్పర్యమని, అంత విచింపగా, అంగక =
అమార్గమందు, తత్కథ = అర్థరాజుకథలను, రుచిగొనుచు = తదరింపుచు, రా
త్తనయులు = రాజునమాగులు, అరుగునప్పడని ముందరిపద్యమున శన్వయము.

రా. పరమముని = గౌతమనియొక్క, అతివ = హల్య, శతిమన్య = ఇంద్రుని
యొక్క, రతిహేతువునకాపహతిజేసి, తనవికృతిగనున్న = దేహవికారతః జెందియు
న్న, నేల = భూమి, అంతవిచింపక = అతటః జెప్పగా, రాత్తనయులు, అందుక =
అభూమియందు, తత్కథ = అవిశ్వామిత్రుడు చెప్పినయహల్యాజారతాప్రసంగము
లను, రుచిగొనుచు.

సీ. ఆలీల నలరుచు • నరుగునప్పుడు తత్పు,

రస్ఫూర్తి మిగులఁ జిత్తం బొనర్చె

రమణీయ మైనయా • రామపాదపరాగ,

మాశాపవ రణ • మాచరింప

నాయతివసుశోభ • నాకృతియును సర,

సీకృతమానసస్త్రికలనయు

ఘననవరత్న కాంచనధావశోభన,

వశ్యాభరణవై భవస్ఫురితయు

ఆ. విపులశరపయోధాధరపదన్యతిక్రమ

కిరనవాంశుకాంతఃపరణనిరతి

శయనమున్నతియును • నయి వారలందఱు

గౌరవమునఁ దన్ను • గనుఁగొనంగ.

38

రా. అప్పుడు, తత్ = వారియొక్క, పురః = ముందట, స్ఫూర్తిక = ప్రకాశించు
టచేత, ఆరామపాదపరాగము శాపవారణము నాచరింపగా, అయతివ = అహల్య, సర
సీకృతమానసస్త్రికలనయు.క = పచ్చిగాఁ జేయఁబడినవనోలజ్జాస్థితిగలది, రత్నములయొ
క్కయు, కాంచన = బంగారుయొక్కయు, ధామ = కాంతివంటికాంతిగలది, పద్మరాగ
మాత్రకచ్ఛాయగల యధరదంతిములును సువర్ణచ్ఛాయగల దేహమును గలది, శోభన
ములైన, వశ్య = వినభిషములైన నారచీరలు మొదలయిన, అధరణ = ఆలంకారముయొ
క్క, “అలంకారస్త్వాధరణ” మని ఆ. వైధివముచేత స్ఫురితయు, “సరసిజవసువి
ద్ధం శైవలేనాపిరమ్యం మననహపిహిమాంశో రత్నలక్ష్మీతనోతి, ఇయమపిచమనోజ్ఞా

పాత్రలేనాపి తద్వి కిమనహిమధురాణాం మంజువంశాశ్చ తేనా” అని భావించును
కాకులతలమందుఁ జెప్పినాఁడుగనుక, పయోధరపదవ్యక్తి, విశేషము
ను జేయుచున్న - బాణుచున్నదనట, నవ-మనోహరమైన, అంశ-కాంత-ప్రేమయొ
క్క, ఎరణ-కప్పుటయందు, నిరత-అసక్తిగత, శయ-వాస్తవములయొక్క, “పంచ
కాశ్యయఃపాణి” అని అ. సమున్నతియును - ఉపచారముగలయు, వి, చిత్రం
బానర్చనని క్రిందటి కన్వయము.

భా. అలరుచుకా-వికారఁ హితుడై, తత్పుర-అవ-రణాశ-ముయొక్క, నూపు
ర్తి, అరాహ-ఉద్యానపనములయందున్న, పాదప-వృక్షములయొక్క, రాగము-వర్ణ
ము, “రాగోనురక్తమాత్సర్య క్షేణాదా లోహితాదిషు” అని వి. అకా-దిక్షులయొ
క్క, అపవారణము-అచ్ఛాదనమును, “అంతర్ధరపవారణ” మని అ. అచరింప, అను
తి-ఉత్తరకాలఫలముచేతను, వసు-ద్రవ్యములచేతను, శోభనాకృత్యము, సరసీ-కా
లంకులచేత, కృతజ్ఞున, మానస-మానససరస్సుయొక్క, ప్రీతలనయొక్క-లజ్జాస్థితి
గలదియు, రత్నకౌంచనములయొక్క, ధామ-గృహముయొక్క, శోభకా-శృంగారము
చేత, అపని-భూమికి, అధరణములైన వైభవములచేత, స్ఫురితయు, పయోధరపదపీ -
మేఘమూర్ఛముయొక్క, అతిక్రమమును, కర-చేయుచున్న, నవాంశి ప్రలచేత, కాంత-
మనోహరమైన, ఎరణ - కోటయొక్క, సరతిశయ, సమున్నతియొక్క-దౌన్నత్యము
గలదియు, వి, పురనూపుర్తిచిత్రంబానర్చనని యన్వయము

తే. హరిపురాభోగవార్తపెం • పవుడు వారి

మదిఁ బొడమఁ దలపోసి రట్టిది యటంచుఁ

జెలువనఁకోచవిభవవైచిత్రీ బరఁగఁ

బరఁగున్గా నగరంబు గన్పట్టఁ జూచి.

పరి

భా. చెలువు=ఓప్పిదము, పరఁగ, అనగరంబునుజూచి, హరిపుర - అమరావతి
యొక్క, అభోగ=విరివియొక్క, వార్తపెంపు మదిఁబొడమ. “సన్యకాదృష్టచింతా
ద్యాః స్పృతిబీజస్యబోధకాః” అను న్యాయముగనుక, రట్టిది=అమరావతిపంటిది, అ
టంచుఁ దలపోసిరి.

రా. హరి=ఇంద్రునియొక్క, పురాభోగ=తొంటిసంభోతముయొక్క, వార్త
పెంపు, వారి=రామాదులయొక్క, మదిఁబొడమఁగా, రట్టు=ప్రకృత్యనుసంగతినట్లైన
నదూఱు, ఇది యటంచుఁజెలువ, సంకోచవిభవ=మిక్కిలికొంకుచేతనైన, వైచిత్రీక
=చింతలాగుచేత, పరఁగు=ప్రవర్తిల్లుచున్న, అన = అజ్ఞ, కన్పట్టఁజూచి, నుతిచేసిరని
ముందటిపద్యమున కన్వయము.

తే. అనిశశివవాస మైనపుణ్యపురమణివ
ఘాపహస్త్రతి వనుచు నామపకలంక
మానసశక్తిర్న యుక్తులనూననుతులు,
నేసి యుగముల తప్పురస్థితిని బరంగ.

40

రా. అనిశశివవాసమైన=నిరంతరశుభప్రదమైన, పుణ్యపురమణివి=పుణ్యాంశవ
పు, అఘాపహస్త్రతివి= పాపహరణమైన స్తరణలదానపు, “అహల్యాజ్ఞాపదీనీ
తా” అని స్తుతిగతుక, అమచు, అమప=అయమయొక్క, కలంక=కలంక, మానస
= మాననట్లుగా, సోత్కర్ష యుక్తులచేత, ఊసక = మనస్సున స్థిరమగునట్లుగా,
నుతులునేసి, తత్=అయమయొక్క, పురస్థితినిబరంగ=ముందరకుండుగాను,
చేకొనియే నని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. శివవాసమైన=శుద్ధనివాసమైన, పుణ్యపురమణివి, కాఁగా, అఘాపహ
స్త్రతివి యనుచు, అపకలంక=నిష్కళంకమైన, మానస=హృదయముయొక్క, శక్తి
ర్నతోడ, యుక్తులు=కూడినవారు పొండవులు, అనూననుతులు=అధికస్తోత్రములను,
చేసి, తప్పురస్థితిని బరంగ=అపట్టణమున నుండఁగా.

సీ. ఆసమయమున నేనుని చెప్ప ననుదెంచి,
చూడ నద్భుతతమస్ఫూర్తి యగుచుఁ
దద్భూతియమితచేతఃకళంకుండు త,

ద్గ్రహమేధిత ద్వేషమహిమ పేర్చి
ననలసముద్వృత్తిహారము గావంపంగ,
నంచితాననుపిధిసంచితార్థ
నందర్శనముడు గామినిందసపెం పెల,

• • ర్నంగఁ జేకొనియే నాఁరాకొమరులు

తే. నతనియాదరక్రియ గాంచి • యవలఁ జనిరి
స్వీయకుసుయుక్తముగఁ దద్విప్రప్రస్తు లగుచు
దురజనదర్శితోచితవివరసరణి
నలత యెఱుంగక దక్షిణానిలజన్మిని.

41

భా. ఎంచిచూడననుచు, ఇది కవివాక్యము. అమితచేతఃకళంకుండు, తత్=అ
ధర్మజనియొక్క, భూతి=దుర్యోధనుడు, అద్భుతమైన తమాగుణముయొక్క, స్ఫూ
ర్తి=ఉద్రేకముగలవాఁడు, అగుచు, తత్=అధర్మజనియొక్క, గృహమున, ఏగిత్త=
వృద్ధిబొందిన, ద్వేషమహిమయొక్క, పేర్చిక=అధిక్యముచేత, అనల = అగ్నియొ
క్క, సముద్వృత్త=దరికొల్పుట చేత, హారముగావింపంగ, అంచ=చూచుచును

ననిపి, తాను, అనువిధిక్ = పాపపరిశుద్ధులచేత - అగ్రహదా గాఢధిచేత - నుట, సంచిత = సంపాదింపబడిన, అర్థసందర్భము = తత్త్వజ్ఞానముగలవాడు, కామిన్ = కామండుటచేత, నిందన = అపకీర్తన, చేకొనియెను, తద్విస్మయముగా - తత్త్వజ్ఞానముచేత విడువబడ్డవారై - అగ్నిభయమును దప్పించుకొన్నవారై యునుట, విరుదనియొక్క, జన = దూతచేత, దర్శితమైన, వివరసరణిక్ = విలమార్గమున, “సుపింఛిగంబిల” మని అ. దక్షిణ = సమర్థుడైన, “దక్షిణస్వరలోదారపరచ్చుగానువృత్తి” అని వి. అని లజ = భీమునియొక్క, ధృతిక్ = ధారణముచేత, అరాకొమరులు = పాండవులు, అతని = దుర్యోధనునివల్లనైన, అ, వర = భయముయొక్క, “వరోప్రేమానియేక్యే” అని అ. శ్రీయను, కాంచి = పాచి, స్వీయగురుముక్తముగ = తమతః తోగూడ, అవలంబి.

రా. అసమయమున, తత్ = అకాపమోక్షప్రకారమును, జ = ఎఱిగినవాడై, తద్దయామేధి = అయవాల్యాపతిగౌతముడు, చూడనమ్మితమునూర్తియగుచుక్ = చూడరానిలేజస్సుగలవాడౌచును, అవలంబ = అధికమైన, ముత్ = సంతోషముయొక్క, ‘మత్ప్రీతిః ప్రమదోహర్షః’ అని అ. వృత్తి, తత్ = అయవాల్యముగల, ద్వేషమహిమజేర్చి నిహతముగావింపఁగా, అంచిత = పూజితమైన, అనువిధిచేత, సంచిత = సంపాదింపబడిన, అర్థసందర్భము = తత్త్వజ్ఞానముగలవాడు, “అగ్ధోభిధేయైవస్తుప్రయోజననివృత్తి” అని అ. “దర్శనంనయనస్వప్నబుద్ధివర్తపలభి” అని వి. కామిన్ = అహల్యకు, చేకొనియెను, రాకొమరులు = రామలక్ష్మణులు, అతని = గౌతమునియొక్క, అదరక్రియ = అదరణను, కాంచి, స్వీయగురుముక్తముగ = విశ్వామిత్రునితోగూడ, తత్ = అగౌతమునిచేత, విస్మయలగుచు, దక్షిణానిలమువల్ల, జ = పుట్టిన, ధృతిక్ = సంతోషముచేత, అలతయెలుగక, విరురజన = నెరవయలచేత, “జ్ఞాతాతువిగురోవిండు” అని అ. దర్శిత = చూపబడిన, ఉచితమైన, వి. విశేషించిన, వివరసరణిక్ = మంచితోవయందు, చనిరి.

క. చనునెడ శ్రీరాముడు పా, వనిననజరూపనై భవన్, నుల్లం
మున నిడి దానవిచిత్ర, తనురాగప్రాధి వచ్చి తను బ్రైకొనఁగన్. 42

రా. శ్రీరాముడు, పాపనిక్ = పవిత్రమైనవాని, అవని = సీతయొక్క, రూపనైభవశ్రీని, ఉల్లంబుననిడి, దానక్ = అమనస్సునకుంచిటచేత, ఉచితమైన, అతనునివల్లనైన, రాగప్రాధి = మోహతిశయము, తనుబ్రైకొనిఁగా, అనుమతించెనని ముందరి పద్యమునఁ ద్రియ.

భా. శ్రీరాముడు = కారతచేత నొప్పెడువాఁడు, పాప = భీముడు, నవి, నిజ = స్వకీయమైన, శ్రీని, చిత్రమైనయగురాగప్రాధిలనైన, గావని = హిక్షింబు, బ్రైకొనఁగా.

ఆ. తొడగి యచ్చును దానిఁగోఁబుట్టుగురుకర
సంగరసముదీర్ణఁగరణిఁ బరఁగ
వాని నతఁ గెలిచి • స్వగురుకథాదర
మమరఁ బ్రావణ్యము క్తి • కనుమతించె.

43

భా. తొడగి యచ్చును = హిడింబుఁడు, ఉరుతరి, సంగర = ముద్ధమందు, పరఁ
గవానిఁగెలిచి. స్వగురుకథా = కుంతిభర్తజలమాటమీఁదనైన, ప్రమదయుక్తికి =
హిడింబాస రాగమునకు, అనుమతించెను.

రా. తొడగిఁబుట్టు = రాగప్రాధిత్వఁగూడఁబుట్టునట్టి, గురుతర, సంగరసము
= అపేక్ష, ఉదీరసరిణిఁబరఁగ, వానికా = అనున్తఃసంగవాంఛలను, గెలిచి =
అణచి, స్వగురుకథా = విశ్వామిత్రుని గంగాసంభవాదికథలయందుఁగల, అరణ్యము,
అమరఁగా, ప్రమద = సంకోపముయొక్క, యుక్తికి ననుమతించెను.

44

వ. అంతః.

తే. ఉరుగుజాద్భుతజనకనుతొదయనుహి
మాతీశయను సాధించి పుణ్యజనకాంత
సుగుణ యనిపించుకొనినభానురపురమణిఁ
జూపుతగులు వహించె నుత్సుకత నశఁగఁ.

45

రా. ఉరుగుజాద్భుతజనకనుతొదయనుహి = కొమార్తయైన నీయొక్క,
ఉరుగు = పుట్టచేతనైన, మాతీశయను సాధించి, పుణ్యజనకాంత = సుజనులచేత,
కాంత = మనోహరమైనది, భానురపురమణికా = పురశ్రేష్ఠమైనమిథిలయందు, అశఁగఁ =
రాముఁడు, చూపుతగులు వహించెను.

భా. ఉరుగుజాద్భుత యుక్తజనకుడైన, సుత = భువోష్ఠ్యమనియొక్క,
పుణ్యజనకాంత = రాక్షసప్రియహిడింబు, “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని ఆ అనిపించు
మకొనినకా = పోయినను, అశఁగఁ = భీముఁడు, భానురపురమణికా = హిడింబయందు,
చూపుతగులు వహించెను = అనురాగము నిలిపెను.

ఉ. అన్నగరంబు ప్రోదిఁ దనఁరారఁగఁ నమ్మలఁ గన్నశల్లి నా
సన్నశల్లియను వికసన్నయనై కవిలాసకరవా
సన్నశల్లిఁ దర్పకాంక్షయును • బ్రోచెఁ గడుం దనశ్రాంతి యాత్మలో
నన్నయం గణింపఁగా మనస్సిర్విరళ వివరించుపూరినన్.

46

భా. అన్న = కన్నకాజు, కరంబు = మిఠిలము, తయల గన్నశల్లి, అన్న
తథ్యమందు = భీముఁడు, నను = వికయొక్క, దైవకావ్యతవతి, ప్రణయ = గెలిచెను.

తన, శ్రాంతి=అలమటను, అశ్మశానక=మనస్సునందు, నెలలు, గణింపఁడు=ఎంచఁడు, పూనిక=యత్నముచేత, మనస్థిరత=మనస్థిరమును, వివరించును, అయినపూనికఁ జూచినను మనస్థిరమై మేర్పడు చున్నదనుట.

రా. అన్నగరంబు=మిథిలాపురి, ప్రాచీనరారంగ, తత్పులగన్నతల్లివా=పద్మముల కుత్సత్ప్రస్థానమనఁగా, సమ్మత=వర్జితమైన, ఫలక=లీలచేతి, ఉండు=ఉండెడి, వికసన్నయన=తెలికన్నులయొక్క, ఏక=ముఖ్యమున, విలాసగౌరవ=శృంగారాతీతయయొక్క, అభ్యున్నతిచేత, తత్=అపట్టణముయొక్క, వనాంతమునక=ఉద్యానవనమందు, ప్రాచీను. పద్మశాంతిగల నయనముల తఁ బ్రోచెననఁగాఁ గటాక్షించె ననుట. లక్షణాప్రయోగము. “గిరాను? గ్రాహతరాంనరాధిపః” అని నైషధమండు. తనశ్రాంతిని, మనస్థిరతన్విక=మనస్సున లగ్నమైన స్త్రీని సీతను, వివరించ. పూనిక=వివాహ మగుచుత్నమున, శ్రాంతిని గణింపఁడని యన్వయము.

ప. అది యట్లుండె వారలందఱు తత్ప్రకారంబున వివినమార్గవర్తనంబు నొనరి యుహోచితగమనంబున.

47

కెంటికిసరి - సులభము.

క. చనిర్తి పురసవిధమార్గం

బున సద్విజలీలలు నడపుచు మాధుకరా

శన మొనఁగూర్చుచు నపుడుప

వనసంతతి యలరఁ జేసి వారలయాత్మన్.

- 48

రా. పుర=మిథిలయొక్క, సవిధ=సమీపమైన, “సదేశాభ్యాససవిధసమర్యాదసదేశప” అ. మార్గమందుఁ జనిరి, ఆపుడు, సత్=లెన్నెన, ద్విజ=పక్షులయొక్క, లీలము, నడపుచు=చేయుచును, భ్రమరసంబంధమైన, “తస్యేవ” మ్మని అన్వయము. అశనము=పూచేసెననుట, చనఁగూర్చుచు, ఉపనసంతతి=ఉద్యానపరంపర, వారల=రావలయొక్క, అత్తక=మనస్సును అలరఁజేసెను.

భా. పుర=ఏకచక్రపురముయొక్క, ద్విజలీలలు=ప్రావృణవేషములను, మాధుకరాశనము=భైక్షమును, పనసంతతి=భీముడు, నడమ సరి.

ఆ. అందుదారన్మత్తి నందితానేకచ

క్రాగహరిహిణవిహరిమహినుఁ

బ్రచురసారసముదబరదగ్ధహరిణఁ

దనరె సరసు లందఱును నులంప.

49

భా. అంగుక్ = అపట్టణమందు, దారన్యత్తి = భార్యావర్తనచేత, నాదితి = సంతోషితమునైన, అనేక చక్రవాకపక్షులయొక్క, “కోకశ్చక్రవాకః” అని అ. గ్రహ = గ్రహవాహకముచేత, అరహిత = విరహితమైన, హృదయముగల దనట, విహార మహిమక్ = సంచారాతిశయముచేతను, సారస = బెన్నగులయొక్కయు, మదనకమాల యొక్కయు, దర్ప = విశృంఖలసంచారముచేతనైన, హరితక్ = మహావారత్వముచేతను, గరసులు = కొలఁతులు, ఈకారాంతము, తనరెను.

రా. అంగుక్ = అపట్టణమందు, దారన్యత్తి = భార్యావర్తనచేత, నాదితి = సంతోషితమునైన, అనేక చక్రవాకపక్షులయొక్క, “కోకశ్చక్రవాకః” అని అ. గ్రహ = గ్రహవాహకముచేత, అరహిత = విరహితమైన, హృదయముగల దనట, విహార మహిమక్ = సంచారాతిశయముచేతను, సారస = బెన్నగులయొక్కయు, మదనకమాల యొక్కయు, దర్ప = విశృంఖలసంచారముచేతనైన, హరితక్ = మహావారత్వముచేతను, గరసులు = కొలఁతులు, ఈకారాంతము, తనరెను.

క. జననేత్రచిత్రదారుణ, వనజగతులనిశలసత్త్వివశేష నడచుచేత
గన నరుదురమాకూఢిం, దనరె జితాంగారపక్ష్యదగ్ధోదయశేష.

రా. ఇంకఁ బురస్కారము, జననేత్రచిత్ర, అగువనజగతులు = కేంద్రముల ప్రకారములు, అనిశ = ఎల్లప్పుడు, లసత్త్వివశత = శోభావశత్వము, నడిచుచోత = నడిచెడిచోట నాపట్టణమందు, కననగుదు = చూడ నశక్యము, జిత = జయించుట, అంగార = అగ్నిశకలములు గలరక్తవర్ణములు గలవనట, పక్ష్య = పక్షులయొక్క, దగ్ధోదయశేష = గర్భోన్నతి గలవృద్ధులచేత, రమాయాః, లక్ష్మీప్రాప్తిచేత, ఈ రమ, అమల పక్షములు నిత్యశోభావశత వర్తిల్లుదుపట్టిన రమాయాధిపతి దనరినది గనుకఁ జూడ నదృశ్యమనట.

భా. జననేత్రములకుఁ జిత్రములను, దారుణ = భయంకరములనైన, వనజ గతులకుఁ గర్భములయందు, “జగతీరత్నగర్భాచ” అని అ. నిశలక్ = రాత్రుల యందు, సత్త్వివశతక్ = బలవంతుఁ డౌటచేత, నడిచుచోత = నడిచెనునప్పుడు, కనక్ = చూచుటకు, నరుగురము = అర్జునుని ముద్ధము, జితమైన యంగారపక్ష్య దనెను గంధర్వునియొక్క యహంతారాతిశయము గల వృద్ధులచేత దనరెను.

వ. అంతట వారియంతరంగంబునందు. 51

క. వివిధద్విజాళిభూమా
నవరతసంక్లాఘాశ్చయంనరకల్యా
ణవిధివరద్రుపదనుతా
నవమంజులతాప్రసృత్తిః నడపెఁ గుతుకమున్. 52

భా. ద్విజాళి = బ్రహ్మణ్యమూహములయొక్క భూమి. బాహుశ్యముచేత, అనవరతమును సంశ్లాఘితమైన స్వయంవరమనెడు కల్యాణవిధిల, ద్రుపదనుతా = ద్రౌపదియొక్క, నని = నూతనమైన, మంజులతా = మనోహరత్వము మొక్క, ప్రవృత్తి = వృత్తాంతము, కుతుకమును నడపెను.

రా. వివిధద్విజాళి = పక్షిసమూహములయొక్క, భూమి = బాహుశ్యముచేత, సంశ్లాఘితమైన స్వయంవరకల్యాణవిధిచేత, నర = పరులైన, ద్రు = ద్రుక్షములు, “ద్రుమాగమాః” అని అ. పదస్థానముగాఁ గలవియునైన, మతానివ = మంచికోమలత్వముగల, మంజులతా = రమ్యలతలయొక్క, ప్రవృత్తి, కుతుకమును నడపెన్ = సంతోషమును జేసెను, తీరగలు తమంతనె చెట్లఁ బ్రాకినను స్వయంవరమున విరిచినట్లుంబలె నుండె ననుట, ద్విజశబ్దమున బ్రాహ్మణ్యని, అవృక్షములఁజూచి వినాహశేక్ష గల రాముఁడు సంతోషించె నని భావము.

శా. అంతే వారలు రామభద్రుపదరాజ్యాకూఢచే నెంతయుం
జంతాతీతవిశేష యై ప్రబలలక్ష్మీ నిర్మించుచందన్
పాంతం దత్తురి గూఢరాజపదవిప్రాకారశ్చేషే శుని
స్వాంతుల్ సేరిరి తత్పురోహితముఖవ్యాఖ్యై పనన్తాను లై. 53

రః. వారలు = విశ్వామిత్రుఁగల, రామభద్రు = రామునియొక్క, పదరాజి = పాదవిన్యాసపంక్తియొక్క, అను ధర్మం = ప్రాప్తిచేత, చింతా = భావనను, అతీత = అతీతమించిన, “స్వాచ్చింతస్త్పతిరాధ్యాన” మని అ. విశేషము = వింతగుణములు గలదై, ప్రబలక = ప్రబలనట్లుగా, భావింపశక్యముగాని శృంగారముల దగునట్లుగా ననుట, లక్ష్మీనిర్మించి, గూఢ = అప్యశ్యమైన, రాజపదవి = చంద్రమార్గముగల, రఘువింశ మందు “శ్రీహేమంధోర్వృదయం విదధే” అన్నట్లు, ప్రాకార = తీరగలదాని, తత్పు రిక = అమధియు, తత్ = అట్టయందున్న, శుని = పాతము మొగ్గులనవారిచేత వ్యాఖ్యై పనన్తానులై చేరిరి, జనపనిపురోహితామాత్యు లెగరుగచ్చి తోడుకొని పోఁగాఁ బోయిననుట.

భా. రామ = రమ్యమైన, భి = కాంతిగల, “క్రీయాంశు వద్యాషిత” అను నూత్రమునఁ బువద్యాసము. ద్రుపదునియొక్క, రాజ్యముయొక్క యారాధిదేవ = రాజత్వప్రాప్తిచేత, చింతాతీత, విశేషయై = తాత్కాలికత్వము. “శశేషాకూలికో విషా” అని అ. ప్రబలలక్ష్మీక = ఉత్కృష్టబలముయొక్క అతిశయముచేత, తత్పు రిక = అద్రుపదునికట్టణమును, గూఢమైన, రాజపద = రాజనిహ్నుల గల, “పదంశ్య వసికత్రాణస్థానలక్ష్మీనిర్మించు” అని అ. విప్రాకారశ్చేష = బ్రాహ్మణాకృతిచేత సాం దర్యతీతచేత, శునిస్వాంతుల, వారలు = ధర్మరాజులు, తత్ = అలాగు ప్రసిద్ధ

అయిన, పురః-మందటికి, హిత = శ్రేయస్కరమైనది, ముఖ సంచారములు గల,
 “ముఖం నిస్సరణే వత్తేప్రాంభోద మయోగః” అని వి. వి-పక్షులచేత, “విక్విప్తు
 చతు పక్షిణి” అని వైజయంతి. లక్ష్మణ-మార్క వి. శేషబద్ధ, సత్తావలై-బహు
 మానము గలవారై, “మానశ్చిత్త సున్నతిః” అని అ. మంచిశకునము లవుచు
 నుండఁగా ననుట, చేరిరి. తచ్చబద్ధము ప్రసిద్ధిపాచక మైనందున, “అనుభవతి శక్తితం
 సామృతాచీమఖాభిః” అని వైషధమందు.

అ. అందుఁ దన్నుపాలుఁ ♦ డాన్వజ కేఁ యుంకు
 వంచు నెక్కిడ నియమించినట్టి
 కార్ముకోత్తమమును ♦ ఘనమైనమూర్తిల
 క్ష్యంబు సూచి రాన్వపాత్తభవ్రుఁ.

54

భా. అందుకా = అపట్టణమందు, ఘనమైన, మైనమూర్తి = మిసంబంధమైన
 యాకృతిగల, లక్ష్యంబు = గుఱివి - మత్స్యయంత్రము ననుట, కడమ సులభము.

రా. ఘనమైన, మూర్తి = కాఠిన్యముచేత, “మూర్తిః కాఠిన్యకాయముః”
 అని అ. లక్ష్యంబు = చూడఁదగినదాని, వింటికి వి శేషణము, చూచిరి.

వ. అటమున్న సకలద్విగ్దేశాగతు లైనరాజకుమారులు నిజశక్తితారసము
 బునం జేసి దర్శనస్పర్శచాలనోచ్ఛాలనాదివ్యాపారపారామర్శాంకా
 లగుచు శిథిలప్రయత్నము లయి తొలంగిపోవం నేన మిగులునమృతా
 కోదండంబు గనుంగొనునప్పుడు వారలందు.

రా. వ్యాపారములు పారమగూఁ గలయహంకారము గలవారై, వారలం
 దుకా = రామలక్షణులందు, భారతార్థమునకును నీలాగున నే.

చ. అనునమదీప్యవిక్రమసమగ్రుడు రామసిగ్గుడు జిహ్వుఁ
 యగ్రతరఫద్యకావ్రధను ♦ వశ్రమభంగిగ నంచి బాహులీ
 ల నెరపె నధగిగ సిమిషులక్షపౌనంబకృత్తి నుర్వరా
 జసహృదయాక్షివర్తనముఁ ♦ జాలఁగ నమ్భతవార్ధి ముండ నున్. పేరి

రా. జిహ్వుడు = జయశీలుడు, ర మవిధుండు, కావ్ర = కావ్ర నాబ ధమైన,
 ధవపును, ఉకారాంబు. “సోయంధనశజవిక్రః” అని వైషధమందుఁ బ్రయో
 గము. అశ్రువు-అనాయ సమననే, భంగిగకా = భంగము గలదానిఁగా, వంచి = విఠి
 చియనుట, అధిగ = గగనచతురైన, అవిమిష = దేవతలయొక్క, లక్ష = లక్షసంఖ్యల
 యొక్క, హృదంబకృత్తీకా = హృదయముయొక్క యుఁ గన్నలయొక్కయు వ్యాపా
 రమున, అమ్భతవార్ధిని మంచుచును బాహులీలల నెరపెను.

భా. ఆభ్రగః=ఆకాశమందుఁ జరించుచున్న, ఆమిష=అన్యమునెడి, “సుర మత్స్యవనిమిషే” అని అ. లక్ష=గుఱిసి, “అత్స్యం లక్షం దర్శయంత” అని అ. హృత్=హరించునట్టి, అంబక=బాణముయొక్క, “అంబకం నేత్రితరయోః” అని వై. వృత్తిక్=వర్తనచేత - ప్రయోగముచేత ననుట, కడమసరి.

చ. ఉదుటున నట్లు తన్నహీపుఁ • దొడ్డినయొడ్డ జయించి యేమనం
దదసహకర్ణశల్యసముదగ్రతరప్రథనాశ్రితాధికా
భ్యుదయతః జేందే భీమభుజఃపుష్టిసహాయతః దజ్జయాధు లై
కదిసి సమస్తభూపతులు • కైకొని రంతకమున్న భంగమున్. 5/

భా. అట్లు తన్నహీపుఁడు=మ్రుపడుఁడు, దొడ్డిన, ఒడ్డు=పాదమును, జయించి, దద=దజయమును, అసహ=సహింపని, కర్ణశల్య=తోడనగు సముదగ్రతరమైన, ప్రథన=యొడ్డనుండు, “ప్రథనంప్రవిచారణ” మని అ. ఆధికాభ్యుదయతః=ఉచ్చయమును, భీమ=భీమునియొక్క, భుజపుష్టిసహాయతవలనఁ జేందెను, తత్=అయిదునునియొక్క, జయాధులై భూపతులు, అంతకమున్న = అకర్ణశల్యలయొడ్డము కంటెముందే, భంగముక=అపజయమును, కైకొనిరి.

రా. తత్=అనిల్లు విఱుచుటనల్ల, అసహ = దీప్వనివారియొక్క, కర్ణములకు శల్యమైన, ప్రథక=ఖ్యాతిచేత, “ప్రథాఖ్యాతౌ” అని యమరసంకీర్ణవర్గలో. అశ్రితాధిక, అభ్యుదయతః=అభ్యుదయముననుట, భీమ=భయంకరమైన, తత్ = అవింటి యొక్క, కడమ సరి.

ఆ. అతఁడు వీర్యశుల్క • యగురాజసుత నట్లు
దనదుసొమ్ముఁ జేసికొని భృశప్ర
కాశితాత్మవంశుఁ • డై శోభిలెను మామ
కసదృశప్రమోద • మావహిల్ల. 5/

రా. అతఁడు=రాముఁడు, వీర్యశుల్కయగు=పరాక్రమమే యుండువాఁడని, “శుల్కాస్త్రీస్త్రీధనేపిచ” అని అ. భృశప్రకాశిత, అత్తివంశుఁడై, తనవంశమునకు ఖ్యాతిఁ దెచ్చిన వాఁడై శోభిలెను.

భా. అతఁడు=ఆర్జునుఁడు, భృశ=మిక్కిలియు, ప్రకాశిత=తెలుపబడిన, రామును దనవంశమును గలవాఁడై, శోభిలెను.

సీ. అసమానపాండుఁ • ర్రిసమృద్ధిజనకుండు,
ధర్మరా జీడితఃకర్మపరుఁడు.
స్వజననియుక్తియు • పరగుణవ్యాసము,
నీశ్వరాజ్ఞయఁ దనఁబొదయగతియు

నేకమై తనుఁ జాలఁ నిచ్చరింప నిజాను,
జలసన్నతిని బిల్చిఁ తెలియఁ జెప్పి
తమకు నందఱకునుఁ దారభావంబున,
నాచరింపఁగఁ బాత్రఁ మగుట యరసి

తే. యునికి నగు డాసుబాహుజఁ యోపశోభి

తమ్ము లైనకుమారరత్నములకాభు
జద్రవిణశుల్కయనుజలఁ జాతబాంధ
వరుచిఘనహృదబామోదఁ గరిమ నొసఁగె.

59

భా. పాండు=పాండురాజయొక్క, కీర్తిసమృద్ధికి, జనకుండు=శిశుత్పతిసా
నమైన వాఁడు, ధర్మరాజు, ఈడిత=స్తోత్రముచేయుటడిన, “ఈడిత శస్త్రపణాయిత
పణాయిత ప్రణుత ప్రణిత పనితానీ” అని ఆ. కర్మ=ప్రయోజనములయందు, పరుఁ
డు, స్వజనని=కుంతియొక్క, ఉక్తియుక్=వాక్యమును, విరగుణుడైన వ్యాసముని
శ్వరునియొక్క యాజ్ఞయును, ఎచ్చరింప, నిజానజులక్=భీమానులను, తమకు నంద
ఱకును=అయిదుగురికిని, దారభావంబునక్=భార్యాత్వముచేత, ఆ, సుబాహుజయో
పశోభితమ్ములైన=భుజశౌర్యశోభితులైన, కుమారరత్నములకు, రత్నశబ్దమునన్మ విశేషణ
ము గనుక శోభితశబ్దము నపుంసకము, ఆభుజద్రవిణశుల్కయను = భుజసత్త్వమె
యుంకువగాఁగలప్రాపదియనెడి, “ద్రవిణంతురో బలశౌర్యాణి” అని ఆ. బలజాత
బాంధవరుచి=సూర్యదీప్తి, హృత్=హృదయములనెడి, అజ్జ=తామరలకు, ఆమోద=
హర్షమనెడిసౌరభ్యముయొక్క, శ్లిష్టరూపకము. “ఆమోదోహర్షగంధయోః” అని
వి. గరిమక్=అతిశయమును, ఓసఁగెను.

రా. అసమానమై, పాండు=శుభ్రమైన, కీర్తి సమృద్ధి గలవాఁడు, జనకుం
డు, ధర్మరాజు=ధర్మపంక్తిచేత, ఈడిత=స్తోత్రముచేయుటడిన, స్వజన=తనయాత్మజ
నులయొక్క, నియుక్తియుక్=నియోగమును, విర=విరులయొక్క, గుణవ్యాసము=గు
ణవిస్తారమును, “విస్తారో విగ్రహోవ్యాసః” అని ఆ. “క్రితోరుర్వ్యాసోమహాభా
రతగర్గయోగ్యః” అని నైషధప్రయోగము. ఈశ్వరాజ్ఞయు, నిజానజులక్=తనతమ్ముఁ
డైనకుశధ్వజుని, ఉదాగ్రభావంబునక్=మహాత్త్వముచేత, సుబాహు=సుబాహుఁడను
రాక్షసునియొక్క, జయముచేత, ఉపశోభి=ప్రకాశించెడు రామునియొక్క, తమ్ము
లయిన కుమారరత్నములకుక్=లక్ష్మణధరతశశ్రుములకు, ఆ, భుజద్రవిణశుల్క=
నీరయొక్క, అనుజలక్=చెట్లెఁడైనయూర్మిరామాఁడవీశ్రుతదీక్షలను, జాత=పుట్టి
న, బాంధవ=బంధుత్వమునందుఁగల, రుచిక్=“రేఖ ఏతః” అభినంగేచ్ఛహామూచ

గభస్తాచరుచిస్త్రియా” మని అ. ఘనహృదబ్జామిః గరిమచేఢః స నొసఁగెను, భరత శత్రుఘ్నులు సమీపమున లేకున్నను వారికి నిచ్చెదనని వెళ్లనాడె ననుట.

వ. అంతః దత్ప్రివృత్తి యాకర్ణించి.

60

క. తనయులు దాను నవుడు త

జనకుం డరుదెంచి చూచుజనులకు ననుభా

వనిరూఢి మానితానం

తనవోత్సవముగ నొనర్చెఁ దత్పరిణయమున్.

61

రా. తత్ = అకుమారరత్న మలయొక్క, జనకుండు = దశరథుఁడు, తనయులు = భగతశత్రుఘ్నులును, అనుభావనిరూఢిఁ = ప్రభావమహిమచేత, మానితానంతనవోత్సవ మయియుండఁగా, తత్పరిణయముఁ = అరామాదులవివాహమును, “తథాపరిణయోద్వాహో పయామాః పాణిసేదన” మని అ. ఒనర్చెను.

భా. తత్ప్రివృత్తి = అధర్మ రాజయొక్క ప్రవర్తనను - పెండ్లియాడవలె ననెడి శ్రయత్నము ననుట, ఆకర్ణించి, తనయులు, ధృష్టద్యుమ్నాదులు, తత్ = అదౌపదియొక్క, జనకుండు = ద్రుపదుఁడు, అరుదు, ఎంచి చూచుజనులను, అను = అరుదనెడి, భావనిరూఢి = తలఁపుయొక్క దౌర్భాగ్యమును, మాని = చాలించి, తాను, అంత.

వ. అంగు.

62

అంగు = అనివాహమందు.

క. త్రిజగద్భూషణ మగుభూ, మిజనాదృతశీలః కృష్ణః పృగనేత్రః బురం
త్రిజనులు గయిచేసిరి సొంపు జనింప వివాహయోగ్యః భూమావిధులన్.

భా. భూమిజనాదృతశీలను, కృష్ణఁ = దౌఢిని, కడమ నులభము.

రా. భూమిజను = సీతను, అదృతశీలను, కృష్ణపృగనేత్రఁ = హరిణాక్షిని, పురంధ్రిజనుల మత్తెదువలు, పురంధ్రిశబ్ద మికారాతమునకు, “పురంధ్రిభిశ్చక్రమశఃప్రయుక్త” మని కాళిదాసు ప్రయోగము. కయిచేసిరి = ఆలకించిరి.

మహాస్రగ్ధర. లలనం గై నేఁకాంశః లమణగ్మహామహః

లక్ష్మీ నై యుష్మ మంగుం

గలితశీర్వాద లై రఃకృడమముగురుభాః

గృష్ణిభుల్ మీతి నీదృ

గృలవన్తాల్యాంగరాగాభరణవసనసౌః

భాగ్యలక్ష్మీకలై కాం

తలగత్సంసేవలందుం దలఁచు మనుచు పః

త్కంతః బ్రాపించి రందున్.

64

రా. అక్కడనుముగురు = డిక్కి శామాండవీశ్రుతకీర్తులు, ఈద్యక్ = ఈసీతాలం
కారమువంటి, మాల్యాంగరాగాధరణవసనములయొక్క, సౌభాగ్యలక్ష్మికలై = సౌభా
గ్యాతిశయముగలవారై, కాంత = పతులయందు, లగత్ = తగిలిన, సంసేవలందుక =
పతిసేవలందుట, తలఁపు = కోరికను, మనుచు = పోషింపుచున్న, సత్కృంతను బ్రాపించిరి =
పతిసేవకు వేగించిరనుట.

భా. లలనంగనీని రమణులయొక్క గృహములకు, మహాలక్ష్మివై = విప్పిదమవై,
ఉండునుంచుఁ గృతాకీర్వాదలైరి, ఆకాంతలనెడుమాట, అక్కడక = అపరిగృహ
ములయందు, మముక = ముమ్ముచు, గురుభాగ్య, ఈద్యక్ = ఇప్పటిశృంగారమువలెనే,
సౌభాగ్యలక్ష్మికలా = సౌభాగ్యసంపత్సమృద్ధియొక్క, ఏకాంత = మిక్కిలియు, లగత్
= తగిలిన - అసక్తిగలయట్టివనుట, సంసేవలందుక = అనుభవములయందును, ఫలితార్థము,
ఇటువంటియలంకారములు ధరియించెడువేళ ననుట, తలఁపుమనుచు సత్కృంతఁ
బ్రాపించిరి.

వ. తద్వఘాజనకుండును దత్కాలసమువస్థితం బైననరసమాగమంబున
కత్యంతసంతుష్టుం డగుచు ననంతవిభవసంపదలు వొదల నెరుదుకో
లుసేయించి తత్ప్రవేశోత్సవంబు నడపునప్పుడు. 64

రెంటికి సరి-నులభము.

సీ. నృపకన్యకలకనిందితననభ్రమరకా,
స్యవిలాసలక్ష్మీనిరస్తపూర్ణ
తారకాధిపతులఁ కారయఁ దత్సూర్య,
భవసంచితోరుతఃపఃఫలంబు
తేగురుశుభగుణభోగాంచితులు వీర,
ప్రీతిఁ దగఁ బతులై రటంచు
లోకరక్షణచతుఃకారభాగ్ధివ్య,
విమలతేజోవిలాస మిది యనుచు.

తే. నర్థి నేతెంచి చూచెఁ బాఠాళి యత్యు
దారమణిభూషణోజ్జ్వలదాశరథిల
మాంగలికవస్త్రోన్నభూషాంగరాగ
పాండుసూనులఁ గన్నులపండువుగను. 65

భా. అలకనిందితననభ్రమరకు “అలకాకూర్చుకుంతలా” అని అ. అ. అ. అ. విలాస
లక్ష్మీచేత, నిరస్తపూర్ణి = పంబడిన, తారకాధిపునియొక్క, తులనుక = సావ్య
ముగలదానికి, నృపకన్యకుక = ప్రాపికి, తత్సూర్య = రైప్రది పూర్వజన్మమందు,

సంచిత=సంసాదింపబడిన, తపస్సుయొక్క ఫలములు, ఏగురుతులై రటంచును, చతుర=సమర్థములైన, అకారములను, భాక్=పొందిన, దివ్య=ధర్మానిలశక్త్యానులయొక్క, తేజః=అంశలయొక్క మణిధూషణములచేత, ఉజ్వలత్=ప్రకాశింపుచున్న, ఆశ=దిక్కులుగల, రథులక్=రథములుగలవారిని, మాంగళిక=శుభార్థములైన, వస్త్రాదులుగల, పాండునూనులక్=పాండవులను, కమ్మలపండువుగఁ జొరాలియేలేంచి చూచెనని యన్వయము. ద్రౌపది పూర్వజన్మమందు దిశ్విరునిగూర్చి తపస్సుచేసి యెగుగురుపతులవేడెనని యాదిపర్వములో విస్తారముగాఁ జెప్పియున్నది.

రా. నృపకన్యకలకు, అనిందిత=నిందింపబడని, నవి, శ్రమరక=మంగురులుగల, “లేలలాపే శ్రమరకాః” అని అ. ఆస్య=మఖములయొక్క, విలాసలక్ష్మీచేత, నిరస్త=తిరస్కృతుడైన, పూర్ణతారకాధిపతిగలవారికి, లోక=భువనములయొక్క, “లోకస్తుభువనేజనే” అని అ. రక్షణార్థమైన, చతుః=నాలుగైన, ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, దాశరథులక్=దశరథపుత్రులను, అంగరాగ=మైపూతలును, పాండు=ధవళములైన, నూనులక్=పుష్పములును గలవారిని, దాశరథులఁ జొరాలిచూచెను.

చ. అలఘుతరాజవంశమణులై విలసిల్లెడునక్కు.మారతిల్
నలుగురురూపవై భవకళిల్ గడు మీఱుచు సద్గుణాతిశీ
తల్పచతురాకృతిక్ మెఱయు శజ్జనతాన్వయభాగ్యలక్ష్మీనా
నలరెడు పెండ్లికూతులనదాదర మొప్పగ నోలిఁ బెండ్లియై. 66

రా అలఘుతర, అజ=అజునియొక్క, వంశమునకు, మణులై=అలంకారమైనవారై, విలసిల్లెడు, నలుగురు=రామలక్ష్మణాధిరతశక్తుఘ్నులు, చతుః=నాలుగైన, అకృతిక్=అకారములచేత, మెఱయు, తత్=అజనకునియొక్క, అన్వయభాగ్యలక్ష్మీనా నలరెడు పెండ్లికూతుల = జనకునిభాగ్యలక్ష్మీ నాలుగొకరియై గున్నవారి నని యుత్పేక్ష. పెండ్లియై, అతులితానందమునఁ బేర్చి యని మందరిపద్యములొగ్గి యు.

భా. అలఘుతక్=అలఘుత్వమున, రాజవంశ=చంద్రవంశమునకు, “రాజాప్రభోన్యపేచంద్రే” అని వి. అక్కుమారకులు=పాండవులు, చతురాకృతిక్=మనోహరాకృతిచేత, నలు=నలునియొక్క, గురురూపవై భవకళిలను, మీఱుచు, తత్=అద్రౌపదియొక్క, జనక, పెండ్లికూతు, లనదాదర మొప్పగ, కడమన.

తే అతులితానందమునఁ బేర్చి రంత విదుర

మంత్రిశృంగరాష్ట్రః డమ్మహామహులతంత్రి

విసహతమనోపచారుః డై తనదుపురికి

గొడుగులనధూయుతముగఁ దోడ్కొంచు రాగ

భా. విదురమంత్ర=విదురమంత్రగాఁగల, ధృతరాష్ట్రుఁడు, అంత=పవా
హవృత్తాంతమంతయు, విని, హతమనోపచారుడై, పొండవు లేమెరో యనువిచార
మును విడిచి, తనదుపురికి, కొడుకులకొ=ధర్మరాజులను, పహాయతముగకొ=ద్రౌప
దితోఁగూడ, తోడ్కొంచురాఁగకొ=తోడితెచ్చుటకు, అనుప నని ముందరిపన్నయన
కన్యయును.

రా. అంత, విదుర=వివేకులైన, “జ్ఞాతాకువిదురోవిందః” అని అ. మంత్ర
=ప్రధానులచేత, ధృత=ధరింపఁబడిన, రాష్ట్రముగలవాఁడు, వినిహతమనోవిచారు
డై, పుత్రుల కనుకూలవివాహములాయెనుగనుక, రాఁగకొ=రాఁగా.

సీ. ప్రాథమే బేర్చినవారిభావ మెలర్పంగ,
ననుపశాంతాత్మతః నరుగుదెంచి
రాకుమారులవైరిలోకాభిగమ్యభు,
జావిజృంభణగుణశ్లాఘనము
వీరునర్జునుఁ బఁశూరులసత్ప్రీతా,
వాన్వితభీమబాహుసహాయుఁ
డై యోర్చినట్టియాహవజయశోభిరా,
ముందని వేడ్కపెంపునవెదకుచుఁ

తే. బహుమిక్కిలిఁ జూడ్కు లందఱిసి గడచి
యవల దాశరథిశ్రేష్ఠుఁ డైనయతని
పైఁ బున్ధితజనకదంబకముచిత్త
ములమహాదరసంభ్రమ మెలయ నపుడు.

68

రా. సహ=నూతనమైన, అరిభాషము=శత్రుత్వము, ఎలర్పంగ, అపశాంత=
శాంతముగిని, అత్తరకొ=బుద్ధిగలవాఁడౌచేత, అరుగుదెంచి, రాకుమారులవైరి,
శ్లాఘనముగలవాఁడు, అర్జునుకొ=కౌర్తవీర్యార్జునుని, పరశు=గండ్రుగొడ్డలిచేరినగు,
ఉరు=ఆధికమైన, సత్ప్రీతాపమాతోడ, అన్విత=కూడిన, బాహు=భుజములు, సహ
యముగాఁగలవాడై, ఓర్చినట్టి=జయించిన, రాముఁడు=పరశురాముఁడు, అసికొ=
యొద్దమందు, పురు=ముందట, స్థితజనకదంబకముయొక్క, చిత్తములను, మహా, దర
=భయమునల్లనైన, సంక్రమము=దెగడుట, ఒలయకొ=వర్తింపఁగా, అశనిశ్రేణు=రా
మునిపై, చూడ్కులఁ బఱపెను.

భా. ప్రాథమే బేర్చినవారిని, అనుపకొ=అపసనన, రాకుమారులరుగుదెంచిరి, అ
వైరిలోకాభిగమ్య = శత్రుజనమునకుఁ బొందరాని, భుజా = బాహువులయొక్క,
“దోష్ట్రవిష్ట్రభుజోబాహుర్భుజానఃకథ్యతేచర్థైః” అని యా. విజృంభణగుణ,

క్లాఘుఁ = క్లాఘునచేత, ఉండువీరుఁ = ఆర్జునుని, భీమ = భీమునియొక్క, బాహుసహాయుఁడై, పరశూరులుఁ = శత్రువీరులను, ఓర్చినట్టి, అహవజ = ముద్ధజన్యమైన, యశః = కీర్తిచేత, అభిరాముండు, అని వెదకుచు, అలలత్ = చలింపని, అశక్ = అశక్తచేత, పుర = పట్టణమందు, స్థితజనకదంబకము, కత్త.

ప. కనుంగొనుజనులు తదనంతరంబ.

69

సీ. ఎంతయు నద్భుతం • బీరామభార్గవ,
రామలసత్ప్రీతి • యేమిచెప్ప

బలవదనేకపఃతులనానుగుణ్యంబు,

జగదుపశ్లోకితంబుగ భజించె

గంటి రే యనువారు • గడఁక నేతద్వర,

పురుషు లన్యోన్యంబు • నొరసి యెవ్వ

రెట్టు గాఁగలవారొ • యిటమీఁద ననుశంక,

మదిఁ బెట్టువారు నఁకొదవలేల

తే. యెదవు మనభాగ్యమహిమ కఁమోనిజాత

మహితనయ కృష్ణమృగనేత్ర • మంజుగాత్ర

యైదువతనంబుప్రక మాఁయమ్మ యనుచు

నతికిఁ గేల్తోడ్చువారు నై • సందడిలిరి.

70

భా ఈరామ = ద్రౌపది, భార్గ = భర్గసంబంధమైన, పర = పరములయొక్క, అమల = నిర్మలమైన, సత్ప్రీతి = మహత్వమును, బలవత్ = బలవంతులైన, అనేకపతులఁ = అయిదుగురుభర్తలను, భజించెను. ఏకత్ = ఈద్రౌపదియొక్క, పర = పరులైన, పురుషులు, అన్యోన్యంబునొరసి యెట్టుగాఁగలవారొ, జనులు ద్రౌపదితోననెడిమాట, మనభాగ్యమహిమకు నఁకొదవలేలయెదవు, మహిమమైన, నయ = నతిగలవానా, కృష్ణ = ద్రౌపది, అనుచు సందడిలిరి.

రా. ఈరామభార్గవరామల, లసత్ప్రీతి, అశక్పఃగఁములయొక్క, “ద్విరదోనేకపోద్విపః” అని అ. తులఁ = సామ్యముచేత, ఏకత్ = ఈ, పరపురుషులు, మహితనయ, కృష్ణమృగనేత్ర, కడమ సులభము.

ప. మఱియును.

71

చ. చనియెఁ బ్రశాంత మై యనలఁసత్వర హోవిహరచ్ఛ్రీతిచే

తన యని వింటి మిట్టియతిఁగిర్ను యమోగయు రాజమానశా

సనుఁ గొనివచ్చెఁ దానవరఁజస్సురణాథ్యునిఁజేసి క్రమమట
మనపృథగూఢభాగ్యమహిమస్థితి యిట్టిది వో విచిత్రముల్. 72

రా. అనలస=అమందమైన, త్వర=వేగముగల, హేతి=భిక్షుముక్క, “రవే
రచ్చిళ్ళ శస్త్రంచ నహ్నిబ్యాలాచ హేతయః” అని అ. విహారమందు, వృత్తి=వర్తన
గల, చేతన=బుద్ధి, “ప్రతిపద్యప్రచేతనా” అని అ. ప్రకాంతమైనదియే నని విం
టిమి, ఇట్టియతిధర్మమునిధర్మముగలవాని, యమోదయన్ = యమముయొక్క
యదయము గలవాని, “శరీరసాధనాపేక్షం నిత్యం యత్కర్త తద్యమః” అని అ.
రాజమానకాసనము=శ్రీయగర్వాపహరి యైనపరశురాముని, మన=మనయొక్క,
పృథక్=వేయివిధముగా, ఊఢ=వహింపఁబడిన, భాగ్యమహిమస్థితి=కర్త, క్రమమట,
వవ=నూతనమైన, రజోగుణముయొక్క, స్సురణాథ్యునిఁ జేసికొనివచ్చెను, అని
యనేకు లనేకవాక్యములు వలకనని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. గూఢమైన భాగ్యమహిమస్థితిగలది, మనపృథ = కుంతి, అనల=అగ్ని
యొక్క, సత్వర=తీవ్రమైన, హేతి = బ్యాలలయొక్క, విహార, వృత్తిచేతన=వర్తన
చేతనే, ప్రకాంతమైనదియైననివింటిమి, అతిధర్మని, యమోదయన్ = ధర్మజుని,
రాజమాన=ప్రకౌశింపుచున్న, అవరణ=తమ్ములయొక్క, “యవీయోవరనానుజాః”
అని అ. స్సురణాథ్యునిఁ జేసి క్రమమట దాను గొనివచ్చెను.

తే. అని యనేకు లనేకవాక్యములు వలక
నట్లు చనుదెంచినట్టిభీమాగ్రజన్ము
నిజపురస్థాయిగాఁ గాంచి నిఖిలలోకు
లును సముద్వేగవినతు లై పనుటేసేయ.

73

భా. సముద్వేగ=కుంతి హరిశయముతోఁ గూడునట్లుగా.

రా. భీమ=భయంకరుడైన, అగ్రజన్ము = బ్రాహ్మణుని బరశురాముని,
“ద్విజాత్యగ్రజన్మధూజేబాడబాః” అని అ. నిజపుర=తనముండట.

ఉ. వేర్నివిగ్రహించినను భీమధనంజయలీలఁ బేర్చుత
ద్ధర్మజతేజ మాత్మజుప్రతాపసమ్పత్తి నడంచు నంచు నం
తర్మనుఁ డై మహిషవుఁడు తత్సమరాజ్యసమర్పణంబుఁ దా
నిర్మలవృత్తిఁ జేయుటయనీతిగ నంచెఁ గడున్ మనంబునన్. 74

రా. ధనంజయ=అగ్నియొక్క, “వీతిహోత్రోధనంజయః” అని అ. లీలఁ
పేర్చు, తద్ధర్మజతేజము=అపరశురాముని వింటివలనఁ బట్టినశౌర్యము, అంతర్మనుఁడై=
భిన్నమనస్కుడై, “దగ్ధనామనా ఆర్తనాః” అని అ. మహిషవుఁడు=దశ

రఘుఁడు, తత్ = అరఘునాథునియొక్క, సమర = యుద్ధమనెడి, రాజ్యముయొక్క సమ
ర్పణంబుఁ జేయుట, యదితగ నెంచెను.

భా. భీమ = భీమునియొక్కయు, ధనంజయ = ధర్మమునియొక్కయు, అత్తజా =
దుర్యోధనునియొక్క, మహీధవుఁడు = ధృతరాష్ట్రుఁడు, తత్ = అధర్మజానకు, సమ,
రాజ్యసమర్పణంబుఁ జేయుటను, దీతిగ నెంచెను.

సీ. అట్లాత్త నెంచిన యర్థరాజ్యమహిమ,
తేజప్రదీపుఁ డా రాజుప్రియము
తో నమర్చి యనుపమానసపర్యాప్తి,
నెరపుచు నాదరోన్మేష మొప్పు
సప్రణతిగ నమ్మహిప్రభువానతి,
గైకొని నిలక శీఘ్రంబ యరిగి
ప్రథితమహాచలేంద్రప్రస్థపుటభేద,
నప్రభువై శిఖాగ్రప్రతాప

తే. కలిఁగుఁ డురుదండనీతిభార్యపుఁడు నిజభు
జైకవశసర్వగరణిపార్థాధ్యుఁ డగుచు
నవరఙ్గస్థితిబంధురాజ్యవిరళరతిఁ
బొదలి యభిరామవర్తనంబునఁ జెలంగ.

75

భా. అర్థరాజ్యమహిమను, అమర్చి = ఇచ్చియునుట, అనుపమాన, మానసపర్యా
ప్తి = మనఃపూర్తిని-సంతోషముననుట, సప్రణతిగ = సమస్కారసహితముగా,
అమ్మహిప్రభుని = అధృతరాష్ట్రునియొక్క, అనతి = వాక్యమును, గైకొని, ప్రథిత =
ప్రసిద్ధమైన, మహా = ఉత్సవములచేత, “మహాఉద్ధవఉత్సవః” అని అ. అచల = స్థిర
మైన, ఇంద్రప్రస్థమనెడి, పుటభేదన = పట్టణమునకు, “పట్టణంపుటభేదన” అని అ.
ప్రభువై, శిఖా = జ్వాలభంగి, “అర్చిర్వై శిఖాశ్రీయా” వ్తని అ. ఉగ్రమైన
ప్రతాపముతోడ, కలిఁగుఁడు = కూడినవాఁడు, ఉరుదండనీతియందు, భార్యపుఁడు =
శుక్రనిబోలినవాఁడు, ధరణి = భూమిగలవాఁడు, పార్థాధ్యుఁడు = పృథాపుత్రుడ్య
ుఁడు, అవరఙ్గస్థితి = తములకుంటమిచేతను, బంధురాజి = అత్తజనసహాయము
యొక్క, అవిరళరతి = అధికానురాగముచేతను, చెలంగెను.

రా. అట్లాత్త నెంచినయ = దీతిచేత, ఋద్ధ = నృద్ధి, బొందింపబడిన, “అద్గుణః”
అని నూ. రాజ్యమహిమచేతను, తేజః = ప్రతాపముచేతను, త్రదీప్తుఁడు, అరాజు =
దశరథుఁడు, అనుపమాన = అసమానమైన, సపర్యాప్తి = పూజ విధిని, “సపర్యా
తర్పణంబులి” అని అ. నెరపుచు, సప్రణతిగ = ప్రణతిసహితుఁడైచు నుండఁగా-

ప్రణమిల్లుచుండఁగా ననుట, ఆమృహిప్రభునియొక్క, అనతి=అసమస్కారమును,
 కైకొని, నిలక = నిలువక, సేవాగులను జేకొనకయునుట, మహాచలేంద్ర. = క్రొంచ
 పర్వతముయొక్క, త్రస్థ=చరిపట్టు యొక్క, “ప్రస్థోద్వీసానుమానయోః” అని అ.
 పుట=బంధనముయొక్క, భేదనమందు, ప్రభు=సమర్థమైన, వైశిఖ=విశిఖసంబంధమైన,
 ఉగ్రత్రతాపముతోడ, కలిగుడు, ఉరుదండవీతి, భాగవుడు, నిజభుజైకవిశము
 లైన, ధరణిప=భూపతులయొక్క, ఆర్థాశ్శుడు, ఆర్థప్రాణములుగలవాడు, నవ
 మైన, రజః=రజోగుణముయొక్క, స్థితిచేతను, బంధుర=సమర్థమైన, ఆజి = యుద్ధ
 మందుగల, అవిరళితిచేతను, పొడలి, అభిరామ=రామునికెదురైన, ఎర్రనంటునఁ
 జేలంగను.

వ. ఇట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండ.

76

క. సత్తైక్యముకతమున వీ

రత్యంతము నిర్విభేదు • లయ్యు నతనుమా

యాత్యాజితమైత్రీసా

తత్యతః దమలోనఁ బోరెదరొ యనుశంకన్.

77

రా. సత్య=యథార్థమైన, విక్యముకతమునక=ఇద్దఱు నావిష్టువునవతారము
 లైన నిమిత్తమున, వీరు=రామభార్గవరాములు, నిర్విభేదులయ్యును, అతః=తాము=
 అధికమైన మాయచేత, త్యాజిత=విడిపింపబడిన, మైత్రీయొక్క, సాతత్యతక=
 ఎడతెగమిగలవా రొటచేత, పోరెదరొ యనుశంకను, కయ్యంబులవేడుకకొడు
 వచ్చెనని ముందటిపద్యములోఁ గ్రియ.

భా. సతీ=భాగ్యయొక్క, విక్యముకతమున, వీరు = పొండవులు, నిర్విభేదు
 లయ్యుక=బెరుకులేనివారయ్యును, అతనుమామా=మనస్థమాయచేత.

క. కయ్యరిపులవేడుకకా, డయ్యున్నతకలహకేళి, కాకాంక్షకుఁ డై

నెయ్యమున వచ్చె నారదుఁ, డయ్యెడ దిన్హినుండి వారిఁనభిదర్శింపన్. 78

భా. కయ్యంబులవేడుకకొడయ్యుక= యుద్ధాపేక్షగలవాడై యుండియు,
 నత=అణగిసట్టి, కలహకేళికా=కలహాక్రీడయందుల, ఆకాంక్షగలవాడై, పొండ
 వులమీదిదయచే గలహకాంక్ష విడిచి యనుట, దివికుండి=స్వర్గముననుండి, వారికా
 =పొండవులను, అభిదర్శింపకా=చూచునిమిత్తమై, నారగుడు వచ్చెను

రా. కయ్యంబులవేడుకకొడు, అయ్యున్నతకలహకేళి, ఆకాంక్షకుడై,
 వారికా=రామభార్గవులను, చూచెడికొఱకు.

వ. అన్నాడు.

ఉత్సాహ. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ దమ్ములుం
దాను బరశుభాసమానధాముఁ డైనమునికిఁ బెం
పూన నిర్భయముఖ్యనిధు లనూనముగ నొందెన
మ్మానివరుఁడు నవగణితసము స్తతదుపచారుఁ డై.

79

రా. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ = దరఘునికి శ్రేష్ఠపుత్రుఁడైనరా
ముఁడు, పరశుభాసమానధాముఁడైన = పరులకు శుభకర్మమే యసమానమైన తేజస్సు గలవాఁ
డైన, మునికిఁ = పరశురామునికనుట, అమ్మానివరుఁడును, అవగణిత = ఎంచఁ
బడని, తత్ = అరామునిచేతనగు, ఉపచారములు గలవాఁడై.

భా. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ = అరాజకుమారశ్రేష్ఠుఁడైనధర్మరాజు,
పరశుభాసమానధాముఁడైన = పరులకు శుభకర్మమే యసమానమైన తేజస్సు గలవాఁ
డైన, మునికిఁ = నారదునికి, అమ్మానివరుఁడు, నవ = క్రొత్తవునట్టగా, గణిత = అదరిం
పబడిన, తత్ = అపాండువులయొక్క, కడమ సరి

వ. పదంపడి నిజభూచలనదూరనిరస్తసమస్తజగుం డగుచు నతని నుపల
క్షించి తదనుజసమక్షంబున.

80

క. అకళంకిత నిట్టనుఁ గొం

చకయేమీమనముసమరసముదారక్రీ

డకు నొండొరుమాత్మొనుట దొ

రకు నని వచ్చితి నెఱుంగరావాకినుకల్.

81

రా. ఇట్టనుక = పరశురాముఁడు రామునితో ననెడుమాట, ఏమీ, మనము =
ఇద్దఱుమున్న సమర = యుద్ధమనెడి, క్రీడకు మాత్మొనుట దొరకునని కొంచక
వచ్చితిని, కిన్కలు = కలహోద్యోగములు, ఎఱుంగరావా = తెలియబడవా, భర్తనా
వాక్యము.

భా. ఇట్టనుక = నారదుఁడనెడుమాట, ఏను, మీమనము = అన్నదమ్ములైన
మీమనస్సు, దారక్రీడకుక = ప్రాపదీసంభోగమునకు, సమరసము = సమానరాగమై
నది, “శృంగారాచారసేవీర్యగుణేరాగేద్రవేరసః” అని వి. అంగనుక, ఒండొరు
మాత్మొనుట = మీరొకరితోఁ గలహించుట, దొరకుక = భవించును, అని,
వచ్చితిక = ప్రతీకారము నేయవచ్చితి ననుట, ఎఱుంగరావు, అకిన్కలు = అలాగు శ్రీ
మూలమైన కోపములు, చెప్పినట్లు రావనుట.

క. చేతశ్చిత్రము గాదె న, మాతతగుణసార్థసిద్ధిదుద్రానుమహా

ఖ్యాతిపతివ్రత యిట్లని, ఘాతముగ ననేకభర్తృకణ నడపు టెలన్.

భా. సమాతత=విస్తృతమైన, గుణసార్థ=గుణసమూహముయొక్క, “సంఘసార్థ” అని అ. సిద్ధిమత్=సిద్ధిగల, రామ=రామచంద్రుని, మహాభ్యుతి=అధికభ్యుతిగలది, పతివ్రత, ఇట్లవిఘాతముగ, అనేకభర్తృకత=పెక్కుండుభర్తలుగలదౌటను, నడపుట, చేతఁబ్రేరముగాదె.

రా. సమాతతగుణములచేత, సార్థసిద్ధి=అర్థసిద్ధిసహితమైనది, మత్=నాయొక్క, రామ=రాముడనెడి, మహత్=అధికమైన, అభ్యు=నామధేయమునెడి, అతిపతివ్రత, అనేకభర్తృకత=అనేకభర్తలుగలదౌటను, నడపుట=అసాధారణముగా నాయందుగడెడి రామాభ్యుమతియొకరియందుంటు, చిత్రముగాదె.

అ. ఇదియ నాకు మీకు • నిత రేతర ద్వేష

హేతు వనుచుఁ దోచె • నేకతన్వి

భూతినెరపు నేను • బుంవ్యక్తులకు నాలి

తనముతో సమాఖ్య • మనుచుటెట్లు.

83

రా. ఇదియ=ఈరామశబ్దమే, నాకు మీకును ద్వేషహేతువనుచుఁ దోచెను, ఏకత=ముఖ్యత్వమున, విభూతి=విశ్వరూపుని, నెరపునేను, పుంవ్యక్తులకు=పురుషులకు, నాలితనముతో=కొంచెపుతనముతో, సమాఖ్య = సమమైనయాఖ్యను, మనుచుటెట్లు, అందువారికి రామాఖ్యగాక నామందటఁ బురుషులకు నాయనుట.

భా. ఇదియ=ఏకపత్నిభోగము, మీ కన్యోన్యవైరములనుచు నాకుఁదోచుచున్నది, ఏకతన్వి=ఏకయైనకాంత, భూతినెరపునేను బుంవ్యక్తులకు=విశ్వరూపుని నెరపెడియనినగురు పురుషులకును, అలితనముతో=భార్యయని, సమాఖ్యమనుచుటెట్లు=కీర్తిచెడకుండ నిర్వహించుటెలాగు.

చ. భవదుపయామకాలమునఁ • బర్వినసుద్దులు విన్నవాడ నా

భవనరథర్థ మట్టగుట • భావములో నిడి మాకు శంక

య్యవి యని యుబ్బు టొప్ప దివి • యావరశక్తికి లోనుగా వశ

కృవిజయముల్ మదిరితను • హాశరమణ్యమధ్యయుద్ధముల్.

84

భా. భవత్=మీయొక్క, ఉపయామకాలమున=వివాహసమయమందు, పర్వినసుద్దులు = వ్యాసులుబెప్పిన పంచేంద్రపాఖ్యానము మొదలయినవార్తలను, విన్నవాడను, అధిభృ=అయిశ్వరునియొక్క, వరధర్మము=వరమరీతి, అట్టగుట=అయిదుగురు పరులనిచ్చుటను, ఇవి=స్త్రీమూలములైన వైరములు, అవరశక్తికి=ఈశ్వరవరమాహత్మ్యమునకు, లోనుగావు, జగదాల ఫట్లకుండ వరము లేదనుట, అటుగనుకనే, ఆశక్యవిజయముల్ = జయింపరానియట్టివి, మత్=నాచేత, ఈరిత = పలుకఁబడిన-సుందోపసుందోపాఖ్యానమనుట, మహాశ=అధికమగునాపేక్షగల, రుగణీ=స్త్రీలచేత,

అనిరద్ధ = నిలుపబడిన - కల్పింపబడినవగుట, మును = అశక్తివిజయములని యన్వయము.

రా. నాధవు = నాగుగతులైన యాశ్వరునియొక్క, ఎరిర్తము = దొడ్డదిల్లు, అష్టగుట = విలువబడుటను, అరశక్తికా = అవిల్లుఁ జేచిన సత్త్వమునకు, మత్ = నాచేత, ఈరిక = ప్రయోగింపబడిన, మహాశరమణి = మహాస్త్రస్త్రేయములచేత, అవదధ = నిలుపబడ్డ - చేయబడ్డ వగుట.

క. విను మంతపనులరాకకు

మునువుగఁ దచ్చాంతిమార్గముం దెలిపెద నొం

దొనరింపుము సమయము ధరఁ

గొనసాగి తనరౌద మనుకోర్కి గలిగినన్.

85

రా. సమయము = సోప్యము, ధరకా = భూమియందు, గొనసాగితనరౌదము = ఉత్తరోత్తరముగా నుండెదము, అనుకోర్కిగలిగినను, ఒండు = ఒకటిని, ఒనరింపుమని శ్రీందటికన్వయము.

భా. ఒండు = ఒకటైన, సమయము = సంకేతమును, ఒనరింపుము.

చ. సమరసరూఢిమచ్చరితః సాధ్వసమాకృతిః బహ్వరాజస

త్వేమృదనిరాసివక్త్ర మగుః పందనధర్మము పూని కొల్వ నే

యు మనుము నీకుఁ దమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట నేడు పూర్ణముగ వసించి సొంపు లమరక నమయం బిటు నేయు టొప్పుగున్.

భా. సమరసకా = సమానరాగము గలదాని, రూఢిమచ్చరితను = ప్రసిద్ధిగల చరిత్రముగలదాని, సాధు = సుందరమునై, ఆసమ = గుఱియైన, అకృతిగలదాని, పర్వరాజ = పున్నమచందరునియొక్క, సత్త్వమద = చారుత్వగర్వమును, నిరాసివక్త్రకా = తిరస్కరించెఁడు ముఖముగలదాని, మగునకా = ద్రాపదని, తనధర్మముపూని = పత్తివ్రతాధర్మముఁబూని, ఒక్క నియొక్కనియింటను, ఏడు = ఎక్కిరము, పూర్ణముగ నమరఁ కొల్వనేయుమనుము.

రా. సమర = యుద్ధమందు, సరూఢి = ప్రసిద్ధితోఁపాడిన, మత్ = నాయొక్క, చరిత = చరిత్రమునై, సాధ్వసము = భయము, అకృతిగర్వకా = అకారమునఁ గానరాఁగా, రాజసశ్య = రజోగుణముచేతనైన, మద = మరమున నిరాసి = విడిచిన, వక్త్రమగు = ముఖముగల - అరఁభముగలదైనయనుట, పందనధర్మముఁబూని కొల్వనేయుము, మనుము = బ్రతుకుము, నీకుఁదమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట, నేడు = ఈప్రాగ్ధ, నేడనియర్థ బింగువున్నందుకు, ఉ. 'వాఁడిగ మూఱులు ల్లగువారెడపరాంబుధిఁ గ్రుంకె భేనువు, త్వఁడిటనచ్చె' నని నన్నయభట్టు ప్రయోగము. సొం

పులు=విలాసములు, అమరక=అమరులు, సమయంబు = వేళ, ఇటునేయటొప్పు
గుక=పందనముసేయనది మేలు.

వ. మఱియు నొక్కనియమం బెఱింగించెద.

87

క. విను రాను యొరునిశాంతం

బున సేవయునర్చుకాలమున నెవ్వఁడు దాఁ

జను దండకార్యగతి నా

యన వర్షాచరితతీర్థయాత్రుఁడుగఁదగున్.

88

రా. రాను=సంబుద్ధి, శాంతంబునకా = శాంతిచేరి, “కర్తరిక్త” అని అ.
సేవయునర్చుకాలమున, ఒరుని, దండకార్యగతికా = దండోపాయమున, ఎవ్వఁడు,
చనుకా = శ్రవర్తించును, అయన, వర్ష = వర్షాకాలమందు, అచరిత = చేయబడిన, తీర్థ
యాత్రగతివాఁడు గాఁదగును. “వర్షాకాలప్రయాణ” మ్మని యటశ్లోకము గలుకె.

భా. రాను=ద్రాపది, ఒరు=ఒకరియొక్క, నిశాంతంబునకా = గృహమును,
“నిశాంతవస్త్యగదన”మని అ. దండకుకా=సమీపమునకు, ఎవ్వఁడుదాఁజనుచు, అయన,
అర్థగతికా=సత్కారమున, వర్ష = సంవత్సరమెల్ల.

క. అనిశమదమహిమవర్తనుఁ

దనిపించుకొని చనియెను సహస్రకరుఁడు నా

యనలసమానోజస్సప్త

ష్టిని జిత్రపతంగలీలఁ జెందె జనునెడన్.

89

భా. అని=పూర్వోక్తకారణమునఁజెప్పి, శను = అంతరింద్రియనిగ్రహము
చేతను, దను=బహిరింద్రియనిగ్రహముచేతను, హిమ=చల్లనైన, “మిశ్చరశ్శివశ్శి
తోహిమః” మని అ. వర్తనముగలసారదుఁడు, అనిపించుకొని=అంకితులొని, చని
యెను, చనునెడకా=సారదుఁడాకాశగమనమునఁ బోవునప్పుడు, సహస్రకరుఁడును
=వేయికిరణములు గలనూర్మిఁడును, అనునయొక్క, లసమాన=ఒప్పుచున్న, ఓజః
స్సప్తష్టిని=లేజస్సప్తచేత, చిత్రపతంగ=చిత్రపువ్వునూర్మియొక్క, “పతంగఃపక్షి
సూర్యయోః” అని అ. లీలఁ జెంచెను.

రా. అనిశ=నిల్లప్పుడును, మదమహిమ=గర్వాతిశయముచేత నను, వర్తనగల
వాఁడు, అనిపించుకొని=భ్యాతిగని = ఎంచఁబడినవాఁడై యునట, సహస్రకరుఁడు=
కార్తవీర్యుఁడు, చనియెను=నొచ్చెను, నా=నామొక్క, అనల=అగ్నికి, సమానమైన
న, ఓజః=లేజస్సుయొక్క, స్పృష్టిచేత, చనునెడకా=నొచ్చునపుడు, చిత్ర=అగ్ని
తమైన, పతంగ=మిడుతయొక్క, “సమాపతంగశలభా” అని అ. లీలకా = సామ్య

మును, చెందెను, ప్రియము చెప్పనందువలన నాశ్రుతాపాగ్నియందుఁ గార్తవీర్యుఁడు
మిడుతవలె నేపడ్డది వినియందనా యనుట.

ఉత్సాహ. అంతరహితసమయవృత్తి • నర్జునుండు ధర్మగా
జాంతికమున కరిగె దృఢనిఃజాయుధగ్రహేచ్ఛన
త్యంతము గురుధేనుదస్యఃతాపితాతిమన్యును
స్వాంతబాడబప్రశాంతి • సలుపనేర కొండుమైన. 90.

రా. ఇంక రెండుపద్యములఁ గార్తవీర్యార్జునుని భంగములె యుత్పేక్షించు
చున్నాఁడు. అంతరహిత = అంతశ్శత్రువులయొక్క, సమయవృత్తి = సమప్తి
వ్యాపారముచేత, అర్జునుండు = కార్తవీర్యార్జునుఁడు, దృఢమైన, నిజాయుధగ్ర
హేచ్ఛ = తనయాయుధగ్రహణమును మానకయనుట, గురు = తమతండ్రి జను
దగ్గియొక్క, ధేనువుయొక్క, దస్యతా = చౌర్యముచేత, తాపిత = పాండవడిన,
అతిమన్యు = మిక్కిలికోపముగల, మత్ = నాయొక్క, స్వాంతమునెడి బడబాగ్నికిఁ
బ్రకాంతిని, ఒండుమైక = ఉపాయాంతరమున, చలుపనేరక, ధర్మరాజు = యముని
యొక్క, అంతికమునకు నరిగెను, మాకాగ్రహమును బుట్టించి మఱి ధూలోకమున
నిలువఁగూడదుగనుక ననుట.

భా. అంతక = అంతట, రహిత = విడువఁబడిన, సమయ = సంకేతముగల, “సమ
యాశ్శపథాచారకాలసిద్ధాంతసంవిదః” అని అ. వృత్తిక = వర్తనచేత, అర్జునుండు,
గురు = పూజ్యములైన, ధేను = పాడియావులయొక్క, “ధేనుస్సౌమ్యన్నవనూతికా”
అని అ. దస్య = దొంగలచేత, “దస్యతస్కరమోషకాః” అని అ. తాపిత = తపింపఁ
జేయఁబడ్డట్టియ, అతిమన్యుమత్ = మిక్కిలికోపవంతమైన, స్వాంతముగల, బాడబ =
బ్రాహ్మణునికి, “ద్విజాత్యగ్రజన్తధూదేవబాడబాః” అని అ. ప్రకాంతిక = చిత్రకాం
తిని, కడమ శుభము.

క. ఉదుటున నట్లగిరిగియతం

డది ప్రాయశ్చిత్తతీర్థయాత్రాలీలక

వదలక పూతము నేయక

సదమలగతి పూనె వృథయె • సత్సంగరముల్. 91

భా. ఆతండు = అర్జునుఁడు, ఆది = పడకింటిలోని ధర్మరాజుస్సౌమ్యుని ప్ర
తిజ్ఞాభంగదోషమును, తే. ‘ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రథమలెల, నరయ నొక్కొ
క్కచో ద్వితీయార్థ మిచ్చు’ పూతము నేయక = పరిశుద్ధముచేయ, గతి = గమనమును,
పూనెను, సత్సంగరముల్ = సత్పురుషుల ప్రతిజ్ఞలు, “ప్రతిజ్ఞాజిసంవిదాపత్స్య సంగ
రః” అని అ. వృథయె = వ్యర్థముగాదు, అని యథాంతరవ్యాసాలంకారము.

రా. అతందు = కార్తవీర్యుడు, అది = భేషచార్యవోపమును, పూతమునేయ, ప్రాయశ్చిత్త = పాపపరిహారకర్తమునకు, తీర్థ = రేవేన-ప్రవేశాస్పద మైనదనుట. “యోనా జలావతారేచ మంత్రార్థమేదశస్వపి, పుణ్యక్షేత్రే తథాపాత్రే తీర్థం స్యాత్తు” అని వాలాయు. యాత్ర = యాద్యయాత్రయొక్క, లీలచేత, సదమలగతి = సద్గతిని, పూతము, సత్సంగరముల్ = రెస్సయ్యుద్ధములు, వృథయై, ఎంతపాపాత్ముడేని యు యాద్యమందుఁబడినను సద్గతిని బొందునుగనుక, ఇందుకుస్మృతి. “ద్వావిమాపు రుషేలోకే నూర్యమండలభేదినా, పరివ్రాజ్యోగయత్తశ్చ రణేచాభిముఖోవాతః” ఇట నఁగాఁ బ్రియముఁజెప్పవలె లేదా రెస్సగాఁ బోట్లాడవలె ననుట.

వ. అందు.

తే. అతనురణరసభోగికః న్యార్థపరతః

దా నిలావంతుః ఉనుమహాద్రవిణనిధిని

సుతులసద్వృత్తిః బడసేదమితయశస్స్వ

లీల సుఖయింతు ననుచింత లే దెపుడును.

92

రా. అతనురణరసభోగికః = అనల్పమైనయాద్యము చవియెఱిగినవానికి, అన్యమైన, అర్థ = ప్రయోజనముమీఁదిదైన, పరతః = తాత్పర్యముచేత, తాను, ఇలావంతుఁడను భూమిగలవాఁడను, “గౌరిలాకుంభిరీక్షమా” అని అ. ద్రవిణనిధిని = ధనవంతుఁడను, “ద్రవిణంతుధనంబల” మ్మని అ. సుతులను సద్వృత్తిఁబడసేదను, మితమైన, యశః = కీర్తిగల, స్వలీలః = తనవిలాసముచేత, సుఖయింతు ననుచింతలేదు, యాద్యప్రియనకు జయత్సప్తి లేదనుట.

భా. అతను = మత్తగునియొక్క, రణ = యుద్ధమందు, రస = వేడుకగల, భోగికన్యాయ = నాగకన్యయైన ఉలూచియొక్క, అర్థపరతః = ప్రయోజనవశతచేత తాను, ఇలావంతుఁడనెడు, ద్రవిణనిధిని = బలాధ్యుని, లసద్వృత్తిని సుతుఁబడసేదమిత = ఆరాపఁబడ్డ, యశః = కీర్తిగల, స్వలీలః = తనక్రీడచేత, సుఖయింతు ననుచింతలేదు, కీర్తి విడిచి తీర్థయాత్రకునడుచు క్షీణభోగమును గోరఁడని భావము.

సీ. తీర్థయాత్రాసమాప్తిః గరంబు దనరి రా,

జోపభోగ్యం బై న యుద్ధవసుధ

నతిసరస మగుచి త్రాంగదానామల,

తాంగీకృతసురతా వాప్తిః జేసి

భాసురనందన ప్రసవభూషితవర,

వర్ణి నీగురుచిత్ర వాహనుండు

తనరూరదేశసిద్ధసరసీపుణ్యతీ,
 ధోపనేవల మహాశాపకలువ
 శే. నై కర్మదీక్షితమకరీకలాప
 మాపహాపకృజ్జలవిహారాదును దివ్య
 ధామకలిమిందు నై శూరతరుడగుచును
 డొప్పెగురుచిరయశోషహాదయతను.

93

భా. తీర్థయాత్రాసమాప్తికా=వత్సరపరిపూర్తిచేత, ఉద్ధవసుధకా=ఉత్సవామృతముచే, చిత్రాంగద యనెడిన మమగల, అతాంగీ=స్త్రీ కుండు, కృతమైన, సురతా=నందనముయొక్క, అవాప్తిచేత, నందన=పుత్రుడైన బభ్రువాహనునియొక్క, ప్రసవ=పుట్టుకచేత, భూషిత=ఆలంకరింపబడిన, వర్ణి నిగురు = చిత్రాంగదాజనకుడైన, చిత్రవాహనుడనెడిరాజుగలవాడు, చిత్రాంగదకుఁబుట్టినవానిఁ జిత్రవాహనునికి నన్నుండిచ్చెద నన్నాడని యాదిపర్వముందుఁ జెప్పియున్నదిగనుక, తతో=అచిత్రవాహనునిఁబుట్టామునకు, ఆదూరదేశ=సమీపదేశమందు, సిద్ధమైన=కలిగిన, సగనియొక్క, పుణ్య=మనోహరమైన, తీర్థ=రేవఁదల, ఉపసేవలకా=స్నానములచేత, మహాశాపకలువైన, కైకనిర్జిత=అనేక దేవతాస్త్రీలచేత, భృత=ధరింపబడిన, మకరీకలాపదుఃఖానికి కరీకముహదేహమునయొక్క, లాపకృతో=నాశమునజేసినట్టి, జలవిహారముగలవాడు, వారిమకరీరూపకాపమోక్షమునుజేసియుంట, దివ్య=మనోహరమైన, ధామ=తేజస్సుతోడ, కలితుండు=కూడినవాడు, నరుడు=అర్జునుండు, సగురుచిరయశోషహాదయతీకా=ఘనమైన చిరకీర్త్యతీతయముతోడఁ గూడినవాఁ డాటచేత, బిచ్చెను.

రా. తీర్థయాత్రకు, సమ=సమానమైన, అప్తికా=వ్యాప్తిచేత, యుద్ధసుధకా=కలువలముందు, అతిసరసమగుమిక్కిలిప్రియమైన, చిత్ర=అశ్చర్యమైన, ఆంగదాన=కరీరచ్చెనమునల్లనైన, ఆనోఅపఖండనే" అనుధాతువున నిష్ఠాంతశబ్దము. అపలతా=నిక్కల్పవశ్యముచేత, అంగీకృతమైన, సురతా=దేవర్షముయొక్క, అవాప్తిచేత=ప్రాప్తిచేత, శూరతరుడైన, నరుడు=పురుషుడు, నందన=నందన వశ్యముయొక్క, ప్రసవ=పుట్టుములచేత, భూషితములునై, సరవర్ణిత=ఉత్తమస్త్రీలచేత, గురు=పేదైన, చిత్రవాహనుండు=చిత్రయవుతోఁగూడిన విమానములుగలవాడు, తతో=అనందనములకు, ఆదూరదేశ=సమీపదేశమందన్న, సిద్ధసరసీ=అకాశగంగయొక్క, మహాత=అధికాశగలవారైన, అపకలువ, మకరీకలాప=మకరీకాపత్రాలంతయునుండిన, "కలాపాభూవణేబర్హ తూణీరసంహతానపి" అని ఆ. రూప =

శాండ్యముయొక్క, “యాపంస్యయాపే సౌందర్యే” అని అ. ద్విధానులను, కములను, నిర్వేసగులను క్రియ. కదమ నులభయ.

కే. అంత శౌర్యశ్రయం బై నయట్టి మేటి

వీడు నా కాహవస్పృహఃస్వీతధామ

కాంతిః జూచి పోయెద నని • కదలి వచ్చి

నాడ నెఱి సూపుమదనుగుణక్రమమున. (4

రా. అంతయైన, శౌర్యశ్రయంబైనయట్టి మేటివి, ఈడునాకు = నాకు సరియైనవాడవు, అహవస్పృహ = యుద్ధవాంఛతోడ, అన్విత = కూడిన, శౌర్యముతో, గూడినదనుట, ధామ = శ్రుతాపముయొక్క, కాంతి = స్ఫురణచేత, నానావాడని క్రిందటి కన్వయము, కాంతిపదము. కముకాంతి = అర్జునమున నిచ్చాపరమైన నవును. యుద్ధవాంఛను బ్రశాపవాంఛను నిర్వేసవాడవు. అటుగతుక నే వచ్చినాడను, మత్ = నాకు, అనుగుణక్రమమున, నెఱిసూపు = విరిరింపుమా.

భా. అంతట, శౌరి = కృష్ణునికీ, అశ్రయంబైనయట్టి మేటిని ను = ద్వాంకన, నాక = స్వర్గముతోడనగు, అహవ = యుద్ధముయొక్క, స్పృహ = కోరికతోడ, శౌర్యముతోడ ననుట, అన్విత = కూడిన, ధామ = గృహములయొక్క, కాంతి = స్ఫురణచేత, నాచిపోయెదనని వచ్చి, నాడ = నాడే, మదనునియొక్క, గుణక్రమమునకాంతి నాకు సారమున, చేరి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

క. తెరలక మనము సుభద్రా

కరనాళీక గ్రహేచ్ఛ • గప్పంగ జనునా

దొర నాదుగురి జేరి జనవి

సరముల కెఱుకపడనీక • శౌర్యశనుస్మృగాన్. (5

భా. మనము = మనస్సును, సుభద్రా = సుభద్రయొక్క, కరనాళీక గ్రహేచ్ఛ = సూక్ష్మపక్షగ్రహణవాంఛ, వివాహేచ్ఛయనుట, కప్పంగ = అక్రమించుటగా, జనునాదొర = ననుచున్నయర్జునుడు, యదుపురికా = ద్వారకను, కౌం = కృష్ణునియొక్క, అతను = అన్వితమైన, భృగుం = దయను, “భృగజాజగుప్సార్థమచేత” అని వి ఎఱుకపడనీక, తిరంబై పోయె నని ముందటిపద్యములో క్రియ.

రా. మనము = ఇద్దఱుమును, సుభద్రాకర = శుభాచ్ఛదమైన, నాళీక గ్రహేచ్ఛ = కరగ్రహేచ్ఛను = యుద్ధవాంఛననుట. “నాళీకంశరపక్షయోః” అని వి ఎఱుకపడనీక జనునా = అణుపవచ్చునా, నిడు, అశౌర్యతక = శౌర్యహీనత్వమునకు, నిడు =

జాగువ్వచేతను, పురికొ=అయోధ్యను, చేరి జనవిసరములకు, యెఱుఁగఁపడకొకనుపట్టునట్లుగా, దొరయను=యొక్కముగాను.

మ. అసయంబు మదనామితాస్త్రకలనాత్మంతార్తి రాకుండఁ జయ్యన మానిత్వకృతేష్టసిద్ధితఁ దిరం • బై పోయె దేదీప్యమాననిరూఢిం బయిఁబడ్డ యాదవులనానావీరధర్మప్రవృ

త్తి నిరర్థం బనిపించి యాత్మపురికిం • దేవేరితోఁ గూడఁగన్. 96

రా. మత్=నాయొక్క, అనామిత=ఆణఁపఁబడని, అస్త్రకలన=బాణప్రయోగముచేతనైన, అత్మంతార్తిరాకుండ, మానిత్వ=నిరుత్తరత్వముచేత, కృత=చేయఁబడ్డ, ఇష్టసిద్ధితొ=అభీష్టసిద్ధిగలగుటచేత, దీప్యమాననిరూఢిచేత, పయిఁబడ్డ=ఆరోపితమైన, ఆ, దవుల=దూరములనున్న, నానావీరధర్మప్రవృత్తి=వార్త, ఆత్మపురికి, పోయెదే=పోయెదవా.

భా. మదన=మత్తుఁగునయొక్క, అమితమైన, అస్త్రకలనా=బాణవిద్యచేతనగు, మానిత్వ=మునిత్వముచేత, కృతేష్టసిద్ధితను, సన్నాతసివేసమున సుభద్రను విరించిన వాఁడైయునుట, దేదీప్యమాననిరూఢింబయిఁబడ్డ, యాదవులయొక్క, దేవేరితోఁ=భార్యతోఁగూడ, పోయెను.

చ. అనికృతధర్మవీక్షుఁ డయి • యావరవర్ణినికామసంభ్రమంబు నడపుచుం గరం బమరఃపూజ్యసమిజ్జయశోభిమన్యనామునిసుతుఁ గాంచి లక్ష్మణుఁ డముద్రితదీప్తిధనంజయుండు నేత్యైనయగభీరవీరసమఃపేక్ష్యతరోచ్చరణప్రగల్భతన్. 97

భా. అనికృత=తిరస్కరింపఁబడని, ధర్మవీక్షుఁడయి=ధర్మదృష్టిగలవాఁడై, ఆవరవర్ణిని=సుభద్రయందు, కామసంభ్రమంబునడపుచును, అమరఃపూజ్య=దేవతాశ్లాఘనీయమైన, సమిజ్జ=యూద్ధమందుఁబుట్టిన, యశః=కీర్తిగల, అభిమన్యఁ డనునామముగలవాని, సుతుకొ=పుత్రుని, కాంచి, లక్ష్మణుఁడు=లక్ష్మీనంతుఁడు, “లక్ష్మీవాక్ లక్ష్మణః శ్రీః” అని అ. అముద్రితదీప్తి=అనర్గళమైనదీప్తిగలవాఁడు, ధనంజయుండు=అర్జునుఁడు, నయి=వీరిచేత, గభీరమునై, వీరులచేత, సమపేక్ష్యతర=మిక్కిలి నాకింపఁదగిన, ఉచ్చ=ఉన్నతమైన, రణమందుఁగల, ప్రగల్భతకొ=ప్రోథమును, నేర్చకొ=ఉపదేశించెను.

రా. అని=ఈలాగునఁబలికి, కృతమైన, ధర్మవీక్షుఁడయి=వి. టియందు దృష్టిగలవాఁడై, విల్లెక్కుఁబెట్టనిశ్చయించినవాఁడై యునుట, అవరవర్ణి=అశక్తికల్పవృత్తచారి పరశురాముఁడు, “వర్ణినోబ్రహ్మచారిణః” అని అ. నికామ=అశ్యంతము, సంభ్రమంబునడపుచును, కరంబు=మిక్కిలి, అమరఁగా, అముద్రితదీప్తిచేత, ధనంజయుండు=

అగ్నినిబోలినవాఁడు, అత్తఁబుఁడు, పూజ్య=శ్రాభ్యుమైన, సమిజ్జయ = యోధజయము
అచేత, కొధి=ఒప్పుచున్న, మన్యక=క్రోధముగలవాని, అనునినుకుక=పరశురాము
ని, శేర్పనయక=చాతుర్యముక్తముగా, ఉచ్చరణప్రగల్భితక=ఉచ్చరణశక్తిచే
త, ఇట్లునునని ముందటిపద్యమునఁ ద్రియ.

తే. కొసర నిట్లునుభావంబుఁపన నెరపుచు
నమ్మహాశుతో జిష్టుతేజోవిశయము
మిక్కిలిఁ బ్రకాశముగ భ్రాతృమిత్రబంధు
సచివులసమాదృతిని జూపి ఁ రుచితసరణి.

98

రా. జిష్టు=జయశీలమైన, సమాదృతిక=అత్యాదరమున, రుచిత=ఒప్పెడి,
సరణిచేత.

భా. ఇట్లు, అనుభావంబు, అమ్మహాశుతోక=అభిమన్యునితోఁ గూడి, జిష్టు
=అర్జునునియొక్క, ప్రకాశముగక=శ్రకటముగాఁగా, సచివులు, అసమ=అశుల
నైన, అదృతిక=అదరముచు, మాపిరి, ఉచితసరణిక=తగినరీతిని.

క. మగలయిలువరుస గలపెను

దగవరు లొకఁడొకఁ డొకొక్కఁ శసయురుచిరశౌ
ర్యగతినుతిఁ జెంద ఘనకీ

ర్తిగ నలరంగలరువొనఁ నవరక్రమాతన్.

99

భా. ఘనకీర్తిగ, ఆల, రంగలరు=రంగుమీఱు, ద్రోపది=ద్రోపది, తద్భవపద
ము. ఉ. 'ద్రోపదిబంధురం బయిఁకొమ్ముడిగ్రమ్మననీడ్చి వెండ్రుకల్, దావలకేలఁబూని
యనీతచ్చవిఁ బొల్చు మహాభుజంగియో, నావిలనీడ్చేలఁగ మనఁబునఁ బొంగ విషా
దరోపనుల్, గావగలేక బాప్పుములు గ్రమ్మఁగ నిగ్గునలేచి యార్తద్రో' అని యు
ద్యోగపర్వమందుఁ బ్రయోగము. తగ, పరులు=పరులు, రుచిర=ప్రకాశించుచున్న,
శౌర్యగతి=శౌర్యవర్తనచేతనైన, నుతి=స్తుతిగలవాని, ఒకొక్క, తనయు= కు
మారుని, చెందఁగా, వరక్రమాతక=పెద్దపిన్నపరులను, లేక, వర=శ్రేష్ఠమైన, క్రమ
తక=మర్యాదగలదౌటచేత, మగలయిలువరుసగలపెను.

రా. మగలయిలువరుసగల = సంశాసుగ సోమపముగల, పెనుదగవరులు=మంచి
శేర్పరులు, ఒకఁడొకఁడు=ఒకొక్క పురుషుడే, ఒకొక్క=ఒకొకొకఁడైన, వింతైన
దనుట. ఉరు=అధికమైన, చిర=స్థిరమైన, శౌర్యగతి=శౌర్యవర్తనము, నుతిఁజెం
దక=ప్రశంసించునట్లుగా, అలరంగలరు=ప్రకాశింపఁగలరు, అక్రమతక=క్ర
మముఁదప్పి, ద్రోపదివరు.

సీ. అంత శౌర్యా ప్తిచే • నధికప్రవర్షసం,
 పన్నత దగఁ గాలచి • యున్నశమగు
 దండితనమున వీరుండచేనస్ఫుట,
 పటుశక్తివిజయుండ • బాలిశుండ
 నీకాభిముఖ్యంబు • గైకొని సుమనోబ,
 లంబుతోఁ దగ నుత్తరంబుఁ జెప్పఁ
 జతురుండ నాతపస్థితివనాదృతవివి,
 ధవిహారభోగవ • రనల నొనరి
 తే. తనరునచ్యుతయోగశోభనత నుండ
 వనికిఁ బనివడి విప్రుఁడై • యనలుఁ డేగు
 దెంచె ననవరదీప్తి నేతెంచి యిట్లు
 పలికె దీవనలసగర్వకళ నెరపుచు.

100

రా. అంతైన=పూర్వోక్తమైన, దండితనమున, వీరుండ=ఈబంధుమిత్రుడు
 లుండఁగా, నేను, అస్ఫుట=స్వక్తముగాని, పటుశక్తియు విజయుము గలవాఁడను,
 బాలిశుండను=బాలిశుండను, నీకు, అభిముఖ్యంబు గైకొని, ను=లెప్పైన, మనో
 బలంబుతోఁకా=బుద్ధిబలముతో, ఉత్తరంబుఁజెప్పఁ జతురుండనా, తపస్థితివి=తప
 స్సునందు నిలుకడగలవాఁడవు, అనాదృత=అదరింపఁబడని, వివిధవిహారభోగములు
 గలవర్తనలనొనరి తనరది, అచ్యుతయోగ=నిలుకడైన, యోగ=అష్టాంగయోగముచేత,
 శోభనమైన, తరుండవు=మేనుగలవాఁడవు, అనికిఁ బనివడి విప్రుఁడై యనలుఁ డేగు
 దెంచె నన. ఈవు, అనలస=అనుందమైన, గర్వకళ=గర్వప్రాప్తిని, నెరపుచుఁ
 బలికెదవు.

భా. అంతట, శౌరి=కృష్ణునియొక్క, అప్తిచేత=ఆగమనముచేత, వీరుండు,
 అనేన=పాపరహితమైన, “కలుషంవృజ్యైశోఘ” మని అ. స్ఫుటమైనపటుశక్తిగల
 వాఁడు, అబాలిశుండ=బుద్ధిశుశుండు, విజయుండు=ఆర్జునుండు, అనిక=యార్ధ
 మునకు, “సమరానకరగా” అని అ. సుమనోబలంబుతోకా=దేవబలముతోడ, చతు
 రుండు, అనాతపస్థితి=అతపస్థితిలేని, ఎన=ఎనమండు, అదృత=అదరింపఁబడి, తనరు=
 ఒప్పుచున్న, అచ్యుతయోగ=కృష్ణసఖ్యముచేతనైన, శోభనతను=శోభనత్వమున, ఉం
 డఁగా, అనవర=శ్రేష్ఠమైన, నీప్తిచేత, అసగర్వ=గర్వయుక్తముగాని, కళ=నర్త
 నచేత, నీవనలను, నెరపుచుకా=ఇచ్చుచు, పలికెను.

క. విను విజయశక్తిమీరితి

ననుగాఢాహమికచెల్లునామదిలో నెం

దును బహుతరాశనుండం

జనునే మి మ్మడుగవలయు • సకలార్థంబుల్.

101

భా. విజయ=సంబుద్ధి, తనక=భక్తించునట్లుగా, గాఢాహమిక, నామదిలో, చెల్లక=చెలంగుచున్నది, బహుతరాశనుండక=బహుశనుండను, నే=నేను, పలయ=పలసినట్టి, సకలార్థములను మిమ్మడుగ, చనుక=తగుననుట.

రా. విను=విజయశక్తిమీరితని, అను=అనెడి, గాఢాహమిక చెల్లనా, ఇక్కడ -శ్లఘతి, మదిలో, బహుతరాశక=అధికాశేషచేత, ఉండఁజనునే, సకలార్థంబులు=సకలప్రయోజనములు, మిమ్మడుగవలయుక=మిమ్ము నడిగితెలిసికోవలెను.

మ. అని వాలాయముగా నభీష్టతమమానన్నం బొసంగక స్వనీ

తని ము న్నెంతయు నియ్యకొల్పి మఱియుఁ ద్వైతిం బ్రనర్తిల్లుము
జ్ఞానోల్లాసముతోడఁ బల్కె సముదంఁచఞ్చాండవాన్వాదన •

రన మిష్టం బని రాజపుత్రునికు శస్త్రం బొశుచిత్వంబునన్. 102

రా. అని=యద్ధము, అభీష్టతమమాను, అన్నక=అన్నట్టాయనా, స్వరీతిక=బ్రాహ్మణధర్మమును, బొసంగక, ప్రనర్తిల్లుము, ఉజ్జానోల్లాసముతోడ, పల్కె=భాషణమే, సముదంచిత=ప్రకాశించుచున్న, ఛాండ=ఛండిశర్మరాసంబంధమైన, “స్వాత్మండశ్శకలేక్షు వికారమణిదోషయోః” అని వి. “తస్యైవ” మ్మనిఁకొల్పిత్వయాంతము. వాః=ఉదకముయొక్క, “వా ర్వారి నలెలం కవలం జల” మ్మని అ. స్వాద=రుచివంటిరుచిగల, వత్తనము=వర్తనగలది, శస్త్రంబొశుచిత్వంబునక=ఆశ్రుతికాకుఁ డౌటచేత, “శుచిశ్శుభ్రేనపహతే శృంగారామధయోరపి, ప్రేమతిపహేపిస్యా” త్తని. వి. అని=యద్ధము, ఇష్టంబు =ప్రియమైనది, రాజపుత్రునికి వాక్తాధుర్యమును యద్ధకాగ్రశ్యమును స్వతస్సిద్ధమైనదిగాదాయనుట.

భా. అని=ఇటని, అన్నంబును • ఒసంగక=ఇచ్చెడికొఱక, అన్నశబ్దము=అదభిక్షనే, అనుధాతువున నిప్పన్నము గనుక ఆహారవాచకము. స్వరీతిక=తనబ్రాహ్మణాకృతిధర్మముననే, ఇయ్యకొల్పి=అలాగుననే యిచ్చదమనిపించి, మఱి=అనుపించుకొన్నవిమ్మట, మోల్=సంతోషముచేత, జనిత=పుట్టిన, ఉల్లాసముతోడ, శస్త్రంబొ=చెప్పబడిన, శుచిత్వంబునక=అగ్నిత్వముగలవాడై, పల్కెక=పలికెను.

ఉత్సాహ. ఈవిధమునఁ బల్కి మఱియు • నిట్లు లనియె నట్టికాం

క్షౌవిధి నొకవిఘ్న మిపుడు • గలదు నిన్ను నారయం

గా విసుమునివారణాధి • కారమునకుఁ దగుదువే

తావదర్థగతియు మున్న • నలఁచినాఁడ నామదిన్.

103

భా. అట్టికాంక్షావిధికిఁ = అఖాండవనశ్శత్రు వాంఛకు, నిన్ను నారయంగా
 వినుము, నివారణాధికారమునకుఁ = అవిఘ్నముమాన్వేషింపనికి శగునవు, ఏతావదర్థ
 గతియుఁ = ఇంతపూనికను, మున్ను = మునుపే, తలచినాడను

రా. విను, మునివి, అరణాధికారమునకు, తరుదువే = అగుదువా, తావదర్థగతి
 యుఁ = అంతైనకార్యరీతిని, మునిశ్వరుడని తాకుకొన్నాడని తాత్పర్యము.

తే. వలలునమృతసఖ్యాతిఁ నర్జి తాతు

లప్రదీప్తి నిట్లలరు నీఁపిప్పిభావ

మెందుఁ బెట్టనికోటగా • నెనఁగుచుఁ గడ

చేర్చువస్త్రవహశ రాజితనిరూఢి.

104

రా. అచ్యుత = స్థిరమైనయోగముచేత, సఖ్యాతి = ఖ్యాతిఁ పొతమైన, వర్జితా =
 బ్రహ్మచారిత్వముయొక్క, అతులప్రదీప్తి = అత్యంత ప్రసద్ధిచేత, నీ, విప్రభావము
 = విప్రత్వము, అస్తౌ = మాయొక్క, శర = బాణములయొక్క, అజితనిరూఢి =
 అప్రతిహతమైన శక్తిని, కడచేర్చువు = అతిక్రమింతువు, నీవు బ్రాహ్మణుడవు గాఁబట్టి
 తొంకుచున్నానునుట.

భా. వలలు = బిప్పెడి, అచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, సఖ్యముచేత, నతినర్జితమై
 న, అతులమైన ప్రదీప్తి = తేజస్సుచేత, ఇట్లలరునీవు, ఇది కృష్ణునిసాంగత్యమును
 జూచి చెప్పెడిమాట, ఇప్పిభావము = ఈమహిమ, రాజితనిరూఢి = మంచి యస్త్ర
 భ్యాసమందులనేర్చుచేత, అస్తౌ = మాయొక్క, భూబాబహువచనము, మహాశక్తి =
 అధికాశక్తిను, కడచేర్చువు = సఫలము చేతువు.

ఉత్సాహ. ఎన్న నేవరించునరసఁ మిన్నహానపంబులో

నన్నగారి గినిసినను ఘనాతిచండకాండవృ

ష్టి న్నలంప వచ్చు జగదఁ కేయదండ్ల నుండఁచూ

యన్న బ్రాహ్మణునకు విరచితాంజలి యగుభక్తితోనె.

105

భా. ఎన్న, నేవరించు = నేనుగోరడి, నర = శ్రేష్ఠమైన, సమిత్ = సమిధలుగల,
 “ఇచ్ఛమేధస్సమిత్ స్త్రీయా” వ్చని అ. మహావనంబులోను, అన్నగారి = ఆయింపుఁ
 డు, కినినీ, నక = నన్ను, ఘన = నేఁగుములయొక్క, అతిచండ = విక్రీలి నుగ్రమైన,
 కాండవృష్టి = ఉదకఃర్షముచేరి, “కాండోస్త్రీదండబాణార్వర్ణానసరవారిషు” అ
 ని అ. నలంపవచ్చుక = నలగించెడికొఱకు వచ్చును, జగదకేయ = సంబుద్ధి. దండనుండు
 మా, అన్న = అనినను, బ్రాహ్మణునకు = బ్రాహ్మణాకృతి యైనయగ్నికి, విరచిత
 మైనయంజలిగలవైన, పంచమీహూత్రహి, భక్తితో, పెట్టననని ముందరఁ గ్రియ.

రా. ఎన్న నే=ప్రసిద్ధమగునట్లుగానే, వరించు=స్వీకరించు, పరసమిత్=మహాయుద్ధమనెడి, మహ=ఉత్సాహముయొక్క, “సమిత్యాజిస్సమిన్యద్ధః మహస్తాత్సవలే జనోః” అని అ. అవసంబులొనక=రక్షణములొనక, నగాగినిసినక=ఇంద్రుఁ డెదిరించినప్పటికిని, కాండవృష్టిక=శరవర్షముచేత, జగదజేయదండమందు=జగములకు నతిక్రమింపరానియాజగదవాఁడు, మామన్న=రక్షురాముఁడు, నలంపవచ్చుక=అణచుయత్నముచేయును, అట్టెనను దాలినందునకు హేతువు, బ్రాహ్మణునకు విరచితం జలి యగును, “గవాగ్రజన్తనామన్త సకూగో రోషవానయ” మ్మని రామవాక్యము గనుక.

స్తద్ధర. ఆరాజన్యోత్తముం డి • ట్లనుదితరభనుం • డై భవశ్వశ్వరవ్యాహారం బిట్లొర్చి యురటవ్యముగఁ గొనకుమాత్తాంగనాశుల్కతాదృక్సానోగ్రేష్వాస మిట్లశ్రమజన మగుటెంచంగ నాచేతికాఁలుం
స్మారేష్వాసంబు లేవొక్కొడు గలుగునె తద్వోరయద్ధంబునై యన్.

రా. ఆరాజన్యోత్తముండు = రాముఁడు, ఇట్లు, అనుదితరభనుం డై = పుట్టనట్టి యాగ్రహము గలవాఁడై, భవత్=నియొక్క, శ్వర=తీవ్రమైన, వ్యాహారంబు=వాక్యమును, “వ్యాహారఉక్తిర్లపిత” మ్మని అ. ఓర్చియుంట నవ్యముగ, కొనకుము=ఎంచకుమా, తాదృక్సాన=అట్టిచేవగల, ఉగ్రేష్వాసము=ఈశ్వరునివిల్లు, ఎంచులగ, అచేతికిక=అరఘునాథునిహస్తమునకు, అటుక=తానట్టుగా, స్మారేష్వాసంబు=గురునై నవిల్లు, శరాసనమనినట్టు, లేకు, ఒక్కొడు=ఒకపురుషుఁడు, ఒకఁడు, ఒక్కొడు అని రెండుప్రయోగములు గలవు గనుక, భవత్=అట్టిరఘునాథునియొక్క, కలుగునె క్రియ.

భా. ఆరాజన్యోత్తముండు=అర్జునుఁడు, ఇట్లును, దిత=ఖండితమైన, రిభనుం డై=శతముకలవాఁడై, త్వరపడకయనుట, ఓర్చియుంట=నించున్నయొకకి, నాచేతికి, స్మారేష్వాసంబు=గట్టివిల్లు, ఒక్కొడు=ఒకటి, ఉ. ‘ఇష్ట దేవు రాకుండ నొకఁడువచ్చి మఱియుండునె’ అని పెద్దిరాజప్రయోగము. తత్=అయింద్రునియొక్క, కలుగునె=కలిగెడినా, అని క్రియ. నాచేతికిఁ దగినవిల్లొకటియిచ్చినను నింద్రునితో యుద్ధమునేయగల ననుట.

సీ. అచుటయు నాతఁ డాజననాథురకుమా,
రాగ్రణిఁ జూచి నీయంత్యయందు
నిటువంటితలపున్న • నిదిగో మహాబలో,
ద్దామంబు కమలేశదత్త మయ్యె

నాకీశచాపంబునకు నెక్కు డిది గాండి,
 వం బనుభారతీ వరుధనుర
 తల్లిక శేషగ్రతరగుణప్రాధి న,
 త్యధికంబు క్రమమున • నన్య దేవ
 తే. ధృతము లైనవానిని గణుతింపనేల
 దీని నెక్కిడి నీభుజస్థమనునవి
 జృంభణముఁ జూపు మని తనచేతివిల్లు
 దృఢరణస్థితి నరదంబుఁ • దెచ్చి యిచ్చె.

107

భా. కమలేశ=జలాధిపతి యైనవరుణునిచేత, కత్తమయ్యె=ఇవ్వబడెను, నా
 కీశ=దేవేంద్రునియొక్క, చాపంబునకు నెక్కుడు, గాండివంబు=గాండివము నెడి, ధ
 నురత్నక=ధనుశ్చేష్ట మైనది, “మతల్లికామచర్చికా ప్రకాండముద్భుతలజౌత్రశస్త్రవాచ
 కాని” అని అ. శేషునిభంగి నుగ్రతరమైన, గుణ=సారయొక్క, “మార్వీజ్యాశింజి
 నిగుణ” అని అ. ప్రాధిచేత నత్యధికంబు, అన్యదేవ=బ్రహ్మదేవత, ధృతములైన=
 ధరించుటలు గలిగినను, వానికే=ఆధారణములను, గణుతింపనేల, అని, తనచేతివింటి
 ని, దృఢమైనరణమండల, స్థితికే=ఉనికిగలదాని, అప్రతిహతమైనదానినట, అర
 తంబునుశరధమునును, తెచ్చి యిచ్చెను.

రా. అతడు=పరశురాముడు, జననాథపరమహారాగ్రహిక=దశరథకుమార
 శ్రేష్ఠుఁ డైనరాముని, చూచి, అపమాట, నాకు, కమలేశదత్తమయ్యె=ప్రీతిచేత
 నియ్యబడెను, ఈశచాపంబునకు నెక్కుడిది, ధనురత్నక=ధనుశ్చేష్టమునకును,
 అశేషగ్రతరగుణప్రాధిచేత నత్యధికంబు, దృఢరణస్థితి=దృఢమైనరణస్థితిగల, నర=
 పురుషులకు, ద=ఖండించుదాని, “దోహదఖండనే, అతోనుపస్కంః” అని కప్రత్య
 యాంతము. తనచేతివింటినిచ్చెను.

మ. నుతశక్తి నృపసూనుఁ డట్టిధనువు • మోపెట్టి సైంధ్రాయుధో
 ద్ధతిపాథోదనిరాసి యయ్యె నపు డాతండు నముద్వేగయు
 క్తతఁ గీర్తించి కృతావృథాగ్రహతడఁ ప్రప్రామితస్వర్గప
 ద్ధతి యై యిష్టమహాననీచరతఁ జెందం గాంచి పొంగె మదిన్. 108

రా. వింధ్రాయుధోద్ధతిపాథోదనిరాసియయ్యె=ఇంద్రధనుస్సుతోఁగూడిన
 యున్నతిగలమేఘమును దిరిస్కరించినవాఁడాయెను, నిలమేఘశ్యాముఁడు గనుక,
 అతండు=పరశురాముఁడును, నముద్వేగయుక్తత=ధియయోగముచేత, కృతమైన,
 అవృథా = వ్యర్థముగాని, గ్రహ = గ్రహణముగల-ఎక్కుఁబెట్టుటగల, తడస్త్ర=అ

రామునిబాణముజ్జేత, క్రొమిత = అక్రమింపబడ్డ పోగొట్టబడ్డదనుట, స్వర్గము
యొక్క, పద్ధతి = నూర్గముగలవాడై, ఇష్టమైన, మహా, అవనీచరతక = భూసంచార
మును, చెందంగాంచిమదిని, పొంగెక = సంతసిల్లెను.

భా. నృపనూనుడు = అర్జునుడు, అట్టిగనువుక = గాండీవమును, వింద్రాయు
ధోద్ధతి = ఇంద్రునియాయుధములయొక్కయుద్ధతితోగూడిన, పాతోడ = మేఘముల
ను, నిరాశీయుయ్యోక = పోగొట్టినవాడాయెను, ఇంద్రునివజ్రము మొదలైనయా
యుధములను మేఘములనుబోగొట్టె ననుట, సముత్ = సంతోషముతోగూడిన, వే
గ = సంభ్రమముతోడనైన, “సమాసంవేగసంభ్రమా” అని అ. యుక్తితక = కూటమి
చేత, ఆతండుక = అయగ్నియు, కీర్తించి, కృతమైన, ఆవృథా = వ్యర్థముగాని,
అగ్రహ = చలముగల, తత్ = అర్జునునియొక్క, అస్త్రములచేత, క్రొమితస్వర్గపద్ధ
తియై = కప్పబడ్డయాకాశమార్గముగలవాడై, అర్జునుడు శరపంజరముగట్టె గనుక,
ఇష్టమైన, మహా, వనీ = వనముయొక్క, చరతక = భక్షణమును.

తే. తనకనలుచేప్ట లంతభీతిని ఘటింప .

మగిడి శరణన్నఁ దన్నహిమయుఁ దదాత్త

తన్నహదైన్యము గణించి • దయ దలిర్పఁ

గాచె నేమన నప్పు డాఁరాచపట్టి.

• 109

భా. తనకు, అనలుచేప్టలు, అంతభీతిక = నాశభయమును, ఘటింప, శరణ
న్నక = శరణువేడినకు, తన్నహిక = అభాండవననభూమియందు, మయుక = మ
యుడనువాని, తదా = తత్కాలమందు, అత్త = పొందబడిన, తన్వై = అనుయనియొ
క్క, మహదైన్యమునుగణించి, ఆరాచపట్టి = అర్జునుడు, కాచెక = రక్షించెను.

రా. తనయొక్క, కనలుచేప్టలు = కోపచేప్టలు, అంలైన, తత్ = అమృతరాము
నియొక్క, మహిమయుక = మహిమనును, కడమ సరి.

ఉ. స్రుక్కక భూమిభృత్కులవిరోధి కడంక నడంచి యిమ్మెయిం

దక్కక హేతిధారి కుచిశం బగుకార్యము నిర్వహించి పెం

పెక్కుడుగాఁగ నాత్మపురి • కేగె హరిన్నతకీర్తి గూడిన

ల్లిక్కులఁ బిక్కటిల్లుచుఁ దలిర్చుప్రతాపవిజృంభణంబునన్. 110

రా. భూమిభృత్కులవిరోధియైన పరిశురామునియొక్క, కడంకక = గర్వ
మును, హేతిధారిక = శస్త్రధారునకు, “రవేరర్చిశస్త్రంచ విన్న బ్వాలాచహే
తయః” అని అ. హరిత్ = దిక్కులయందు, “అశాశ్చహరితశ్చతా” అని అ.
మతమైన, ఏగెను = క్రియ, కడమ శుభము.

భా. భూమిగృక్కుల = పర్యవసమాహమలకు, “భూమిగృహమిధరన్యజే”
అని అ. విరోధియైనయందునియొక్క, హేతిధానికా = బ్యాంకావహుడైనయన్నికి,
నుతకీర్తిని, హరికా = కృష్ణుని, కూడి, అత్తపురికికా = ఇంద్రత్రస్థపురమునకు, ఏగెను.

సీ. సర్వేశ్వరుడు కృష్ణుఁడభ్యాతిమహీమకు,

నెంతపెంపును దగు • నేమిచెప్ప

దక్షుఁడానరుఁడట్లు • దనర రాక్షసకుల,

తక్షకుం డతివిదితతరశక్తి

మయుఁడతిక్రాంతవాక్తానసభావిశే,

షంబు వైవస్వతసంతతికిని

దనదులీలోదయంబునను సంపాదించి,

పెట్టె నత్యంతంబు • పెంపుసాంపు

తే. సంఘటిల మరుచ్చతమఖసంతతుల క

తఁడు గదాదండమును సమిద్ధజయనాది

కంబువరము నిచ్చెను హరికిం బడరఁగఁ

బలుదేహంగుల నార్యులు • ప్రస్తుతింప,

111

భా. సర్వేశ్వరుఁడగు కృష్ణునియొక్క సఖ్యముచేత నైన యతిమహీమకు, ద
క్షుఁడు, అనరుఁడు = అయర్జునుఁడు, అట్లుదనరకా = అలాగుననొప్పించుండఁగా, రాక్షస
కులముయొక్క, తక్షకుండు, విశ్వకర్త, “తక్షకోనాగార్థక్యో” అని అ. అతివిచి
త్రతరమైనశక్తిగల్గినాఁడు, మయుఁడు, అతిక్రాంత = అతిక్రమింపబడిన, వాక్కుల
యొక్క, మాన = పరిమాణముగల, వాగ్గోచరమనుట, సభావిశేషంబును, వైవస్వత
సంతతికికాధర్తజనకు, తనదు, లీలోదయంబునకా = క్రియాచాతుర్యముచేత, సం
పాదించిపెట్టెను, మరుచ్చతమఖసంతతులకుకా = వాయువుయొక్కయు నింద్రునియొ
క్కయుఁ బుత్రులభీమార్జునులకు, అతఁడు, మయుఁడు, గదాదండమును, సమిద్ధ =
ప్రకాశింపుచున్న, జయ = జయముగలుగునట్లుగా, నాది = మోసెడి, కంబువరమును =
శంఖశ్రేష్ఠమును, “శంఖస్వీతకంబురస్త్రియా” మ్మని అ. హరికా = శ్రీకృష్ణు
నికి, ఇంబడరఁగకా = ఇంపగునట్లుగా, “ఇంబడరఁగాఢజసనంబు” అని యనంతుని
చందఃప్రయోగము.

రా. కృష్ణు = విష్ణువుయొక్క, సఖ్యాతి = భ్యాతితోఁగూడిన, దక్షుఁడానరుఁడు,
తక్షకుండు = కాసకుఁడు, శక్తిమయుఁడు, అతిక్రమింపబడిన, వాక్తానస = వాక్కును
మానసమునుగల, అవాక్తానసగోచరమనుట, భావిశేషంబు = కాంతవిశేషమును, వైవస్వ
తసంతతికికా = వైవస్వతమనువుయొక్క సంశయమునకు, తనదు = తనయొక్క, లీలా = విలా

సార్థమైన, ఉదయంబునకా = అనంతరము చేత, మరుచ్ఛత = దేవతాశతములకును, మఖ
సంతకులకుకా = యాగసమూహములకును, అతడుగదా = అగ్నిష్ఠువుగదా, దండ = అహ
రము, మును = పూర్వమందు, జయన = జయము, “జయ నేజయః” అని అ. అకంబు =
అదిగాఁగల, ఐరమును, హరికికా = ఇంగ్రునకు, ఇచ్చెను. రఘునాథునిమహిమను వర్ణిం
ప శక్యముగాదనుట.

చ. అది యటులుండె నట్టిసభః మానతశత్రుదయాళుః జానీ
వ్యదరిహృదంతవహ్ని సమవర్తితుం డతిలోకభాగ్యసం
పదలమరంగః జేసొని శుభస్థితిః దమ్ములు దాను నెంతయుం
బొదల శుచిత్వశాలి యజపుత్రుఁడు మిక్కిలి సంతస్యుచున్. 112

గా. సభయ = భయసహితమానట్లుగా, అనత = నమ్రుడైన, శత్రువులందు ద
యాళుడు, అజి = యుద్ధమందు, దీవ్యత్ = ప్రకాశింపుచున్న, అతి = శత్రువులయొ
క్క, హృత్ = హృదయములయందు, అంశవహ్నిసమ = ప్రళయాగ్నికి సమమానట్లుగా,
వర్తించుచున్నవాఁడు, నుతుండు = రఘునాథుఁడు, అతిలోక = లోకములనదిక్రమించి
న, “అత్యాదయః క్రాంతాద్యర్థేద్విరీయమా” అని ద్వితీయాసమాసము. భాగ్యసంప
దలచేతఁ బొదలఁగా, అజపుత్రుఁడు = దశరథుఁడు, పెంపొందెనని ముందరిపద్యము
నర్థము.

భా. అది యటులుండె, అట్టిసభయందు, అనతశత్రుదయాళుఁడని, అంత
వహ్నియైనవాఁడు, సమవర్తితుండు = భర్తజుఁడు, శుచిత్వ = ధావశ్యముచేత, శాలి
= బిచ్చెడువాఁడు, అజపుత్రుఁడు = బ్రహ్మపుత్రుడైనవారగుఁడు, చనుడె చియని ముం
దటిపద్యమునకు నన్వయము.

క. చనుదెంచి సర్వదిగ్వి

రనఁ దేజము మెఱయఁ దత్పురస్థితిఁ బెంపొం

దే నతేం డనుజులు దానుం

బొనరించుమహోపచారముల రంజిలుచున్.

113

భా. సర్వదిగ్విగ్రహను దేజము మెఱయఁగా, తత్ = అధర్తజనియొక్క, పురః =
అభిముఖమందు, స్థితికా = ఉనికిచేత, పెంపొందెను.

గా. తత్పురస్థితికా = అపబ్రణస్థితిచేత, అతండు = రాముఁడు, అనుజులు దానును
బొనరించుపచారములచేత, దశరథుండు, రంజిలుచును పెంపొందెకా = సుఖము
ననుండెను.

శా. మాహానాథవిహారవాహనకృపామాహాత్మ్యసాహాయ్యకో

త్సాహిత్యకటాక్షవిక్షిప్తభక్తవ్రాతసంసార

గౌహుశ్యప్రదపాదసంస్తరణ పంపాహేమకూటాద్రిభే
లాహేవాకవిపాకవిస్తరితకైలాసాదికేళీరసా.

114

మాహానాథ = గోరాజై నవ్యవభమే, “మాహేయీ సౌరభేయీ గౌరు స్రామా
హుచ్ఛాసితే” అని అ. విహారాధ్యమైనవాహవముగలవాఁడా, కృపా = మాహర్త్య
మనెడి, సాహాయ్యక = సహాయముచేత, ఉత్సాహి = ఉత్సాహిని, శ్లక్షకటాక్ష = కటాక్ష
తేశముచేత, “శ్లక్ష్యందభ్రంకృశం” అని అ. “కటాక్షోపాంగదర్శనే” అని అ.
విక్షపిత = చెదరమీటబడిన, భక్తవ్రాతముయొక్క, సంసార = జన్మాదిబంధముగల
వాఁడా, భక్తలనిత్యులజేసెడివాఁడనుట, శ్రీబాహుశ్య = విశ్వరూపరంపరను, ప్రద =
చాలాయిచ్చెడి, పాదసంస్తరణముగలవాఁడా, పాదారవిందస్తరణమువల్ల సంపదను,
ప్రసన్నతవల్ల మోక్షము నిచ్చెడువాఁడుగనుక, పంపానదియందుగల = హేమకూటా
ద్రియందుగల, భేలా = విహారముయొక్క, “శ్రీదాభేలాచకుర్దన” మని అ. హే
వాక = హృదయంగమమైన, విపాక = పరిణయముచేత, విస్తరిత = మటువఁ జేయబడిన,
కైలాసాది = కైలాసగంగలయొక్క, కేళీరసా = విహారాపేక్షగలవాఁడా, హేమకూట
పంపానదులు కైలాసగంగలకంటె శ్రేష్ఠములనుట.

క. పెదవేంకటాద్రిహృదయా, స్పదపదవిన్యాసశుంగభద్రావీచీ
మృదుశీకరవిరచితనిజ, సదనాంగారంగవల్లిసౌభాగ్యకలా.

115

రంగవల్లి = మృదులయొక్క.

ప్రగ్విశే. బ్రధ్నకోటిసమభ్రాజితేజోఘనా
బుగ్నభావాప్తిసంపుష్టసృష్టిద్రుమా
ఋగ్నీచద్యోధసంహృష్యదృష్యర్చితా
గృగ్నుతౌపూర్వకాకృష్టశిష్టార్చనా.

• • 116

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్య
తనూభవ సౌజన్యజేయ సూరయనానుధేయప్రణీతం బైనరాఘవ
పాండవీయంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

బ్రధ్నకోటిసమ = కోటిసూర్యసమమానట్లుగా, భ్రాజ = శ్రుకాశింపుచున్న,
తేజస్సుచేత ఘనమైనవాఁడా, బుగ్నభావా = మూలమాటయొక్క, “మూలంబుధోన్మం
ప్రీనామకః” అని అ. అప్తి = ప్రాప్తిచేత, సంపుష్ట = పోషింపబడిన, సృష్టియనెడి,
ద్రుమా = వృక్షముగలవాఁడా, ఋగ్నువత్ = వృద్ధిబొందుచున్న, గోధ = జ్ఞానముచేత,

సంహృష్యత్ = సంతోషించుచున్న, ఋతులచేత, ఆర్పితా = పూజింపబడ్డవాఁడా,
గృహ్నుతా = ఆశీర్వాదచేత, “గృహ్నుస్తుగర్భనః-లబ్ధోభిలాషుకస్తృప్తి” క్క-ని అ.
అపూర్వకమానట్టుగా, అకృష్ట = అంగీకరింపబడిన, శివులచేతియర్చనలుగలవాఁడా.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వతసంప
దానంద నందవరకులక్షీరసారావార తారకాసుధాధామ ముద్దరాజ
గణపయూమాత్యపెదరామధీమణిప్రదర్శితం బైన రాఘవపాండవ
యాదర్శంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

తృ తీ యా శ్వా సము.

మద్గారీపరమ
ప్రేమాస్పద యాకువీటి పెదవేంకటధీ
ధామ సదాలసదసదృ
గుభమ విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా.

సదా=ఎల్లప్పుడును, అసత్=ఓప్పుచున్న, అసదృక్=సరిలేని, భూమ=మహి
మగలవాడా, “పృథ్వాదిభ్యశ్చమిచ్ఛబహోర్లోపోభూచబహోః” అనునూత్తములచే
ఇమనచ్చిత్యముయొక్క యికొరమునకు లోపమును బహుశ్చమునకు భూ అను
నాదేశమును.

వ. అనధరింపు మట్లు రంజిల్లుచున్నయయ్యతీంద్రసామ్రాజ్యధోరేయుండు.

రా. ఆతీంద్ర=ఇంద్రునివత్త్రిమించిన, సామ్రాజ్యధోరేయుండు=దశరథుండు.

భా. యతీంద్ర సామ్రాజ్యధోరేయుండు=మనశ్శక్తియుడైన నారదుండు.

తే. అశిశుభార్థసంపత్పదం • బై సనసుధ
మహిషు నేలుచు వాళ్సల్యమధురిమమున
సతని నల్పరింపుచును బ్రియం • బగుసభాజ
నప్రధానహితోక్తిబృందమున సంత.

3
4

వ. ఇ ట్లనియె.

భా. అతిశుభ=మిక్కిలియు నింపైన, అర్థసంపద=భావపుష్టిగల, పదంబై =
వాక్యములుగలవాడై, సన=నూతనమైన, సుధ=అమృతముయొక్క, మహిమను, ఏలు
రుక్=అతిక్రమించును, అతనిక్=ధర్మరాజున, అలరింపుచును, ప్రియంబగు =
ప్రియమైన, సభాజన=సన్తానమే, “అనందనసభాజనే” అని అ. ప్రధానముగా
గలహితోక్తిబృందముచేతను.

రా. అతిశుభమైన, అర్థసంపత్, ద్రవ్యసమృద్ధికి, పదంబైన=స్థానమైన, పను
ధ=భూమిని, ఏలుచు, వాళ్సల్య=నెనరుచేతనైన, వధుఃపమునక్=ప్రేమముచేతను,

“స్వాదుప్రియాతువధుకా” అని అ. సభా=సభయందుగల, జన=జనలయొక్క
యు, ప్రధాన=సుమంత్రాదిమంత్రులయొక్కయు, హిహోత్తిబృందమునకా=ప్రి
యవాక్యముచేతను, అతనికా = అరాముని, అలరింపుచును, ఇట్లనియె నని ముందరి
కన్వయము.

క. క్రమమున ధరణీభరణ, తమ మగుతద్ధర్మనీతిచాతుర్యవిశే
ష మశేష మరసి యధిక, ప్రమమః డయి ప్రసంగవశతరప్పించి తగనె.

రా. తత్=అరామునియొక్క, ధర్మనీతి, ప్రసంగవశతచేత, రప్పించి=రాము
ని రప్పించి.

భా. తద్ధర్మ=అధర్మ రాజయొక్క, ప్రసంగవశతను రప్పించి=ప్రసంగమును
రప్పించి యనుట.

సీ. బంధురంజనరాసుభద్ర ధర్మాత్మజ,

యైశ్వర్యశోభిత యన్వయైక

పావన పాండురాజీనరమాధుర్య,

శోభననయనవసుప్రతాప

నిర్మలప్రాణివివీతత్వవిజ్ఞాన,

సౌశీల్యశౌర్యాదిసద్గుణములు

విని యుబ్బుచున్నవాఁడనుమోదగరిమఁ ద,

త్రేరణఁ జేసి యేఁగిపిరి నిన్నుఁ

తే. బనిచెద నమస్తమహిరాద్యపాలనముగ

రంబునుతికెక్కఁజేయుము య రాజసూయ

మానచంద్రికాస్ఫూర్తియుఁ బోనకీర్తి

మున్నుగాబర్చి కళుబంతములఁ దలిర్ప.

(1)

భా. బంధురంజనముచే, రాసు=పిప్పేడి, భద్ర=శుభములుగలవాఁడా, “స్వ
ప్రేయసంశింధద్ర” మ్మని అ ధర్మాత్మజ, ఐశ్వర్యశోభిత, పాండురాజు, ఈ=ది
యొక్క, పరమాధుర్య శోభననయ, ననను ప్రతాప, నిర్మలప్రాణి, వివీతత్వ, విజ్ఞాన,
సౌశీల్య, శౌర్యాదిసద్గుణములు విని యుబ్బుచున్నవాఁడు, అనుమోదగరిమచేత,
తత్=అపాండురాజయొక్క, త్రేరణఁజేసి = పనుపుటచేత, రాజ్యపాలనము నుతి
కెక్క, అన=అను, తిక్క=తిక్కము, కీర్తిమున్నుగా=కీర్తికంటె ముందరగా, తలిర్ప,
రాజసూయము చేయించి నిర్వయము.

రా. బంధురంజన, రామభద్ర, ధర్మార్థ, జయశ్రవ్యశోభిత, అన్వయైకపావ
న, పాండురాజీవతెల్లదామరభంగి, రమాధుర్యలన్నివిహించినవై, శోభనములయి
న, నయనకన్నులుగలవాఁడా, ఐనుఅప్తవసువులయొక్క, ప్రతాపమునంటిప్ర
తాపము గలవాఁడా, ఇవి సంబోధనలు. నిర్మలప్రాధీవికళంకములేని ప్రజ్ఞగలవాఁ
డవు, నిఁదియొక్క, తత్త్వనిర్దాంతమైన, విజ్ఞానకాస్త్రజ్ఞానమును, “మాక్షేధీ
జ్ఞానమన్యత్ర విజ్ఞానం శిల్పకాస్త్రయోః” అని అ. సౌశీల్యసద్వర్తనయు, శౌర్య
మువాదిగాఁగల సద్గుణములనువిని, మోదగరిమకొనఁగోపాతిశయముచేత, ఉబ్బుచు
న్నవాఁడను, తత్తాయామోదగరిమయొక్క, ప్రేరణచేత, ఏనుబనిచెద, రాజచం
ద్రునిచేత, “రాజాప్రభౌన్యపేచంక్రే” అనివి. నూయమానసృజింపఁబడుచున్న-
క్రొత్తైనదనుట, చంద్రికాస్ఫూర్తియుఁబోనివెన్నెల నిర్గుణగిగిన, కీర్తి, కకుబంత
ములకొదిగంతములయంద, “దిశన్తుకకుభఃకౌష్ఠాః” అని అ. తలిర్పకప్రకాశం
చునట్లుగా, రాజ్యపాలనము చేయుము.

క. అనుటయు ముకుళితకరుఁడై

యనఘా మది నవధరింపు ధ మంతటిశక్తుం

డనె యే నొండొకపని నా

కన్యగ్రహింపు మన మఱియు ధ నతఁ డిట్ల నియెన్.

7

రా. భా. రెంటికి సగుము సులభము.

చ. జనకునియాజ్ఞ యన్న నవిచార్యము మున్నిది యెన్నిచూడుమా

యనయముసన్నిధి నిను సమర్థతరుం డని నిశ్చయించి పం

చినపని దీని నీవు దగఁజేయ నదాత్తసుధర్మతక సుఖం

బున హృకోల్వానర్తు నని ధ వూనినవాఁడనయంబు బుద్ధిలోన్. 8

భా. జనకునియాజ్ఞ, అన్న, ఎన్నిచూడుము, అనునపాండురాజు, యముస
న్నిధికొనఁగోయముసన్నుతుమందు, తంచినపనినిదీనికొనఁగోయమును, చేయకొనఁగోనను,
సదాఎల్లప్పుడును, అత్తపాండవడిన, సుధర్మతక = దేవసభగలవాఁడొటచేత,
“స్యాత్సుధర్మ దేవసభా” అని అ. హరిదేవేంద్రునియొక్క, కొల్వానర్తునని,
వూనినవాఁడుతలచినవాఁడనుట.

రా. జనకునియాజ్ఞ, అన్నకొనఁగోనను, అవిచార్య మెన్నిచూడుమా, అనయ
ముఎల్లప్పుడును, సన్నిధికొనఁగోయములకునిధివైన, నిన్ను, సదా, అత్తస్వీకరింపఁ
బడిన, సుధర్మతక = లెస్సధర్మము గలవాఁడనై, హరికోల్వా = శ్రీహరిసేవను, ఒనర్తు
నని బుద్ధిలో నయంబును బూనినవాఁడనుట.

క. జను లందఱు నీయం ద

త్యనురాగముకలిమి నెరపెదగు సత్త్వమహా

త్వసియాః బొల్పెసగునీ

యనుజాలు భవదీయశాసనై కాయత్తుల్.

9

రెంటికి సమము-గులభము.

వ. కావున నమ్మహాకార్యంబు నిర్వహింప.

10

ఆ. అనఘ నీవె తగుదు • వనివారితనయాద

రొచితః గడు నొప్ప • నాయతిశుభ

గుణవశుః డనిపించుకొని నిజేచ్ఛః జనని

యత్యుదారుః డఖిలకృత్యవిదుః.

11

రా. దశరథుఁడు రఘునాథునికి నీతి యుపదేశించెడిప్రకారము, అనఘ, అని వారితమైన, నయ-నీతియొక్క, అదర-అమితమైన, ఔచితిక-ఔచిత్యముచేత, “ఈపద్ధతీసరంస్త్వతీ” మ్మని ఆ. కడు, ఒప్పుకొ-ఒప్పుటచే, నీవెతగుదువు, అయతి-ఉత్తరకాలఫలముచేత, శుభములైన, గుణములకు-నిత్యత్వాదిగుణములకు, ఎశుః డని పించుకొని, నిజేచ్ఛఃజనని-తనయిచ్చను నడవనటువంటి, అత్యుదారుఁడు-అతిసహజ డయినవాఁడు, అఖిలకృత్యవిగుఁడు-సర్వకార్యజ్ఞుఁడు, నీవు నీ చెప్పినగుణముల-ల వాడవు గనుక సకలకార్యములను నెఱుఁగుదు వనుట.

భా. అనఘ, నీవెతగుదువు, అని-పలికి, వారి-పాండవులయొక్కయు, తన యొక్కయు, అదరొచితకడునొప్పఁగా, శుభగుణ-సద్గుణములకు, ఎశుఁడు-విధేయుఁడు, అయతి-నారదుఁడు, అనిపించుకొని-అంపించుకొని, చనకొ-పోఁగా, నియతి-నియమముచేత, “నియతిర్నియమేదైవే” అని వి. ఉదారుఁడు, అఖిలకృత్యవిదుఁడు, అనఘరేణ్యుఁడని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

ఆ. ఆయననివ రేణ్యుః • డాయాగమవ్యయా

గమనముచితధర్మగతి నడపుట

కై జయింపవలయు • నాశల నన్నింటి

నని కృతిజనగోష్ఠి • నాకళించి.

12

భా. ఆ, ఆయననివ రేణ్యుఁడు-ధర్మరాజు, అవ్యయ-నాశములేని, అగమనముచి-తి-వేదోచితమైన, ధర్మగతికొ-ధర్మవర్తనచేత, ఆ, యాగమును, నడపుటకై-చేసెడి కొఱకు, అశలకొ-దిక్కులను, జయింపవలయునని, కృతిజనగోష్ఠికొ-విద్వజ్జనులతో డిప్రసంగముచేత, అకళించి-తెలిసి, రిపులనేలగలిగె ననుపర్యంతము భరణము.

రా. అవనివరేణ్యుడు, ఆయాగమ=అదామప్రాప్తికిని, వ్యయాగమ = వ్యయ ప్రాప్తికిని, సముచిత=తగిన, ధర్మగతిక=ధర్మవర్తనను, నడపునకై, 'నీ. ఆయంబునండు నామభాగమొండెమూడవభాగమొండె నం దర్థమొండె, గానివ్యయమునయ రామ వరపతికిని' అని సభాపర్వములోఁ జెప్పినాడుగనుక, అశలక=వాంఛలను, అశలనుజయింపనివానికి నుచితధర్మమువహించు గనుక, అనికృతి=శతకృతములేని-కపటములేనివారనుట, జనులతోడి గోష్ఠిచేత, ఆశించి = తెలిసి, అనువ్యయాచిత్త్యమును, ఆశాజయోపాయమును జెలిసి నడపు మనుట.

తే. సత్త్వధర్మకళావిరాజత్ప్రతాప

ఘనుడు రాజులలోఁ బెద్ద యనఁగఁ జనుఁ బ్ర

కృష్ణతనుజరాసంధుండు కేవలముని

జేష్ఠకర్తాక్షముం డని యెన్నుమదిని.

13

రా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా=ధర్మకాస్త్రము చేతను, విరాజత్=ఒప్పుచున్న, ప్రతాపముచేతను, ఘనుడు=అధికుడైనవాడు, పెద్దయనఁగ, చనుక=తగును, ప్రకృష్ట=అధికమైన, తను=శరీరముయొక్క, జరా=మూరిమియొక్క, సంధుండు=సంధానముగలవాడైనను, ముదిసినవాడైనననుట, నిజ=తనను, ఇష్టమైన, కర్త=ప్రయోజనముండు, అక్షముండు=అసమర్థుడు, తనముదిమిచేత నాచారలోపమేకాని పెద్దతనముకలిగియు నియమములేక యుండును, అని=ఇటుని, మదిక=మనస్సున, ఎన్నుము, తాను ముదివాడు గనుక రాజ్యపాలనమునను దివె తగుదువని చాత్పర్యము.

భా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా=ధర్మర్మద్యచేతను, ప్రకృష్టతక=అధికతమున, జరాసంధుండు, నిజ=స్వకీయమైన, ఇష్టకర్త=యాగకర్తమందు, "ఇష్టం యాగాదికర్తస్యా" తని అ. కరికలభవత్ప్రయోగము. అక్షముండు=ఒర్పులేనివాడు, అని, ఎన్నుమదిక=ఎంచెడిమనస్సుచేత.

తే. విహితసత్తంత్రుఁ డగుచు వివేకఘనుడు

విహితలేకొప్పునచ్యుత విజయసంయు

తప్రహితభీమనేనోద్ధతిప్రవృద్ధి

చేత రిపు నేలఁగలపెను సిరులు గొనుచు.

14

భా. విహిత=చేయబడిన, సత్తంత్రుఁడగుచు=మంత్రములోచనగలవాడౌ గొనుచు, వివేకఘనుడు=ధర్మరాజు, ఒప్పుచున్న, అచ్యుతవిజయసంయుత=కృష్ణార్జునసహితముగా, ప్రహిత=అంపబడిన, భీమనేనునియొక్క, ఉద్ధతి=ప్రహరములయొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపుక = శత్రుడైనజరాసంధుని, నేలఁగలపెక = సంహరించెను.

రా. విహితసన్త్రుడగుచుకొనుచునుంబివారినో నాలొచనచేసినవాడై, వి
శేషముడైన జనుడు, అమృత=జాణని, విజయముతోడ సంయుతమైన, ప్రహిత
=అత్యంతవిహితమైన, భీమ=శత్రు భయంకరమునైన, నేనయొక్క, ఉద్ధతి=దౌర్ధత్య
ముయొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపు నేలగల=శత్రువుయొక్క భూమియందు గలిగిన, పె
నునీరులు=అధికసంపదలను, కొనుచు, ఒప్పునని క్రియ.

మ. స్వనిదేశోన్నతి సంశట౯ నెఱయుచుకొని శక్తిం జతుర్విజ్ఞరేం
ద్రవికాయంబును గెల్చి తమ్ము లసమానప్రాప్తితార్పణం
బునఁ దన్వ న్వశు లైనబ్రాహ్మణులతోఁ • బూర్ణార్థరారంభుడై
యనసుశ్రీఁ బృథివీశుఁ డొప్పెనగునూఁ ధాపూర్వసత్కీర్తితోన్. 15

రా. స్వనిదేశోన్నతి=స్వాభావహితమేత, సంశట౯=అన్నిచోటులను, చ
తుర్విజ్ఞులందుల, గెల్చి, తమ్ము, లసమాన=ఒప్పునట్లుగా, ప్రాప్తిమైన=ధర్మార్థమైనద
నుట, విత్త=ధనముయొక్క, అర్పణంబునకొనవలయుచేత, తన్వక౯=తనియింపఁగా,
తమ్ముఁ దన్వఁగా ననుట, వశులైన=విధేయులైన, బ్రాహ్మణులతోఁగూడ, యాధ=ప్ర
సిద్ధమైన, అపూర్వ=వింతైన, సత్కీర్తితోడ, పృథివీశుఁడు, ఒప్పెనగుకొని, క్రియ.

భా. అంతటను, తమ్ములు=భీమాదులు, అసమానమానట్లుగా, పూర్వ=ఈజ్ఞాపి
న, అధ్వర=యాగముయొక్క, అరంభముగలవాడై, సగురు = తండ్రితోఁగూడున
ట్లుగా, యాధ=విహింపఁబడిన, పృథివీశుఁడు=ధర్మరాజు, ఒప్పెకొనెను.

ఉ. క్లిష్టత యించుకంతయును • లేక మనఃప్రమదంబుతోడ నా
యిష్టము నిర్వహించి పృథివీశులలోఁగల నర్హభీష్టసం
సిష్టిమెయిం గరం బొనఁచెందుడు త్తనుపూజ చక్రి కు
తక్లష్టత నుర్విలోనసమ • తేజఁడ వీ వని పల్కి నెమ్మిలోన్. 16

భా. అయిష్టము=అనుష్టమును, నిర్వహించి=చేసి, అర్హమైన, భీష్టునియొక్క,
సంసిష్టిమెయింకొనవలయుచేత, తుదకొనెను సమాప్తియందు, అసమతేజఁడవు, ఈ
వు, అని, చక్రికొనెను విష్ణునికి, ఉత్తనుపూజ నొనర్చుచేను.

రా. నాయిష్టము=నాకోరికను, అర్హ=తగుమైన, భీష్ట=భయంకరమైన, సం
సిష్టిమెయింకొన = సమ్యగాజ్ఞ చేత, అనుత్తనుపూజ = అగృహ్యతమపూజను, చెందుగు=
పొందుచున్నాడవు, చక్రికొనెను విష్ణువునకు, సమ=సమాన్యమైన, తేజఁడవు, అని,
పల్కి, నడపెనని మఁదరిపద్యమునఁ క్రియ.

తే. మఱియుఁ దగుమాటలాడి యుత్తర్యకార్య
నియత లీలావతారు నన్నీలనన్దు

న్నహరసమున నభిషిక్తుఁడేయ నతఁడు
లలి నడపె నప్పు తచ్చుభలగ్నచింత.

17

రా. అన్నిలవర్ణకా = శ్రీరామచంద్రుని, న్నహరసముతోడ, అభిషిక్తుఁడే
యకా = పట్టాభిషిక్తునిఁ జేయుటకు, తచ్చుభలగ్నచింత = అపట్టాభిషేకశుభలగ్నవిచార
మును, నడపెను.

భా. అన్నిలవర్ణకా = శ్రీకృష్ణుని, న్నహరసమున నభిషిక్తుఁడేయకా = న్నహ
రసము వర్షింపఁగాననుట, అభిషిక్తుఁడేసినను, అతఁడు = కృష్ణుఁడు, తత్ = అధర్మరాజా
యొక్క, శుభమందు లగ్నమైనచింతను నడపెను.

చ. సువిభవభూతిఁ బేర్చుహరిసాం పవుఁగా దనుశ్రీమదాత్మవై
భవము వెలార్చుచుం బ్రబలభవ్యతదీయసుదర్శనంబుచే
దివిభువినున్నసభ్యవితతిం బరికల్పితసాధులోచనో

త్సవవిధి యై నితాంతముదితత్వముఁ జెందఁగఁజేసె నంతటన్. 18

భా. హరి = కృష్ణునియొక్క, సాంపును, అవుఁగాదను = నిందించెడి, శ్రీమద
= సంపదర్శముతోఁ గూడిన, అత్త = తనయొక్క, వైభవము, ప్రబలఁగా, తదీయ
సుదర్శనంబు = శ్రీకృష్ణునిసంబంధమైన చక్రము, వినున్నసభ్యవితతికా = తిరస్కరిం
పఁబడిన సాధుజనసమూహము గలవాని, చేదివిభు = శిశుపాలుని, పరికల్పితమైన,
సాధు = సజ్జనులయొక్క, లోచనోత్సవవిధిగలదై, సుదర్శనమునకు విధేయవిశేషణము.
నితాంతము = మిక్కిలియు, దితత్వముకా = ఖండితత్వమును, చెందఁగఁజేసెను = సంహరిం
చె ననుట.

రా. హరి = ఇంద్రునియొక్క, సాంపును, అవుఁగాదను = మించిన, శ్రీమత్
= సమృద్ధిమై న, అత్తవైభవము = నిజవిభవమును, వెలార్చుచుకా = ప్రకటించుచు,
ప్రబలమైన, భవ్య = శుభముగల, “భావుకంభవుకంభవ్య” మ్మని అ. తదీయ = అవైభవ
సంబంధమైన, సుదర్శనంబుచేకా = సుదర్శనముచేత, దివిభువినున్న = అకాశమున భూ
మిని నుండిన, సభ్యవితతికా = సురభూసురసమూహమును, పరికల్పిత, సాధు = లెస్సైన,
లోచనోత్సవవిధిగలదై, నితాంతముదితత్వముకా = మిక్కిలిసంతుష్టత్వమును, చెందఁగఁ
జేసెను, అతఁడు = అదశరథుఁడని పూర్వపద్యమునఁ గర్త.

సీ. ఘనధర్మసుతరాజ్యఘటనయాశల నట్లు,
దనరుచునికి గనుఁగొని యసహ్య
మానశబై వ్యభవమందరోన్మధిశహృ,
ద్విషధినిషాయిత్ ద్వేషభరత

జననిగర్భాచారమున కోడ క్లెవ్వా యే,
మంద్ర బంధువు లన్వయాదిగుణుల
గుతమాయనాడుదురోదరం బిట్టివో,
నూహింప నౌచిత్త్యుక్త మహా

తే. తద్విధిని హరియించె నత్యంతదుష్ట
మతిని దుర్యోధనుడు సపత్నితనయుండ
జాతశాస్త్రవరాజ్యవిభూతి మీలు
టుల్లమున నించుకంతయు నోర్వలేక.

19

రా. ఘనధర్త = అధికధర్తములుగల, సుత = రామునియొక్క, రాజ్యఘటన
యందుగల, అశలక = అశుభలచేత, ఉనికి = దశరథునియొక్క, అసహ్యమాన =
సహింపబడని, తద్వైధి = రామునివైధిముగల, మందరచేత, ఉన్నధి = మధింప
బడిన, తద్విధి = హృదయమనెడు సమద్రమునకు, విషయి = కాలకూటవిషము
భంగినిబుట్టిన, ద్వేషముగలది, భరతజనని = కైకేయి, గర్భాచారమునకునోడక, అన్వ
యాదిగుణ, గురుత = గురుత్వమును, మాయనాడుదురో = తూరింతురో, దరంబు =
భయము, “దరోస్త్రీయాంభయేశ్వభే” అని అ. ఔచిత్త్యుక్తము = ఉచితము,
అనక = ఇటనిచిచారింపక, తద్విధి = అపృథ్విభేదవిధిని, హరియించెననిచెను,
అత్యంత, దుష్టమతి = దుష్టబుద్ధిచేత, దుర్యోధనుడు, పోట్లాడిరక్తముకొరచాడు,
సపత్ని = సవతియొక్క, తనయుండు = కుమారుడు, అజాతశాస్త్ర = నిష్కంఠకమైన,
రాజ్యవిభూతి = రాజ్యైశ్వర్యముచేత, మీలుట = అతిశయించుట, ఉల్లమున నించు
కంతయు నోర్వలేక.

భా. ఘన, ధర్త సుత = ధర్త రాజయొక్క, అశలక = శుభలయోగ, తే =
అధర్త రాజయొక్క, వైధిమనెడి, మందర = మందరపర్వతముచేత, తద్విధిరతి =
ద్వేషాతిశయముగలవాడౌటజేసి, జన = లోకులచేత, నిగర్త్య = నిరదింపబడిన, అచా
రమునకునోడక, అన్వయాదిగుణ, గురుత = గురుత్వమును, ఏమంద్ర = ఏమందురో,
మాయనాడు = మాయచేత నాడెడి, దురోదరంబు = జాదము, “పణిమూర్తీశురోదర”
మని అ. ఔచితి = ఔచిత్యమునోడ, అయ్యుక్తము = రహితము, అనుచితమునకయమట,
తద్విధి = అమాయామ్యాతివిధిచేత, సపత్నిత = శత్రువుగాజేయబడిన, “నిపావైరిస
పత్నారిద్విషద్వేషణదుర్హృదః” అని అ. నయుండు = దిరిగిలనాడు, దుర్యోధను
డు, అజాతశాస్త్ర = ధర్త రాజయొక్క, రాజ్యవిభూతినిమీలుట నోర్వలేక హరి
యించెనని క్రిందటికన్వయము.

సీ. అవ్వేళ భవితవ్యతానుసారితః ప్రియ,
 కైతవదానీకృతాతీమన్య
 గిలితప్రమోదయై • కృష్ణసారప్రేక్ష,
 ప్రబలోగ్రతను స్వకపటము దోష
 మలయుదుశ్శాసనమన్తరంబునశంకి,
 తత్త్వంబునొంది సత్వరిత యగుచు
 స్వపురస్థితిః దనర్చుచక్రిలీలామర్త్య,
 మూర్తి నుద్దేశించి • ముదిత నలికె

తే. దా మునుపుగన్న యాత్మనాథవరశక్తి
 గడు పరాజిత యై యస్తు • గానుపింప
 ధర్మపాశసంయుతనిరుత్తరనిజాధి
 పతిసదై న్యేక్షితాననపద్మ యగుచు.

20

భా. భవితవ్యతానుసారితః = అదృష్టానుసారము చేత, ప్రియ = ప్రియఁడైన
 ధర్మరాజయొక్క, కైతవ = జాదము చేత, దానీకృత = దానిగాఁజేయబడ్డది, అతి
 మన్యగిలితప్రమోదయై = ఆత్యంతకోకగ్రస్తహృదయై, కృష్ణ = ద్రావది, సారప్రేక్ష =
 సారమైనబుద్ధిగలది, ప్రబలమైన, ఉగ్రతను = క్రూరము చేత, స్వకపటము = స్వకీయ
 మైన వస్త్రమును, దోషక = దోచుటకు, మలయు = తీవ్రపడుచున్న, దుశ్శాసన =
 దుశ్శాసనునియొక్క, మత్సరంబున, శంకితత్వంబు నొంది = మానభంగమునకు దెసచెడి,
 స్వపుర = తనపట్టణమందుఁగల, స్థితిచేత, లీలామర్త్యమూర్తిని, చక్రిక = కృష్ణుని,
 ఉద్దేశించి = కూర్చి, తా, మునుపు, కన్న = ఎఱిగిన, అత్త నాథులయొక్క పరమైన
 శక్తి, నిజాధిపతులచేతను సదైన్యమానబ్బుగా కడమ మలభము.

రా. ప్రియమైన, కైతవ = కపటముగల, దానీ = మందరచేత, కృతమయిన,
 అతిమన్య = అత్యంతకోకధముచేత, గిలితప్రమోదయై, కృష్ణసారప్రేక్ష = హరిణేక్షణ
 కైక, “కృష్ణసారయరున్యంకురంకశంబరరాహిషాః” అని అ. మలయు = మలయునట్టి,
 దుశ్శాసన = అణచిశక్యముగాని, మత్సరంబును, ఆశంకితత్వంబును = మత్సరమునకు
 విశేషణము, పొంది, స్వపురస్థితిక = తనమందట, చక్రి = విష్ణువుయొక్క, లీలామర్త్య
 మూర్తియైన రాముని, అత్త నాథ = దశరథునియొక్క, వరశక్తి = వరసామర్థ్యము,
 పరాజితయై = పరులచేత నసారణీయమైనవయినట, ధర్మపాశమున, సంయుత =
 బద్ధుడై, నిరుత్తరుడైన, నిజాధిపతి = దశరథునిచేత, కడమ సమము, నలికెను = క్రియ.

చ. వినుమదయాభివృద్ధి ప్రభుపంపఁగ నిద్ధర యేలురాజు ము

తనయఁడు నాకుమోషత మధఁబగఁ బూర్వము ను ననుగ్రహిం

చినవరిలాభ మిప్పు డీటు • నేనె నిజాత్తు నుపేక్ష మానినీ
సునియతి నిల్పు మానహతి • సోకక యుండఁగఁజేసి యిత్తఱిన్. 21

రా. వినుము, ఉదయాభివృద్ధి = అభ్యుదయాభివృద్ధి, మత్ = నాయొక్క, తనయుఁడు ధరయేలురాజు, నాకు, మాపతి = మాయొక్క పతిదశరథుఁడు, అనుగ్రహించిన = ఇచ్చిన, ఐరలాభము = ఐరప్రాప్తి, ఇప్పుడు, ఇటునేనెఁ = రాజ్యముగఁకొను నట్టుగాఁ జేసెను, అత్తయఁడు నుపేక్షమాని, అన = తండ్రియైన, హతిసోకక యుండఁగఁజేసి, నీ = నీయొక్క, సునియతి = నియమమును - పుత్త్రధర్మమును, నిల్పుము.

భా. వినుము, దయాభివృద్ధి, ఇద్దరయేలురాజు = ధృతరాష్ట్రుఁడు, మత్తనయుఁడు = మత్తునియొక్క నీతివంటినీతిగలవాఁడు - అవివేకియగుట, నాకు, ఉమాపతి = పరమేశ్వరుఁడు, అనుగ్రహించిన = ఇచ్చిన, పర = పరులయొక్క, లాభము, ఉపేక్ష నేనెనని యన్వయము. మానినీ = మానఁకులయొక్క, సునియతినిల్పు, మానహతి = మానభంగము, సోకకయుండఁగా.

ఉ. ఏకము నీ వెఱుంగనిది • యెయ్యది సర్వవిదుండ వీపు సో
త్యేకనిరూఢి నెల్లెడల • శ్రీపసనాతనయుం డుదంచితా
స్తోకవిభూతిమూఱ నొరుఁచొప్పున నీయెడ నుండవచ్చునో
నీకును గావునఁ మదిగఁగింపఁగ నెమ్మెయిఁ గాన ది క్కిఁకన్ • 22

భా. సోత్యేకనిరూఢిఁ = అతిశయము క్త ప్రాధిచ్ఛేత, శ్రీప - పసనాతన-సంబుధులు. ఎల్లెడలనఁడుచువు, కావునఁ = ననురక్షింపుమా, ఎమ్మెయిఁ = మఱీరూపముననైనను, దిక్కుగానను.

రా. శ్రీపసన్ = విశ్వరూపిశయముచేత, నాతనయుండు, ఉదంచిత, ఒరుఁచొప్పునఁ = ఆమాత్యులరీతిని, కావునఁ = అటుగనుక, కాన = అడవి, దిక్కు, వనవాసమినినఁ బొవ్తునుట.

నీ. ఇట్లు వల్కెడునంత • హృదయసాహసమున,
దాక్షిణ్యము లవంబుఁదనకులేమిఁ
దోరంపుబీకునున • దుశ్శాసనుఁడవని,
విభున్మారకునికి భాగింప నితని
కే నన్నవనిసేయు • టెంతయు నభిమతా,
ర్థం బని కని యవాఁగిణ మగువన
వాసస్థితినిగూర్పు • స్వాంతవర్తనమున,
నీవితగర్హణభయఁనిష్ఠఁ దోఁప

తే. రామకపటభావం బెందు ♦ నేమియునుజ

నింప జేమన నెంతటి పెంపు నీదు

నెమ్మనమునందు నెఱుగు నాయమ్మ పాదు

కొలుపుభూతభవద్భవ్యగురుమహాజ్ఞ.

23

రా. ఇట్లు పల్కెడునంత=ఇపుడు భావపల్కెడుచోటి, హృదయసాహసమున,
దాక్షిణ్యము, లవంబుదనకు లేమిక్ = ఇంచుకంతేనిదనకుండకుండుటబట్టి, తోరంపు
వీరునున, దుక్కాసనుడువని=శిక్షింపశక్యముకొనివాడనియు, విని = దళరథునియొ
క్క, ఊరకునికిక్ = కూటాడకుండుటన, భావింపక్ = విచారింప, ఇతనికిక్ = ఈ
రాజునకు, ఏనన్నపనిసేయుట = రాజ్యమువిడిచి వనవాసమునకుఁబోవుట, ఎంతయు
నభిమతార్థంబని, కని = తెలిసి, అవారణమగు = అన్యశంక లేకయునుట, వనవాసమనెడు
స్థితియందు, అన్విత = అనుసరింపబడ్డ, గర్హణభయ = పితృవచనోల్లంఘననిందాభయ
ముగల, నిష్ఠక్ = సౌజన్యమునుట, తోపక్ = ప్రకాశింపఁగా, స్వాంతవర్తనమును
గూర్చుమనియన్వయము. వనవాసమునకుఁ బూనుకునుట, రామ = సంబుద్ధి, నీదు =
నీయొక్క, నెమ్మనమునందుఁ గపటభావం బెందు నేమియు జనింపదు, ఇది స్తోత్ర
పూర్వకముగా వనవాసమునకుఁ బురికొలుపుట, భూత = అయిన, భవత్ = నీయొక్క,
భవ్యగురుఁడీ పూజ్యుడైన తండ్రియొక్క, మహాజ్ఞ చేత, నెఱుఁగ = ఇంకఁబదిలముగా,
నాయమ్మ = న్యాయమునె, ఇది తద్భవపద్ధము. నెమ్మనమునందుఁ బాదుకొలుపుమని
యన్వయము.

భా. ఇట్లుపల్కెడు, అంతక్ = అంతటిలోన, దుక్కాసనుడు, అవనివిభూతార
కునికిక్ = ధృతరాష్ట్రానియూరకునికిచేత, ఏను, అన్నపని = దుర్యోధనునిపని, చేయుట,
అవారణక్ = ఆడ్డగింపులేని, మగువక్ = ద్రౌపదిని, అవాన్ధితిక్ = వస్త్రరహితమైన
స్థితిని, కూర్చుస్వాంతవర్తనమునక్ = విగతవస్త్రజేయులఁపునఁగు, వీత = పోగొట్టఁ
బడిన, గర్హణభయముగల, నిష్ఠక్ = తలపెట్టుటచేత, తోపఁగా, రామకుక్ = ద్రౌప
దికి, అపటభావంబు = వస్త్రరహిత్యము, ఏమియును జనింపదు, అయమ్మ = ద్రౌపది,
పాదుకొలుపు = తలఁచునట్టి, భూతభవద్భవ్యగురు = భూతభవిష్యద్వర్తమానములకుఁ
గర్హయనహరియొక్క, మహాజ్ఞయెంతటి పెంపునీదు, అని కవివాక్యము.

సీ. తొల్లి యొకప్పు డెందును గన్నయని గాక,

తనరునాయరిదివర్తనకు మెచ్చి

స్వవరమహారాజ్యసంపదల్ భూనాయ,

కుఁ డొసంగ రామ చేకొన్నదానఁ

దజ్జేష్టసుతుః డవాః ప్తవిషాదతనుజేంది,
మగుడ నమందాక్షః కూనుచేత

గురుద త్తరాజ్యంబు హరియించెదోదూయ,
మాను లై జనులు లోలోనఁ దిట్ట

ఆ. ననికృతాత్మగురువఁచోనుపాలనునాత
తప్రభావు ననఘః ధర్మనూతి
నంద యోటువటిచి హి యాచతుర్దశవర్ష
భోగ్యమగుప్రవాసమునకుఁ బనిచె.

24

భా. తనకు = ఒప్పుచున్న, ఆయరిదివర్తనకు = ఆయత్తయవస్త్రములకు,
మెచ్చి, స్వ = తనయొక్క, ఎరులనుమహారాజ్యసంపదలను, భూనాయకుడు = ధృత
రాష్ట్రుడు, ఒసంగ, రామ, ద్రౌపది, చేకొన్న, దానక = అచేకొనుటచేత, తత్ = ఆ
ధృతరాష్ట్రునియొక్క, జ్యేష్ఠసుతుడు, అవాప్త, విషాదత = ఖిన్నత్వమును, చెంది,
అమందమైన, ఆక్షమాయచేత, “రక్షోరథస్యానయవేపాచికేప్యక్షమింద్రియ” మ్మని
వి. దోదూయమానులై = మిక్కిలిఁ బరితపించుచున్నవారై, అనికృత = తిరస్కరింపఁ
బడసి, అత్త = తనయొక్క, గురు = అధికమైన, ఎచోనుపాలను = వాక్యపాలనగల
వాని, ధర్మనూతి = ధర్మజుని, అంద = అపునర్ద్వ్యతమునందే, అచతుర్దశవర్ష = పదు
నాలుగవయేటిపర్యంతము, పదుమూడేడులు నిండుదనుక ననుట, భోగ్యమగు
ప్రవాసమునకుఁ బనిచెను.

రా. తొల్లి = పూర్వమందు, చేకొన్నదానను, తత్ = అదశరఘునియొక్క,
జ్యేష్ఠసుతుడవు, అప్త = పొందబడ్డ, అమందాక్ష = అజ్ఞానహితమైన, “మందాక్షం
ప్రీప్తపాప్రీడా” అని ఆ. మాయచేతక = కపటవర్తనచేత, హరియించెదో =
తీసికొనదవా, దూయమానులై = పరితపించుచున్నవారై, అని, ధర్మనూతి =
ధర్మమునకుఁ గారణమైన రాముని, అంద = అమాటయందే, ఓటువటిచి = ఓడించి-నిరు
త్తరునిఁ జేసి యనుట, ఆ, చతుర్దశవర్ష = పదునాలుగేండ్లు నిండుపర్యంతమును,
“అజ్ఞర్యాదాభివిశ్నోః” అని అభివిశ్నర్థము. భోగ్యమగుప్రవాసమునకుఁ బనిచెను.

సీ. అతఁడు తద్వచనానుసృతి నాత్మసామ్రాజ్య,

మొకనికారములేక హి యుజ్జగించి

ప్రియతరానుజకశః త్రయతంబుగా నుగ్ర,

కాననంబునకు నేగంగ నంత

నత్సరామలసత్ప్రవర్తనల్ జనులకు,

నప్రకాశంబుగ హి నాచరింపఁ

బూని యరిగె దయ్యఁమానెచ్చునంబుల,
 వేడుక లన్నియు • వృథ చనంగఁ
 తే, జేసితె కటకటా యంచుఁ • జింతఁ జాల
 వగచువారును బతిఁ నిట్టుఁవారు నగుచుఁ
 బొరవృద్ధులు వెనువెంటఁ • బాయ కరిగి
 రతఁడు వారల మగుడంగ • ననిచి చనియె.

25

వ. అంత.

26

రా. అతఁడు=రాముఁడు, తద్వచనానుసృతిఁ = కైకవాక్యముసరణముచేత,
 అనుజకశ్రయముతంబుగాఁ = అక్షణసీతలతోఁగూడ, ఉగ్రకాననంబునకు నేగంగఁ
 = వనివాసమునకుఁ బోఁగా, అంతఁ = అసమయమందు, జనులనెఱుమాట, ఎత్స. రామ
 = రెండును సంబుద్ధులు. అరిగెదయ్యఁ = పోవుచున్నావుగదా, మానెచ్చునంబుల, అతఁడు
 = రాముఁడు, వారలను = అపొరవృద్ధులను, మగుడంగ ననిచి చనియెను.

బా. అతఁడు = ధర్మరాజు, తద్వచనానుసృతిఁ = ఆరుద్యోధనువాక్యముసార
 మునను, అంత, ఎత్సర = పదుమూడవయేఁటియందుఁగల, అమలసత్ప్రసర్తనలను,
 అప్రకాశంబుగ నాచరింపఁ = అబ్బాతవాసమునను ననుట, అరిగెను, దయ్యమా = జనుల
 విచారవాక్యము, కడమ సరి.

ఆ. పుత్రమోహమున విభుండు పోయినపోక
 కును వగచుచు మఱియుఁ • గూడ వచ్చి
 కడుఁ బ్రయాణవిఘ్నకరు లగుభరతము
 ఖుస్సలఁ బ్రయత్నమున మగుడ్చి వెసను.

27

భా. విభుండు పోయినపోకకుఁ = ధృతరాష్ట్రుఁడు నడిచిననడవడికకు, ప్ర
 యాణ = శీఘ్రగమనమునకు, విఘ్నకరులగు, వృద్ధులగునక శీఘ్రగమనము గూడదనుట,
 భరతముఖ్యులఁ = భీష్మ శాన్తికాదులను, ప్రయత్నమున మగుడ్చి, చనియేననిక్రింద
 టిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. పుత్రమోహమున, విభుండుపోయినపోకకుఁ = దశరథుఁడు నొచ్చిపో
 వుటకు, వగచుచు, ప్రయాణవిఘ్నకరులగు = తోగి పట్టణమునకు రమ్మచువారి ననుట, భ
 రతముఖ్యులఁ = భీరతాదులను, కడమ సరి.

చ. బహువనచిత్రకూటముఖిపర్వతచక్ర మతిశ్రమించి వి

శ్వహితుఁడు దండకాశ్రమనివాసు లెదుర్కొని కొంచుఁబోవఁ ద
 త్ప్రహితసపర్యుఁ డై యలరెఁ • నావని యాత్మవిశ్చస్సత్త్వవి
 గ్రహఘనలక్ష్మి చూపుకూఁ • గన్నులపండువు గాఁగ నంతటన్. 28

రా. బహువనములుగల, చిత్రకూటముశి=చిత్రకూటము మొదలయిన, పర్వ
తములయొక్క, చక్రము=సమాహమును, అతిక్రమించి, విశ్వహితుడు=రాముడు,
దండకాశ్రమనివాసులు=మానులు, కొంచు(బో)కా=తోడ్కొనిపోగా, తత్=త
మునులచేత, ప్రహిత=కృతమైన, నపర్యుడై = పూజగలవాడై, “సపర్యాతర్పణం
బలిః” అని అ. అత్త=తనయొక్క, విశుద్ధసత్త్వగుణముగల, విగ్రహ=శరీరముయొ
క్క, “శరీరంపర్వ విగ్రహః” అని అ. మనలక్ష్మి, పావని=పవిత్రమైనది, లక్ష్మికి విశే
షము, చూపఱు(గన్నులపండువుగాగ) నలరెను.

భా. బహువనములచేతఁ జిత్రములైన, కూటముఖ=శిఖరాదులుగల, “కూటో
స్త్రీశిఖరంశృంగ” మని అ. పర్వతచక్రమును, విశ్వహితుడు = ధర్మరాజు, దండ
కుక్=సమీపమునకు, అశ్రమనివాసులు, అలరెను, పావని=భీముడు, “పవనస్యా
పత్య” మ్మను నర్థమందు అత ఇష్టో-అనియిష్టో ప్రత్యయాంతము. అత్త=తనయొక్క,
విశుద్ధసత్త్వ=మంచిబలిమిగల, విగ్రహలక్ష్మిచేత, కన్నులపండువుగాగ, కిమ్మిరునిఁ
గూర్చెననుపర్యంతము నేకయోజన.

క. సతియును దానును నతివి

శ్మత మగుతనబలిమి నమితః సుమనఃకిష్కా

రతరశ్రీదృత మగునతి

వితతాటవిః గొంగులేక • విహరించుతటిన్.

29

భా. సతియును దానును=ద్రౌపదియు దానును, తనబలిమిచేత, నమిత=అగఃపఁ
బడిన, సుమనః=జీవతలుగల, కిమ్మిర=కిమ్మిరుఁ డనురాక్షసునియొక్క, తరః=బలిమి
యొక్క, “ద్రవిణంతరస్పహోబలశాశ్వాణి” అని అ. శ్రీ=సంపదచేత, దృత=అద
రింపఁబడినదైన, అటవియందు.

తా. సతియును దానును=నీతతోఁగూడి, బలిమిక=బలిమిచేత, అమితసుమనః
=అధికపుష్పములచేత, “స్త్రీయస్సుమనసః పుష్ప” మ్మని అ. కిమ్మిరతర=మిక్కిలిఁగ
దృఢవర్ణమైన, “చిత్రకిమ్మిరకల్పాశబలైతాశ్చ కర్పర” అని అ. కడమ సరి.

శా. దోరాస్ఫలక రాళితోద్ధతివిరాఘ్న నీలశైలోపముం

దారధావనయుత ట్టహాసవిసరః స్వప్రామయూఖాళిః గి

మ్మిరాభిఖ్యః దనర్చురాక్షసుమనః స్విప్రోక్తు లాంకోపదు

ర్వా రాశ్చప్తమహీజుః కై వదరుగః స్వగ్రస్తుః గూర్పే ధరన్. 30

రా. దోః=భుజములయొక్క, “దోః ప్రశ్లోభశోభాహుః” అని వి. అ
స్ఫల=మల్లములచేత, కరాళిత=అతిభయంకరముగాఁ జేయఁబడిన, ఉద్ధరిక=కై

ద్విత్యముగలవాని, తార=అధికమైన, “తాకోర్థ్యుచ్చైః” అని అ. ధ్వాన=ధ్వనితో
డ, “ధ్వనిధ్వానరవస్వనాః” అని అ. యుత=కూడిన, అట్టహాసముచేత, విసర్జ=
వ్యాపించుచున్న, ద=ప్రా=కోరికయందుగల, మయాఖాళిక=జ్వాలాపరంపరలచే
త, “మయాఖ. స్త్విట్క. రజ్వాలా” అని అ. కిమ్మిరాభిఖ్య=చిత్రవర్ణమైన కాంతి
చేత, “అభిఖ్యానామభోధయోః” అని అ. తనర్పురాక్షసుని, లటోప=వేగముచేత,
దుర్వారమాసట్టుగా, అకృష్ట=అపహరింపబడిన, మహీజ్వలై=నీతగలవాడై, మద
మువల్ల, మ్లిష్ట=స్పృష్టముగాని, “అథమిష్ట మవిస్పృష్ట” మని అ. ఉక్తులు=మాటలను,
వదరు=వదలెడి, గర్వగ్రస్తుని, విరాధుక్=విరాధుడనెడివాని, కూర్చెను.

భా. దోరాస్ఫలకరాళితోద్ధతియొక్క, విరాధుక్=ప్రాప్తిగలవాని, “రాధ
సంసిద్ధా” అనుధాతువున ఘృంతము. విరాధుక్=ధూర్తునిననియుఁ జెప్పవచ్చును.
“రాధోమృగయుమృష్టయోః” అని వి. కిమ్మిరాభిఖ్యఁ దనర్పురాక్షసుక్=కిమ్మిరుడను
రాక్షసుని, అకృష్ట=తివిచికోనబడిన, మహీజ్వలై=వృక్షములు గలవాడై, కడమ
సులభము.

తే. ఆనిశాటుఁ డట్లు • హతుఁ డయి దేవతా
తుష్టిఁ జేసి వారు • దొడఁగినట్టి
విపినవాసకార్య • మపవిఘ్నమై సాగఁ
బ్రథమహత మగుబలిపశువుబోలె.

31

రెంటికి సమము సులభము.

వ. అది యట్లుండె మహారణ్యంబు దఱియంజొచ్చియారాజమూర్ధన్యందు.

భా. ఆరాజమూర్ధన్యందు=భీముడు.

రా. ఆరాజమూర్ధన్యందు=రాముడు.

క. ఈతెఱఁగ్గున సతితో స

భ్రాతృకుఁ డై వరుసఁ జని ప్రపంచితనుమనో

ద్వైతవనభూములందుఁ బ్ర

భూతామోదమున నెలమి • వొందుచు నందన్.

33

రా. సతితో=సీతతోఁగూడ, సభ్రాతృకుఁడై=లక్ష్మణసహితుఁడై, ప్రపం
చిత=విస్తరింపబడ్డ, సుమనః=పుష్పములతోడ, అద్వైత=వికళలగల, వనభూములం
దు, పుష్పితవనములయం దనుట, ఎలమిఁబొందుచు.

భా. సతితో=ప్రేమదితోఁ గూడ, సభ్రాతృకుఁడై=రాజునులతోఁ గూడిన
వాడై, ప్రపంచిత=ప్రసిద్ధులైన, సుమనః=సజ్జనులగల, ద్వైత=భూములందు, ప్ర
భూత=ప్రచురమైన, కడమ సరి.

చ. మొలచువచః ప్రసంగముల • ముందరః గాఁగలకార్యరేఖ పెం
పెలయః బరాత్త చింతనః హృచ్చరభంగసుతీక్ష్ణకుంభజా
దులహితశాసనక్రమముతోఁ జరియించెద రత్యనూనత
త్కలితబహూపచారశిశుతంబున రంజిలి యంచు నెంచుచున్. 34

భా. ముందరః = అజ్ఞాతవాసమునకుఁ దరువాత, గాఁగలకార్యరేఖ = యుద్ధ
మునుట, పర = పరులైనదుర్యోధనాదులయొక్కయు, అత్త = తనయొక్కయు, చింతక =
బలాబలవిచారముచేత, అనుహృత్ = శత్రువులయొక్క, శరభంగమందు, సుతీక్ష్ణ =
ప్రచండులైన, కుంభజాదులు = ద్రోణాదులు, అహిత = దుర్యోధనునియొక్క, శాసన
క్రమముతో, అత్యనూన = పరిపూర్ణముగా, తత్కలిత = అనుర్యోధనకృతమైన, రంజిలి,
చరియించెదరు = క్రియ, అంచు = ఎంచుచును.

రా. ముందరః గాఁగలకార్యరేఖపెంపు, ఎలయః = శ్రకాశింపఁగా, పరాత్త
చింతన = పరమాత్త ధ్యానమునకు, సుహృత్ = బంధువులైన, ధ్యానముతోఁ గూడిన
వారసుట, శరభంగ, సుతీక్ష్ణ, కుంభజ, అగస్త్యుఁడు, అదుల = మొదలైనవారియొక్క,
హితశాసనక్రమముతోఁ హితోపదేశానుచారమున, రతి = వేడుక చేత, అనూన = అధి
కమానట్లుగా, తత్కలిత = అమునికృతమైన, రంజిలి చరియించెదను.

సీ. కడుఁ దన్నహాశ్రమగమనోదితోత్సాహుఁ,
డయ్యె నాసమయంబునందు నమిత
తుంగహృద్రిపుశరభంగమునీశ్వరు,
నంబకమున్నహిమాస్పదమును
ఘనతపశ్శక్తిఁ దెమ్మని విధి దయచేసి,
వెన జిష్ణుఁ బంచెఁ దద్వేళ వచ్చి
తల్పితామహుఁడు సత్యవిధానుఁ డట్లంప,
నాఘనుఁ డింద్రకీలాశ్రమప్ర

తే. వేశ మొనరించి యవ్వినీవిభుసురేశు
నఖిలనుతుని భజించెదయాత్మరాతి
రాముఁ డాదిత్యకులభర్తరమణ వచ్చి
కరుణ నేయునంతకుఁ దగుగట్టితాల్చి. 35

రా. తత్ = అశరభంగాదులయొక్క, మహాశ్రమములఁగూర్చి, గమన = తల్ల
పోవుటకు, ఉదిత = పుట్టిన ఉత్సాహముగలవాఁడాయెను, నమిత, తుంగ = పొడవులైన,
హృద్రిపు = అంతశ్శత్రువులగులవాని, అంబక = నేత్రములకైన, మున్నహిమ = సంతో

పాతిశయమునకు, ఆస్పదమును, నేత్రోత్సాహ మైనవానిననుట. “అంబకంనేత్రశర యోః” అని వి ఆస్పదశబ్దము సత్యనపుంసకము, ఘనమైనతపస్వీగలవాని శరభంగ మునీశ్వరుని, తెచ్చుని=పిలుచుకరమ్మని, విధి = బ్రహ్మదేవుడు, జిహ్వా=ఇంద్రుని, పంచెక్=అపెను, తద్వీశవచ్చి = తదుచితవేళ రాగాననుట, సత్యవిధానుడు తత్పితామహుడు, అట్లు-అంపక్=అలాగు చెప్పియంపగా, అఘనుడు = శరభంగుడు, అనుమాట, ఇంద్ర=సంబుద్ధి. కీల=అగ్నిజ్వాల యందుగల, “ద్వయోర్జ్వాలకీల” అని అ. ఆశ్రమప్రవేశ మొనరించి, అవ్వీధిక్=బ్రహ్మదేవుని, భజించెదను, యాత్యై రాతి=రాక్షసవైరి, “యాతురక్షసి” అని అ. రాముడు వచ్చి, కరుణసేయునంత కుక్=నాకుడననెవననుగ్రహించుదనుక, గట్టితార్తి తగుక్=విలంబమునువిహింపఁదగు ననుట, ఇందుకుభావము రాముడు శరభంగాశ్రమమునకు వచ్చెడివేళ బ్రహ్మయింద్రు నిబంపి శరభంగునిఁ బిలిపింపగా నాయన రాముని సేవించినవనుక నన్నిప్రవేశము చేసి బ్రహ్మసన్నిధికి వచ్చెననుట.

భా. తత్=అయెన్నికచేత, మహాశ్రమగ=అధిక శ్రమమునుబొందిన, మనః= మనస్సుచేత, దితోత్సాహుడయ్యెక్=భండితోత్సాహుడాయును, అసమయంబు నందు, అమితములైన, కుంగహృత్=ఉన్నతచిత్తులైన, రిపు=శత్రులయొక్క, శర ములను, అమితపదము శరవిశేషణము, భంగముక్=భంగించెడిదాని, ఈశ్వరునంబక ముక్=పోశుపతాస్త్రమును, మహిమకు, ఆస్పదమైనదాని, ఘనతపశ్శక్తిచేత, విధి దయచేసి=మంత్రవిధానము నుపదేశించి, సత్యవిధానుడు=వ్యర్థముగాని కాసనముగల వాడు, తత్పితామహుడు=వ్యాసమునీశ్వరుడు, తద్వీశవచ్చి=అధర్మరాజువిచార వేళయందువచ్చి, జిహ్వా=అర్జునుని, పంచెనని క్రిందటికన్వయము. అట్లంపక్=అ రీతినంపగా, అఘనుడు=అయర్జునుడు, ఇంద్రకీలాగ్రియందున్న యాశ్రమప్రవేశ మొనరించి, అవ్వీధిక్=అమంత్రవిధానముచేత, సురేశుక్=ఇంద్రుని, భజించెను, దయాత్వరా=కృపాపాతిశయముచేత, అతిరాముడు=మిక్కిలి నభీరాముడు, అతిశ్యకుల భర్త=దేవతాపతియైన యింద్రుడు, కరుణసేయునంతకుక్=ప్రసన్నమగుపర్యంతము, తగు=తగిన, గట్టితార్తి చేత, భజించెనని క్రిందటికన్వయము.

తే. ప్రీతి వచ్చి నాకీశుడు • నాతపోవి

భూతిఫలము దా నై యత్యపూర్వవృత్తి

నధికశివమనురూపసన్నిధి యొసంగ

నతని నంచి కృతార్థుండ • నగుదు ననుచు.

36

భా. ప్రీతివచ్చి, నాకీశుడు = ఇంద్రుడును, అతపోవిభూతియొక్క ఫలమును, తాక్=తాను, నైయత్యపూర్వ=నియతత్వపూర్వమైన, వృత్తిక్=వృత్తనగల

దాని, అధిక మైన, కివమనూప=కివమంత్రయాపమైన, సన్నిధి=లేనిననిధానమును,
సన్నిధిపంటిపంచాక్షరి ననుట, ఒసంగ=ఇచ్చినను, అతని=ఇంద్రుని, అంచి=
అంపి, కృత=చేయబడ్డ, ఆర్థ=కివారాధనయాపక్రమోజనము గలవాడను, అను
దనుచు, ఇంద్రుడు కివమంత్రోపదేశము చేసినతర్వాత నర్జునుఁ డీ ప్రకారమున,
జింతించెను.

రా. ప్రీతివచ్చి=సంతోషమువచ్చి, నాకు, ఈశుడు=రాముడు, అధిక కివము
=అతిశుభమైన, అనుయాపసన్నిధి=నాకుఁ దగినసాన్నిధ్యమును, ఒసంగ=కృపచేసిన
తర్వాత, అతనినంచి=అరఘునాథుని నంపినవాడనై, కృతార్థుండ ననుచు=అలాగె
బ్రహ్మలోకమునకు వచ్చెద ననుచు.

వ. యథోచితపినయోపచారపూర్వకంబుగా నింద్రుని ముగుడ ననిచి. 37

క. తనమనమున నెంతయు మిం

చినతాత్పర్యమున రాజశేఖరు శుభద

ర్శనునిరఘునాథుఁ దలఁచుచు

ననువమభూయస్సమాధి • నతఁడు దలిరెన్.

38

రా. రాజశేఖరు = రాజశ్రేష్ఠుడైనవాని, రఘునాథునిఁ దలఁచుచు,
భూయః=మఱియు.

భా. రాజశేఖరు = ఈశ్వరుని, నిరఘు = నిష్కల్ప మైనవాని, నాథునిదలఁ
చుచు, భూయః=తఱుచైన, తపస్సమాధిని దలిరెను.

చ. అతఁడును దత్తపోమహిమ • యచ్చటిమౌనులు వచ్చి చెప్పఁగా

నతికుతుకంబునన్ వినుచు • నచ్చటికిం జనియెం బరాజితో

ద్ధతివిలసద్వయోమృగయః • తన్ వనలక్ష్మీ నశేషలోకసం

స్థితగుణగుణ ధరాత్మజగుఁ • జూపియుఁ జెప్పియు వేడ్క సేయుచున్.

భా. అతఁడును=ఈశ్వరుఁడును, తత్=తత్త్వమునియొక్క, తపోమహిమను,
అచ్చటికి=అర్జునాశ్రమమీపమునకు, పర=పరులచేత, అజిత=నివారింపబడిన, తత్త్వము
=బౌద్ధత్యముచేత, విలగత్=ఒప్పుచున్న, వయః=ప్రాయముగల, మృగయః=కిరా
తత్యముచేత, “మృగయఃప్రకృత్యా” అని అ. వనలక్ష్మిని, ధరాత్మజగుణ=పార్వ
తికి, “అపార్వధరప్రకృత్యా” అని అ. చూపియుఁ జెప్పియు వేడ్క సేయుచును,
చనియెనని క్రియ.

రా. అతఁడును = అరాముఁడును, పరాజిత=తిరస్కరింపబడిన. లేనిదనుట,
బౌద్ధత్యముగల=నైరముగలవైయనుట, విలగత్=ఒప్పెడి, వయః=పక్షుల
తోడను, “మృగబాల్యాదివోర్వయః” అని అ. మృగములతోడను, యుతక్=కూడిన,

వనలక్ష్మీకా = శరభంగా శ్రమవిలాసమును, ధరాత్ జకుక = సీతకు, చూపియుఁ జెప్పియు
జేడ్క నేయుచును, అచ్చటికి, చనియెనని క్రియ.

చ. వలసించవన్యవర్తన మువార్యగతి జరిగింపునుం బ్రవ
ర్ధిలుతమిఁ బేర్చుతమ్మునియఁజిస్థిరభక్తిఁ బ్రమోదసంపదల్
దలకొనఁగా నరణ్యచరతఁ భజియించియతండు ముఖ్యభృ
త్యులమరసంయముల్ ముదముతో మది మ్రొక్కననించె మర్త్యతన్.

రా. వన్యవర్తనము = కందమూలఫలాదికమును, జరిగింపుచుక = అహారము చేసి
కొంచును, ప్రవర్ధిలుతమి = అధికారముచేత, పేర్చు = ఒప్పునట్టి, తమ్ముని = లక్ష్మణుని
యొక్క, అతిస్థిర, భక్తికా = భక్తిచేత, ప్రమోదసంపదలకొనఁగా, అరణ్యచర
తకా = వనసంచారమును, భజియించి = చేకొని, అతండు = ఆరాముడు, ముఖ్యభృత్య
లు = అత్త సేవకులైన, అమరసంయముల్ = దేవమునలు, మది మ్రొక్కకా = మన
స్సులయందే మ్రొక్కఁగా, మనుష్యావతారుడై యున్నాడగునక, మర్త్యతను
నటించెను.

భా. వలసిన, వన్యవర్తనము = వనవిహారమును, తమ్మును, అరణ్యచరతకా = రా
తత్వమును, భజియించియ = చొందినవారయ్యే, తండుముఖ్యభృత్యులు = నందిప్రముఖ
సేవకులును, “తండునందినానందికేశ్వర” అని ఆ. ఆమరఁగా, సంయముల్ = మునులు,
ముదముతోమదికా = సంతోషముతోఁ గూడినమనస్సుచేతి, మ్రొక్క, మర్త్యతకా =
మనుష్యరూపమున, నటించెకా = వర్తించెను.

వ. అని యట్లుండె నట్టిసమయంబున,

41

చ. బిరుదునఁ బేర్చుచేవరిపుభీమవరాహవపుష్కరాక్షసుం

దరసవిశేషధామసముదంచితసత్త్వమయాంగరాజ్యం

జరకుధరాకృతిం బ్రబలుఁసర్వపలాశిచయంబు గూల్చును • •

స్థిరునినుమావిభుండునుష్కృతి వెనుచొలెదమాదరంబునన్. 42

భా. దేవ = దేవతలకు, రిపు = శత్రుఁడైనవాని, భీమ = భయకరమైన, వరాహ
వపుష్క = మూకరాకారముగలిగిన, రాక్షసుకా = మూకాసురుననుట, తరస = మాంస
ముయొక్క, “పిశితంతరసంమాంస” మని ఆ. విశేష = భేదమున్న క్రొవ్వునకనుట,
ధామ = స్థానమైన, సముదంచిత = ప్రకాశింపుచున్న, సత్త్వమయా = బలప్రచురమైన,
ప్రాచుర్యమున మయాట్టు, అంగరాజకుకా = శరీరశ్రేష్ఠముగలవాని, చర = చరించెడి, కు
ధరాకృతికా = పర్వతాకారముచేత, ప్రబలుచువాని, సర్వ, పలాశచయంబు = వృక్ష
సమూహమును, “ఫలాశీగురుమాగమా” అని ఆ. గూల్చుకొని, వరాహవ

పుష్కరాక్షసుని శ్రీందటికన్యయు. ఉమావిభుండు = ఈశ్వరుడు, దమ=అణఁ
చుటయందుఁగల, అదరంబున వెనుకొలెను, రాక్షసుల తరసవిశేష, అంగరాజకుఁ
చరకుధర, అనెడికొక్కల సంధిలక్షణము. క. 'నాంతము లైనపదంబుల, పాంతం బై
నున్నశబ్దములకచటతప, ల్దాంతి గజడదబ లగున, య్యంత నకారంబు సున్న యభిన
వదండీ' యని యాంధ్రభాషాధూపణము.

రా దేవిపుభీమ, వరాహావ = లెస్సయ్యుద్ధముగలవాఁడా, "సంగ్రామాభ్యాగ
మాహవాః" అని అ. పుష్కరాక్ష-రాజీవాక్ష, "బిసత్తనూనరాజీనపుష్కరాంభో
రుహణిచ" అని ఆ. సుందరమునై, సవిశేషధామ=విశేషతేజస్సహితమునై, సముదం
చిత=పూజితమునై, సత్త్వము = సాత్త్వికగుణప్రధానమునైన, అంగముగలవాఁ
డా, రాజకుంజర = రాజశ్రేష్ఠుఁడా, "సింహశార్దూలనాగాద్యాః పుంసిశ్రేష్ఠార్థగో
చరాః" అని అ. ఇవిసంబుద్ధులు. ప్రబలు=ప్రబలెడి, సర్వ, పలాశిచయంబు=రా
క్షససమూహమును, నిను, మావిభుండు=మాధవుడు, అను=అనెడి, మతికొ=మతిచే
త, వెనుకొలెదము.

సీ. అని కోర్కెమీఱి నిజాలోకవసు లతీ,

తాశ్రమాలయులు ద • న్ననుసరింప

నవనిభూదారాను • మానోచితాధ్వని,

క్షీప్తాంఘ్రిగతులను • జెన్నుమిగుల

నాత్మభక్తునిసత్త్వ • మరసి ప్రోచుటకు రా,

జవతంసుఁ డట్లు వత్సలత నేగి

యావనక్రోడంబునం దాతపస్వియుఁ,

దానును గూడ సత్సలత నొప్పు

తే. నంబకము లేసిరి వహించె • నది తదుభయ

సంగరాగమనోర్జితోత్సవధురాని

మిత్తతఁ గరంబు నుతి గాంచి • మించె నప్పు

డొగిఁ దదన్యోన్యజన్యముద్వ్యోతి యగుచు.

43

రా. అని=అని, అవనిధూ=సీతయొక్క, ఉదారమైన, అనుయాన=కూడవ
చ్చుటకు, ఉచితమగునట్లుగా, అధ్వ=మార్గమందు, నిక్షిప్త=పెట్టబడిన, ఆంఘ్రి =
పాదములయొక్క, గతులచేతఁ జెన్నుమిగులునట్లుగా, అత్మభక్తుని=శరభంగునియొ
క్క, సత్త్వము=సత్త్వగుణమును, అవనక్రోడంబునందుకొ = వనమధ్యమందనుట.
"క్రోడస్ఫురపాశంగ్యోః క్రోడఃక్రోడంచనక్షసి" అని అ. ఆతపస్వియదానునుగూ

డక=శరభంగ రాములు సంధింపఁగా, సత్ఫలతక=తెస్సఫలము గలవౌటచేత, ఒప్పెడి, అంబకములు=కన్నులు, ఏసిరి=ఏయొప్పిదమును, ఏహించెను, అది=అయొప్పిదము, తదుభయ=అయిద్యతీయొక్క, సంగమంను రాగముగల, మనః=మనస్సుచేత, అర్జిత=సంపాదింపఁబడ్డ, ఉత్సవధురా=ఉత్సవాతిశయమునకు, “ఋక్సూరభూః పథామానతే” అనుసూత్రమున బచ్చిత్రయంతము. నిమిత్తతక=నూచకమగుట చేత, తత్=అశరభంగ రాములయొక్క, అన్యోన్యజన్య=ఒకరొకరివలనఁ బుట్టిన, ముత్=సంతోషముచేత, ద్యోతియగుమక=ప్రకాశింపుచున్నదై, అదియొప్పిదము మించెనని యన్వయము. ఇందుకు భావము శరభంగుడు రాముఁడును కూడఁగాఁ గన్నుల వికాసమేదికలదో యావికాసము వారిమనస్సులయందలియుత్పన్నమును సంతోషము నును దెలిపె ననుట.

భా. అని=యద్ధమందుఁగల, కోర్కెమీఱఁగా, నిజాలోకపరులు, అతీత=విడువఁబడిన, అశ్రమములు వాలయములు గలవారు, మునులు, అనుసరింప, భూదార=వరాహముయొక్క, “కోర్కెభూదారశ్శ్రీ” అని అ. అనుయాన=వెంటఁబోవుటకు, ఉచితమానట్టుగా, అధ్వని=ధ్వనిలేకుండునట్టుగా, తీప్త=పెట్టఁబడిన, అంఘ్రిగతులచేత, అవని=భూమి, చెన్నుమీఱఁగా, అత్తభక్తుని = అర్జునునియొక్క, సత్త్వము=బలమును, అరసి=పరీక్షించి, ప్రామటకు, రాజవతంసుఁడు=చంద్ర శేఖరుఁడు, ఏగి అవనకోడంబునందుక=అయడవిపందియందు, అతిపన్వీయుఁ దానును =అర్జునుండును దానును, కూడ, సత్ఫలతక=మంచిముల్లులు గలవౌటచేత, “సస్య బాణాగ్రయోఃఫల” మ్మని రత్నమాల. ఒప్పు, అంబకములు = బాణములను, ఏసిరి, అది=అయేయుట, తదుభయ=అయిద్యతీయొక్క, సంగర=యద్ధముయొక్క, అగమనమనెడి, ఉత్సవధురా = ఉత్సవాతిశయమునకు, నిమిత్తతక=కారణత్వమును, వహించెనని క్రిందటికన్వయము. తత్=అకిరాతార్జునులయొక్క, అన్యోన్యజన్యము = పరస్పరయద్ధము, “యద్ధమాయోధనంజన్య” మ్మని అ. ఉద్ద్యోతియగుమక=ప్రకాశింపుచున్నదై, నుతిగాంచిమించెనని క్రిందటికన్వయము.

వ. వారలిద్దఱు గొంతతడవు.

క. నుతసత్త్వాధికరణాలస

దిత రేతరజాత్యుచితసమిద్ధసపర్యా

యతిరోహితభావు లగుచు

ధృతి నెరవుచు ధర్మపటిమఃకృత నెరవుచున్.

44

భా. నుతసత్త్వ=నర్తనముబలముగల, అధికరణ=ఘనయద్ధముచేత, అసత్ = ఒప్పుచున్న, దితరేతరజ=ఒకరొకరివలనఁబుట్టిన, అత్యుచితమానట్టుగా, సమిద్ధ=

ప్రదీప్తమైన, సపర్యాకు = పర్యాకు మతోఁగూడిన, తిరోహితభావు లగుచుకొనఁ తిరో హితశ్యముగలవారై - ఓటమిగలవా రొచుననుట, ధృతి = దైవ్యమును, నెరఱుచును, ధర్మ పటిమ = వింటి నేర్పు మొక్క, దృఢత = దౌర్భాగ్యమును, నెరఱుచును.

రా. నర, సత్త్వ = సత్త్వగుణమునను, అధికరణ = స్థానమైనదియునై, అనన్ = ఒప్పుచున్న, ఇతరేతరజాతి = అన్యోన్యబ్రహ్మక్షత్రిజాతులను, ఉచిత = తగిన, సమిద్ధ మైన, సపర్యా = పూజలయొక్క, “సపర్యాకర్పణంబలిః” అని అ. అయితే = నిడివి యందు, తిరోహిత = మొలిపింపబడ్డ, భావ = తాత్పర్యముగలవారొచును, ధృతి = గం తోపమును, “ధృతిక్యోగాంతరేన్ద్రే ధారణాధ్వరతుష్టిమ” అని అ. ధర్మ పటిమ = ధర్మాధిశయముయొక్క.

వ. ప్రవర్తిల్లి రయ్యనసరంబున.

45

మ. అరుదార న్నరభావవిచ్ఛిన్నశౌర్యాలోకభేలత్తనో

హరమాహాత్మ్యము మీఱ లుబ్ధకరణః వ్యావర్తనాశక్తిని

ర్భగుఁడై తాపసుఁడుంపలేమిఁ బ్రకటింపం జూచి యీరాట్కులా భరణం బిందునె చిక్కునో యని నిలింపవ్రాత మెంచె న్నదిన్. 46

రా. అరుదారక = అరుదగునట్టుగా, నరభావ = మనుష్యత్వముచేత, విస్ఫురితుఁ డైన, శౌరీ = విష్ణువైన రామనియొక్క, అలోక = సందర్శనమనెడి, భేలక = స్త్రీచేత, మనోహరమైన మాహాత్మ్యము మీఱఁగా, భావము విషుసందర్శనమునల్లఁ దపో మహాత్మ్యము ప్రకాశింపఁగా ననుట, లుబ్ధ = ఎడఁబాయఁజాలని, కరణ = ఇంద్రి యముయొక్క, లోభముయొక్క యనుట. “భరణంసాధకతమక్షేత్రగాన్త్రంప్రి యేవ్యపి” అని అ. వ్యావర్తన = త్రిస్వటయందుఁగల, ఆశక్తిచేతనిర్భరుఁడై, ఆశక్తి యధికమునుట, తాపసుఁడు = శరభింగుఁడు, అంపలేమి = అంపలేకుండుటను, ఈరా ట్కులాభరణంబు = ఈరామచంద్రుఁడు, ఇంగునె = ఈయాశ్రమమందే చిక్కునో = రాక్షససంహారముచేయక నిలుచునో, అని = ఇట్లని, నిలింప వ్రాతము = దేవతాసమూ హము, ఎంచెను.

భా. నర = ఆర్జునునియొక్క, భావమందు విస్ఫురితమైన శౌర్యముయొక్క, అలోక = పరీక్షయందు, భేలత్ = విహరింపుచున్న, మనః = మనస్సుగల, మారునియొక్క, మాహాత్మ్యము = బలము, మీఱఁగా. లుబ్ధక = కిరాతమూపమైనమారునియొక్క, “వృగయుర్ద్ధకశ్చసః” అని అ. కరణ = మార్గమును, వ్యావర్తన = మున్నటయందుఁ గల, ఆశక్తి = శక్తిరాహిత్యముచేత, నిర్భరుఁడై = ఆశయము లేనివాడై, “ధిరోతి శయభారయోః” అని యి. తాపసుఁడు = ఆర్జునుఁడు, అంపలేమి = అమృతయొక్క లేమిని, ప్రకటింపక = ప్రకాశము చేయఁగా, అమృతము పొదులలోఁగానక వెనుగు

లాడఁగా ననుట, ఈరాట్టు లాధరణంబుఁ ఈ మార్జునుఁడు, ఇందు నెఁ ఈ బాణములేమి
చేతనే కడమ నులభిము.

క. తనకును శరభంగమునీ

శునకు సమరసత్వభరము • సారిది నొదవును

దనరుట గడు నెన్నికలం

గని ప్రబల ధృతిం దనర్చుఁడు త్రియుఁ డంతన్.

47

భా. డ్ త్రియుఁడు = అర్జునుఁడు, తనకు, శరభంగము = బాణములులేకపోవు
టయు, ఈశునకు సమరసత్వభరము, ఎన్ని, కలంగని = చలింపని.

రా. తనకును, శరభంగమునీ శునకును, సమ = సమానమైన, రసత్వభరము = అను
రాగాతిశయము, ఎన్నికలక = కొనియాడుటలచే, బలధృతిక = అధికసంతోషముచేత,
డ్ త్రియుఁడు = రాముఁడు.

సీ. అతిదృఢం బైనట్టి యాత్మసఖ్యాతిచా,

పలత యెంతయుఁ దనబలిమిఁ ద్రిప్పి

ఘనతేజ నమ్మహాత్ముని నీకు నలబ్రహ్మ,

కట్టడ యెట్లట్ల • కాక దాట

నగున్మోహ మునుచుఁ దా • ననిపెనుగడఁక మొ,

త్తం బై నిలింపసంఘంబు విరులు

గురిసె నప్పుడు నిజస్థిరచండహేతిపా,

తమానవికారలేశముఁ బొరయక

తే. మెఱయునారణ్యకేంద్రుపై • మెచ్చుదనర

నర్మగతివిధిఁ జేరంగ • నరిగె నాన

మిథశౌర్యుఁడు శుభమాని యుద్ధవశత

ఘనపదవి నెల్లఖనరులు • వినుతినేయ.

48

రా. అత్తి = తనయొక్క, కఖ్య = చెరిమియందుఁగల, అతిచాపలత = అత్యంతచప
లత్వమును, త్రిప్పి = మరలించి, రాముఁడనెడుమాట, అన్తహాత్తునిక = శరభంగుని,
నీకు, బ్రహ్మకట్టడ = బ్రహ్మజేవునియాజ్ఞ, అయచు ననిపెను, నిజ = స్వకీయమైన, స్థిర =
నిత్యకృత్యమైన, చండ, హేతి = అగ్నిహోత్రునియందగు, శౌహసశాన్నియందలి
యనుట, పాతమునక = ప్రవేశించుటచేత, మెఱయు, అరణ్యకేంద్రుపై = ముని
శ్రేష్ఠుడైన శరభంగునిమీఁద, నిలింపసంఘంబు, అర్మగతిక = తగినక్రమముచేత,
విధిక = బ్రహ్మజేవుని, చేరంగ = చేరుచుండఁగా, విరులు గురిసెనని శ్రీందటి కన్వ
యము. అసమిధశౌర్యుఁడు = ప్రదీప్తమైన శౌర్యముగల రాముఁడును, శుభ, మాని =

శరభంగునియొక్క, ఉద్ధవ=సంతోషములయొక్క, శరణులచేత ఘనమైన పదవిని నెల్లఖచరులు వినుతినేయఁగా నరిగినని యన్వయము ఫలితము రాముఁడు శరభంగునికి ముక్తి ననుమతించి యాముని దివ్యపుష్పవర్షములతో బ్రహ్మలోకమునకుఁ బోవుచుండఁగాఁ దాను నుత్తీర్ణునియా శ్రమమునకు సాగించెననుట.

భా. అత్త=తనయొక్క, సఖ్యాతి=ఖ్యాతితోఁగూడిన, చాపలత=ధనుర్నితను గాండీవమును, తనబలిమిచేత, త్రప్పి=విసరి, అమృతహతునిక=ఈశ్వరుని, నీకు, బ్రహ్మకట్టడ=బ్రహ్మవ్రాత, దాటనగు నెపామృతముక=ఈపెద్దదగిలించుకొనియఁగనునట్లుగా నీవ్రాతయుండెననుచు, తాను=అర్జునుఁడు, అసిపెరుగడఁకక=యుద్ధమందలి యధికరోషముచేత, మొత్తక=కట్టఁగా, పైక=అర్జునునిపై, నిలింపసంఘంటు విరులుగురి నెను, నిజస్థిరచండహేతి=గాండీవముయొక్క, 'రవేర్చిశ్చశస్త్రంచవహ్నిః శ్వాలాచహేతయః' అని అ.పాతమునక=పెట్టుచేత, మెఱయించున్న, అరణ్యకేంద్రుపైక=కిరాతరూపముననున్న యీశ్వరునిమీఁద, మెచ్చు దనరఁగా, అర్హగతివిధక=సమయోచితగతి విధానముచేత-జేగిరముగా ననుట, అసమిధశౌర్యుఁడు=అర్జునుఁడు, శుభమా=శుభమగునట్టి, నియుద్ధవశతక=బాహు యుద్ధపరతచేత, "నియుద్ధం బాహు యుగ్ధేస్యా" తని అ. ఘనపదవిక=అకాశమార్గమున, ఎల్ల, ఖచరులు=దేవతలు, వినుతినేయఁగాఁ జేరంగ నరిగెను.

ప. అంత.

49

శా. మాయామర్త్యుఁడైన మాధవుం డవిచలఁడై త్రి సుతీక్ష్ణశ్రమ స్థాయితృప్త విహారమప్రవిశదీషద్వేషరోషాంకురం బై యేపారఁగఁ జూచుచుం బరువడిక హర్షోదయం బెక్కుఁగా జాయుం దమ్మునిరూఢదృష్టిఁ గన భూసంజ్ఞ నియోగించుచును. 50

భా. ఉమాధవుండు, అవిచలత్=చలింపని, మైత్రి=అర్జునునిమీఁద మైత్రిత, నుత్తీర్ణమై, అశ్రమ=శ్రమరహితమై, స్థాయత్=పెరుగుచున్న, సత్త్వ=బలిమియొక్క, విహారము=పెనఁగులాటయనుట, అప్రవిశత్=ప్రవేశింపని, ఈ ద్వేషరోషాంకురములుగలదై, పరు-వడిక=అర్జునునియొక్కవడిచేత, జాయుక=పార్వతినీ, తమ్ముక=అర్జునుని దమ్మును, నిరూఢదృష్టిక=సావధానదృష్టిచేత, కనక=చూచునట్లుగా, నియోగించుచును.

రా. మాయామర్త్యుఁడైన మాధవుండు = రాముఁడు, నుత్తీక్ష్ణశ్రమమంగు, స్థాయత్=వృద్ధిఁబొందుచున్న, సత్త్వ=జంతువులయొక్క, విహారము, మైత్రిచేతినప్రవిశదీషద్వేషరోషాంకురంబైయేపారఁగా, జాయుక=నీతిను, తమ్మునిక=అక్షణాని, రూఢ, కడమ సులభము.

క. ప్రీతి దనర భూరితప

శ్చాతుర్యమతీక్షణ సత్త్వసందర్శనసం

జాత మగువేడ్క యంశటః

జేతోరంజనము మిగులః • జేయ నలరుచున్.

51.

రా. సుతీక్షణమునయొక్క సత్త్వగుణముయొక్క సందర్శనమున, అలరుచును.

భా. తపశ్చాతుర్యముయొక్కయు, సుతీక్షణ=తీవ్రమైన, సత్త్వ = బలమయొక్కయు, కడమ సరి.

క. భద్రగతి నరుగలోపా, ముద్రానందస్వరూపమునిదర్శితసి

ర్ణిద్రప్రసన్నతాసం, పదుచిరత మెఱయ నేత్రపర్వ మొనర్చెన్.

రా. భద్రగతిక = మంచిగమనముచేత, అరుగ = పోగా, లోపాముద్రానందస్వరూపముని = లోపముద్రానందస్వరూపమైనముని-అగస్త్యుడు, దర్శిత = చూపబడిన, సర్ణిద్ర = స్ఫుటమైన, ప్రసన్నతాసంపదయొక్క, రుచిరతమెఱయ, నేత్రపర్వ మొనర్చెన్ = కనుపల్లెను, రాముఁ డగస్త్యుని మనునకుఁ బోయిననుట.

భా. భద్రగతిక = శుభచలచేత, అరుగ = సరాసుయైన, అలోప = అత్యున్నమైన, అముద్ర = సరసిధరిమైన, అనందముగల, స్వ = తనయొక్క, రూపము, నిదర్శిత, రుచిరతచేత మెఱయగా, ఉమధవుఁడు, నేత్రపర్వ మొనర్చెన్ = ప్రత్యక్షమాయెననుట.

వ. అప్పుడు.

53

సీ. దివిమోచి యున్నయద్రిని ధర్మకార్యార్థ,

మానతంబుగఁ జేసినట్టిఘనని

మించిలోకము నావరించినవిషరాశి,

సాపోశినముగొన్నయద్భుతార్థు

జీవనదోషవిద్రావణజ్యోతిర్ము

యస్వమూర్త్యలోకుఁ డగుమహాపు

నఖిలవేదాంతవేద్యాక్షుఁ డై భువనవం,

ద్యుతఁ బెంపుమీఱునుహానభావు

తే. నమర నిమ్నగాఢత్యనేకముల నెఱయు

జడలలేగెంపు విమలతఁ • గడు మెఱయఁగ

మెకిముతోట విభూతి సమిధతనువు

నొడొకిటి కంద మై యొప్పు • నొప్పువాని.

54

భా. దివి=స్వర్గమును, మోచియున్న, అన్రిక్=మేరువును, ధర్త=వింటియొక్క, “ధర్తఃపుణ్యేయమేన్యాయే స్వభావాచారయోక్తౌ, ఉపమాయామహింసాయాచాపేచోపనిషద్యపి” అని వి. కార్యార్థము, ఘనునిక్=బలవంతుని, విషరాశిక్=కాలకూటమును, అన్భుతాత్తుక్=విచిత్రధైర్యముగలవాని, “అత్తాయత్తోభృతర్భుద్భిస్స్వభావోబ్రహ్మవర్తచ” అని అ. జీవనదోష=సంసారదోషమును, విద్రావణ=పోయెత్తెడి, జ్యోతిర్తయమైన స్వమూర్తియొక్క, అలోక=సందర్శనముగలవాడగు, మహాత్తుక్=పవిత్రయాపుని, వేదాంతవేద్యాత్తుడు, మహానుభావుక్=ప్రభావముగలవాని, నెలయుక్=చంద్రుడును, కడమ సులభము.

రా. దివిమోచియున్న=మిన్నుమట్టిన, అన్రిక్=వింధ్యమును, ధర్తకార్యార్థము=సంధ్యావందనాదిధర్మములు నడిచెడికొలను, అనతంబుగక్=అణగనట్లుగా, విషరాశిక్=సముద్రమును, జీవనదోష=నిల్లకళంకును, “జీవనంభువనంన”మని అ. విద్రావణ=మాన్పెడి, జ్యోతిర్తయ=నక్షత్రయాపమైన, స్వమూర్తియొక్క, అలోక=ప్రకాశము గలవాడగు, “అలోకాదర్శనోద్వ్యోతౌ” అని అ. “ప్రససాదోదయాదంభఃకుంభియోనేర్తపశాజసః” అని గము, వేదాంతములను, వేది=తెలిసిన, అన్రి=బుద్ధిగలవాడై, అపరునట్లుగా, ఎలయు=పుట్టుచున్న, కడమ సరి.

తే. చూచి యాదిత్యకులరాజుచుతుఁడు హర్ష

వినయభక్తులనాష్టాంగవినుతిసేసె

నపుడు గాకున్నయట్టితదస్త్రసిద్ధి

దమప్రయోజనమని సురల్లనరి రాత్తు.

55

రా. అదిత్యకుల=నూర్యవంశమండు బుట్టిన.

భా. అదిత్యకులరాజు=జీవేంద్రునియొక్క, దమప్రయోజనము=నివాతకవచకాలకేయాదిసంహరి పోతుపని.

వ. అట్టిసమయంబున.

56

క. స్వతఃఫలసాక్షాత్కార

రతః గృతసాన్నిధ్యుడైన రాజనతంసుక్

హతకలుషుఁడు దపసి ముద

స్విత మగుచిత్తమున నిట్లని ప్రశంసించెన్.

57

భా. రాజనతంసుని, తపసి=ఆర్జునుడు, చిత్తముతోడ,

రా. చిత్తమునక్=చిత్తమందు.

క. విశ్వేశ్వర విశ్వాత్మక, విశ్వాస్థాన యఖలః వేదాంతవచ
శ్వశ్వదభివర్ణ్యమానమ, హైశ్వర్య నిరహనిత్యః భవశుభమయా.
రెంటికి సమము సులభము.

మ. నిశిత ప్రజ్ఞతః జూడ నేవికృతియు • న్నే దండు నీయందు నీ
దశరూపాశ్రయణం బొనర్చుట మదిం • దర్శింప లోకంబులం
దశుభ ప్రక్షయము శుభోదయము నుద్యద్భక్త హత్సల్య తా
తిశయా యత్తతః జేయ నింతియ గుణా తీతా ప్రసన్నాత్మకా. 59

రా. 5, దశరూప = దశావతారముయొక్క, అశ్రయణంబును, ఒనర్చుట =
విహించుట.

భా. ఈదశక = ఈత్ర కారమున,

క. అది సకలసదాచారం
బది సర్వజ్ఞాన మది సమ స్తజనిఫలం
బొదవినకొలది నొకప్పుడు
హృదయము నీయందుఁ జేర్తురేని మహేశా. 60
రెంటికి సరి-సులభము.

క. అతివాఙ్మనసాస్పద యీ, నుతికొగ్గినసాహసమ్మును సహింపు దయ
మతి నాకు నేన లజ్జం, చితి నోయచ్యుత యనంత • శివగుణరాశీ. 61
భా. అతివాఙ్మనసాస్పద = వాఙ్మనస్సులకు గోచరము గాని స్థితిగలవాఁడా,
వాఙ్మనసపదము-అనఁతురాదిసూత్రమున నిరూపము. అచ్యుత = స్థిరా, శివ.
రా. శివగుణరాశి.

క. అనుచు బునఃపునరభివం, దనములు నెమ్మనమునం దుదంచినమ్మె
దనితాంతభక్తిసంతత, వినయంబులు సందడింప • వేమఱు శేనెన్.
భా. నెమ్మనమునందు వేమఱు శేనెనని యన్వయము, కడమ రెంటికి సమము.
వ. తదనంతరంబ. 63

క. విమలుఁడు రాజన్యోత్తము, డమితతపశ్శక్తిమహిమహార్షీ శక్రపా
సమవాప్తి నిష్ఠదివ్యాస్త్రమతల్లిసిద్ధి గని ముదం బందె గడున్. 64
రా. తపశ్శక్తికి, మహి = స్థానపైస, మహార్షీశ = అగస్త్యయొక్క, దివ్యా
స్త్రమతల్లి = వైష్ణవచాపబ్రహ్మస్త్రములయొక్క, సిద్ధి = ప్రాప్తిని.
భా. తపశ్శక్తిమహిమచేత, హర్షి = హర్షముగల, ఈశ = ఈశ్వరునియొక్క, అ
స్త్రమతల్లి = పాశుపతయొక్క, కడమ సులభము.

శా. అక్షుద్రప్రథమానదివ్యశరసంఽప్రాప్తిం బ్రకాశించునా
కుక్షీద్వంశవతంచుఁ గన్గొని మహాఁగోదావరీతీరస
ద్రక్షోపాయపథంబు నేఁడు దొరకెఁ న్నం డంచు సంరక్షణా
పేక్షం దద్వనభూమిదేవతలు సంఽప్రీతిం గడు న్నూఁక లై 65

భా. కుక్షీద్వంశ=ధూపవంశమునకు, “గోత్రాకుఃపృథివీపృథ్వీ” అని అ. వతం
సుక=అర్జునుని, మహాగః= అధికాపరాధములచేత, “అగోపరాధోమంతుశ్చ” అని
అ. దావరీతీ=దవాగ్నిధింగిని, “దవదావోపనారణ్యవహ్నా” అని అ. రీతిశబ్ద మీ
కారాంతమైనందుకు, క్తిచ్ఛ్తోచసంజ్ఞాయాముని క్తిక-రాక క్తిచ్ఛ-వచ్చినది గనుక,
“సర్వతోశక్తిన్నర్థాదిత్యేకే” అని జీవనచ్చి యీకారాంతమైనది. రసత్=మ్రోయు
చున్న, రక్షః=రాక్షసులయొక్క, అపాయపథంబు=వధోపాయపథము, తద్వనభూ
మియందు, దేవతలు=ఇంద్రాదులు, పాడచూపి.

రా. కుక్షీద్వంశవతంసుక=రాముని, మహాగోదావరీతీరమందున్న, సత్=సజ్జ
నులయొక్క, రక్షః=సంరక్షణముయొక్క, ఉపాయమార్గము, తద్వనమందున్న, భూ
మిదేవతలు=బ్రహ్మణులు, పాడచూపి యుపచార మొనర్చి రని ముందరికన్వయము.

వ. యనోచితప్రకారంబునం బాడచూపి యతనిప్రణామాదివినయకృత్యం
బులు గైకొని. 66

క. అరుదుగ నుపచార మొన

ర్చిరి దీవన లెలమి నిచ్చిరి తమతమమహా
శరసాదరార్పణంబులఁ

గర మమరుచు న్గుండ వేడుకను సప్రభు లై. 67

రా. తమతమ, మహాశ=అధికకౌంత్స, రస=అనురాగముయొక్కయు, అదర
ముయొక్కయు, అర్పణంబులక=ప్రకటనములచేత ననుట, అమరుమీ నుండఁగా,
సప్రభులై=ప్రభాసహితులై, దీవనలిచ్చిరి.

భా. తమతమ, మహాశర = దివ్యాస్త్రములయొక్క, సాదరార్పణంబులవల్ల,
సప్రభులై=ఇంద్ర సహితులై దీవనలిచ్చిరి.

తే. అంత నాత్మ సురస్థితిఁ గొంతకాల

ముండి తమకార్యములకొద లుడిపి చనుట

గోరి వారలు దనుఁ దోడుకొంచుఁ జనఁగఁ

జనియె వేడ్కుఁ దదావాసజగతి కళఁడు. 68

భా. అత్మపురస్థితిక=స్వరస్థితిచే.

రా. అత్త పురః = తమ ముందఃనగు, స్థితిని, వారలు = అయిష్టిశ్చ, కడమ సులభము.

క. అందు నమందశుభోదయ

మొందఁగనిబిడౌజుఁ డలరుఁడుండె సుమిత్రా

నందనజనకసుతానిశ

సందర్శితనవనకోల్లసద్భజనరతీన్.

69

రా. అందుకొ = అవనమందు, నిబిడ = సాంద్రమైన, ఓజుఁడు = తేఃస్సుగలరా ముఁడు, కడమ సులభము.

భా. అందుకొ = అస్వర్గమందు, కని, బిడౌజుఁడు = ఇంద్రుఁడు, “ఓడౌజుఁడు పా కళాసనః” అని అ. సుమిత్ర = సన్నిత్రులకు, అనందనజనక = అనందకరుఁడైన, సుత = కుమారుఁడైన యుష్మనుని చేత, అనిశ = ఎల్లప్పుడు, సందర్శితమైన భజనరతీనీత నలరు చుండెను.

సీ. ఆసక్తిఁ దనరిన వాసవసేవామి,

షానుభవనిరంతరానువృత్తి

నడఁగక పేర్చుపేరానఁ గుండెడి యుర్వ,

• శీతలోదరిపరిస్థితతరస

కామసంబ్రమతనొక్కతె యహిమాంశువం,

శాకల్ప మైన యాఁ రాకుమారుఁ

డున్నచోటికిఁ దమి • నొక్కనాఁ డేతెంచి,

కెళవున నుండి యాకృతివిలాస

తే. మరసిచూచి విశృంఖలస్థరశరాత్తిఁ

బూనె నొసరవనిత దాఁ • గాన యోగ్య

మైనకాంతాకృతి వహించి • కానుపించె

సిగ్గుఁ జిలునవ్వుఁ జూడ్కులఁ • జెన్నుమీఱ.

70

రా. ఆసక్తిఁదనరి, నవమైన, ఆసవసేవా = మద్యపానముయొక్కయు, అమిషా నుభవ = మాంసభక్షణముయొక్కయు, “పలలంక్రవ్యమామిష” యని అ. నిరంతరాను వృత్తిచేత, షేరానకొ = ఆధికాశచేత, ఉరు = అశీతలోదరి = గొప్ప యుద్ధే చిల్లగాని కడు పుగలది, తనియనిదియనుట, ఒక్కతె = ఒక రాక్షసి, పరిస్థిత = సమగ్రమైన, తరస = మాంసమందుగల, కామ = కోరికయొక్క, సంబ్రమతె = స్వరచేత, అహిమాంశు = మూర్ఖునియొక్క, వంశమునకు, అకల్పమైన = అలంకారమైన, రానునగుడు =

రాముడు, ఉన్నచోటికి, కళవునకా=సమీపమున, అర్చినిబూసెను, అసురవనిత తా-
గాక=తాను రాక్షసస్త్రీగాబట్టి, కానుపించెను.

భా. అసక్తిదలరినవాసవసేవయినది, మివ=వ్యాజము చేతనైన, అనుభవ=సం-
ద్యనముయొక్క, ఊర్వశీతలాదరి = ఊర్వశియ నెడుసేవిత, పరిస్థితతర=ఘనమునై,
సకామ=మంత్రధసహితమైన, సంభ్రమత = సంభ్రమముగలదియౌటచేత, ఒక్కతెను
=ఒకతెను, హిమాంశువంశ=చంద్రవంశమునకు, అకల్పమైన=భూషణమైన, “అక-
ల్పశేషేనైపథ్య”మని అ. రాక్షసుడున్నచోటికి=అర్జునునివద్దకి, తమిక్=రాశ్రి
యందు, “రజనీయామినీతమి” అని అ. ఏతెంచి అసురవనిత=అయప్పరస, కానయో-
గ్యమైన = వర్తనయమైన, కాంత = ఒప్పుచున్న, అకృతినహించి, కానుపించెకా=
వచ్చెననుట.

వ. ఇట్లు గానుపించి పరస్పరసందర్శననమయసముదితసంభాషణంబులు
నడపి తనమదిం బొదలెడుమదనవికారంబుతెరిం గెఱింగించిన
నశండు. •

71

రంటికిని సరి.

తే. తనకుదారయోగితకల్పితగఁ జెలుపుచు
మనమజనశకలితనిజమతిని బ్రబలు
మననుచేత నాచతురగామిని నెఱయఁగ
నానలేకతన్గదియ రామానుపుచును.

72

భా. ఉదారమైన, యోగిత = యోగిత్వముయొక్క, కల్పినిచెలుపుచును,
మదను=మంత్రధునియొక్క, జన=వేగముచేత, శకలిత = భేదింపబడిన, నిజమతిగల
దాని, అచతురగామినికా=ఊర్వశిని, ప్రబలుమననుచేత, అనలేక=తాళలేక, తన్గది
యరాగామానుపుచును, అచతురగామినికా, పల్కెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. తనకు, దారయోగితకల్పి = భార్యసంగతికలగుటను, తెలుపుచును,
మత్=నాయొక్క, అనుజ=శయ్యుడైన, లక్ష్మణునిక్రి. వశకలిత=అధీనముగాఁ జేయఁ
బడిన, నిజమతిచేత, లక్ష్మణునిఁగోరియనుట, “ప్రబలుమనఁగా, సుచేతనా=మంచిబుద్ధి
చేత, “ప్రతిపద్జ్ఞప్తచేతనా” అని అ. చతుర, కామికా=కాకుండుటచేత, చతుర
గామి ననుదిక్కున సందికి లక్షణము. క. శ్రుధమాంశవిధ్యలవై, గతితమలగుకచట
తపలు గసడదని అగు నని యనంతువిధంబు. నానలేక కదియరాగా, లక్ష్మణుడు
పల్కెనని ముందరిపద్యములొక గర్తయఁ గ్రియయు.

నీ. జ్యేష్ఠసౌభ్రాతృనుశ్చిలక్షణుఁడు వచ్చె,
నరయకంబులువచ్చి నశం నశు

బ్రహ్మచర్యస్థితి • భజియింపఁ బరమతా,
 పసనాథసత్వాజ్ఞ • పసఁ బనిచిన
 నాయగ్రజనియోగ • మ్నియోజఁ జేయుచుకో,
 నర్హమె మగిడిపో • న్నునినపలపు
 పొలుపుగారామునూ • ల్కొలుపుచుఁ గదిసి య,
 తం డట్ల పలుకనెఁ • దాఁకగుట్టు
 ఆ. జరిపె దనుచుఁ దిరిగి • తిరిగి పైకొనుకొర్కి
 నతనినతనిమదవ • దసమవిశిఖ
 దళితహృదయ యగుచుఁ • దెలచియందు నొకింత
 గలఁకలేమిచూచి • నెలఁతగనలె.

73

రా. శ్రేష్ఠునితోడి సాభాశ్రమందలి నుస్థితిగలవాఁడు అత్తణుఁడుపల్కెను,
 బ్రహ్మచర్యస్థితిగలవాని ననుభజియింపవచ్చితివి, తాపఘాతోడ, సనాథ = కూడిన,
 సరి = భార్యయొక్క, అజ్ఞయొక్కపసచే, పనిచిన నాయగ్రజనియొక్క యోగము,
 రామునినూల్కొలుపుచును, రాముఁడును, అట్ల = మునుపటివలె నే, పలుకఁగా, ఎం
 దాఁకగుట్టు, జరిపెను = జరిపెదపు, అనుచు, తిరిగితిరిగి = రామునివద్దికిని అత్తణునివద్దికిని
 దిరిగితిరిగి, మదనంతుఁడైన, అసమవిశిఖ = మన్నఘనిచేత, దళితహృదయయగుచు, అతని
 నతనిక = రాముని అత్తణుని, తెలచి = తెల్పి.

భా. అత్తణుఁడు = అక్షివంతుఁడైన యర్జునుఁడు, “అక్షివాన్లక్షణః శ్రీః” అని
 ఆ. పల్కెను, నన్నరయకయిటు, పచ్చితి = పచ్చితివి, పరమతాపససనాథ = వ్యాసు
 యొక్క, అజ్ఞపసచేత, బ్రహ్మచర్యస్థితిని భజియింపఁబనిచిన, నాయగ్రజ = ధర్మజాని
 యొక్క, నియోగమునని యన్వయము. బ్రహ్మచర్యమునఁ దరముచేయుచున్న పలువు
 ననుట, పలకెపొలుపు = గాగాతీశయమును, గారాము = నెనరును, నూల్కొలుపుచుక
 ప్రకటించుచును, కదిసి = ఊర్వశిచేరి, తిరిగితిరిగి = మఱిమఱి, పైకొనకొర్కికో = పైకొ
 నెడికొరికచేత, అతనిను = తమత్వములేని, దవత్ = దవాగ్నివలె నాచరింపుచున్న,
 అసమవిశిఖ, అతనిక = అర్జునుని, తెలచి యని యన్వయము.

సీ. ఏమని చెప్పు నిం • పెసఁగెడునునుబల్కు,

లలర నేత్రైకప • ర్వాంగలక్ష్మి

నొప్పురాకాశిత • మృతిమానితావన,

యంబుజాత్యుచితరూ • పంబు లైన

దృక్పాణిపదగతుల్ • దీపింపఁగ మహాస్త్ర,

గూఢగంధంబులు • చూఢిఁ బర్య

మేను సాంద్రతరసాఽద్దానులేపనముచే,
నవగుణాధిక్యవైభవము సూపఁ

తే. బ్రేమమదనలీలలపయిఁ బెరిగి పెరిగి
మది గలంపంగ నిట్టట్టు గదిసి కదిసి
సప్రకర్షభీభత్సాత్కప్రజనిత
వికృత్యై తుదఁ గోపంబు వెలయఁ బలికె.

74

భా. శేత్రైకపర్వ = శేత్రైత్సవగౌన, అంగలక్ష్మిచేతనాప్పెడి, రాకానీతస్యతి
= పున్నమచంద్రనిభంగిని, మానిత = బహుకరింపబడిన, అనన = ముఖముగలది,
అంబుజ = పద్మములకు, అత్యుచితరూపంబులైన = మిక్కిలి దగిన సాందర్యముగలవైన,
దృక్పాణిపద = శేత్రహస్తపదములయొక్క, గతులు = విలాసరీతులు, దీపింపఁగా,
మహాస్ర = కల్పవృక్షపుష్పమాలికలచేత, ఊధ = వహింపబడిన, గంధంబులు,
పర్వక = శ్రకాకింపఁగా, మేను, సాంద్రతర = మిక్కిలిదట్టమునై, సార్ద్ర = సాత్త్విక
స్వేదముగల, అనులేపనముచే, నవ = శ్రొత్తైన, గుణాధిక్యవైభవమునూప, చెమటను
దడిసిన మైపూతయందుఁ బతిమళ మెచ్చు గనుక, మదనలీలలపయి = మన్మథవిలాస
ములపై, ప్రేమపెరిగిపెరిగి, సప్రకర్ష = ధైర్యసహితమైన, భీభత్సాత్క = అర్జు
నునిమనస్సునకు, అప్రజనిత = పుట్టింపబడని, వికృత్యై = వికారముగలదై, వికారమును
బుట్టింపలేనిదై యనుట, కోపంబు వెలయఁబలికెను.

రా. ఏమనిచెప్ప, ఒప్పురాకానీ = శూర్పణఖ, తద్వ్యతి = అమానుష స్త్రీరూప
కాంతిని, మాని, తాను, అనయంబు, అత్యుచితరూపంబులైన = రాక్షసజాతికిఁ దగిన
యాకారముగలవైన, మహాస్ర = బలునెత్తురులచేత, “అస్రమశ్రుణిహోణితే” అని అ.
గూఢ = అవృతమైన, సాంద్రమైన, తరస = మాంసముయొక్క, అనులేపనముచేత, అప
గుణాధిక్యవైభవమును, ప్రేమము, అదనలీలలపయి = భీష్మకృత్యైవై, భీభత్సా
త్క = జాగుస్సారూపమానట్లుగా.

చ. అలవి యెఱుంగలేక యిశఁరాంగనలం బలె నన్ను నిమ్మెయిం
గలఁచుట యుక్తమే యొదవుఁ గాక భవత్కృతదుష్టచేష్టితం
బులకు ఫలంబు నేఁ దొకటి పూర్ణముగా నుపభోగ్యమై కడు
జలమున నెందు నీమగతనంబు కడంకలరూపుమాలుటల్.

75

భా. భవత్కృతదుష్టచేష్టితంబులకు, నేఁడు, ఉపభోగ్యమై ఫలంబొదవుఁగాక,
అట్టిఫలమేదనఁగా, మగతనంబు కడంకల = పరాశ్రమములయొక్క, రూపుమాలు
టలు, చెంపెదననుట.

భా. ఫలంబును = ఫలమును, ఏడొకటిపూర్ణముగాక = ఏడొకటిపూర్ణముగాక, తమ, వగతనంబుకడకలరూపుమాలటల్ = కేడితనమువచ్చుటయనట, ఒకవుగాక.

వ. అని పలికి తదనంతరంబ.

76

సీ. మదిచపలతఁ దన్ను • నెదిరి గానమిని సీ,

తాదేవరామలాఁస్యాదితత్వ

విశ్రుతివాస యై • వేల్పులు దనరాక,

పోకలు గాంచి యుఁబ్బునఁ జెలంగ

నుండినేరక మర్త్యయోగేచ్ఛఁ జని యిల్లు,

వచ్చెనే యని కన్నవారు నవ్వ

సిగ్గు లే కేమని • యగ్గలికను జన,

స్థానంబు చేరి తత్సంశ్రయఖర

తే. దూషణాదులచేత నాదుర్లలితము

లంతకంతకు దీపింప • నాత్మవార్త

జరిపెదను జాతివికృతిచేష్టలు దివిజుల

ప్రీతి నుడిగించె ననుచింతఁ • బెట్టి మదిని.

77

భా. కానమిని, ఇనీ = నిదానావ్యము, తాదేవరామ = తామ తేవరామ, లాస్యాది = స్వతగీతవాద్యములయొక్క, తత్త్వ = సిద్ధాంతజ్ఞానముయొక్క, విశ్రుతికా = ప్రసిద్ధిచేత, అనయై = అనభిప్రాయముట, వచ్చెనేయని, కన్నవారు = చూచినవారు, నవ్వసిగ్గులేక దేమని, జనస్థానంబుచేరి, సభకుఁ బోయి, తత్సంశ్రయ = అసభియాశ్రయముగాఁగల జనులయొక్క, ఖర = కూరములైన, దూషణాదులచేత, నా, దుర్లలితములు = కేడ్డలపలు, దీపింప, అత్తవార్త = అత్తభరణమును, జరిపెదను, జాతివికృతిచేష్టలు = అపృథ్విజాతికిఁ దగినచేష్టలు, దివిజులప్రీతి నుడిగించెను, అనుచింతకా = అనడిపించారమును, మదినిబెట్టి, నివాసమున కరిగెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. కానమిని, సీతాదేవరామ = సీతకు మఱియొకటి లక్షణమనియొక్క, “స్యాలాన్యుఃప్రాతిరూపత్వఃస్వామినోద్యోజనా” అని అ. అమల = స్వచ్ఛమైన, అనీ = శిష్టముచేతనైన, “చంద్రవాసానీరిప్తయః” అని అ. అదితత్త్వ = మిక్కిలి ఖండితత్వముచేత, అంటబెట్టి కోయబడినదౌటచేతననట, విశ్రుతినానయై = చెవులుముక్కులేనిదె, సిగ్గులేక, ఏను, వని = ఒకటి, జనస్థానంబుచేరి = ఖరునిపట్టణమునకుఁబోయి, తత్సంశ్రయ = అందన్పు, ఖరదూషణాదులయొక్క, చేతనాదుర్లలితములు = బుద్ధిబుశ్చేష్టలు, “శ్రుతిపద్జప్తిచేతనా” అని అ. దీపింప, అత్తవార్త = తస్యత్తాంతమును, “వార్తాప్రసృతిర్విప్రత్యంతః” అని అ. జరిపెదనా = నడిపించెదను చెప్పెదననట, అనుచిం

తక్ = అనుగతవిచారమును, అను = ఉపసర్గము, హరిక్ = దేశతలమనస్సున, పెట్టి = పెట్టినదై, దివిజాలప్రీతి నడిగించెను.

క. అనివార్యముఖరవాహిని

దనవార్తపురఃప్రయాణతక్ వెడలగ రా

మనివాసమున కరిగె మ

న్యూనిరూఢతః గదలి యుద్ధృతోత్సాహగతిన్.

78

రా. అనివార్యము = అణఁపరానిది, ఖరవాహిని = ఖరునినీన, “వాహినిపుత్ర వాచమూః” అని అ. తనవార్త = తా వచ్చెడువార్త, పురఃప్రయాణతక్ వెడలగక్ = ముంగుగానె వినఁబడఁగా, మన్యః = శోకముయొక్క, నిరూఢతక్ = ఘోరచేత, ‘మన్యైర్దేవ్యైశ్చత్రాధి’ అని అ. యత్ = యుద్ధమందు, “సమిత్యాజిస్సమిద్యుద్ధ” మని అ. ధకారాంతము, ధృతమైన యుత్సాహగమనముచేత రామనివాసమునకు వరిగెను.

భా. అనివార్య = వారింపశక్యముకానిదై, మఖర = మోళిసిపాటునట్టుగా, వాహిని = ప్రవహించుచున్న, ఎంతగుత్తముచేసినను వినఁబడునదియనట, తనవార్త, మన్యః = శోకముయొక్క, ఉద్ధృత = పెకలింపఁబడిన, రామ = ఊర్వశి, కడమనులభము. సీ. అది యంతయును విని యపుడు వేఱొకచంద,

మైదింతనున్నయత్సత్తథేద

జనకుననుంగుపట్టిని దగఁ బిల్చి నీ,

యీశాపదానంబు నేనెఱుంగుదు

మదిచింత వలదు నీ కిది యనిష్టసమాగ,

మము గాదు నాదగుమాటఁజేసి

ఘనమోదముననుండు మనుచు జిష్టుఁడు సుమి,

త్రానందనుఁడు దేర్చె బూనియంత

అ. సారతరబలారిశాసనోద్దీప్తసం

రంభవిభవుఁ డగుచు రామవిభుఁడు

భూజవశీకృతాజివిజయుండు వేల్పుల

జయజయస్వనాః శయము సిగుడ.

79

భా. అత్యాత్మ భేదజనక = అత్తభేదమున బట్టింపుచున్నవాని, అనుంగుపట్టిక్ = అర్జునని, పిల్చి, ఇంద్రుఁడనెడుమాట, ఈ, శాపదానంబు = శాపమిచ్చుటను, ఇది = శాపము, అసిష్ట = ప్రీతియగుగాని, సమ = సంతోషింపఁడు, అగమము = రాకగలది,

కాదు, ఉండుననుచు, సుమిత్రానందనుడు = సుమిత్రులకొనందకారి, జిష్ణుడు = ఇంద్రుడు, తేర్చక = ఊరడించెన, అంతట, సారథిరమైన, బలారి = ఇంద్రునియొక్క, కాసనముచేత, రామవిభుడు = మంచికొంటిగలవాడు, రామనింటికొంటిగలవాడనియుఁ జెప్పవచ్చును, భుజశీకృతమైన, అజి = యుద్ధముగలవాడు, విజయుండు, ఇందుబెండాదెసని ముందరఁ గ్రుయ.

రా. ఆత్యాత్మ భేదక = చాలవిచారముగల, జనకుననంగుపట్టిక = సీతను, అత్తులుండ నెడుమాట, ని = నియొక్క, ఈశ = రామనియొక్క, అపదానంబు = పొరుసమును, “అపదానంకర్తృత్వ” మని అ. అనిష్టముయొక్క, సమాగమము = రాక, కాదు, అనుచు, విష్ణుడు = జనుశీలుడు, సుమిత్రయొక్కనందనుడు, తేర్చక = తెలియఁజెప్పెను, అంత, సారథిరబలముగల, ఆరి = శత్రువులయొక్క, కాసన = కిక్కియందు, అజివిజయముగలవాడు, రామవిభుడు = రఘునాథుడు, కడమ సరి.

తే. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారసారయుతని

వాతకవచాదిరక్షోన్మితాతులరణ

విహరణోత్సాహదైవతవిమతసేన

పై నడరిచెండుబెండాడె • బృభుయుతముగ.

80

రా. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారమైన, సార = బలముతోడ, “సారోబలేన్ధికాంశేచ” అని అ. యంతములైన, నివాతి = గాలిదూచి, “నిర్దిశ్చయనిశ్చయోః” అని అ. కవచాదులచేతరక్షచేతి నూర్జితమైనయతులరణవిహరణోత్సాహముగల, దైవతవిమతసేనపైక = రాక్షససేనపై, ఆడరి = లంఘించి, ప్రభుయుతముగక = భరాదియుతముగా, ఇందుబెండాడెను.

భా. సారయుతులైన, నివాతికవచాదిరాక్షసులచేత, అర్జిత = సంపాదించఁబడిన, కడమ సులభము.

క. తమిఁ దద్ధ్వంసనిమిత్త, ప్రమదదశాస్యఁ డుననానుప్రభుకడీ కే

గి మనోమోదోచితసం, ప్రమాతం బ్రణమిల్లె నతనిఁ పాదంబులకున్.

భా. తద్ధ్వంస = అరాక్షిససంహారిము, నిమిత్తి = కారణముగాగల, ప్రమదశ = సంతోషావస్థగల, అస్య = ముఖము గలవాడగు, ఆ, సుప్రభు = ఇంద్రునియొక్క, కడకుక = వద్దికి, ఏగి, మనోమోదోచిత = మనస్సుతోఁపమునకుఁ జేసె, సంభ్రమతక = సంభ్రమముగలవాడౌటచేత, ప్రణమిల్లెను.

రా. తద్ధ్వంసనిమిత్తప్రమద = భిరాదులఁగ కారణమైనస్త్రీ కూర్పణలు, దశాస్యుడగు = పదితిలలుగల, అసురప్రభు = రాక్షసేంద్రుడైన రాక్షసియొక్క, మనస్సునందుగల, అమోద = దుఃఖమునకు, కడమ సులభము.

ఆ. అతఁడు తన యవరజః కూర్మనాసాస్త్ర
ములు నిజాక్షులచఘః నిలసవన్ము
గడు నిగుచ్చ నడిగి • యడిగి తత్కథితన
భార్యరామవృత్తః కాన్యః డగుచు

82

రా. అతఁడు = రావణుఁడు, తన, అవరజః = చెల్లెలైన కూర్మణియొక్క, అక
ర్మనాసాస్త్రములు = చెవులముగ్గున నంతటకుండెడు నెత్తులు, “అస్తమశ్రుణో
ణితే” అని వి. నిజాక్షులకా = తన నేత్రములచుండు, అఘనిలసనము = దుఃఖోద్రేకము
ను, ‘దుఃఖాంహోఽస్య నేవ్యఘ’ మ్మని అ నిగుచ్చ, అడిగి యడిగి, తత్ = అకూర్మణి
చేత, కథిత = తెలుపఁబడిన, సభార్య = సీతాసమేతుడై, రామనియొక్క, వృత్తి =
అతీతమైన, కార్యముగలవాఁడగుచు, తదాశ్రమంబునకు వచ్చినప్పుడని నాలుగుపద్య
ములతర్వాతఁ గ్రియ.

భా. అతఁడు, ఇంద్రుఁడు - తనయ = అర్జునునియొక్క, వర = శ్రేష్ఠమైన, జయ
ముయొక్క, అకర్మనా = వినుటచేత, సాస్త్రములు = అనంగభాష్యములతోఁగూడిన, ని
జాక్షులు, అనఘనిలసనము, తత్కథిత = అయ్యుచుచుండెడి తెల్పుఁబడిన, సభార్య = సభ
యందలి పెద్దలకు, రామ = హృద్యమైన, వృత్తి, కార్య = రక్షోయధ్యము గలవాఁడౌ
చును, ఒసఁగెనని ముందరఁ గ్రియ.

క. తనకారుణ్యము మిక్కిల్లి, గనుదామరగమిఁ దలిర్పఁగా గ్రమ్మిన నే
చి నిజాననార్థభాగం, బునఁ దనయున్నతగధీరః మూర్తినుచుచుచున్. 83

భా. తన, కారుణ్యము = దయ, నతగధీరమూర్తిక = వినయావనతిమైనగంధీర
మూర్తిగలవాని, తనయక = అర్జునని, కడమ సులభము.

రా. తనకు, అశ్మయము = రక్తియ, కనుదామరగమియగుఁ దలిర్పఁగా లోపము
నఁ గఁజెల్లతోనీకొని యుట, అననార్థభాగంబునక = సీతార్థముంగ, తనయొక్కయు
న్నతమునైన, మూర్తిక = శరీరమును, ఉనుచుచును, అప్పుడే యుద్ధయాత్రకులేవ
నుద్యోగించి యనుట.

తే. ఉన్యతోటీరమాహరః శ్రీవ్రశక్తి
యుద్ధసహునకు నాఁకుఁ • తొనఁగెనీన
రుండు మద్భంఘవైరమాః సూఢ నిర్వ
హించె నెఱవేరె జెప్పిడిః దేమియచుచు.

84

రా. రా = బుడచుకొనునాట, ఉన్యతోటీ = శీతాతోటియొక్క, రమా = సంత
దను, హర = హరించెడి, శ్రీవ్రశక్తిక = అఘికళ్యాణమును, యుద్ధసహునకుక = యుద్ధ

క్షముడైన, నాకుకా=తనకు, ఈశుడు=ఈశ్వరుడు, ఒసఁగెను, ఈనరుండు=రాముడు, మద్భంధువైరము=నాజ్ఞాకులతోడి ద్వేషమును నిర్వహించెను, మనుష్యుడు రాక్షసద్వేషము చేసికొనెనుగదా చెప్పెడిదేమి యనుచు.

భా. దివ్యమైన, గోటీరము=కిరీటమును, అ=హరతీవ్రశక్తి యుద్ధసహునకుకా=అహరునియొక్కతీవ్రశక్తిగలయుద్ధము నోర్చినవానికి నష్టమునికి, నాకీశుడు = దేవేంద్రుడు, ఒసఁగెను, ఈనరుండు, మత్=నాకు, బంధువై=అవుడై, రమారూఢి నిర్వహించెను=తనయైశ్వర్యమును నిలిపెను, అనుచు గోటీర మొసఁగెనని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. అప్పుడు దనమదియందుఁ దద్విజయవా,
రాశ్రవణంబుచే నశ్రమోత్థ
మగుచున్యకలననిఁలాత్తజయమలన,
దూపప్రవృత్తిచూఁఁగుర్య మడఁపఁ
ద్వరితభవ్యస్వాంతఁచర్తనోచితతీర్థ,
యాత్రసల్పితపోమహత్త్వసాధు
సహచరీకృతసింహశరభశార్దూలకు,
మారీచరాక్షసుఁడు తత్తరుణ

తే. హరిణమై రానుపగ్గళాఁలాంచితనన
భూములబెడంగుదృక్పర్వముగ మెలఁగుచుఁ
బ్రబలుమాఁతాండసంతతిప్రభువు మోస
పుచ్చుటకు నంచితామోద మచ్చుపడఁగ.

౧5

భా. అప్పుడు=అప్పుడుఁ డిందు నియొద్ద నుండెనుసమయమందు, తద్విజయవా రా=అదుర్దురుని పృతాంతముయొక్క, అశ్రవణంబుచేకా=నివకుండుచేత, అశ్రమ=తగుపడక, ఉత్థమగు=పుట్టిన, మన్యుకలకా=శోకాతిశయమును, “మన్యుర్దేవే శ్రతౌశ్రుధి” అని అ. “కలాశ్చేగౌరవేచ” అని వి. అనిలాత్తజ=భీమునియొక్కయు, యమ=నకులసహదేవులయొక్కయును, లసత్=ఒప్పుచున్న, రూప=సౌందర్యముయొక్కయు, శ్రవృత్తి=నడకలయొక్కయు, మాధుర్యము=శోహరత్వము, అడఁప, అర్జునవియోగముఃఖమునుభీమాదిసందర్భమున నణఁపఁగాననుట, త్వరిత=తీవ్రపదుచున్న, భవ్య=శుభమైన, స్వాంతవర్తన=మనోవ్యాపారమునకు, ఉచిత=తగిన, తీర్థయాత్రసల్పితపోమహత్త్వముచేత, సాధు=లెస్సయినట్లుగా, సహచరీకృత=సహాయముగాఁ జేయుటచేత, సింహశరభశార్దూలములయొక్క, మారీచ=పెంజిపిల్లల

యందు, చరాక్ష = తగులుచున్న కన్నులుగల సాదరముగాఁ జూచునవియనుట. “సన్ధ్య
 ఖ్యోఃస్వాంగాత్ పచ్” అనేనుమాత్రమున బహుశ్రీహియం దుకారాంతము. సుమ
 త్త = లెస్సగామదించిన, తగుణహానియై = లేడిపిల్లలగునై, ఫలితార్థము తపోమాహా
 త్యముచేత జాతివైరము విడిచి కూడియున్న సింహుల పెంటిపిల్లలమీఁద లేడిపిల్లలె
 క్కుననుట, ఒప్పునట్టి, పర్వకాలలయొక్క సమీపమైన వనధూములయొక్క, బేడం
 గు = ఒప్పదము, దృక్పర్వముగఁ = నేత్రపర్వమౌనునంతగా, మెలంగుచుకా = చరిం
 చుచును, ప్రబలెడి, మార్తాండసంతతిప్రభువుకా = ధర్మజుని, ప్రభుశబ్దము పుత్రివాచ
 కము, మోసపుచ్చుటకు సంచితామోద ముచ్చపడఁగ, జటుఁడువచ్చెనని ముందరిపద్య
 మున కన్వయము.

రా. అప్పుడు, తత్ = తరామునియొక్క, విజయవార్తయొక్క, శ్రవణంబు
 చేక = వినుటఁబల్ల, మన్యకలనక = కోపమహిమను, ఇలాత్త జ = సీతయొక్క, తెనుగు
 పద్మి. అమల = నిర్మలమైన, సమ్రాప, ప్రచ్ఛ = వార్తయొక్క, మాధుర్యము, ఆడఁ
 పక = అణచఁగా, అప్పుడు పుట్టినకోపమును సీతసౌందర్యమును విని యణచెననుట,
 త్వరిత = కీఘముగా, భవ్య = కౌఠల, స్వ = తియొక్క, అంతవర్తనా = నాశవర్తనకు,
 ఉచిత = తగిన, తీర్థ = రేవైన-ద్వారమైన దనుట, యాత్ర = త్రయాణమును, చల్పి, త
 పోమహత్త్వముచేత సాధువైనవాని, సహచరీకృతములైన సింహశరభకాన్దూలములుగ
 లవాని, స్వార్థక ప్రత్యయము. మారీచరాక్షసుకా = మారీచుడనురాక్షసుని, మత్తెరు
 గహరిణమై = హరిణరూపముచేతి, రామునియొక్క పర్వకాలాంచితవనధూములంగు
 మెలంగుచున్న, ప్రబలంక = బలంబుఁడైనవాని, మారీచునికి విశేషణము. మార్తాండ
 సంతతిప్రభువుకా = సూర్యవంశపురాజైనరాముని, మోసపుచ్చుటకు, అంచి = అంపి,
 తాక = తాను.

క. ఘనదర్శనోన్మూలికబహు

మునిజులఁ డనుపరచుకలుచు మూర్తి యనునకాం

తిని కేతనమై యతిభా

వనియతిఁ బ్రకటింతునట్టి వర్ణాకృతీహోన్.

186

రా. ఘనదర్శ = అధికమైన తుట్టినేక, ఉన్మూలిత = పెక్కుచి పాఠవేయఁబడిన,
 బహుమునిజటుఁడు = అనేకమునులయొక్క జటలుగలవాఁడు, అనునకు = అణగుటలేని,
 కలుష = పాపముగల, మూర్తి = శరీరముగలవాఁడు, అనుర = రాక్షసుఁడు, కాంతికి,
 నికేతనమై = నివాసమయి, యతిభావనియతిక, కన్పత్యసిల్పినియమమును, ప్రకటింతున
 ట్టి, వర్ణ = వర్ణింపఁదగిన, చక్రీహో.

భా. ఘనదర్శముచేత, ఉచ్చారిత = చెఱుపఁబడిన, బహుమునులుగలవాఁడు, జటుఁడను = జటాసురుఁడనెడి, పరమకలుషమూర్తి = పాపాత్ముఁడు, వర్ణి = బ్రహ్మచారి యొక్క, అకృతితో వచ్చెనని ముందరిక్రియ.

న. తదాశ్రమంబునకు వచ్చె నప్పుడు.

87

క. కుతుకంబున మహితనయా, పతితదనుజవంచనప్రపంచనమృగధీ

చతురిమము లేకతానా, శ్రితబుద్ధిం జూచి యుల్లసితైషమమదితోన్. 88

భా. మహిత = శ్రేష్ఠమైన, నయ = ధర్మమార్గముచేత, అపతిత = అగతుడైన, దనుజ = జటాసురునియొక్క, వంచనప్రపంచన = కపటప్రతిపాదకముయొక్క, మృగ = తెలియఁటయందుఁగల, 'మృగ అన్వేషణే' అనుధాతువుమీఁద, అచ్చరిత్యయాంతము. ధీ = బుద్ధియొక్క, చతురిమము = సామర్థ్యము, లేక, జటాసురుఁడు బ్రహ్మచారియై రాఁగా రాక్షసుఁడని తెలియకనుట, తాను, శ్రితబుద్ధిఁ = అత్తుఁడనెడు బుద్ధి చేత, చూచి, క్షీతిజనపతిచేర ననుకూలించెనని ముందరిపద్యమునఁ గర్తయుఁ గ్రియయు.

రా. మహితనయా = సీతయొక్క, పతి = ప్రియుడైన రామునియొక్కయు, తదనుజ = అతనితమ్ముడైన లక్ష్మణునియొక్కయు, వంచన = మోసపుచ్చుటను, ప్రపంచన = ప్రకటింపుచున్న, "పచవిస్తారే" అనుధాతువునఁ గర్తరిఁడంతము. మృగ = మృగరూపమైన మారీచునియొక్క, ధీచతురిమములను, ఏకతానాశ్రితబుద్ధిఁ = ఏకాగ్రచిత్తమానట్లుగా నాశ్రయింపఁబడినబుద్ధిచేత, చూచి, 'ఏకతానోనన్యవృత్తిః' అని అ. సావధానుడై చూచి యనుట, క్షీతిజను జేరనని ముందరి కన్వయము.

క. క్షీతిజనపతినన్నిధియం

దతనిమహితవృత్తిః జేర • ననుకూలించెన్

మతియతివిశ్వాససమ

న్వితగ దృఢతరాఘవసతి • నిశిచరుఁ డంతన్.

• • 89

రా. క్షీతిజఁ = సీతను, అపతిసన్నిధియంగుఁ = పతిసన్నిధిలేనియెడ, అతనిమ = తనుత్వములేని, హితవృత్తిఁ = మంచివాఁడుంబులైననుట, చేరఁ = దగ్గఱికిరాఁగా, రాఘవసతి = సీత, మతి = బుద్ధి, యతివిశ్వాస = సన్న్యాసియనైకువిశ్వాసముతోడ, సమన్వితగతిఁ = కూడినదెంచునుండఁగా, దృఢతఁ = ధైర్యముచేత - వెఱపులేకయనుట, అనుకూలించెనని క్రిందటి కన్వయము. ఉపచరించెననుట, నిశిచఁ = రావణుఁడు, అంతట, హరించెనని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. క్షీతిజనపతి = ధర్మరాజు, సన్నిధియంగు, అతనిఁ = జటాసురుని, చేరను, అనుకూలించెన్ = సమ్మతించెను, మతి, అతివిశ్వాససమన్వితగతిఁ = అధివిశ్వాస

యైక్తము గాఁగా, అనుకూలించెనని యన్వయము. అంత, దృఢతెగఁఁగున మైన, ఆఘ
=పాపములకు, వసతియైనవాఁడు, నిశిచగుఁడు=జటాసురుఁడు.

తరళ. గుణవిమూరత సంధిలక్ శ్రుతిః ఘోరనిష్ఠురదుష్టభా
షణము లాడుచుఁ దద్వసత్కుటజంబు జొచ్చి స్వరూపభీ
షణతనాయనునందనున్నశశౌర్యవిశ్రుతితో సగ
ర్హణతః బట్టి హరించె దత్ప్రేమదాపహారము మున్నుగాన్. 10

భా. గుణవిమూరతసంధిలక్ = భీమునియొక్క దూరముపోవుట కలుగఁగా.
భీముఁడు దగ్గఱలేకుండఁగా ననుట. “గుణః ప్రధానేకబాదౌ మార్వాన్యంనూదేవ్య
కోదక” అని వి. తత్=అధర్మజానికీ, వసతి=నివాసమైన, ఉటజంబుక్=పర్ణకాలను,
“సంస్త్యామముటజంధాను” అని అ. చొచ్చి, స్వరూప=తనరాత్రి సరూపముచేతనైన,
భీషణతక్=భీముఁడత్యముచేత, నత=అణగిన, శౌర్యముయొక్క, విశ్రుతితోక్=
భ్యాతితో-వంచనతోడననుట, సగర్హణక్=నిందతోఁగూడినవాఁడై యునుట, అయను
నందనుక్=ధర్మజాని, తత్ప్రేమదా=ప్రేమదామొక్క, అపహారము మున్నుగా హరిం
చెను, ధర్మరాజును ప్రేమదీపహితముగాఁ బట్టుకపోయె ననుట

రా. అయమక్=సీతను, అందుక్=అపర్ణకాలయంగు, అనుష్ఠిత=నిచ మైన,
శౌర్యప్రసిద్ధిదోడ, తత్ప్రేమదా = సీతాసంతోషముయొక్క, అపహారము మున్నుగా
హరించెను, దిగులుపడఁ జేసి హరించెననుట, కడమ సరి.

క. నానాప్రకారదీనవ

చోనిచయము నడపుగర్తఃసూతిని సతి న

ద్దానవవరుఁ డట్లు నీజి

స్థానమునకుఁ గొనుచు గగనసరణిం జనఁగన్. 91

రా. ధర్మసూతిక్=ధర్మమునకుఁ గారణమైనదాని, సతిక్=సీతను.

భా. ధర్మసూతిని, సతిక్=ప్రేమదీని, కడమ గులభము.

వ. అది యంతయు విని కోపోద్దీప్తితుం డగుచు నడ్డంబు పెట్టెంచి. 92

కంటికి సరి.

చ. తిరుగుము పోకుపోకు మని • టేల్లుచు వాని నెదిర్చి విక్రమో

ద్ధురుఁ డగుచుక మహాబలనుఁజూడవత్త్ర పదోర్జితప్రహ

రరభసభీషణం బగుదురం బొనరించె జటాయు వంత నా

నిరుపమబాహుసాహసవినిద్రుఁడెక నడంగె నెఱచునున్. 93

భా. వానిక్ = అజటాసురుని, మహాబల = వాయు మొక్క, నుతుండు =
 కీమడు, అపతేకో = జాతనై, శ్రీప = లజ్జగల-శౌర్య మగళవనట, దోః = బాహువుల
 చేత, “భుజబాహూప్ర జేష్ఠదోః” అని ఆ. జేఠ = శ్రేష్ఠమైన, ప్రహార = గ్రుడ్ల
 యొక్క, రభస = వేగముచేత, భీషణంబగు, దురంబు = యుద్ధమును, ఒనరించెను, అంత,
 అనిరుపమబాహుసాహసవినిద్రునిచేత, జటాయువు = జటునియొక్కయాయువు, అడం
 గెను, జటాసురుడు చచ్చెననుట.

రా. వానిక్ = రాణుని, ఎదిర్చి, మహాబల = అధికబలముగల, ను = లెస్సైన,
 తుండ = ముఖముయొక్కయు, “వక్త్రాన్యేనదనంతుండ” మ్మని ఆ పతత్ర = తెక్కల
 యొక్కయు, “గరుత్పక్షచ్ఛదఃపత్రం పతత్రించతనూరహ” మ్మని ఆ. పద =
 పాదములయొక్కయు, ఉత్జిత = దృఢములైన, ప్రహారములయొక్క, దురంబును
 జటాయు వొనరించెను, అంత, అడంగెక్ = రాణునిచేత నొచ్చెను.

వ. అక్కాలంబునందు.

94

సీ. తనప్రియమును వేడ్క పెనుపు శోభిలఁ గృష్ణ,

సారంబు సోవర్ణసారసమధి

కీశ్రీలఁ గ్రాల నొక్కటి దైవగతిఁ జూచి,

• తాదృగబజ్జములకుత్కంఠ వేంచి

నలిఁ దదానయనంబునకుఁ బంప దానిజే,

యంగి నబ్బకదానవాంతకుండు

రామభద్రుండు గారంబు దూరంబుగా,

నరిగి యంతటను దామరలు దృష్టి

తే. కొనయి గైకొని పౌలస్త్యఘననియుక్త

ప్రముదుదర్ప మడంచి • త్రాసచకిత

రవచనాగతభాశ్యశర్మనమున

మూనసములోన మోదంబు పూనె నంత.

95

రా. తనప్రియ = సీత, మును = మనువు, కృష్ణసారంబు = లేడి, సోవర్ణ = ముగ్ధ
 వికారభంగిని, సార = శ్రేష్ఠములైన, సమధికములైన, శ్రీలక్ = శౌంతులచేత, క్రూర
 ఓప్పగా, చూచి, తాక్ = తాను, దృగ్బజ్జములకు = నేత్రపద్మములకు, ఉత్కంఠ
 వేంచి = ఆడేక్షించి యనుట, తే = అమృగముయొక్క, అనయనంబునకు = తెచ్చు
 టకు, పంపగా, అబ్బక = కూడక, దానవాంతకుండు రామభద్రుండు, తాక్ = తాను,
 నరలుదృష్టికి = దిగివచ్చెడుమత్స్యమునకు, ఒనరుగైకొని = ఇంటబూని, పౌలస్త్య =

రావణునిచేత, ఘన=ఘనమానట్లుగా నిర్మించి యనుట, నియంత్ర=నియోగింపబడిన, తచ్చమారు=అమామామృగముయొక్క, “చమారుశ్చేతిహరిణః” అని అ. దర్శనము దొరికినంతవరకు, త్రాస=భయముచేత, “మణిరోషేభయేత్రాసః” అని అ. చకిత=భయపడిన, దార=సీతయొక్క, వచనములవలన నాగతుడైన, భ్రాతృ=అత్తునియొక్క, దర్శనమున, మానసములో, ఆమోదంబు=భేదమును, పూనెను.

భా. తనప్రియమగు వేడ్క పెంపును శోభిలగా, కృప=ద్రాపది, సారంబు=శ్రేష్ఠమైన, సార్థసారస=బంగారుతామర, అధికశ్రీలచేత, తాదృక్ = అట్టి, అబ్జములకు=పద్మములకు, అబ్జకదానివాతగుండు=బకాసురశత్రుడైన భీముడు, రామభద్రుడు=ఒప్పేడి భద్రముగలవాడు, తామరలు=పద్మములకు, దృష్టిగానరు=కంటికింపైనవాని, తామరలకు విశేషము కైకొని, పౌలస్త్య=కుబేరునిచేత, ఘనమానట్లుగా, నియంత్ర=అంపబడిన, తత్=అలాగున సన్నద్ధమై వచ్చిన, చమూ=సేనయొక్క, “పృథనానీకీచమూః” అని అ. ఉరు=అధికమైన, దర్శనమునదొంది, త్రాసచకితులునై, దారవచన=ద్రాపదివాక్యమునల్ల, అగత=వచ్చిన, భ్రాతృ=అన్నదమ్ములయొక్క, దర్శనమున, మోదంబు=హర్షమును, పూనెను. అంతః=అంతర్వృత్త.

క. ముగుద యెఱుంగక పంచినఁ

దగునే యిట్లేగుదేరఁ • దమ్ముడ యశాద్ధ

త్యగరిష్టయత్నరఘో

విగాఢ మీయడవి యిది వివేకిముతెఱఁగే.

96

భా. రా. రెంటికి సమము=సులభము.

వ. అని యతనిం బలుకుచు.

97

ఆ. అంత నిజమహాశుభాధిక్యసంప్రాప్తి

శంసినన్యసాచినముపగమవి

యోజితవ్యధత్వ • మొదవ వైవస్వత

సంతతిన్యవలోకసత్తముండు.

98

రా. అంతట, నిజ=స్వకీయమైన, మహాశక్=అధికశోకముయొక్క, “మన్యుశోకాశుశక్ప్రియా” మని అ. అధిక్య=అధికముయొక్క, సంప్రాప్తిని, శంసి=చెప్పచున్నవై, సన్య=ఎడమదిక్కునకు, సాచి=అర్థముగా, సముపగమ=రాకగల, వి=పక్షులచేత, అశకునములచేత ననుట, యోజిత=కూర్చబడిన, వ్యధత్వము=వ్యధగల వాడౌట, ఒదవగా, వైవస్వతసంతతి=సూర్యసంశమంతులగల, నృపలోకసత్తముండు=రాజేంద్రుడైన రాముడు, తిరిగివచ్చి యని ముండరిపద్యమున శస్వయము.

భా. అంతః=అటుతగ్వాత, మహాశుగ = పాశుపతాద్యస్త్రములచేత నగు, అధిక్యసంప్రాప్తి=మహాత్వసిద్ధిని, శంసి=చెప్పుచున్న, సవ్యసాచి=అర్జునునియొక్క, సముపగమ=రాక చేత, వియోజిత=పోగొట్టబడిన, వ్యధర్మము=వ్యధగలవాడౌట, వైవస్వతసంతతి=ధర్మజాదు.

సీ. తిరిగి వచ్చి యొకప్పు ధీర్ఘ కాలాదర్శ,

నావస్థఁ జెందని యతివశకలి

తార్తి బావనిఁ గాన ధీరవలవెదకుచు,

నంతఁ గానంబడి యాత్మహితత

నెరపుజటాయుర్వి నేతపదంబుల,

జాడను జనిచని సకలకాన

నోగ్రజంతుత్రాస యోజనాయతదోఃప్ర,

భావభీమాంగక బంధమర్ద

తే. నాతిదీప్తబలాధిక్యఁ ధీగుచు నున్న

దారుణాహితాద్భుతదేహుఁ ధత్ప్రదుష్ట

రూపభరణనిమిత్తఁ శాపశంసిఁ

ద్రిద్యశపదవాసిఁ జూచి పార్థివవరుండు.

99

భా. తిరిగివచ్చి, ఒకప్పు = ఒకనాడు, ధీర్ఘ కాల = తొలపుగా, అదర్శనావస్థఁ = జెందక = కానకుండుటఁ బట్టి, నియతివశ = అదృష్టవశముచేత, కలిత = పొందబడిన, తార్తి = పిడగలవాని, జటాయుః = జటునియొక్క యాయువును, వినేత = పోయెత్తిన భీమునియొక్క, పదంబుల = అడుగులయొక్క, జాడను, జంతువులకు, త్రాస = భయముయొక్క, యోజన = పుట్టించుటయందు, అయత = అధికమైన, దోఃప్రభావ = భుజశక్తిగల, భీమునియొక్క, అంగక = శరీరముయొక్క, బంధ = కట్టుటయందును, పర్దన = పీడించుటయందును, అతిదీప్తమైన బలాధిక్యము గలవాడై, ఉన్న = ఉండిన, దారుణ = భయంకరమైన, ఆహితాద్భుతవ్యముచేత, అద్భుతదేహుని, తత్ = అ, ప్రదుష్టమైన రూపభరణమునకునిమిత్తమైన, ఋషిశాప = సప్తర్షిశాపమును, శంసిక = చెప్పుచున్నవాని - నహుముని వసుట, పార్థివవరుండు = ధర్మరాజు, జరిపెనని ముందరి కన్వయము.

రా. తిరిగివచ్చి యొకప్పుడును, ధీర్ఘ కాలమదర్శనావస్థఁ జెందని = తడవు మాడకుంటలేని, అతివక్త = సీతను, శకలిత = ఖండింపబడిన, తర్తిగలదానిక = సకలమైనయాపదలను మరలించుదాని వసుట, పావనిక = పవిత్రమైనదాని, కానక, అంత, కానక = అడవిలో, పడి, జటాయుర్వినేత = జటాయువ నెడి పక్షిరాజయొక్క, పదంబులజాడక

=వాక్యసరణిని, సకలకౌశలన=సమస్తాటవ్రలయందున్న, ఉగ్రజంతు=సింహాదిమృగము
లను, త్రాస=వెంటపించెడి, యోజనాయతవోః=దీర్ఘబాహులయొక్క, ప్రభావముచేత
భీమాంగుడైన కబంధునియొక్క మృగనచేత నశిదీప్తమైన బలాధిక్యము గలవాడగు
చు, నున్న=పోమొత్తబడిన, దారుణమైన యహిరిమైన యగ్భుతదేహముగలవానికొ
=రాక్షసదేహము గలవాని ననుట, తత్ప్రమత్త=అలాగు మిక్కిలి గట్టమైన, రూప
భరణమునకు నిమిత్తమైన ఋషికాపమును, శంసికా = చెప్పెడువాని, త్రిదశపదవా
సికా=అకౌశమందు నిలిచినవాని - గంధర్వరూపమునుబొందిన యాకబంధుని ననుట,
చూచి, పార్థివవరుండు=రాముడు.

తే. అతనిఁ బూర్వనామాదిక ధ మడిగి వినుచు

సరవితోడఁ దచ్చాపమోఽచననిమిత్త

ము లగుప్రశ్నోత్తరములు వొల్పులరఁ బ్రీతి

జరిపెఁ గృతకృత్యత నతండు ధ సనియె దివికి.

100

రా. అతనికొకబంధుని, ప్రశ్నోత్తరములు= రాముడగుగంగా కబంధు
డు వినుపింపంగా, అతండు=కబంధుడు, చనియెను.

భా. అతనికొకబంధుని, తత్=అనహుషునియొక్క, కాపమోచన నిమిత్త
ములు=కాపపరిహారహేతువులు, అయిన ప్రశ్నోత్తరములు=నహుషుఁ డగుగంగా
ధర్మరాజు చెప్పఁగా, అతండు=నహుషుడు.

క. వనదేవత లర్పించిరి

పనుపడఁ దచ్చాపమోక్షపరిమోచితభీ

మునిజననుతు నాన్యపనం

దనునిశుభానిలతఁ జలలతాకుసుమములన్.

101

భా. తత్=అనహుషునియొక్క, కాపమోక్షముచేత, పరిమోచితభీ
బడిన, భీముడుగలవాని, అన్యపనందనునికొక=ధర్మరాజును, అర్పించిరి.

రా. తత్=అకబంధునియొక్క, కాపమోక్షముచేత, పరిమోచితభీ=విడిపింపఁ
బడిన భయముగల, మునిజనులచేత నుతుడైన, అన్యపనందనునికొక=రాముని, అర్పించిరి.

వ. ఇవ్విధంబున.

102

తే. అడవులఁ జరించువాభవ్య ధ నరయ వచ్చె

నంతటను శివ శేజోనుయస్వరూపుఁ

డై వెలయుహారి యాత్మేశుఁ ధ డనుమహిత

బుద్ధినర్తన మొత్తయుఁ ధ బొల్లుమీఱ.

103

రా. శివతేజోమయస్వరూపుడై=రుద్రవీర్యజనిగుడై, వెలయు, హరి=వాన
రుడు-హనుమంతుడగుట, అత్తేశుడు=సుగ్రీవుడు, అపఁగా, అధివృత్త=రా
ముని, అరయక=తెలియ, వచ్చెను.

భా. శివ=శుభమైన, “శ్వశ్రేయసం శివంభద్ర” మని అ. తేజోమయ=జ్యోతి
తిర్తయమైన, స్వరూపముగలవాడు, హరి=శ్రీకృష్ణుడు, అత్త=జీవులకు, ఈశు
డు=కర్త, అపమ=సరిలేని, కడచు సులభము.

క. వచ్చి తగురీతి దర్శన

మిచ్చి తదీయ మగువృత్త ♦ మెల్ల వినియె దా

జెచ్చెరఁ గుశలప్రశ్నస

ముచ్చారణపూర్వకముగ ♦ నుచితప్రౌఢిన్.

104

భా. సులభము.

రా. తదీయమగు=ఆరామునిసంబంధమైన, వృత్త మెల్లకొ=దశరథుడంపినది
మొదలుకొని యావఱ కయినవృత్తాంతమంతయు, తాను వినియెను, గుశలప్రశ్న=నే
ర్పుగా క్షేమవార్త నడుగుటయొక్క, సముచ్చారణవాక్యపురస్సరముగా.

క. విని తనమవృత్త మంతయు

వినిస్పించి పరస్పరార్థావిధి నిష్టాలా

పనిరూఢి జరుగ నపు డా

తనిమది మాటబడిఁ దెలిసి ♦ తనమదిలోనన్.

105

కంటికి సరి.

చ. అనిమిష రాట్టనూభవభుజాతిశయ ప్రతికారనిశ్చయి

తన్మరవినందనుం దనకు ♦ నచ్చినబంటుగ నేలి తత్ప్రియం

బనశ్శుము నల్పుచుం బ్రబలునాత్మరిపుం దుని దా జయింపఁ జా

ల ననుమతి నృజించుట యలంఘ్యత నీతనియందుఁ దోచెడున్. 106

రా. హనుమంతుఁ డెంచిన ప్రకారము, అనిమిష రాట్టనూభవ=వారియొక్క,
భుజాతిశయ=బాహుబలిమియొక్క, ప్రతికార=ప్రతిక్రియయందుఁగల, నిత్యచింత
మక=నిత్యవిచారముగలవాని, రవినందనుక=సుగ్రీవుని, బంటుగ నేలి, తత్ప్రియం
బు=ఆసుగ్రీవునికిఁ బ్రియమును, చల్పుమక=చేయుచు, శ్రబలుక=బలవంతుడైన,
అత్తరిపుక=రావణుని, తునిక=ఆతర్వాత, జయింప=సంహరించుటకు, చాలక=మి
క్కిలి, అనుమతిక=అనుసరించిన బుద్ధితోడ, భజియించుట దోచెడును.

భా. అనిమిష రాట్టనూభవ=అర్జునుడొక్క, భుజాతిశయ ప్రతికారముయొ
క్క, నిత్యచింత=విశ్రాంతిచూరము లేక, రవినందనుక=సుగ్రీవుని, నచ్చినబంటుగ నేలి-

అత్తభృత్యునిగా నేలినవాడై, తత్ప్రియంబు = అకరునికి బ్రతుమను, చల్పమ, ప్రబలు=ప్రబలమనట్టి, అత్తరిపు=మర్యాదను, తుక=అభ్యుతానాంతమందు నా, జయింపఁ బాలను, అను = అనెనునట్టి, మనవి భజియించుట యాతనియందుఁ దోచెను.

వ. అని యూహించి యశనినోడ.

107

రంటికి సరి.

మ. నలు వొప్పు నృపమానసూతి యనియొన్నందర్శనస్థైర్యభం

గులు భావించగ భూవరప్రసర మీఁగు మాకు వర్ధిల్లుని

శ్చలశాహర్దవిశేషవర్తన లీకం • జన్మింపఁగా న్నెట్టిశ్

క్రూణం ద్రుంచుట యెంతకార్య మని చేతోన్ప య్కొనెదన్.

భా. కృష్ణుడనెడుమాట, పనమానసూతి-భీమునియొక్క, అని=గుర్ధమును, ఎన్నక=యోజించినంగాని, శక్=అట్టిమునియొక్క, కడమ సులభము. అదము సుఖమున నుండెదము విచారపడకు మనుట.

రా. పనమానసూతి యనియొక్క మానుచుండును కలిగెను, నందక=నంతో పింపుచున్న, మనః=మనస్సుయొక్క, స్థైర్యభిగులు భావించఁగా, ఆరాంతిగము. నక=నన్నును, కరు=అసుగ్రీవుని, కడమ సులభము.

మ. ఇటుము న్నన్వీరబద్ధునిచ్చవి యోగ్యప్రతాపాశ్చర్యో శ్చటవా ర్త రిప్రకోటికిం బిడుగులై • గర్జింపఁ గ్గిగు నెం తోసొం పైన నెదిర్చి చాణుములతో • దా గ్రమ్మక లేకు ప్ర స్ఫుట మోహూప యరాతిచేష్టలు భరమాభ్రభంగహస్తాంతముల్.

రా. ఉర్వకక=భూమియందు, విజయ=విరోధాదిజయములులనొనరెంత, ఉ దీర్ణ=త్రకటమైన.

భా. విజయ=అర్జునునియొక్క, కడమ సరి స్తుతి.

క. అని పలికి యంత రవినం, దనచింతాభావనిరసననిమిత్తము

తనరారెడువాక్యము లా, యనవలన వినుచు నలరెన్వర్జవిభులన్.

భా. రవినందన=కర్ణునినెల్లనైన.

రా. రవినందన=సుప్రవృత్తియొక్క, కడమ సరి.

చ. మన మలరాగఁగా నకక భరాశ్చయైత్రికి యొక్క నైవ

త్రైవయఁగఁ బల్కి నీవొల్లిపి • యానాగుమంతుమనార్యధర్మ

ర్తనభృశభిన్ను సన్నఁ గడు • రంజలఁ జేసె నిశండు వచ్చియు
ట్లనుఁగుఁడనంబు సూపునె యటంచుఁ గడుత్సుకశం బ్రవర్తిలెన్.

రా. తనయొక్క, సూధపు=సుగ్రీవునియొక్కయు, మైత్రికి, ఈవాసుమం
తునియొక్క, అర్థ=శ్రేష్ఠమైన, తల్=అవాసుమంతునితోడి బంధుత్వమందుఁగల.

భా. తనరు=ఒప్పెడి, సూధపు=కృష్ణునియొక్క, వీడ్కోలిపి, కృష్ణునినంపి,
ఈవా=కోరిక చేత, ఇతండు, మంతు=అపరాధముచేత, ఘనమైన, అరి=శత్రువైన
దుర్యోధనునియొక్క, అధర్మవర్తనచేత, భృశ=మిక్కిలియు, భిన్నుఁడైనవాని, రం
జలఁజేసె, అనుఁగుఁడనంబు=బంధుత్వమును, అంచు, తల్=అకృష్ణునియందుఁగల, ఉ
త్సుకత=వేడుక చేత, ప్రవర్తిలెను.

తే. అంతటను భవ్యనన్యసఖ్యప్రకటన

భృశసఖ్యకర్త శకునివాగ్వశగుఁ డగుచు

వాలిసమ్ముఁడు నిజకార్యవర్తనలగుఁ

గడుఁబ్రధానమంత్రస్థితి • నడపుచుండ.

112

భా. అంతట, దుర్యోధనుఁడని మీఁదటిపద్యములొనన్పడి కర్త, వాలి=
మీటి, తమ్ముఁడు, దుక్కాననుఁడు, సులభము.

రా. అంతట, వాలితమ్ముఁడు, సుగ్రీవుఁడు, భవ్య = కాఁగల, నన్య=నూతన
మైన, సఖ్య=రామసఖ్యముయొక్క, ప్రకటన = తెలుపుటచేత, భృశ = మిక్కిలి,
సఖ్య=సఖ్యపఁజేయఁబడి, కర్తములుగల = వినలంపై నవనట, శకునివాక్=పక్షి
వాక్కులయందు, వశగుఁడుగుదిక్=ప్రసంగపరుడై, ప్రధాన=ప్రధానులతోడనగు,
మంత్రస్థితి=ఊహపోహణలను, నడపుచుండ, తెలిపినని మీ దటిపద్యమునఁ ద్రియ.

సీ. ఎలమి బొంగుచు మహాబలసంతతినమగ్ర,

స్థుభ్రను మొప్పఁగఁ జని వినిశ్చ

లత రాఘవేశుఁ డుద్ధతహృదయారిదు,

ర్యోధనుండు కళత్రయతుఁడు ననుజ

యుతుఁడు నై నిజితాంశోజ్జ్వలతేజోసు,

హాస్యాద్భీనునరాదుల నుడి

కింపఁ దదాస్పదీకృతపనంబులఁ బ్రన,

ర్మిచుండ నతనిదేవుఁ జెలు యను

తే. గాఢాత్మి యెందుటయు నాధర్మస్థాని

తద్విముక్తికై తల్లాలసద్విధి నల

రించి యప్పుడు ఘనయశస్వీని నేల

వచ్చుటయు యుక్త మగుటయు ననుసరింప.

113

రా. మహాబలసంతతి = హనుమంతుడు, సుక్రభినితోననెనుమాట, రాఘవేశుడు = రాముడు, ఉద్ధతహృదయాలైన, ఆరి = శత్రువులచేత, దుర్యోధనుడు = యుద్ధమునీయ శత్రువుగానివాడు, కశత్రయతుడు, సీతాసనేతుడును, అనునయతుడు = లక్షణసహితుడునై, నిజ = స్వకీయమైన, సీతాత = మిక్కిలి, ఉజ్వలమైన, లేజ = ప్రకాశముయొక్క, మహాస్ఫూర్తి = స్ఫురణము, భీమ = భయంకరుడైన, నరాదులక = నరభోజులను, ఉడికింపక = పీడించునట్లుగా, తత్ = అరాక్షసులచేత, అస్పదీకృతములైనవనంబులయందుఁ బ్రవర్తింపమండఁగా, ఆతనిదేవులక = సీతను, చెఱయను = చెఱబట్టుటయనెడి, అర్తి = పీడనుచెందుట, అధర్మనూతి = ధర్మమునకుఁ గారణమైన రాముడు, తత్ = అసీతయొక్క, విముక్తిక, తమ్మును, యశస్వీలతోడ, ఏలవచ్చుటయుక = రక్షింపవచ్చుటను, వసుసఁ జెలిపెను.

భా. బలసంతతి = చతురంగబలసమూహముయొక్క, వినిశ్చలతర = తరములైన, ఆఘవేశుడు = పాపప్రవేశములుగలవాడు, ఉద్ధతహృదయ = ఉత్సాహముగలవాడు, స్ఫూర్తిక = స్ఫురణచేత, భీమనరాదులక = భీమాదులల మొదలైనవారి, ఉడికింపక = విచారము పెట్టునిమిత్తమై, ప్రవర్తింపమండఁగా, ఆతనిక = దుర్యోధనుని, దేవులక = స్త్రీలను, చెఱయనునార్తి, చెంగుటయుక = పొంగుచోల్ల, వారికిఁ జెఱరాఁగా ననుట, తమ్ములక = భీమాదులను, యశస్వీలవేలవచ్చుటయుక = శత్రునికీ నాపదనివర్తింపఁజేయుట క్రియనియు, యుక్తమగుటయుఁ జెలిపెను, స్వకులాభీనానరక్షణము యుక్తము గనుక.

వ. తెల్పి యిట్లనియె.

114

మ. మును తత్పార్థివచేసినట్టిచరితంబుల్ రాక్షసాద్ధిశ్యులు

డీనపాంశిత్యధురంధరంబు లవి యెన్నం బెక్కు తానొప్పిర

ర్తనుకార్యంబున కిట్టివేళ మనకార్యప్రస్తుతస్వరూపెల

ర్పకొగి గూడుకొనంగఁ గల్గుట మహాభాగ్యంబుగా కల్పమే. 115

భా. మును, తత్పార్థివచేసినట్టి చరితంబుల్ = దుర్యోధనునియొక్క పాండిత్యములు, రాక్షసాద్ధిశ్యులును, అందఱ = అతీక్రమించిన, పాండిత్య = నేర్పుయొక్క, ధురంధరంబులు = బలమిఁబొందినవి, రాక్షసకృత్యములకంటె మించినవియనుట, తద్దృక్పథవర్తన = ఆట్టిపడుపడిగల దుర్యోధనునియొక్క, కార్యంబునను, ఇట్టివేళక = ఈచేఱనన్నసమయమున, మనకు, అర్థప్రస్తుతిత్వంబెల్లక = ఘనలను ప్రసీద్ధిరాఁగా, అల్పమే.

రా. మను, తేనెవ్వువు = రామునియొక్క, వనకార్యప్రస్తుత్యంబు = ప్రయోజనత్రస్త, అల్పమే.

తే. అని యనుపమానదోర్బలఁగునతఁడే

యొకడ యాచెఱ విడిపింప • నోపు నతఁ

శూరుఁ డాదిత్యకులరాజఁగూనుఁ డేమి

చెప్ప సయిదోడు ప్రాపు సుస్థిరతఁ దనర.

116

రా. అనుపమాన = సరిలేని, దోర్బలఁగునతఁడే, అని = యాధమును, చేసి, అదిత్యకులరాజసూనుఁడు = రాముఁడు, సయిదోడు = లక్ష్మణునియొక్క, కడమ సులభము.

భా. అని = ఇటని, అనుప = అంపఁగా, మాన = ధైర్యముయొక్కయు, “మానశ్చిత్తసమున్నతిః” అని అ. దోర్బల = భుజబలముయొక్కయు, ఘనతఁడేసి, విడిపింపనోపు = విడిపింపనమర్చుఁడైన, అదిత్యకులరాజసూనుఁడు = అర్జునుఁడు. సయిదోడు = భీమునియొక్క, ప్రాపుతనరఁగా, విడిపించెనని రుద్రాక్షములకు మీఁదటిపద్యమునఁ బ్రయ.

శా. దుర్వారిస్వచమూఘనధ్వజమరుఁధ్ధూతాభ్రతిగ్ధాశుగం

ధర్మవిః పర్వతుఁ జిత్రనేను ఖరునిక్ • దండించి విద్వించె హృ

ద్గర్వాసాఘుయోధను స్నిజభుక్ • ధ్వజప్రథల్ విక్కులం

బర్వంగా సకశత్రసోదరిపరిప్రాప్తవ్యధాసంగముః .

117

భా. దుర్వారవైన, స్వచమూ = తననేనగుచున్న, ఘనధ్వజములయొక్క, మరుత్ = వాయువుచేత, ధూత = చలింపఁజేయఁబడిన, అభ్రమలగున్న, తిగ్ధాంశుక్ = మూర్ఛుఁడగులవాని, అనుననేనట్ల మూర్ఛుచికిని గగనముఁడు నిర్వరాదనుట, ఖరునిక్ = హరుని, చిత్రనేనుఁడను గంధర్వుని, దండించి = కడించి, హృదయమందలిగర్వముచేతి, ఆసాధు = చెడ్డవాఁడైన, సుయోధనక్ = దుర్యోధనుని, సకశత్రసోదరి = పండ్లాముతమ్మలతోఁగూడి, పరిప్రాప్త = పొందఁబడిన, వ్యధాసంగమును, విద్వించెక్ = పోఁగొట్టెను.

రా. తిగ్ధాంశుగంధర్వుక్ = మూర్ఛగంధర్వులంటి గంధర్వులుగలవాని, చిత్రనేనుక్ = చిత్రములైన నేనగులవాని, ఖరుఁక్ = కరుఁడగురాక్షసుని, దండించి = సహరించి, హృద్గర్వముచేత, ఆసాధు = ఘోరులయిన, సుయోధ = గర్భులులను, మత్ = విరియఁగొట్టెడి, “మదరస్త్రేరణే” అనుధాతువునఁ గృతంతము. నిజభుజౌద్ధత్యములయొక్క, ప్రథల్ = ప్రసిద్ధముల, పర్వంగా, సకశ = సముస్తమైన, లళలక భేదము, త్రస = ప్రాణాలయొక్క, “త్రసలిఁగంచరాచరే” అని అ. ఉదర = కడుపులయంగున్న, వ్యధయొక్క సంగమును విద్వించెనని క్రిందటికన్యము. భుజింప చరించెడిజం

కువులకన్నాటికిని గడుపులానివృథాను మాన్పిననుట, అర్థాంతరము. సకలశ్రుతసోదర = కలశ్రుతసోదరులయందు, పరిస్రాప్త = పొరిసిన, వ్యభయొక్క, అసంగముక = పొంద మిని, విడిపించెను, ఖరునిజంపి వానిసోదరకలశ్రుతుల సంతోషమును పోగొట్టె ననుట, పూర్వపద్యములతోఁ గుళకము.

సీ. అశనిమహితబలోదగ్రత్వమున వాలి,

క్రొవ్వినతనయసంకోచిత మగు

మహిమఁ బేర్చినవాఁడు • మనుజేశవర్యుఁ డూ,

ర్జితశాసనప్రాధి • సింధురాజు

తద్భార్య నొకనాఁడు • దళశాల నొంటిను,

న్నపుడు గోరికుచ్చేష్ట • నాక్రమించి

ఘనమనోవిభ్రాంతి • గాకవయోరూప,

ధారణంబున మించు • దానవుండు

తే. దానవానిమిషావార్యతన్మహాశు

గానలజ్వాల వెనుకొనఁగా నటవిని

వర్తనకు నొండుగతిలేక • నందురుచును

గావున న్రామనన్నెలు • కరుణననుచు.

113

రా. అశని = రామునియొక్క, మహిమబలోదగ్రత్వమున, వాలిక్రొవ్వ = వాలి గర్వము, ఇతనయ. సుగ్రీవ-సంబుద్ధి. సంకోచితమగుక = అడఁగుననుట, మనుజేశవ ర్యుఁడు = రాముఁడు, శాసన = శిక్షవిధియొక్క, ప్రాధియందు, సింధురాజు = పరుణునిఁ బోలినవాఁడు, అటుగతుక వాలినణపఁగలఁడనుట, తత్ = ఆరామునియొక్క, భార్య ను, దళశాలక = పర్లశాలయందు, గోరికుచ్చేష్టక = నఖగుశ్చేష్టచేత, అక్రమించి = చీ రి, ఘనమైన మనోవిభ్రాంతి గలవాఁడు, కాకవయోరూప = కాకియనెడు పక్షిరూపము యొక్క, “భిగబాల్యాదిసోర్వకుః” అని అ. ధారణంబునమించుదానవుండు = కాకా మరుఁడనుట, దానవులకును, అనిమిష = దేవతలకును అవార్యమైన, తత్ = ఆరాముని యొక్క, మహాశుగానలజ్వాల = బాణాగ్నిజ్వాల, “అశుగౌవామువిశ్ఘా” అని అ. వెనుకొనఁగా, అట, వినివర్తనకుక = అబాణాగ్నిని ద్రిష్టవకు, ఒండుగతిలేక, నందు రుచును = విచారపడుచును, నక = నన్ను, కావు = రక్షింపుము, రామ = సంబుద్ధి. కరు ణక = దయచేత, నన్నేలుమనుచు, శరణాగతుండయి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. అశనిమ = తమత్వముతో, వాలి = మీటి, క్రొవ్విన, తనయొక్క, అసంకో చితమగు = స్ఫుటమైన, క్షోర్జితమైన శాసనప్రాధి గలవాఁడు, సింధురాజు = సైంధవుఁడు,

తత్=తపాండవులయొక్క, భార్య=ద్రౌపదిని, కోరి=కామించి, ద్రౌపదితో న
 నెడుమాట, ఘనమనోవిభ్రాంతిగాక, వయస్సుయొక్కయు, యావ=సౌందర్యముయొ
 క్కయు, ధారణంబునమించుదానవు, ఉండుదానవా=ఉండగలవా, నిమిష=క్షణ
 మేని, అవార్యత=వారింప శక్యముగాని దౌటత, మనాశుక్=అధికశోకమనెడి,
 అనలసంబంధమైనజ్వాల వెనుకొనఁగా, అటవిని, పరనకుక్=జీవనమునకు, ఓండుగతి
 లేక పండుగుచును, ఉండుదానవా యని క్రిందటిఃన్యము. కావున=అటుగనుక,
 రామ=ద్రౌపదికి-సంబంధి. కరుణను, ననుచు=అంతురింపఁ జేయుమా, ముందటిపద్య
 ములలో గుశకము.

సీ. అనమాస్త్రశిఖినిదః మావృష్టి నార్చి హృ
 త్తాప మెల్లను దీఱఁ దన్ను మనుచు
 నాధులులేమి నంతయుఁ బ్రేలుచును సాధ్వ,
 నమ్మతివికృతోక్తిః ముమ్మరమాగ
 శరణాగతుం డయి సరగునఁ దద్రామ,
 ఘనస్ఫుశార్ణవమన మునుఁగఁబట్టి
 కొనిపోయె నాత్మీయతనువును మగుడ నా,
 వింటిబల్లిఁ బరిభవించి త్రిప్పఁ
 ఆ. గలఁడె భీముఁ డైన బలభేదిసుతుఁ డైన
 నితరుఁ డైన వీరుఁ డెవ్వఁ డైన
 నని కడంక నమ్మహాబలాన్వితుఁడు రా
 జన్యనరుఁడు యాత్రసలుపు నపుడు.

119

భా. అనమాస్త్ర=పన్నథుఁడనెడి, శిఖిక్=అగ్నిని, దయావృష్టిచేత నార్చి త
 న్నుము, అంతయు, పాదప్రహారము శృంగారచేష్టయైనందున, “సాలక్తకేననవపల్లవ
 కోమలేన పాదసనూపురసతా మణిసింజలేన, యస్తాద్యతే దయితయాప్రేణయాపరా
 ధా త్సోంగీకృతో భగవతామకరభ్యజేన” అని యామరుకశ్లోకము. సాధు=సత్పురుషు
 లకు, అసమ్మతి=సమ్మతింహితమైన, శరణాగతుండుయి=ఇల్లు వొచ్చినవాడై, “శరణం
 గృహరక్షిత్రో” అని ఆ. తద్రామక్=తద్రౌపదిని, ఘృణార్ణవమునక్=దాగుప్పా
 సమాద్రమందు, మునుఁగక్=మునుఁగుచుండఁగా, పట్టికొనిపోయెను, అప్పుడు
 సైంధవుఁ డనుకొనెడుమాట, నావింటిబల్లిని, పరిభవించి=అణచి, భీముఁ
 డైనను, బలభేదిసుతుఁడైనక్=అర్జునుఁడైనను, ఇతిరుఁడైనవీరుఁ డెవ్వఁడైనక్=ధర్మజ
 నకులసహదేవులలో నెవ్వరైనఁగాని, అత్తీయతనవుక్=నిజస్త్రిని, త్రిప్పఁగలఁడెయ
 ని యాత్రసలుపునపుడు, ముందటిపద్యములలో గుశకము “బహ్వాదిభ్యశ్చ” అను

నూత్రమున కీర్పణికల్పము గనుకఁ దన్వి యన్నట్లు తనుశబ్దముచు స్త్రీవాచకముగా, బ్రయోగించినాఁడు. ఇందుకుఁ బ్రయోగము నలొదయమందు, “తనున్నట్లొత్తమాల యా తయాభవోత్తమాలయా, అహాని శీతమాలయా యనిలావధూతమాలయా” అను శ్లోకమునందుఁ దనుచ్ఛటశబ్దము స్త్రీసమాహమని వ్యాఖ్యానమందుఁ జెప్పినది.

రా. అసమాస్త్రోభిక్ = అధికమైన బాణాగ్నిని, అర్చి, తన్ను, మనుచునాగు లులేమిక్ = రక్షించెడునారు లేకుండుటచేత, సాధ్యసమ్మ = భయము, “భీతిర్భీస్సాధ్య సంభయ” మ్మని అ. అతివికృతోక్తిక్ = అధిక దైన్యవికృతోక్తిచేత, ముప్పురముగక్ = మించికొనరాఁగా ననుట, శరణాగతుండయి, శద్రామ = ఆరామునియొక్క, ఘనమైన, ఘృణా = దయను నెడి, “ఘృణాజుగుస్సాకృపయోః” అని వి. అర్హమనున, ము నుగఁబట్టి = మునుగుటవలన, రాముఁడు దయదలఁచఁగాననుట, అత్తియతనువుక్ = త నశరీరమును, మగుడఁగొనిపోయెను, నాక్ = అనఁగా, వింటిని, భీముఁడైన = భయంక రుఁడైన, బలభేదగుతుఁడైనక్ = వారియైనఁగాని, రాజన్యవరుఁడు = రాముఁడు, యా త్ర = జయయాత్రను, చలుపునపుడు, అనికడంక్ = యుద్ధసన్నాహమును, శ్రీప్ర గలఁడే యని యన్వయము.

క. అనివారితవ్యధానం, జననం బగురామవార్తః స్వజనము చెప్పఁ విని సంభ్రమ మొదవఁగఁ జ, య్యన నాసుగ్రీవకపిహితాధికచింతన్.

రా. అని = ఇట్లని, వారిత = వారింపఁబడిన, వ్యధా = విచారముయొక్క, సంజన నంబు = పుట్టువుగల, రామవార్త = రఘుపతిస్మృతాంతమును, స్వజనము = హనుమంతుఁ డు, చెప్పఁగానిని, సుగ్రీవకపి, హితాధికచింతను, అరిగి యని ముందటికన్వయము.

భా. అనివారిత, రామవార్త = ద్రౌపదిస్మృతాంతమును, అసుగ్రీవమక్ = మంచి కంతముగలద్రౌపదికి, అపిహిత = ప్రకటమైన, అధికిక్ = మనోన్యధ గలదానికి, “పుంస్యాధిర్తానసీవ్యధా” అని అ. అచింతిక్ = సంతోషముచేత, ముచుచునని ముందటికన్వయము.

సీ. శుభ మగుచంద మెంచుచు మంగళావహా,

స్వనపత్రరథగతిః సౌష్ఠవమునఁ

జిత్తంబు రంజిల్లః శీఘ్రయానంబున,

నరిగి యానృపునిఁ బ్రహర్ష మొప్పుఁ

గని యప్పు భీమవిక్రమశక్తసుశదప్పి,

యమనవరణనిష్ఠః సమధిక మగు

తద్భూవిభవంబుః తాఁజూడఁగా మించి,

వర్తిల్ల మానవేశ్వరవరుండు

తే. ధర్మరాజితజయమహోత్సాహుఁ డగుచు

నుగ్రజవనై కబాణప్రయోగమహిమ

నచలసంఖ్యతాలంబుల • నధికసాగ

తగుల ధరఁ గూల్చెఁ జూపలు • వెరఁగుపడఁగ.

121

రా. శుభమగుచందమెంచుచు, మంగళావహా=శుభనూచకములైన, స్వన=సగి
లింతలుగల, పశ్ర=గుఱ్ఱములుగల, 'పశ్రంవాహానపక్షయోః' అని అ. రథములయొ
క్కగతిసౌష్ఠ్యమున, అన్యపునిక్=నైంధపుని, కని, భీమునివిక్రమమున, శక్రసుత=
అర్జునునియొక్క, దర్పమును, యమ=అమడలైననకులసహజేవులయొక్క, నవనైరణ
మందుఁగల, నిష్ఠ=తౌత్పర్యమును, రిత్=అనైంధపునియొక్క, బలవిభవంబు=బలాతిశ
యము, చూడఁగా, మించివర్తిల్ల, ధర్మరాజు, ఇత=పాండవడిన, జయముచేత, మ
హోత్సాహుఁడగుచు=చాలమత్సారముగలవాడై, ఉగ్రమునై, జవన=వేగము
గల, "ప్రజవీజవనోజవః" అని అ. ఏక=ముఖ్యమైన, "ఏకేముఖ్యాన్యకేషలాః" అని
అ. బాణములయొక్కప్రయోగమహిమచేత, అచలసంఖ్యతా=చలింపనియుద్ధముగల
వా రొటను, తాలంబులక=అవలంబించినవారిని, అధికసాగతగులక=ప్రబలశ్రేష్ఠుల
ను, కూల్చెను.

రీ. శుభమగుచందమెంచుచు మంగళావహములయిన, స్వన=వాక్కులుగల,
పశ్రరథ=పక్షులయొక్క, "పతిత్పత్రిధాండబాః" అని అ. గతిసౌష్ఠ్యమునక్=
మంచిగతులచేత, శకునములు లెస్సగా నొమచుండఁగాననుట, అన్యపునిక్=రాముని,
భీమవిక్రముడైన, శక్రసుత=వారియొక్క, దర్పమును, యమ=అణచెడి, నవరణని
ష్ఠచేత, రిత్=ఆరామునియొక్క, బలవిభవంబును, చూడక=పరీక్షింప, కామించి=
కోరి, వర్తిల్లిఁగా, మానవేశ్వరవసుండు=రాముఁడు, ధర్మ=వింటిచేత, రాజిత=ఒప్పు
చున్న, జయమిచేత మహోత్సాహుఁడగుచు, అచలసంఖ్య=గిరిసంఖ్యగల-ఏదైనవియ
నట, తాలంబులక=త్రాటిచెట్టును, అధికసాగతగులక=మంచిచేవక్రములైన
వాని, కూల్చెను.

నీ. అకలుషాత్మప్రమదాప్తి నుబ్బుచు వాలి,

తమ్ముఁ డాసింధుభూధవకుమారు

సహ్యాతిబలముపసం దగుల్పడఁజేసి,

యన్నయహీనదర్పానికశలు

మనుజాధినాథుసమ్యక్ప్రియుక్తవిశిఖ,

త్వంబున భంగించి • తప్పకతన

పనుపునఁ గ్రన్తుఁడఁ దనకీశబల మెందుఁ,
గడు ననుకూల మై • నడచుటకును

తే. రంజిలుచు రామకార్యవఁ ర్తనకుఁ దగిన
యట్టిమాటల నాహ్లాద • మాచరించె
నంత మరువనవాసకాఁలాంత మగుడు
నుపరికృశ్యంబునకు మహోద్యోగుఁ డయ్యె.

122

రా. అకలుష, అత్త=తనయొక్క, ప్రమద=సంతోషముయొక్క, అత్తిని,
వారితత్తుఁడు=నుగ్రివుఁడు, అసింధుధూధవకుమారు = చతురుదధివేష్టితధూపతియైన
రాముని, సఖ్య=స్నేహముయొక్క, అశ్చిబలముపసను, అన్నవారియొక్క, ఆహీనము
లైన, దర్పము నధికత్వమును, మనుజాధినాథు=రామునిచేత, సహ్యక్రియ క్త=లేస్స
గాఁ బ్రయోగింపఁబడిన, విశిఖత్వమునక = బాణముగలవాఁడౌటచేత, విశిఖసమ్య
క్ప్రయోగముచేతననుట, భంగించి.= రామునిబాణముచే వారినిజంపించియనుట, కీశబ
లము=వానరసేన, “మర్కటోవానరఃకీశః” అని అ. రామ=రఘుపతియొక్క, కా
ర్యవర్తనకుఁ దగినయట్టిమాటలక=నండ్ల త్తిపోయి నీతను మారించినవాని సంహారంత
మనెడుమాటలచేత, అంత, ఉరువన=అధికజలమునను-వృష్టికి ననుట, వాస = నివాస
మైన, కాలముయొక్క, అంతము = శరత్కాలము, అగుడుక=అవుటవలన, కడమ
నులభము.

భా. అకలుష = పతివ్రతయైన, అత్తప్రమద=ప్రేమదియొక్క, అత్తిక=ప్రా
ప్తిచేత-విడిపించుకొనుటచేతననుట, వారి=మీటి, తత్తుఁడు=భీముఁడు, అసింధుధూ
ధవకుమారు=సైంధవుని, సఖ్యాతి=ఖ్యాతితోఁగూడిన, బలముపసను, ననుహీనమైన
దర్పముచేత నధికమైన, తలుక=స్వరూపముగలవాని, “అధస్స్వరూపయోరస్త్రీత
ల” మ్మని అ. మనుజాధినాథుక=సైంధవుని, సహ్యక్రియ క్తవిశిఖత్వంబునక=శిఖా
రహితత్వముచేత, భంగించి శిఖగోసి యనుట, తనపనుపున, క్రన్తుక=తిరిగిరాఁగా,
తనకు, ఈశబలము=ఈశ్వరానుగ్రహ మనుట, అర్థవర్తనకుక=సద్వర్తన గలదాని
కి, రాముక=ద్రౌపదికి, తగినయట్టి మాటలచేత, అహ్లాదమాచరించెక = చెఱఁబో
యె ననుచిచారమును మాన్పెననుట, ఎనవాసకాలముయొక్క, అంతమగుడుక=సమా
ప్తి యగుటచేత, ఉపరికృశ్యంబునకుక = అజ్ఞాతవాసమునకు, మహోద్యోగుఁ
డయ్యెను.

వ. అప్పుడు.

123 •

క. చూపట్టి నిర్నిరోధడి, శాపశిత్రాభినుతభానుసంతతిచోద్యం

బై పరగ హరిణభాగము, కైపు వడసి మిగుల వింతగతి నెలయించెన్.

భా. నిర్ణీరోధ=అనిరోధములేని, దిశాపరితా=దిక్పతిత్వముచేత, అభిమతః
డయిన, భానుసంతతి=శుముడు, హరిణభావము = లేడిమాపముయొక్క, కైపు
పడసి, ఎలయించెన్=బ్రహ్మణుని మోసముపుచ్చెను.

రా. ఇంక మూడుపద్యముల శరత్కాలార్థము, నిర్ణీరోధ = అవిచ్ఛిన్నము
గా, దిశా=దిక్కులయందు, పరిత=వ్యాపించిన, అభిమత=ముతింపబడిన, భానుసంత
తి=కిరణసమూహము, “భానురశ్మినివాకరా” అని అ. చోద్యంబై పరగఁగా, హరి
ణభావము=ధావశ్యముయొక్క, ‘హరిణః పాండురః పాండుః’ అని అ. కైపు=వి
లాసమును, పడసి, వింతగతిచేత, నెలచంద్రుడు, ఇంచెన్=ఇంపాయెను.

సీ. భానురశ్మంగలీలాసముత్కృష్టము,

హరిణితాళిన్నసారసద్వి

జప్తార్థితవ్యసస్థాపనం బై కడు,

నాహరిణముదిరం బగుపాలుపున

విలసిల్లుచున్నయావేళయందును రాజు,

దములు నతులితోత్కర్షశాలి

బాణాసనశరప్రపంచంబు విస్ఫూర్తి,

బరగంగఁదక్షిణి వెంబడి నలసిరి

తే. మివుల వర్తిలై దచ్చరదనసరభస

లీల సత్కృష్టసారరత్నాలఘుమహి

మకుఁ దృణకణాయమానమై మానసంబు

గమఁ జలింపంగ నివ్వెఱిపడియె నృపఁడు.

125

రా. భానుర=విప్పుచున్న, శృంగ=ప్రాధాన్యముయొక్క, ‘శృంగం ప్రాధాన్య
సాన్వోశ్చ’ అని అ. లీలా=విలాసముచేత, సమత్కృష్ట=దక్షిణి సత్కృష్టములయిన,
మహరిణిత=ఆధికస్వరముగల, అభిన్న=సంశోషణముచున్న, సారసద్విజ=బెగ్గులనెడు
పక్షులయొక్క, ‘పుష్కరాహ్వాత్తుసారసః దంపిప్రాండగాద్విజాః’ అని అ. ప్రార్థిత
=కోరబడిన, వ్యసస్థాపనంబై=నిలుపుటగలదై, ఫలితార్థము. ప్రాధాన్యముచేత మృ
యించున్న సారసపక్షు లింకను శరత్కాల మొప్పుచున్నదననికోరనవట, కడు,
హరిణ = శుభ మైన, ముదిరంబు = మేఘము, “ఘనజీమాత్మముదిర జలముగూమ
యోనయః” అని అ. ఆగుపాలుపునన్ = ఆవుచున్నయొడ్డిదముచేత, విలసిల్లుచున్న,
“అవేళయఁగున్=శరత్కాలమందు, రాజు = చంద్రుఁడను, “రాజాశ్రభౌన్యపే
చంద్రే” అని వి. తములును=పద్మములును, అతులితోత్కర్షముగల, శాలి=రాజనము
యొక్కయు, “శాలయః కలమాద్యాశ్చ” అని అ. భాను = గోరంటయొక్కయు,

“నీలిఋంటీద్వయోర్భాణా” అని అ. అనన=వేగి మ్రాఁడులయొక్కయు, “సర్వకానన
బంధూక పుష్పప్రియకజీవకాః” అని అ. శర=రెల్లుయొక్కయు, “యన్త్రంస్తే జనక
శృరః” అని అ. ప్రపంచంబు=మహిమ, విన్మాఢ్రిచేతఁ బరఁగఁగ, తవిలి=లగ్నమై,
వెంబడిసి, అలసిరి=అకాంతి, మివుల వర్తిలైన, చంద్రాదులయందును మిగుల లక్ష్మీ
కలిగి యుండెననుట. తత్=అ, శరదఃసర=శరత్కాలమందున్న, భసలీ=భృంగ స్త్రీ)
అనెడి, “బంధరశ్చమిళిందశ్చహింవోశ్భసరౌసమా” అని హాలాయగము. అనత్=
ఓప్పుచున్న, కృష్ణ=నీలవర్ణములైన, సారరత్న=శ్రేష్ఠరత్నములయొక్క, అలఘుమహి
మకు, తృణకణాయమానమై=హరింపఁబడ్డదియై యునుట, నీలాలు తృణగ్రాహులు
గనుక, మానసంబు చలింపంగ, నృపుఁడు=రాముఁడు, నివ్వెఱపడియును, విరహి
గనుక.

భా. శృంగ = కొమ్మలయొక్క, లీలా=క్రియచేత - రాచుకొనుటచేతననుట,
సమత్=బ్రహ్మణునియొక్క సంతోషముతోఁ గూడనట్లుగా, కృష్ణ=హరింపఁబడిన,
మహత్=అధిక మైన, అరణితా=అరణిగలవాఁడౌటచేత, భిన్నుడైన, సార=శ్రేష్ఠుఁ
డైన, సద్విజానిచేతఁ బ్రార్థితమైన, వ్యసానాపనంతై = నిలుపుటగలనై, భావము=
కొమ్మన నరణిఁ దగిలించుకపోయెడి హరిణమును నలుపుటను బ్రహ్మణుఁడు ప్రార్థ
ననుట, అహరిణము, తిరంబగుపాలుపున విలసిల్లుచున్న, రాజా=ధర్మరాజును, తమ్ములు=
భీమాదులును, అతులితమైన యుత్కర్ష చేత, శాలి=ఓప్పుచున్న, బాణాసన=విండ్ల
యొక్కయు, శర=బాణములయొక్కయు, ప్రపంచంబు=వ్యాపారము, విన్మాఢ్రిఁ
బరఁగఁగ, తవిలి=వెంటఁదగిలి, అలసిరి, తత్=అపాండవులయొక్క, శరదః=దావా
గ్నివంటి బాణములయొక్క, ఉపనానోత్తరపదము, సరభసలీల=శీఘ్రవ్యాపారము,
సత్=లెప్పైన, కృష్ణసారరత్న=మృగ శ్రేష్ఠముయొక్క, “రత్నంస్వజాతిశ్రేష్ఠీపి”
అని అ. అలఘుమహిమలు, తృణకణాయమానమై=తృణస్థాయమై, మివుల వర్తిలైనని
క్రిందఃకీకన్యాయము. నృపుఁడు=ధర్మరాజు, నివ్వెఱపడియును.

సి. విప్రకార్యము గాని వెతఁ జేసి కరము దు,

స్వహ మైనకాండవర్ష శ్రమమున

నదతేది కలఁగనీరాని తమ్ములు ఘన,

కాలమహిమచేసి నోలి బొలియ

మగుడంగ మిసిపె వారిగురుప్రచాదంబు,

దనయు క్తిసామర్థ్యఘనతచేతఁ

జాలంగఁ బడసి శిశ్నమయంబునందిత,

కామాళి యాగుణఘనతనుండు

తే. విరహితాపకారంబు తద్విభవ మతను

వికసనము నెవ్వరిమనంబునకు నొనర్చు

దారయఁగ నది య ట్లుండె • నపుడు నృపుని

యుపరికృత్యంబునకుఁ దగఁ • దపననుతుఁడు.

126

భా. విప్ర=బ్రాహ్మణునియొక్క, కార్యమును, కానివతఁజేసి, కాండ=బాణ మాలయొక్క, నర్మ=నర్మించుట వల్లనైన, శ్రమమునక=బహుళచేత, కలకక=అకు లత్వమున, నిరాని=నిష్ట ద్రాగి, తములు=భీమాదులు, కాల=యమునియొక్క, మహి మచేత, పాలియక=నొచ్చిపోఁగా, వారిక=అతి యులను, గురుప్రసాదంబు = తమ తండ్రి యైనయమునియొక్క యనుగ్రహముచు, తనయొక్క, ఉక్తిసామర్థ్యమునత చేత=అయనప్రశ్నములకుఁ దాను తరములు చెప్పియనుట, పడని=పొంది, దిశ=ఖం డింపఁబడిన, కామ = కోరికలయొక్క, అలి = సయాహముకలవాఁడు, యోగిసముఁ డనుట, అగుణఘనతనుండు=ధర్మజాఁడు, మనిపెనని క్రిందటికన్వయము. ఇదిగాక కవివాక్యము, విరహితమైనయపకారముగలది = ఎవరికిని గీడునేయనిదనుట, అజాత శత్రుఁడు గనుక, తద్విభవము=అధర్మరాజుప్రభావము, అతను=అనల్పమైన, వికసన ముక=విలాసమును, ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్చుడు=అందఱిమనమున కాహ్లాదము చేయుననుట, నృపుని=ధర్మరాజుయొక్క, ఉపరికృత్యంబునకుక=అజ్ఞాతవాసాదికృ త్యములకు, తగక=ఉచితమానట్లుగా, తపననుతుఁడు=యఁడుఁడు, అనిపెననిమందటి పద్యములలో గ్రీయ.

రా. విప్రకార్యముగాని=మానుష శక్యముగాని, వతఁజేసి, కరము=మిక్కిలి, దుస్సహమైన, కాండనర్మ శ్రమమునక = ఉదకవృష్టిచేత మలమటచేత, అదఁజేడి= బిరుదుచేడి, కలకకనిరు=కలఁగినయదకమును, అని = పొంది, తములు=పద్మములు, ఘనకాల=వర్షాకాలముయొక్క, మహిమచేత నొలిని, పాలియక=అణగిపోఁగా, వర్షాకాలమందుఁ బద్మములప్రకాశము చెడుఁ గనక, వారి=ఉదకముయొక్క, గురు ప్రసాదంబు=లెస్సగాఁదేలుటను, తనయొక్క, యుక్తిసామర్థ్య = సంస్కర్తసామ ర్థ్యముయొక్క, ఘనతచేతఁ జాలంగఁబడిన, శరల్పంశర్మముగలిగెనే నుదకము తెలుసు గనుక, తత్సమయంబు=అశరత్కాలము, సందితకామాలి = సంతోషింపఁజేయఁబడిన మన్మథుఁడు దుష్టదలనుగలది, శరద్విశేషము. పద్మములను నిట్టిశరద్మతువు మగు డంగ మనిపెనని క్రిందటికన్వయము. ఇట్టిపద్మ పోణముచేత మన్మథుఁడు దుష్టదలను మీఱయించెననుట, గుణఘనతను=గణాధిక్యమునన, ఉండ=ఉండెడిది, విరహితాప కారంబు = విరహులకుఁ దాపము చేసెడిది, తత్ = అశరద్మతువుయొక్క, విభవము, అతనువికసనముక=మన్మథునివికాసమునచు, ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్చుడు=అరయఁగ

నది యట్లుండెను, అపుడు = శరత్కాలమందు, నృళని, ఉపరికృత్యబునకుఁ = రావణునిమీఁదిదండయాత్రకు, తపనసురుఁడు = సుక్రీవుఁడు, అనిపెనని ముందరిపద్యములొఁగ్రియ.

క. అజ్ఞాతవాసమహితన, యాజ్ఞాపనరామభాషణార్చితకార్య

ప్రజ్ఞులను జేసి యనిపె ని, జాజ్ఞాకరణైకశరణు లగువారిఁ దగన్. 127

రా. అజ్ఞాతవాస = తెలియఁబడని యునికిగల, మహితనయా = సీతాదేవికి, జ్ఞాపన = గుఱుతులు చెప్పెడి, రామభాషణములచేత, అర్చిత = పెట్టుబడిన, కార్యప్రజ్ఞులు గలవారిఁజేసి, రామునిచేతఁ జెప్పింపవలసినగుఱుతులు చెప్పించి యనుట, నిజాజ్ఞాకరణమే, ఏకశరణ = ముఖ్యాధారమృగఁ గలవారిని, తనకు నధీనమైనవారిననుట, అనిపెను.

భా. అజ్ఞాతవాసముందలి మహితమైన, నయ = విరియొక్క, అజ్ఞాపన = ఉపదేశించుటచేత, రామ = మనోహరములైన, భాషణములచేత, అర్చితమైన కార్యప్రజ్ఞులగువారిఁజేసి = అందుకుఁ దగినవిచెప్పి వరమిచ్చి యనుట, వారిఁ = అపొండవులను, అనిపెను.

ఆ. అపుడు వారుమహిజనావిదితస్థితిఁ

జేయుటకుఁ దదు క్తి చేకొని కడు

నుల్లముల నుదంచితోత్సాహు లగుచును

వివిధదిక్పురముల వెదకిచూచి.

128

భా. మహిజనులచేత, అవిదిత = తెలియఁబడని, స్థితిఁ = అజ్ఞాతవాసమును, చేయుటకు, తత్ = అయమునియొక్క, ఉక్తిఁజేకొని, వివిధదిక్పురముల నుల్లముల వెదకి చూచి = ఏపట్టణమునకుఁ బోదమని యెంచుకొని యనుట, మీఁదటిప్రవృత్తయతోఁ గురకము

రా. మహిజను = సీతను, అవిదితస్థితిఁ = మిక్కిలిఁ తెలియఁబడని స్థితిగల దానిఁగా, చేయుటకు, సీతయున్నదిక్కు తెలియఁబడకొనుట, తత్ = అరామునియొక్క, ఉక్తిఁజేకొని, వివిధదిక్పురములఁ = అన్నిదిక్కులపట్టణములయందును, వెదకి చూచి.

క. అతిసత్వస్థవిశాలవి, తతనగరచితప్రచారతను మది కెక్క

ధృతి నరసి రామభార్యను, సతిఁ గానకకాంతిభంగచణతనులీలన్.

రా. అతిసత్వ = మిక్కిలి జంతువులుగల, స్థవిశాలవి = జీర్ణారణ్యములచేత, తత = వ్యాపింపఁబడిన, నగ = పర్వతములయందు, రచిత = చేయఁబడిన, ప్రచారతఁ = ప్రచా

రములు గలవారౌటచేత - ఉపచారము గలవారై యనుట, రామభార్యక = శీతను, కానక, కాంతిభంగచణ = కాంతిహానిచేతఁ బెరియఁబడిన, “తేనవి తత్త్వంచుప్పగపా” అని చణప్పత్రియాయంతను. తను = శరీరములయొక్క, లీలచేత, వివర్ణలైయునుట, చనిరని ముందరఁ గ్రియ.

భా. అతినత్త్వస్థ = అత్యంతసాత్త్వికగుణవర్తియైన, విరాట = విరాటరాజు చేత, వితత = విస్తరింపఁబడిన - పోషింపఁబడిన దనుట, నగర = మత్స్యపురమందు, చిత = సంపాదించఁబడిన, ప్రచారితక = ప్రచారము గలవారౌటను, తత్పురనివాసము ననుట, మదికెక్క భృతినరసి = అక్కడికిఁబోవుదమని నిశ్చయించి యనుట, రామను = ఒప్పెడివాని, భార్యను = ద్రౌపదిని, సతిక = పతివ్రతను, కానకకాంతి = కానకసంబంధమైన కాంతియొక్క, భంగచణ = జయించుటచేతఁ బ్రసిద్ధమైన, తను లీలక = దేహవిలాసముగలదాని, కనుఁగొని యని మీఁదటికన్వయము.

క. వనితామణి నురుశుభగుణఁ

గనుఁగొని దాస్యోదితవిధిఁగరిమము మిగులం

జనలేమ యకట యుకఁ దద

వనిపాలపురస్థితిం బ్రవర్తిలు ట్టెట్టో.

130

భా. వనితామణిని, శుభగుణను, ద్రౌపదికి విశేషణములు, కనుఁగొని, దాస్యోదితవిధి = దాస్యమునకుఁ దగిన వ్యాపారముచేత, గరిమము = గౌరవము, మిగులఁ జనక = మిక్కిలి-లిఁబోఁగా, లేమ = ఈ ద్రౌపది, తదవనిపాలపురస్థితిక = ఆరాజుపట్టణమున నుండుటచేత, ప్రవర్తిలు ట్టెట్టో.

రా. వనితామణిక = శీతను, కనుఁగొని, చనలేమ = పోలేముగదా, అంపిన చౌటఁ గార్యముచేసికొని పోవుట కొలిచెడువారిధర్మము, తదవనిపాల = ఆరామ శుగ్రీవులయొక్క, పురస్థితిక = ముందట నిలిచియుండుటచేత, ప్రవర్తిలు ట్టెట్టో.

తే. ఏము పనివార మనుచుఁ దద్దూభిమిపాలు

కడకు మన మేగువార మేకరణి నతని

యుల్లమున కెడయక ప్రవర్తిల్లనేర్తు

మనువిచారంబుచే నాకులొత్తు లగుచు.

131

కంటికిని సరి.

•వ. పదంపడి తమతోఁచినయుత్తరంబులచే నొండొరులచింత డిందుపలు చుచుం దద్దిశాభిముఖులై చని రప్పడు.

132

కంటికిని సరి.

క. మరుదాత్తజముఖ్యులు ధ, ర్థరాజుదేస నరయువారు మగుడకయంతః
కరణములఁ బర్వచింతా, భరములతోఁ జలిపి రగ్రపథగమనంబున్.

రా. ధర్థరాజుదేసక = దక్షిణపుదిక్కునందు, అరయువారు = వెతకెడువారు,
మరుదాత్తజముఖ్యులు = హనుమదాదులు, మగుడక = తిరుగక, కడమ సులభము.

భా. ధర్థరాజుదేస నరయువారు = ఈయన యేగతిఁ బరునిఁ గొల్పెడినో
యని విచారించుచుననుట, మరుదాత్తజముఖ్యులు = భీమాదులు, మగుడక = తిరుగక,
పర్వచింతాభరములతో.

క. ఈతెఱఁగునఁ జనుచుంతుట, జేతోవీధి నిజార్థసిధ్యనుగుణనం
పాతిఖగోక్తులముద ము, ద్భూతంబుగ వింత లగువపురభిఖ్యలతోన్.

భా. అర్థసిద్ధికనుగుణ మానట్లుగా, సంపాతి = సంచరింపుచున్న, గమనము చేత
శకునమునిచ్చుచున్ననుట, ఖగ = పక్షులయొక్క, కడమ సులభము.

రా. సంపాతియనుపక్షియొక్క, అభిఖ్యలతోన్ = కాంక్షలతోడ.

వ. ముందరికిం జనిచని.

135

క. వారలు గనుఁగొని రతివి, స్తారాద్భుతమత్స్యరాజధానిని లవణాం
భోరాశిఁ గాళిమగుణో, దారతచే మించువనచయముగలదానిన్.

రా. అతివిస్తారముచేత నద్భుతములయిన, మత్స్యరాజ = మీనశ్రేష్ఠములయిన
తిమితిమింగిలాడులకు, ధానిక = స్థానమైనదాని, కాళిమగుణ = నైల్యగుణముయొక్క,
ఉదారతచే, మించు = మించెడి, వనచయము = ఉదకసమూహము, కలదాని, లవణాం
భోరాశిని గనుఁగొనిరి.

భా. వారలు = ధర్మదులు, విస్తారముచేత నద్భుతమైనదాని, కాళిమగుణోదా
రత్వముచేత, లవణాంభోరాశిని, మించు = జయించెడి, వనచయము = నోటలు, కల
దాని, సముద్రదువలెనే నల్లనైయున్న తోఁపులుగలదాని మత్స్యరాజధానినిఁ
గనుఁగొనిరి.

వ. అంత.

137

ఉ. అనరాశి దాటి తగునట్టిక్రమంబున విశ్వవిద్విష
ద్రావణపాలితం బగుపుంబు జనాంతరదుర్దమస్వతే
జోవిభవాభిగీప్తిమయిఁ జొచ్చి మరు తనయుండు తన్విభుం
డేవెత లేక యుండఁ బ్రజఁ నేలుతెఱఁగున కాక్ష మెచ్చుచున్. 138

భా. అ, అనరాశిక్ = అనసూహమును, దాటి, తగునట్టిక్రమంబునక =
జేహంతరములచే ననుట, విశ్వవిద్విషల్ = సమస్తకర్మ ఫలయొక్క, కాక్ష = పాఠఁ

ద్రోలుటచేత, పాలితంబగుపురంబు = విరాటనగరమును, జనాంతరదుర్దమ = అన్యజనులకు భేదింపరాని, స్వతేజోవిభవములయొక్క, అభిగుప్తిమయి = గోపనముచేత, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మరుత్తునియొక్క నయమువంటి నయముగలవాఁడు, తల్ = ఆనగరముయొక్క, విభుండు, కడమ సులభము. ఆశ్రయించిరని ముందరిపద్యములలోఁ గ్రియ.

రా. ఆవనరాశి = సముద్రమును, చాటి, విశ్వవిషిత్ = సకలలోకములకు శత్రువైన, రావణునిచేత, పాలితంబగుపురంబు = లంకను, మరుత్తనయందు = హనుమంతుఁడు, చొచ్చి, కడమ సరి, ముందరిపద్యములతోఁ గుళకము.

సీ. అతనిలీలాద్భుతరతిరాజనీతిశా,

ప్రప్రసంగాదులు • జలుపునెడలు

నభిమతభక్త్యభోజ్యాదిపాకవిశేష,

చణసూదకర్తప్రసక్తియెడలు

శుద్ధాంతకన్యలచురుచిరనాట్యశి,

క్షణవినోదంబులు • జరుపునెడలు

గాంధర్వగతిశిక్ష • గావించునెడలు న,

• త్యంతమాహారక్షణాదివిధులఁ

తే. గ్రాలునెడలునుగ్రమమునఁ • గాంచి తత్త

దర్శగతి నాశ్రయించి రయంబుమీఱ

నననిజాతను నైపుణీనిసృతి మెఱసి

పరు లెఱుఁగకుండ నేగురుభవ్యధృతిని.

139

రా. త్రీతని = రావణునియొక్క, రతిరాజనీతిశాస్త్ర = శృంగారశాస్త్రములయొక్క, ప్రసంగాదులఁ జలుపునెడలను, గాంధర్వగతి = సంగీతవిద్యయొక్క, శిక్ష = అభ్యాసమును, అత్యంతము, ఆహార, క్షణాది = ఉత్సవాది, తత్తదర్శమైన, గతి = ప్రకారముచేత, కాంచి = చూచి, రయంబుమీఱ, అననిజాతను = సీతను, ఆశ్రయించి = ఉద్దేశించి, పరులెఱుఁగకుండనే, గురుభవ్యధృతిని, చరియించుచునని మీఱిపద్యమున కన్వయము. కడమ సులభము.

భా. అతని = విరాటునియొక్క, లీలాద్భుతమందైన, రతి = ప్రీతియొక్కయు, రాజనీతిశాస్త్రములయొక్కయు, ప్రసంగాదులను జలుపునెడలను, ధర్మరాజును, సూదకర్త = పాకప్రయోజనముయొక్క, ప్రసక్తియెడలు = సమయములను, భీముఁడును, “నూదాబౌదలికాగుణాః” అని అ. శాట్వత్తీక్షణవినోదంబులు జరుపునెడ

అను, అర్జునుడును, గాంధర్వగతిక్ష - అశ్వసంబంధమైన గమనశీలను, కావించు
 నెడలను, నకులుడును, “వాజినాహార్యగంధర్వ హయసైంధవసప్తయః” అని అ.
 అశ్వంత, మాహా - అవులయొక్క, “గౌరు స్రామాహాచశ్చంగిణీ” అని అ. గత్తణాది
 విధులగ్రాలునెడలను, సహదేవుడును, క్రమమునఁగాంచి, తత్తద్వర్గిణి - అంతు
 కందుకుఁదగినరూపసర్వనలచేత, అయంబుమీఱు - భాగ్యవశమున నన్నియుఁ బెచ్చు
 కూలమాచునందఁగా ననుట, నవమైన, నిజ - స్వకీయమైన, అతను - అనల్పమునైన,
 సైపుణీ - నేర్పుయొక్క, వివృతి - విశేషగోపనముచేత, మెఱసి, పరులెఱుఁగకుండ,
 వీగురు - అయిదుగురును, అశ్రయించిరి.

క. అంతటఁ దద్రామనృపతి

కాంతాసందర్శనాభిఁ కాంక్షోసహిత

స్వాంతతఁ దరియించుచు శు

ద్ధాంతక్రీడావనస్థఁ యగుతద్దేవిన్.

140

భా. అంతట, తద్రామ = ద్రౌపది, నృపతికాంతా = సుధేష్ణయొక్క, కడమ
 ములభము.

రా. అంతట, తద్రామనృపతికాంతా = సీతయొక్క, కడమ సరి.

క. చేరి పొడగాంచి యాయను

చేరిక నతిగూఢతను భజించి వసించెన్

సైరంద్రీభావమునఁ ద

దామాఢప్రీతి మొగము ఁ దగఁ గై నేయున్.

141

రా. చేరి పొడగాంచి, అయను = సీతయొక్క, చేరికను, సైరంద్రీభావమునన్
 = సైరంద్రీయొక్కరీతిచేత, సైరంద్రీభావనలచేతననుట, తదా = అప్పుడు, రూఢ = మురి
 చిన, ప్రీతి = సంతోషము, మొగముదగఁగై నేయు = సీతాసందర్శనమునైన నేమి
 ముఖమీనకుశ్చంగారము దేఁగాననుట.

భా. సైరంద్రీత్వము, మొగముదగఁగై నేయు = తిలకగులు పెట్టునట్లుగా, అ
 యను = సుధేష్ణయొక్క, చేరికను వసించెను.

శా. పారేమాయవిజృంభమాణపరమః బ్రహ్మశ్చ మధ్యేహృద

జ్జారాధ్యామృదిన్యగుంగళః జాంఘాజస్రసాక్షాత్క్రియా

నాంధర్వమహాత్మ్యచాత్రిశగుణాః ధఃకారితాష్టాంగయో

గాహాశ్చైవ ధర్మానమోఽనభాగ్యశ్రీసముజ్జృంభకా.

142

పారేమాయ = మామనోక్రియించినతర్వాత, “పారమధ్యేహృద్యా” అని
 పక్షీసమాసము. విజృంభమా = ప్రకాశించుమిత్తు, పరమబ్రహ్మ = నిర్గుణబ్రహ్మ

స్వరూపమైనవాఁడా, మధ్యేహృదబ్జ=హృత్పద్మసభ్యమం, ఆరాధ్య=భజింపఁదగిన, అమల=స్వచ్ఛమైన, దివ్యమంగళ=దివ్యశుభస్వరూపమైన, నిజాంగ=నిజస్వరూపము యొక్క, అజస్రసాక్షాత్కరియా = నిస్సౌహృత్కారియయొక్క, ధౌరంధర్య = విహించెడుచాతుర్యముచేతనైన, మహర్త్వ=మహిమకు, సాత్త్రిత = పాత్రముగాఁ జేయఁబడినవారై, సుకాధికారితా = త్రిగుణములను దిగస్కరించెడువారటచేత, అక్షాంగయోగ=సాంఖ్యయోగమంగల, అమాధి=అనిపరిచయముచేత, ప్రథమాన = ప్రసిద్ధులైన, మానిజన = మునిశిష్యులయొక్క, భాగ్యశ్రీ = ఆదృష్టాతిశయమును, సముజ్జ్వంధితా=ప్రకాశింపజేసెడువాఁడా.

క. ఆధునికసాధునికరస, మాధిదురారాధితామహాత్మరవార్తా

రోధార్థవిహితమచ్చి, త్రాధిగమా పెద్దవేంకటాధిపసుగమా. 143

ఆధునిక=ఇప్పటివారైన, సాధు=సజ్జనులయొక్క, నికర = సమానమునకు, సమాధి=యోగనిష్ఠచేతను, దురారాధితా = ఆరాధింపశక్యముగానివాఁడటయనెడి, మహాత్మరవార్తా=ఆధికతరమైనప్రసంగములయొక్క, రోధార్థ=నిరాకరణనిమిత్తమై, విహిత=చేయఁబడిన, మచ్చిత్రాధిగమా=వాదుర్బాదయసంగతిగలవాఁడా, నావంటి వానికిఁ బ్రసన్నమైనస్వామిని సకలమైనవారికిని బ్రసన్నుడవౌదువు గనుక నిన్ను నారాధింప శక్యముగాదనువాక్యము సిద్ధాంతముగాదు, అటు గనుక నే, పెద్దవేంకటాధిప=పెదవేంకటాద్రిచేత, సుగమా=లేస్సగాఁ జెలియఁబడినవాఁడా.

మత్త. భూధరాధిపకన్యకామణిపుణ్యపాదపయోజలా

క్షైధితారుణగైరికద్యుతిహేమకూటవిహారలీ

లాధికాదర సాఘసాధిత హైమవత్సనురంజనా

రాధిశస్థరమోచితాత్మపురాతనాపకృతిస్థలీ.

144

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతనంగితకవిత్వవైభవవింగళియమర నార్యతనూభవసౌజన్యజేయనగారయనామధేయప్రణీతం బైనరాఘవ పాండవీయమునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

భూధర ధిప = హిమవంతునియొక్క, కన్యకామణి = కుమారియైన పార్వతి యొక్క, పుణ్య=పవిత్రములైన, పాదపయోజ = పాదపద్మములందున్న, లాఠా = లత్తుకచేత, వీధిత=వృద్ధిపొందఁబడిన, అరుణములైన, కైరికద్యుతి=జేగురులకొంతిగల, హేమకూటపర్వతమందగు, విహారలీలా=క్రీడావిలాసములు, అధికాదర=మిక్కిలి నాదరింపుగలవాఁడా, సాఘ=సత్పురుషులచేత, సాధిత=శతముగాఁజేసికొనఁబడినవాఁ డా, హైమవత్స=గోరియొక్క, అనురంజన=క్రమపురస్కారముగా నడుగుకొనుటచేత,

అరాధితః ప్రార్థింపఁబడినవాడవై, స్మరః వన్నఘః నిమిత్తమై, మోచితః విడిచింపఁబడిన, అత్తః తన నిమిత్తమైన, పురాతనః పూర్వకృతమైన, అపస్మృతిః అపకారముయొక్క, స్మృతిః స్మరణగలవాడ, పార్వతీ ప్రార్థనలన వన్నఘనిఁ దిరుగఁ బ్రతీకించినవాడనట.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్నదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తనాసారస్వత సంపదానందనందవరకులక్షీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజ గణపయామాత్యపెద రామధీమణిప్రదర్శితం బైన రాఘవచాండవీయాదర్శంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

చతుర్థాశ్వాసము.

దుచిరతుంగభద్రా

తీరాస్పద యాకవీటితివ్వాగ్రతనా

జారాధితనిత్యదయాం

అక్కుర విరూపాక్ష హేమ హటాధ్యక్షా.

1

వ. అననరింపు మక్కాలంబున.

2

క. తనయేలికసానికడకు.

దనరుఘునై శ్వర్యరక్షితదనుజాడఘున

ర్తనుఁ డేతెంచిన నప్పా

నని పతిహితవృత్తి నడఁగి వర్తిలె మిగులన్.

3

భా. ఘనైశ్వర్యమును, రక్షిత=రక్షించెనువాఁడు, తదనుజాడు=నుద్దేష్టతముఁ
డయిన కీచుఁడు, ఏతెంచిన అప్పానని=ద్రౌపది, మిగులనడఁగి వర్తిలె=ఆరాధించు
తో నుండెను.

రా. తనయేలిక సానికడకున్=నీతివద్దికి, సునైశ్వర్యముచేత, రక్షిత=రక్షింపఁ
బడిన, దనుజాడు=రాక్షసులు గలవాఁడు, ఆఘర్తముఁడు=పాపకర్త, డైనరావణుఁ
డు, ఏతెంచిన=రాగా, పానని=పానపుత్తుఁడైన వానుమంతుఁడు, పతిహితవృ
త్తి నడఁగివర్తిలెను, పతిహితవృత్తియైనవానికి దిద్దార్థ చిత్తశుద్ధిని కోధించెనువోట
నఁగి యొంతుట ధర్మ మేగినక, రావణునియొక్కయు వాసీతయొక్కయు సంభాష
ణప్రకారము నవిగోరి యెఱిగించుకొనక యుండెననుట.

ప. తీర్తి.

వ. అప్పుడు.

4

చ. అశనుఁడు తస్మత్తవ్యతినహాయశ సంతయుఁ గ్రావ్యోయవ్యిని

• ర్జినరిపు నింద్రజిద్గురుఃప్రభితవైభవ దేహసారత

ర్జితశతకోటిసింహబలుఃసిగ్గు నెడం గ * గాసి నేనె న

ద్భుతముగిదా యెసంగునెడఁ బొల్లగు నెవ్వియెట్టిపెంపులున్.

5

రా. అతనుఁడు=మన్మథుఁడు, దేహసారముచేత, తర్జిత=జయింపఁబడిన, శత
కోటి సింహములయొక్క బలముగలవాని, ఇంద్ర జిద్దురుక=రావణుని, గానిచేసెను.

భా. ఇందుని, జిత్=గెలిచిన, గురు=అధికమానట్లుగా, విజృంభిత=విస్తరిం
చిన, వైభవముగలవాని, దేహసారతర్జితమైన, శతకోటిక=వజ్రాయుధముగలవాని, సిం
హబలక=కీచకుని, గానిచేసెను, ఈపద్యమునం దర్థాంతరన్యాసము.

సీ. అట్లనంగుఁడు నొంప • నన్దురాత్ముఁడు పా,
తివ్రత్యనిధి నానతిలలాసు
ననుచితోక్తులు పెక్కులాడి యల్లించియు,
దీని నెట్లైన సాధించినాదు
ప్రాణంబు రక్షింపు • డని దూతికల స్వస,
స్తానగాంధీర్యహీనత నెరఁగుచు
దా వెండియును జెప్ప • దగునట్టిసమ్మద్ధు,
లప్పనివారించి • చెప్పవెఱచి

తే. తనకు ననుకూల మయినచందంబు నడపె
బెచ్చు పెరిగెడుతమకంబు • వేర్తి, దాన
యాకే బలుమాటు • జేరి వేదఱపు లఱచి
యును మనోజవికారవర్తనలు సలిపె.

6

భా. అట్లనంగుఁడు, అద్దురాత్ముఁడు=కీచకుఁడు, పాతివ్రత్యనిధిక=ప్రాపదిని,
దీని నెట్లైన, సాధించి=చేకూర్చి, నాదుప్రాణంబు రక్షింపుఁడని, ప్రాణశ్బదునకు-త
=ఉపస్థముగనుక యిది సర్వమే చెల్లెను, దూతికలను, స్వసక=అక్కఱమైననుధేన్ద
ను, “భగినిస్వసా” అని అ. సద్మద్ధులు=మంచిబుద్ధులను, అప్ప=అక్క, అకక=
అయమన, వికారవర్తనలు సలిపెను.

రా. అట్లనంగుఁడు, అద్దురాత్ముఁడు = రావణుఁడు, అనతిలలామక = సీతను,
దూతికలను, స్తాన = అభిమానముయొక్కయ, గాంధీర్య=గాంధీర్యగుణముయొక్క
య, హీనతచేత, ఎరఁగుచు ననుట, సద్మద్ధులు=మంచిబుద్ధులును, అప్పసక=అత్ర
యోజనమును, మనోవికారవర్తనలు సలిపెను.

వ. అప్పు డప్పతివ్రతాతిలకంబు.

7.

సీ. ఓరిమూఢాత్మ దుశ్చారిత్త వీరశ్లేష,
టయ కాని బుద్ధి నేమియు నెఱుగవు

బ్రతికెడుచందంబు • భావింప వేవురు,
 నాకీశు లైనగంధర్వనరులు
 చర్చింప బహులత • శతసంఖ్య లైనగా,
 క్షుణ్ణములు లెన్నికకు మిగిలిన
 మన్నాధదోర్బలాభ్యున్నతి నడగక,
 మించఁ జాలరు నిగ్రహించిరేనిఁ
 తే. దత్పరాక్రమ మిదే నీమందంబు నడప
 నున్నయది నీకు మననాస • యుండనేని
 శరణు చొరుము తదంఘ్రితామరసములకుఁ
 దడయ కిప్పు డిట్లు కృత మైనతప్పు గావ.

8

రా. ఓరిమాధాత్త, బ్రతికెడుచందంబు, భావింపక = విచారించుకొనుటకు, ఎఱుంగవని క్రిందటికన్వయము. వేవురు = వేలసంఖ్యలైన, నాకీశులైనకా = దేవేంద్రులైనగాని.

భా. బ్రతికెడుచందంబు భావింపవు, వీవురు = ఆయిదుగురు, నాకు, ఈశులైన గంధర్వనరులు, కడమ యేకార్థము సులభము.

వ. అనుమాటలు విని వాఁడనాదరదుర్విలాసంబున వెడనవ్వు నివ్వటిల్ల నవ్వరవర్ణిం గనుంగొని.

కంటికి సరి.

ఉ. బేలవు గావె నీవు వెఱిపించెదు వీరినివారిఁబోలె న
 నోలలితాంగి నాకు నిల • నోవరు రుద్రముగానిలామర
 ల్సాలు గుయుక్తు లిందులఁ దలంకఁ దలంకెదఁ గాని తావక
 భూలతికాధనుస్సర్పరదఃపూర్వవిజృంభణమస్త్రోద్ధతిన్. • • 10
 కంటికిని సరి.

చ. విను మీఁకఁ బెక్కు లేల యలివేణి నెజంబుగ నీకృపావలో
 కన మిపు డబ్బకున్న రతికాంతునిచే నిమిషంబు నిల్వనో
 ప నని రసోద్ధతిం బలుకఁ • బావని యాసతి వాఁడు బల్కిఁ బ
 ట్టునొ యనుశంక యప్పుడు గడుం బొడమం దనయాత్మలోపలన్.

భా. వినుము, ఆలివేణి = ఓక్రపదీ, పలుకకా = పలుకఁగా, పావని = పవిత్రురాలయిన, అసతి = అచ్రేపరి, వాఁడు = కీచకుఁగీ, బల్కిఁబట్టుననుశంకపొడమ, తనయాత్మలోపలను, మందరిపద్యమున కన్వయము.

రా. వినుము, పలుక, పాని-పననపుక్తిఁడైన హనుమంతుఁడు, అసతి-
అసీతను, బల్లిబట్టినో యనుశంక, తనయాత్మలోనల, అయికో నెనుమాట.

క. తతభీమభుజబలంబున

నితనిమదం బడఁపకున్న • నెంతయు విపరీ

తత వచ్చుఁ దప్పుఁ దిపుడను

మతిఁ బూని మరల్చె దమితఃపయ్యత్వరతన్.

12

రా. భీమ=భయంకరమైన, అను=అనెడి, మతినిఁబూని, దమితపయ్యత్వరతన్=
అణఁపఁబడినరో హరిశయముగలనాఁడౌటచేత, మరల్చెన్=అతలంపును ద్రిప్పు
కొనియెను.

భా. భీమ=భీమునియొక్క, భుజబలంబున, అనుమతి=అంగీకారమును, పూ
ని, మితమైన, మయ్యత్వరతన్=కోపముగలదాననౌటచేత, మరల్చెదన్=కీచకునిదియగు
నంపెదను, ఇప్పు డంగీకరించి భీమునిచేత సంహరింపించెద ననుట.

క. అనివార్యమాణరోషం

బున నవనిజయుక్తిధార్మ్యము దలిర్పఁగ న

మనసిజవశు ఖలు మగుడిం

చి నితాంతము నడలె నతనిచేతకు నంతన్.

13

భా. అని=ఈగుఱుఁడైనపదిమనస్సులోనయికోని, వార్యమాణరోషంబునన్=కో
పముఁజుచును, నవ=నూతనమైన, యుక్తిధార్మ్యము=మాటలదిట్టతనము, తలిర్పఁగా,
మనసిజవశున్=మన్నధవశుఁడైనవాని, మగుడించి, అతనిచేతను, అడలెన్=వి
చారపడెను.

రా. అనివార్యమాణ=నివారింపశక్యముగాని, కోపంబుచేత, అనిజ=సీత,
అడలెన్ సీ. రోషమునిఁ దిట్టిపొమ్మనె ననుట.

ఆ. సూపకారవృత్తి • దీపింప మారుతి

యున్నవాసమార్తి • జెన్నుదొరుగు

నగ్గుణాభిరామ • డగ్గటి తద్దర్శ

నము యథోచితవిధి • నమరఁజేసి.

14

రా. సు=లెస్సిన, ఉపకారవృత్తి=ఉపకారవర్తనము, దీపింపన్=ప్రకాశిం
చునట్టుగా, మారుతియన్=హనుమంతుఁడును, నవమైన, అసమ=అధికమైన,
అర్తిన్=పీడచేత, “అర్తిఃపీడాధనుఃకోట్యోః” అని ఆ. చెన్నుదొరుగు=ఇప్పురా
లెన, అగ్గుణాభిరామన్=సీతను, తద్దర్శనముచేసి.

భా. సూపకారవృత్తి=వంటవానిరీతి, మాకుతియన్న=భీముఁడుండెడి, వాసము=గృహమును, గుణాభిరామ=ప్రేమి, డగ్గ=తద్దర్శనమును.

వ. నిజవృత్తం బెల్ల నెఱింగించి తనరాకచందంబు వివరించి యిట్లనియె. 15

శా. కల్యాణీభవదీశ్వరాజ్ఞమహిమం • గల్గెన్నిరాఘాటబా

హుశ్యాత్యుద్ధతజంతుఘోరవనవాఃసోదన్వదాల్లంఘనా

కల్యాణాతిశయంబు నాకుఁ దుద వాఃకస్సంకోచనం బేల ని

స్తుల్యత్వద్వరశక్తి గల్గ మన కెందు న్నే వసాధ్యార్థముల్. 16

భా. కల్యాణీభవత్=శుభమవుచున్నట్టి, వనవాసవానెడి, ఉదన్వత్=సముద్రముయొక్క, దాఁటుటయనెడికల్యాణాతిశయంబు, కల్గెనని క్రిందటికన్వయము. నాకు వాక్సంకోచనంబే, త్వత్=నీయొక్క, వర=శ్రేష్ఠమైన, శక్తి=సామర్థ్యము, కల్గి, అసాధ్య=సాధింపశక్యముగాని, అర్థముల్=త్రయోజనములు, లేవు.

రా. కల్యాణీ-సంబుద్ధి : భవదీశ్వర=నీపతియైనరామునియొక్క, అజ్ఞమహిమచేత, నిరాఘాట=తడలేని, బాహుశ్యముచేత నత్యుద్ధతములైనజంతువులచేత ఘోరమైన, వన=ఉదకమునకు, “జీవనంభువనంవన” మ్మని. అ. వాస=స్థానమైన, ఉదన్వత్=సముద్రముయొక్క, ఉల్లంఘనా=దాఁటుటయనెడి, కల్యాణ=శుభముయొక్క, అతిశయంబునాకు, కల్గెననియన్వయము. త్వద్వర=నీకుఁ బ్రియుఁడైనరామునియొక్క, కడమ సరి.

క. అతిశీఘ్రమై తెగఁజూడుము

హతగుణ నీద్రోహి నోర్చునదియే యకఁ

యతివ భవత్ప్రియబాహూ

ద్ధతిదురహంకారు లైనదన్యులచేతల్. 17

రా. హతగుణక్=చెడ్డగుణముగలవాని, ఈద్రోహిక్=రాణుని, తెగఁజూడుము=చావఁజూడుము, అతివ-సంబుద్ధి. భవత్ప్రియునియొక్క, బాహూద్ధతి=భుజబలము, దన్యుల=శత్రువులయొక్క, చేతలు=దుశ్చైతన్యము ఓర్చునదియే.

భా. ఈపద్యమందును ప్రేమి భీమసేతోననెడుమాట, ఈద్రోహిక్=కీచకుని, తెగఁజూడుము=సంహరింపుము, భవత్ప్రియ=నీప్రియరాతైన, అతివ, బాహూద్ధతిచేత దురహంకారులైన, కడమ సరి.

సీ. ఇనియొందు నావల్కుఁడుదిఁ జేర్చు మాన్యుబ,

లఖ్యాతీసంపద • ల్దనర వచ్చి

దృఢదర్పు నీద్రోహిఁ • దెగటార్చునీవాన్ది,

వినఁబడినప్పుడ • మనవిభండు

మనతోడఁగూడఁ గ్రమ్మున నగణ్యమహావ,
 నీ గాజ్యసౌఖ్యసంఘాతములకుఁ
 జనుట ధృవం బిది • సమయంబు గావున,
 నీ వంతవట్టును • నెమ్మనమున
 ఆ. మఱువ కోయవార్యమానసతీవ్రతా
 ధిక్య మేర మీఱు • తెగున కిహు
 సౌరకతునుమవలయు • జమ్మలొలోన న
 త్యంతమన్యుసంభ్రమాతీశయము.

18

భా. అత్త = తనయొక్క, బలము = నేనలయొక్క, భ్యాతిసంపదల్ = అధిక ప్రసీధులు, తన
 రక్త = శ్రుకాశము కాఁగా, ఈద్రోహిక్త = కీచకుని, తెగటార్పు = సంహరించునట్టి, ఏ
 యొక్క వార్తవినఁబడినప్పుడ, మనవిభుండు = ధర్మరాజు, మహాత్ = ఘనమునైన, ఎది
 రాజీ = ఎనపంతులయందగు, అసౌఖ్య = సౌఖ్యరహితమయిన, సుచారములకుఁ జనుట
 ధృవంబు, ఇదిసమయంబు గావునక్త = మనముచేసికొన్నకట్టడయిది గనుక, మఱువక
 = ఎచ్చరికదప్పక, ఓమవార్యమానసతీవ్రతాధిక్య-సంబుద్ధి. వారిపశక్యముగానిమా
 నసమందలితీవ్రతయొక్కయాధిక్యముగలవాఁడా, లోలోనక్త = రహస్యముగా, అన్య
 = నిండాబలునియొక్క, సంభ్రమాతీశయమును గునుమనలయుఁజమ్మ.

రా. మనవిభుండు = రాముఁడు, ఈవార్త = ఏవిక్కడనుండెడువార్త, వినఁబడిన
 ప్పుడ, అత్త = తనయొక్క, బల = నేనలయొక్క, భ్యాతిసంపదలుతనరవచ్చి, ఈద్రో
 హిక్త = రావణుని, తెగటార్పును, అనియన్వయము. అదిరాజ్యముయొక్క సౌఖ్యసం
 చారములకు, సమయంబుగావున, పనునాలుగే డ్దు కావచ్చె గనుక, మఱువక, ఓ,
 అవార్యమైనమానమును, సతీవ్రత = సాతీశ్రద్ధముయొక్క, ధిక్యముగలవానా, మేర
 మీఱు తెగునకుక్త = మరణసాహసమునకనుట, చౌరక, అన్య = కోకగోపములయొక్క,
 “మన్యుర్నిశ్శీక్రతౌధి” అని అ. సంభ్రమ = తీవ్రతయొక్క, “సమాసంజేగసంభ్ర
 మా” అని అ. అతీశయము = అధిక్యమును, లోలోన గునుమనల యనని యన్వయము.

ఆ. తగదు మిగుల నిదటఁ • దడయఁగ సంకేత
 తం బగుసమయంబు • దప్పకుండ
 నే దిరిగి యరిగెన • నీవు నావెంబడి
 నడువవలయుఁ దాల్చి • సడలనీక.

19

రా. తగదు, సంకేతము, బగుసమయంబు = గాముఁడునుతీ విడివసమయము, తప్ప
 కుండఁదిరిగి నేరిగినను దివ, అరిగెనక్త = నేఁజెప్పినశ్రుకౌరమునఁ దగునకుఁ తొర
 కయనుట, తాల్చి సడలనీక నడువవలయును.

భా. తగదు, సుకేతంబగు = వచ్చెదననినానితోఁ జెప్పిన, సమయంబు = వేళ, తప్పకుండ, నివు, తార్చి నవలనక = కోపములేక, కోపముగలిగినను నారోషమున విజృంభించి పరాక్రమముఁ జూపి బయలుపడుదువుగనుక, నావె బడిక = నావెంట, నడునవలయుక = రావలెను.

ఆ. అని పలికి భవద్వరాత్తుకు నామాట

యొప్పగుట కొకగుఱు • తొసగు మనియె

నిచ్చెఁ దత్పతిప్రహిత మైననమ్మిక

యంగరంబు సతికి • నుబ్బుమెఱయ.

20

భా. అని పలికి, భవత్ = నీయొక్క, వర్త మైనయార్తుకు, నామాట యొప్పగుట కుక = నేఁజెప్పినమాట సమ్మతయగునందులకు, ఒక, గుఱుతొసగుమనియొక = అడయాలమునిమ్మనియెను, తత్పతి = ఆభీమునిచేత, ప్రహితమైన = ఇవ్వఁబడిన, నమ్మికయుక = నమ్మకముకు, కరంబు = మిక్కిలిని, సతికి = ద్రౌపదికి, ఉబ్బు = సంతోషమును, మెఱయఁగా, ఇచ్చెకవిక్రిందటికన్వయము, గుఱుత్తుని ద్రౌపదియడిగినను భీముఁ డిచ్చిన నమ్మిక ద్రౌపదికి సంతోషముచేసెననుట.

రా. అనిపలికి, భవద్వర = విపతియైనరామునియొక్క, అత్తకుక = మనమునకు, నామాటఁ నేఁజెప్పినమాట, ఒప్పగుటకుక = నమ్మికయగుటకు, ఒకగుఱుగుతొసగుమనియెను, తత్పతి = ఆసీతాపతిచేత, ప్రహితమైన = అంపఁబడిన, నమ్మిక = నమ్మకముకొఱకైన, ఉంగరంబు = ముద్రికను, సతికిక = సీతకు, ఇచ్చెను. అనియెను, ఇచ్చెను, అనురెండుక్రియలకును హుమంతుఁడే కర్త.

క. అనిలజుఁ డధికతమస్థితి

నొనఁజెడితమి రామదుఃఖ • ముడుపుటకు నయం

బునఁ దత్సతీశిరోమణి

గొని చనఁగనియమితదర్పగురుసంభ్రముఁ డై.

21

రా. అనిలజుఁడు = హనుమంతుఁడు, అధికతమ = మిక్కిలినధికమైన, స్థితిక = మర్యాదచేత, “మర్యాదాధారణాస్థితి” అని అ. ఒనరెడి, తమిక = వేడుకచేత, రామునియొక్కదుఃఖమునుపుటకు, తత్సతీ = ఆసీతయొక్క, శిరోమణినిగొని, చనఁగని = పోవువాఁడై, అమితమైన, దర్ప = గర్వముచేత, గురు = ఘనమైన, సంభ్రముగుఱువాఁడై, అరిగెనని మీఁదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనిలజుఁడ = భీముఁడు, అధికమైన, తమి = అధికారముయొక్క, స్థితిక = నిలుకడచేత, తమిక = తార్చియందు, “రశం. మామిరతియా” అని అ. రాసు = ద్రౌపది

యొక్క, తత్పరీక్షామణి = అపరిత్రతారత్నమైనదని, నియమిత = అణగబడిన, కడమ సరి.

క. పోరికి దివిరి యరిగె బ, ల్పీరముచేననవిఘాతలీల నెరపుచున్
ధీరత దనరంగ లంకా, ద్వారగతుం డగుచు బేర్చె నైరినధరతిన్.

భా. బల్పీరముచేపక = అహంకారసారమును, అవిఘాతలీలనెరపుచును, కలంక = అపవాదమునకు, అద్వార = ప్రవేశహేతువుగాని, గతుండు = గమనముగలవాఁడు, అగుచు, గూఢగమనఁజేయునుట, అపవాదమనఁగా భీమునిచేతఁ బొండ్లవులకుఁ దిరుగ వనవాసస్తాప్తియనెడి యపవాదము. అది ప్రకాశగమనమైన వచ్చును. నైరినధరమందగు, రతిని = వేకుకను, పేర్చెన్ = పెంచెను.

రా. బల్పీరముచే, వనవిఘాతలీల = అశోకవనభంగక్రియను, నెరపుచు, తనరంగ, లంకా = లంకయొక్క, ద్వారమును, గతుండుగుచున్ = పొందినవాఁడై, కడమసరి. వ. అంత.

23

ఉత్సాహ. తమముచే నొకించుకయుచు • దలము గానమి న్నితాం

తము నిజాంగనాశనఫలదర్శకోపక్లప్తసం

భ్రమముతోడఁ దన్నుఁ జెనకఁ బరగుసింహబలులన

త్సమరమతులలీల మెఱుఱు • జంపె జిత్రనధరతిన్.

24

రా. తమముచే = అజ్ఞానముచేత, తలముగానమిన్ = స్వరూపమును దలముచేత, నిజాంగ = తమశరీరములయొక్క, నాశనము ఫలముగాఁగల, దర్శ = గర్వముచేతను, కోపముచేతను, క్లప్త = చేయబడిన, సంభ్రమముతోడన్ = సంభ్రమముగలవారై, చెనకఁబరగు, సింహబలులన్ = సింహములయొక్క బలమువంటి బలముగలవారిని, సత్సమరమతులన్ = లెస్సయొద్దమందులబుద్ధిగలవారైనరాక్షసులకు, చంపెను.

భా. తమముచే = చీకటిచేత, తలముగానమిన్ = స్త్రీపురుషాభిస్వరూపముగానరాకుండుటచేత, “అధస్స్వరూపయోరస్త్రీశలంస్యా” త్తని ఆ. నిజాంగనా = ద్రాపదియందుల, అశను = అపేక్షచేత, ఫల = నిష్ఫలమైన, ద్భోకోపక్లప్త = మన్నధకృతమైన, సంభ్రమముతోడన్ = అధికభ్రమముతోడఁగూర్చి, తన్నుఁ జెనకఁబరగు సింహబలుని, లసత్సమరము, అతులలీలచేత మెఱుఱు, చంపెను

వ. తదనంతరంబ మఱియును.

25

ఆ. శక్తిమత్తదనుజసంఘ మమౌంత ఘ్న

ష్టాలినె బవనపుత్త్రభుజబలమున

నతనికాంతకాగ్రహప్రేరణంబుచే

గరము కీడొనర్చుకడఁక జేసి.

26

భా. శక్తిమత్ = బలిమిగల, తదనుసః ఘము = కీచకు ననుజసమాహము, అక్షాంతమై = ఓర్పు లేనట్లు, ఆతనికొంతకణ = భీముని స్త్రీయైనద్రాపికి, కీడుచేసి, పవన పుత్త్రభుజబలమున = భీమునిబలముచేత, పోలికెను.

రా. శక్తి = బలిమిచేత, మాత్త = మడించిన, ననుజ = రాక్షసులయొక్క, సంగ్రహము = సమాహము, అక్షాంతమై = అక్షకుమారుడు అడగాగలవై, పవనపుత్త్ర = హను మంతునియొక్క, భుజబలమున = పరాక్రమముచేత, పోలికెన్ = నొచ్చిపోయిన, అక్షకుమారి సహితముగా నొచ్చెననట, ఆంక = యమునిసంబంధమైన, అగ్ర హముయొక్క, ప్రేరణంబుచేత = యమప్రేరణచేత, ఆతనికిన్ = ఆ హనుమంతునికి, కీడొనర్చు కడకచేసి = కీడుచేసెద ననుమాత్మము నడపుటచేత, పోలికె నని యన్వయము.

తే. విబుధకంటకః పరశః విపినమునకు

దావవహ్నిగా నాత్మప్రతాపమహిను

నెఱపె వాయుజుడన్యులఁ కెఱుకెను

యుండ లోలోనఁ బొగడె బుధోత్కరంబు.

27

రా. విబుధకంటక = రాక్షసులనెడి, కీచక విపినమునకున్ = వెనురుటడివులకు, “వణః కీచకాస్తే స్యు ర్యస్వనంత్యసిలోద్ధతః” అని అ. దావవహ్నిగా వాయు జుడు ప్రతాపమహినును నెఱపెను; బుధోత్కరంబు = సనమాహమును, “జ్ఞాతృ చాన్ద్రిసురాలుధాః” అని వై. అన్యులకన్ = ప్రేమ వ్రేసె రాక్షసులకు, ఎఱుకపడ కుండ లోలోనఁ బొగడెను, రావణభీతులు గనుక,

భా. విబుధకంటక = నల్లనడవేమునైన, కీచకులనెడి; విపినమునకున్ = అడవికి, దావవహ్నిధంగిని నాత్మప్రతాపమహినును నెఱపెను, వాయుజుడు, అన్యులెఱుగ కుండ, లోలోనఁ రహస్యముగా, నెఱపెను, పొగడెను బుధోత్కరంబు.

తే. తత్సహోదరసంప్రసర్తనము జరిగె

నవ్వరములోనగూఢమై యంత నేను

ముగిసినచ్చె దానవరాజమోదకాల

మనుచు సంశయమందె వాతాత్మజుండు.

28

భా. తత్సహోదర = అభీమునితోఁబుట్టినధర్మరాజాదులయొక్కయు, సంప్ర సర్తనము = నడక, ఆప్వరములోనన్ = నిరటవట్టణమందు, గూఢమై = ప్రచ్ఛన్నమై, జరిగెను = నడచెను, అతను, ఏడు = అజ్ఞాతవాససంకల్పము, ముగిసినచ్చెను, దానన్ = అముగియటవలన, ఎర = శ్రేష్ఠమైన, అజి = యీర్ష్యమచెల్లనన, మోదకాలము = సం తోషకాలము, అనచు, వాతాత్మజుండు = భీముడు, సత్యమందెను, అజ్ఞాతవాస

సంవత్సరము ముగిసెనుక విజృంభించి యాద్యమందు శక్ర సహారము నీ రాజ్యము చేకొనవచ్చునని సంతోషపడెననుట.

రా. తత్ = అహనుమంతునియొక్క, సహః = బలిమివల్ల నైన, “ద్రవిణం తరస్సహాబలశ్చార్యాణి” అని అ. దర = భయముయొక్క, “దరోశ్చైయాంభయే శ్వభే” అని అ. సంత్రవర్తనము = వృత్తాంతము, అష్టరములొను = లంకయందు, అగూఢమై, జరిగెను, అతః, దానః = రాక్షసులయొక్క, రాజః = పంతులయొక్క, మోదకాలము = సంతోషకాలము, నేడు = ఈప్రాద్య, ముగిసిపచ్చెననుచు, వాతాత్ జాండు = వానమతుడు, సంతసమందెను = సకలరాక్షసులను నేడే సంహరించెద నని తలంచెను.

సీ. వ్యధః జేయుతత్స త్వవార్తాశ్చిని క్లేశ,
 పదుచుః దత్సంగరభంగపరత
 ను త్తమద్రవిణసంపత్తిపాలస్త్యండు,
 దుర్యోధనుడు రోషదూషితుండు
 తత్పురిలోపల భర్తజభీనుసం,
 క్రందనజయములకలిమి యెంచి
 జనులు మెచ్చుగఁ బేర్చుశౌర్యాశ్శూనాహవ,
 కృతిశుశర్దుబలంపదిశధనుఃప్ర
 తే. గాఢతులితాఽబునిధమేఘనాదుఁ బనిచె
 నతఁడు నేగి హరిన్నుతోగ్రాజిఁ బట్టె
 నవ్వొరటుడాసిగెలుపునఁ గ్రంవృభటులు
 దన్తహాగోగణాగ్రహోన్మటత నడవ.

29

రా. తత్ = అహనుమంతునియొక్క, సత్త్వవార్తా = బలవృత్తాంతముయొక్క, శ్రుతిః = వినుపించేత, తత్సంగర = అహనుమంతుని యాద్యముయొక్క, భంగపరతః = చెలుచుటకొఱకనుట, ఉత్తమమైన, ద్రవిణసంపత్తి = లలసంపత్తికలవాడు, దుర్యోధనుడు = పోరశక్యముగానివాడు, పాలస్త్యండు = రావణుడు, తత్పురిలోపల, భర్తజ = వింటివలనఁ బుట్టిన, భీమ = భయంకరములైన, సంక్రందనజయముల = ఇంద్ర జయములయొక్క, అహవక్యతి = యాద్యక్రియమును, సు = లెప్పిన, శర్దుః = సుఖముగలవాని, అనాయాసముగ యాద్యములు నేయువానిననుట, బలముచేత, ఉపచిత = వృద్ధిఁబొందింపఁబడిన, ధనుః ప్రణాదముచేతఁ గులికమైన, అంబుసిధిః = సముద్రముగలవాని, మేఘనాదుః = ఇంద్రజిత్తునీ, పంచెను, అతఁడును = ఇంద్రజిత్తును, హరిః = వానమతుని, నతమై, యగ్రమునైన, అజిః = యాద్యమందు, పట్టు

కొనెను, తత్ = అహనుమంతునియొక్క, మహా, ఆగః = ఆపరాధములయొక్క,
 “అగోపరాధోమంతుశ్చ” అని అ. గణ = సమాహామయొక్క, గ్రహాద్భటత =
 ప్రాత్యతిశయము, నదువక్ = ప్రవర్తింపఁగా, భటులు, అటుడాసి = హనుమంతుని
 యొద్దకుఁబోయి, నవ్వరి.

భా. తత్ = అపాండవులయొక్క, సత్త్వ = స్వాముయొక్క ఉనికియొక్కయు
 నుట, వార్తా = వృత్తాంతముయొక్క, అశ్రుతిక్ = వినకుండుటచేత, తత్సంగర = అ
 పాండవప్రతిజ్ఞయొక్క, “ప్రతిజ్ఞాజసంవిదాపత్సంగరః” అని అ. భంగ = చెఱుచు
 టయందుఁగల, పరిశక్ = తాత్పర్యముచేత, ఉత్తమద్రవిణ = శ్రేష్ఠద్రవ్యములయొక్క,
 “ద్రవిణంతుబలంధన” మ్మని అ. సంపత్తిచేత, పౌలస్త్యుండు = కుబేరునివంటివాఁడు,
 దుర్యోధనుఁడు, క్షత్తురిలోపలక్ = మత్స్యసగతమందు, ధర్మజ, భీమ, సంక్రందనజ =
 అర్జునునియొక్కయు, యముల = నకులసహదేవులయొక్కయు, కలిమి = ఉండుటను, ఎం
 చి, అకావ = యుద్ధమందు, కృతిని = నేర్పరియైనవాని, సుశర్తుని = సుశర్మను, ధనుః =
 వింటియొక్క, ప్రణాద = ధ్వనిచేత, తులిత = సరిపోల్చఁబడిన, అంబునిధి = సముద్రుని
 యొక్కయు, మేఘములయొక్కయు, నాద = ధ్వనిగలవాని, సుశర్మకు విశేషణము.
 పనిచెను = పంపెను, అతఁడును = సుశర్మయు, హరిత్ = దిక్కులయందు, క్షినుత = స్తోత్ర
 ముచేయఁబడిన, ఉగ్రాజని = ఘనయుద్ధమందు, డాసి, అవ్విరటుక్ = అవిరాటరాజును,
 పట్టెను = పట్టుకొనెను, తత్ = అవిరటునియొక్క, మహా, గోగణ = గోసమాహామయొ
 క్క, గ్రహ = పట్టుటచేతనైన, ఉద్భటతక్ = ఔర్ధ్వముచేత, నదువక్ = ప్రవర్తిం
 పఁగా, పట్టెననియన్వయము. తననీన విరాటరాజయొక్క గోసమాహామును బట్టుక
 పోఁగాఁ దాను విరటునిఁ బట్టుకొనెననుట.

వ. అంత.

30

ఉత్సాహ. సర్వపూజ్య యైనిజాజ్ఞః జగన్ నాశనిం జటా
 యుర్విఘాతీ యమరణక్రియోక్తతానహాయుః ధై
 పర్వచు విడిపించెఁ దద్విపక్షమృత్యువాం ము
 ద్గర్వః డగుచు శుష్కదీప్తితముగఁ జేసి వేడ్కతోన్.

31

భా. సర్వపూజ్య = సకలజనపూజ్యమైన, విసిజ = యమపుత్రుఁడైన ధర్మరాజు
 యొక్క, అజ్ఞ, అతనిక్ = విరటుని, జటా యుర్విఘాతీ = జటాసురవైరియైన భీముఁ
 డు, యమ = నకుల సహదేవులయొక్క, రణ = యుద్ధముయొక్క, క్రియయందుఁగల,
 ఉత్కృతా = ఉత్సాహమే, సహాయముగాఁగలవాఁడ, తత్ = అవిరటునియొక్క, విప
 క్ష = శత్రువులకు, మృత్యువైనవాఁడు, భీమునికి విశేషణము. అలము = యుద్ధమును,
 శుష్క = పరాక్రమముచేత, “ద్రవిణంతిరస్పహోబలశౌర్యాణి స్థామశుష్కంచ” అని
 అ. దీప్తితముగఁజేసి, అతని విడిపించెనని క్రిందికన్వయము.

రా. సర్వపూజ్యయై, నిజాజ్ఞ=తనయాజ్ఞ, జరుగ, ఆకనిక్=హనుమంతుని, జటాయుర్విఘాతీ=రావణుడు, ఆమరణ=మరణరహితమైన, క్రియా=శ్రయోజన మందుగల, చంపుటతక్కుయేదైన నొకదండనచేయుటయందనుట, ఉత్క-శా=ఉత్సుకత్వమే, సహాయుడై=దౌత్సుక్యముతో, గూడినవాడనుట, తత్=ఆ, విపక్ష మృత్యు=విపక్షులకు మృత్యువయిన ఈనుమంతునియొక్క, నాలము=తోకను, శుష్ట=అన్నిచేత, “బర్హిశ్చష్టాకృష్ణవర్ణా” అని అ. దీపితముగఁ జేసి విడిపించెను.

సీ. మాహితధర్మనియమమాహాత్మ్యభూతన,

యానుగ్రహభిగుప్తాంగుఁ డగుచు

శూరోత్తముఁడు వాయుఁచుత్తుఁ డంత నిల కతి,

గాఢప్రమోదసంఘటనదొరక

లంకపెం పెల్ల డీల్వఱిచె నిశ్చలజయ,

వై భవోదయమహావాలహస్త

చండహేతివిలాససరభసగ్రస్తస,

మస్తవిద్యేషిధామాఘుఁ డగుచు

ఆ. సత్యసల్పదర్ప • మమర విపక్షయూ

ధపునిఁ బట్టి బలకదంబకమును

సరకుగొనక ప్రబలసత్త్వసాహసములు

చూపఱకుఁ గరంబు • చోద్యపఱుప.

32

రా. మాహాత్మ్యముగల, భూతనయా=శీతయొక్క, అనుగ్రహముచేత, అభి గుప్త=రక్షింపఁబడిన, అంగముగలవాడౌచు, వాయుసుతుఁడు=హనుమంతుఁడు, ఇల కు=భూమికి, దొరకునట్లుగా, నిశ్చలజయవైభవోదయముగల, మహా, వాలహస్త=పుచ్చమందున్న, “వాలహస్తశ్చవాలధిః” అని అ. చండహేతివిలాస=తీవ్రాగ్నిప్రకాశ ముచేత, సరభసేగ్రస్త=కీఘ్రముగాదహింపఁబడిన, సమస్తవిద్యేషులయొక్క, ధామా ఘుఁడగుచు=గృహసమాహములు గలవాడౌచు, “గృహదేహత్విత్ప్రభావాధామా ని” అని అ. దర్పము=తనగర్వము, అమరవిపక్షయూధపుని=రావణుని, పట్టిన=రా వణుని కుమారుడైన యంద్రజిత్తునును, సరకుగొనక ప్రబలగా, లంకపెంపునెల్ల డీ ల్వఱిచెనని యన్వయము.

భా. మాహితమైన, ధర్మ=యమునియొక్క, నియమ=కట్టడయొక్క, మాహా త్మ్యమువలన, భూత=పొందఁబడిన, “భూప్రాప్తా” అని ధాతువు. నయా=నితయొ క్క, అనుగ్రహ=ఆచూకల్యముచేత, అభిగుప్త=రాపఁబడిన, అంగముగలవాడౌచు, వాయుసుతుఁడు=భీముఁడు, అంతరిలక=అనిరటుని విడిపించినమాత్రాననే నిలువక,

సంఘటనచేత, దొంగవిరటునియొక్క, కలంకపెంపెల్ల = విచారాతిశయమునంతయును, డీప్వతీచెక్ల = శమింపజేసెను, నైధివోదయమునకు, మహల్ = అధికమైన, అవాల = పాదయిన-స్థానమైనదనుట. “స్యానాలవాలమావాల” మ్మని అ. హస్తమందున్న, చండహేతివిలాసముచేత, “రవేరర్చిశ్చక్రగ్రంథంహివాల్వాలాచ హేతయః” అని అ. సరభసమాసట్లుగా, గ్రస్త = మ్రింగబడిన, విశ్వేషిధామాఘుడగుచు = శత్రుప్రతాపసమాహముగలవాడగుచు, విపక్షయూధపురి = సుశర్మను, పట్టి = పట్టుకొని, కలంకపెంపెల్ల డీప్వతీచెనని క్రిందటికన్యాయము.

క. ఈగతి దక్షిణనిశయం, దాగోగ్రహమష్టచేష్టుః • నధిపప్రమదై

కాగారికు నిర్ధామునిఁ, గాగర్వమడచి విడిచె • గామృకొడు కొగిన్.

భా. ఈగతి = ఈ ప్రకారమున, దక్షిణనిశయం = అ. గోగ్రహమష్టచేష్టుని = అదక్షిణగోగ్రహము చేసినసుశర్మను, అధిప = ఏరికయైన విరటునియొక్క, ప్రమదమునకు, వికాగారికుని = చోరుడయినవారి, “వోర్త కాగారిక స్తేర దన్యుతస్కర మోషకాః” అని అ. నిర్ధామునిఁగా = నిస్తేజస్కునిఁగా, గర్వమడచి విడిచెను, గామృకొడుకు = భీముడు.

రా. ఈగతి, దక్షిణనిశయం = అన్నిదిక్కులను గపులు వెదకబోయినారు గనుక నందులో దక్షిణపుదిక్కునందనుట, అగః = పాపమునడి, గ్రహ = భూతావేశముచేత, దుష్టమైన చేష్టగలవాని, అధిప = రామునియొక్క, ప్రమదకు = నీతకు, “ప్రమదాభామిరీకాంతా” అని అ. వికాగారికుని = చోరుడైనవాని, నీత నపహరించినవాని ననుట, నిర్ధామునిఁగా = గృహరహితునిఁగా, అంకను గాల్యేగనుక, గర్వమడచి విడిచెను, గామృకొడుకు = హనుమంతుడు.

తే. ఇట్లు రిపుభయంకరబలోద్దీర్ణుఁ డగుచు

నవనిడిశుభప్రవృత్తిమా • నవవిభునకుఁ

బరచుసంతోష మొనరింప • మరలెఁ బురికి.

హర్ష మొదవంగ సప్రభుం • డగుచు నతఁడు.

34

రా. అననిజ = నీతయొక్క, శుభప్రవృత్తి = శుభవార్తచేత, పురికి = అంకకు, హర్ష మొదవంగ = తిరిగిపోగంటిఁగా నని సంతోషమురాగా, సప్రభుండుగుచు = ప్రభాసహితుడై, మరలెను = క్రియ.

భా. నవమైన, నిజ = తనయొక్క, శుభప్రవృత్తి = శుభప్రవర్తనము, వంటలుగాన యుద్ధమునజేయుననుట వింతయనఁగా, సప్రభుండుగుచు = ప్రభువుతోఁ గూడకొని, పురికి మరలెను.

వ. అట్టిసమయంబున.

35

క. ఉత్తరగోగ్రహరిపుసుమ, హత్తరవార్తాప్రచార • మప్సరిప్రజను
దత్తామోదంబై బల, నత్తరతాపమును మదినివర్తిలఁ జేసెన్. 36

భా. ఉత్తరగోగ్రహరిపు=ఉత్తరగోగ్రహణముచేసిన దుర్యోధనునియొక్క,
వార్తాప్రచారము=వృత్తాంతము, మప్సరిప్రజను=అవిరాటరాజుపట్టణములోనుండు
జనులకు, దత్త=ఇయ్యబడిన, అమోదంబై=సంతోషకరహితమై, బలనత్తరతాపమును
మదిని, వర్తిలఁ జేసెను, మనసు కలఁగఁజేసె ననుట.

రా. ఉత్తరగ=ఉత్తరపుదిక్కుగూర్చి పోవునట్టి, ఉగ్ర = భయంకరుడైన,
హరిపు=వానరశ్రేణుడైన హనుమంతునియొక్క, సుమహత్తర=మిక్కిలిఁ దఱువైన,
వార్తాప్రచారము = ప్రసంగము, మప్సరిప్రజను = లంకలోనివారికి, దత్తమైన,
అమోదంబై = హర్షముగలదై, “అమోదోహర్షగంధయోః” అని అ. తాపమును,
నివర్తిలఁజేసెను=పోఁజేసెను.

ఉ. ఆతతవేగయానమున • నంతట నావిలసద్బలుండు గో

త్రాతనయాభిదర్శనవిధానముదంచితవృత్తియై సము

ద్యోతిల నేగి కాంచి రయ • మొప్పుగఁ బల్కె నృపాలనూను ని

ర్హతతరాఘు నుత్తరుగుఁగుఱ్ఱుటసంభ్రమచిత్తుఁ జేయుచున్. 37

రా. ఆతతవేగ=అధిక వేగముగల, యానమునకా=గమనముచేత, ఆ, విలసద్బ
లుండు = లెస్సబలిమిగలవాడునుండు, గోత్రాతనయా=నీతయొక్క, “గోత్రాతుః
పృథివీపృథ్వీ” అని అ. ఆభిదర్శనవిధాన = సంవర్ధనవిధిచేతనైన, మతో=సంతోష
ముచేత, అంచిత=ఒప్పెడి, వృత్తియై=వర్తనగలవాడై, సముద్యోతిలకా = సముద్యో
తించునట్లు, నృపాలనూనుని=రాముని, నుత్తర=పోమొత్తబడిన, రుక్=తాపముగలదై,
ఉరు=ఘురమునై, సుఱ్ఱమైన సంభ్రమముగల చిత్తముగల వానిఁగాఁ జేయుచును
బల్కెను.

భా. ఆతతవేగ, యానమునకా = రథముచేత, “నూనంగతౌవాహనేచ” అని

వి. అవిల=అమలమైన, వద్బలుండు=సత్త్వముగలవాడు, గోత్రాత=గవాధ్యక్షుడు-
కీలారము పారుపల్లెముగలవాడనుట, నయ=నీతిచేతనైన, ఆభిదర్శనవిధానము, నయ
మనఁగా ద్వారపాలాదుల యపసరణము, ఉదంచితమైనవృత్తియై = మర్యాదగలదై,
సముద్యోతిలకా=శోభిల్లఁగను, ఏగి, కాంచి=పొడగని, నిర్హతతర = మిక్కిలిలేని,
అఘు=దుఃఖముగలవాని, ఉత్తరుడనెడు విరాటపుత్త్రుని, గురుఱ్ఱుట = మిక్కిలిఁ
బ్రకాశమైన, సంభ్రమ=అగ్రహముగల, “సమాసంకేగంప్రమా” అని అ. చిత్తము
గలవానిఁగాఁ జేయుచును పల్కెను.

సీ. వ్యధ లెల్లఁ దీఱ దేవరమహామహిమ వి,
 లోకింపఁ గంటి నస్తోకగుణతఁ
 బరఁగుభూమిజనాధిపతనయాయకలంక,
 నున్నదిశాంతద్విషన్నికాయ
 వెసమన మొదవులాఁలసమానకురుబల,
 యత్నావరుద్ధంబు • లగుచుఁ జనని
 తాంతాకలీభవఁ త్రాణవాయువులతో,
 వనరెడునేను నివ్వార్తఁ జెప్పఁ

ఆ. బాఱుతెంచితి నని • ప్రత్యభిజ్ఞానస
 మర్పణమున నతనిఁనుది యొడఁబడఁ
 దా నెఱిగినకొలఁది • నానారివృత్తాభి
 ధానకథ లొకింతఁతడవు నడపె.

38

భా. దేవరమహామహిమను విలోకింపఁగంటిని, భూమిజనాధిపతనయా-సం
 బుద్ధి. ఆకలంకమానట్లుగా, నున్న=పోమొత్తఁబడిన, దిశాంత = దిగంతములయందుఁ
 గల, ద్విషన్నికాయ=శత్రు సమాహముగలవాఁడా, ఇది స్తోత్రరూపముగా యుద్ధ
 మునకుఁ బురిగొల్పుట, మన మొదవులు=అవులు, అలసమాన = మిక్కిలియుఁ బ్రకా
 శింపుచున్న, కురుబలయత్నములచేత నవరుద్ధంబులగుచు, చనక=పోఁగా, నితాంత=
 మిక్కిలిని, అకులీభవత్ = తొట్రుపడుచున్న, ప్రాణవాయువులతో, వనరెడు=వనరు
 చున్న, నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన = గుఱుతులయొక్క, సమర్పణమునక = తెలుపుటచేత
 ననుట, నానారివృత్తములైన, అరి=శత్రువులయొక్క, వృత్త=వర్తనలయొక్కయు, అభి
 ధాన=పేళ్లయొక్కయు, కథలు నడపెను, తా నెఱిగినకొలఁదిని గురుబలముగా
 గుఱుతుట నెప్పెననుట.

రా. దేవరయొక్కమహిమచేత, భూమిజను=సీతను, విలోకింపఁగంటిని=చూచి
 తిని, “దృష్టాసీతేతితద్వతః” అన్నాడుగనుకఁ గంటిన నెడిపదము ముందుగాఁ జెప్పి
 నాఁడు, అధి=మనోవ్యధయందు, పతన=పాటుగలది, తన్మగ్నయనుట, ఆయక=ఆయ
 మసీత, లంకను = లంకయందు, శాంతద్విషన్నికాయ=అణపఁబడినశత్రుపుంజము
 గలవాఁడా—సంబుద్ధి. మనము, వెసను = వేగిరముగ, ఒదవులాఁలసను = ఒదవెడి
 కొఱకే, మానక, ఉరు, బల=బలవంతమైన, యత్నముచేత సవరుద్ధంబులగుచుఁజనని,
 తాంత=బడలినవై, అకులీభవత్=వ్యాకులములొచున్న, ప్రాణవాయువులతోడఁగూడ,
 వనరెడును=విలపించుచున్నది, మనము పత్కమని బలవంతమునఁ బ్రాణమునుబెట్టుకొని
 యున్నదనుట, ఏను=నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన=గుఱుతులయొక్క - ఆయనకిరత్నముయొ

క్క, అభిధాన=చెప్పేడునందుఁగల, కథలు=మాటలును, ఓఁతతడవు = ఆయనకు
సమతమయ్యెడుపర్యంతము, నడపెను.

వ. పదంపడి యిట్లనియె.

39

రా. మఱియు మానుమంతుఁడ నెడుమాట.

భా. కీలారమువాఁడు మఱియు సుతరునితో ననెడుమాట.

ఆ. అలఘుమాననీయః బల విడిపింపుమా

యావులబలుమేటి యైనతదప

హారిఁ గలువకలుషితాత్మసుయోధను

న్మదవిమూఢుమరముననువధిలిచి.

40

భా. అలఘుమాననీయబల-సంబుద్ధి. తదపహారిని=ఆయావులనపహరించినవాని,
సుయోధనుని=దుర్యోధనుని, వధించి యాయావులను విడిపింపుమా యని యన్వయము.

రా. అలఘుమాన-సంబుద్ధి. యాయావులబలుమేటి=మాయావంతులలో శ్రేష్ఠుఁ
డయినవాని, సుయోధ=మంచియోధులను, సుతో=ఓడించెడునట్టి, మదముచేత విమూ
ఢుడయినవాని, తదపహారిని=సీతాపహారియైనరావణుని, వధించి నీయబలను విడి
పింపుము.

ఆ. విను మొకింతదడసినను గార్వ మిఁకఁ దప్పుఁ

గాన వేగఁ గదలివానిగెలుము

గర్వయుక్తదనుజకర్ణభీష్మేష్వాస

గురురణాతిమహిమఁ గరము మించి.

41

రా. వేగఁ=ఉదయాననే, కదలి, గర్వయుక్తులయినదనుజాలకు, కర్ణభీష్మ=
శ్రవణకతోరమైన, ఇష్వాస = వింటియొక్క, గురురణ = అధికగుణధ్వనియొక్క,
“రణో శ్రీయథాధిపాధ్వనా” అని నానార్థరత్నమాల. అతిమహిమచేత, వాని, రాన
ణుని, గెలుము.

భా. వేగఁగదలి=శీఘ్రముగాఁబోయి, గర్వయుక్=గర్వముతోఁగూడిన, తద
నుజ=దుర్భాసనునియొక్కయు, కర్ణ, భీష్మ, ఇష్వాసగురు = ద్రోణునియొక్కయు,
రణాతిమహిమను మించి, వాని=దుర్యోధనుని, గెలుము.

క. అకట భవద్గురుసేనా

దిక మిపు డేమియుఁ బురస్థితం బరఁగమి ని

న్నొకయించుకయును గుఱిసే •

యకయిమ్మియిఁజెనకి తలఁకఁడతఁడు సమముదిన.

42

భా. అకట, భవగురు=నితంత్రయ, సేనాదికము=సేనముదలైన చతురంగ బలములును, పురస్థితింబరంగమిని=పట్టణములో లేకయుండుటచేత, అతడు=దుర్యోధనుడు, ఇమ్మెయిఁజెనకి=ఈలాగు చెప్పకయు, తలఁకఁడు.

రా. అకట, భవతో=నియొక్క, గురు=ఘనమైన, సేనాదికము, పురస్థితిం బరంగమిని = మందరంగనిపింపకుండుటచేత, ఇమ్మెయిఁజెనకి = ఈలాగు ద్రోహము చేసియు.

ఆ. అని యతండు దీపితౌద్ధత్యభాషలు

పలుకఁ దనబలంబుకొలఁది గాన

కధికమై తనర్పఁ నాహవోత్సాహంబు

• పూనె రాచపట్టి • మేనువొంగ.

43

రా. అని, అతడు=హనుమంతుడు, పలుక, తనబలంబుకొలఁది, కానకు = అడవికి, అధికమైతనర్ప, రాచపట్టి=రాముడు, అహవోత్సాహంబును బూనెను.

భా. అతడు=గొల్లవాడు, పలుక, బలంబుకొలఁదిగానక = బలాబలచింత లేక, రాచపట్టి=ఉత్తరుడు, పూనెను.

సీ. ఈరీతిఁ బగఱపై • నేగ ససంభ్రమ,

• స్వాంతుఁడై తద్వేళ • యంత నరయ

జోకమై దొరకెఁ దచ్చుభలగ్నమతిజిష్ణుఁ,

దాయుత్తరుఁడు జయఃపూత్రఁగదలె

మహనీయశుద్ధాంతఃమంజులాస్యప్రవ,

రనగురుభవార్హతనువికారు

ననఘోషత్రాచారమునకు నానాకీశ,

సంతతిఁ గొని యాత్రసలుపువాని

తే. నాన్యపాలకుమారకు • సంతట రణ

సాధ్వనమశక్తికతమున • సంశ్రయించె

దృష్టి కరుడైన యొకవింతఃతేజ మమర

రిపులయాద్ధత్యవద్బలశ్రేణి మెఱయ.

44

భా. యంతను “యంతానూతఃక్షత్రాచసారథిః” అని ఆ. అరయఁగా, తత్ = అయ్యుత్తరునియొక్క, శుభ = శ్రేయస్సునఁడు, లగ్నమైనమతిగలవాఁడు జిష్ణుఁడు దొరకను, మహనీయమైన, శుద్ధాంత=అంతఃపురమందు, మఃజా=మనోహరమైన, లాస్యప్రవర్తన=కృత్రిమరీప్రచారమునకు, గురుభవ=గురువెఱకు, అర్హమైనతను

వికారముగలవాని = పేడివానిననుట, అనాకీశసంతతిని = అర్జునుని, క్షత్త్రు = సారథి యొక్క, అచారమునను, కొని = చేకొని, ఉత్తరుడు = జయయాత్రఁగదలెను, అంతట, అన్యపాలకుమారకుని = ఉత్తరుని, రిఫల = గుర్యోధనాదులయొక్క, బల శ్రేణిమెఱయఁగా, సాధ్వసము, సంశ్రయించెను = పొందెను.

రా. అంతసరయఁ = లెస్సగావిచారింపఁగా, తత్ = ఆయాత్రకు, శుభలగ్న ముదారకను, ఆతి, జిష్ణుడు = జయశీలుడు, అయుత్తరుడు = శ్రేష్ఠుడయినరాముఁ డు, యాత్రఁగదలెను, మహనీయమైన, శుద్ధాంత = సీతయొక్కయనుట, ఇందుకుఁ బ్రయోగము. “కుందస్తీతంకుటిలకుంతలమింగుచూడం ఛందశ్చిఖాభరణచారుపదార విందం, కందర్పదర్పకలికాంకురకాలమేఘ మంతఃపురంపురరిపోరవలొకయామః” అని శ్రీశంకరాచార్యులశ్లోకము. మంజులమైనయాస్యప్రవర్తనచేత, గురు = ప్రేమగైన, భావ = ఆభిప్రాయమునకు, ఆర్త = తగిన, తనువికారముగలవాని, సీతావిరహమునఁ గృశత్వపాండుత్వములుగలవానిననుట, క్షత్రాచారమునకు = యుద్ధమునకు, నానా = బహువిధమైన, కీశసంతతిఁగొని = వానరసమూహమునుజేర్చుకొని, “మర్కటోవానరః కీశః” అని అ. యాత్రసలుపువాని, అన్యపాలకుమారకుని = రాముని, రణమునకు, సాధు = సమర్థమైన, అసమశక్తికతమున, ఒకవీరితేజము, అమరరిపు = రాక్షసులయొక్క, లయ = సంహారమందు, బౌద్ధత్యవంతమైన, బలశ్రేణి = నీనా సమూహము, మెఱయఁగా, తేజము సంశ్రయించెను.

సీ. అతనిసముద్యేగఃతతచేష్టమాననా,

నాకీశసంతతి • నలుపు మెఱసి

పంతంబు లాడియు • నెంతయు నాత్మస్వ,

భావప్రభావసంప్రకటనోక్తి

నలరించియును ముదితాత్ముఁ గావించుచు,

• • నారాచకొమరునియంతఁ గాఁగఁ

గైకొని ప్రస్తుతఃసునయుద్ధకార్యంబు,

నిజబాహుబలమున • నిర్వహించు

తే. పూన్కితో వీరరసలక్ష్మి • వొదల నడచె

నాయసఘవర్తనునిశివాఖ్యతరునిహిత

మైననిజధర్మమును జూపి • యధికమోడ

నహితుఁ జేయుచుఁ దత్పరిగ్రహము మెఱయ.

45

రా. అతని, సముద్యేగ = సంతోషవేగముతోఁగూడునట్లుగా, తత, చేష్టమాన = చేష్టింపుచున్న, నానా, కీశసంతతి = వానరసమూహము, అరాచకొమరుని, నియంతఁగాఁ

గ౯ = నియామకునిగా, శివాఖ్యతరుని = మిక్కిలి శుభమైన నాకుడే ఈముగలవాని,
నిజధర్మమును = మర్కటజాతిధర్మమును, చూపి, తత్ = అరఘునాథునియొక్క, పరి
గ్రహము మెలయనడచెను, కడమ సులభము.

భా. అతని = ఉత్తరునియొక్క, సముద్వేగ = భయముయొక్క, తో = ఘనమైన,
చేష్ట, మానక = మానుటకై, అనాకీశసంతతి = ఇంద్రజాడు, రాచకొవరుని, యంతః
గాఁగ౯ = సారథినిగా, ఆయనఘనర్తరుని = ఉత్తరుని, శివాఖ్యతరు = శమివృక్షమందు,
నిహితమైన, నిజధర్మమును = గాండీపమును, చూపి, తత్పరిగ్రహము మెలయక = అ
విల్లుపుచ్చుకొనియనుట, నడచెను, కడమ సరి.

ఆ. రామవిభుఁడు జిష్ణుఁ డీమాడ్కిఁ జని యను
సృతమనోరథహరిఁగతి నలరుచుఁ
ద్వరితగతివిరోధిఁ వాహినీవరవిజృం
భణము గరము గానఁబడఁగ డాసె.

46

భా. రామవిభుఁడు = రామనివంటివిధవముగలవాఁడు, మంచికొంతిగలవాఁడు
గాని, జిష్ణుఁడు = అర్జునుఁడు, అనుసృత = అనుసరింపఁబడిన, మనస్సుగల = మనస్సునకను
కూలమైనదనుట, రథహరిగతిని = రథాశ్వగమనముచేత, అలరుచు, డాసె = చేరెను.

రా. జిష్ణుఁడు = జయశీలుఁడు, రామవిభుఁడు, అనుసృత = అనుసరింపఁబడిన,
మనోరథముగల, హరి = వానరులయొక్క, గతినలరుచు, ద్వరితగతివిరోధియైన, వాహి
నీవర = సముద్రునియొక్క, విజృంభణము = ఉప్పొంగుట, కానఁబడఁగ డాసెను.

సీ. ఇట్లు సువ్యక్తిఁ బొల్పెనఁగునాతనిరాక,
పొల్పు మీఱఁగలంకఁ డబుణ్యజనులు
వెరవిడ్కిగాఁడె యీనరుఁ డల్కఁజేసి దు,
ర్షయమున వచ్చుచున్నాఁడు సమయ
రక్షోపహతి సేయ డరామికానండక,
టానియతి యలంఘ్య డమని వగచిరి
మఱికొంద టిది యేమిమాటలు మనపాటి,
పరికింప నేరఁడే డయరువివేక

ఆ. శాలి యతఁడు యుద్ధకేళికాలంబని
నిజభుజబలలక్ష్మీ డనగడఁ బగఱి
నుక్కడంపఁ వచ్చుచున్నాఁడు గానీ యీ
తలఁపు దృఢము గాదు డతెలియుఁ డనిరి.

47

రా. ఇట్లు, అరనిరాక పొల్పుమిఱగ, లంకఁబుణ్యజనులు = లంకయందలి రాక్షసులు, అనెడుమాట, “యాతుధానఃపుణ్యజనః” అని అ. సమయకా = సమయముటకు, ఈనయఁడు వచ్చుచున్నాఁడు, రక్షః = రాక్షసులయొక్క, అపహతి = సంహారమును, యుద్ధకేళికా = యుద్ధవిహారమునకు, అలంబని = ఆధారమైన, కడమ సులభము.

భా. ఇట్లు, సున్యక్తిబోల్పెసఁగు = వేషాంతరములేక ప్యక్తముగాఁ బ్రకాశించెడి, అరని = అర్జునునియొక్క, రాకపొల్పుమిఱ, కలంకకా = విచారముచేత, పుణ్యజనులు = ద్రోణాదులు, అనెడుమాట, ఈనయఁడు = అర్జునుఁడు, సమయరక్షా = అజ్ఞాతవాసరక్షణముయొక్క, యుద్ధకేళికి, కాలంబని = సమయమని, కడమ సరి.

వ. ఇతైఱింగున.

48

తే. ముసగసలఁ బోరుగురుభీష్మఁ ముఖులసఖుల

నాత్మనై న్యరక్షశ్రేష్ఠుఁ డైనవారిఁ

జూచి యధిపతి యెక్కడిఁచుద్దులనుచు

నడిగి వా రందులోఁ దగినంతఁ జెప్ప.

49

భా. ఆధిపతి = గుర్యోధనుఁడు, నై న్యరక్ష = నేనారక్షకులలోపల, శ్రేష్ఠులైన, కడమ సరి. సులభము.

రా. గురు = అధికమైన, భీష్మముఖులకా = ధయంకరముఖములు గలవారిని, రక్షః శ్రేష్ఠులైన = రాక్షసవరులైన, ఆధిపతి = రావణుఁడు, కడమ సరి.

వ. ఆకర్ణించి వెండియుం బలువురు పలుదెఱంగుల గుజగుజ లాడుచందంబున భావించి యందఱకు నిట్లనియె.

50

రెంటికిని సరి.

ఆ. ఎన్నఁ గానరాద్యఁ పేక్షితార్థమ కాదె

నరునిరాక యిది మనంబులందుఁ

దక్కుగతిగఁ గొనుట ఁ దగ దేరికిని మన

యర్థసిద్ధి యగుట ఁ కలరవలయు.

51

రా. నరాది = నరులధక్షిం చెడి రాక్షసులకు, అలరవలయు.

భా. ఎన్నఁగానయ = విచారించుకొనలేదు, అదియందు = మనమువచ్చునపుడు, అపేక్షితార్థమకాదె, నరునిరాక = అర్జునుఁడువచ్చునది, కడమ రెంటికిని సులభము.

తే. అసమయాత్మోఽశీషిశాచిఁ మున్నగొల్పు

బుద్ధిసెడి వచ్చుచున్నాఁడు ఁ వొడవడంగి

పోగలాఁ డిదిగోఁ దనఁ పోతరమునఁ

క్రమ్మఱం గాన కితఁడు సభ్రాతృకముగ.

52

భా. అసమయమందయిన యాత్మోద్ధతియనడిపికాచి, అన్నగొల్పఁబడలేఱుఁ గరాకుండఁజేయఁగా, కానకు=అడవికి, సభ్రాతృకముఁ బోగలాఁడు.

రా. అసమ=సరిలేని, ఆత్మోద్ధతిపికాచి, పాదపడంగి=ఆడంగియనుట, సభ్రాతృకముగ=తమ్మునితోఁగూడ, క్రమ్మఱంగానక=తిరిగిపోలేక, పోగలాఁడు.

సీ. అన నప్పు డెన్నిక • నమరశత్రువిభీష,

ణుఁడు భీష్ముఁ డనుశంక • నులిమివైచి

పలుకుఁ బంతము మీఱఁ • గలనికి నొయిత,

పడువార మెల్లను • బడుట గాని

మన కింక సమయ మన్తాట లే దిది యెంచ,

వలదు నీ వజ్ఞాతవాసముచిత

మగునీతి ముగియించి • యాజకి నతిమెద,

వాభీలరణ తేజఁ • డాతఁ డతని

ఆ. మాఁకొనుట భరంబు • మహితనయాత్యాగ

మునఁజలింపక మనఁమనికి నిలువ

యత్న మాచరింపు • మన్యలబుద్ధిచే

సరకుగొనక యునికి • జాడగాదు.

53

రా. అననప్పుడు, అమరశత్రుని=రావణుని, విభీషణుఁడు, భీష్ముఁడునుశంక=భయంకరుఁడనడిచిచారమును, నులిమివైచి=మాని, పలుకును, మనకు, సమయము=చావము, అనుమాటలేదు, ఎంచవలదు=నిశ్చయము, నీవు, అజ్ఞాతవా=ఎఱుంగనివాఁడనా, “జ్ఞాతాతువిదురోవింధుః” అని అ. సముచితమగు=ఉచితమైన, అజకి, అతిమెదవు=యత్నముఁజేసెదవు, మహితనయాత్యాగమునకొ=నీతనువిడుచుటయందు, చలింపక=నీతనునిచ్చియనుట, మన=మనయొక్క, మనికి=బ్రతుకు, జాడగాదు.

భా. అననప్పుడు, ఎన్నికనమరకొ=లేక్క పెట్టినవాఁడై, శత్రువిభీషణుఁడు భీష్ముఁడు, అను=పల్కు-ను, సమయమన్తాట=అజ్ఞాతవాసమర్యాద యనెడుపలుకు, లేదు, అజ్ఞాతవాసమును, ఉచితమగు, నీతిని=నీతిచేత, నతిమెద=నడచెను, దన=దావానలముభంగిని, అభీతి=భయంకరమైన, రణతేజఁడు=యుద్ధత్రతాపముగలవాఁడు, మహితమైన, నయ=నీతియొక్క, అత్యాగమునకొ=విడువకుండుటయందు, చలింపక, నీతిమైనవాఁడై, మనము, అనికినిలునకొ=యుద్ధమునకు నిలుచునట్లు, అచరింపుము.

చ. తొలుతటచుండియు న్వలదు • దుర్జయవైరము మాను నుంచు ని
 చ్చలుఁ జెవి నిల్లు గట్టుకొని • చాటితి నన్ను గణింప వైతి పె
 న్బలియునితోడిపో రిది యుపస్థిత మయ్యె నగర్వబుద్ధి నా
 పలు కింక నై నఁ గైకొను మఁపారు మగుఁ దురహంక్రియోద్ధతిన్.

ఉభయసమము.

వ. అనుటయు నతనిం గటాక్షించి.

55

తే. ఇనతనూభవుఁ డధిపున • కిచ్చకముగఁ
 బలికొ నెపుడును రిపుపక్షఃపాతభాష
 లుడుగవైతి నిన్నేమనియెడిగిఁపిన్న
 నాప్తుఁ డనియున్నదొర వెట్టి • మనుటగాక.

56

భా. ఇనతనూభవుఁడు=కర్ణుఁడు.

రా. ఇనతనూభవుఁడు=ప్రభువుత్తుఁడింద్రజిత్తు, కడమ రెంటికి సరి.

క. ఒకనరునివిక్రమము మా, టికిఁ బొగడెద పింత కడుఁ గఁగిందిగమనయే
 లికకుఁ గలయోగవీర, ప్రకరము నీ కేలదృష్టి • పట్టదు చెపుమా.

రా. ఒక, నరుని=మచుమ్యునియొక్క.

భా. ఒకనరుని=ఒకయర్జునునియొక్క, కడమ సరి.

జి. ఇట్టిమాటలాడుఁపట్టిమాన్యులనిండ్ల
 కడనయుండి మనకుఁ • గ్ధార్యసిద్ధి
 గలుగఁగోరుఁ డనుట • గా కెటుచంటిక
 ర్జములకుఁ బిలిపింపఁ • జనునె దొరకు.

58

రెండింటికి సరి.

వ. అనాభుఁడు నతం డతని నసితేపించి యధిపతి కి ట్లనియె.

59

భా. అతండు=భీష్ముఁడు.

రా. అతండు=విభీషణుఁడు.

ఆ. ఇట్టిపడుచుమాట • లెడదఁ గైకొనక నీ
 వాత్సరక్షకొఱకు • నాశ్రయింపు
 గురుకృపాదులై నఁగుణములప్రోకల
 రాజనందనుల మహాజిచణుల.

60

రా. గురుకృపాదులై న=అధికమైన దయ మొదలు గాఁగల, గుణములయొక్క,
 ప్రోకలక=రాసులయినవారిని, రాజనందనులక=రామలక్ష్మణులను, ఆశ్రయింపుము.

భా. గురుకృపాదులయిన = ద్రోణకృపులు మొదలయిన, రాజనందనులకొ =
వలికను సంతోషపఱచువారిని, ఆశ్రయింపు = వారు చెప్పినమాట వినుమనుట, కడమ
సులభము.

వ. వార లిట్టియనివేకించినందులకు వశవర్తివై వర్తిల్లునీయపరాధంబు
నం గ్రోధించి వచ్చుచున్న వారమ్మహానుభావులు గావరేనిఁ దత్తాదృ
గ్దివ్యబాణధనంజయప్రతాపంబున భవద్బలాంగంబులకుం గరంబు
గీడ్పాటు వాటిల్లె నని తలంచెద నని పలికి వెడియుం బెక్కుఁదెలుం
గుల బుద్ధి నెప్పి యప్పుడు. 61

భా. వారలు = ద్రోణకృపాదులు, గ్రోధించి వచ్చుచున్నవారు = కోపము చెచ్చు
కొందున్నారనుట, తత్తాదృక్ = అలాగు ప్రసిద్ధమైన, దివ్యబాణ = పాశుపతాది దివ్యా
స్త్రములుగల, ధనంజయ = అర్జునునియొక్క, ప్రతాపంబున.

రా. వారలు = రామలక్ష్మణులు, కావరేని = సహింపరేని, దివ్యబాణములనెడి,
ధనంజయ = అర్జునియొక్క, ప్రతాపంబునకొ = అధికమైన సేనచేత, కడమ సులభము.

తే. అతనిబహుకర్ణపరుషవాక్యముల నెడసి

యున్నతనుతాచలోత్సాహము క్తు ధర్మ

గురునిరఘువీరవరుఁ జేరి కొలిచి తత్కృ

పాదరము చెంద నంచితామోద మొంది. 62

రా. అతని = రావణునియొక్క, బహు = బహుళములైన, కర్ణము = కర్ణకర్ణ
రములయిన, వాక్యములచేత, ఎడసి, ఉన్నత = ఘనమైన, నుత = స్తుతిమైన, అచల =
చలించని, ఉత్సాహముతోడ, యుక్తుకొ = కూడినవాని, ధర్మగురుని = కోదండదీక్షా
గురువైనవాని, రఘువీరవరునిఁ జేరికొలిచి, తత్ = అరఘునాథునియొక్క, కృపచేతి
యాదరము, చెందకొ = తన్నుఁబొందకొ, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఆమోదము = సం
తోషమును, పొందెను.

భా. అతని = దుర్యోధనుని, కర్ణునియొక్క పరుషవాక్యముల నెడసియున్న,
తనుతా = అఘుర్వముచేత, చల = చలించిన, ఉత్సాహముతోఁబూడినవాని, నిరఘు =
నిష్కల్తఘని, ధర్మగురుని = ద్రోణుని, చేరికొలిచి, తత్కృప = అకృప యొక్క, ఆ
దరమ్మునుజెందకొ = ద్రోణాచార్యునిగొప్ప యాకృపుని యాదరమును కదెడికొలకు,
అంచిత = అంపి, తాకొ = తాను, మోద మొందెను.

వ. అంత.

63

భా. దుర్యోధనాదులయొక్క సనసమయముండు.

రా. విభీషణుఁడు కొల్వసచ్చినతర్వాత.

తే. మృదుతః బని గామి గనిరోసి • పోవె నంప

వాన నాదిత్యకులరాజునరిసఃకుండు

తనయెవఁట గోత్రనరకర్మఁకొని విషవని

వాహినులఁజనిగుండియఁదడిఁ గలంగ.

64

రా. గోత్రను, “గోత్రాక్షుఃపృథవీస్పృశ్యే” అని అ అక్షుఁడొని=అబలించు కొని, విడువని, వాహినులఁజేఁత=సముద్రుని, పొదివెను.

భా. అదిత్యకులరాజు=ఇంద్రునియొక్క, వరసుకుండు=అర్జునుఁడు, గోత్రను= గోసమూహమును, “ఇంద్రకట్యచక్ష్మఖలగోరధేన్యః, క్రమాదేతేస్య స్సమూహశ్చ, గవాంసమూహాగోత్ర” అని ప్రక్రియ. తేని = దుర్యోధనునియొక్క, గుండియ కలంగ, వాహినుల=నేనలను, అంపవాన=తఁ బొదివెను.

వ. అప్పుడు.

65

క. అవిదితవిఘ్ననరవరా

స్త్రసిభగ్నాంగమ్ము లగుచు • రహితఃపహాగో

నివహత నాకులగతిఁ జెం

దె వెలయుఁగఁ దదుగ్రకాండఁదృఢసత్త్వంబుల్.

66

భా. అవి=అసేనలు, దితవిఘ్న = ఖండింపబడిన విఘ్నముగల - వారింపరాని పనుట, నర=అర్జునునియొక్క, వరాస్త్రములచేత, విభగ్న=ఁతునిగిన, అంగములయిన రథతురగాదులు కలవొచును, రహిత=విడువబడిన, పహాత్=అధికమైన, గోనినహ ముగలవొటచేత, తత్=అయర్జునునియొక్క, ఉగ్రములయిన, కాండ=బాణములను, దృఢమైన సత్త్వమును, ద్వంద్వమందు బహుశచనము, వెలయుఁగా, అకులమైన గతిని జెందెను.

భా. అవిదిత=వెలయుఁగబడని, విఘ్నముగల, నరఃర=రామనియొక్క, అస్త్ర ములచేత, విభగ్నాంగములగుచు, తత్=అసముద్రునియొక్క, ఉగ్ర=భయంకరమైన, కాండ = ఉదకవంశము, “కాండోస్త్రీదండబాణార్జ్వరానిసరవారిషు” అని అ. దృఢములయిన, సత్త్వములు=ఁతువుల, రహిత = విడువబడిన, పహాత్=ఘ నమైన, అగోనినహతను=పాపసంఘముగలవొటచేత, నాకుల=జేవరిలయొక్క, గతి= జెందెను. దేవలోకమునకుఁ బోయిననుట.

వ. తదనంతరంబ.

67

సీ. మఱియు నుద్ధతచేష్టఁమానకుఁకొల్పి,

• యసదృశాశ్చర్యసఁదాతిబహుల

హరివారణాధికః పరిపూర్ణదిజ్ఞుఖం,
 బగుచుఁ బై పయిఁ బేర్చుఁ పొగరు సూచి
 యలుక హెచ్చగురుభీః స్తాహిమకరసంత,
 తులు మొదలఁ గడుదుర్దమగతిఁ
 దనరారువారిసః త్వములెల్లఁబొలియఁ ద,
 దంతర్గతత్వభృః నవయవములు

తే. భేదిల నతండు దనదైనఁ బెట్టిదంపు

టంపజడిపెంపు చూపి యే పణఁచె నతని

తీవ్రతకు నోడి యంతనఁ దీప్రభుండు

గళితధైర్యుండు నతిభయాఁకులుఁడు నగుచు.

68

రా. మఱియును, ఉద్ధతఁడేన, మానక, ఉరుబలముగల, అర్థ = సముద్రుఁడు, అసదృశమైనయాశ్చర్యమునకు, పద = స్థానమైన, అతిబహు = మిక్కిలిఁదఱుచైన, లహరి = కరుణల, వాః = ఉదకముయొక్క, “వార్వారీ” అని అ. రణ = మ్రోతలయొక్క, “రవేరణః” అని అ. అధిక్యముచేతఁ బరిపూర్ణమైనదిజ్ఞుఖములుగలదియగుచు, గురు = అధికమైన, భీష్మ = భయంకరములయిన, అహి = సర్పములును, వశర = మొసళ్లయొక్క, సంతతులు మొదలుగాఁగఁ దనరారునట్ట, వారిసత్త్వములు = జలజంతువులు, పొలియఁ = మడియనట్టుగా, తత్ = అసముద్రునియొక్క, అంతర్గతములయిన, త్వభృత్ = మైనాకొదిపర్వతములయొక్క, అవయవములుభేదిల, అతండు = రాముఁడు, ఏపణఁచెను. అంత, నదీప్రభుండు = సముద్రుఁడు, కానుపించి యని ముందరిపద్యమానకన్వయము. కడను సులభము.

భా. ఉద్ధతమానట్టుగా, ఁష్టమాన = వ్యాపించుచున్న, కురుబలాధి = అభివంతి కురుబలము, విదాతి = బంట్లచేతను, బహులములైన, హరి = గుఱ్ఱములచేతను, వారణ = ఏనుగులయొక్క, అధిక్యముచేతను పరిపూర్ణదిజ్ఞుఖం బగుచు, గురు-భీష్మ-అహిమకర సంతతులు = ద్రోణభీష్మకర్ణలు, మొదలుగా, వారియొక్క, త్వభృత్ = రాజులయొక్క, ఏపణఁచెను, అంత, అదీప్ర = దీపింపని, భా = కొంతిగలవాఁడు, భూవరుండని ముందరిపద్యమున కన్వయము. కడను సరి.

ఆ. పురుషమూర్తితోడఁ • బ్రోవె నదైన్యంబు

వోలెఁ గానుపించి • భూపగుండ

నీకసాధ్య మొకటి • లేకున్కి యారపి

బెట్టిదంపుగుండె • బెదర బాఱె.

69

భా. పురుషమూర్తితోడఁ బ్రోక్షెన=పురుషాకృతియైన, దైన్యంబుపోలే=అతి ఖిన్నుడై యనుట, భూవరుండఁ=దుర్యోధనుఁడు, ఆశిక=యద్ధముచే, సాధ్యమొక టిలేకున్నిని, గుండె బెదరఁబాటెను.

రా. పురుషమూర్తితోడ=పురుషాకారముతో, కాసుపించి, సముద్రుండనెడు మాట, భూవరుండఁ=సంబుద్ధి. నీకు నసాధ్యమొకటిలేకున్నిని, గుండె=తనగుండియ, బెదరఁబాటెను.

వ. దానంజేసి.

70

సీ. ఇదె నీకు శరణు సొచ్చెద శాంతుఁడవు గమ్ము,

వెదక నీకెవ్వరు • నెదురులేర

పార్థదర్శమున నీపస గానకి ట్టిది,

ర్చినవారిదోషంబు • గనియె ఫలము

నిఁకఁ గావు మర్థింతు • నేనోయఖండద,

యాసముద్రుండ నాయందుఁ గరుణ

నడనఁ గట్టి పగఱ • నడఁగించితేనేమి,

చెప్ప నమోఘవాంఛితుఁడ నగుదు

ఆ. హరివిగాక నీవు • నరమాత్రుఁడవె యని

యంత వినయభక్తు • లతీశయిల్లఁ

బాదపద్మములకుఁ • బ్రణుతి గావించిన

నమ్మహాత్ముఁ డతని • నాదరించె.

71

రా. ఎదురులేరు, అపార్థమయిన దర్శముచేత, వారిదోషంబు = ఉదకదోషము, అఖండదయా=సంబుద్ధి. నేనుసముద్రుండను నాయందు, కరుణనడవక=దయప్రవర్తిలఁగా, గట్టిపగఱు = కూరిశత్రువునను, అడఁగించితేనేమిచెప్ప, అమోఘవాంఛితుండనగుదును = సిద్ధసంకల్పుండ నగుదును - ఇంక శాశ్వతరీతి సిద్ధించుననుట, అంటెన.

భా. అఖండితదయాసముద్రుండ=పార్థ-సంబుద్ధులు. అని, యంత=సారథి-ఉత్తరుఁడు, ప్రణుతిగావించిన, అమ్మహాత్ముఁడు = అర్జునుఁడు, అదరించెను, కడమ సరిగులభము.

తే. తదభిమతపద్ధతేసివారిఁతరణలీల

పెంపు మీఱంగ దక్షిణాభిముఖగమన

మాచరించె మున్నెట్లట్ల • హరివితతిని

యంతయై నడవుచు నిజావ్యాహతేచ్ఛ.

72

భా. వారిత=వారిపంట, రణ=యధుమందుగల, లీల=విలాసము, పెంపు
మీఱగా, మున్నెట్లట్ల=మునుపటివలె, నిజావ్యాహతేచ్ఛత, ముతయై=సారథి
యై, హరి=గుఱ్ఱాలయొక్క, వితితిని నడపుచు, దక్షిణాభిముఖమున మాచరించెను=
ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకుఁ దిరిగెనుట.

రా. తత్=అసముద్రసియొక్క, అభిమతపద్ధంబు=నేతువుగట్టియునుట, వారి=
ఉదకములయొక్క, తరణ=దాటుటయందుగల, లీల, హరివిత్తని=వానరసమూహ
మును, నియంతయై=నియామకుడై, నడపుచు, దక్షిణాభిముఖమున మాచరించెను=
లంకమీదికిఁ గదలెను.

సీ. సముచితసరణి నిట్లమరవై రాటన,

గరిమనశ్లాఘ్యంబుగాఁ గొని కడు

నెఱి దలిర్పఁ గలంక • నిర్దుక్తధీరత,

నందనభివ్యోతితాత్మనత్పు

భావతఁ బరఁగుచు • బాండురాజసుతులా,

తతకీర్తివిభవుండు • తద్విభుండు

తీర్ణాతికృచ్ఛమహార్ణవుండుగ విని,

వారితరిపుదర్పభారులైన

తే. వారినాపులఁ గడు నంత • గారవించె

దత్పురీనాయకుఁడు నిజాస్థానమంట

పమున నలఘుప్రగల్భవాక్ప్రకటితస్వ

భావవర్తనులై పేర్చుప్రథితబలుల.

73

రా. అమరవైర=దేవతలయందు వైరముగలరాక్షసులయొక్క, అటనగరిమ
ను=సంచారాధిక్యమును, అశ్లాఘ్యంబుగాఁగొని=లెక్కనేయక, లంక, నిర్దుక్తధీరత
నందన=తల్లిదండ్రుగా, అభివ్యోతిత=ప్రకాశింపుచున్న, బాండు=తల్లివైన, రాజు=
చంద్రుఁడు, సుతుల=లెస్సపోతకగాఁగల, అతతకీర్తి విభవముగలవాఁడు, తద్విభుం
డు=రాముఁడు, తీర్ణ=దాటఁబడిన, అతికృచ్ఛి=మిక్కిలి ఘోరమైన, మహార్ణవము
గలవాఁడు, గాను, విని=రాముఁడు సముద్రముదాటెనని వినియునుట, తత్పురీ=అ
లంకయొక్క, నాయకుఁడు=రాణుఁడు, అలఘుప్రగల్భవాక్కులచేతఁ బ్రకటితము
లైన స్వభావవర్తనలు గలవారై పేర్చునట్టి ప్రథితబలులను, అపులకుగా.

భా. సముచితసరణిని, పై రాటనగరి = విరాటునిసంబంధమైన పత్తనమును,
మనసునకు శ్లాఘ్యంబుగా, కలంక=ఎవ్వరు తెలిసినారో యెదుభయముచేత, నిర్దుక్త=
విడువఁబడిన, ధీరతను=ధైర్యముచేత, అందుక = అపట్టణమందు, అనభివ్యోతిత=

ప్రకాశింపని, అత్తగర్భస్థిభావనకరముయొక్క, కష్టస్థిభావముగలవారౌటచేత, పరగుచు, పాండురాజసుతులు ధర్మరాజగులు, తద్విఘ్నము అపట్టణమునకురాజైన విరటుడు, తీర్థతరింపఁబడిన, అతికృష్ణమహాపదలనెడి, అల్లనముగలవాఁడుగా, వినివారితమిక్కిలి నివారింపఁబడిన, రిపుశత్రువులయొక్క, దర్పభారువైన గర్వాతిశయముగలవారలైనను, భావము ఇట్లు విరాటునిపట్టణము మనఃప్రియముగాఁ గైకొని నిష్కలంకమైన ధైర్యముతోడ నందు బ్రకాశింపని ప్రభావముగలవారై యడంగియుండి పాండురాజసుతు లావిరటుడు మహాపదలను దరించునట్లు శత్రుదర్పమును హరించిరనుట, అల్లుహరింపఁగా, వారిని అపాండవులను, నిజాస్థానమంటపమునకాతనకొల్పుకూటమునందు, శ్రగల్పవాక్కులచేత, శ్రకటితప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, అత్తతమయొక్క, స్వభావవర్తనలుగలవారై, గారవించెను.

వ. ఇట్లు వివిధసంభావనాసంతోషితస్వాంత్యులం గవించి వారికిఁ దనకు నక్కాలంబున.

74

రెంటికి సరి సులభము.

క. సమరాగమనస్కూర్తికి
నమరువచోగతుల నరవరాత్తజునిప్రసం
గమయి తనకన్యనయయు
క్రిసుహితనయ నొసఁగ ననుమతి దలిర్పంగాన్.

75

భా. సమరాగ=సమామరాగముగల, మనస్కూర్తికి, నర=అర్జునునియొక్క, వరాత్తజుని=అభిమన్యునియొక్క, ప్రసంగమయి=ప్రసంగము రాఁగా, తనకన్యను=ఉత్తరను, అయముక్తి=భాగ్యసంగతిచేత, “అయశ్శుభావహోవిధిః” అని అ. మహితమైన, నయ=నీతిగలవాని, ఒసఁగ=ఈగ, అనుమతిదలిర్పఁగా, వందటిపద్యములోఁ గుఱకము.

రా. సమర=యుద్ధముయొక్క, అగమనస్కూర్తికి, నమరాత్తజుని=అర్జునియొక్క, ప్రసంగమయి, ఆన్య=శత్రువైన, నయ=నీతిగల, నీతివిరుద్ధమయిన దనుట, యుక్తిచేత, వహితనయను=నీతను, ఒసఁగను=తిరుగవిడువను, అను=అనెడి, మతి=బుద్ధి, తనకుఁ దలిర్పఁగానని యన్వయము కడమ సరి

క. తనదుహితకార్యపథవ
ర్తను లగువారుఁ దనకోర్కిశమి గని యింపున్
దనగార సుభద్రానం
దనవరణోత్సవము నడపఁ దగు నని పలుకన్.

76

రా. తనదు, హితకార్యపథవర్తను లయినవాడును, ను=తెన్నెన, భద్ర=శుభమును, అనందమునుగలనవమై, రణోత్సవము=యుద్ధక్రీడ, నడపఁదగునని పలుకఁగా దృఢోత్సాహుఁడయ్యెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. తనదుహితకు, ఆర్యపథవర్తను లగువారును=అపాండవులును, కని=తెలిసి, సుభద్రానందన=అభిమన్యునియొక్క, పరణోత్సవము=వివాహము, నడపఁదగునని, పలుక=చెప్పినందువల్ల, కుశకము గనుకఁ దనకు నడుమతి దలిర్పఁగానని క్రిందటిపద్యమునకు నన్వయము.

తే. తద్విధానంబునకు దృఢోత్సాహుఁడయ్యె
దనయకల్యాణవిధిప్రముత్నమునఁజేసి
ర్థయముతోవారు నాత్మీయ మయినమిత్ర
బంధుపరివారతతిఁగూర్చి ప్రౌఢి మెఱయ.

77

భా. తద్విధానంబునకు = వివాహక్రియకు, దృఢోత్సాహుఁడయ్యెను, తిత్పరీనాయకుఁడని క్రిందటిపద్యమునఁ గర్తృపదము, వారును=పాండవులును, మిత్రబంధుపరివారములయొక్క, తతి=సమాహమును, కూర్చి=పిలిపించి, తనయ=కుమారుఁడైన అభిమన్యునియొక్క, కల్యాణవిధిని, అయముతో=శుభముతో, చేసిరి.

రా. తద్విధానంబునకు = అయుద్ధక్రియకు, తనయొక్క, ఆకల్యాణవిధి=దురదృష్టముయొక్క, ప్రయత్నమునఁజేసి దృఢోత్సాహుఁడయ్యెను, కడమ సులభము. మ. అంతఁ బ్రతిపక్షవిజయంబునకు నుచితసమయం బగులు భావించి. 78

రెంటికి సరి.

క. అతులిత తేజఁడు వైవ, స్వతసంతతిరాజవరుఁడు • చతురనయనమా
హృతఘనతరహారికుంజర, శతాంగవిస్ఫూర్తితోభివైశ్యముతోడన్.

రా. వైవస్వతసంతతి=మనుషంశమందుఁగల, రాజవరుఁడు=రాముఁడు, సమాహృత=కూర్చబడిన, ఘనతర=అత్యధిగులైన, హారికుంజర = వానశ్రేష్ఠులయొక్క, అంగవిస్ఫూర్తిచేత, తోభి=ఒప్పుచున్న, వైశ్యముతోడ, విడియించెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. వైవస్వతసంతతి=ధర్మజఁడు, హరి=గుఱ్ఱములయొక్కయు, కుంజర=గజములయొక్కయు, శతాంగ=రథములయొక్కయు, “శతాంగస్వస్వందనోరథః” అని అ. విస్ఫూర్తిచేత, కడమ సమము.

క. నడచి యుపప్లావ్యపురం, బుడగ్గటి వనప్రదేశముల బలచయముల్
విడియించి తనప్రతాపము, కడు నఖిలదిగంచలములఁ గ్రమ్ముకొనంగన్.

భా. నడచి=కదలి, ఉపప్లావ్యపురంబుడగ్గటి.

రా. ఉపప్లావ్య=కీడిపడగిన, పురంబు, ఉపప్లావ్య=చుట్టుపడుద్రముగఁ,
పురంబు, రెండర్థములను లంకననుట, కడమ సమము.

వ. అమృహానుభావుం డవ్పాడు.

81

క. నీతిమయీః దనకు భూమిజ

నాతతపరివాదభరనిఃఃరాతంకాత్తుం

జై తిరుగ విడువ కాజకిః

గౌతూహలి యగువిపక్షుఃగర్వము వినియెన్.

82

రా. నీతిమయీః=నయమార్గమున, అతత = న్యాపరించిన, పరివాదభర=అప
వాదాతిశయమందు, నిరాతంక=భయములేని, అత్తగలవాఁడై, భూమిజను = నీతను,
తిరుగవిడువక, అజకిః=యుద్ధమునకు, గౌతూహలి మను=వేడుకగల, విపక్షు=శత్రు
వైన రావణునియొక్క, గర్వమును వినియెను.

భా. జనులచే, అతత = విస్తరింపబడిన, పరివాద, భూమిని తిరుగవిడువక,
విపక్షు=దుర్మోధనునియొక్క, కడమ సమము.

చ. సదయతఃజేసి హింసలకుఁ జాలక యింకను మంచిమాటఁ దే

ర్చెద నని రాయబార ముఁచెం దగ సంధివిధానచింతనం

గదురుచిరాభివర్ణ్యశశుఁగౌరవకీర్తిజగంబు నిండఁ గో

విదనుతసీతిదక్షు హరిఃపీరవరేణ్యు నచోవిచక్షణున్.

83

భా. సంధివిధాన, చింతనను=చింతచేత, కడుగు = పొంచెడియనుట, చిరాభి
వర్ణ్యమైనశశుగౌరవముచేతకీర్తిజగంబునిండ, హరిని=కృష్ణుని, రాయబారమనిచెను.

రా. చింతను, అంగమని, చుచిరమైన యభివర్ణ్యమైన శశుగౌరవముచేతకీర్తి=
ఇటునంటిద్రోహియందును దనుదలచుచున్నాఁడనెడుకీర్తి, హరివీరులలోన వరేణ్యుఁ
డైనవాని, అనిచెను.

తే. అతఁడు నుచితగతిభ్రాజి • మై చని ప్రభు

చరితదగ్ధయవ్యధమానఃకరిపురజను

లనిశమును గుందువా రంతః • దనదురాక

కార్య మొచి యూనీతిక • కరము మెచ్చ.

84

రా. అతఁడు=అంగమఁడును, వ్యధను, మానక=విడువక, అరిపుర=లంకయం
దున్న, జనులు మెచ్చ, ఇట్లుచునని ముందరి క్రియ.

భా. అతఁడును=కృష్ణుఁడును, ప్రభుచరితగర్వమునుచేత, వ్యధమాన = వ్యధ
పడుచున్న, కరిపురమందలి జనులు మెచ్చ, కడమ సమము.

ఉ. సాధుకృతప్రవేశుఁ డయి • సాహసవత్తరచి త్తశత్రుదు
 ర్యోధను నింద్రజిద్గురునుఁ హోజ్జ్వలవై భవగర్వితు స్సలో
 త్సేధసముద్ధతుం డగునిఁ ధిం గృతదర్శనుఁ డైనవాని మా
 నాధికుఁ జూచి యిట్టను మహాసభలో జను లందఱు నివినన్. 25

భా. సాధు=సత్పురుషులచేత, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర=మిక్కిలి
 నుద్ధతములైన, చిత్తశత్రువులుగలవాని, ఇంద్రజిత్=ఇంద్రునిగర్విన, గురు=అధిక
 మైన, మహా=ఉత్సవములచేసిన, ఉజ్జ్వలవైభవముచేత, గర్వితుని=గర్వించినవాని,
 బలాత్సేధ=బలాన్నత్యముచేత, “ఈ త్సేధశోచ్ఛ్రియశ్చసః” అని అ. సముద్ధతుని
 దుర్యోధనునిజూచి యిట్లచును.

రా. సాధు=లెస్సయోనట్టుగా, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర=మిక్కిలి
 సాహసవంతమైన, చిత్తముగల శత్రువులకు, దుర్యోధను=పోర శత్రుముగానివాని,
 ఇంద్రజిద్గురుని=రావణుని, ఇట్లకు, కడమ నుతభము.

తే. టౌంతిజయశోభిరాముఁ డనంతబలుఁడు
 ధర్మనూతి యిప్పుడును నీదౌప్త్యమాత్మ
 నెన్నక నయోక్తి నినుఁ దేర్చు • నన్నుఁ బనిచె
 వినుము నామాట దుర్మదావేశ ముడిగి. 86

రా. టౌంతిజయములచేత, శోభి=ఒప్పెడువాఁడు, రాముఁడు, ధర్మనూతి=ధర్మ
 మునకుఁ గారణమైనవాఁడు.

భా. టౌంతిజ=కాంతిలనఁ బట్టిన, యశః=కీర్తిచేత, అభిరాముఁడు, ధర్మ
 నూతి=ధర్మజుఁడు, కడమ సమము.

చ. నియతముగాఁగ నీ విపుడు • నిన్నును నీవిధవంబు నీమహా
 న్వయఘ్నును గాచికోవలసిగన్ మగుడన్ విను మట్ల విక్రమ
 క్రియమయి మాయచే నపహరించినభూమిజనాదరార్హుని
 శ్చయుఁ డగునన్న రేశ్వరుని శాసన మిట్టిద నీకుఁ జెప్పితిన్. 87

భా. మాయచే నపహరించినభూమిని మగుడవినుము.

రా. భూమిజను=నీతను, మగుడనివినుము.

క. భీమార్జునబాహుబలో

ద్దామత నీ వెఱిగినదియ • తజ్జయశాలిన్

దా మిక్కిలి శౌర్యోన్నతి

చే మించినమేటి యాతని • జెనకి బ్రతికెదే.

రా. భీమ=భయంకరమైన, అర్జున=కౌర్వర్యశూరునియొక్క, బాహుబలం
ద్వామత = భుజబలిమి, ఏవేటిగినదియ, అయినతో యుద్ధము చేసినవాడవు గనుక
తజ్జయ=అకౌర్వవీర్యుని జయించుటచేత, కాలిక్=ఒప్పెడు పరశురాముని, శౌర్యోన్న
తిక్=బలిమిచేత, మించిన=జయించిన, మేటి=రఘుపతి, అతనిఁ జెనకిబ్రతికడ.

భా. భీమ=భీమునియొక్కయ, అర్జునునియొక్కయు, బాహుబలంద్వామత=
బలిమి, ఏవేటిగినదియు, ఘోషయాత్ర గోగ్రహణాయులయంగు, తజ్జయ=అభీమా
ర్జునులపై నైన జయములచేత, కాలిక్=ఒప్పెడువాని, తక్=తాను, మిక్కిలియు
శౌర్యోన్నతిచేతను, మించినమేటి=అధికుడైనమేటి, అతనిక్=ధర్మరాజును, చెనకి
బ్రతికడ.

చ. విను పలుమాట లేల యలఃఖేలుపుమూఁకలలోననేనియున్

వెనుకకు వీఁగఁబొట కొకవీరుఁడు పైఁపగలాడె యల్క చుం

పినకులుఁ డించుకంత సమఃపక్షీతసంగర కేలి యై నిగు

ద్భీనఁ బలుఘోరసాయకవిజృంభణ మన్యులకోర్వ నెట్లగున్. 89

భా. విను, అల్కచూపి=అగ్రహించి, నకులుఁడు, సమపక్షీత=అపక్షింపఁబ
డిన, సంగరకేలియై, యతిస్థానములకు “సపక్షీత”. యనుదిమ్మన-ఉపరిస్వరమర్థయ
క్తి శుభయముఁజెల్లనను లక్షణమునల్లఁ బకారమే యతిస్థానమై చెల్లెను.

రా. విను, అల్కచూపు=అగ్రహదృష్టిని, ఇనకులుఁడు=రాముఁడు, ఇంచు
కంత, అపక్షీతసంగరకేలియై నిగుద్భీన నొకవీరుఁడు పైఁపగలాడె, సాయకవిజృం
భణమును, అన్యులకుక్=ఇతరులకు, ఓర్వనెట్లగును.

క. తదనుజనిబాహుబలసం

పదయును సాయకవిహారఃపాండిత్యమహా

భ్యుదయమును బంటుతనమును

మఱిఁ వలఁచిన గుండె వగులు మాత్తుర కెల్లన్.

90

తెంటికిని సరి సులభము.

ఉ. నీవు మదు క్తనీతి మది • నిల్పుము జవితరక్షణార్థి వై

రావణదంతివాహను సురప్రభు గెల్చిన గెల్వ వచ్చు దు

ర్భావవిచేష్టమానకురుఁరాజకుమారకథమబాహునీ

లావిధి కగ్గ మైన నవిలంఘ్యమునాకము సంధి మే లగున్.

91

రా. రావణ=సంబుద్ధి. దుర్భావ=దుష్టస్వభావముయొక్క, విచేష్టమానక, ఉం
గు = అధికమైన, రాజకుమారక = శామునియొక్క, భీమ = భయంకరమైన, కడ
య సులభము.

భా. జీవితరక్షణార్థివి, విరావణదంతి=విరావతము, “విరావతోభ్రమాతంత్ర
రావశాభ్రమపల్లభాః” అని అ. వాహనముగాఁ గలవాని గెల్వవచ్చును, దుర్భావ=
దుర్బుద్ధిచేత, విచేష్టమాన=వ్యాపరించెనువాఁడా, కురుర జకుమారిక-సంబుద్ధి. భీము
నియొక్క బాహులీలావిధికి, కడను సరి.

వ. అనుపల్కు లొకర్ణించి యాదురాగ్రహగ్రస్తాదు పశ్యమయసముద్దీ
పితకోపాటోపంబు లోలోపలన యడంచికోనుచు కుమ్మహసితంబు
ముఖంబునకుం దెచ్చుకొని. 92

ఉభయసమము సులభము.

క. కొలఁది గన కెట్టివారుం

బైలుచన దప్తదప్తులందు • బెదరించీయ మూ
లల వేయింఁచికొనంగాఁ

దలఁచెద రిది కాలగుణమొ • దైవఘటనయో. 93

రెంటికిని సమము సులభము.

వ. అని యాదూతకృత్యధౌరేయు నుపలక్షించి. 94

చ. బలుములు సూపి యిట్టు నటుఁ • బల్కితి వెట్టిహారీ పరోక్షముల్
వలుకనె కానిబుద్ధి మఱి • పాటదు నిన్నతఁ డుర్విపాలుగా
వలసి యిటాడఁ బంపె విడువక మహిజన్త ముఁ బెరుషంబు ని
ర్మలధృతియుం బొగడ్డగన • మాతొక్కన రన్తను చూచెదన్నియున్.

భా. హరీ=కృష్ణ, ఉర్వి=భూమియొక్క, పాటగావలసి = రాజ్యభాగము
గావలసియగుట, మహిజ=భూమిని, విడువక=ఇచ్చును.

రా. వెట్టిహరీ=వెట్టికోటి, నిన్నతఁడు, ఉర్విపాలుగావలసి=నేలపాలగుటకు,
అడఁబంపెను, మహిజక=నీతను, మముక=మమ్మును, మాతొక్కన=మమ్మును.

ఉ. కొండొకయొందుచోటువలె • గొంకక బింఁముతో నరుండు భీ
ముం డని నీవు మాటికి నమున్నతి నెన్నెదు కర్ణభీష్మకో
దండగురుప్రతాపవితఃప్రథనప్రథ నొప్పుమద్భలో
ద్దండత యించు కైన మదిఁ • దార్ప విదేవిటినేర్పు నెప్పుమా. 96

రా. కొండొకయొందుచోటువలె, నరుండు=మన మ్యుఁడ, భీముండు=భీయం
జుఁడనీ, ఎన్నెదు, రాక్షసులు వరభోజములుగారాయునుట, కర్ణభీష్మ=శ్రవణకఠోర
మైన, కోదండ=వింటియొక్క, గురుప్రతాపముచేత, వివిత = విస్తారమైన, ప్రథన
ప్రథను=యుద్ధప్రసిద్ధి చేత, ఒప్పుచున్న.

భా. ఒందుచోటువలె = ఎఱుంగనిచోటువలెనె, నరుండు-భీముండు = అర్జునుఁ
డు భీముఁడునని, ఎన్నెగు = ఎంచెదవు, కర్ణభీములయొక్కయు, కోదండగురు = దోర్
ణాచార్యులయొక్కయు, మత్ = నాయొక్క, బల = చక్రురంగబలములయొక్క, ఉ
ద్దండతను, మదిఁదార్పవు = ఎంచవు, కడమ సులభము.

చ. అనుటయు నమ్మదాంఘనకు • నాహారి యిట్లను నాదుమాట నీ
మనమున కిప్పు డొప్పుగునె • మత్తవిరోధివమాధినీపతుల్
పెనుకువ దక్క చిక్కువడ • భీమధనంజయభాసురప్రతా
పనవసమృద్ధితోఁ గదియుఁ బల్లిదు నావిభుఁ జూచునంతకున్. 97

భా. బల్లిదుని, అవిభు = ధర్మరాజాను, చూచునంతకును నామాటయొప్పుగునే
యని సింహావలోకనము, కడమ సులభము.

రా. అహారి = అంగదుఁడు, ఇట్లను, భీమ = భయంకరమైన, ధనంజయ = అగ్ని
భంగిని, భాసురమైన, అవిభుక = స్వస్వామిని.

చ. అమితచమూసమూర్జితుఁడ • నంచు నహంకృతి మానవేమొ న
వ్యమదవిభూతి నీవెఱుంగ • వానరనాయకులజిచ్చేత్తకై
యమరినవా రనేకులు మహాబలు లవ్వీభునొద్ద నీయధ
ర్మమ యిటమీఁద నెల్లెడల • మాకు సహాయము నిన్నుఁ ద్రుంపుఁగన్.

రా. మదవిభూతి = గర్వాతిశయమును, నీవెఱుంగక = నీకెఱుకపడునట్లుగా,
వానరనాయకు లమరినవారు.

భా. మదవిభూతిచేత నహంకృతినిమానవేమొ, నరనాయకులవిభునొద్ద నమ
రినవారు = విరాటస్రపదాదులును ధర్మరాజానకుసహాయమైనవారగుట, నీవెఱుంగవా.

వ. అని మఱియు ననేకప్రకారంబుల నీతియు బలిమియు మహోద్ధతియుఁ
దోష్ట హితంబు దెలిపి విఫలప్రయత్నం దై. 99

కంటికిని సరి సులభము.

శే. అకట నెఱయ నీయాత్మనాశకునికర్ణ
దౌష్ట్య మెట్టిదొ నామాట • దగుల దనుచు
విసివి యాదర్పదుష్టమానసునిగురుని
వారణోద్యుక్తివెండియు • నఱలఁ బలికె. 100

భా. అశకుని కర్ణులయొక్క దౌష్ట్య మెట్టిదొ నామాట నీయాత్మను దగులద
నుచు, అదర్పదుష్టమానసుని = దుర్యోధన్కునియొక్క, గురుని = తండ్రిని ధృతరాష్ట్రుని,
వారణోద్యుక్తిని = యుద్ధనివారణయత్నముచేత, పలికెను.

రా. నెఱయ, ఈయూర్త నాశకుని=అత్త పూర్తకుఁడైనరావణునియొక్క, కర్ణ=చెవులయొక్క, దౌష్ట్యము=అవశుణము, ఎట్టిదో నామాట తలదనుచు, అదర్పదు
వ్యమానసుని=రావణుని, గురుఁ అధికమైన, నివారణోద్యోగి=వారింజెడ ననెడునుద్యో
గము, వెండియువఱలక=మఱియుఁ బ్రకాశమగునట్లుగా, పలికెను.

తే. నీదుపిన్నతమ్ముండు సునీతివిదురుఁ

డతనిబుద్ధిమార్గంబు నీ కభిమతంబు

గానియప్పుడ మఱి యాస కలదె నిన్నుఁ

దెలుపఁ బూనుట నోరిచాపలము గాక.

101

రా. నీదుపిన్నతమ్ముండు=విభీషణుండు, సునీతివిదురుండు=తెస్సగా నీతిచెలిసిన
వాఁడు, “జ్ఞాతాత్మవిదురోవిందుః” అని అ. తెలుపఁ బూనుటను=తెలియఁ జెప్పు
టయేందు, క. ‘వినుతద్వితీయసప్తమి, కిని మఱి మూడవవిధక్తికిని నిడఁగానా, విన
నింపు పుట్టుపట్టున, నను వెఱిగి ప్రబంధములఁ బయోంబుధిశయనా’ యని తాతంభ
ట్టు. అసగలదె, ఓరి=తుచ్చుఁడా.

భా. సునీతి=మంచినిగలవాఁడు, తెలుపఁబూనుట నోరిచాపలము.

వ. అతం డేతదుపద్రవప్రారంభకాలంబున.

102

క. అన్న వటుమీఁద రాజపు, నిన్నొఁ గా దరుట నాదునీరమి యైనం
గన్నది యనకున్ననువిన, కున్ననుగవటమడిమనకుఁ నొండొరులయెడన్.
రెంటికిని సమము నుభయము.

తే. అరయ నేరి కిట్టట్టని యాడుకొనఁగ

రానియట్టిది శ్రీరామరామ నీకు

మారుదు శ్చేష్టితంబు నివారితముగఁ

జేయకునికి యొప్పుదు దానఁ జేటు వొందు.

104

భా. అరయ, ఇట్టట్టనియాడుకొనఁగరానియట్టిది, చెప్పినం బోపమీ వచ్చున
నుట, శ్రీరామరామ=అశ్చర్యశాశ్వము, నీకుమారునియొక్క దుశ్చేష్టితంబు, దానఁ
జేటు, వొందుక=వచ్చును.

రా. శ్రీరామరామ=శీత, అదికొనఁగరానియట్టిది=నిందింపరానిది, నీకు, మా
రుదుశ్చేష్టితంబు, కడమ సమము.

ఉత్సాహ. అనయవృత్తిఁ దనకుఁ దాన కిహితుఁడగుచు సర్పదం

శన మొనర్చుటన్నమున విషంబు నిడుట సింధుసా

తనమునేత సతీకిఁ గీడు కలఁచుటరసి చూడు సా

వనికి నింత కినుక వెనుచువానికులము ద్రుంగదే.

రా. అనయవృత్తిని=అవివేకముచేత, తనకు, తాన - తానే, అహితుడగు
చుక=అత్తద్రోహి యగుచు ననుట, సర్వదంశన మొనర్చుట=పాముఁ గఱపించు
కొనుట, అన్నమునఁ దనకుఁదాన, విషంబునిడుట=విషంబుఁ బెట్టికొనుట, సింధు=స
ముద్రమును, పాతనమునేత=పడుట, సతికిఁ గీడుదలఁచుట=పర స్త్రీవాంఛయు, అ
యవగుణములు సరియగుట, పాపనికికొ=పరమపతివ్రతకు.

భా. అనయవృత్తిని=అధర్మవ్యాపారముచేత, తనకుఁ దాన అహితుడగు
చుక=కారణములేకయే శత్రుడగుచు ననుట, సింధుపాతనమునేత = మడుగులో
ద్రొప్పుటకు, సతికికొ=ద్రౌపదికి, కీడుదలఁచుటను, అరసిచూడు=తలంచుకొమ్ము, పా
పనికికొ=భీమునికి, కడమ నులభము.

క. విను పెక్కులేల విడువుము

జనసమ్మతమతివి దేహః జననామయముక

దనయుదితక్తిరీ గులవ

ర్తనఁ బ్రజలను లక్ష్మీఁ బ్రోచుప్రభున కిది దగున్.

106

భా. జనసమ్మతమతివి, దేహజనన=దేహమునఁ బుట్టుకగల, అమయమును=తె
వులును, తెవులుపంటివాని ననుట, దితక్తిరీని=ఖండితమైన కీర్తిగలవాని, తనయుకొ=
దుర్యోధనుని, విడువుము.

రా. జనసమ్మత=సమ్మతమైన, మతిచేత, విదేహజను=నీతను, విడువుము, అనా
మయమును=సుస్థితిని, తన, ఉదిత=ప్రసిద్ధమైన, కీర్తిని గులవర్తనమును ప్రజలను
క్తిని బ్రోచుప్రభునకు, ఇది=నీతను విడుచుట, నీతను విడిచినను మనమందఱమును
నుఖిమున నుండు మనుట.

క. మనకురువంశక్షోభము

గనికని హరింప కునికి కార్యము గాదొ

క్కినిరూఢదురాగ్రహము

ద్ధిని విడుచుట మేలొ కులము దెగుటయ మేలొ.

107

రా. మనకు, ఉరు=అధికమైన, వంశక్షోభమును గనికని, ఒక్కనిరూఢమైన
దురాగ్రహముగల బుద్ధిని=చలముననుట, విడుచుటమేలొ, కులము, తెగుట=పోవు
ట, మేలొ.

భా. కురువంశక్షోభముగనికని, ఒక్కనికొ=దుర్యోధనుని, రూఢ=పాగుకొ
న్న, దురాగ్రహబుద్ధిగలవాని విడుచుటమేలొ కులము దెగుటమేలొ, దుర్యోధనుని
మాటలు వివక నులమును రక్షించుకొమ్మునుట.

క. అని మఱియుఁ దఱిమి చెప్పఁగ .

నను వైనటులెల్లఁ జెప్ప • నది యాతనికం

ఁను మఱి యెవ్వఁడు నేమని

నినుఁ దెలిపెడిఁ జెడియెఁ గులము • నీకతనఁ దుదన్.

108

కంటికి సమము.

క. అని పలికి వెండియును నా

తనిపట్టినచలము రాజ్యవర్పవికారం

బును నైఁపక యుడికించుట

కనయము నుద్ధతమనస్కుఁ • డగ్గుచుం బలికెన్.

109

• భా. అని పలికి వెండియు, అతని=ధృతరాష్ట్రునియొక్క, పట్టిన=కొడుకైన దుర్యోధనునినే, ఉడికించుటను నుద్ధతమనస్కుఁడగుచుం బలికెను.

రా. అనిపలికి, అతని=అరావణునియొక్క, పట్టినచలమును నైఁపక పలికెను.

క. సుబలాత్తజమాయామ్యా

తబలంబున నమర సంపదలు గొని యెంతే

బ్రబలి తది నేడు నిలువదు

ప్రబలాహవభీమనరవఃరభుజోద్ధతిచేన్.

110

రా. సుబలాత్తజ = బలవంతుడైన యింద్రజిత్తుయొక్క, మాయాదులచేత ఊత = క్రువ్వబడినవ్యాపింపబడినయట్టియనుట. “ఊయీతంతుసంతానే” అను ధాతువు. బలంబునకా=బలిమిచేత, అమర సంపదలుగొని, అది=అప్రాబల్యము, ప్రబలాహవమందు భీమమైన, నరవర=రామునియొక్క, భుజోద్ధతిచేత నేడు, నిలువదు=క్రియ.

భా. సుబలాత్తజ=శకునియొక్క, మాయచేతిద్యూతబలంబునకా=బలముచేత, అమర, అది=అద్యూతము, ప్రబలమైన, అహవ=యుద్ధముగల, భీమునియొక్కయు, వరభుజోద్ధతిచేత, నిలువదు=క్రియ.

చ. ఘనముగ నాత్మ నాఁటిశనఁకాంతపరాభవ మల్కుఁ బెంపఁగా

ననయముఁ బేర్చురాజమణియూశుగసంతతి నీదుపెద్దక

మ్ముని నెదురొమ్మునెత్తురు నఁముద్ధతిఁ గ్రోల నిరుం • గృహోరుభం

గుని నొనరింపఁ జూచె దిద్దిగోఁ గలహంబ యభీష్టవీ నియున్. 111

భా. నాఁటి=అజాదమునాఁటియందైన, తనకాంత=ద్రౌపదియొక్క, పరాభవము, అల్కును, పెంపఁగాకా=అధికమునేనుఁగా, పేర్చు=ఉగ్రుడౌచున్పు, అశుగ

సంతతి=భీముడు, దిగు పెద్దతమ్ముని=దుక్కానమనియొక్క, నెక్కున స్త్రోలగాను,
నిన్ను గృతమైన, ఊరుభంకునిక = తొడలువిలుపుట గలనానిగా, ఓనరింపగాను
జూచెను.

రా. అత్తను, నాటి=గుచ్చుకొని, తనకొంత=స్తీతయొక్క, పరాధవము=
తిరస్కారముచేతనైన, అల్లను, పెంపగాక=తీర్చుకొనుటకొఱకు, పేర్చురాజమణి
=రామునియొక్క, అశుగసంతతి=బాణపరంపర, ఉరు=అధికమయిన, భంగునిక=
పరాజయముగలనానిగా, ఓనరింపగాను జూచెను.

చ. అని నమితప్రతాపుఁ డగుఁ గాతనితమ్మునిమేఘనాదభం
జనకృతిదేవదత్తజయశబ్దవివర్ధితసింహనాద మెం
దును గొదలేక నీకు నిదె • దుస్సహకర్ణనిపాతచూచి మై
వినబడు గుండె దిగ్గురన • వేగిర మేల దురంబ కోరినన్. 112

రా. అతనితమ్ముని=అత్తనియొక్క, మేఘనాదభంజన=ఇంద్రజిత్తునధచేత,
కృతి=కృతకృత్యులైన, దేవ=దేవతలచేత, దత్త=దేవుఁబడిన, జయశబ్దములచేతివర్ధిత
మైన, సింహనాదము=అట్టహాసము, దుస్సహ=సహించరాని, కర్ణనిపాత=శ్రవణశ్రుతి
శముగల, నూచియై=నూచియై, వినబడును

భా. అతనితమ్ముని=భీమునితమ్ముడైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాదముయొక్క
భంజనమందు, కృతి=సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద=జయసమయశబ్దము
చేత, వివర్ధితమైన సింహనాదము, దుస్సహమైన కర్ణనియొక్క, నిపాత = పోరును,
నూచించునదియై వినబడును, అర్థాంతరము. అతని=భీమునియొక్క, తమ్ముని=తమ్ముఁ
డైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాద=మేఘవర్జనముయొక్క, భంజనమందు, కృతి=
సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద=జయసమయశబ్దముచేత, వివర్ధిత=వృద్ధిఁ
బొందింపఁబడిన, అర్జునుడేవదత్తవర్ణనిచేత వృద్ధిఁబొందింపఁబడిన దురుట, • సింహనా
దము=భీమునిసింహనాదమని యన్వయము. దుస్సహ=దుస్సహించ నెఱుమర్చోధనుని
తమ్మునియొక్కయు, కర్ణ=కర్ణనియొక్కయు, నిపాతమును నూచించునదై, అర్జునుఁడు
కర్ణని సంహరించెను సమయమగు భీముఁడు దుస్సహుని సంహరించి సింహనాదము
చేయుననుట.

క. వారలసంగర మిట్టిని, యీతిం దెలుప నేల • మొలుగుంబడదే
యారయ నిది సీకు నతి, క్రూరముహూపటభవదుఁ గోదర వేళన్. 113

భా. వారల=భీమాద్వజులయొక్క, సంగరము = ప్రతిఁ, ఇట్టిని, అతిక్రూర
మహా, కపటభవ=కపటజన్యమైన, గుఱోదర వేళను = ద్యూతీసమయమందు, “పణే
ద్యూతేసురోదరః” అని అ. ఎఱుగంబడదే = తెలుసుకుండగినా.

రా. వారల=రామబత్తులులయొక్క, సంగరము=యద్ధము, ఇట్టిది, అతిక్రూర
మహాకపట-సంబుద్ధి. భనత్=రయొక్క, ఉరః=పక్షముయొక్క, దరవేశను=ప్రక్క
లించునప్పుడు, ఎఱుగఁబడదే=తెలియకుండెడినా.

వ. అని పలికి యప్పుడు దన్నుం జుట్టుముట్టుకొని పట్ట నిగ్రహించుటకు
సుగ్రయోధుల నాగ్రహంబున నియోగించునద్దురాత్తుదుర్వివేకంబు
నకు నవ్వి నిర్విశంకసమాకులితసంరంభనిజృంభితుం డై మేనువెంచి.

రెంటికి సరి సులభము.

చ. తనువున సర్వలోకచేయఁ దర్కనచిత్రమహత్త్వ మెంత యుం
దనర విరాట్ప్రకారసముదంచితుండై తనుఁ బట్టఁ గ్రమ్మువాం
డ్రను ఘనఘోరహంకృతినిఁ రస్తులఁ జేసి నభోధ్యగామితా
భినుతయశోవిశేషమునఁ బేర్చుచు నేగె నియోక్తృపాలికిన్. 115

రా. సర్వలోక=సకలజనులయొక్క, చయ=సమాహమయొక్క, దర్కన=
దృష్టికి, చిత్రమైన మహత్త్వముతనర, విరాట్ = పక్షిరాజయొక్క, ప్రకారము
చేత, సముదంచితుండై=ఎగసినవాడై, నభోధ్యగామితా=అకాశగమనముచేత, నియో
క్తృపాలికి=రామనివద్దికి, ఏగెను.

భా. తనువునక=దేహమునందు, సర్వలోకచయ=సమస్తజాతులయొక్కయు,
దర్కన=చూపులచేత, చిత్రమైనమహత్త్వము, విరాట్=విరాడ్విగ్రహముయొక్క,
ప్రకారముచేత, సముదంచితుండై=ఒప్పెనువాడై, నభోధ్యగ=భేదకలచేత, అమిత
మానట్టుగా నభిరుతమైన, నియోక్తృపాలికి=ధర్మరాజుపాలికి, ఏగెను.

వ. ఏగి యన్నరేండునకుఁ దనపోయివచ్చినకార్యంబుతెఱుం గెఱింగించి
యిట్లనియె. 116

రెంటికి సరి సులభము.

కవిరాజవిరాజితము.

తిరమువిపక్షుమదోద్ధతి నీవు దుఁగిం దెగఁ జాలవు గాని వెసక
గురుకృపశాంతనోక్తులఁ దేర్చియుఁ గొంకకియేని తవు దగవుక
బిరునును జూపి యనేకవిధంబులఁ బెక్కులు వల్క్రియుఁ జూచితి నీ
కరుణకుఁ బాత్రుఁడు గాఁడు పడింబడిగాఁ గని నచ్చినవాఁడఁ దుదన్.

భా. శాంతిసవ=భీష్మనియొక్కయు.

రా. గురుకృప=అధికకృపచేత, తెగఁజాలవుగాని యని యన్వయము.
శాంత=సురసములును, నవి=నవ్యము=అనఁగా • మనోహరములు నయిన, ఉక్తులను=
మాటలచేత, కడను యేకార్థము.

వ. అనిన విని మనకు నుచితం బైనన ర్తనంబు నడపితి మిటమీఁద నతని
పాపఫలం బెట్లు గావలయు నట్లయ్యెడు నని పలుకుచు నొక్కశుభము
హూర్తంబున.

118

కంటికి సరి సులభము.

తే. తనకుదారసోదరభావమునను రణస
హాయముగఁ దివి రెడువీరు • ననలజాతు
మిగులఁ గాననీలసమాఖ్యమెఱయువాని
భూనుతాజిధృష్టద్యుమ్ను • నేనగావ.

119

రా. తనకునుదారమైన, సోదరభావమునను=తమ్ముఁడునలె నే, భూనుతమైన, అ
జి=యొద్దనుండు, ధృష్ట=దిట్టయైన, ద్యుమ్నునికొ=సత్త్విముగలవాని, అనలజాతు
=అగ్నివలనఁబుట్టినవాని, కాన, స్ఫుటముగా, నీలసమాఖ్యచేత మెఱయువానికొ=నీ
లుని, నేనగావ, అభిప్తికుఁజేసి యని ముందొకస్వయము.

భా. దారసోదరభావమునకొ=బావతనముచేత, అనీలసమాఖ్యకు=భవశక్తిచే
త, అజి=యొద్దనుగలవాని, ధృష్టద్యుమ్నుని, కడమ సరి.

వ. అభిప్తి క్తుంజేసి సంవిహితసకలసన్నాహుం డై.

119

ఆ. అనికి నుగ్రమై మహారిపురాజిరా
నంతవనచయంబు • లన్నియుఁ జిలు
నుగ్గుగాఁ బదహతి • నులుమాకు నేనకో
నాజిరంగమునకు • నరఁడు నడచె.

120

భా. అనికికొ=యొద్దమునకు, మహారిపురాజిరాకొ=శత్రుసమూహమురాఁగా,
అతఁడుఁధర్మజుఁడు, నడచెను.

రా. అనికి, మహాల్=అధికమైన, అరిపుర=శత్రుపురమైన లంకయొక్క, అజి
ర=ప్రాంగణముఅయందుండు, “అంగణచత్వరాజిరే” అని ఆ. అనంత=అహుళము
లైన, ఎనచయంబులన్నియుకొ=శిష్యానవనాదులు, చిలునుగ్గుగా, అతఁడు=రాముఁ
డు, నడచెను.

ఆ. తెగువ నిట్లు నడచి • మిగులఁ జేరికలంక
ము కృత్యతివిలాసముగఁ గడంకఁ
బోరు నడపె దృఢము • నోరధహరికుంజ
రోగ్రబలము గొలిపి • యుగ్రహమున.

121

రా. లంక, ముక్తిధ్యతివిలాసముగఁ = తల్లి పల్లవాననలు, మిగులఁజేరికను = అత్యంతసమీపమున, నడిచి, దృఢములైన మనోరథములుగల, హరికుంజర = వానర శ్రేష్ఠుడైన సుగ్రీవునియొక్క, ఉక్తిబలమును, కొలిపి = పెరిచిని, పోరునడపెను.

భా. చేరి, కలంకముక్త = నిష్కళంకమైన, ధృతిచేత, విలాసముగఁ = ఒయ్యారముగా, దృఢమయిన మనస్సుగల రథహరికుంజరములచేత సుగ్రమైన, బలము = నేనను, కడమ సమము.

క. అమ్మనుజేంద్రునిబలన

ర్నమ్మ మొదలినాఁడు భీష్మరక్షోర్జితద

ర్పమ్మనఁ గవియునుయోధను

శమ్ములఁ జతురంగపై న్యతతులజయించెన్.

122

భా. భీష్మునియొక్క రక్షచేత నూర్జితమైన దర్పముచేత, కవియు = ఎదిరించునట్టి, సుయోధనుశమ్ములక = సుశ్వాసనాదులకు, చతురంగపై న్యతతులను జయించెను.

రా. అమ్మనుజేంద్రుని = రామునియొక్క, బలము, భీష్మ = భయంకరులైన, రక్షస్సులచేత, అర్జిత = సంపాదించబడిన, సుయోధ = సదృశులచేత, శమ్ముల = స్తుతియింపబడిన, నైన్యతతులను జయించెను.

నీ. అన్యపాలశ్రేష్ఠుఁ డవ్వేళనురుమాధ,

వప్రేమకృతసిఁహము ప్రకర్ష

మరయుచు నంగదశరభ కేసరిగజ,

ర్నభశతబలిసమీరణసుతాజ

కేళీమహత్త్వ మీఁపించుచు నుగ్రసం,

పాతిదస్రసుతాచ్ఛభల్లరాజ

వేగదర్శితనూర్జితాగణ్యదర్పంబు,

చూడ్కుల కొసఁగుచు శూరతాపి

తే. భాసి నుత్తమాజుఁ బరాసుఁ ఫణిశిఖండి

ననలసంభవు నై న్యేకుఁ సనిఁ గరంబు

మగతినము సూపఁ గనుఁగొంచుఁ మతీయు ద్రుపదు

ముఖ్యులరణంబు గనుచు సమ్మోద పొందె.

123

రా. అన్యపాలశ్రేష్ఠుడు = రాముడు, అన్వేషణ = యుద్ధగమయమందు, రమాధన = సుగ్రీవునియొక్క, ప్రేమ = సేవచేత, కృత = చేయబడిన, విజయ = గెలుపుయొక్క, ప్రకర్షణ = ఆతిథియమును, ఆరయుచు, అంగద, శరభ, కేసరి, గజ, ఋష

భ, శతబలి, సమీరణసుత=హనుమంతునియొక్కయు, అజికేళీ = యుద్ధవిలాసముయొక్క, మహాత్వము=అధిక్యమును, ఈక్షించుచు, సంపాతి=సంపాతియొక్కయు, దస్త్రసుత=మైందద్వివిదులయొక్కయు, అచ్చభిల్లరాజ = భిల్లరాజుపతియైనజాంబవంతునియొక్కయు, “ఋతఃచృభల్లభాలూకాః” అని అ. వేగదర్శియొక్కయు, తను=శరీరములయొక్క, దర్పంబు=బలిమిని, చూడ్కులకొసగుచుకొనుచు = చూచుచును, ఉత్తమ=శ్రేష్ఠమైన, ఓజ=తేజస్సుగలవాని, పర=శత్రువులయొక్క, అను=ప్రాణములనెడి, ఫణి=సర్పములకు, శిఖండి=నెమలియైనవాని, సైన్యేశుక = నేనాపతియైనదిలుని, కనుగొంచు, ద్రు=వృక్షములే, “పలాశీద్రుద్రుమాగమాః” అని అ. పదస్థానముగాగల వానరులలోపల, మఖ్యుల=శ్రేష్ఠులయొక్క, రణంబుగనుచు సమైదమందెను.

భా. అన్యపాలశ్రేషుడు=ధర్మరాజు, ఉరు=అధికమైన, మాధవి=కృష్ణునియొక్క, శ్రేష్ఠచేతఁ గృతమైన, విజయ=అర్జునునియొక్క, శ్రకర్షము= ఆరిశయమును, అంగదను=వేడుకచేత, అరయుచు, “అంగదనాథుమింగినవృకావలిదన్వేసముట్టుకొన్న” యని సోమయాజుల ప్రయోగము. శరభ, కేసరి, గజ, ఋషభ, శరీములభంగిని, బలి=బలముగల, సమీరణసుత=భీమునియొక్క, ఉగ్రమానట్టుగా, సంపాతి=పాణిచున్న, దస్త్రసుత=నకులసహదేవులయొక్క, అచ్చి=స్వచ్ఛములైన, భిల్లరాజ = భాణశ్రేష్ఠములయొక్క, వేగ=వేగమును, దర్శిని = చూచువాఁడౌటచేత, దర్పంబుచూడ్కులకొసగుచు, కూరితావిభాసి=శౌర్యముచేతనొప్పెడి, ఉత్తమోజుఁ డనెడుపాంచాలుని, పర=శత్రువులయొక్క, అను=ప్రాణవాయువులకు, ఫణి=సర్పమైన, శిఖండిని, సైన్యేశుక = భృష్టద్యముని, కనుగొంచు, ద్రుపదముఖ్యుల=ద్రుపదుఁడుమొదలైనవారియొక్క, రణంబు గనుచు సమైదమందెను.

శా.క్షత్త్రాచారవిహారి యై విజయరథౌనిష్ఠఁ బెంపొందువి

శ్వత్రాక్ష విభు విష్ణు నారయుచు నాశ్వర్యంబు లిద్దేవుకా

రిత్రంబుల్ హరియూధచోదకత నీగీర్తి వివోదించునే

చిత్రంబే గెలు పీబలాల కని చూచె ఖచరవ్రాతముల్. 124

భా. క్షత్త్రు=సారథియొక్క, అచారముచేత=సారథ్యముచేతననుట, విహారియై, విజయ=అర్జునునియొక్క, విష్ణుకొ=కృష్ణుని, హరియూధ=అశ్వసమూహమును, చోదకతను=శ్రోతడువాఁడౌటచేత, కడమ కులభిము.

శా. క్షత్త్రాచార=క్షత్రియాచారముచేత, విజయరథౌ = జయసంపాదనమందుగల, నిష్ఠను=అసక్తిచేత, విష్ణుకొ=కృష్ణుని, హరియూధ=వానరకులమును, చోదకతను = పనిగొనువాఁడౌటచేత, కడమ కరి.

వ. అంత.

125

సీ. సింజనీనిగ్గోషః జితసముద్రధ్వని,
 మేఘనాదుండు సమిద్ధశక్తి
 భీష్ముండు నందీ ప్రపృఘశౌర్యగుణమణి,
 వాహినీశుండు నిజాహవదశ
 దివసాంతరచితాతితీవ్రవిక్రమత శో,
 భిల్ల నెంతయు విజృంభించి వాడు
 తన్మధ్యమునఁ బుట్టుతనసేనభంగంబు,
 నరిసేనగర్వంబు • నడచి యుడచి

తే. నాగభీషణబాణప్రయోగములను
 భీమనరనరచేష్టలు • బెండునడఁగఁ
 దదనుజులసత్ప్రతాపంబు • లొదుగువడఁగఁ
 గట్టుపటిచేఁ బల్కలు నాజిఘనులు వొగడ.

126

రా. సింజనీనిగ్గోషః=గుణధ్వనిచేత, “హర్వీజ్యాసింజనీగుణః” అని అ. జిత
 మైనసముద్రధ్వనిగల, మేఘనాదుండు=ఇంద్రజిత్తు, సమిద్ధ=ప్రకాశింపుచున్న, శ
 క్తిచేత, భీష్ముండు=భయంకరుడు, నందీ ప్రమలయినపృఘశౌర్యగుణముల నెడుమణు
 లకు, వాహినీశుండు=సముద్రునివంటివాడు, నిజాహవదశ=స్వకీయయుద్ధావస్థగల,
 దివసాంత=రాత్రియందు, రచితమైన, నాగ=నాగరూపములైన, భీషణబాణప్రయో
 గములను, నాగపాశములచేసనుట, భీమ=ఘోరములైన, నరనర=రాముఁ యొక్క, చే
 ష్టలు, తదనుజు=లక్ష్మణునియొక్క, సత్ప్రతాపంబులొదుగువడఁగ, గట్టుపటిచేను.

భా. సింజనీనిగ్గోషముచేత జితములైనసముద్రధ్వనియు మేఘనాదములునుగల
 వాడు, పృఘ=ఘనములైన, శౌర్యగుణమణి=మణులవంటి శౌర్యగుణముగలవాడు,
 శౌర్యగుణధూషితుండనుట, వాహినీశుండు=సేనాపతి, భీష్ముండు, నిజాహవ=తనయు
 ధముయొక్క, దశదివసాంతర=పదిదివసములలోపల, చిత=సంపాదించఁబడిన, తీవ్ర,
 విక్రమతను=విక్రమముగలవాడౌటచేత, నాగ=సర్పములధంగిని, భీషణములైనబాణ
 ప్రయోగములచేత, భీమనియొక్కయు నరునియొక్కయు, చేష్టలు, తదనుజుల=నకు
 లగునా దేవులయొక్క, అజిని=యూద్ధమందు, పల్కలుగట్టుపటిచేని క్రిందచీకన్వయ
 ము. కుంటుపటిచేసనుట.

చ. దొర ననుజాన్వితంబుగ నుద్దుర్దమదుర్దశఁ గుండఁజేసె యి
 ట్లురువడిఁ బేర్చుశాత్రువుఁ యోద్ధతిపెంపు సహింపలేక తా

సరగున దాని మాన్య హరిచక్రము పూని యెదిర్చె నంతనే
మరలె నరాతియత్నగరిమం దనపూవు నివాతంబుగన్. 127

భా. హరి=కృష్ణుడు, చక్రము=బూనియెదిర్చెను, అంతనే=అప్పుడే, సర=అర్జునునియొక్క, అతియత్నగరిమను=స్థూర నచేననుట, మరలెను.

రా. హరిచక్రము=హనరసమూహము, అరాతి=శత్రు వైనఇంద్రజిత్తుయొక్క, యత్నగరిమను=బాణప్రయోగాదియత్నములచేత, మరలెను=ఓర్వలేక వెనుకతీసెను, కడమ సులభము.

వ. అంత. 128

సీ. అట్లవార్యస్తాఢి • నలరుపితామహు,
వరశక్తి బ్రబలునీ • న్యశ్చితాప
గుణశాలి విజయుండు • కోదండఘననాద,
సంపదల్లాసిత • సకలనిజచ
మూసంతతిశిఖండి • యేసె నారచితన,
చృద్దసంగ్రామప్ర • చారుడగుచు
క్షైరిన్యపాలకు • గూరులహృదయంబు,
లెంతయు భేదిల్ల • నిద్ధవినిధ

ఆ. విశిఖవిసరనిబిడ • వివిధసమస్తమ
ర్మతచుజేసి యుద్ధ • మహిబడంగ
నేసి గురుమకోష • కాససంపాది యై
యాప్తబంధుజనుల • నలరజేసె.

129

రా. పితామహు=బ్రహ్మయొక్క, వరముయొక్క శక్తిచేత, బ్రబలెడి, డీ=ప్రకాశించుచున్న, ప్రతాపగుణములచేత, శాలి=ఒప్పుచున్న, విజయముగలవాడు, కోదండఘనెడి, ఘన=మేఘముయొక్క, నాదముయొక్క, సంపత్ = సమృద్ధిచేత, ఉల్లాసిత=సంతోషింపబడిన, సకలనిజచమూసంతతియనెడి, శిఖండి = నెహళ్లుగలవాడు, అరచితమైన, సచృద్ద=కపటముతోఁగూడిన, సంగ్రామప్రచారముగలవాఁడగుచుకా = మేఘములలోనుండియునుట, ఇద్ధ=ప్రస్ఫుటములునై, వివిధములైన, విశిఖ=బాణములయొక్క, విసర=సమూహములచేత, “సందోహవిసరప్రవాహి” అని అ. నిబిడిమానట్టుగా, నిద్ధ = భేదింపబడిన, సమస్తమర్మతను = సకల మర్మస్థానములు గలవాఁడౌటను, చేసి = మర్మములు భేదించియునుట, గురు=రావణునియొక్క, కడమ సులభము.

భా. వరశక్తిగలవాని, ప్రబలునికొ=భీష్మని, కాలి=ఒప్పెడువాడు చమూసం
తతిగలవాడు, విజయుండు, అర్జునుడు, కిలిండి, ఏసెనాకొ=వ్రేసెననగా, రచిత
మైన, మర్త=అరుములుగల, తను = శరీరముగలవాని, చేసి, గురు = అధికమైన,
కడమ సమము.

క. దీనతః దత్ప్రతిపక్షబ

లానీకము గుందుచుండె • నారాత్రిఁ గడఁ

మానసము లార్తిఁ బొగులం

గానిక నేదిబ్రతు కేదిగతియో యనుచున్.

130

ఉధయసమము.

ఉ. అంతట నదృశంబుగరుడాగమనంబు నిరాకృతాహితా
త్యంతసమార్జితోర్జితజఃసూర్యునయం బయి భీష్మపాతసం
క్రాంతఘనవ్యధ న్నైఋతఃగా మఱిపింపఁ బునర్తహజివి
క్రాంతి కుపక్రమించువిభుఁ • గాంచి దినేశసుతాదు లుబ్బుచున్. 131

భా. అదృశంబుగ, రుట్=కోపముయొక్క, “ప్రతిఘాతముక్రూరభ్రాత్రి
యా” మ్మని అ. అగమనంబు నిరాకృతమైన యహితులచేత నత్యంతము, సమార్జిత=
సంపాదింపబడిన, ఉర్జితమైన జయభ్యుదయము గలదై, కోపించి శత్రు జయతిశ
యమును నిరాకరించె ననుట, భీష్మ పాతముచేత, సంక్రాంత=సంక్రమించిన, ఘనవ్య
ధను మఱిపింపఁగాఁ బునర్తహజియంగుఁగల, విక్రాంతికి=విక్రమమునకు, దినేశసుతా
దులు=కర్ణులు, సంభ్రమించిరి అని మందరివచనమునఁ గ్రియ. కడమ సులభము.

రా. అదృశమయిన గరుడాగమనంబు, నిరాకృతాహితా = విడిపింపబడిన
సర్పములు గలదౌటచేత, ఉర్జితజయభ్యుదయంబయి= గెలుపునందలి యుబ్బును ర
ప్పించి యనుట, భీష్మ=భయంకరమైన, పాత=పాటుచేత, దినేశసుతాదులు=సుగ్రీ
వాగులు, కడమ సమము.

వ. చేరి పొడగాంచి ప్రస్తుతసమరసన్నాహసముచిత ప్రకారంబున సంభ్ర
మించి రంత నరుణోదయం బగుటయు.

132

కంటికి సరి సులభము.

క. గురురక్షోర్జితదర్ప, స్ఫురణముచే శత్రువైన్యములు మాఱొనఁ జె
చ్చెర వైవస్వతసంతతి, నరవరుఁ డొగి నద్దుర మ్మోచరై నేబలుఁ డె.

రా. గురు=అధికమైన, రక్షస్సులచేత, అర్జిత=సంపాదింపబడిన, దర్పస్ఫుర
ణముచేత.

భా. గురు=ద్రోణునియొక్క, రక్షచేత మార్జితమైన, కడమ సరి.

వ. అప్పుడు.

134

క. అత్యంతము నవనిసుతా

పత్యతనుబలంబులోనఁ బస మీఱి మహా

దైత్యుఁ డనఁబరఁగు శూర

స్తుత్యుఁ డసమరోషవికృతిఁ ధూమాక్షుఁ డనిన్.

135

భా. అవనిసుత=నరకాసురునియొక్క, అపత్యతను=పుత్రత్వముచేత, పరఁగు శూరస్తుత్యుఁడు=భగదత్తుఁడు, అసమరోషముయొక్క వికృతత ధూమనర్ణములైన, అక్షుఁడు=కన్నులుగలవాఁడు, చరించెనని ముందరిపద్యమునఁ బ్రయ.

రా. అవనిసుతాపతి=రామునియొక్క, అతను = అసల్పమైన, బలంబులోన, అసమమైన రోషవికృతిగలవాఁడు ధూమాక్షుఁడు, కడమ సరి.

తే. దళితహరికుంజరశతాంగముల ధరిత్రిఁ

గప్పుచు యథామనోరథఁగతిఁ జరించె

నవనిజారూఢమదవారణక్రియలకు

నిలువలేక పార్థబలయోధులు దొలంగ.

136

రా. దళిత=భేదింపఁబడిన, హరికుంజర = వానరముఖులయొక్క, శతముల యొక్క శతాంగములచేత, యథామనః = మనసు నతిక్రమింపని, అచ్యుతాభావసమాగమ. రథగతిచేత, నిజ=నిజయొక్క, అరూఢ=దృఢమైన, మదముయొక్క, వారణక్రియలకు=పోమొత్తుటలకు, నిలువలేక యపార్థబలులైన యోధులుదొలంగ, చరించెను.

భా. హరికుంజరశతాంగములకు=రథాగులచేత, నిజారూఢమైన, మదవారణ=మత్తేభముయొక్క, క్రియలకు=యుద్ధక్రియలకు, పార్థబల = గర్హరాజు నేనయందుఁగల, యోధులుదొలంగ, యథామనోరథగతి=యథేచ్ఛవృత్తిచేత, చరించెను.

వ. అంత నంతయుం గనుంగొని.

137

క. తమకమున మరుద్వరచతుఁ, డమితవృథఁ జెదగునిజబలాలి మగుడను

ర్థమరణజయశోభగద, త్తమహాశుండాలమునకుఁ దా నెదిరించెన్. 138

భా. మరుద్వర = ఇంద్రునియొక్క, “మరుతౌపవనామకా” అని అ. సుతుఁడు=అర్జునుఁడు, గుర్దమ=అణఁపశక్యముగాని, రణజ = యుద్ధమునల్లఁ బుట్టిన, యశముగల భగదత్తునియొక్క, మహాశుండాలమునకు = సుత్రతీకమనెడిగజనునకు, ఎదిరించెను.

రా. మరుత్ = వాయువుయొక్క, వరసుతుడు = హనుమంతుడు, బలామగుడ, దుష్టమరణమంతుడు, జయశోభగణ = జయలక్ష్మిగలది యగునట్లుగా, దత్త = ఇయ్యు, బడిన, మహాశగలవాడు, విఠిగినమూక తరిగి జగదము నేయునట్లుగా నాధారమైన వాడనుట, అలమునకుక = యుద్ధమునకు, ఎరిరించెను.

తే. తొలగ కెడ సొచ్చుమానవాదుల సుశర్త,
యోధులను బాఱి ద్రోలి యిట్లురుభుజావి
భూతి నెదిరించువాకపి కేతను నతః
డాజి నొప్పించి మడిసె వాహనముతోడ.

139

రా. మానవాదులక = మనుష్యుల భక్తించెనువారిని, సు = మిక్కిలియు, శర్త = సుఖమానట్లుగా - ఆనాయాసముగననుట, యోధులను = పోరెడివారిని, పాఱిద్రోలి = పాఱిదడిమి, ఎదిరించెడు, అకపికే = అహనుమంతునికే, అతడు = అఘామాక్షుడనెడు రావణుని మూలబలకర్త, తనును, అజని, బిప్పించి = అప్పగించి, మడిసెను.

భా. మానవాదులక = మానవుల బలికెనువారిని - పంతులులాడువారి ననుట, సుశర్త యోధులను = సంసప్తులను, అకపికేతనక = అర్జునుని, అతడు = భగదత్తుడు, నొప్పించి, వాహనముతోడక = ఏనుగుతోడగూడ, మడిసెను.

వ. మఱియును.

140

క. బహురక్షోభయనేనలు, విహితాజని దైవ సంత విలసిల్లె జగ
న్దహితాహవరుచిరక్షి, ప్రహస్తకోదండగురుతరస్సార్థిగడున్. 141

భా. బహురక్షగలయుభయనేనలు, జగన్దహిత = జగత్ప్రసిద్ధమైన, అహవమందు, రుచిర = శ్రుకాశింపుచున్న, క్షిప్రవేగవంశమైన, హస్తముగల, కోదండగురు = ద్రోణునియొక్క, తరః = బలిమియొక్క, స్ఫూర్తి విలసిల్లెను.

రా. బహురక్ష స్ఫులయొక్క, అనియ = భయరహితములైన, రుచివేడుకను, రక్షి = రక్షించెడి, ప్రహస్త = రాణుని నేనాపతి యైన ప్రహస్తునియొక్క, కోదండము చేత గురుతరమైనస్ఫూర్తి విలసిల్లెను.

సీ. ఆమెటి తనదునై న్యమును బద్ధవ్యాహ,

భంగి జూపట్టంగఁ బన్నిహతిక

రప్రహరప్రసర్తనలచే జీకాకు,

వలచుచు గడు జొచ్చి నుటిచియాడు

వీరకుంజరు జగద్వినుతవిక్రము ధరం,

జగదేనూజ సుభద్ర సంతతి నన

రోధించి బహుమహా యోగనవ్యాపార,
శూరత ప్రాపుగా • జోడియారి

తే. గెలువ నోవక మిక్కిలి • సలగి యంత
నతనిధర్మ విహీనయు • ధాతీశయము
చేతఁ జంపించె దనుఁ దనఁ నేనవారిఁ
గాచుకొన నొండుమార్గము • గానలేక.

142

రా. సైన్యమును = రాక్షస సైన్యమును, పద్మవ్యూహాధింగి = పద్మ సమూహము
వలె, చూపట్టంగ, పన్నివార = పాద ప్రహరములచేతను, నుతినియాడుచున్న వీరకుం
జరుడైనవాని, వీరకుంజగుండు గనక సైన్యమును బద్మవ్యూహముంబలె నులు
మాడెను, సు = లెస్సైన, భద్ర సంతతిక = శుభకరంపరలుగలవాని, ధనంజయతీనూ
జాక = అగ్ని పుత్రుడైనవలెను, ఆమేటి = ప్రహస్తుడు, అనరోధించి యని యన్వ
యము. మహాయోధన = అధిక యుద్ధముయొక్క, “యుద్ధమాయోధనంజన్య” మ్మని ఆ.
అతని = వలెనునియొక్క, ధర్మ విహీన = విల్లలేని, యుద్ధాతీశయముచేత, కరప్రహరమున
ననుట, తనుక = తన్ను, తననేనవారినిని జంపించెను, బ్రహస్తుడు నొచ్చెననుట.

భా. ఆమేటి = ద్రోణుడు, పద్మవ్యూహాధింగి, పన్ని = రక్షించి, అంతటనుండి
యభిమన్యునకు విశేషములు. చాతీకర = నాశకరములైన, సుభద్రయొక్క, సంతతిక
= కుమారుడైన యభిమన్యుని, మహాయోధులయొక్క. శూరత ప్రాపుగా, ధర్మ విహీన
= అధర్మమైన, అతనిక = అభిమన్యుని, ఆమేటి చంపించెను, కడకు సులభము.

సీ. అతిశౌర్యపరసుశః శ్లాఘ్యప్రవిజయతః,
జేసి నానాపార్శ్వ నేన లపుడు

శౌర్యవరోల్లాసః రాజతు నక్షయ,

• శృతి సింధునాయకుఁ • దీప్తిశక్తి
నాకీశు దృఢరణోః తేకుని మించి తో,
• డ్పడలేక యొదుగ నా • బలియుఁ డట్లు
ద్రుంగెను విరఘు డై • శుద్ధులు దుశ్శాసన,
తనుజగదాహతి • నరయముఁ బ్రతి

ఆ. కోటి లేనినాడుఁ క్షిమరున కిప్పాటు

వలసె నకట యిది య • వార్య మనుచు

వేఁగె వానిచావు • విని యంత జిష్ణుండు

ఖండితారివం క్షింకంధరుండు.

143

భా. అలకౌర్యపరుడైన నుశర్తచేత, అకృష్ట = పడలడియబడిన, విజయతేజసి = అరుసుడగువాడౌటచేత, అభిమన్యునకు విశేషము. నానావిధములైన, పార్థసేనలు = పాండవసేనలు, రాద్ర = రాద్ర సంబంధమైన, పరమాయుక్త యుల్లాసముచేత రాజితుడైనవాని, అక్షయధృతిక = అధికధైర్యముగలవాని, తీవ్రశక్తిచేత, వాకీశుక = ఇంద్రుని బోలినవాని, దృఢమైన రణమందకు, ఉత్సేకునిక = అధిక్యముగలవాని, సింధునాయకక = సైంధవుని, మించి, పిడుగగా, అలియుడు = అభిమన్యుడు, దుశ్శాసనతనజ = దుశ్శాసనునుమానుడైన లక్ష్మణునియొక్క, గదాహతిచేత ద్రుంగెను, నాదు, కొమరునకుక = కుమారునికి, అనుచు, ఖండిత = ఖండింపబడిన, అరిపంతులయొక్క, కంధర = కంఠములు గలవాడు, జిహ్మండు = అర్జునుడు, వేగెను.

రా. అతిశయ్యలైన, పర = కపులచేత, సుశర్త = మిక్కిలి సుఖమానట్లుగా, అకృష్ట = అప్రబడిన, విజయతేజసి, అప్రయోగముననే రాక్షససేనల గలిచెననట, నానావిధములైన, అపార్థసేనలు = విడిగినరాక్షససేనలు, రాద్రవైన యుల్లాసముచేత, అక్షయధృతిచేత, సింధునాయకక = సముద్రునిపంటివాని, తీవ్రశక్తిగలవాని, దృఢరణోత్సేకముగలవాని, అకీశుక = వానరుడైన నీలుని, “వానరాకీశక” అని అ. పిడుగక = సేనలొడగగా, అలియుడు = ప్రహస్తుడు ద్రుంగెను, దుశ్శాసనతనజ = కిషింప శత్రువుగానివాడౌటచేతన, జగదాహతిని = జగత్సంహారముచేతన, ప్రతికోటిలేని, కొమరునకుక = ఒప్పదమునకు, అనుచు, జిహ్మండు = జయశీలుడు, పంక్తికంధరుండు = రావణుడు, వేగెను.

వ. ఇట్లు శోకసంతప్తమానసుం డగునతనిం గనుంగొని.

144

రెంటికి సరి సులభము.

ఉ. ఊహ గలంగి యిట్లడల • నూరక యేటికి నాహపక్రియా
నాహసవర్తనంబుతటి • జావులు క్రొత్తలె చాలు నిట్టిదు
ర్లోహ మింకం ద్యజింపుము సముత్కటక కవిషాదహేతువై
దేహి గరంబు గీడ్వలుచు • దీనితగుల్ మది నెంచి చూచినన్. 145

రా. విషాదహేతు = భేదహేతువైన, వైదేహిక = నీతన, త్యజింపుము, కడమ సులభము.

భా. దుర్లోహమును ద్యజింపుము, దీనితగుల్ = మోహాక్తి, దేహిక = మనుష్యుని, కీడ్వలుచును.

క. అని పెద్దలైనయూపులు

దనుఁ దేర్పంగ నున్ను రనుచు • దలయ్యాచి మనం

ఋనః ద త్తదహితస్పవ

ర్తనచింతం గినుక బలిసిఃరాః దనలోసన్.

146

కంటికి సరి నులభము.

ఉత్సాహ. ఆదుకొన్న కావరమున • నకట మనుజమాత్మః డీ

మేదినిపయి సింధురాజు • మీటి వచ్చి భీమనే

నాదిబహుసహాయచయము • నాఁగి చెఱుచువాఁడె హ

నాదుపట్టినట్టిచలమునన్ గణింపఁ డేమియున్.

147

భా. సింధురాజు = సైంధవుఁడు, సహాయచయమును, అఁగి, నాదుపట్టిక = అభిమన్యుని, చెఱుచువాఁడె = కూల్చువాఁడే.

రా. సింధురాజుక = సముద్రుని, మీటివచ్చి భీమమైన నేనాదిబహుసహాయ చయమును జెఱుచువాఁడె, నాదుపట్టినట్టి = నేబట్టిన, చలమునును, నక = నన్నును, గణింపఁడు.

వ. అని యుగ్గడించి యందుల కేమి యన్నియుం జక్కనయ్యెను నని రోష వేగంబున రోజుచు నందఱు విన నిట్లనియె.

148

కంటికి సమము నులభము.

క. ధృతి నేన కూల్తు నరిసం

హతిః బాహుగః దటిమి తటిమి • యాసింధుమహీ

పతితలసద్బలవత్తై న్

న్యతనూఖండముల జంబుకాదులు దనియన్.

149

రా. అరిసఁహతిక = శత్రుసమాహమును, అసింధు = సముద్రపర్యంతమైన, మహీ = భూమియందు, పతిత = పడిన, కడమ నులభము.

భా. సింధుమహీపతి = సైంధవునియొక్క, తలను గూల్తును.

తే. వినుఁడు నాపంత మిదె నేఁడు • వేగయుక్త

గతి నలిగి యాన్యపుని నేలఁ • గలపువాఁడె

నలినమిత్రున స్తమయంబునకు మునుపుగ

భానుపుత్రాదితత్పక్షబలముఁ దటిమి.

150

భా. వజ్జియి నర్జునునివాక్యము, నేఁడు, వేగక = తెల్లవారినను, నలిన మిత్రు = నూర్యునియొక్క, అన్యపుని = సైంధవుని, కడమ నులభము.

రా. వజ్జియ రాజునివాక్యము, వేగయుక్తమయినగతిచేత, నలిక = వేడుక చేత, అమిత్రు = రామునియొక్క, అస్తమయంబునకు = నాశనమునకు, మునుపుగ,

భానుపుత్రాది=నుగ్రీవుడు మొదలుగాఁగల, తత్పక్ష = అరామునికి సహాయమైన,
 “పక్షఃసార్వభౌమత్సన్యసహాయబలభిత్తిషు” అని వి. బలమునుదలించు, అన్యపునిక్ =
 అరామునిని, కడమ సమము.

తే. ఏ గడఁగి యిట్లు గావించినేని బెలుచు

జత్తు రుగ్రాజభాసురః జ్వలనమునకు

శలభతనహించి యాస్తాకః సైన్యపతులు

విద్విషత్తైస్సనికులు సముద్వీక్షః జూడ.

151

రా. అస్తాక=మనసంబంధులైన, సైన్యపతులు, ఉగ్రాజమునది భాసురమైన,
 జ్వలనమునకు=అగ్నికి, శలభతనహించి, సముత్=సంకోషయుక్తమైన, వీక్ష=
 దృష్టిచేత, విద్విషత్=అరామునియొక్క, సైనికులుచూడఁగాఁ జెల్తురు, ఇంకఁ దన
 విల్లఁగాని జయమురాదనుట.

భా. అస్తాక సైన్యపతులును విద్విషత్సైనికులును, సముద్వీక్షఃజూడక్ = తల
 రెత్తిచూడఁగాననుట, రుక్=పులయొక్క, రాజి=పంతులచేత, భాసురమైన జ్వల
 నమునకు, కడమ సులభము.

వ. అని పలికి పలికినట్లు బెట్టిదంపుఁబెంపుసాంపు నొంపిరిన వ నన్నద్ధుండ్లై
 యుద్ధయాత్ర గావించి యావీరకంతీరవుం డకుంఠవిక్రమోత్సేకంబున
 ననేక యోజనవిస్తారదాదాణంబుగాఁ బన్నినవరబలః శృహంబునందు
 సాహసోల్లాసభాసితశరాసనకళావిశేషంబున నీసు నెఱుపుచుం దెఱపి
 గొని రథంబు వఱపించి యొఱపుపఱపున నడ్డిగించుపగఱ యెడ్డుగడ్డు
 టికి చించుకొని తనతోన చొచ్చునిచ్చలంపు చున్నరిక చాలక యక్క
 డక్కడం దలపడి వెలివెలిన పోరునిజయోధాకులకు గూరదృశ్యమూ
 నకేతనద్వోశనంబునం న్రీతి యొసంగుచు నిశాతని శరవ్రాణపాతం
 బులచేత భూతలంబున నవీరశంబుగా నొరగినహరికుండ శతాంగశకలం
 బులచేత వికలత్వంబు నొండక యమందస్యందనప్రచారంబు సార
 థ్యాశ్చర్యచర్యామహిమమహానీయహరినై పుణోద్గీప్తి తాటోపంబై యే
 వుచూపం బ్రతాపంబు మెఱసి రణవిహరణరణరణిక విభ్రంభణాస్తంభ
 సంభ్రమబంభ్రమ్యమాణచండకోదండదండకుండలీఖవావినాభావసు
 భగంభానుకశరప్రయోగ వేగచాతుర్యాశ్చర్యదశభి జయగయుగశవి
 గళితాగళితజయదర్పవిభవుం డగుచు నభినవరణి న గువడించె నప్పు
 డప్పరబలంబునందుఁ గొందఱు.

152

రా. కరువలిపట్టిక = వానుమంతుని, నొంచెను, కడమ సరి నులభము.

క. నొంచి తదవసరజాతా

చంచలఘనమన్యవహ్నిః సంతతిః దనుః గా

రించుచు నపు డెంతయు నల

యించుచు హాశత్రుభీము నిట్లని పలికెన్.

164

రా. తదవసర = అసమయమందు, జాత మైన, అచంచల = స్థిరమైన, ఘనమన్యవ = అధిక శోపముగలవాని, మహాశత్రులకు, భీముక = భయంకరుడైనవాని, వహ్నిసంతతిక = నీలుని, పలికెను.

భా. ఘనమన్యవ = అధిక శోకమీనెడి, “మన్యవైశ్యేకతృప్తి” అని అ. వహ్నిసంతతిక = అగ్ని సమాహమచేత, తనుక = తనశరీరమును, కారించుచుక = తీసింపజేయుచు, అలయించు = శోషింజేయుచున్న, తనశోకవహ్ని చేత దానే తప్పుడగుచున్నవాని ననుట, భీము నిట్లని పలికెను.

క. కానలః గాయలుః బండ్లు న

నూనముగా మెసఁగి బ్రతుక నికోరీ నీలా

వానరునకు నీకును గుఱి

యైనను మద్బలము నొరయ నిర్హం బగునే.

165

భా. కీరీ = తుచ్చుఁడా, నీలావు = నీబలిమి, అనరునకుక = అరుదునునకును, నీకును గుఱియైనను, కడమ నులభము.

రా. నీలా = సంబుద్ధి. వానరునకు నీకును = కోరియైన నీకును, గుఱియై = కనిపించుకొని, ననుక = నన్నును, మద్బలమునును, ఒరయక = చెనకుటకు, అర్హంబగునే.

చ. ఒరయటకుఁ ఫలంబు దగ నిందితి పొమ్మని యవ్వహాభుజం

బరుసపుమాటలక దహన బాణహతి హృదయంబు సాల నొ

చి రహితచేష్టుఁ జేసి విడిచె నికటంబున నయ్యెడ రిపు

స్ఫురణకృశానుజక్రియలు సూచుచు రామునితమ్ముఁ డెంతయున్.

రా. పొమ్మని = చతువుగాకయని, మాటలక = మాటలచేతను, దహనబాణ = అగ్నేయాస్త్రముయొక్క, హతిచేతను హృదయంబును, నొంచి = భేదించి, అవ్వహాభుజక = నీలుని, రహితచేష్టుని = చేసి విడిచెను, అయ్యెడను, రిపు = రావణునియొక్క, స్ఫురణ = స్ఫూర్తిని, కృశానుజ = అగ్నివల్ల బుట్టిననీలునియొక్క, క్రియలు = మార్పచేష్టలను, చూచుచు, రామునితమ్ముడు = లక్ష్మణుడు, ససంధిమాకులుండై యని మందరి కన్యాయము.

భా. పరుసప్రమాటలు, అను=అనెడి, దహనమునకుక్కయొక బాణముయొక్క యు హతిచే నొంచి విడిచిన, నికటంబునకా = అసమీపముననే, రిపుస్ఫురణ=భూరి శ్రవసుప్రతాపముచేత, కృశ = క్షీణమునైన, ఆహజ్ఞయలు = సాత్యకిచేవలను, చూచుచు, రాముని=బలరామునియొక్క, తమ్ముడు=కృష్ణుడు, కడమ సులభము.

వ. ససంభ్రమాకులుండై.

167

తే. చూడు మటు నరవరజయఃస్ఫూర్తి నార్చె

వైరిసేన భూరిశ్రవోదాగుణరణ

మహిమదనుజబలశ్రీలు మడగకంఠ

టను రిపుగ్రంథు దెగవ్రేనకునికిగీడు.

168

భా. కృష్ణుండర్జునుననుమాట, చూడుమటు, నర = అర్జునా, భూరిశ్రవః = భూరిశ్రవసునియొక్క, దాగుణమైన, రణగుహికా = యుద్ధభూమియందు, మదనుజ = సాత్యుడయిన సాత్యకియొక్క, బలశ్రీలు, మడగక = ఆణగిపోకగా, వైరిసేన యార్చెను, ఇంతటను, రిపు = శత్రువైనభూరిశ్రవసునియొక్క, కంఠు = హస్తమును, తెగవ్రేయకునికి కీడు.

రా. లక్ష్మణుడు రామునితో ననెడుమాట, నరవర = సరిబల్లి.. భూరి = అధికమునై, శ్రవోదాగుణ = శ్రవణధయంకరమైన, రణ = శబ్దముయొక్క, “రణోస్త్రీయధి నాధ్వనా” అని రత్నమాల. మహిమకా = అధిక్యముచేత, వైరిసేన, అర్చెను = మోసెను, దనుజబల = రాక్షసబలముయొక్క, శ్రీలు = విలాసములు, మడగక = అడగునట్టుగా, రిపుకా = రావణుని, కరంబు = మిక్కిలి, తెగవ్రేయకునికిగీడు, వ్యాఖ్యయందుండు క్రమమునకు లక్షణమిమడదని తోచునెడ - కరము జగునట్టి శత్రునివ్రేయకునికి కీడని యన్వయింపనగు.

తే. అనుచు దా నన్నమాట జేకొని తడయక

ఘనభుజుండు సుమిత్రనందనుడు జిహ్వు

డరిగరము గుంటుపడ నేయ ననుజగెలుచు

గాంచి మోదించె నరత నటించుచక్రి.

169

రా. అనుచుదాను, అన్నమాటను, రామునిమాటను, జేకొని = అనుమతించుచుకొనియనుట, సుమిత్రయొక్కనందనుడు = లక్ష్మణుడు, నరతను = మనుష్యత్వమున, నటించుచక్రి = రాముడు, కడమ సులభము.

భా. అనుచు, తానన్నమాటను, తానొడిసమాటను, చేకొని, సుమిత్రనందనుడు = బంధుప్రియుడు, జిహ్వుడు = అర్జునుడు, ఆరి = భూరిశ్రవసునియొక్క, కరం

ఋను, కుంటుపడనేయక = తెగకేయగా, అరతిక = సమీపమాన, నటించు = నటించెడి, చక్రి = కృష్ణుడు, మోదించెను, ఈపద్యమునందు గరము కుంటుపడునట్లు లరిని నేయనని యన్వయింపదగు.

వ. మఱియుం దద్రణం బతిభయంకరం బయి ప్రవ రిలై. 170
రెంటికి సరి సులభము.

ఉ. అంతట రాముతమ్ముడు నిగంఠసమీపగు డై నయట్టిభా
స్వంతు తెఱంగు గాంచి తనశత్రునికాయము సొంపు మీఱ న
త్యంతము నేసి యేసి తమదగ్రశరంబుల రేసి రేసి య
శ్రాంతతః బోరుజష్టరిపు సత్త్వము నారయుచు మనంబునన్. 171

భా. రాముతమ్ముడు = కృష్ణుడు, భాస్వంతు = సూర్యునియొక్క, తెఱంగు గాంచి, ఇంతటినుండియర్జునవ్యాపారము, జిష్టరిపు = అర్జునుని, రిపు = కర్ణాదులయొక్క, సత్త్వమును నారయుచు, తనలో ననుకొనుమాట, కడమ సులభము.

రా. రాముతమ్ముడు = లక్ష్మణుడు, భాస్వంతు తెఱంగు = రక్షవర్ణముననుట, కాంచి = పొంది, శత్రుని = రావణునియొక్క, కాయము సొంపుమీఱగా = శరీరము రక్షమయమగునట్లుగాననుండి, జిష్టరిపు = రావణునియొక్క, సత్త్వము నారయుచును మనంబున లక్ష్మణుడెంచుకొనెడుమాట.

తే. సమదరోషాహితులఘోరసాయకముల

వానరానీకమును మున్నుగా నలుకుచు

గెలిచె భానుసతాదియోధుల నరాతి

విపులభుజశక్తి కొదగాన వెదకియైన. 172

రా. సమదరోషాహి = క్రూరస్వభూతే, తుల = పోలిక గాగల, ఘోరసాయకములచేత, వానరానీకమును = వానరసమూహమును, భానుసతాది = సుగ్రీవుడు మొదలయిన, అరాతి = రావణునియొక్క, కడమ సులభము.

భా. సమదరోషాహితుల = క్రూరశత్రువులయొక్క, సాయకములవాన = బాణవర్షమును, రానీక, నర = అర్జునులయొక్క, అతివిపుల, కొదగానక = కొదవగానను.

తే. హరులు దగదొట్టిమెలగలే ననినవాజి

తృప్త వారిచె నిపు యతిప్రతాపుఁ

డద్భుతంబుగ నననిశాతాస్త్రనిహతి

గ్రొచ్చి కీలాలములు వెల్లిగొన వెల్లాచ్చి. 173

భా. హరులు = గుఱ్ఱములు, అనిన, కీలాలములు వెల్లిగొనవలయుగా, అవనిక = భూమిని, కార = వాడియైన, అస్త్రనిహతిక = బాణప్రయోగముచే, గ్రొచ్చి = భేదించి, వాజిత్యష్ట = గుఱ్ఱాలయొక్క, దప్పిని, వారించెను.

రా. హరులు = వానరులు, దగదొట్టి, అనిక = యుద్ధముందు, మెలగలేవు. క. 'స్థావరతిర్యక్పదముల, కేవలపునగ్రియలు దలఁప నేవచనముల్, దేవమనుష్యాది క్రియ, భావింపగ నేవచనబహువచనంబు' అని యాంధ్రభాషా భూషణము గనుక హరులు మెలగలేవనిత్రయోగము. నవమైన, అజిత్యష్టక = తిరుగయుద్ధము సేతున నెడు కాండను, వారించెను = అణచెను, ఈయతిప్రతాపుడు = రావణుడు, అత్యర్థుతంబు గక = నాకును వెరగవునట్లుగా, నవ = వింతలై, నికార = తీక్షణములునైన, అస్త్ర = దివ్యాస్త్రములయొక్క, తానరప్రయోక్త పర్యతమలనన్నియు నాగుచేసినవిగనుక, నిహతిక = ప్రహారముచేత, గ్రొచ్చి = గుడులుగావ్రేసి, కీలాలములు = నెత్తురులు, "కోటిలేంధిని కీలాల" మ్మని అ. వెల్లిగొనవెల్లార్చి, సరిలేకవారించెనని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. మును పిమ్మహాయోధుఁ ఘనసంగరోత్సాహ,

సన్నాహసంపత్తి • విన్నదిమొద

లాప్తసేనాదినఁ హయసంగత్యవి,

• రతినిబిడౌజాండు • రాజరాజ

సింధురాజబ్రదుకు • నెడకుండ రక్షించు,

కొనుటకు నతియత్నమునఁ బరగుట

దెలిసియు నిబ్బలాఁధికుని జయద్రథు,

సద్యోవధార్హుని • జంపుటకును

తే. బ్రతినయం బే నొనర్చకఁ పార్థబాణ

ములనె ప్రొద్దు గ్రుంకెడుదాఁకఁ • బోరు జరుపు

చున్నవిజయహాని జనింప • కున్నె యకట

శత్రునకు దర్పకాల మై • సత్త్వ మెక్క.

174

రా. మునుపు = పూర్వముందు, ఇమ్మహాయోధు = రావణునియొక్క, సంగర = యుద్ధముందుగల, అవిరతిని = ఎడతెగకుండుటచేత, బిడౌజాండు = జిండుడును, రాజరాజ = కుబేరుడును, సింధురాజ = వరుణుడును, అతియత్నమునఁబరగుట = ప్రచ్ఛన్నులై యుండుటననుట, దెలిసియు, జయత్ = సద్యోక్త్యుద్వేగమున వర్తింపుచున్న, రథుక = రథముగలవాని, సద్యోవధార్హునిక = ప్రొద్దుగ్రుంకకమును పేచంపఁదగినరావణుని, చంపుటకు, బ్రతినయంబు = యుక్త్యంతరమును, ఓనర్చక, అపార్థ = నిర్భయము

లైన, బాణములచేతనే, శత్రువును దర్పకాలమై సర్వమెక్కడ = రాక్షసులకురా
త్రి దర్పకాలముగనుక, కడమ నులభము.

భా. ఇస్తుయోధు = అర్జునునియొక్క, సంగర = ప్రతిజ్ఞచేతనేన, “పరిజ్ఞానిసంవి
దాపశ్చసంగరః” అని ఆ. అత్తనే నాదికర్ణాదిబలములయొక్క, సంగతియొక్క, అ
విరతిక = ఉడుగమిచేత, నిబిడజుండు = నిబిడమైన తేజముగలవాడు, రాజరాజ = దు
ర్యోధనుడు, జయద్రథుక = పైంధవుని, పార్థ = అర్జునునియొక్క, విజయహాని = అర్జు
నునికిఁ గీడు, కడమ నులభము.

వ. అని తలపోసి.

175

తే. కరము భానుబింబము మాయఁ ♦ గప్పె నభము

నంబకములరాగమునఁ బెంపారుచూడ్కిఁ

బ్రతిభటుఁడు చూచి నరుఁ డింక ♦ మ్రగ్గ కెట్టుఁ

బూన్కి విడఁ డని సంరంభమును వహింప.

176

భా. అని తలపోసి = కృష్ణుఁ డీలాగువిచారించుకొని, అంబకముల = నేత్రముల
యొక్క, రాగమునక = అనురాగముచేత, ప్రతిభటుఁడు = పైంధవుఁడు, నభమును = ఆ
కాశమును, చూచి సంరంభమునువహింపఁగా, మాయక = మాయచేత, భానుబింబ
మును గప్పెను.

రా. అనితలపోసి = లక్ష్మణుఁడీలాగువిచారించుకొని, రాగమునఁబెంపారుచూ
డ్కి = ఎఱ్ఱనైనచూడ్కిచేత, ప్రతిభటుఁడు = రావణుఁడు, చూచి, నరుఁడు = మనుష్యుఁ
డు, పూన్కి విడఁడని సంరంభమును వహింపఁగా భానుబింబము, మాయక = మాగుఁ
డువారునట్లుగా, అంబకములక = బాణములచేత, నభముఁ గప్పెను.

వ. ఇట్లు గప్పిన.

177

సీ. మదిలోనమిత్రాస్తమముకాంక్ష మిక్కిలిఁ

• గలిమిఁ దద్దిశ నంబకప్రయుక్తి

సలుపుచుఁ దత్కాలచావలోపహతాత్మ,

రక్షణుం డగువానిఁ ♦ బ్రచురబంధు

సింధురాజును బలోర్జితు మేఘనాదగు,

గున్న క్రియాసహకూరభీమ

సేనానిమాత్రుఁడుఁ సింహనాదములచే,

నతివిశ్రుతంబుగ ♦ నాక్రమించి

తే. బిట్టు సమయించె ధృతిఁ బాళఁ భేదిముఖ్య

భేదములు గన్నులారంగఁ ♦ జూచి మెచ్చ

సప్రగల్భరామావరజప్రయుక్త
విడియపటుశరవ్యాపారవిలసనంబు.

178

రా. మదిలోను, అమిత్రాస్తమయ = శత్రునాశమందుగల, కాంక్ష = అపేక్ష, మిక్కిలి, కలిమిక్ = కలిగియుండుటచేత, తద్దిశక్త = అత్యున్నతముగా డెడుదిక్కున, అంబకప్రయుక్తి = బాణప్రయోగమును, తత్కాల = అయ్యున్న కాలమునకు, చాపలోప = విల్లవోపుటచేత, హతమైన, యాత్మరక్షణుండగువాని, ప్రచురబంధు = అధికబంధువయిన, సింధురాజును = సముద్రుడుగలవాని, బలొర్జితుని, మేఘనాదముక్త = రావణుని, “అనచిచ” యనునూత్రమున భారతార్థమందును న్యక్తియాశబ్దాదిని నకారపుబొల్లున్నది. న్యక్తియా = రావణునిచేతితిరస్కారమును, అనహ = ఓర్వని, కూరములునై, భీమభయంకరములునయిన, నేనా = వానరసేనలయొక్క, అతిహత్యోగ = మిక్కిలి విరివియైన, సింహనాదములచేత, అతివిశ్రుతంబుగ = మిక్కిలి బ్రసిద్ధమగునట్లుగా, ఆక్రమించి, సప్రగల్భుడైన, రామావరజ = లక్ష్మణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రయోగింపఁబడిన, విజయమందు, పటు = సమర్థములైన, శరములయొక్కవ్యాపారవిలసనంబు, ధృతిక్ = రావణునిధైర్యమును, సమయించెను.

భా. మిత్ర = నూర్చునియొక్క, తద్దిశక్త = అనూర్యాస్తమయదిక్కునందు, అంబకప్రయుక్తి = దృగ్ద్యౌపారమును, “అంబకంశీత్రశరయోః” అని వి. తత్కాలమందలిచాపలముచేత, ఉపహత = చెఱుమఱియైన, ఆత్మరక్షణుండగువాని, ప్రచురబంధుక్ = ప్రచురబంధువులుగలవాని, సింధురాజును = సింధవుని, మేఘనాద = మేఘధ్వనియొక్క, గురున్యక్తియా = అధిక తిరస్కారమునకు, నహ = సమర్థములునై, కూరములునైనభీమసేనునియొక్క, సింహనాదములవేతనాక్రమించి, ధృతిక్ = సం తోషముచేత్తి, “ధృతిశ్యోగాంతరేక్షార్యధారణాధ్వరతుస్త్విషు” అని వి. పాకభేదిముఖ్యభేదములు = ఇంద్రాదిదేవతలు, మెచ్చగా, రామావరజ = కృష్ణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రేరేపఁబడిన, విజయనియొక్కపటుశరవ్యాపారవిలసనంబు, సింధురాజును సమయించెనని యన్వయము.

తే. సరగున బునఃప్రకాశితచండధాముఁ

డగుచు విజయప్రతిష్ఠచొ • పువ్వియ కుండ

నిలిపె నాసురకులవైరి • నిజవిచిత్ర

శక్తి నట్లు మున్నేచినశత్రు నడచి.

179

భా. పునఃప్రకాశిత = తిరుగాఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడిన, చండధాముడగుచుక్ = నూర్చుడుగలవాడై, అసురకులవైరి = కృష్ణుఁడు, కడను సులభము.

రా. పునఃప్రకాశితమైన, చండభామండలము = ఉగ్రప్రతాపముగల వాడై, విజయప్రతిష్ఠచొప్పు = శత్రుసంహారముచేసెదవని లొకలోనాడుకొన్న ప్రతిష్ఠచొప్పు, అవియగుండ, అ, సురకులవైరి = రానాగులు, విజయముక్క, విచిత్రమైన, శక్తి = శక్తియను నాముగముచేత, శత్రుకలక్ష్యమని, అడవి = పడకనీ, కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

180

మ. నునుమేచాయలనామకూర్చియుజుక్తు బాధస్వప్నంబునం గనకొచ్చారెపుయ్యమూర్తిబ్రయునుగ్రద్వేషించే నివ్వినం బున నేయించి మురుంగఁ జేసితఁ గడుఁ మూర్ఖాభిలోనక్కట్టా యుచుచు రాజులరాజు గుండె రగుత్రామర్దనము చేర్పఁగన్.

రా. అనుజుక్తుకలక్ష్యమని, ప్రియం = ప్రియమైనవాని, అనుచు, రాజుల రాజురఘుపతి, రవిప్రత్రాసులు = సుప్రవాదులు, తేర్పఁగాఁ గుండెను.

భా. ముక్త = ఇటకుముచు పెన్నఁడును, బాధక = దుఃఖమును, స్వప్నంబున = స్వప్నమందైనగాని, కనకయూర్పరపుయ్యమూర్తియైనవాని, అనుజుక్తు = చెల్లెలైనసుస్మలను, ప్రియం = పతిని, ఇవ్వినంబున, ఏయించి = చంపించి, మూర్ఖాభిలో, అనుజు మురుంగఁజేసిననియ్యనుము, అనుచు, రాజులరాజు = దుర్యోధనుఁడు, కుండెను.

వ. తదనంతరంబ తద్దయు నుద్దీక్షితం బగుకోపాకోపంబున

182

తండ్రికి సరి సులభము.

క. వాయుజననచరవాహనుఁ

డై యేపున నిజచమూదయంబు గడచి రాఁ

బోయెఁ బరిపంథిబలము న

పాయము వొందింతు నేన యనితమకమునన్.

183

భా. వాయుజనన = వాయుపుభంగివేగముగలవై, “ప్రజవీణానోజనః” అని చర = చరించెడి, వాహనుడై = ఆశ్వములుగలవాడై, పరిపంథిబలము = శత్రుసేనను, కడమ సులభము.

రా. వాయుజుడనెడిననచరము వాహనుగాఁగలవాడై, పరిపంథి = రాజుని యొక్క, బలము = లావును.

క. ఆవీరుడు మును ననబా

రావలిఁ బవనసుతుకొంచి • యాత్మబలజయ

శ్రీ వెలయించిన నంతయు

వై వస్వతనంతరిన్మపవర్యుడు గినినెన్.

184

రా. ఆవీరుడు = అపరిపంధి-రావణుడు, పవనసుతుకొ = హనుమంతుని, నృప
వర్యుడు = రాముడు.

భా. ఆవీరుడు = దుర్యోధనుడు, పవనసుతుకొ = భీముని, నృపవర్యుడు = ధర్మ
జుడు, కడమ సరి.

ఉ. ఈవిధి నల్లి యాన్యపతి • యేయశరంబులఁ దద్విరోధి దాఁ

జేవ దొఱంగి సాధనవిశేషవిహీనతఁ జెంది కుందె మూ.

రాఘవతిచేత మే నెఱుంగ • కంతటఁ దత్ప్రతిబోధలబ్ధిచే

భావములోఁగలంక చొరఁ బాటె దదీయుల కార్తి హెచ్చఁగన్. 185

భా. ఆన్యపతి = ధర్మరాజు, ఏయశరంబులచేత, తద్విరోధి = దుర్యోధనుడు,
మే నెఱుంగక, కుందెనని క్రిందిఁ న్యాయము. శత్రు = అయిన రాఘవతియొక్క, ప్రతిబోధ
లబ్ధిచేత = ఎఱుకకలిమిచేత, అతఁడూర్పుతెలియఁబడెననుట, తదీయులకుకొ = కర్ణ
దులకు, భావములో, కలంక = అశుకు, చొరఁబాటెనని క్రిందిఁ న్యాయము.

రా. ఆన్యపతియేయు = రాముడుజేసెడి, శరంబులచేత, తద్విరోధి = రావ
ణుడు, కుందెను, తత్ప్రతిబోధలబ్ధిచేత = అమూర్ఖతెలియఁబడెత, భావము, లోఁగకొ
= చిన్నబోఁగా, తదీయులకుకొ = లంకకుండెడివారికి, అర్తిహెచ్చఁగాను, లంకను
జొరఁబాటెను.

ఆ. అంశలోఁ బ్రదీప్త • మైనయక్షపితశ

క్తిని గతంబు మూర్ఖ • మునిగినట్టి

రాకొమరుడు లేచి • రణమత్తుఁ డయ్యెఁ గూ

ల్పినయతండు వెరఁగఁ నచుమునుంగ.

186

రా. అక్షపిత = అక్షునితొక్కియైన రావణునియొక్క, శక్తిని = శక్తియనెడు
నాయుధముచేత, మూర్ఖమునిగినట్టి రాకొమరుడు = అత్తణుడు, రణమత్తుఁడయ్యెను.

భా. అక్షపిత = చెఱుపఁబడనటువంటి, శక్తిని = బలముచేత, లేచి యన్నండుకన్య
యము, రణమందు, మత్తుఁడయ్యెకొ = అన్యవిచారము లేనివాఁ డాయెను.

తే. తెలివి చేకొని యతఁ డంతఁ • బలుపురఁ గడుఁ

బేరు కలయట్టితనయోధవీరవరుఁ

నుక్కు మడఁగఁ ద త్తద్వంద్వయుద్ధవిధిసి
బిరుదు లై రిపు లడఁచుచుఁ • బేర్పుటరసి.

187

భా. తెలివిచేకొని = మూర్ఖుడవలసి, ఆతఁడు = శత్రువునఁడు, తనయొక్క
యోధవీరవగులను ద త్తద్వంద్వయుద్ధవిధిచేత, రిపులు = పాండివులు, అడఁచుచుఁ
బేర్పుట = జయించుటననుట, అరసి = చూచి, పనిచేసిని ముందరపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. తెలివిచేకొని = వివేకము దెచ్చుకొని, ఆతఁడు = రావణుఁడు, కడమనుబధము.

వ. ప్రతివిధానం బన్వేషించి.

188

ఆ. అతివిశాలధృతిఁ హృద్రిసిభాన్తుజు
బహురణప్రయత్నభరవినిద్రుఁ
జేసి యరులత్తుల్లు • చెఱుపఁ బంచెద నని
యాత్మనెంచి యతని • నట్ల పనిచె.

189

రా. అతివిశాలధృతిగలవాని, అద్రినిభుజైన, అనుజాఁ = కుంభకర్ణుని, బహు
రణ = పెక్కుమోతలయొక్క, “రణరణ” అని ఆ. ప్రయత్నభరముచేత, విని
ద్రుఁ = మేల్కొన్నవానిగా, చేసి, అట్ల = అయంచినప్రకారముననే, పనిచేను.

భా. అతివిశాలధృతిచేత, మహాద్రిసి = అద్రినిబోలినవాని, భానుజాఁ = కర్ణుని,
రణ = యుద్ధముయొక్క, ప్రయత్నభరిమంగు, వినిద్రుఁ = జాగరూకుని, చేసి పనిచేను.

వ. పనిచిన నశండును నతిధయంకరసన్నాహంబుతోడ నాహవక్రీడకు
నురువడించె నప్పుడు తత్పరివారంబు.

190

రంటికి సరి సుబధము.

చ. ప్రకటత నేడు నీ ననిభరంబు వహించితె కించినచిత
భ్రుకుటివిమాక్తికీకృతవిరోధివఘాతుచకుంభకర్ణ యూ
జ్ఞ కిటులు భీష్మరోషమునఁ • జేరక తద్దశవాసరంబు లూ
రక చనఁ జేసి తక్కట తిరంబుగ మ మ్మిక నైనఁ గావవే.

191

భా. పరివారము కర్ణునితో ననెడుమాట, కించించితమైన, భ్రుకుటి = బొమ
ముడిచేతనే, విమాక్తికృత = హరివిరహితములగాఁ జేయఁబడిన, విరోధివఘాతశత్రు
స్త్రీలయొక్క, కుచకుంభములుగలవాఁడా, కర్ణ = సంబుద్ధి, భీష్మనియందలి రోషము
న, తత్ = అభీష్టునియొక్క, దశవాసర్థములు = యుద్ధదినములు పదింటిని, చనఁజేసితి
వి, ఇకనైనఁ గావవే.

రా. విమాత్తీకృతమున విరోధనధూతులముల గలవాఁడా, కుంభకర్త = సు
బుద్ధి. తత్ = అనునుపటిదైన, గత = అన్తచేత నిద్రచేసిననుట, వాసరంబు లారక
చనఁజేసితివి, కడమ సరి.

చ. నరుఁ డని లెక్కనేయఁడు మనంబున శాస్త్రపు ననుహాత్ముచే
యురణముఁ బెక్కుచోట్లఁ గనియున్ మననాయకుఁ జేమిచెప్ప ని
ద్దురమునుమున్నగాఁ దెలిపి • తోడుగ ని న్నెటు లైనఁ దేక యి
ట్లరికృతభీష్మహాని ననయంబును దుర్బలఁ డయ్యె నక్కటా. 192

రా. నరుఁడని = మనుష్యుఁడని, మననాయకుఁడు = రాజుఁడు, నిద్దుర = నిద్ర
ను, మునుమున్నగాఁ దెలిపి, భీష్మ = భయంకరమైన, హనిచేత, కడమ సులభము.

భా. నరుఁడు = అర్జునుఁడు, అనిక = యుద్ధమందు, శాస్త్రపు లెక్కనేయఁడు =
ఎటువంటిశాస్త్రపునైనఁ దృణీకరించుననుట, మననాయకుఁడు = విరోధనుఁడు, ఇద్దుర
మును = ఈయుద్ధమును, మున్నగాఁ దెలిపి నిన్నెట్లులైన, తేక = యుద్ధమునకుఁ దోడు
కరాక, భీష్మనియొక్క హనిచేత దుర్బలఁడయ్యెను, కడమ సరి.

వ. అసి మఱియుం దమదొరలచావు లాగ్గడించి యివి యన్నియు మన
ప్రభువునకుం బ్రభవించుట నీయనాదరంబునంజేసి కాక నీవు గావల
యునని యొనర్చిన నసివిషయమున నసివార్యంబు గాదె యని ప్రస్తు
తించుచుఁ బరివేష్టించి యత్సాహంబు దీపింపం జేయఁ బెంపొంది
యమందవిక్రమంబున నెందును నెదురులేక యాకడిందిజోదుపరబలం
బుల నేలంగలవుచు బలువు పోలువు దెలుపుచుండ నప్పుడు. 193

కంటికి సరి సులభము.

సీ. ప్రశ్నార్థిభద్రవాఁడరాఘటోత్కచలన,
శ్మంతరవముఁతఁ • గడుఁ బొదలెడు
నీవీరుఁ గుదియించి • కావుము మనసేన,
ననుహరిసార్థవాక్యములు రవిజుఁ
డలవడఁ దెలుపునఁతన యానిశాటుఁ డిం,
గదధర్మనందనఁగంధవహజ
నాసత్యసుతఁడమూ • హాధానికపులక,
స్ఫూర్తికారణ మైనపొలుపుతోడ
తే. దివసనాయకుఁడటైఁ • గవిసి తత్త్వ
హారయత్నంబు నైశల్య • మందఁజేసి

దివ్యబాణచక్రప్రాసశీర్షశక్తి

శూలముఖ్యప్రయోగవిస్ఫురణ నెరిపె.

194

భా. కృష్ణుడనెడుమాట, ప్రత్యర్థిభద్రవారణ = శత్రుశుభముల నివారించె
దువాడా, ఘటోత్కచ = సంబుద్ధి. లసత్ = బిప్పుచున్న, కంఠీరవముశీతికా = సింహ
ముఖంగిని, పాదలెడు నీవీరుకా = కర్ణుని, కుడియించిననసేనగావుము, అను = అనెడి,
హరి = శ్రీకృష్ణునియొక్క, సార్థ = ప్రయోజనసహితములైన, వాక్యములు, రవిజాకా
= కర్ణుని, తలపడఁజెలుపునంతన, అనికాటుఁడు = ఘటోత్కచుఁడు, అంగదకా = వేడు
కచేత, ధర్మనందనుఁడును, గంధవహజ = భీముఁడును, నాసత్యసుత = నకులసహదేవులు
ను, చమూనాథ = భృష్టద్యుమ్నుఁడును, అదిక = మొదలుగాఁగలవారికి, పులకన్పూ
ర్తి = రోమాంచమునకు-సంతోషాతిశయమునకనుట, కారణమైన, పాలుపుతోడకా =
వికాసముతోడ, దివసనాయకుపట్టిపైకా = కర్ణునితోడ, కవిసి, ప్రాస = ఈతొలును,
“ప్రాసస్తుకుంతః” అని అ. శూలమును, ముఖ్య = మొదలుగాఁగల యాయుధముల
యొక్క, ప్రయోగవిస్ఫురణను నెరిపెను.

రా. ప్రత్యర్థి = శత్రువులనెడి, భద్రవారణ = మత్తేభములయొక్క, ఘటా =
సమూహములయందు, ఉత్క = వేడుకగల, చల = లంఘించుచున్న, సత్కంఠీరవము
రీతిని, అను = అనెడి, హరిసార్థ = వానర సమూహముయొక్క, “సంఘసార్థతు” అని
అ. రవిజాకా = సుగ్రీవుని, అంగద = అంగదుఁడును, ధర్మనందన = సుషేణుడును, గం
ధవహజ = హనమంతుఁడును, నాసత్యసుత = మైదద్వివిదులును, చమూనాథ = నీలుఁ
డును, అది = అదిగాఁగల, కపులకు, అన్పూర్తికారణము = విచారహేతువు, దివ్య = దే
వతలయొక్క, బాణచక్ర = బాణసమూహముయొక్క, ప్రాస = పో మొత్తుటయందు,
శీర్ష మైనశక్తిగల, శూలముఖ్య = శూలశ్రేష్ఠముయొక్క, కడమ సరి.

వ. అతఁడను దానికిఁ జిలింపక సుస్థిగుండయ్యెనప్పుడు.

195

కెట్టికి సరి సులభము.

తే. అంతరమునంద యాశుగఁసంతతిపడి

నందికొని త్రుంచె దైత్యేరితాయుధమును

దనజుఁడపరిమేయపలాశిఁఘనశిలాభి

హతి నినజు నుగ్రమన్యమూర్ధ్నితునిఁ జేసె.

196

రా. అంతరమునంద = నడుమనే, అశుగఁసంతతి = హనుమంతుఁడు, దైత్య = కుంభ
కర్ణునిచేత, ఈరిత = ప్రయోగింపఁబడిన, అయుధమును = శూలమును, త్రుంచెను, అప.
రిమేయపలాశి = అధికమాంసభిక్షుకుఁడు, దనజుఁడు = కుంభకర్ణుఁడు, ఉగ్రమన్యకా =
అధిక శోపముగలవాని, ఇనజాకా = సుగ్రీవుని, మూర్ధ్నితుని చేసెను.

భా. అశుగసంతతి=బాణసమూహముయొక్క, సడిక=వేగముచేత, అందికొని=పొదిగి, వైత్య=ఘటోత్కచునిచేత, ఈరిత=ప్రయోగింపబడిత, అయ్యుధమును=అయ్యుధములనన్నిటిని, శ్రుంచెను, దనుజుడు=ఘటోత్కచుడు, పలాశి=వృక్షములయొక్కయు, “పలాశీరుద్రుమాగమాః” అని అ. సున=దట్టమైన, శిలా=రాళ్లయొక్కయు, అభిహరిచేత, ఇనజాక=కర్ణుని, ఉగ్రమశ్యు=అధికశోషముచేత, మూర్ఛికునికొ=వ్యాపింపబడ్డవానిగా, చేసెను.

అ. అంత నిలక యమ్మహాబలునిగృహీతుఁ

జేసి శత్రుబలవిజృంభణంబు

రూపునెడ హరింతు • నేపున నావార

లెల్లఁ జూచి సంతసిల్ల ననుచు.

197

భా. అంతనిలక, అమ్మహాబలకొ=కర్ణుని, నిగృహీతుఁజేసి=నిగ్రహించి-ఆణచియనుట, కడను గులభము.

రా. అంతనిలక, అమ్మహాబలునికొ=సుగ్రీవుని, గృహీతుఁజేసి=పట్టుకొని, హరింతుకొ=కొంపోయెదను, కడను సరి.

తే. రాక్షసుండు ఖేలాగతిఁబ్రాజి యగుచు

నర్కనందనునెత్తి బాహాంతరమున

నానగి మహాశుగంబుల • వానగురిసెఁ

దద్బలంబుల మనములు • దల్లడిలఁగ.

198

రా. రాక్షసుండు=కుంభకర్ణుడు, ఖేలాగతి=లీలాగమనముచేత, బ్రాజియగుచుకొ=ఒప్పుచున్నవాడై, అర్కనందనుకొ=సుగ్రీవుని, ఎత్తి, బాహాంతరమునకొ=రొమ్మన, అనగకొ=నిలుచుకొగా, రిత్=అనుగ్రీవునియొక్క, బలశ్రేణి, మహాత్=అధికమైన, శుక్=శోకముచేసగు, “మన్యుశోకాతుశుక్ప్రీయా” మ్మని అ. అంబుల=ఉదకములయొక్క-కన్నిశయొక్క యనుట, వానగురిసెను.

భా. రాక్షసుండు=ఘటోత్కచుండు, ఖ=అకాశమందును, “గగనమనంతంసురవర్తఖ” మ్మని అ. ఇలా=ధూమియందునగు, గతి=సంచారముచేత, బ్రాజియగుచు, క్రమముననీ, అర్కనందను=కర్ణునియొక్క, నెత్తికొ=శిరమనందును, బాహాంతరమునకొ=ఎత్తస్థలమందును, అనగకొ=అనునట్లుగా, రిత్=కర్ణునియొక్క, బలశ్రేణిమనములు తల్లడిలఁగ, మహాశుగంబులవాన=బాణవర్షమును, కురిసెను.

సీ. అరికిన ట్లగపడి • యనిషేధనీయమ్మా

నుం డై వివస్వత్తనూభవుండు

గడు నంతః దెలివొంది • కటకటా వీఁ డింత,
 చేయునే యే నిడ • ఛెండినై తు
 వెన వీని నత్యంతఃవిశ్రుతినాసత్వ,
 మును జెందునట్లుగా • ననుచు రేసి
 సరభసోత్థానుఁ డై • కరములసద్దశ,
 నమ్ములనై పుణి • మువ్వరముగఁ

ఆ. దనతలఁచినయట్లు • మనుజుశార్దూలున
 వార్యమన్యువికృతఃపదనుఁ గాఁగ
 నవయవములు వ్రచ్చి • యభ్రమునకుఁ బాఱ
 నడఁచె వాఁడు పినుగునట్లు న్మోయ.

•199

భా. అనిషేధనియమానుపశక్యమాగాని, మానుండై = అభిమానముగలవాఁడై, వివస్వత్తనూభవుండు = కర్ణుండు, తెలివొంది = ధైర్యముఁ దెచ్చుకొని, అత్యంతవిశ్రుతి = అత్యంతప్రసిద్ధి, నా, సత్త్వమును = బలిమిని, చెందునట్లుగా, నాకార్యమునకుఁ గీర్తివచ్చునట్లుగాననుట, వీనిఁజెండినైతుననుచు, సరభసమైన, ఉత్థాన = ఉత్సాహముగలవాఁడై, కరము = మిక్కిలి, లసత్ = ఓప్పచున్న, దశక = అష్టనుభంగిననుట, అమ్ములనైపుణి = బాణచాతుర్యము, మువ్వరముగ, దనుజశార్దూలుఁ = ఘట్టోత్కచుని, మన్యు = శ్రోధముచేత, వికృతపదనుఁగాఁగ, అభ్రమునకుఁ = అకాశమునకు, పాఱనడఁచెఁ = పాఱఁగొట్టెను.

రా. అనిషేధ = అడ్డపెట్టుటలేకుండునట్లుగా, నియమానుండై = కొంపొలుకుచున్నవాఁడై, వివస్వత్తనూభవుండు = సుగ్రీవుండు, తెలివొంది = మూర్ఖుఁడెరిసి, అత్యంతమును, విశ్రుతినాసత్వమును = విగతములైన కర్ణసానికిములుకలవాఁడౌటను, చెందునట్లుగా, సరభస = వేగముతోఁగూడిన, ఉత్థాన = ఎగయుటగలవాఁడై, కరముఁకే = హస్తములచేతను, సద్దశనమ్ముఁకే = వాడిపండ్లచేతను, అవార్యమైన, మన్యుఁకే = శ్రోధముగల, దనుజశార్దూలుఁకే = కుంభకర్ణుని, విగతపదనుఁగాఁగ, వచ్చి, అభ్రమునకు, పాఱకే = ఎగయఁగా, వాఁడు = అకుంభర్ణుండు, అడఁచెను = స్త్రుద్దెను.

వ. అప్పు డప్పద్మబంధునందనుండ.

200

తే. ఈ తెఱంగున ఘనదైత్యుఁడేత నొవ్వఁ
 బొదువఁబడియునుఁ గ్రమ్ముఁ • బొదువనీక
 చనియె నగ భృశప్రీతితో • వినుతి నేయఁ
 దనబలము గూడ దనుజుండు • గనలె మిగుల.

201

రా. క్రమఱబొడువనిక = మఱియుఁబట్టువడక, అనిభృత = వ్యక్తమైన, ప్రీతి
తో, తనబలము, కూడక = కూడునట్లుగా, చనియెను, దనుజుఁడు = కుంభకర్ణుఁ
డు, కనలెను.

భా. క్రమఱబొడువక = తిరుగ వానిజయించుటకు, నికచనియె = నికొక్కనికే
చెల్లెను, అని = ఇటని, భృత = భరింపఁబడిన, ప్రీతితో, విజృంభణ = స్తోత్రముచేయు
గా, తనబలము = తనసేనను, కూడఁగా, దనుజుఁడు = శుబోత్కచుఁడు, కనలెను.

ఉత్సాహ. కనలి యసుర ప్రళయకాలుకరణి బేర్చి పగల బ
ల్తానల కుటికి యుటికి చనియ ♦ మోది యాశుభక్షణం
బున మదించుతనకు జడిసి ♦ పోటుదొరలు జెరలఁగా
వనజమిత్రసంతతి ననవన్య జేరె బోరికిన్.

202

భా. అ, శుభలక్షణంబునక = శుభమైనయుక్తులగుననే, “నిర్వాణపారస్థితా
కాలనికేషోత్సవయోక్షణః” అని అ. కూరునికి యుద్ధమే గుర్తుము గనుక, వనజ
మిత్రసంతతిక = కర్ణుని, చేరెను.

రా. కనలి, అసుర = కుంభకర్ణుఁడు, అశు = శత్రుమైన, భక్షణంబున, వనజమిత్ర
సంతతిక = సూర్యసంశయముగల, అనవన్యక = రాముని, చేరెను, కడమ సరి.

వ, చేరి యుట్లనియె.

203

సీ. విను నీవు వాండ్రవీం ద్రను జయించితి నని,

క్రొవ్వకు మిచట నఁకొల్లఁదిబోఁడు

భూరిప్రతాపసింధూరయశశ్చామ,

రాత్యలంకృతకకుబంతదంతి

కుంభకర్ణుఁడు రణఃస్థూరుండు భీమను,

తుండాహుతత్వదుష్పండబలుఁడు

బలురక్కనుఁడు పోర ♦ బ్రబ్బినాఁ డిట్టిన,

న్నెఱిగి మార్కొను మిప్పుడే బృహరణ

తే. వై భవాలంబనదనుజవధవిధి నిను

గలఁచి యిదె మ్రొంగఁ గదిసితి ♦ నిలునిలు మని

ప్రాధి గనుటకుఁ దగ దాశరథివరేణ్య

కర్ణకఠినముల్ నీశౌర్యకథలు సభల.

204

రా. కుంభకర్ణుఁడు రామునితోనగుచూట, భూరిప్రతాపమనెడిసింధూరము
చేరెను, యశః = కీర్తియనెడి, చామరములచేరెను, రాత్యలంకృత = మిక్కిలి నలంకరింపఁ

బడిన, కకుబంత=దిగంతములయందున్న, దంతి=గజములుగలవాడు, భీమ=భయంక
 రమైన, సు=లేస్సిన, తుండ=ముఖమును, “నక్త్రాన్వీనదనంతుండ” మని అ. అ
 మాత=ప్రేత్యబడిన, త్వత్=నీయొక్క, ఉద్బంధబలములుగలవాడు, పృగు=అధిక
 మైన, రణవైభవమునకు, అలంబ=అలంబమైన, సత్=లేస్సిన, అనుజ=చిత్తుడైన
 లక్ష్మణునియొక్క, వధవిధిచేత, అని=యద్ధమందుగల, ప్రాధిగనుటకు, తగ్గ=తగు
 నట్లుగా, నినుమ్రంగగదిసితిని, దాశరథిరేణ్య-సంబుద్ధి. నిశౌర్యకథలు సగలను, క
 రకతినములు=వినగూడకున్నవి.

భా. కర్ణునితోఁగుటోత్కచుడనెడుమాట, ఆశ్వులంకృతమునైనదిగంతదంతుల
 యొక్క, కుంభకర్ణ=కుంభస్థలములును జెవులునుగలవాడు, క్రమముననే యలంకార
 మిది, భీమసుతుండు = భీమునికుమారుడు, అమాత = భస్మమునేయబడిన, త్వత్=
 నీయొక్క, ఉద్బంధబలములుగలవాడు, పృగు=అధికమైన, రణవైభవముగల, అలంబ
 సదనుజునియొక్క వధవిధిచేత నినుగలచి మ్రంగగదిసితిని=అలంబానుమరిజంపితిని
 నిన్నును మ్రంగగదిసితినుట, నిలునిలును, అని=ఇటుని, ప్రాధిగనుటకు, అశతగను,
 తొల్లింటివలె రణప్రాధి నామందరజెల్లదనుట, రథిరేణ్య=కర్ణ-సంబుద్ధి. నిశౌర్య
 కథలు=పంక్తిములు, కతినములు=ఇవి చెల్లనివి తాత్పర్యము.

క. అని చూపఱ కద్భుతముగ

దనుజుడు యుద్ధంబు చేసి • తచ్చక్తి దుదన్

దనువుతగు లుడుపుకొనియెం

దనవారలు గలగఁ బగఱదళములు నెలగన్.

205

భా. తత్=అకర్ణునియొక్క, శక్తిక్=ఇంద్రదత్తశక్తిచేత.

రా. తత్=అరానునియొక్క, శక్తిక్=బలిమిచేత, కడును సులభము.

తే. అంత నత్యుగ్ర మగువోరు • గొంత జగుగ

నశ్రొముఁ డతికాయాభిఖ్యుఁ • డఖిలరణక

శాధికారి గాంధీర్యతో • మధిఘటోద్భ

వుండు ద్రుపదముఖ్యుఁ బలువుర వసించె.

206

రా. అఖిలరణక శాధికులైన, అరి = శత్రువులయొక్క, గాంధీర్యమనెడి,
 తోయధి=సముద్రమునకు, ఘటోద్భవుండు = అగస్త్యుడైనవాడు, అతికాయాభి
 ఖ్యుడు = అతికాయుడైనవాడు, ద్రుపదముఖ్యులక = వనచరశ్రేష్ఠులను. వానర
 ముఖ్యులననుట, వధించెను.

భా. అంతక = ఘటోత్కచుడునుగొనినతగువాత, అరి = అత్యంతమును,
 కాయాభిఖ్యు = రేహకాంతిగలవాడు, “అభిఖ్యానామవోధయో,” అని వి, అక్ర

ముడు గడుక దేహకాంతికలుగదనుట, రణకళానికారి, గాంభీర్యతోయధి,
ఘటోద్భవుడు = ద్రోణుడు, ద్రుపదముఖ్యులక = ద్రుపదుడు మొదలయిన
వారిని, విధించెను.

మ. అనివాద్యం దశః దంతటం దనయమిథ్యామృత్యువారాప్తన
ర్తనచేతం గురుమానసాస్పితవిషాదగ్లాని యయ్యెం దనుం
దనునిర్ముక్తునిఁ జేయుచు విశిఖసంధానాతీవేగప్రపం
చనసౌమిత్రి యనేకయుద్ధకృతిధృష్టద్యుమ్నఁ జేపారగన్. 207

భా. అతడు = ద్రోణుడు, అంతటను, తనయ = కుమారునియొక్క - అశ్వ
త్థామయొక్క, మిథ్యా = అసత్యమైన, మృత్యువారాప్తనర్తనచేత, తను, తనునిర్ముక్తు
నిక = దేహనిర్ముక్తునిగా, చేయుచుక = తనకుఁ దానేదే గామువిడుచుచుననుట, విశిఖ =
బాణములయొక్క, సంధానమందు నతివేగమైన, ప్రపంచన = ప్రయోగమందును,
సౌమిత్రి = లక్షణుండైనవాడు, అనేకయుద్ధములయందు, కృతి = నేర్పరియైనవాడు,
ధృష్టద్యుమ్నుడు, ఏపారగ, గురు = అధికమానట్లుగా, పెద్దయొక్కయనికాని,
మానసమందు, అర్పిత = పెట్టబడిన, విషాదముచేతిగ్లానిగలవాడయ్యెను.

రా. అతడు = అతికాయుడు, తన = తనయొక్క, విశిఖసంధానమందలి యతి
వేగముయొక్క, ప్రపంచనక = విస్తరించుచేత, “పదివిస్తారే” అని ధానువు.
సౌమిత్రి = లక్షణుడు, యుద్ధకృతి = యుద్ధక్రియయందు, ధృష్ట = దృఢమైన, ద్యుమ్ను
= సత్త్వముగలవాడు, “ద్యుమ్నంస్యాచ్చబలేధనే” అని వి. ఏపారగ, తనుక =
తన్ను, తను నిర్ముక్తునిఁ జేయుచు, తనయొక్క, అమిథ్యా = అసత్యమైన, మృత్యువార్త
యొక్క, ప్రనర్తనచేతక = వినిపించుటచే, గురు = తండ్రియైనరావణునియొక్క, మాన
సమందర్పితవిషాదగ్లానియయ్యెనని యన్వయము అకాయుడు నొచ్చెను = అనాత్మ
విని రావణుడు కన్తిపడెననుట.

వ. అంత.

208

సీ. గురుదివ్యబాణచాతురిని గూఢినవాని,

గారాఘభృశీనఖండవిక్ర

మోగునెంతయును దుర్యోధనుం డని గెల్పుఁ,

దనకొనర్పగజాలు • నని గణించి

యాతీవ్రబలుబహుభాగ్రతనాశకర్క,

తరమన్యుదశముఖుఁ • డరివధమున

కత్యావరతః బంచే • నన్త్రాన్తపుశిః జూషే,

నతఃకును బ్రహ్మేష • అపగమః.

తే. చేష్టు లైరి తద్భ్రీష్టః ప్రవిష్టంభణమున

కెదురు లేక మూర్ఖత్వాననుదము లడగఁ

దత్ప్రతివిధానకుశలాచ్యుతప్రయత్న

మున బిరుచు డింప కపు డొప్పి • నసలనుట.

209

రా. గురుఁ = అధిక మైన, గుర్యోగమండలి = యుగమునేను శక్యముగానివాడని, బహుభాగ్యనాశముచేతఁ గఠోరతరములైన, మమ్యక్ = శోక ప్రాసములుగలవాని, దశ ముఖుఁడు = రావణుఁడు, పంచేను = అంపెను, తత్ = అయింద్ర జన్మయొక్క, బ్రహ్మేష్ట విష్టంభణమున కెదురు లేక, మూర్ఖఁ = మూర్ఖ చేత, మానమదము లడగఁగా, ప్రతి వీరులు = రామాదులు, అపగతరణచేష్టులైరి, తత్ = అబ్రహ్మేష్టముయొక్క, ప్రతి విధాన = ప్రతిక్రియకు, కుశల = సమర్థమునై, ఆచ్యుత = స్థిరమైన, ప్రయత్నముచేత.

భా. గురుఁ = ద్రోణుని, మీతినవాని, ద్రివిదియొక్క గారావుఁబట్టిని, ఉగ్రుఁడైనవాని, అతీత బలుని, ఇవి యశ్వత్థామకు విశేషణములు. గుర్యోగమండలి, అనిఁ = యుగమంగు, గెల్చును, ఓనర్పగఁజూచునని, బహుభాగ్యనాశముచేతఁ గఠో రతరమైన వాన్యదశగల ముఖముగలవాఁడు = ఇది గుర్యోగమనికి విశేషణము. అరవిధ మనకుఁ బంచేను, తద్భ్రీష్టఁ = అబ్రహ్మణునియొక్క, అష్ట విష్టంభణమునను, మూర్ఖఁ = వ్యాపించుచున్న, “మూర్ఖామోహనముఞ్చాన్త్రయయోః” అని ధాతువు. మాన మును మదము నడగఁగా, తత్ = అబ్రహ్మణునిబాణముయొక్క, ప్రతివిధానమునకు, కుశల = సమర్థుఁడైన, ఆచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, ప్రయత్నిమున, ప్రసవీరులు, అప గత = విడువఁబడిన, రణచేష్టగలవారలైరి యని క్రిందటికన్వయము. కృష్ణునిమాటవలన నాయుధములు పడినైచి యానారాముఞ్చాన్త్రమునకు నమస్కరించి రనుట, అపుడు, అనిలసశుఁడు = భీముఁడు, బిరుచుడింపకయొప్పెను = నమస్కరించక యొండైననుట.

వ. అంత.

210

ఆ. అతఃకు సకలస్థైర్యవితతిని సంజన, నౌషధిసమూనయనవిహితపు

నఃప్రతిష్ఠగా నొనర్చి వర్జన కెక్కు, శౌర్యవిక్రమనయాచర్య నడపె.

భా. అతఃకుఁ = భీముఁడును, సంజనకావిధీసమాన, అనఁ = అనఁగాను, స్థైర్యవితతిని, విహితఁ = చేయఁబడిన, పునఃప్రతిష్ఠ గలదానిగా నొనర్చి వర్జనకెక్కడి, శౌరి = కృష్ణునియొక్క, అనిక్రమ = విక్రమరహితమైన, నయచర్యఁ = నీతిమార్గమును, నడపెను, కృష్ణునియొక్క సంజననివంతినీతిచేత భీముఁడు నాయుధమును విడిచెననుట.

రా. ఆశ్రమం = హనుమంతుడు, సకలశైవ్యవితతి, సంతానవధులయొక్క, సమానయన = తెచ్చుటచేత, విహితమైన, ప్రసక్తిప్రతిష్ఠాగళ = లుగ బ్రతుకుట గల దానిగా, ఒనర్చి, కార్యముయొక్కయు, విక్రమ = అభిసాన శైవ్యముయొక్కయు, నయ = నీతియొక్కయు, చర్యన నడపెను.

తే. అపుడు మనుజేంద్రముఖ్యు లాహారి నుండి

రనఘ నీదునుహత్వ పీఠుని పొగడఁగ

వచ్చు నారాయణమహాస్త్రవైభవ మిటు

లఫలముగఁ జేసి రిపులకొన్వదఁచి తనును.

212

రా. హరి = హనుమంతుని, నారాయణ = లక్ష్మణవ్యాము, మహాస్త్ర = బ్రహ్మాస్త్రముయొక్క.

భా. మనుజేంద్రముఖ్యులు = ధర్మరాజులు, రంటికి నరికడమ నులగిము.

చ. అఘవిపన్నహస్తమునల్లు తరించి పునర్నహాన్

వెలిగెడువారిఁ దద్రజని పేగభయంకరచీల దాకి పం

పలరఁగఁ బోరె వైరిదయ మర్కజఁ డడు వహించె మిక్కిలి

బలిమిఁ బ్రకంపితస్వప్రతనాపరిపాలనకార్యగౌరవము.

213

భా. తద్రజని = తరాత్రి, పేగ = పేగఁగా, అడు = అధ్యమందు.

రా. తద్రజని = తరాత్రియందు.

మ. రవిపుత్తుండు నిల్లు పూసి ప్రతిగర్జదీర్ఘరసంహారి

ప్తివిరాజచ్ఛరభీష్మకూభజయశోభివ్యాప్తి మీఠా మను

ష్యవిభుండు బృగ సంత నాప్రబలదోషాచారిణ్ బుట్టుగ

భువి నూల్చె బచనాత్మజుండు బలిమిఁ దుశ్శానాభిఖ్యునిన్. 214

రా. రవిపుత్తుండు = సుగ్రవుడు, ప్రతిగర్జతో = మాటుమలయుచున్న, వైరి =

శత్రువులయొక్క, సహారముయొక్క, క్షోప్తి = చేరిచే, విరాజిత్ = ప్రకాశించు

చున్న, భీష్మ = భీష్మకరుడైన, కుంభ = కుంభుడనెడి కుంభకర్మముమానునియొక్క,

జయముచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న, న్యాప్తి = న్యాపారముచేత, మనుష్యవిభుండు =

రాముడు, ఉబ్బగ, మీఠిస, అప్రబలదోషాచారి = అత్రబలుడైన నక్తంచ

రునియొక్క, “దోషానక్తంచరజని” అని వి. తోబుట్టుగు = అమృతమైన నికుంభుని,

దుశ్శాసన = అణపరాని, అభిఖ్యుని = కాలగలవాని, “అభిఖ్యునామశోభయోః”

అని అ. పవనాత్మజుండు కూల్చెను.

భా. రవిపుత్తుండు = కర్ణుడు, విరాజచ్ఛరముల గల భీష్మనియొక్క, కుంభ =

దోషునియొక్కయు, యశోభివ్యాప్తిని, మనుష్యవిభుండు = దుర్యోధనుడు,

ఉబ్బగ మీటె = భీష్మద్రోణులకంటెను రెస్సగా జగడము సేసెనమట. ఆప్రబల
దోషచారి = మిక్కిలి దురాచారియైన దుర్యోధనునియొక్కతోబుట్టుగును, దుక్కాస
నాభిఖ్యునికొ = దుక్కాసనుడనెడు శేరుగలవాని, పననాత్తజాండు కూల్చెను.

వ. అంత.

215

సీ. ఆహవనుహిమకః రాక్షయాతులసత్ప్ర,
తాప మత్యంతమ్ము దనరఁ గనలి
నూర్యసంతతినరః వర్యుండు సాహసౌ,
ద్ధత్యశౌర్యాదిదుఃస్థాంతవృత్తిః
బ్రబలువానిని ధర్తః రాజవీడు సౌరంగః,
దటిమే బాణముల నెంతయుఁ గలంచి
తద్భ్రాతృభంగ మంతయు నప్పు డరసి వా,
సవినిర్గతుం డయి సరభసమున

ఆ. స్వశ్రితనికురుంబః వనశిఖిమేఘనా
దాభేధానుః జాబలాఘ్యమీద
నడచి దుర మొనర్చె సభమున నుండి ని
ర్జరులు బెగడ నిగుడఁ సాయకముల.

216

భా. ఆహవ = యుద్ధముయొక్క, మహిమకర = ప్రభావమునుజేయుచున్న,
అక్షయ = అక్షయమునయి, ఆరుల = సరిలేని, సత్ప్రతాపము తనరునట్టుగా, నూర్య
సంతతినరవర్యుండు = కర్ణుడు, వృత్తిచేతఁ బ్రబలువాని ధర్తరాజును వీడుఁజొరంగదటి
మొను, తతో = ఆ, భ్రాతృభంగమంతయు నప్పుడరసి, వాసవి = అర్జునుడు, స్వశ్రిత =
నిజాశ్రితులనెడు, వనశిఖి = అడవి నెమళ్లకు, “శిఖాశశ్శిఖీకేరీ” అని ఆ. మేఘనాద
మువంటి, అభిధాన = శేరుగలవాడు, అర్జునునికి విశేషణము. అబలాఘ్యమీదనడచి,
సాయకములకొ = బాణములచేత, సభముననుండి = అకొళమందుండి, నిర్జరులు బెగడు
నట్టుగా దుర మొనర్చెను.

రా. ఆహవనుహికొ = యుద్ధభూమియందు, మకరాక్షయాతు = మకరాక్షుఁ
డను ఖరాసుగుని పుత్రునియొక్క, “నైర్యతోయాతురక్షసీ” అని ఆ. అసత్ప్రతాప
మత్యంతమ్ము తనరుచుండఁగాఁగనలి, నూర్యసంతతినరవర్యుండు = రాముడు, వృత్తిచేతఁ
బ్రబలెడువానిని = అమకరాక్షుని, ధర్తరాజవీడు = యమలోకమును, చౌరంగదటి
మొకొ = చంపెననట, తద్భ్రాతృభంగమ్ము = అమకరాక్షునిమరణమును, అరసి, వాసవి
గృహములలోఁబడి, వినిర్గతుండయి, స్వశ్శ్రిత = దేశలనెడి, వనమునకు, శిఖి = అగ్ని

వంటినాడు, మేఘనాదాభిధానుడు = ఇంద్రజిత్తు, అబలాభ మ్మోక్షక = నేనతో,
గూడిన కామనిమోద, నడచి పభముననుండి దురమి ర్చును.

వ. ఇట్లు పోరిపోరి.

217

ఉత్సాహ. వెరవు నేపుఁ జూపెడు ప్రతివీరువిక్ర మక్రియా

గరిమమును సహింపలేక • కలను దొఱఁగి పోయి భాఁ

దిరిగి వచ్చె నీతఁ డింకఁ • దెగువ మిగుల తరప కె

ట్లరుగు ననుచు నహితబలము • లలఁగి కలఁగఁ జూచుచున్. 218

రా. గరిమ = మహత్త్వమును, మును = మునుపు.

భా. గరిమమును = అతిశయమును, కడకు సరి.

మ. బలదీప్తాశుగసంతతి ప్రబలితః స్ఫార ప్రతాపోదయో

జ్వలనంయద్ర భసంబురుద్రుమఖసంఽచారక్రియః మీఱఁగా

నలఁగించెం బ్రతివీరునట్టియెడ నానాకీశసంతానము

అయ్యలఘుస్థేముఁడుఁ దత్ప్రతాపశిఖి మాఁయంజేసి యార్చెన్ దగన్.

భా. బలదీప్తమయిన, అశుగసంతతి = బాణజాలముచేత, ప్రబలితమైన, స్ఫార
= ప్రకాశింపుచున్న, ప్రతాపోదయముచేత నజ్వలమైన, సంయత్ = యుద్ధ
మందుఁగల్గి, “సంయత్సమిత్యాజసమియ్యద్ధ” మని అ. ర. సంబు = అటోపము,
రుద్రునియొక్క, మఖసంచారక్రియః = దక్షిణార్ధరక్తిడను, మీఱఁగా నట్టియెడను,
అనాకీశసంతానము = అర్జునుఁడు, ప్రతివీరుని = కర్ణుని, నలఁగించెను, అయ్యలఘుస్థే
ముఁడుక = కర్ణుఁడును, తత్ = అయ్యునియొక్క, ప్రతాపశిఖిక = ప్రతాపాగ్నిని,
మాఁయంజేసి యార్చెను.

రా. బలదీప్తఁడైన, అశుగసంతతి = హనుమంతునిచేత, ప్రబలిత = ప్రబలము
గాఁ జేయఁబడిన, స్ఫారప్రతాపోదయముచేత నజ్వలమైన, సంయత్ = యుద్ధము
యొక్క, రథసంబు = వేగము, ఉరు = అధికమైన, ద్రుమ = వృక్షములయొక్క, ఖసం
చారక్రియః = అకసమునవిసరిస్త్రాయుటచేత, మీఱఁగాక = మిక్కిలియు నొప్పఁగా,
నానా, కీశసంతానము = వానరసమూహము, ప్రతివీరుక = ఇంద్రజిత్తును, నలఁగించెను,
అయ్యలఘుస్థేముఁడుక = అధికస్థైర్యముగల యాయంద్రజిత్తును, మాఁయంజేసి = మాయ
చేత, తత్ = అవానరసమూహముయొక్క, ప్రతాపశిఖిని, అర్చక = చల్లార్చెను.

వ. అంత.

220

క. మాననిధి జిహ్వుఁడు సుమి

త్రానందనుఁ డన్నపను పుదంచితవృత్తి

మానసధృతిఁ బెనుపఁగ నఱి

పై నడరి శరోక్షవృష్టిఁ బఱిగించె వడిన్.

221

రా. జిహ్మఁడు = జయశీలఁడు, సుమిత్రానందనుఁడు = లక్ష్మణుఁడు.

భా. సుమిత్ర = బంధువులను, అనందనుఁడు = సంతోషపెట్టెడువాఁడు, మానస మంగుఁగల, ధృతిఁ = సంతోషమును, కడను సరి.

క. శరవన్న మిట్లు గురియుచుఁ

బరఁగుమహాబలజయానుభావస్థైర్య

స్ఫురణాఘ్న సతని నతఁడఁ

సరభసనారాచవృష్టిఁ సంవృత్తుఁ జేసిన్.

222

భా. మహత్ = అధికమైన, బలజయములయొక్క, అనుభవస్థైర్యస్ఫురణచేత శాఘ్నని, అతనిఁ = అర్జునుని, అతఁడుఁ = కన్ఠుఁడును, నారాచవృష్టిచేత, సంవృత్తుఁ జేసెఁ = అవరింపబడవానిఁగాఁజేసెను.

రా. మహాబలజ = హనుమంగుఁడు, యానుక్ = వాహనముగాఁగలవాని, అతనిఁ = లక్ష్మణుని, అతఁడుఁ = ఇంద్రజిత్తును, చేసెను, కడను సులభము.

వ. ఇట్లు దలపడి.

223

ఆ. సరిగఁ బోరి రక్కఁజపుశోదు లిరువురుఁ

గరియుఁ గరియుఁ బోలెఁ గడిఁదిలావు

గిరియుఁ గిరియుఁ బోలెఁ గంటునిశాల్మీయు

హరియుఁ హరియుఁ బోలెఁ నగలు నొడల.

224

కంటికి సరి సులభము.

సీ. బుడొరులసరోషహుంకృతిఁ గెరలుచుఁ

శైరలితూపులవానఁ గురిసి కురిసి

శరవృష్టిఁ బశ్యంత్రసమితిచే నఱుగఁచు,

నటికి పై నమ్ములు పఱిపి పఱిపి

సాధనవికలతఁ సాధించి మించుచు,

మించి. నెచ్చేనులు నొంచి నొంచి

దివ్యాస్త్రముల సాలఁ దెగువమై నేయుచు,

నేసి నిష్ఫలమైనఁ కేసి కేసి

తే. లలి నొకరొకర్లకడఁగలఁ లక్ష్మణేంద్ర

జిత్తులాఢీలశౌర్యలై చిత్రరణము

సలిపి గొకకొంతతడవు వాసనవిరోచ

నాత్మజులసామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్ల.

225

రా. లక్షణేంద్రజిత్తులు, అభీలకౌర్యులై, వాసవ=ఇంద్రునియొక్కయు, విరోచనాత్మజ = బలియొక్కయు, సామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్లఁ జిత్రరణమును జరిపిరి.

భా. లక్షణునియొక్కయు, ఇంద్రజిత్ = మేఘనాదునియొక్కయు, కులా = సామ్యముచేత, అభీల = భయంకరమైన, కౌర్యముగలవారై, వాసవవిరోచన = ఇంద్ర సూర్యులయొక్క, అత్తజులు = అర్జునకర్ణులు, “ద్యుంధ్యుం లేశ్రామమాణంపదంప్ర త్యేకమభిసంబధ్యతే” అనున్న్యాసమువల్ల వాసవాత్మజుడును విరోచనాత్మజుడు ననుట.

వ. అంత.

226

ఆ. చతురశల్యరచిత సారథ్యయోగాధి

గతమదాతిశయ నఖండధైర్యుఁ

బ్రతిభటుని వధించెఁ డబ్రథితాజివిజయుండు

రాముతమ్ముఁడు సురరాజు మొచ్చు.

227

భా. చతురుడైనశల్యునిచేత రచితమైన సారథ్యయోగమువల్ల, అధిగత = పొందఁబడిన, మదాతిశయముగలవాని, బ్రతిభటునిక = కర్ణుని, వధించెను, విజయుండు, రాముతమ్ముఁడు, కృష్ణుఁడును.

రా. చతుర, శల్య = బాణములచేత, ‘శల్యంపంశశలాకాయాంశంకుతోమరయో రపి, శల్యఃకర్చిన్తహీసాల శ్చాన్విన్తదనకాదపః’ అని రత్నమాల. రచితమైన సారథియొక్క, అయోగ = వియోగముచేతనయిన, అధి = మనోవ్యధచేత, గత = పోయిన, మదాతిశయముగలవాని, బ్రతిభటునిక = ఇంద్రజిత్తును, బ్రథితమైనట్టి యాజివిజయముగలవాఁడు, రాముతమ్ముఁడు = లక్ష్మణుఁడు, వధించెను.

సీ. అతిదుర్జయుం డైనప్రతిగ్రీవు నిట్లుచూ,

పరాచి యబ్బలుమగం డన్నకడకుఁ

జని మ్రొక్క నన్నరేశ్వరుఁ డెత్తికొఁగిటఁ,

జేర్చి యానందవిజృంభణమునఁ

బరఁగె నామఱునాఁడు డ్రాధిమద్రవిభుండు,

ప్రదళితబహువైరిపం కిగఱుఁడు

సేనాని యైనను శివుఁ డైనఁ గేశవుఁ,

డైన నెదిర్చి నాయప్రములకుఁ

తే. బ్రాణములు వెచ్చవెట్టిక • బ్రతికి పోవ
లేడకట నాకు నకుఁ జేమిలెక్క యుచును
దనకురుబసాఘరయోషిఁ ధానమహిను
గడఁకఁ బెనుపంగ నతనిపై • నడచి పోరె.

228

రా. అమలునాఁడు, ప్రాథమిక్ = ప్రకాశముగల, రవి=నూర్యునియొక్క,
ధ=కాంతివంటి కాంతిగలవాఁడు, ప్రదళిత, బహువైరి, పంక్తిగనాఁడు=రావణుఁడు,
నాకు, నకుఁడు=మనుష్యుఁడు, ఏమిలెక్కఁజునుమఁ దనకు, ఉరుబలౌఘ=అధిక నీనా
సమూహముయొక్క, రయోవిధానమహిను, కడఁకఁ=రోషమును, పెనుపంగ, అతని
పైఁ=రామునిమీఁద.

భా. ప్రాథివేత, ప్రదళితములైన బహువైరిపంక్తులయొక్క గళములు గల
వాఁడు, మద్రవిభుండు=శల్యుఁడు, నీనానియొ=దళవాయియొ, తనయొక్కకురుబలౌ
ఘముయొక్కయు, అతనిపైఁ=ధర్మరాజుమీఁద, పోరెను, కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

తే. ఆనృపతి సైన్యమును గదనాతిలోలు
భానుజులసదృశాశక్తి • ప్రావుగఁ గొని
యాఁగఁ దచ్చ్యోజేజంబు • నతని నొంచె
నని విరూపాక్షుఁడనఁ బర్వనతఁడు మెఱసి.

229

భా. ఆనృపతి=ధర్మరాజు, కదన = యుద్ధమందు, ఆతిలోలుఁ=అతిప్రియు
లైన, “లోలుపోలోలుభోలోలుః” అని ఆ. ఆనుజుల=తమ్ములయొక్క, సదృశాశక్తి
ప్రావుగఁగొని, తత్=ఆశల్యునియొక్క, తేజంబునాఁగెను, అనిక్ = యుద్ధమందు,
విరూపాక్షుఁడనఁ=రుద్రుఁడనఁగా, పర్వ=ఓపైడి, ఆతఁడు=శల్యుఁడు, అతనిక్=
ధర్మరాజునని నొంచెఁ=నొప్పించెను.

రా. ఆనృపతి=రాముఁడు, సైన్యమును, కదనాతిలోలుఁడైన, భానుజుఁ=
సుగ్రీవునిని, లసదృశాశక్తిని=ప్రావుగఁగొని, తత్=ఆరావణునియొక్క, శల్య=బాణ
ములయొక్క, తేజంబునాఁగెను, అతనిక్=సుగ్రీవుని, విరూపాక్షుఁడనఁబర్వనతఁడు
=విరూపాక్షుఁడనెడురాక్షసుఁడు, మెఱసి నొంచెను.

వ. ఇట్లు నొప్పించిన నిన్నులు గురియుకోపంబునం జూపు దీపింప నానమర
శూరు నాలోకించి.

230

రంటికి పరి సులభము.

ఆ. ఇతఁడు మామకాజుచతురతఁ దెగకపోఁ

డింక ననుచు నాపులెల్లఁ జెలఁగ

మిపులఁ గినుకఁ గెరలుఁ రవిసూనునందను

భాన మపును వింతఁ యై వెలింగె.

231

రా. ఇతఁడు=విరూపాక్షఁడు, మామక=నానబంధమైన, అజిచతురతఁ=యద్ధచాతుర్యముచేత, తెగకపోఁడు, అనుచు, కినుకఁగెరలు=కోపాద్రిక్తుడైన, రవిసూనునందుఁ=సుగ్రీవునిచుండు, అనుభావము=ప్రభావము, వెలింగెను.

భా. ఇతఁడు=ధర్మరాజు, మామకుఁ=శత్రువులను, అజిచతురతఁ=అజిచాతుర్యముచేత, తెగకపోఁడు=అగ్రహింపకమానఁడు, అనుచు నాపులెల్లఁజెలఁగ, రవిసూనునందుఁ=ధర్మరాజునియొక్క, భానము వింతయై వెలింగెను.

వ. అపీఠశాస్త్రాలంబు పెద్దయంద్రుడు దద్దయు నుద్దీక్షకౌర్యుండై.

రెంటికిని సరి.

క. అని నేసి చేసి యంతట

మనమునఁ గడుఁ గెరలి యుద్ధమహిమాఘోరిని

ఘనుఁ బ్రతినిరు విరూపా

క్షునిశ క్తిప్రాధిచేతఁ గూల్చి చెలంగెన్.

233

భా. యుద్ధమహిమయంగ, మాతులనిఁ = మేననామయైనవలెనని, “మాతృభ్రాతృమాతులఁ” అని ఆ. విరూపాక్షునిశక్తిప్రాధిక్తఁ = సుద్రుఁడిచ్చినశక్తిమహిమచేత, కూల్చి=చంపి, చెలంగెఁ=సంతోషమున విప్పొరగెను.

రా. యుద్ధమహిమచేత, అశులునిఁ=సరిలేనివాని, విరూపాక్షుని, శక్తి=సత్త్వముయొక్క, ప్రాధిక్తఁ గూల్చి చెలంగెను.

క. పరదుస్సహశల్యమహా, దర్శనాశన మాచరించి • తగునైనికుల

గర వలరించినశౌర్య, స్ఫురితునతనిబొగడియట్టచు హరిముఖ్యుల్.

రా. పర=శత్రువులకు, దర్శనాశనమైన, శల్య=బాణములుగల, “శల్యంబంశశలాకాయాంశంకుతోమరయోరపి, శల్యఃకశ్చిన్నహిపాలః” అని నిఘ. మహాదర=మహాదరుడనగురాక్షసునియొక్క, నాశనము నాచరించి, ఆలించిన, ఆతనిఁ=సుగ్రీవుని, హరిముఖ్యులు=కపిశ్రేణులు, నుతించిరి=పొగడిరి.

భా. పరదుస్సహమైన, శల్యమహా=శల్యసపరాక్రమువల్లనైన, దర=ధయముయొక్క, “దరోఽస్త్రియాంధయైశ్చధ్రే” అని ఆ. ఆతనిఁ=ధర్మరాజును, హరిముఖ్యులు=కృష్ణాదులు, పొగడిరి, కడమ సరి.

తే. అంతః దద్భాశ్చపుత్రబలాతిశయము
దను మహాపార్శ్వబలనాశమున సలచగ
నుడుకుచున్నదుర్యోధను • నుగ్రమచ్యు
దశముఖు నులూకశకుని పాశము గలంఁ.

255

భా. అంతః, తత్ = అగర్త రాజుయొక్క, శ్రావ్య = తన్ను బ్రసక్త మానులయొక్కయు,
పుత్ర = ప్రతివింధ్యాది ప్రాపణీయలయొక్కయు, బల = స్వేషగుర్మమాదిబలము
యొక్కయు, అతిశయము, తమక్ = తన్ను, మహత్ = అధికమైన, పార్శ్వ = పరివార
మయొక్క, నాశమునక్ = హానిచేత, ఉడుకుచున్నదుర్యోధనుని, ఉగ్రమచ్యున,
మన్య-కోకకోపములయొక్క, దశ = అశ్వగల, ముఖక్ = ముఖముగలవాని, దుర్యోధ
నునికి విశేషము, ఉలూకునియొక్కయు శకునియొక్కయు, పాశము = నాశము,
కలంచెక్ = వ్యాకులపడఁజేసెను.

రా. అంతః, తత్ = అసుగ్రవునియొక్క, శ్రావ్యపుత్రులదైవముగఁ దుసయొక్క
బలాతిశయము, మహాపార్శ్వ = మహాపార్శ్వ (పెనెడు రాక్షసునియొక్క, బలనాశ
మునక్ = కూల్చుటచేసెనుట, తమక్ = తన్ను, సలచగ, దుర్యోధనుక్ = యుద్ధమునను
శక్యముగానివాని, దశముఖక్ = రానెనుని, ఉలూక = గూఢలసెడి, శకుని = పక్షుల
యొక్క, “ఉలూకస్తువాయసారాతిపేచికా” అని అ. పాతము = స్కాటు, కలం
చెను, అవకుశనమాయె ననుట.

సీ. ఆదుష్టవరనుఁ • డప్పటికుదకు ని,
జానుజపుత్రుని • త్రాడు లొకఁడు
మిడినోక కలనిలో • మడియుట యూహించి,
వగచుచు నప్పుడు • వైరిస్మృతి
నాఁ • ధీషణోదగ్రవిక్రమనహః,
యశవిజృంభించుమహాప్రతాపః,
దలపడఁ జాలని • తాంత్రైర్యంబుతో,
నరిగి దైవపాయన • వ్రాదనుకల్పి

తే. కాగవిని దన్నుపతీబలశ్రీ గంగ
నరిగి మునిగెఁ దత్కాండచ • మంబులోన
మునిగి యాగెను దనమేరు • మోయకుండ
దానిదిరమైనవాస్తవంభ • గర్తకటిమ.

236

రా. అదువైతనుడు = రావణుడు, వగచుచు, వైరినైతిని, అనుజుడైన
 లక్ష్మణునియొక్కయు విభీషణునియొక్కయు మదగ్రవిక్రమసహాయత్వముచేత విజృం
 భించు మహాప్రతాపునికై = ధర్మనాయకుని, తలపడికొనఁజూర్చుటకు, చాకొనఁ
 మిక్కిలి, నితఁడై = అధికమయిన, ధైర్యంబుతో, దైవపాద్యపన బంధమైన, అయన =
 మార్గమందుగల, ప్రాదమర్తికైక = ప్రాదశ్రేష్ఠముయొక్క - మంచి ముగుయొక్క య
 నుట, గతిని = ప్రకారమున, తన్నుపతి = అరామునియొక్క, బల = శీలయొక్క, శ్రీ
 = శృంగారము, కలంగఁగా, ఆరిగెనని క్రిందటికన్యయును. అరిగి ఈలాగునడచి, త
 త్ = అరామునియొక్క, కొండచయంబులోనకై = బాణసమూహముగాను, మునిగెను,
 మునిగి = ఈలాగుమునిగి, దానికై = అబాణసమూహమున, తిరమై, నవమైన, అస్తంభ
 = జాడ్యములేని - ప్రకాశించుచున్నదనుట, ధర్మవింటియొక్క, పశుకై = సామర్థ్య
 ముచేత, మేనుమోయకుండ, అరిగెను = అస్త్రములకు బ్రతిస్త్రములచేసెను.

భా. అదువైతనుడు = దుర్యోధనుడు, అనుజ = తిమ్మలయొక్క, విభీషణ = భ
 యంకరమునయి, మదగ్ర = అధికమైన, విక్రమసహాయత్వముచేత, మహాప్రతాపుని, వైరి
 నృపతికై = ధర్మరాజును, తలపడిజాలని = ఎదిరింపలేని, తాంతత్వ, ధైర్యంబుతో
 దైవపాయనమనెడి, ప్రాదమర్తికైక = ప్రాదశ్రేష్ఠమునకు, అగతిని = అప్రకారమున -
 ఒంటికొడైయునుట, తన్నుపతి = అదుర్యోధనుడు, అరిగెను, తత్ = అమడుగుయొ
 క్క, కొండచయంబులోనకై = బిల్లలోపల, మునిగి, తిరమైన, వాస్తంభనయొక్క
 ధర్మగుణయొక్క పటిమచేత, దానికై = అయదకమును, మేనుమోయకుండనాగె
 ను, జలస్తంభనవిద్యకలదు గనుక.

వ. అట్టిసమయంబున.

237

చ. అయమితభీమశక్తివిహితానుజపాతనుడై గృశించుచు
 న్నయనాతశోకుడమ్మనుజునాధుడ భీము మహావిపత్తునెం
 తయును విముక్తవిగ్రహు నొనర్చి సహోదరక్షక కేంద్రుని
 క్రియ యొనరించు టెట్టయనుభవమునం దురటిల్లె మిక్కిలిన్. 238

భా. అయమిత = అడఁపబడిన, భీమునియొక్క, శక్తి = బలిమిత, విహిత = చే
 యబడిన, అనుజపాతనుడై = దుక్కససాదినాశముగలవాడై, అహత = అడఁగని, శో
 కముగలవాడు, మనుజునాథుడు = దుర్యోధనుడు, భీముని, విముక్తవిగ్రహుకై =
 శరీరవిహితునిగా, ఆను = ఆనెడి, భేదమున, దురటిల్లెకై = కలెను.

రా. అయమిత = అడ్డపెట్టబడిన, భీమమైన శక్తిచేత విహితమైన, అనుజ = ల
 క్ష్మణునియొక్క, పాతనముగలవాడై గృశించుచు, నయ = నితచేత - ఇది శోక్కునమ
 యమగాదను నితచేత ననుట, హతశోక డమ్మనుజునాథుడు = రాముడు, భీముకై =

భయంకరమైనవాని, మహావిపక్షక=రావణుని, విముక్తమైన, విగ్రహ=యౌధమ
గలవానిగా, ఒసర్చి=పాఠద్రోలి యనుట, దురటిల్లెను, కడమ సమము.

సీ. అంతలావునఁ బేర్చి • యనిలజాండు నిజాను,
జప్రాణదానంబు • సలిపి తనదు
మదిలోనమోదసంపదలు నించుచు నుండ,
నాన్యపాలుఁ డీటని • యాత్మ నెంచె
ఘనశౌర్యధైర్యవిఖ్యాతి మిక్కిలిని వ,
ర్తిలుచుండ బ్రతుకుమఁదులనగమును
మానుగ వినివారిఁతోనతాదోషన,
త్వాపూఢినిసమానుఁ • డగుచుఁ దెచ్చె

తే. వంశమున కెల్లఁ గీర్త్యభావంబు మిగుల
నీతఁ డీతనిఁ దల్లి దా • న్బ్రేవేళఁ
గనియెనో యని జగతిలో • ననుజనౌఘ
మెల్ల నవగుణాధికునిఁగా • నెన్నకున్నె.

239

రా. అంతక=అంతటను, అనిలజాండు=హనుమంతుడు, నిజానుజ=అక్షుణుని
యొక్క, ప్రాణదానంబు=బ్రతికించుటను, చలిపి, మోదసంపదలు=సంతోషాతీతయ
ములను, నింపుచునుండఁగా, అన్యపాలుడు=రాముడు, ఎంచిన ప్రకారము చెప్పుచు
న్నాడు, ఈతఁడు=హనుమంతుడు, బ్రతుకుమందల=సంతోషనౌపధులయొక్క, నగ
మును, వినివారిత=మిక్కిలివారింపఁబడిన, తోనతాదోష = న్యూనత్వదోషముగల, స
త్వపూఢిచేత, సమానుడగుచు, మానసహితుడై, కీర్త్య=కీర్తనయమైన, భావం
బు=వర్తన, మిగులఁగా, తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము. జగతిలోనను, జనౌఘము=జన
సమూహము, సాగుణ=మనోహరగుణములచేత, అధికునిఁగా నెన్నకున్నె.

భా. అంత=అంతైన, లావునక=బలిమిచేరి అనిలజాండు=భీముడు, నిజాను
జ=దుశ్శాసనునియొక్క, ప్రాణదానంబు=ప్రాణఖండనమును, చలిపి, తనదుమదిలో,
అమోదసంపదలు=భేదాతీతయములను, నింపుచునుండ, అన్యపాలుడు=దుర్యోధను
డు, ఎంచెను ఖ్యాతిమిక్కిలి, నివర్తిలుచుండక=పోవుచుండఁగా, బ్రతుకు=బ్రతు
కుచున్న, మందుల=నిర్భాగ్యులను, “మాధాల్పపటునిర్భాగ్యమందా” అని అ. న
గక=నవ్వఁగా, మను=ముందర, మానుగ, విని=వినియుడియు, వారితోన=వారితో
నట్లే, తాక=తాను, దోషముయొక్క, సత్త్వ=బలిమియొక్క, అపూఢిని=ప్రసిద్ధి
చేత, సమానుడగుచుక = సరియైనవాడై, వంశమునకెల్లకీర్తియొక్కయభావంబును,

తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము. తలఁడు, అనిజగతిలో, ననుకొనఁజు, అననుకాధికు
నిఁగాక=అవిశేషిఁగా, ఎన్నఁడున్నె=ఎంచునేయవలయు.

ఉ. ఎంతయు నిబ్బరం బయిసంఘాహనుపద్యములు వేసి యే
బంతము మీఱి ఘోరపరిపంఘులఁ ద్రుంచుచు యెప్పుడొక నా
రింతునొకో సమీరసుతుచేతకు నీకుగఁగిసి మేలుదు
స్వాస్థ్యంతుఁడు గాఁ డితం దనుచుశస్సుర్గంబు నింబులోపలన్.

భా. ఈహను=కోరికను, మద్బలయుక్తికా=నా లిమిచేత, పరిపంఘులకొ=శ
క్తువులను, ద్రుంచుటయెప్పుడు=ఇది యుత్సాహవాక్యము. సమీరసుతు = భీమునియొ
క్క, చేతకునిడుగఁజేసి యశఃస్ఫురగంబును, అర్జింతునొకోయని యన్వయము.

• రా. ఈ, పానువత్=హనుమంతునియొక్క, బలముక్తికా=బలయోగముచే
త, ఏకా=నేను, పరిపంఘుల, ద్రుంచుట=సంహరించితిగదా, సమీరసుతు = హను
మంతునియొక్క, చేతకుకొ=ఉపకారమునకు, ఈకుగఁగిసి=ప్రశ్నపకారముఁజేసి,
యశఃస్ఫురగంబును, అర్జింతునొకో=కాకుస్వరము.

వ. అని తలపోయుచు రిపుజయప్రయతమానమానసుం డయ్యె నంత.

సీ. చలపట్టి తనుఁ జంప • సముదిలోపాయప,

• ద్ధతి వెదకుచుఁ గని • ధర్మరాజు

వెడలఁ ద్రోయఁగ నొండు • వెరవులు చాళించి,

తనవారినిర్గమో • ద్ధతిపగలుకు

వెరఁ గొనర్పఁగలంక • విడిచి బెట్టిదపువీ,

రమ్మునఁ బలుతెంచి • రాజరాజు

సయిదోడునూడుబంటులు మదనుజఘాతి,

నిను మున్ను దెగటార్తు • నని నరపరు

తే. భీముఁ దాఁకె నపూర్వ • భృతరణరస

భారు లై యొండొరుల • దాఁక • వారు గదలు

బిరుసు నెరప మండలగతి • దిరుగగదువో

నారమున కబ్బె వేర్వేటి • నయనతుష్టి.

242

రా. ధర్మరాజు=యముడు, వెడలఁ ద్రోయఁగ, తనవారి=తన... కలయొక్క,
నిర్గమోద్ధతివెరఁగొనర్పఁగ, తొంకవిడిచి, రాజరాజుసయిదోడు=కు పేరితమ్ముడురాన
బంటుడు, నూడుబంటులు=పగదీర్చుకొనువాఁడై, మదనుజఘాతినీకా=సంభకర్తవ్విజంపి
న, నరపరుకొ=రాముని, తాఁకెను, వారు=రావణులు, కదలకొ=చలింపఁగాను, బిరుసు

సెరపక = శౌర్యముచూపఁగాను, మండలగతిఁదిగుగ, గదుమక = వీఁగజొత్తఁగాను, వారదునకు నయనతుష్టి యిచ్చెను.

భా. చలపట్టివెదకుచు, గర్జరాజు = పొండఁజేయుఁడు, వెవలఁద్రోయఁగక = వెళ్లఁదీయఁగా, తన = తనయొక్క, వారి = దిశలలోనుండి, నిగ్గమార్గతి = వచ్చెనువది, వెరఁగొనర్చ, కలంకవిడిచి, రాజరాజు = గుర్యోధనుఁడు, సయివోడుసూకుబంటయి = తమ్ములపగదీర్చుకొనువాడై, ఎరవగులి భీమునిఁవాఁకను, వారు = అభీముగుర్యోధనులు, గదలక = గుదియలచేత, బిరుసు సేవ, ఆత్మేనుక్రియ.

తే. పొసఁగ నేడు గదారణభుక్తి దొరకె

నాకుఁ గను దనియఁగ నని నారమండు

సన్నుదముఁ జెంగఁ దిర మైన మమ్ములపన

నొంకొరుల మించి పోరి రయ్యోధవగులు.

243

భా. గదారణభుక్తి = గదాయుద్ధానుభవము, తిరమైన, నయమ్ములపన = నేర్పుపనను.

రా. పొసఁగ, నేడుగదా, తిరమైన, ఆమ్ములపనక = అస్త్రకాశలముచేత, కడమ సులభము.

వ. ఇట్లు గడంగి మహాయుద్ధంబు నేయునంత.

244

ఉ. అంచితనైపుణిం బరఁగునంబక ఘోరతరప్రయుక్తిచే

మించుగదానవోద్ధతిసమ్మద్ధి గనంబడుచుండఁ బోరు సా

గించుచునుండ మానగుణార్జును రాజులజేవిఁ జూచి శం

కించిరి నన్నురామ మనఁగెల్పునుచు హరిముఖ్యులెంతయున్. 245

రా. అంబక = బాణములయొక్క, ఘోరతరమైన, ప్రయుక్తిచేత = పయోగముచేత, మించుగ, దానవోద్ధతి = రానవోద్ధత్యము, కనంబడుచుండ, రాజులజేవినిక = రాజులజేవిని, హరిముఖ్యులు = వానరశ్రేష్ఠులు, శంకించిరి.

భా. అంచితనైపుణిని, అంబక = నేత్రములను, ఘోరతరమైన, ప్రయుక్తిచేత = వ్యాపారముచేత, మించు, గదా గుదియలయొక్క, సమ్మద్ధి = వింతైన, ఉద్ధతి = ప్రహరములయొక్క, సమ్మద్ధి = అతిశయము, కనంబడుచుండ, రాజులజేవినిక = గుర్యోధనుని, చూచుకొనిముఖ్యులు = కృష్ణాగులు, శంకించిరి, కడమ సుమము.

వ. తననంతరంబ.

246

క. చేన చెదరి భీమాగుగ

దూహనికృతొరుధంగతాపజ్జ్వలితుం

దై వినుతుఁ డడఁగ జయమున

వై వస్వతసంతతిన్వపఁవర్ష్యఁడు మించెన్ :

247

భా. భీమునియొక్క, ఆశు=తీవ్రమైన, గదా=గురముయొక్క, అవహతి=మొత్తటచేత, కృతమైన, ఊరుభంగతా=తొడలువిఱుగుటగలవాడౌటనునది, అపత=అపదలచేత, జ్వలితుండై=మండుచున్నవాడై, వినుతుఁడు=దుర్యోధనుఁడు, అడఁగఁగా, వై వస్వతసంతతి=యమపుత్రుడైన, నృపవర్ష్యఁడు=గర్వరాజు, మించెను.

రా. చేపచెదరి, భీమ=భయంకరములైన, ఆశుగ=నాణములౌడి, దావ=దవానలముయొక్క, హతి=కొల్పుటచేత, కృతమైన, ఉరు=అధికమైన, భంగ=పరాజయములచేతనయిన, తాపముచేత జ్వలితుండై, వినుతుఁడు=రావణుఁడు, అడఁగఁ=డీలుపడఁగా, వై వస్వతసంతతి = మనువంశమందుఁగల, నృపవర్ష్యఁడు = రఘునాథుఁడు, మించెను.

తే. భీష్మ గురుకర్ణశల్యరఃసోష్ఠ నమర

ఘోర మగుయుద్ధ మతనితో • వైరి సలుప

ననుపమప్రాధిమం బదిదినము లైదు

రెండు నొండు విఘ్నంబు లేకుండ జరిగె.

248

తా. భీష్మ = భయంకరమునై, గురు = అధికమునై, కర్ణ = కర్ణములకు, శల్య = ములుకులవంటిదైన, రణ = ధ్వనియొక్క, ఊష్ణ = ఉగ్రత్వముచేత, అమర = దేవతలకు, ఘోరమగు = భయంకరమైన, యుద్ధము = జగడమును, తే. 'ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రథమశ్లో, నరయ నొక్కొకచో ద్వితీయార్థమిచ్చు' ననుక్షణమునల్లఁ బ్రథమకు ద్వితీయార్థము. అతనితో = రామునితో, వైరి = రావణుఁడు, చలుప, అనుపమ = సరిలేని, ప్రాధిమ్యంబు = ప్రాధిగల, అది = యుద్ధము, దినములైదు రెండను = ఏడుదినములు, ఒండువిఘ్నంబు లేక = ఒకవిఘ్నమునులేక, జరిగెను.

భా. భీష్మ గురుకర్ణశల్యలయొక్క రణమందుఁగల, ఊష్ణ = ప్రతాపముచేత, అమర = ఒప్పుఁగా, ఘోరమగు యుద్ధమును, అతనితో = ధర్మరాజుతో, వైరి = దుర్యోధనుఁడు, అనుపమప్రాధిమ్యం = ప్రాధిచేత, చలు = నడపింపఁగా, పది, విదు, రెండు, ఒండు = ఒకటియు, దినములు = క్రమమున భిష్మాదియొద్దదినముల్లు, విఘ్నంబులేకుండ జరిగెను.

• వ. అంత.

తే. దిగ్విధూజాలధమ్నిల్లఁధృతవిశుద్ధ

క్తి ర్రిగురుచూనుఁ డా.రాజు • కృత్స్నబలని

249

వేశ మారాత్రిచరగోత్రవిభునిలీలః
గలఁచె స్వాపహృతోరుషిక్రమతఁ గుంద.

250

భా. దిగ్విభూ=దిక్కుల నెడు స్త్రీలయొక్క, జాలయొక్క, ధమ్మిల్ల = గ
ప్పులయందు, ధృత=ధరింపఁబడిన, విశుద్ధ=నిర్మలమైన, కీర్తిగలవాఁడు, గురునూనఁ
డు=అశ్వత్థామ, అరాజు=ధర్మరాజయొక్క, కృత్స్ని=సమస్తమైన, “కృత్స్నిమత
వ” మ్మని అ. బలనిదేశము=సాధము, అరాత్రి=చుర్యోధనుఁడు పడినదినమురాత్రి
యందే, చర=చరించెడి, గోత్రవిభుని=హిమవంతునియొక్క, లీలకా=రీతిచేత, స్వా
ప=నిద్రచే, “స్వాన్నిద్రాశయనంస్వాపః” అని అ. వృత =హరింపఁబడిన, ఉరువి
క్రమము గలదౌటచేత, కుందకా=నిద్రచేత విరుసుచెడి నుండఁగానయట, కలఁచెకా
=నొప్పించెను.

రా. కీర్తియ నెడి, గురు=అధికమైన, నూన=పుష్పములుగలవాఁడు, “నూనం
త్రసవపుష్పయోః” అని అ. అరాజు=అరఘునాథుఁడు, కృత్స్ని=సమస్తమైన, బ
ల=బలిమికి, నిదేశము=స్థానమైనవాఁడు, అరాత్రిచరగోత్రవిభునికా=అరాక్షససంక
ఠీశ్వరుడైనరావణాసురుని, లీలకా=అవలీలచేత, స్వ=తనచేత, అపహృతమైన, ఉ
రు=అధికమైన, విక్రమతకా=విక్రమముగలవాడై, కుందకా=తగుపడునట్లుగా, కలఁ
చెకా=చలింపజేసెను.

సీ. అలఘుదో, ప్రాధిమాతులకృతవర్తనా,
హామ్యకంబున నభేద్యాత్మఁ డగుచు
నప్పు డావీరయోధాగ్రణి యుగ్రంబు,
భల్లవర్షంబులబలిమి నమర
శత్రుమస్తకము లసంఖ్యంబు లై ధర,
గుంపులు పడుచుండఁ గొట్టికొట్టి
యంతట సర్వమోఘాత్మప్రయోగుడై,
యూర్జితబలు ను తమోజు గన్వ
తే. తనుభివులనద్వరోదయమున వెలిగె
సత
పుష్పద్యము శాత్రవాసు
పుష్పద్యము దెగటార్చి భీనునిదయ
ప్రమహిమచేశనుదీర్ఘతేజఃకయ్యె.

251 .

రా. అలఘు=అధికమైన, దో, ప్రాధిమా=భుజబలముచేత, అరుల=సరిలేనట్లుగా,
కృత్స్నిమైన, వర్ష=వోడుయొక్క, సాహమ్యకంబునకా=సహాయకముచేత, అభేద్య

మైన యాత్మగలవాడగుచు, అప్పుడు, అవీరయోధాగ్రణి = రాముడు, అమరశత్రు
= రావణునియొక్క, మస్తకములు కొట్టికొట్టి, ఉర్జిత = స్థిరమైన, బలము గలవాని,
ఉత్తమమైన, ఓజా = తేజస్సుగలవాని, కృష్ణతను = నీలదేహుని, భవు = ఈశ్వరుని
యొక్క, వరదయంబున వెలిగెడు, సంగరకృతి = యుద్ధక్రియయందు, ధృష్ట = ధీర
మైన, గృహ్మణ = శౌర్యముగలవాని, “ద్యుమ్నంవిదేపరాక్రమే” అని వి. కాత్ర
వులయొక్క, అసు = ప్రాణముల నెడి, పృథుఫణి = కూరసర్పములకు, కిఖండిక = నెదులి
వంటివాని, ఇట్టిరావణుని, భీమవిజయ దీప్తమైన మహిమచేత, తెగటార్చి = చంపి,
ఉదీర్ణ = ప్రసిద్ధమైన, తేజస్సుగలవాడాయెను.

భా. అలఘువోఃప్రాధిగల, మాతుల = మేనమామయైన కృష్ణనియొక్కయు,
కృష్ణసర్పయొక్కయు, వీరయోధాగ్రణి = అశ్వత్థామ, బలిమిచేత, అమర, శత్రు
మస్తకములు కొట్టికొట్టి, ఉత్తమజునిని, కృష్ణ = ద్రౌపదియొక్క, తనుభవులక = ప్రతి
వింధ్యాదిపుత్రులనును, సంగరకృతి = యుద్ధసమర్థుడైన, ధృష్టద్యుమ్నునిని, కాత్ర
వులయొక్క, అసు = ప్రాణనాయువులకు, పృథుఫణి = ఘనసర్పమైనవాని, కిఖండినిని
తెగటార్చి భీమవిజయయొక్క దీప్తమహిమచేత, దీర్ఘ = పోయెత్తబడిన, తేజస్సు
గలవాడాయెను.

వ. అంత.

252

స్త్రీ. క్రీడానకుం డైన శ్రీనకుం డిట్లు తా,
త్రప్తక్రియను విజయప్రశక్తి
నిర్వహించుచు శత్రునిర్మూలనము సల్పి,
సాంపుమేదనకును శుభపదవిక
లంకాదిరాజ్యవిలాసపట్టాభిషే,
కన్య సృష్టుసూన్యర్థితముగ నడవ
వసుధ నప్పుడు దానవభుత్వవిశేష,
వృథుతరదీప్తివిషణ్ణుడు

ఆ. తేజరిల్ల ధర్మరాజితరక్షణ
పాలన్లు భతరభాగలక్ష్మి
నేడునా ఫలించె నెరియ నన్తూర్వ
నుకృత మద్భుత మని సుజను లలర.

భా. క్రీడానకుం డైన శ్రీనకుండు = కృష్ణుడు, త్రప్త = త్రప్తసంబంధమైన
సారథిసంబంధమైన, “నూర్మూర్తాచసారథి” అని అ. త్రప్తయక = వర్తనచేత,

253

మహానగర పంచాయితీ పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA129B142
పుస్తకం పేరు	రాఘవపాండవీయము
తారీఖు	30/10/24
మొదటి అడ్డు	NO
వెనుక అడ్డు	NO
మొత్తం పేజీలు	295
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	4
లేని పేజీలు	263 JO 266
తయారు చేసినది	SANDHYA
పేజీలు విడదీసినది	SANDHYA
స్కాన్ చేసినది	SANDHYA
వరక్ష చేసినది	SANDHYA
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిశీలి	